

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XLII

G

42

NAPOLI

ΜΙΧΑΗΛΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

MICHAELIS
APOSTOLII
PAROEMIÆ:

Nunc demum, post Epitomen Basiliensem, integræ,
cum Petri Pantini versione, ejusque &
Doctorum Notis, in lucem
editæ.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVIRIANA.
ANNO MDCLXIX.

1807-1808

17th Nov 1807

1807-1808
17th Nov 1807

1807-1808
17th Nov 1807

Amplissimo & Clarissimo viro

IANO RVTGERSIO,

CONSILIARIO REGIO,

fratri carissimo,

DANIEL HEINSIVS S. D.

E S SE sapientiam aliquam,
multo & Platone & Aristote-
le antiquiorem, sed vulga-
rem magis, testantur tum
alia, tum philosophorum antiquorum
αἰδοῦμεν, quæ à Laertio vocantur: testan-
tur Parœmiæ quas vocant. quæ nihil
sunt aliud, quam sapientiæ quæ libris
non comprehenditur, & quasi per ma-
nus, instar supellectilis ad vitam expe-
ditæ traditur, reliquiæ contractiores.
quas nec fœminæ ignorant neque im-
periti, & parentibus, *ὡς παῖδες καὶ ἀδελφοὶ* *ἑστῶτες*,
debent liberi. Et hæc & ipsa, cum de
iis agit, Aristotelis confessio est. Nam

& quædam sunt de rebus naturalibus:
& nonnullæ, morales: neque pauca,
historicæ. quæ cum omnes temporis
antiqui obseruatione aut præceptis in-
struant, Grammaticis nihilominus,
quod morosum esse genus hominum
ac putidum, non nescis, crucem figunt.
quia quanquam vsus patet omnibus
ad vitam, origo tamen & occasio ab
ijs quæritur in singulis, ad ostentatio-
nem. Idque ab ijs qui libenter eru-
ditionem venditant, cum de reliquis
securi esse soleant. Atque eo, in hoc
genere potissimum, Græcorum pro-
fecit ambitio. Cæterum, præter anti-
quos illos magni nominis autores, qui in
colligendis atque interpretandis vete-
rum Parœmijs, non inanem plane po-
suerunt operam, & nostratem Deside-
rium Erasimum, fuit & Michael Apo-
stolius: vir doctissimus, & inter Græcos
illos,

illos, qui post funditus euerfas res &
literas Græcorum, Romam denuo A-
thenas inuexerunt. Scripti hujus uti-
lissimi, vitiosum plane ac contractum
ante annos plurimos compendium ha-
bemus. ipsum autem, inter reliqua
κειμήλια, diu admodum Vir Reueren-
dus, & amicus olim noster, Petrus
Pantinus seruauit. Quem Bruxellis
olim cum viderem, vt interpretatio-
nem ei daret, ipsum autem benefi-
cio hoc ornatum, ὅλον ἔδωκεν in lu-
cem ederet, serio hortatus sum. Quod
ab illo cæptum est feliciter, felicissi-
me is absoluit, cui infinita, inter alia
autem, & Parœmiographos Græco-
rum omnes, pridem eruditi debent.
Is Andreas Schottus est: Vir huma-
nitate tanta, vt cum publica utilita-
te sit doctissimus, neque quicquam
vlli homini inuideat, quia nemine infe-
rior

rior est iis quibus inuidere solent homi-
nes. Est enim inuidere, alium superio-
rem se fateri, ideoq; male illi velle. Idem
Notas maxima ex parte auxit, neque
contemnenda addidit. Ipsum autem,
in finitis locis vitiosum, in finitis pessime
descriptum, vt & versionem nondum
ab autore perpolitam, recenseri atque
emendari à nobis voluit. ea lege, vt hoc
totum cum autore tibi cederet. Quid
præstiterim, nec ille nescit, & tu, præ-
sens, sæpius vidisti. omnium autem opti-
me typographi nouerunt. Vnum di-
cam, pæne emendandi tædium, utilita-
tis studium vicisse. Nam & singuli au-
tores, è quibus sua desumpsit ille, per-
currendi, omnes qui Parœmias scripse-
runt, euoluendi, atque ex omnibus, vnus
qui dein, sed attente & ex tempore, re-
stituendus fuit. Nullum enim tempus
nisi inter operas dabatur. Cæterum hoc
opus,

opus, vt jam dixi, tibi vt inscriberem, idem ille suafit, cuius de humanitate plurima jam dixi. Quam tu toties agnosces, quoties in manus hunc autorem sumes. Mea expectabis, cum ad sapientiæ ac literarum elegantiam rediero. Nunc enim, longe alia nos tenent. Et vt verum dicam, ex quo noctes etiam partiri cœpi, multum de industria remisit. Quæ ingentem dicam tibi scribet. Quanuis enim valde mei studiosa sit, vt nosti; tamen, vt est sexus iste, omnium & popularium & tribulium meorum facile me pigerrimum esse patitur. Vale, mortalium suauissime ac amicissime. Anno MDCCXIX, XII Febr. Inter occupationes publicas, & quidem molestissimas, quæque nihil cum his studiis commune habent.

CANDIDO

CANDIDO LECTORI
PET. PANTINVS TILETANVS.

VT THEMISTOCLEM Miltiadis trophæis excitatum somnum vix capere potuisse Tullius atque Plutarchus referunt; ita me aliorum in argumento, quod pro virili illustrarem, deligendo exemplum esse libenter secutum nisi profitear, ingratus haberi; si vero inficiar, mendaciū argui merito queam. SCHOTTVM nostrum (cujus me lateri habuisse peregrinationis ac studiorum fuisse socium, non injuria mihi gaudeo,) PROVERBIA è Græcorum fontibus, editis nuper Zenobio, Diogeniano, itemque Suide atque Hesychij collectancis Græcè, Plantinianis ornasse typis cum animadvertissem; essetque penes me Michael Apostolius Byzantius, qui post Græcos illos in Ioniâ, hoc est Violario suo, (vt opus suum inscribendum duxit) non Sententias modo & Apophthegmata antiquorum Græcè, sed & PAROEMIAS collegisset, optimum factum existimaui si & illum à me descriptum & Latina donatum ciuitate, SCHOTTI exemplo, foras darem, ac publici juris facerem: quod esset multo locupletior duploque amplior quam olim Basileæ quasi ex Æmulo euulgasset Heruagius: Codice, vt conijcio, auctoris manu, vel certè eo inspectante Græcè eleganter conscripto: cum frustra etiam expectaremus hætenus majorem Adagiorum Apostolij editionem à Rob. Constantino Lexicographo in Tigurina bibliotheca pridem promissam. Non contentus itaque Græcè velut ex pelago hausisse, Latine etiam reddere placuit, quo ad plures, Græcè etiam imperitos manaret vtilitas: NOTAS etiam in rem præsentem adiiciendas curauimus, partim vt interpretationis nostræ rationem in dignis vindice nodis exponerem; partim vt vsum Prouerbij cuiusque, auctoresque qui usurparint digito veluti demonstrarem: originem denique cuiusque à capite arcessem: adjunctus non parum, fatebor enim, SCHOTTI ejusdem recens tunc editis ad Paræmiographos illos veteres Græcos NOTIS, doctis Iupiter & laboriosis. Adhibui, vt debui, suis etiam locis, quas Græce longe doctiss.

Hæschelius

Hæschelius Augusta Vindelicorum ad nos, dum viueret, miserat Observationes in Græcas παρρησίας: ratus, quod res est, ingenui esse hominis, per quem profeceris, libenter agnoscere, neque alienum quid arrogare velle. Quid præstiterim, aut certe vouerim, æquus rerum arbitri existimabit, & quo hæc sæculi abundat felicitas, numerosus eruditorum grex iudicabit. Equidem Apostolium, etsi antiquum non esse scirem, insuper habendum non iudicaui, quod è Paramiographis antiquis, Suida potissimum, pleraque hausserit. Qua vero ætate vixerit maiorum memoria sic habeto: Bessarionis enim Card. Nicæni, & Constantinopolitani Patriarchæ æqualem atque asseclam Romæ constat fuisse, in globo doctorum Græcorum, qui capta, pro dolor à Turcis Constantinopoli, in Italiam, ut in asylum, portum, atque per-fugium se recipientes, Græcas inuexerunt litteras, & per Europam inde disseminarunt: nimirum

*Græcia capta ferum victorem viccit, & artes
Intulit agresti Latio ---*

Secuti Bessarionem sunt tanquam coryphæum cui sui doctorum, præstantem in Latina & Græca linguis, tum in Philosophia, præsertim Platonica, ac Theologiæ scientia: (ut Florentino in Concilio generali sub Eugenio quarto Pont. Max. orationibus habitis, quæ leguntur, ostendit.) Secuti inquam eum Emanuel Chrysoloras, Demetrius (halcondyles, Constantinus Lascars, Grammatici: Philosophi vero Gemistus Pletho, in Platonis Bessarionis præceptor: Aristotelei vero Theod. Gaza, Joan. Arzyropylus; & Georgius Trapezuntius Rhetor. breui omnes Latine scribendo sic exercitati, ut & Gaza Romani sermonis pomeria in Animalium Aristotelis historia sic protulerit, ut quem illi comparem vix habeam, præferam vero neminem. Horum equalis & contubernalis Michael Apostolius fuit, cuius & alia Philosophicæ habemus opuscula, & Orationes sunt, panegyrica vna in Germanicis historijs nuper edita; altera vero apud me auidot. funebris laudatio Bessarionis, ut & Panegyrica extat Platina, Vterque Trapezunto oriundum & Plethonis auditorem Præfulem illum faciunt, ac Platonis potissimum sectatorem:

ut Gaza & Argyropylus, ac Trapezuntius Peripatetica secula sacre studioſi. Quare sub Nicolao Quinto Romam Bessarion hac cinctus Græcorum doctorum corona venit, & ab Eugenio quarto Cardinalis creatus, obitus pro Ecclesia aliquot legationibus, studio librisque editis clarus, vita tandem decessit Sixto quarto sedente, anno, opinor, MCCCCLXXII. Capta jam Constantinopoli anno MCCCCLII. in ipsis Pentecostes ferijs: conditusque jacet, elogio ornatus Græco, Roma in ade sacra XII Apostolorum. Huic vero Michaeli Apostolio, ut etiamnum recenti, non satis æquus exstitit Erasmus: forte quod liuor nondum decessisset, aut ob similis argumenti emulationem, *ὡς κρημνὸς κρημνῶν κοτὶδ*, qui copia, dum Cbiliades adornat, vincere facile posset, meliusque Græcos Paræmiographos Græcè prius edidisset. Michaël Angeli Politiani æqualis etiam fuit, à quo etiam nominari alibi, nisi is Michael Verinus sit, creditur: Ut Desiderius in Adagio meminit: Moïsus aspidis. Rursus in Prouerbio: Pardi mortem adsimulat. Item: Lutum nisi tundatur, non fit vrecus: è vulgi face-haustum ait, ab homine ingenio non perinde eleganti atque palato, ut à domestica illi familiaritate noto accepisset. Verum enimvero integrum huc Apostolium ab Erasmo visum, sed Epitomen duntaxat Heruagianam, ut credam nondum à me impetrare potui. Dedicat vero Apostolius hæc Adagiorum selecta, etiam in Basiliensi editione Heruagiana anni eius sæculi XXXVIII. nimis compendiosa, Gaspari Osmensi Episcopo, Romæ tum forte degenti: cuius vel in contubernio Michael hæserit, aut beneficus hic erga Græcos exsules exstiterit. Osma autem, ne erres, hodie in Hispania vrbs est, olim Vxama dicta, Castelle veteris Episcopatus. Vxama autem Plinio, Ptolemæo vero *Ὀῦζαμα δὲ γῖμα* Arenarum est opidum in Hispania Tarraconensi: nisi, forte in Ptol. legendum *δὲ γαργῖ*, pro *δὲ γῖμα*. Addit Plinius nomen hoc crebro alijs in locis vsurpari. Nam & Vxamabarca, Autrigonum est vrbs in ea ipsa Hispania. Dicta & AVXIMA, Floro lib. III. Historia Rom. cap. 1. quæ Vxama est Paulo Oroſio, & Auxuma Iulio Exuperatio. In antiquis marmorum Inscriptionibus interdum & VXSAMA sculptum

AD LECTOREM.

scalptum videri monuit Abr. Ortelius in Thesauro Geographico. In Inscriptionum Gruterianarum pag. 693. hæc Compluri à nobis visa leguntur, & ab Ambrosio Morali sunt allata:

LICINIUS IULIANVS

VXAMENSIS

ANN. XX. H.S. EST

IULIA MATER F.C.

S. T. T. L.

Olim etiam Episcopum habuit Didacum Azebedium, qui vna cum S. Dominico contra Albigenfes disputauit, obiitque an. 1207. Et Petrum, Osmensem cognomento à sua sede: cum Victoria in Cantabria esset oriundus. Quæ & nostra memoria Episcopum habuerit egregiè doctum virum Honoratum Ioannium, Valentinum, à Ludouico Viue celebratum, præceptorem à studijs Caroli Principis Hisp. Philippi II. è Læsta conjuge filij. Suida sanè emendando Adagijsque illustrandis incredibiliter hic labor, vt spero & opto, prodesse poterit: quem Lectori laborem Lub. mer. deferò dedicoque: Vos æqui bonique vt consuletis, maiorem in modum rogo, obtestorque.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ
ADAGIA, PROVERBIA
collegere, & exstant,

GRÆCI GRÆCÆ:

ZENOBIVS, seu ZENODOTVS.
DIOGENIANVS.

SVIDAS & HESYCHIVS in *Lexicis Grac.*

EVSTATHIVS in *Homerum.*

IOAN. TZETZES in *Chiliadib.*

MICHAEL APOSTOLIVS BYZANTIVS, *nunc quasi primum editus.*

P A R O E M I A S

Qui collegerunt, & interciderunt.

1 ARISTOTELES, *teste Laertio in eius vita.*

2 THEOPHRASTVS. *citat Apostolius in Adagio: Ἀρχὴ αὐτοῦ δεικνύει.*

3 THEÆTETVS *apud Suidam in Pron. ἔδιν περὶ Διονύσιον.*

4 CLEARCHVS, *apud Zenobium in Οὐτ' ἂν ἤλ' ἤγε κλῆς.*

5 ÆSCHYLVS: *apud Zenob. in Σαρδάν' ἤλως.*

6 CLEANDRI Liber II. *Παροιμιῶν citatur ab Apostolio in Adag. ἔδιν ἡρὸν.*

7 ARISTIDEM *citat Athenæus agens de Adagio Ἀλκιδῶν ἐπιφώρημα.*

8 DEMON *citatus ab Apostolio in Μυσῶν λεία, & ab Harpocratiōe in Rhetorum Lexico.*

9 LVCIVS THARRÆVS *ab Apostolio nominatur ἐκ τῆς περὶ λεγομένων.*

10 DIOGENIANVS *quoque ab eodem in Περὶ μετὰ κύλικ' & sed quæ hodie non compareat: ut plura etiam appareat scripsisse, ut & ipsum constat Apostolium, his iam editis longè quam edita Basilea sunt, locupletioribus.*

LATINI Recentiores.

DESIDERIVS ERASMVVS ROTERODAMVS *Chiliades IV. & Cent. II.*

HADRIA-

HADRIANVS IVNIVS HORNANVS, *Centurias propè ix.*
 POLYDORVS VIRGILIUS VRBINAS, *sacra & externa.*
Vs Hebrae Io. DRVSIVS.
 Ex *Vet. Testam.* MART. DELRIO *Sor. Iesu.*
 IOAN. ALEX. BRASSICANVS.
 GILBERTVS COGNATVS NOZERENVS.
 PETRVS GOTHEFREDVS CARASONENSIS, *Parisi. 1555.*
 IOACHIMVS ZEHNERVS *Adagia sacra, Lips.*

EPITOMEN ADAGIOR. EX ERASMO
 concinnarunt.

HADR. BARLANDVS ZELANDVS: *qui & Virgiliana Prouerbia
 collecta explanauit.*
 IOAN. SARTORIUS BATAVVS.
 IO. SERVILIUS GVERTEIVS.
 VICTOR GISELINVS, *typis Plantin.*
 TACITVS ZEGERVVS, *Flandrica Adagia.*
Germanicè, EBERHARDVS TAPPIVS, Lunensis, an. 1545.
 IOSEPHVS LANGIVS CÆSARIMONTANVS, *per locos commu-
 nes, an. 1596.*
 HIERONYMVS MEGISERVS *varijs linguis, Lipsia, an. 1605.*
*Hispanicè FERDINANDVS PINTIANVS, Salmantica, & CÆSAR
 OVDINVS, Bruxellù, an. 1608.*
 PETRVS MALLARA *cum Comm. Hispani, in fol.*
 IOAN. GRVTERVS BELGA, *cum Gnomologia Gracolatina Tom. III.
 his linguis Europais: Italicè, Hispanicè, Germanicè, Belgicè & Angli-
 cè, an. 1611.*

ELENCHVS AVCTORVM,

Qui in hoc Prouerbum opere ab Apostolio
citantur.

Prior numerus Centuriam, posterior Prouerbum indicat.

Æ lianus	12, 14. 19, 61	B.	
Æschines	11, 24. 16, 63. 17, 34.		
18, 48		Bacchylides	3, 82
Æschylus	6, 30. 8, 30. 11, 3. 20, 65	C.	
Æsopus	9, 16. 12, 41		
Agatho	6, 37	C allimachus	1, 55. 20, 14
Alcæus	1, 51. 15, 83	Callipides	15, 39
Alcmæon	8, 56	Callisthenes	1, 79. 17, 26
Alcman Lyricus	2, 54. 14, 87	Camon	20, 29
Alexis	17, 44	Cantharus	4, 22
Ammonius	19, 82	Cato	10, 100
Anacreon	18, 14	Caucasus	11, 96
Anaximenes	3, 4. 4, 30	Chamæleon	4, 7. 15, 13
Andocydes Pythagoreus	17, 33	Charmidas	15, 36
Andron	17, 25	Chilon	6, 78. 19, 48
Antagoras	5, 82	Chrestodemus	18, 42
Antimachus	1, 40. 21, 4	Chrysippus	13, 68
Antiphanes	4, 14. 8, 37. 19, 44	Cicero	16, 69
Apollodorus	11, 76. 18, 23	Cleander	15, 8
Archidamus	7, 64	Clearchus	6, 36
Archilochus	11, 44	Clitarchus	20, 22
Aristarchus	16, 60. 18, 22	Clitodemus	8, 42
Aristides	9, 16. 13, 12	Crates	20, 6. 20, 1. 21, 24
Aristius	4, 7	Cratinus	2, 48. 7, 20. 8, 80. 9, 58.
Aristophanes	1, 15. 1, 61. 2, 23.	10, 77. 12, 70. 15, 69	
2, 31. 3, 73. 3, 82. 4, 1. 4, 69. 6, 47.		Craton	11, 2
7, 22. 8, 85. 9, 6. 9, 9. 12, 35.		Ctesias	20, 6
14, 40. 14, 50. 15, 59. 15, 60. 15, 74.			
15, 93. 17, 28. 17, 35. 20, 39		D.	
Aristoreles	2, 51. 3, 39. 5, 13. 5, 65.	D emades	19, 46
7, 44. 7, 72. 9, 16. 9, 33. 9, 41.		Demagoras	2, 51
10, 64. 12, 68. 13, 58. 14, 70. 15, 93.		Demetrius Scepſius	1, 4
17, 25. 18, 89.		Demo.	
Asclepiades	6, 46. 11, 98		

E L E N C H V S A V C T O R V M.

Democrates 2, 92. 8, 29
 Democritus 5, 59. 7, 14. 12, 63.
 12, 64. 12, 89. 15, 77. 19, 10. 20, 5.
 20, 49
 Demon 7, 44. 13, 36. 17, 28. 20, 27
 Demosthenes 2, 82. 15, 28. 19, 49.
 20, 4
 Didymus 18, 40. 19, 41
 Dinolochus 20, 5
 Diogenes 9, 59
 Diogenianus 2, 39. 9, 39. 16, 28
 Dion 9, 42. 15, 3. 19, 24
 Dionysius 18, 25
 Diotimus 9, 33
 Diphylus 10, 96. 13, 68
 Dislocritus 6, 19
 Dorotheus 20, 13
 Duris 9, 33. 11, 75. 17, 30

E.

Empedocles 14, 85
 Ephorus 3, 74. 4, 30. 6, 74.
 7, 37. 8, 85. 15, 98
 Epicharmus 1, 19. 1, 44
 Epictetus 4, 63
 Epicurus 16, 95
 Epigines 15, 8
 Eubulus 10, 29. 20, 91
 Eudemus 5, 96. 9, 27. 9, 33. 12, 9.
 20, 39

Euphorion 11, 12
 Euphronius 15, 60
 Euripides 2, 20. 3, 15. 3, 42. 4, 7. 6, 37.
 10, 6. 10, 12. 10, 94. 13, 56. 14, 1.
 14, 7. 16, 29. 16, 70. 17, 49. 19, 75.
 19, 82. 19, 98. 20, 26. 20, 92

Euticles 5, 76

H.

Harpoeration 2, 31
 Hegesander 2, 51
 Heraclides Ponticus 12, 35

Hermogenes 8, 36
 Hermophroditus 19, 80
 Herodianus 12, 50
 Herodotus 6, 22. 9, 28. 15, 59. 20, 25
 Hesiodus 6, 28. 9, 6. 12, 88. 20, 13.
 20, 80. 20, 82

Hierocles 8, 20. 11, 90
 Hieronymus 11, 41
 Hippocomes 16, 41
 Hippocrates 9, 2
 Homerus 2, 6. 2, 12. 3, 82. 8, 91. 11, 31.
 12, 21. 14, 95. 20, 21. 20, 63
 Hyperides 9, 6. 16, 2. 18, 11
 Hypsæus 10, 18

I.

Iamblichus 9, 72
 Isæus 1, 47. 5, 20. 8, 20
 Isocrates 19, 41
 Istrus 16, 1. 18, 23. 18, 77

L.

Lacon 13, 72. 17, 91
 Leonides Bizantius 19, 61
 Leucippus 15, 54
 Libanius 17, 3
 Lucianus 3, 22. 3, 93. 10, 38
 Lycophron 17, 34. 18, 40
 Lykias 2, 89. 4, 30. 5, 85. 8, 21
 Lyfimachus 17, 25

M.

Maximus Tyrius 13, 19
 Menander 1, 92. 2, 4. 2, 42.
 2, 59. 4, 16. 4, 21. 4, 22. 7, 60. 11, 75.
 12, 7. 13, 77. 19, 83. 20, 43. 21, 16
 Metrodorus 13, 58
 Moschion 10, 11

N.

Neoclides 13, 58. 13, 58
 Nicander 9, 33
 Olympio-

ELENCHVS AVCTORVM.

O.		Solon	4, 53. 12, 41. 17, 64. 17, 82.
Olympiodorus	19, 82	20, 47	
P.		Sophocles	1, 89. 2, 28. 6, 37.
PAlæphatus	2, 86	6, 63. 7, 48. 7, 83. 9, 45. 10, 23.	
Phanodemus	8, 42	10, 97. 12, 42. 13, 13. 13, 31. 13, 46.	
Pherecrates	3, 26	14, 10	
Philemon	1, 56. 1, 75. 10, 77. 13, 78.	Soficrates	7, 37
79, 16, 50. 17, 29.		Softratus	11, 83
Philistus	1, 51	Sotades	7, 55
Philochorus	2, 51. 17, 32. 18, 34.	Stafimus	10, 50
18, 77. 19, 51.		Stratis	14, 89
Philoxenus	7, 70	Synclius	20, 44
Phocyllides	5, 55	F.	
Pindarus	3, 30. 14, 88		
Pittacus	3, 92		
Plato	1, 92. 2, 32. 3, 19. 4, 1. 4, 25.	T	
4, 73. 6, 33. 7, 48. 8, 20. 9, 78.		Aurus	2, 98
10, 60. 12, 31. 13, 54. 14, 84. 17, 3.		Theocritus	9, 57. 10, 15. 18, 71.
17, 83. 18, 40. 19, 55. 19, 69.		20, 8	
19, 85. 20, 91.		Theophrastus	4, 51. 6, 36. 13, 58
Plutarchus	5, 30. 6, 29. 9, 38.	Theopompus	3, 4. 6, 74. 7, 37.
18, 39		17, 25	
Polemon	18, 25	Thefpides	1, 53
Procopius	12, 83	Thucydides	3, 29. 4, 28. 8, 20.
Proxenus	11, 76	11, 80. 17, 24	
Pythagoras	9, 99. 10, 61	X.	
S.			
SImonides	2, 51. 15, 68. 15, 97	X	
Socrates	19, 4. 20, 61	Enagoras	11, 24
		Xenocrates	18, 88
		Xenophon	13, 44

ΜΙΧΑΗΛ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ Ἐ' Ὁσμῶν,
ΚΤΡΙΝΙ ΓΑΣΠΑΡΙ.

MICHAEL
APOSTOLIVS
BYZANTIVS

Rmo D. Gasparo Ofmī Episcopo, S.

Α ἡ μὲν ἐπιστολὴ ἐν Ῥώμῃ συνήχθη
τῶν Παροιμιῶν συναγωγῇ καὶ
σωτηρίῳ, οὗ καὶ αὐτὸς τοῦ χ^ρο-
στῆν αἰσθάνεται ἡ χάρις καὶ τὸ
πᾶν μὲν ἐν Κρήτῃ διακονοῦντα, ἰδὲν
σοι πῶς περὶ, αὐτὸς αἰδεσιμώτατος ἔ-
σται. οἱ δὲ βραδύπερον ἢ ἐξ ἑλίου,
ἐχ' ἡμῶν καὶ ταῦτα, ἀλλὰ τῆς τύχης δι-
κῆς καὶ καιροῦ· ὅτῃ καὶ ἡμῶν
ἀκόντων ἀπάντα συμπραίνουσι δοκῶν.
ἄλλως τι κρείττον αὐτῇ, βραδύνοντες
τὸ βελόμην καταρθῶσαι ἄξιόν πνε-
ύματος, ἢ παχύνοντες ἑαυτοὺς. τὸ μὲν γὰρ
ἐπ' ἡμῶν τὸ ὅσον ἀπῆλθεν. ἔχῃς πῶς
λαβὼν τὰ ὑποδείγματα σοι. καὶ μοι πῶς
ἐπ' ἡμῶν λαβὼν τὸ ὑποδειγμα. οἱ μὲν
δὲ καὶ ἀρίστοι ἐβόλησαν ὑμῖν ἔργον,
ἵνα καὶ σοὶ χάρις· οἱ δὲ ἐπ' ἡμῶν
δικαίον μοι ἔσται παρ' αὐτοῦ· καὶ ἡ γὰρ εἰς αὐτὸν
τὸ φῶς πᾶσι λαβὼν πεπαρομύσσει.

QUAE tibi Romæ, de Parœmiarum
collectione à me concinnanda, &
vnde pleræque originem accepissent
explicando, promiseram; ea in Creta deniq;
absoluta, vir Reverendissime ac sapientissi-
me, en tibi mittuntur. Quod si tardius quam
voluisses; nequaquam id nobis, sed fortunæ
potius, atque adeo ipsi tempori est inspu-
tandum: quo etiam inuitis nobis omnia ter-
minari videntur. Et satius alioqui fuerit, id
quod animo intendimus, vel cum cuncta-
tione aliqua, exactè perficere; quàm festi-
nantes, minimè ex rei dignitate. Hoc quip-
pe nequaquam laudabile: illud verò haud
extra laudem. Habes igitur tu quidem pro-
missi mei fidem; ego verò iussionis tuæ sum-
mam consecutam: si ex animi tui sententia ac
voluntate, Deo tibi que gratiam debeo. Sin-
minus, æquum est te quoque partem ali-
quam imbecillitatis meæ in te suscipere.
Amicorum enim inter se rationes esse com-
munes sapientibus prouerbij vice est cele-
bratum. Nequis autem familiarium nos for-
tè re-

τε reprehendat, quod quum Paræmij colligendis operam impendamus, Paræmiam ipsam non definienimus (in quo & sapiens Cicero Panætium, Græcum Romanus, culpæ coarguit, quod quum de officio scripsisset, quidnam illud reipsa esset, nusquam illo in opere prodidisset) ipsa nobis Paræmia est describenda: ut quidnam illa sit, statim initio habeamus. Est ergo Paræmia, Sermo, rem manifestam obscuritate tegens: aut, per res sensibiles eas quæ intelligi tantum possunt, significans: aut, absconditam alioquin veritatem manifestans. Aut rursum hoc modo: Paræmia est narratio celebris, seu verbum vsu multo-
rum tritum, quodque à parvis paucisque quibusdam, ad plura ac maiora eisdem similia transferri potest. Aut: Sermo moribus ac vita humana accommodatus iuxta hominum consuetudinem. Ac denique hoc pacto: Paræmia est Sermo utilis, seu vita conducibilis, sub mediocri integumento multum fructus in se continens: Vel: Sermo ad exhortationem seu suasionem aptus, cuius per vniuersum vite curriculum utilitas dimanat. Differt autem ab AEno, quod AEnus, sit sermo fabulosus ab animalibus rationis expertibus, vel plantis, ad hominum institutionem prolatus. Aut: Sermo quo quid optamus, vel ad rem quampiam adhortamur, ex popularibus præceptis siue officiis, memoria proditus. Aut, Paræmia narratione fusiùs explicata, sensum absolvens. Vel: Sermo iuxta tritum fabulatum vsus ab animalibus brutis seu plantis, ad homines pronuntiatus: ut ait Lucius Tarrhæus libro primo de Paræmij. Et quidem ab animalibus ratione carentibus, ut apud Archilochum: AEnus quidam hominum hic est, quomodo vulpes & aquila lucri societatem inierunt, quæque sequuntur. Et rursum: referam vobis AEnum o Cerydice marenti Scyiale. Deinde infert:

Catus ferarum segregatus simius,
Denia solus adit:
Astuta vulpes cui sit obuians, catus
Ingeniosa dolus.

τὴν ὁμῶν Λιονὸν ὡς Κρυδικὴ Ἀχρυνμένη Σκυῶλῃ· εἴτ' ὁππότερ' ἐπὶ θηρίων δόκρυ-
θῆς Μῦν· ἀν' ἰχθυίῳ. Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ καρδάλῃ συνώπῃ Πυκνὸν ἔχσσει νεον.

Καὶ

Ἴνα ὅ μὴ τις ἐταίρων ἡμῶν ὁππότερ' ὡς μὲν συναγωγῶν Παροιμιῶν ποι-
μῶν, ἢ τῶν Παροιμιῶν ὅ μὴ ἐρξομένων, ἢ
δὴ ἐὶ σφῶς Κικέρων ἐπὶ λάβετο Πανα-
ηῆς, ῥαμῶς Ἐλλῆνος, συγγεγραφό-
μην περὶ τῆς καθήκοντος, πῇ ὄντιν ἐδαμῶς
εἰπόντος αὐτῷ συγγεγραμματος· ἐρεῖτον
αὐτῷ Παροιμίαν, ὡς λαβόντες αὐτὴν ἐ-
χωμεν. Παροιμία τοίνυν ἐστὶ λόγος ὁπ-
καλύπτων τὸ σφῶς ἀσφεία· ἢ δὲ αἰ-
διῶν πρᾶγματων σημαίνων πρᾶγμα-
τα νοητά. ἢ, ὁππότερ' ἐκρυμμένη πλὴν ἀλή-
θειας ἐκτεμνόμενα. Καὶ ἐπὶ, τίνδε πέν τεό-
πιν· Παροιμία ἐστὶ δῆγμα παροδικόν, ἢ
ῥῆμα περὶ μῶν ἐν τῇ χρησὶ τῶν γε-
πλῶν· δότ' ἐν μικρῶν πνῶν ἐν ἐλγῶν,
ἐφ' ὅμοια πλείον ἐν μείζον μεταληφθῆ-
ναι διωάμενον· ἢ, λόγος ὁππότερ' ἐκ-
μῶν· τῆς ἡῆσι ἐν τῇ ἀνθρώπινῃ ζωῇ,
κτ' ἐν ἐθῶν τῶν ζώων. καὶ ἐπὶ γε ἔτασι
Παροιμία ἐστὶ λόγος ὡφέλιμος, ἢ πῃ
βιωφελὴς, ὁππότερ' ἐκ μετρία πλὴν τὸ
χρησιμὸν ἔχων ἐν αὐτῇ, ἢ, λόγος περ-
τεπικὸς, τῷ πᾶσι τῶν βίᾳ πλὴν ἐδόν
χρησιμῶν. Διαφέρει δὲ τῷ Λιον· ἐπὶ ὁ
μῶν Λιόνος ἐστὶ, λόγος μυθικός, ἐκ Φερό-
μῶν δότ' ἀλέγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς
ἀνθρώπων ὡς αἰνεσιν. ἢ, λόγος διέλα-
κός, ἢ πῃ ἐκ κληνός, ἐκ δημικῶν
τῶν ἐκ καταρθεμάτων μαθηματικῶν.
ἢ, Παροιμία ἐστὶ πᾶσι μὲν διηγήσας,
ἀπεριτίξας τὸ νοῦ μῶν. ἢ, λόγος κτ'
αἰσθητῶν μυθικῶν, δότ' ἀλέγων ζώων
ἐν φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους ἀνθρώπων· ὡς
φῆσι Λύκιος Τάρραλ· ἐν τῷ πρώτῳ
περὶ Παροιμιῶν. Οἷον δότ' μὲν ἀλέγων
ζώων, ὡς περ' Ἀργιλέχῳ· Λιόνος τῆς ἀν-
θρώπων ὡς· ὡς ἀρ' ἀλώπηξ καὶ τῆς ξυ-
νωμῆ· Ἐρητι. ἐν τῇ ἐξῆς· ἐπὶ πάλιν· Ἐρεῖω

καὶ Ἡσίοδος·

Νῦν δ' Ἴλιον βασιλεῦς ἱέω, νεῖκος
καὶ αὐτῆς·

Ὡς ἱερὴ παρσίεστι ἀνδρά πικι-
λόδερον.

Δὲ φύλῳ· ὡς ἔχει τὸ τῷ Καλλιμάχῳ·
Ἄκας δὲ τ' Ἴλιον, ἐν κῶπῃ Τιμόλῳ Δά-
φνητ' ἐλαία νεῖκος οἱ πάλα λυδοὶ Λέγν-
σι ἴδωται. Ἡ δὲ Παροιμία τῶν Δοτῶν * κε-
φαλαίαν ἴππῃ τὸ χεῖρον Δίφφορον ἔχει,
ἐνδύσκει τῷ Ἴλιῳ, καὶ τῶν ἑξῶν ἐνδε-
χομένη μετὰ σπονδῶν· οἶον· μῦθε βῆς πῃ
βελούκῃ καὶ αἰκίστῳ· μετ' αἰθήρημα.
Ἐτυμολογείτω ἡ ὁ μὲν Ἰλίου, ὡς τὸ
ἰαίνω τὸ πέρπω καὶ Διφφάω. ἰαίνω γὰρ
ἐ διαχέειται ἡ ψυχὴ τῇ διηγήσει τῶν
δε λόγων· ἰαίνω, καὶ ἀφαιρείσει, Ἴλιος·
ὁ τῶν διάνοιαν ἰαίνων καὶ περὶ πρῶτον.
Ὁ μὲν ἰαίνειτο διὰ φρένας εἰσώ. Ἡ δὲ
Παροιμία ἐκ τῆς ὡς παρσίεστις ἐ τῷ
οἴμῳ, ἡ ὁδὸς Παρσεία καὶ Παροιμία
ἦτο τὸ παροδικὸν τεράματι καὶ διηγήματι.
ἐν γὰρ τῇ δόξῃ ἐπὶ τὸ τεράματι ἀσέμνῳ
ἔσαν, διὰ τὸ τὰς ὁδόντας μὴ δοκῶν
μνησθῆναι μὴ γνώσκοντες τὸ ὁδὸν διήνυσται
καὶ τὸ λείπει. Ὁ νῦν παρσείεστις ἐμῶν
ἰαίνω, οἱ παλαιοὶ καὶ πῖνας τὸ ὁδὸν τῶν
ἰαίνων· ἐ τῶν ἐπὶ γραφῶν πῖνας ἰαίνων
ματῶν. τῶν δὲ ἐπὶ πῖνας, οὐδὲν ἐνεκεν, τῶν
γινώσκοντες τὸ ὁδόντας τὸ ὁδὸν τὸ πῖνας,
καὶ τῶν αὐτῶν γνώσκοντες τὸ ἰαίνωματι,
καὶ τῶν τῶν σαφῶν κατὰ γινώσκοντες
τῶν καμάτων ἰπποκρίεσται.
περὶ καὶ τὸ παίδευσιν ἰαίνων, καὶ παίδων ἐπα-
νόρθωσιν, καὶ τὸ πρῶτον πυκνὰς ἰαίνων
ἰαίνων. Περὶ μὲν ἐν ἐτυμολογίας ἐ δια-
φρεσὶς Ἰλίου καὶ Παρσείας, ἐπὶ τῇ περὶ τῶν
ἰαίνων αὐτῶν ἔχοντες φάναι καὶ ἄλλα,
ἰαίνων γὰρ ὁμῶς ἐξηγήματα ποιεῖ.

Et Hesiodus:

Hunc quamvis ignatus referam nunc Regibus
AENUM,

Quem vetulus varia accipiet quondam Philo-
mela.

A plantis verò, ut est illud Callimachi:

AENUM ante comde. Laurus in Timolo, ut ferunt
Lydi vetusti, tempore quodam sibi

Oleam duello provocavit—

Paræmia autem id discrimen cum AENO habet, quod capiti ad manus est; brevior AENO, quæque externam digressionem admittat. Quale illud; expecta vos aliquando herbam. Et illud: bedera post anthesia. Ratio autem nominis AENO ὡς τὸ ἰαίνω, quod est oblecto siue diffundo (oblectatur enim ac diffunditur animus huiusmodi narratione sermonum) quasi dicas, ἰαίνω & ablatione, αἰνῶ, quod mentem oblectet, lætitiæque perfundat. Hinc Homerus: ἰαίνειτο διὰ φρένας εἰσώ:

Illius taciturnum tentabant gaudia pectus.

Paræmia verò originem habet à præpositione ὡς & οἴμῳ quod est ὁδὸς siue via. Est enim paræmia, quasi ὡς οἴματι, nempe, obuia vltique trita narratio. Initio enim quum semitæ adhuc essent incognitæ; ne viatores, quod ignorarent quantum itineris confecissent, quantumque superesset, lassarentur: quæ nunc apud Romanos miliaria appellantur. tum signa vocitata veteres quæstionibus quibusdam inscripta, certis spatijs disponebant. Quod duplicem nimirum ob causam ab illis factitatum: tum ut qui iter faciebat, quantum id esset intelligeret; tum, ut quod inscriptum erat legens, & sensu eius indagando occupatus, itineris labore allevaretur. Continebat porro illa inscriptio morum institutione, affectuum correctionem, seu denique rerum agendarum crebra documenta. Et quidem de originatione & discrimine AENI & Paræmiæ, insuper de definitione utriusque quum & alia adferre possimus, dicta tamen à nobis hæcenus, sufficiant.

EX EPISTOLA ARISTOBYLI,
APOSTOLII MICHAELIS
FILII,

IN ΓΑΛΕΩΜΥΟΜΑΧΙΑΝ

Α Δ Η Κ Ο Υ.

TAnquam præconem quendam præmit-
tere visum est Violario . post non ita diu
edendo : in quo studij plurimum pa-
rens meus [Michael] consulit. Nam cum
olim vitam Romæ degeret, Gaspari Reue-
rendissimo Episcopo Osmensi, Adagiorum
collectionem compositurum se promisit.
Sumpto itaque à Prouerbijs initio, Senten-
tias quoque memorandas, Apophthegmata,
& Præcepta antiquorum, sapientissimorum-
que viroꝝ, vna collegit. Sunt enim inter
se affinia, Prouerbia, Sententiæ, Hypotheses
& Apophthegmata. Equidem librum hunc
studioſis adolescentibus perutilem fore, exi-
stimo: quod tu quæ multo studio variaque
lectione Comparari possunt, ab eo cui libro-
rum copia suppetit; hæc, inquam, omnia
ibi coaceruata, vt in horto flores apibus,
omnibus erunt sine sudore parata.

Quin Violarium prælo breui committen-
tes innox publicabimus. Vnde non solum
voluptatem, verum etiam vtilitatem maxi-
mam studioſi consequentur.

Οὐ μετ' ἔτι πλὺν δὲ καὶ τὴν Ἰωνία ἐκδύσασθαι ἐν τυπωσίῃ τις παρ' ἧς ἔτι ὅπως ὠφρα-
σώμεν, ἀλλὰ καὶ μεγίστην ὠφέλειαν οἱ ἀσπαῖοι καρπώσονται.

Οἷον τινα κήρυκα περιεκρίψαι
ἰδοὺς ἐν τῇ ἐμῇ καὶ πλὴν τυπωθῆ-
σθαι ἰωνίας ἐφ' ἧν πλὴν ἀσπαῖον ὁ
ἐμὸς πατήρ καθάλατο. Τὰς γὰρ δια-
κριβὰς ἐν ῥώμῃ πάλαι περιέμελλον,
Γάλαξας τῶν αἰδεσιμωτέων Ἐπισκόπων
Ἰεσοῦς, Συναγωγῶν Παροιμιῶν συν-
θεῖσαι ὑπέλατο. Ἀρξάμενον δὲ Πα-
ροιμιῶν, συνυπεννήθη καὶ Γνωμῶν,
Ἀποφθεγμάτων τε καὶ Ἱστορικῶν ἀρ-
χαλοτάτων Ἐσφοτάτων. Ἀδελφὰ γὰρ
ἀλλήλοις εἰσὶ Παροιμίαι καὶ Γνώμαι, καὶ
Ἱστορίαι, καὶ Ἀποφθεγμάτων. Νομίζω δὲ
τὸ βιβλίον πῶς φιλομαγίστι τῶν νέων ὅτι
πλείστην παρέξει καὶ τὴν ὠφέλειαν. Ἀ-
λλὰ καὶ διὰ πολλῆς ἀσπαῖος τε καὶ ἀσ-
πασίας ἐρασίσονται, εἴγε τὸ βιβλίον
ἐκδόσθαι. πῶς γὰρ πᾶσι ἐκείναι συ-
νηγεῖν, καθάπερ ἐν Ἰωνίᾳ πῶς μελίσ-
σας πᾶσιν, ἐξέσθαι πῶς πᾶσιν αἰδρω-
τὴν δόξαν δίδωται. Μοχ:

MIXAHΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛΟΣ

MICHAELIS

ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΑΡΟΣΤΟΛΙ

ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

PROVERBIORUM

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Α.

CENTVRIA I.

1. **A** Βυθινῶν ὀρφνημα.] Ἐπὶ
τῇ ἀλῆθι ἐώρη τῆς ἰατρικῆς, ἔθος
καὶ ἐν τοῖς Ἀβυθινοῖς, μετὰ
τὸ δειπνῆν καὶ ἄς σκονδαῖς, περὶ αἰγιν
τῆς παιδείας μὲν τῶν πτωχῶν τοῖς ὀνυχ-
μοῖς κεκαρπώσαν διὰ τῶν παιδῶν, καὶ
ἰατρικῆς γινώσκων, ἀποδοῦναι πολλὰ εἶναι
τοῖς δαιτυμῶσι.

2. Ἀβυδοῦ ἐστιν.] Ἐπὶ σκεφαί-
 τῃ τέλει· 2^α τὸ δεξιὸν σκεφαίτας
 εἶναι τῆς Ἀβυδοῦ.

3. Ἀβασίνης Θ. αἰθρωπ Θ. α.]
 Ἀγόμενος, ἢ αἰζήματος, ἀδοκίματος.
 Εἰρηπῶν δὲ διὰ τὸ βασίνης τὸ χουσιχαίης
 λίθι, ὅς ἢ δοκιμάσῃ τὸν χουσόν.

4. Ἀβρωνος βίβλ.] Ὁ πωλυπλῆς.
Ἀβρων γάρ περ ἐγένετο πλάσι· ὅθεν
καὶ Ἀβροδία· πωπὸν καὶ Σικελικὴ
τράπεζα, καὶ Συβαρλῆκος βίβλ.

5. Ἀραβῶν θάλασσα.] Ἐπὶ τῶν
πολλῶν ἀραβῶν καὶ μεγάλων πέπτεται.
λέγεται δὲ καὶ

• 6. Ἀγαθὸν πάντι (C).]
καί.

7. Ἀγαθῶν σωρός.]

8. Ἀγαθῶν μυμηκία.] Ἐπὶ πλῆ-
 θους δὴ δαιμονίας, διὰ τὸ ἐπερὶ αὐτῶν ἐπι-
 λύμαχον τὴν μυμηκίαν. φασὶ δὲ αὐτὰς
 πῶς ἰαυῶν γαρρίαν ἐργάζεσθαι σχολια-
 σάτην πρὸς διδασκαλίας σφισι τὸ θεῖον
 ἔν τι πρὸς ὅσον δύσασιν, καὶ τὰς πνευματικὰς
 αἰτίων, διὰ φαίνουσιν τῶν γὰρ, ἢ ἐξο-
 ρύψουσιν, ἀλλὰ ἐξ ὧν τῶν ὑπὲρ τῆς σο-

A *Bydena bellaria.*] De rebus insuauibus ponisole. Moris quippe Abydenis fuit, post conuiuium & libationes iam factas, vna epulantibus pueros cum nutricibus inducere: quibus vociferantibus quum tumultus excitaretur, plurimum conuiuii molestiae creabatur.

2. *Abydus est.*] De Sycophanta
dicitur, quod Abydeni Sycophantæ esse ex-
stimentur.

3. *Inexploratus homo es.*] Non exercitatus, non examinatus, non probatus. Sumpra locutio à lapide Lydio, seu coticula, qua auri experimentum capiunt.

4. *Habronis vita.*] Hoc est, sumptuosa ac delicata: Habron enim diues quipiam fuit. Vnde & Ἀ'ε'ρ'ο'δ'ι'α'ρ'Ⓢ, qui latè viuit. Huic Germanum, *Sicula mensa. Eo, Sybaritica vita.*

5. *Bonorum mare.*] De multis magnisque bonis vsurpatur. Dicitur etiam

6. Bonorum potius.]

Ec:

7. *Bonorum aceruus.*]

8. *Bonorum myrmecia.*] De numerosa felicitate, propter formicarum indefessum in laborando studium. Ferunt autem illas ita suos sub terrâ fulcos, seu fossas, ducere, vt aditum ad se, animalibus sibi insidiantibus, quàm tortuosissimum, & accessu difficillimum, seu potius omnino impenetrabilem, construant. Terrâ porro, quàm cęteram, super cauerna sue os

circumiciatā, velut muros quosdam conficiunt: ne aqua ex caelo præcipitans ipsis perniciem afferat. Septa item quædam, quæ latibuli sui stationes invicem dispescant, interfcindunt. Sunt autem illarum classes tres: quarum primam velut viro- rum diversorium exhibent. In qua viri, & quantum cum ipsis fœminarum est, agunt: secundam autem, in qua gravidæ formicæ pariunt, instar cuiusdam gynæcei. Terti- am denique aliam penum seu scrobem collectis feminibus secernunt. Quando autem ad annonam sibi comparandam prodeunt, minores quæ sunt, natu gran- diores sequuntur, quæ illas instar præfe- ctorum exercitus ducunt: quumque ad segetes iam ventum est, iuniores stipulæ onus subeunt; duatores autem adrep- tes capita seminum, *εραχὺς* vocitata, ab- rodunt, populoque inferius constituto pro- jiciunt. Aliæ denique circumeuntes spi- carum summities præcidunt, folliculos- que frumentum inclusum contegentes ex- pediunt; non triturantibus aut ventilantium opera, neque ad discendendas paleas ab ip- so fructu, ventorum impellentium flabris indigentes: alimenta sic sua, quamdiu homines arant feruntque, parata habentes. Ferunt etiam vita fundatā a propin- quis suis, in frumenti glumis, vñ paten- tes cæterique necessarii ab hominibus, in conditorijs, sepeliti. Hoc item: in pleni- lunijs ne nocte quidem torpescere aut quie- ti indulgere, sed labore distineri. O ho- mines nulle interim occasiones ac prætex- tus ad ocium agendum comminiscen- tes.

9. *Agathonia ad tibiam modula- tio.*] Quæ neque laxa neque acris; sed commodè temperata ac suavissima. Alijs verò, mollis ac dissoluta. Ab Agathone tibicine, qui moribus quidem probus fuit & amicis charus; ob mollietatem tamen mu- liebrem comico sale exagitatus.

10. *Post panem est & bona mesa.*]

μῆς ἀφιδάλοντες, οἰονοὶ τείχη πνὰ ἐρ-
ράζονται· ὡς μὴ τὸ ὕδωρ, τὸ ἐξ ἑσπέρῃ
καθίστον, ἐπιπλύνει αὐτὰς ἀπολύσιν. Ἐπει-
ὸν αὐτοὶ χῶροι τρεῖς· ἡ τὴν μὲν ἀποφαι-
νῶσι ὅσων αἰδρῶν εἶναι· ἐν ᾧ ἀφιδάλλονται
οἱ ἀρρενες, ἡ ὅσων σὺν αὐτοῖς ὄντων. τὸν δὲ
ἐπὶ τὸν, ἐν τῇ ἀποπύκνωσι κύματα μύρμη-
κες, οἰονοὶ γυναικῶνα. τρεῖς δὲ ἐπὶ τὸν
ἀποπύκνωσι τὴν ἐν τῇ ἀποπύκνωσι τῆς ἡ-
θροισμῶσι ἀπέρμασιν. Οἱ δὲ μύρμηκες,
ὡς περ ἐν τῇ ἀποπύκνωσι ἀπέρμασιν, τῆς
μεγίστης ἵππων· οἱ δὲ ἀγροὶ ἐρατῶν
δίκλων, ἔς τὰ λήια ἐλθόντες, οἱ μὲν ἐπὶ
καροὶ, τὴν καλὰ μὲν ὕφεσιν· οἱ δὲ ἡ-
μεῖς αἰετῶσι, ἡ τῆς καλὰ μὲν ὕφεσιν· ὡς
ἐραχὺς τὴν καρπῶν ἀφιδάλλονται, τῇ
δὴ μὲν ὡς κάτω ῥίπτονται· οἱ δὲ περὶ ἐλθόν-
τες, τῆς μὲν ἀφιδάλλονται ἀποπύκνωσι, ἐκλέ-
πῃ δὲ τῆς τὴν πυρὸν ἐσθλῶς ἔσπε-
αμπεχόμενοι ὡς ἀκίδας· καὶ μὴ τὴν ἀλο-
τῇ δεομένη, μὴ τὴν αἰδρῶν λιμνησὶν δυ-
ναμῶν· μὴ τὴν μὲν ἐπὶ τῇ ἀποπύκνωσι πῶ-
μάτων, ἀποπύκνωσι ἐν ἀφιδάλλονται ὡς ἄχ-
νας· ἔν τῇ καρπῶν, αἰθρῶν ἀποπύκνωσι
τὴν ἀποπύκνωσι, τῇ ἀφιδάλλονται. Καὶ τῆς
τεθνεῶσιν ἡ μύρμηκες οἱ ἀποπύκνωσι ἐν
ταῖς τὴν πυρὸν κηδόμενοι ὡς ἀκίδας, ὡς
πυρὸς, ἡ πᾶν τὸ φίλιον ἐν ταῖς ἀποπύκνωσι
οἱ ἀποπύκνωσι. Φασὶ δὲ αὐτὰς, ὡς ἐν ταῖς
ἀποπύκνωσις ἐπὶ τῇ ἀποπύκνωσι βλακῶσι, ἐ-
πὶ ἐλθόντες· ἀλλ' ἔχοντες τὴν ἀποπύκνωσι ὡς
ἀποπύκνωσι, μυσίας ἀποπύκνωσις καὶ σκίψας
εἰς τὴν ἀποπύκνωσις ἀποπύκνωσις.

9. Ἀφιδάλλονται αὐτοῖς. ἡ μὴ τε
χαλαρὰ, μὴ τε πικρὰ, ἀλλ' ὁκράτος ἔ-
στιν· ἡ ἀλλοις δὲ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη.
ἀπὸ Ἀφιδάλλονται αὐτοῖς. ἔν τῇ ἀφιδάλλονται
ἡ τὴν ἀφιδάλλονται, καὶ πᾶσι ταῖς φίλοις·
ἐκ μὲν δὲ τῇ εἰς τὴν ἀφιδάλλονται.

10. Ἀφιδάλλονται καὶ μὲν ἀφιδάλλονται. Ἐπὶ

τῶν τοῦ δούτερά ποσὶ διδόντων. Ὁμοίαι τῇ.
Δέχεται καὶ βάλων ἀλήτης.

11. Ἀρχὴς ψάλτης, ἀρχὴς ζωμοποιός.] Ὡς ἂν διὰ φερὸν ἢ δι' ἐργα-
νων φωνὴ ἡδονὴν ἐμπνέῃ, τῆς δὲ ὅψων τοῦ
ζωμῆ σκλασίας. Ἀρχίδαμου γὰρ ὁ
Ζελξίππας, πρὸς τὸν σωσιπνόντα ψάλτην
καὶ εἰπόντα, ὅτι ἀρχὴς ψάλτης εἶμι,
εἶπε· παρ' ἡμῶν δὲ γὰρ ἔστι, ἀρχὴς ζω-
μοποιός. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινόντα κηρυ-
δὸν καὶ θαυμάζοντα πλὴν διώαμιν αὐτοῦ,
Ὡ λῶς τε, ἔφη, ποῖον γέρας ὅτι σὺ
τοῖς ἀρχαῖς αὐδράσι ἐρεῖ· ὅταν ἕτως
ἐπαινῇς.

12. Ἀγαθὸν δαίμονος.] Ἐτος ἔχον οἱ
παλαιοὶ, μὲν τὸ δοῦπον πίνον ἀγαθὸν δαί-
μονος, Πηλὸς Φουῦπης ἀκρεστον καὶ τὸ πο-
τὸν δὲ τρεῖς καὶ ἡμέρας δὲ πλὴν δευτέρου τῆ
μηνὸς ἕως ἐκάλου· καὶ ἐν ὅθι καὶ ἦν
ἡρώων ἀγαθὸν δαίμονος.

13. Ἀρχὴ Κιλικίων.] Ἐπὶ τῇ ἀπὸ
τῆς ἀποστολῆς τῶν παλαιῶν. Προδοῦν
γὰρ ἵς τῶν Κιλικίων, Μίλητον πρὸς δὲς ὁ-
πλήρησεν. Ὁμοία αὐτῇ, καὶ ἡ ἀπὸ νεκρῶν
Φορολογεῖ.

14. Ἀγέλας πίτρα.] Ἐπὶ τῶν
λύπης ἀποχρῶν ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν,
ὅτε ἐξήτ' πλὴν κόρη, ἡ Δημήτηρ.

15. Ἀγναπτότατος βάτος αὐτός.]
Ἐπὶ τῇ σκληρῇ καὶ αὐτῆς τὸν τρόπον.

16. Ἀγρότερος πηδάλιος.] Ἐπὶ
τῶν ἀγνώστων βιοκτῶν παρόντων ἐν πηδα-
λῳ εἰς αὐτὸν πηδάλιον.

17. Ἀγαθὸν ἀγαθίδες.] Ἐπὶ πη-
λῶν ἀγαθῶν λέγειται.

18. Ἀγνή γάμων.] Ἐπὶ τῶν σω-
φρονῶν γυναικῶν εἰρωνικῶς δὲ, καὶ ὅτι
τῶν μὴ σωφρονῶν.

19. Ἀρχὸς ἡ πόλις.] Ἐπὶ τῶν πε-
ρανομένων. Ἐπίχαρμος. Ἀρχὸν πλὴν
πλὴν ποιῇς.

De, ijs, qui secunda aliquibus dant. Huic
simile, Accipit & glebam esto.

11. Bonus cantor bonus cupedia-
rius.] Hinc dictum, quod non mino-
rem voluptatem instrumentorum musico-
rum sonus exciter, quam quæ ex obso-
nio ac iure esculento scitè paratis concili-
atur. Archidamus enim Zeuxippi filius
quum quidam illi cantorem commenda-
ret dicebatque, Bonus hic cantor est: At
apud nos, inquit ille, bonus cupediarius.
Alij rursum citharædum laudanti, eiusque
in ea arte facultatem admiranti, Quod-
nam, inquit, præmium apud te vir optime
hominibus probis erit, quando tu istum
ita dilaudas?

12. Boni genij haustus.] Veteres pro-
more habebant, post conuiuium bibere
boni genij nomine, trina vice vinum meta-
cum obducentes. Qui & secundam men-
sis diem ita appellabant. Insuper Thebis
templum seu monumentum erat Heroi cui-
piam dedicatū, quod, boni ingenij, dicebatur.

13. Cilicon bona.] In eos, qui vnde
minimè oportebat, discescunt. Proditor
enim quidam, Cilicon nomine, Mileto abs
se hostibus tradito, ad magnam opulentiam
peruenit. Huic similis paræmia: à mortui tri-
butum cogit.

14. Rixus expers petra.] De ijs, quæ tri-
stitiam conciliant. Illi enim petre Ceres,
dum filiam quæreret, infedit.

15. Rigidissimus rubus aridus.] In
hominem aspero arrogantique ingenio.

16. Purior clauo nautico.] De ijs, qui
caste viuunt, quod illud continuò sit in
mari.

17. Bonorum glomi.] Vsurpatur de
multis bonis.

18. Pura à nuptijs.] De mulieribus
temperantibus; & per iritionem etiam in-
temperantibus.

19. Ager urbs.] De ijs, qui peruer-
sè quid faciunt. Epicharmus: Agerum urbem
faci.

20. *Forum lupinum.*] De celeriter venditis: translatione sumpta à lupo animali rapace.

21. *Forum Cercopum.*] De improbis & morum prauorum. Cercopes enim Ephesi fuere quidam impostores: qui etiam Iouem ipsum fallere conati sunt. Simile huic: *Lyci decima: &c, Crobuli ingum.*

22. *Agyrrhius est, Pronomi barbam habens.*] De ijs, qui, cum iudicijs præfint, turpiter tamen molles atque effeminati sunt. Agyrrhius præfectus militum Lemni fuit, qui poetarum mercedem accidit, & primus concionalem præbuit. Pronomus verò tibicen fuit, magnam habens barbam.

23. *Fures fessum agunt.*] Venustissima syntaxis, & pro comico lepote satis docta: dicitur autem de intrepide furantibus.

24. *Canis per curiales ductus.*] De ijs, qui, ubi non oportet, inueniuntur. Canis enim inter curiales inuentus, vapulatus.

25. *Geometria ignarus nullus ingreditur.*] Hoc est, Nullus iniustus, siue iniquus. Geometria enim æqualitatem ac iustitiam querit.

26. *Agri podex.*] De ijs, qui diligenter & assidue rei cuiuspiam assident.

27. *Agrestis olea infructuosior.*] De inutilibus. Est enim ἀρχιπρος, agrestis olea, siue arbor infructuosa.

28. *Agrestem ne contemnas orationem.*] Admonet, ne viles quidem esse contemptui habendos.

29. *Certamen non admittit causationes.*] De illis, qui tergiversando nihil proficiunt.

30. *Inflexibilior rubo arido.*] De homine sicco & moribus aspero.

20. Ἀγορὰ λύκου.] Ἐπὶ τῇ ταχείᾳ πωροσκομίᾳ. ὅτι μεταφορῶς τῷ ζώῳ ἀπακτείνον γὰρ.

21. Ἀγορὰ Κερκόπων.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακῶν. Κέρκωπες γὰρ ἱερεῖς ἀπατεῶνες ἱστάτο ἐν Ἐφίῳ, οἱ καὶ τὴν Δία ἐξαπατῶντες πωροσκομοῦν, ὁμοίᾳ τῇ, Λύκων δίκας καὶ Κρομύλῳ ζῆντι.

22. Ἀγύρριος ἐστὶ Πατρόνομος πύγων ἔχων.] Ἐπὶ τῶν ψευδοφροσύμων καὶ εἰρωνοφύλων. ὅπως στρατηγὸς ἦν ἐν Ἀθήνῃ καὶ τὴν μισθὸν τῇ ποιότητι συνείχετο, καὶ πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίδωκεν. ὅτι δὲ Πατρόνομος ἀνλητὴς ἦν, μέγας ἔχων πύγωνα.

23. Ἀγασιν ἱστοῦν οἱ κλέπται.] Χαιρομένη ἡ συντάξις, καὶ ἰκανῶς παιδιδωμένη, κατὰ κωμικὴν χάριν. λέγεται ὅτι τὴν αἰῶνα κλεψιῶν.

24. Ἀγορῆμος διὰ φρατῶν κύων.] Ἐπὶ τῶν ὅπως μὴ δεῖ φροσκομῶν. ἐν γὰρ τῇ φρατρῇ κύων ἀρετῆς τιμωρεῖται.

25. Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίστω.] Ἀντὶ τῇ ἀδικίᾳ καὶ αἰσίοῳ. ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητά καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητεῖ.

26. Ἀγρὸς πυγῇ.] Ἐπὶ τῶν λιπαρῶν καὶ ὀπιμόνως ὅτι τινι εἰς ἔργον ποροκαθημένων.

27. Ἀρχιπρος ἀκαρπύρος.] Ἐπὶ τῇ αἰωφελῇ ἐστὶ δὲ ἀρχιπρος, ἡ ἀρχιέλαια, ἡ δένδρον ἀκαρπύρον.

28. Ἀρχοῖς μὴ κατὰ φρόνησιν ῥήτορες.] Ἰσορρηκῇ, ὅτι μὴ δὲ τῶν ὁπλῶν χρὴ κατὰ φρόνησιν.

29. Ἀγὼν ἐδέχετο σκήψας.] Ἐπὶ τῇ μηδὲν ὀνειδαμένων ἐν σκήψας.

30. Ἀγναπτόπρος βάτης αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῇ ξηρῇ καὶ ἀνιδεύῃ τὴν τροπὴν.

31. Ἀρσχοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.]
Ἐπὶ τῷ σφόδρα πρὸς ἕλεον βλεπόντων.

32. Ἀγαμέμνωνος θυσία.] Ἐπὶ τῷ
δυσηθείῳ καὶ σκληρῷ. θυσίᾳ γὰρ
Ἀγαμέμνωνος, ὁ ὅς ἐστι Φυγίων, μέλις
ἐλήφθη. Ἡ ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ἐβόλατο Ἀγα-
μέμνων θυσίασθαι θυγάτηρα, ἧ δ' ἔφυγε.

33. Ἀγαμμόνοια φρέατα.] Ἐπὶ
τῶν ἐλευθερίων. Ἀγαμμόνων γὰρ ὡς
τὴν Ἀυλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα
φρέατα ὠρύξεν.

34. Ἄιδε τὰ τέλλευ.] Ἐπὶ τῶν
σκοπικῶν. Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐξίνετο,
ὃς πύγνια κατὰ λῆτι χάλεον ἔχοντα.

35. Ἄδω πρὸς κῆρ πτεπίσσης.] Ἦγυν
πλάτσης.

36. Ἀδικῶ δικαστὴς μεμολυσμέ-
νη συνείδησις.]

37. Ἀδικεῖτω μοι πλάσιος, ἔμῃ πί-
νῃς.] Ῥᾶον Φίρεν γὰρ κρήπτονων τυ-
ρανίδα.

38. Ἀδακρὺς πόλεμος.] Ἐπὶ τῷ ῥᾶπ
καὶ πρὸς ἐλπίδα τῆς περὶ μάχης καταρθάν-
των. χρηστέος γὰρ ἰδότης Λακεδαιμονίοις,
ἀδακρὺν μάχην νίκηται. ὅθι ἂν εἰς
τὴν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν.

39. Ἀδὴς διδοίκασι.] Ἐπὶ τῷ
μάτῃ διδοίκασι.

40. Ἀδράστειά νῆμισ.] Ἐπὶ τῷ πρὸς
πρὸς μὲν Ἀδραμονοσίνων, ὕστερον δὲ δυ-
σηθείων. τῷ γὰρ ὡς τῶν ὅλων Θεσπείων
Ἰππερατοσίνων, μόνος Ἀιγιαλός
ἀπώλειτο Ἀδράστειά πᾶσι. Ἀλλοὶ δὲ λέ-
γουσι, τὴν Ἀδράστειαν εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ
Νεμίστῃ λαβὼν τὴν ὀνομασίαν. Ἀδράστει-
ας βασιλείας, ἐκ πινων μεταβῆκεν ἰδρυ-
σμένην ἰσὺς Νεμίστῃς. ὁ πρὸς τὴν ὀνομα-
σίαν αὐτῆς Ἀδράστειας, ὡς Ἀντίμα-
χος ἐν τούτοις δηλοῖ.

Ἐπὶ δὲ πρὸς Νεμίστῃς μεγάλη θεός. ἡ
ταῦτα πάντα.

31. *Vir bonus in lachrimas facilis.*]
De hominibus in commiserationem valde
propensis.

32. *Agamemnonis hostia.*] In homi-
nes quibus non facile quid persuaderetur, &
præfatus. Agamemnone enim sacrifican-
te, bos fugiens, vix receptus est. Aut inde
paræmia quod cum suammet filiam ille
immolare vellet, illa aufugerit.

33. *Agamemnonij putei.*] De ho-
minibus liberalibus. Agamemnone enim
in Aulide totaque Græcia puteos fodit.

34. *Cane Tellenis cantiones.*] In di-
caces. Fuit enim Tellen tibicen, qui lepi-
dos quosdam ingenij lusus reliquit.

35. *In Orci podicem incidas.*] Hoc est
moriaris.

36. *Iniquus Iudex, polluta consci-
entia.*]

37. *Iniquus in me dives esto, non
inops.*] Potentiorum nam minus graue est
iugum.

38. *Sine lachrimis bellum.*] De ijs,
qui facillimè & præter spem negotia sua
rectè conficiunt. Oraculum enim Lacedæ-
monijs datum fuit, fore ut pugnâ sine la-
chrimis essent superiores : vnde nec quis-
quam illorum tum temporis occubuit.

39. *Timorem timoris expertem ti-
misti.*] In frustra metuentes.

40. *Adrastea Nemesis.*] De ijs, quo-
rum quum antea res prosperæ fuissent, po-
stea in calamitates inciderunt. Bellum
enim in Thebanos Adrausti posteris monen-
tibus solus Ægialeus Adrausti filius in eo pe-
rijt. Alij Adrasteam eandem cum Neme-
si esse dicunt, nomenque ab Adrasto rege,
qui oraculis quibusdam admonitus, Neme-
si huic templum ædificauit, accepisse
aiunt, quod postea Adrasteæ est appella-
tum. Id quod Antimachus his versibus
declarat:

*Est Nemesis Dea magna: tenes namque om-
nia Diuum*

Munere. Cui pingues aras exstuxit Adra-
stus,

AEsopi primus liquidas ad fluminis undas.

Hic colitur Diua, & nunc Adrastra voca-
tur.

Demetrius verò Sceptius, Adrasteam Dia-
nam esse, asserit, ab Adrasto quopiam, qui
templum illi condidit.

41. *Cantas.*] Hoc est, temetè nuga-
tis.

42. *Cantas ad myrtum.*] Moris
erat, vt, qui in conuiuio canere ad cytha-
ram non posset, lauri aut myrti ramo sum-
pto, ad illum accineret.

43. *Adonidis horti.*] De hortis pa-
rum durantibus & pramaturis, quique
radices non egerunt. Propterea enim quod
Adonis, vr est in fabulis, Veneris amore
captus, ante pubertatem perijt: ideo viri
mulieresque Orgia Veneri celebrantes,
hortos in vasis seu receptaculis quibusdam
plantabant. Qui quum radices non ha-
berent, celeriterque emarcescerent, Ado-
nidis hortos illos appellarunt.

44. *Manus manum lauat.*] Epichat-
ni apophtegma in Aquaros.

45. *Canis tamquam Delum nauigans.*] De illis, qui voluptatibus addicti &
absque sollicitudine sunt.

46. *Frater viro adfit.*] Necessarios
præ reliquis honorandos esse.

47. *Iniuria probos afficit, qui ma-*
lis parcat.] Qui iniustos puniunt, alios,
ne iniustitiam committant, prohibent.
Isai.

48. *Curtus edax.*] De edacibus.

Et:

49. *Edax trirémis.*] Nempe sum-
ptuosa.

Sic:

50. *Edax lucerna.*]

Πρὸς μακάρων ἔλαχον· βωμὸν δὲ οἱ
ἴσαστο πρῶτον.

Ἀδρήστου, ποταμοῦ πρὸς ῥόον Ἀισή-
ποιο.

Ἐνθάδε πιατῶν τι, καὶ Ἀδρήστια
καλεῖται.

Δημήτριον δὲ ὁ Σκήψιον, Ἀρπείν
Φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀ-
δράστῃ Ἰνὸς ἰδρυμένην.

41. Ἀιδεῖς ἔχων.] μᾶτις λίγων
ληρεῖς.

42. Ἀιδεῖς πρὸς μυρτίνην.] Ἐβ-
λῶ, τὴν μὴ διωάμενον ἐν συμποσίῳ ἄσπῃ
δάφνης κλάδον ἢ μυρτίνης λαβόντα,
πρὸς τῶν ἀδειν.

43. Ἀδωνίδιον κήποι.] Ἐπὶ τῷ ὀλι-
γοχρονίῳ καὶ αἰώρῳ, καὶ μὴ ἐρριζωμένων.
Ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ἀδωνὶς ἐρώμενον ὦν, οὕτως
ὁ μῦθος, τὴν Ἀφροδίτης, πρὸς ἧς οὗτος πλά-
τῃ οἱ ταύτης ὀργασμοί, καὶ πᾶς εἰς ἀγ-
γῆά ἵνα φυτύσῃ, ἢ φυτύσῃ,
ἑαυτὴν ἐκείνῳ. Ὡς τὴν μὴ ἐρριζωμένην
μαρτυροῦμεν, Ἀδωνίδος αὐτὴς ἐκα-
λεῖται.

44. Ἀ δὲ χεῖρ τὴν χεῖρα τίξῃ.] Ἐπι-
χάρεμ δὸς φθέρμα καὶ Φιλαργύρων.

45. Ἀιδεῖς ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.]
Ἐπὶ τῶν Φιληδόνων καὶ ἀφρονίσων.

46. Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη.] Ὅλα
περὶ μνηστῖον τὰς οἰκίας.

47. Ἀδικεῖ τὰς ἀγαθὰς ὁ φειδόμε-
νος τῶν κακῶν.] Ὅσοι τὰς ἀδικουῦσας
καταΐχουσιν, ἐπὶ τὰς ἀλλὰς ἀδικεῖσθαι κα-
λύπτει. Ἰσαί.

48. Ἀδδὴ φάγον ἄρμα.] Ἐπὶ τῶν
μαρτυροῦστων.

καί·

49. Ἀδδὴ φάγον τριήρης.] Ἡ πο-
λυπλής.

καί·

50. Ἀδδὴ φάγον λύχνον.]

καί·

καί·

51. Ἀδδὴφάγον πεντηκόντηρον.] Φίλις. Λέγουσι δ' αὖ ἔτι, ὅτι ἐπὶ τομίδας καὶ πολλὰ ἀναλισκόμενος ἵοικε δὲ ἐκ μετὰφορᾶς τῇ ἰππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λίγα, οἱ ἄλλοι εἰώθεσαν ἔδμεναι ἀδδὴν, καὶ τὴν ποιητῶν. Ἀλλὰ καὶ δὲ ἐν τῇ κομῶδοτραγωδίᾳ τῆς πίττης λύχνος, ἀδδὴφάγος εἶπεν. καὶ Ἀετὸς φάνης ἐν Νεφέλαις. ἢ γὰρ μοι τὸν πόντον ἢ τὴν λύχνον.

52. Ἀδὲ μελίττα φύσι. ἀγαθὴς πλεῖστα δορεῖται φίλοις.] Ἐπὶ χάριτι ἡ γνῶμη.

53. Ἀδαπνιήτος ἐστὶ τὸ τοιαύτως ὁ πωλεῖται.] Ἐν τῷ διδόναι γὰρ λαμβάνεται, καὶ ἐν τῷ σκοπεῖν συνάγεται. Θεωρεῖται.

54. Ἀὲ κλοῖος ὡς καλοῖον ἰζάνει.] Ἐπὶ τῷ ὁμοίως περιουσιάζων. Οἱ περὶ τὸν Ἀδριανὸν οἰκιστῆς ἔστι, ὅταν ἀρότρα καὶ σπόρον ὡς ἦν, πῶς κλοῖος ἀπὸ τῆς δώρεα, ψαῖα δὲ μάλας. Βύλα δὲ ἡ δώρεα, μελίγματα πῶς κλοῖος εἶναι. Ἐσποδῶν ὁμολογία αἰς ἐκείνους τὸν καρπὸν τῷ Δημήτριον μὴ ἀνορύττειν, μηδὲ παρεκτρέφειν κατὰ βληθέντα εἰς γῆν καὶ οἱ μὲν ἀναχωρεῖσι. ὅτι τῶν κλοῖων νύφη, δύο ἢ τρεῖς, καὶ τὰς περισσούτας ἐκ τῶν πόλεων, πῶς πῶς, κατὰ σκοπὴν ψαμίδας τῷ ξενίῳ τὸ πᾶν. οἱ περὶ αὐτὴν καὶ ἐπὶ νύφας ἡσυχάζουσι, καὶ καλῶσιν αὐτὰς ἢ πεφύκασιν, οἱ μὲν καλῶσιν οἱ δὲ ὑπακύνειν ἐρχόμενα δὲ καὶ νύφη, ἐὰν μὲν γυνῶν τῷ περιουσιάζων, ἴσπουν οἱ ἔστι, ὅτι ἀγαθὴ αὐτοῖς πρὸς τὰς ὀφείλεις τὰς περιουσιάζων, ἴσπουν δὲ ἴσπουν. ἐὰν δὲ ὑπερίδωσι δὲ ἀντιμάσας αἰς ὁπλήν μη γυνῶν, πῶς πῶς οἱ ὁπλήν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκείνων ὑπακοῆς ἐστὶν αὐτοῖς ἡμῶς τὸ ἡμῶς. Ἀγνοεῖ γὰρ ὅτι οἱ

Et:

51. *Edax nanigium quinquaginta remonum.*] Philistus : Dixerint autem illi ἀδδὴφάγος triremes, quæ integras mercedes accipiunt, quæque multa consumunt. Videtur autem hæc locutio à translatione equorum præstantiorum, quorumque in certamine vltus est, duci : quod plurimum edere iuxta Poëtam consueverint. Alcæus autem in Comædotragædia, non ἀδδὴφάγος sed πότμος λύχνος, hoc est bibulas lucernas, dixit : vet etiam Aristophanes in Nubibus : Cur enim mihi bibulam accendisti lucernam?

52. *Exercitatio proba natura, latebra præbet amicis.*] Epicharmi sententia.

53. *Benignitatis nunquam opes absumpseris.*] Largiendo enim accipit, & dispergendo colligit. Thespide.

54. *Monedule semper monedula asfidet.*] De ijs, qui cum sui similibus versantur. Veneti qui ad mare Adriaticum accolunt, quum iam tempus aratri & sementis faciendæ adesset, monedulis dona mitterebant, placentas & liba : quibus quidem donis hoc agebatur, ut velut placamenta quædam essent & induciarum pacta conuenta : ne illæ Cereris fructum terræ commissum effoderent sublegerentque : quo facto illi quidem discedunt, ceterum monedularum nubes, duas aut tres iuxta morem legatorum qui ex urbibus mitti solent, hospitalium munerum copiam inspecuturas, ex suis amandant. Quibus inspectis, redeunt, atque illas qua voce inter se vti atque inuicem intelligere innatum est, accersunt. Venientes autem nubium instar, si quæ diximus gustauerint, intelligunt Veneti sibi cum volucris illis confederatione esse : sin illa contemserint, & tanquam vilia cum dedecore despexerint, minimèque gustauerint ; credunt indigenæ, talem illarum despectum, famem sibi pro multa allaturum. Quippe iciuæ monedule, quæque,

τὸν ὄροφον, ὃ πῆς αἵτωμα καλῶσιν.
'Αεὶς φάνης ὄρισι. Ταὶς γὰρ ὑμῶν
οἰκίας ἐρίφορον πρὸς αἵτῃ.

62. Αἵτῃς ἐς νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν
δυσεκλήτων. ἢ γὰρ ἀλίσκῃς ἐς νεφέ-
λαις οἱ αἵτῃς, καὶ δὴ τῶν ἀμείνων ἐστὶ καὶ
καματὸς φάρμακον οὗ ἀναιδή μελ-
θεῖν ἔχουσιν ὑπερφρονῶν δὲ καὶ ὑδατῶν καὶ
τῆς ἀναπνοῆς, τὴν αἵτῃς τιμὴ πολὺ,
καὶ ὅλ' ὅτι ἐὰν οὐ καλῶς τῷ αἵτῃς.
τῶν δὲ νεφῶν αὐτῷ καὶ μὴ σκαρδαμύ-
ξῃ ἥς, τὴν αὐτῇ τῆς τῷ ἡλίου ἀκτῖν.
ὅσων πύμῃς, ἔχουσιν τὴν εἰσὶν. οἱ δ' αὐτῷ
ἐλπίς καὶ μάλα ἀνέστης, ἀμείνων ἐστὶν
ὑπονοίας, ὅτι τῶν γησίους ἐγγράφῃς.
ἐπὶ αὐτῷ πῦρ τὸ ἐξάνθη τῷ γένει ἀδύ-
καστος τὴν ἄχρητος ἀληθῶς ἐγγράφῃ
ἐστὶν.

63. Ἀἵτῃ γῆρας, καὶ ὁρῶν νεότης.]
Παροῦν καὶ γηρόσκων αἵτῃς κρείττων
ἐστὶν νεότητος ὁρῶν. Αἵτῃ τῷ βίον αἵτῃς
καταστρέφειν, τῆς καμπτῆς τῷ αὐτῷ χείλες
πρὸς τὸ κάτω χρόνῳ συγκαμψίσεως.

64. Αἵτῃς θείας ὁρῃ.] Ἐπὶ τῷ
καταφρονεῦν τῶν μικρῶν.

65. Αἵτῃς οἱς ἡθελον.] Ἐπὶ τῶν
ἡπισταθίως πρὸς ἡ ἐχόντων.

66. Αἱ με πύττοι πόλεμοι δύνανται.
] Ἐπὶ τῷ καταφρονεῖν τῶν ἡνῶν. ὁμοίως
τῷ, Ἐγὼ πολλῶν ἡνῶν ψόφως ἀκήκα.

67. Αἱ φέρει τὸ λιθὺν κακόν.] Ἐπὶ
τῶν αἱ ἐξ ἀρεσκόντων τὴν νῆον κακόν.

68. Αἱτὸν καὶ ἡμερος μακάριος.] Ἐπὶ
τῷ κακῶς ὑπὸ ἡνῶν μακάριον. ὅτι γὰρ αἱ
τῷ αἵτῃ ἀφαιρῇ τὴν κυλίαν ὁ καὶ ἡμερος.

69. Ἀλλὰ πολλῶς, ὅτι το φλός.]
Ἐπὶ τῷ κακῶς τὴν καλὸν ἀδελφόν.

70. Ἀζανα κακὰ.] Ἐπὶ τῷ κακῶς
δητικῶς πρὸς πύττοι. Ἀζανα γὰρ
τίς σκληρὸς καὶ τῶν γυμνασίων ἀπρὸς-
πύττοις.

αἵτωμα vocant. Aristophanes in Aulibus:
Vestras domos ad culmina tegeamus.

62. *Aquila in nubibus.*] De rebus
capiti difficultibus. Neque enim aquila in
nubibus capi solet; cum nec siti vincatur,
neque adhibito extetius contra lassitudinem
medicamine vtatur. Pluviam autem
contemnens & quietem, continuo aëra
scindens volitat, & acutissimè è longin-
quo æthere cernit. Pullorum autem suo-
rum si quis ad fulgorem solaris radij ocu-
lis nictetur, illum suspectum habens, ex ni-
do expellit & deturbat. qui autem contrà
oculis immobilibus illum intuetur, omni
suspitione maior inter germanos adscribitur:
cū illi cœlestis ille ignis, generis incor-
rupta veraq; sine inscriptione adfertio sit.

63. *Aquila senectus, Corydis iuven-
tus.*] Nempe quod aquila etiam vetula
præstantior sit hac avicula, licet iuvene.
Dicitur autè aquila vitam amittere, quan-
do rostri pars superior quæ adunca est, ad
partem inferiorem cum tēpore incurvatur.

64. *Aquila thripas videt.*] De ijs qui
parua despiciunt.

65. *Aquila in venationem.*] De ijs,
qui ad rem quampiam perficiendam sunt
apertissimi aut instructissimi.

66. *Tales me semper persequantur
hostes.*] De ijs, qui quospiam contemnunt:
Huic similis: Ego multarum belluarum strepi-
tus audiui.

67. *Semper Africa aliquid fert mali.*]
In eos, qui semper aliquid novi mali com-
miniscuntur.

68. *Aquila scarabeus obstricatur.*]
In eos, qui damnum & iniuriam ab alijs ac-
cipiunt. Scarabeus enim aquilæ oua euer-
tendo perdit.

69. *Diuitia cæca nō expetenda.*] In
eos, qui præclari quidpiam, sed secrete, pos-
sident.

70. *Azana mala.*] De ijs, qui perpetuò
cum malis colluctantur. Azane enim locus
est asper & agricolis infructuosissimus.

71. *Accipere mihi videris.*] Acco mulier quædam fuit ob stulticiam traducta: quæ cum sese in speculo contemplaretur, umbram suam, tanquam aliam quampiam, alloquebatur.

72. *Lucinia confabulationibus insidentes.*] In verbosos garrulosque.

73. *Minervæ felem.*] Parcemia in eos usurpata, qui perperam meliora deterioribus comparant propter parvam aliquam similitudinem: ut si quis quoddam exilius sit alurus, illum cum Pallade confecerat.

74. *Os offio carens.*] In garrulos.

75. *Immortale malum est famina & necessarium.*] Philemonis.

76. *Athos obumbrat Lemnia latus bonis.*] Quod in Lemno bos esset ex albo confectus lapide, quem Athos mons obumbrat. Dicitur autem in illos qui molestia aut damno aliquos afficiunt.

77. *Tranquillum aërem remigio pulsas.*] De frustra laborantibus.

79. *Charetis promissa.*] In eos, qui promptè aliquid facturos se pollicentur.

79. *Ægistei saltus.*] De magnanimitis. Callisthenes, libro secundo transformationis hæc de illo alibi refert: quod quoniam Celenis Phrygiæ vrbe ob iram Iouis Idæi, terræ hiatus, aquæ illuione factus, multas domos una cum hominibus in profundum traxisset; populo periclitante Midam regem oraculum accepisse, terram ita demum coituram, si in illam voraginem, quod in vita humana est præstantissimum, proficeret. Celanitibus aurem aurum, argentum, mundumque muliebrem ed conjicientibus, neque malo tamen desinente, Ægistus Midæ filius secum reputans, nihil in vita pretiosius

71. Ἀκκίξειδάι μοι δοκῆς.] Ἀκκὼ ζωὴ πρὶν ὅτι μωρία διβάρηται. ἢ πρὶς, ἐπὶ πρὶς ὁρμή, τῇ οἰκίᾳ σκιά, ὡς ἱππᾶ, διελίγεται.

72. Ἀηδόνες λίγχαῖς ἐγκαθήματα.] Ἐπὶ τῶν ἀδολογούντων.

73. Ἀθλῶν τὴν αἰλῶρον.] Ἐπὶ τῇ κακῶς συγκρινόντων πρὸς κρείττονα τοῖς ἡπιοῖσι, διὰ μικρὰν ὁμοιότητά, ἢ παρομῖα εἶναι. ὡς εἰς διὰ γλαυκότητά τὴν αἰλῶρον τῇ Ἀθηναῖ συμβαλλοί.

74. Ἀθῦρων τῆμα.] Ἐπὶ τῇ πολυλόγων.

75. Ἀθῖνατιν ἐστὶ κακὸν αἰαγκαῖον, ζωή.] Φιλήμων.

76. Ἀθως καλύπτει πλεῖστα Λημνίας βοῆς.] Ἐπεὶ ἐν Λήμνῳ βουκόλων καὶ πεποιμένων λίθων ὁ Ἀθως τὸ ὄρος ὄπισθόκει. λέγεται δὲ ὅτι τῇ Λυκόντων πινὰς ἡ βλαπτόντων.

77. Ἀθήρεα νήνεμον αἰρήσεις.] Ἐπὶ τῶν μάτῳ πνέντων.

78. Αἱ χάρηται ὑποχρίσεις.] Ἐπὶ τῶν ὑποχρίσεως ἐπαγγελλομένων πειρήσει τοὺς ἡ πόδες αἱ.

79. Λιγιστὴν πύδημα.] Ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχῶν. Καλλιόπης ἐν δὲ τῇ μεταμορφώσεως ὡς πη πρὶς τῇ Φησὶν ὅτι καὶ Κελαίνας πλὴν τῇ φρυγίας, διὰ μὴν Ἰδαίᾳ Διὸς, χάσμα μετ' ὕδατος γενόμενον, πολλὰς οἰκίας ἀνθρώπων εἰς τὴν βυθὸν καθέλυκυσεν. τῷ δὲ δήμῳ κινδυνώοντος, Μιδᾶς ὁ βασιλεὺς χρησμον ἔλαβεν, συνελάσσετο τὴν γῆν, εἰς εἰς τὸ βάσθηρον βάλεν τὴν ἡμιώτατον ἐν ἀνθρώπων βίᾳ. τῇ Κελαϊνῶν χυτὸν καὶ ἀργυροῖ, καὶ τὴν χρῶμεν τῇ γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ῥηλαῖται. ὅ μὴδ' ἔτι τῇ κακῇ λήξει, Λιγιστὸς ὁ υἱὸς τῇ Μιδᾶ, λογιζομένων μὴδὲν εἶναι ἡμιώτατον ἐν τῇ ψυχῇ, ἀπατηθήσεως καὶ δὲ πρὶς.

ἐπιπολεῖς τῷ μνηστέρῳ, καὶ δόξῃς ἀ-
μνησθῆναι τῇ γυναίκί σου, καθὼς ἐρεῖς
ὁ Φαρῶς εἰς τὴν περὶ τὴν ἀσπίδα ἐκείνην.

80. Ἀργεῖς ἔπτεριπαι, ἔπτεριπαι.]
Ἐπὶ τῶν πεντηκῶς ἐπιπλῶν καὶ μικρῶν.
ἐρωτῶντων γὰρ ἰσὺν, ὡς κρείττους τῶν
Ἑλλήνων· τὰ δὲ ὡς ἀπεφθίγγεται,
Ἀργεῖς ἔπτεριπαι, ἔπτεριπαι.

81. Ἀλὲς τρέπῃ.] Ἐπὶ τῇ εὐ-
πείᾳ φερόντων κακὰ· ἀπὸ Κορινθια-
κῆς παροιμίας.

82. Ἡ λῆξ δῶσα τὴν μάχην.]
Οὕτω γὰρ λέγεται, Κορινθίαν Ἡρὰ Ἀ-
σκραία θυοῖσαν, ὡς λέγεται ἰδρύσασθαι Μή-
δῃ, οἱ δὲ τῇ παρόχῳ μιμνησμένοι, καὶ
κρύπτουσι τὴν μάχην, ἵνα κληθῇ
ἐπιπλεῖσθαι. Ἡ δὲ αἴτις αὐτὴν πῶς ποῖν
ἀνίστασθαι. Πύελον αὐθροῦς θύνα-
ται φόρον εἶναι λῆξιν, ὡς ἐπὶ καλῶς
ἵστανται αἵρεσι, καὶ φυλάττειν, μάχην δὲ
ἡ αἴτις δόξα φαίνεται, σαφῶς οἶδε· καὶ τὸ
μαστύρεον, ὅτι αὐτὴ ἐπὶ τῷ φέρεσι
ψαπ. Λέγουσιν Ἀραβες, ὅτι παρ' αὐ-
τοῖς πῶμα παίνει· ὡς μασκῆς μά-
λιν ἡ ὡς τὸ χιλῶν. τὸ δὲ ἀλμυρὸν ἰσχυ-
ρὸν, καὶ οὖν· πῶμα γὰρ τὴν τοιαύτην τρο-
φὴν, πῶμα οἶνον, τὰ γὰρ μελὶν περὶ αὐτὴν
κακῶς οἶδιν, ὅτι αὐτοῖς ὁ Βορρᾶς καὶ ὁ
Νότος συμμάχονται πρὸς τὸ πικρὸν, καὶ
μείνῃ ἀναθανόντων αὐτῶν κελῶν. οἶδε
καὶ, ὅτι ὁ μὲν Βορρᾶς ἀρροποῖς ἐστίν, ὁ δὲ
Νότος θηλυγόνος. Ἐὰν δὲ τὸ γό-
νον τῷ δὲ τῷ δὲ, ἐκ δὲ οὐδὲν ἡ οἷς πρὸς τὸν
ἀπὸ βλεπέν ἡ πρὸς τὸν. Ἀχιλλεὺς μὲν
ἐστὶν, ἵνα ὁ φίλος αὐτοῦ κείμῃ· ὅτι τῆς
πυρᾶς καυθῇ, ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ, καὶ ἡ ἱερὰ
περικαλὴ τῆς ἀνίμης αὐτοῦ, καὶ καλὴ ὁ-
μυρ. αἱ δὲ οἷς ἀπαραγόμενης τῆς ἀνίμης
εἰς ὡδὶνα (φειδῶν ὑπέρβου ἀκλήτως
ἔχουσι. σκοπεῖ δὲ ἀρὰ τῶν καὶ ποιμνῶν
ἐξουσίαι.

anima, patrem amplexus, & Timothee
uxori valedicto, cum impetu sese in lo-
cum, quo terra discesserat, equo insidens,
precipitavit.

80. *Aegienfes neque tertij, neque
quartij.*] In homines viles, ac prorsus
nullius neque frugis neque pretij. Nam
cum quidam percontarentur, quinam
Græcorum essent præstantissimi; respon-
derunt illis: Aegienfes neque tertij, ne-
que quartij.

81. *Capra mos.*] De ijs, qui ipsi
sibi exitum & interitum accersunt. A Co-
rinthiaco desumptum prouerbio, quo di-
citur:

82. *Capra gladium præbens.*] Fama
est, Corinthijs Iunoni Ascreæ, cui Medea
statuam posuisse fertur, sacrificantibus,
eos qui in vicinia habitabant, mercede
conductos cultrum occultasse, modisque
omnibus ut lateret annexos: quem tamen
capra pedibus fodiendo eruit. Saliuam
hominis alijs animantibus esse noxiā,
quam exactè sciant capræ, ab ea sibi ca-
uent. quin & quando iam mactanda sit,
manifestè nouit capra. Cuius rei argu-
mentum est, quod tum non amplius pa-
bulum attigerit. Ajunt Arabes, greges
suos musica magis quam cibo pingues-
cere. Salsis autem vesci, illis iucundissi-
mum. Fit enim, ut talis alimonia eis in
potum sit condimentum. Est & hoc
ouibus cognitum, Boream Notumque ad-
sætum concipiendum non minus ipsis au-
xilium esse, quam ipsos arietes à quibus
ineuntur. Item hoc, Boream masculo sæ-
tui generando; Notum autem feminino
adminiculari. Proinde quando huius aut
illius generis indiget, ouis ad hunc aut il-
lum ventum gradiens aspiciet. Et Achilles
quidem, quo amicus in pyra iam positus
cremaretur, prece, votisque indigebat; &
Iris ventos illi aduocabat, bone Homere:
oues verò sine labore ventos etiam non in-
uocatos ad partem suam administratos habent.
Cuius rei pastores etiam curam gerunt.

83. *Capra Scyria.*] Multum quidem lactis ferunt illæ capræ; ceterum dum mulgentur, multas cuertunt.

84. *Oedipi imprecationes.*] In eos, qui maximis infortunijs diuexantur.

85. *Sanguine flere.*] De ijs, qui, quum omnia facerent vt aliquid cuipiam persuaderent, tamen id facere non possent, veteres hoc modo loquebantur: Non persuadeas illi, vel si sanguine fleas. Dicunt etiam, Vel si sanguine quis gemat, non persuaserit.

86. *Tolle calcar.*] De ijs, qui in vindictam imminent.

87. *Pedem luto extrahere.*] In illos, qui, quo se difficultatibus expediant, consultant. Dicitur etiam:

88. *Pedem extra culpam sue crimen aut accusationem extrahere.*]

89. *Inutilis rebus pudor nempe in malis.*] Sophoclis admonitio.

90. *Semper anteriora meliora.*] De ijs, qui, cum primò prospera vti fuerint fortuna, postea aduersa exagitantur.

91. *Statuis ab ipsis hic farinas exigis.*] In eos, qui nullo compassionis & commiserationis affectu tanguntur.

92. *AEzioneus alius.*] *AEziones* populus erat familiæ Cecropidæ. Comici autem in maledicostorquebant. vnde & maledicere *αἰζωνόειδαι* vocabant. Vt Menander in Cistophoro. Plato autem in tractatu de Fortitudine: Nihil ad ista dicam, quum tamen possim; ne me dicas Azonea esse: nempe maledicum. Hinc etgo paræmia.

93. *Tollam citò.*] Hoc vti solent ij, qui operâ suâ alijs adesse & subuenire sunt parati.

94. *Reuereor amicitiam senescens.*] De ijs, qui in senecta ætate munditer se gerunt

95. *Æthiops non albescit.*] In eos, qui mutari nequeunt.

96. *Captantes capti sumus.*] In eos,

83. *Ἀἰὲς Σκυρία.*] Πολυγάλακτοι δὲ αὐταί. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῆς ἀμολγῆς ἀνατρέσκουσιν & ἀγγεῖα.

84. *Αἰὶ οἰδὶ ποδοῦ ἀρά.*] Ἐπὶ τῷ μεγάλῳ δυστυχύνταν.

85. *Ἀἵματι κλαίειν.*] Ἐφ' ὧν μὴ διώκοντες πᾶσι πρᾶξις, ὥτως ἔλεγον οἱ πελάγοι. ὅδ' αὖ πῶς αὐτῶν. ὅδ' αἵματι κλαίων. λέγουσι δὲ καὶ, ὅδ' αὖ αἵματι εἶναι, πείθειν.

86. *Ἄφες πλῆκτρον.*] Ἐπὶ τῶν εἰς ἄμυνας ἀποκινηθῶν.

87. *Λίρην ἔχω πῶδα πηλῷ.*] Ἐπὶ τῶν βλαβερῶν μὴ ἐπ' ἀγασσιν εἶναι. λέγουσι δὲ καὶ.

88. *Λίρην ἔχω πῶδα αἰλᾷ.*

89. *Λιολῶς γὰρ ἐν κακῶσιν ὁ δὲν ὠφελεῖ.*

90. *Λιοὶ & πίρυσι βελτίω.*] Ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν ὀδαιμονούων, ὕστερον δὲ δυστυχούων.

91. *Λιπὴ καὶ τὸς ἀδριανῶς ἀλφίτα.*] Ἐπὶ τῶν ἀσυμπάθων.

92. *Λιζωνίος ἀλλῶ.*] *Λιζωνίος* δῆμοις ὡς φυλῆς τῆς κεκοπιδῶ. ἐκωμωδοῦντες δὲ εἰς βλασφημίας· ὅφ' ἔστι καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνόειδαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν *Κατηφορῷ*. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀδριανῶς φησιν· Οὐδὲν ἔρω πρὸς ταῦτα γε, ἔχων εἰπεῖν· μή μοι εἴπω· *Λιζωνία εἶμαι*· ἥτις βλασφημῶν. ἐλεῦθ' ἢ παροιμία.

93. *Λίρησαι ἔχθα.*] Οἱ παρήμενοι μεταβῆναι ἐργῶ πναί, εὐχῶσι ταῦτα λέγειν.

94. *Λιχνύομαι τὴν φιλότιμον ἡρώσκειν.*] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ γῆρας ἀλκυσθῶν.

95. *Λιθίοις καὶ λασκαίνεσθαι.*] Ἐπὶ τῶν ἀμεταβλήτων.

96. *Λιρουῶτες ἡρήμεθα.*] Ἐπὶ τῶν

τῶν ἑλπίστων κατὰ τὴν πνῶν, εἴθ' ὑπ' ἰκύνων ἀλόντων.

97. Λιχρόν τι δῆρόν τι μῆνιν κενύει νεώδω.]

98. Ἀλίσιοι σμήχεις.] Ὁμεία τῆ.

99. Χύτρας πικίλλες, Ὡδὲν πῖλλες.

100. Αἰχμὴ πώλεως, πολίτης ἀμαρτίας.] Ἐξ ἀποφθίγματος.

qui se victores aliorum fore sperantes, in eorum mox potestatem redacti sunt.

97. Turpe est & mansisse diu vacuumque redire.]

98. *Aethiopem lanas.*] Simile huic.

99. *Ollas exornas, onum vellis.*]

100. *Dedecus urbis, cinis delictum.*] Ex Apophthegmate.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

CENTVRIA II.

1. Αἱ ἰσοπέδον αἶμα.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκως αἰαυμένων ἔστι γὰρ ἐν δίκῃς ἐκτείναντο Ἀισώπων οἱ Δελφοί.

2. Αἶρεν μαγάλιν.] Ἐπὶ τῷ ὀρχαμῶν ἀρχαίῳ.

3. Αἶρε δακτυλόν.] Ἐπὶ τῶν νενικησμένων. ἐπαίρεισι γὰρ πῶν χάρις, σύμβολον τῆ νενικησμένης.

4. Ἀγίθαλὲς πλημρέπρος.] Σαφὴς ἡ παροιμία. Ὁ δὲ ἀγίθαλὲς ζῷον ἐστὶ, καὶ τὸ μὲν μικρὸν ὀρνίθιον ὑπερπρονοεῖ ὀπιπτεῖναι ἢ πῶς αἰεὶ καὶ τὸ καρπὸν, καὶ μὲν τοῖς ἔθασιν αὐτῶν περὶ τὸν χρόνον, εἴτε ἐκμυζᾷ ἐκ τῶν γαλακτίων, καὶ πῶν πτωχῶν πῶν ἐκ τῶν αἰνῶν ἔδιδόκει καὶ τοῖς πονηρῶν αὐταῖς μισθὸν ὑπὲρ τῆ πωλησιμότητος ἀποδιδόντες τυφλεῖ γὰρ πῶν μισθὸν ὅταν παύσῃ, καὶ ἀποσβέννυσσι πῶν ἐκείτην Πηρόλῳ. Αἱ, αὖ τὸ ἡδὺ θάρον αὐθιγὰς κακόν. Ὅταν τις εἰδῇ τ' ἀκαθόν, ζητεῖ ἢ μή. Ἐπὶ τὴν δὲ βροπιάν, πῶν δυοῖν μένοι, ἀνήμετοις ἀκτῆς πώματις ἢ ὑδρὸς χάρις, Ἐμαρμύρων ἢ τὸ κακὸν ἐκλόμεμα, κακὰς ἀμοιβὰς ἐστὶ καρπὸς βροπιῶν. Πολλὰσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σφισμάτων σφάλουσιν ἡμαῖς κρείττους πεφυκότες. Μεναιδρε.

1. *Æ Sopicus sanguis.*] De ijs, qui iniuste necantur: Delphi enim Æsopum per nefas & contra æquiritatis leges sustulerant.

2. *Tollere axillam.*] De ijs, qui rusticè admodum tripudiant.

3. *Tolle digitum.*] De ijs, qui in certamine succumbunt. Manum etenim in altum sustollere solebant, quo quasi certissimo argumento se victos esse innuebant.

4. *Para audacior.*] Aperta satis paræmia est. Agithalus enim animal est audacissimum, quod reliquas minutas aves omnes præ se contemnit. Insidiatur autem vel maxime capris, & vberibus ipsarum aduolans, lac inde exsugit, neque à pastore sibi propterea metuit. Improbam verò & iniquam pro exhibita sibi sagina mercedem reponere solet. obstruit enim vber quod semel apprehendit, prolubetque omnino lactis exinde fluxum.

Heu, heu, Dei mortalibus nesciunt malum, Quando bonum videt quis & non vititur.

Hec ad hunc locum non videntur spectare: neque omnes sunt versus Menandri, neque eodem pertinent. Primus autem insit paræmia notatus erat. Reliqui tanquam soluta oratio, eiusque interpretatio.

5. *Aesopicus sanguis.*] De ijs, qui sceleribus numquam expiandis aut eluendis sunt obnoxij. eò quod Deus Delphis, quòd iniuste Aëlopm de medio sustulissent, ita sceleretur.

6. *Aquila gratiam referam.*] De ijs, qui citò ingenti remuneratione gratiam referunt. Quum vñdecim homines ardente sole tritarent, siti fatigati, vñnum ex suis ad fontem vicinum, aquam allatum miserunt : qui abiens, falcemque messoriam manu tenens, vasque aquæ hauriendæ aprum humeris gerens, vbi ad fontem peruenit, aquilam deprehendit à serpente fortiter cauteque circumplectam, ac ferè iam suffocatam. Quamuis enim fortè fortuna aquila in illum inuolauerat, non tamen superare illum, aut nexu se illo expedire, neque iuxta Homericum illud, natis suis escam afferre potuerat : sed spiritus illius detenta, non illum perditura, sed ipsa hercle iam iam peritura erat. Videns ergo agricola, siue etiam auditu edoctus, auem illam lovis esse nunciam, serpentemque malam bestiam esse sciens, falce sua illum scindit medium, aquilamque vinculis alioquin inextricabilibus dissoluit. Deinde hausta aqua redit, vinoque admiscens, omnibus præbuit : qui sæpius in prandio bibèdi vicem gnauiter repetierunt. Quumque ille quoque deinceps esset bibiturus (nam hæcenus pocillator tantum illorum, non autem compotor fuerat) poculumque labris admoueret, aquila illa ab ipso seruata, salutis obtentæ illi præmium rependit, felicitate eius fortuna adhuc in illo loco hærens, in calicem incidit, & potum effundit. Quare ille offensus (nam & ipse sitiebat) agnita aue, Si tu, inquit, talis es, talemque gratiam salutis tuæ auctoribus refers, quilmam deinceps studium suum in alium ostendat, ob lovis reuerentiam, gratiarum præsidis atque

γὰρ ἐπὶ τὸν ἔρην ἰχθυώσας) πιαύτας ἀποδίδως πῶς σωτήριός τις χάριτας· ἀλλὰ πῶς αὐτὸ καὶ ἄλλος ἀνθρώπος κατὰ τοιοῦτον εἰς τινα, αἰδοῦν Διός, χαρίτων ἐφορὰ πὶ καὶ ἐπὶ πῶς

5. *Διὸς πικρὸν αἷμα.*] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ πῆλως ὀνειδιστῶν ἐπεχρησμένων. ἰσχυρὰ δὲ πῶς Δελφοῖς ἀδίκως αἰετῶσιν τὸν Ἀἰσώπην, ὡς γινώσκῃ ὁ θεός.

6. *Ἀετὴ χάριτα ἐκτίσω.*] Ἐπὶ τῇ ταχέως μεγάλαις δωρεαῖς ἀντιχαρίζομένων. Ἀλοῶντες αὐθραπὶ τῇ ἡλίᾳ καταφλέγοντες, διψῶντες περὶ ἡμέρας, τὸν ἄνθρωπον εἰς καὶ δεκά, εἰς αὐτῶν ἀπίστευαν ἐκ πηγῆς γινώσκοντες κομισαὶ ὕδωρ. ἐκκοῦν ἀπὸ τῶν, τὸ μὲν δρέσκον τὸ ἀμνηστικὸν διὰ χεῖρας εἶχε, τὸ δὲ ἀρυσκὸν ἀγγεῖον, καὶ τὸ ὅμως ἔφερεν. ἐλθὼν δὲ καταλαμβαίᾳ αἰτῶν ὑπὸ τινος ὀφείας, ἐγκρατῶς τὴν ἐξ ἀλαβῶς περὶ σπλάκνιν, ἀποπνιγόμενον ἤδη. ἔτυχε ἡ ἄρα καθάπερ μὲν ἐπὶ αὐτὸν ὁ αἰετὴς, ὃ μὲν κρείττων γενόμενος * ἐδὲ τὸν σπλάκνιν * κρείττων γενόμενος ἐγένετο. ἐδὲ τὸ πᾶν τὸ Ὀμηρικόν, πῶς αἰετὴς πικρὸς τῶν δαίμων ἐκκομιστὴν ἀλλὰ πῶς ἐκείνους ἀπείρατος περὶ πῶν ἔρμαιον, ἔμενειν ὃ μὲν δὲ ἀπολῆναι, ἀλλὰ ἀπολῆσθαι. εἰδὼς ὅτι ὁ ζωογόνος, ἡ καὶ ἀνέκων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἀγγεῖον, εἰδὼς γὰρ μὲν κακὸν ἡγεῖται τὸν ὄφιν, τῷ δρέσκοντι Διὸς πῆλιν τὸν ἡγεῖται. καὶ μὲν τοῖς τῶν ἀφύκτων δεσμῶν τὸν αἰτῶν ἀπολύει ἀρυσκόμενος ἢ τὸ ὕδωρ, ἢ κε, καὶ περὶ τὸν οἶνον κερύσαι, ὡς εἶπε πᾶσιν· οἱ ἡ ἄρα ἐξέπινον καὶ ἀμύνει, καὶ πολλὰς θῆρας τῶν ἐρίων· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἐκείνους τίσειν. ἔτυχε δὲ ὑπερήτης καὶ ἐκείνο τῷ καιρῷ, ἀλλὰ ἐ συμμάχης ὤν. ἐπεὶ δὲ πῶς χαίρει τὸν κύλικα περὶ τὸν, ὁ σωθεὶς αἰετὸς ζωαρχία ἐκλίνων οἱ, καὶ καθὰ τὴν καὶ ἀναβλῶν ἐκείνους, ἐπὶ ἀνατρεῖν τὸν τὸν χρόνον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι, καὶ ἐκχεῖ τὸ πᾶν. Ὁ ἡ γὰρ ἀνατρεῖται καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· ἦτα μὲν πῶς οὐ ἐκείνους ὤν (ἐπεὶ δὲ τὸν ἔρην ἰχθυώσας) πιαύτας ἀποδίδως πῶς σωτήριός τις χάριτας· ἀλλὰ πῶς αὐτὸ καὶ ἄλλος ἀνθρώπος κατὰ τοιοῦτον εἰς τινα, αἰδοῦν Διός, χαρίτων ἐφορὰ πὶ καὶ ἐπὶ πῶς

καὶ τῷ ῥῆτι αὐτὰ ἐρέτη· ἐρᾷ δὲ Πι-
 στραφεί τὴς πόντας, ἀσπαίροντας πὶ καὶ
 ὑποθνήσκοντας. ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβα-
 λεῖν, ἡμεμικὸς ἐς τὴν πηλὴν ὁ ὄφης, καὶ
 κερῆσας αὐτὴν τῷ ῥῆτι. Οὕτως ὁ αἰπὸς
 τῷ σώσει αἰμοβῆτ' ἰσχυρὸν σωτηρίας
 ἀπιδώσει τὴν μοῖραν. Τὸν δὲ χροσάει-
 πιν, ὡς ὁ ἄλλος Φασίν, ἀστερῶν, καὶ μό-
 νον νεβροῖς, ἀλλὰ καὶ ταύροις Πιπλῆσθαι
 κατὰ τὴν καρπὸν· ὁ μὲν γὰρ κικυφῶς
 κατὰ νύκτα ὁ αὐτὸς· ὁ δὲ αἰπὸς Πιπλῆ
 πίνοντι τὰ ζῶα καθίστας αὐτὴν, παύει
 τῷ σέματι σιωπῆσαι καὶ καρπὸς πῶς
 πληροῖς. ὁ δὲ, ὡς αὐτὸν εἰρηθεῖς, ἐξαπλο-
 ται, καὶ ἡ ποδῶν ἐχρ' Φυρῆς ἀρχαίται, καὶ ἴσως
 μὲν δ' ἡλᾶται, ὁ αἰπὸς ἥσυχος ἐστὶ. καὶ Πι-
 πτᾷ) ὡς φυλάττων· ὅταν ἢ τὸν ταύ-
 ρον θιάσῃ) πλησίον κρημνὲς γινόμενον,
 κυκλώσας τὰ πτερά, καὶ ἐπερίνας αὐ-
 τῷ τ' ἐφ' ἑαυτῶν, ἐπιπῶσι τὰ ἐν ποτὶ μὴ
 περὶ δόμον, καταπνεύθωσι διασπῆσαι·
 εἴτε ἐμπιστῶν ἐς ἀναόρησας τὴν γαστέρα,
 ραδίως χρεῖ) τῇ ἀρχῇ ἐς οὐκ ἐξήλει.
 θήρας ἢ ἀλλοτρίας ἐκ' ἀπίται κηλῶδες,
 ἀλλὰ χαίρει πῶς αὐτῷ πόνος· κρινονίας
 πὶ τὴν περὶ ἄλλον ἥκει ἐδέχεται. κρι-
 νεί) εἴτε τὰ λοιπὰ πνιγρὸν ἀδμα καὶ
 ὁ σωδῆσται κατὰ πόντος, ἀδρωπα
 πῶς ἄλλοις τὰ λείψανα ἰσθ. καὶ μὲν πῶς
 ἀλλήλων ἀποκισμῶς αἰκῶσι καλίας,
 ὑπερὶ τὴν μὴ διαφθείρεται ὑπὸ θήρας,
 καὶ λυπαμῶς λυπῶν. (ἡλωτυπῶται
 τῷ) δὲ ἐστὶ ὁ αἰπὸς περὶ τὰ νότια· ἰσθ
 γὰρ θιάσται ἵνα περὶ σὸντα, παύει πῶς
 πτεροῖς αὐτὸν, καὶ πῶς οὐκ ἐλμυαίνει).

7. Ἀπταῖ) καθαρά)· Ἐπεὶ
 τῶν μεγάλων τῷ σώματι.

8. Αἶδος κυνῇ). Ἐπὶ τῇ κρυπτόντων
 αὐτοὺς διακινῶν μηχανήματων. πύτη
 Περσίου) χροσάει) τὴν Γοργὼν εἰδι-
 ροτήσεν.

in spectoris: Sic ille: couersusq; ad alios qui
 biberant, palpitantes emorientesque ani-
 maduertit. Conscissus autem, ut conijcere
 licet, serpens in fontem delapsus, aquam
 veneno suo infecerat. Sicque aquila ser-
 uatori suo parem mercedem reddidit.
 Aurea autem, seu ut alij dicunt, Aetia
 aquila, non solum in hinnulos, sed & in
 tauros assidue impetum facit maximum.
 Nam cum taurus capite inclinato pasca-
 tur, aquila in collo illius seipsam locans,
 rostro ipsum plagis continuis fortibulque
 credit: qui proinde tanquam oestro actus
 incenditur, quaque pedes ferunt, fugam
 occipit. Et quamdiu quidem per plana
 fertur, aquila se quietam tenet, illique
 inequitat: quum autem præcipitio pro-
 ximam videt, alis in circulum conforma-
 tis, & ob oculos eius expansis, visum illo-
 rum quæ ante pedes impedimenta sunt,
 illi eripit; utque summa vi in illa feratur
 efficit. Deinde illum inuadens, ventrem
 eius disrumpit, & facile venationis suæ
 præda ad libitum vritur. Alienam nun-
 quam tangit: sed suo labore partis ob-
 lectatur, minimeque ipsa communicationem
 cuiusquam admittit. Postquam autem
 iam satur est, ceterum anhelitum ac
 pessimè olentem spirans, reliquias cibi
 inutiles alijs permittit. Aquilæ aliæ ab alijs
 semotæ nidificant, ne ob venationem
 contendere, molestiaque affectæ, inuicem
 illam reponere cogantur. Pullos suos
 aquila summa in omnes æmulatione amat.
 Si quem enim eo accedentem viderit, il-
 lum alis verberat, & vnguibz lædit.

7. Aetnaus scarabæus.] De ijs, qui
 vasto sunt corpore.

8. Orci galea.] De ijs, qui se arte qua-
 dam tegunt & occultant. Tali enim Pluto-
 nis galea Perseus vsus, Gorgoni caput am-
 putauit.

9. *Ardes in peplo, siue, Ardens peplos.*] In illos, qui seditionem excitant, & clam adurunt. quod Deianira pepulum suum Herculi miserit, in quo & exustus fuit.

10. *Gratia non in caelo.*] Subaudi, *sed & in terra.* Dicitur de valde liberalibus. Tres porro sunt Gratia, Aglaia, Euphrosyne, & Euterpe.

11. *Nuda Gratia.*] Quod oporteat munus liberaliter, nec cum iactantia, largiri, monet.

12. *Vir subdolos in foveam incidet.*] Nempe, maleficus improbusque. Ἀϊόλος enim tria significat: Prauum, vt hūc: Varium, vt apud Homerum, κερυθαίολος. Ἔκταρ: & nomen proprium viri, qui summam ventorum peritiam habebat: atque hinc ventorum Deus est habitus. Hic Telepora Lastrygonia in vxorem ducta, sex filias ex illa iustulit, & totidem filios. Et masculis quidem nomina hæc: locastus, Zuthus, Phalacrus, Chrysippus, Pheremon & Androcles. Puellis autem, Iphthe, Æole, Peribæa, Dia, Astycratea, & Hyphæstia.

13. *Littori loqueris.*] De surdis.

14. *Ibyci grues.*] De ijs, qui præter expectationem scelcrum ac delictorum suorum pœnas luunt. Ibycus enim à latronibus interfectus, visas grues testes aduocabat: postea latrones in theatro, visis gruibus, inter se Ibyci grues esse dicebant, & condemnati, pœnas dederunt.

15. *Olerum additamenta.*] De rebus, quæ nihil profunt.

16. *Aiacis risus.*] De ijs, qui temere & impudenter cachinnantur.

17. *Nondum enixa capra est: iam ludit in adibus hedus.*] De rebus nondum natis, seu factis, sed quæ adhuc im-

9. Ἀϊθις ἐν πίπλῳ, καὶ αἵων πῖπλος.] Ἐπὶ τῶν αἰσῶσις ἐγερνόντων καὶ ὑπεκκαίνοντων ἢ γὰρ Δηϊάνειρα πῖπλον ἐπιμεψεν Ἡρακλεῖ. Ὑφ' ἢ ἐκαυθῇ.

10. Αἱ χάριτες τρεῖς ἐν ἑρατῇ.] Συνοπακύνει τι, καὶ τῇ γῇ. λέγεται τῇ τῶν ἀγῶν διεργαζόντων. τρεῖς δὲ εἰσιν αἱ χάριτες, Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη, καὶ Εὐτέρπη.

11. Αἱ χάριτες γομαί.] Ὅτι δὲ πλὴν δωρεὰν ἀφ' οὗδ' ἢ ἀνεκδοξῶς χαρίζεται.

12. Ἀϊόλος αὐτὸς εἰς βοθρον ἐμπεσεί.] Ἦτις ὁ πανῆργος καὶ πνηρὸς. Ἀϊόλος δὲ σημαίνει τρεῖς. τὴν πνηρὸν, αἷς ἐνταῦθα τὴν πικίλον, αἷς παρ' Ὀμήρου, κερυθαίολος Ἐκτάρ. Ἐξ ὀνομα κύμαλον. ὅστις ἦν αὐτὸς ὡσεὶ χαλῶτες τὰ πρὸς αἰμάς, καὶ πνύθην. Ἐπεὶ τὸ αἶμα ὑπὲρ ἡλίας, ἔτος Τηλεπώραν γήμας πλὴν Λαιρρυόνα, ἐγέννησε θυγατέρας ἑξ, καὶ ταύτης ἴσως ἡδὲ εἰς δὲ πῆς μὲν ἀρσισι τὰ ὀνόματα Ἰόκαστος, Ζῆθος, Φαλακρὸς, Χρυσίππος, Περήμεων, καὶ Ἀνδροκλῆς τῶν δὲ περὶ τῶν ἰφθῆ, Ἀϊόλη, Περῖβεια, Δία, Ἀστυκράτεια, καὶ Ἰφαιστία.

13. Ἀιγιαλὼ λαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀσκητῶν.

14. Αἱ Ἰβύκις γέρανοι.] Ἐπὶ τῶν ἀπερσοδεκτικῶς καταζωόντων τῇ τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν. Ἰβυκος γὰρ ὡσεὶ ληστῶν ἀκαιρῶν καὶ γέρανος ἰδὼν ἐμαρτύρεται. εἰ τὰ οἱ ληστὰς ἐν θιάτρῳ γέρανος θωμάουσι, Αἱ Ἰβύκις γέρανοι, ἐλεγον, καὶ ἀνακρίντης ἐκολάδοιεν.

15. Αἱ λαχάνων παροσθήκαι.] Ἐπὶ τῇ μηδὲν ὠφελούντων.

16. Ἀιάντειος γέλως.] Ἐπὶ τῶν ὡσεὶ φρόνως γελώντων.

17. Ἀἰξ ἔστω πῖπκεν, ἑρμῶς δ' ὅτι πῖπματα παύει.] Ἐπὶ τῇ ἔστω πῖπκων ἢ γο-

μαρτύρων, ἀλλ' ἀπλῶν ὄντων, καὶ τὰ τ' πλῶν ἐγγερόντων περὶν.

18. Αἰὲς γέροντι νέας προσβάλλει κέλευ.] Ἐπὶ τ' προσβυτίρων, βυλομένων δὲ νέαις συνδυναζέσθαι.

19. Ἀκεοσαῖα σελήνη.] Ἐπὶ τ' εἰς χρέον αἰαθαλομένων πᾶσαι αἱ. ἦν ἡ κυβερνήτης, ὅς, ῥάθυμῳ ὦν, ἔλεγε Δία παντός αἰαθῆναι σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πᾶς αὐτῇ γένηται.

20. Ἀκαίρος ἔνεια κῶδον ἔχθρες διαφέρει.] Ἰππολύτος ἐπὶ τῷ περὶ τὴν Φαίδραν, λέγουσιν αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ ἑλγος.

21. Ἀκλήν κυμαῖσιν εἰς φίλους φίλοι.] Ὅμοιον αὐτῷ ἐστὶ, τὸ, Ἀντιματι δ' ἀρχαῖοι ἀρχαῖων ὅππαι δαίκα, ἴασι, ἐπὶ τ' αὐτῶν πρὸς ὁμοίων πᾶ.

22. Ἀκουε τῷ πῖπαρα ὡς ἐχθρός.] Ἀυλητὴς λῶ, περὶ ἧς ἔωκεν ἡ Πυθία πῖσι, ὡς πῖπαρα φυλάττειν πῖσι οἱ δὲ ἡμελήσιν. ἐνιοι μὲν ὅππαι τῷ πῖπαρα εἰδότες, οἱ ἀκρότος οἱ δὲ ὅππαι ἀληθούτων ὡς ὅππαι τῷ Ἀπῶν, ὃν πῖπαρα καὶ πῖπαρα καλῶσιν.

23. Ἀκείας ἰάσεται.] Ἐπὶ τ' ὅππαι χεῖρον ἰωρῶν, καὶ Ἀρκεφάνης, Ἀκείας τὴν πῖπαρα ἰάσεται.

24. Ἀκρὸς δυσκίνητος χλωρὸς.] Ταύτης τ' κινήσιν οἱ ἀρχαῖοι περὶ στήχας, καὶ μαλακίας ἐξ αἰῶνι πῖπαρα. πῖπαρα ἔν ὅππαι τ' φαύλως μαλακομένων.

25. Ἀκὺς πῖπαρα.] Ἐπὶ τ' ἄρσαν ψυχρῶν. ψυχρὸς γὰρ ἐστὶν ἄρσας.

26. Ἀκρον λάβε καὶ μέσον ἔχεις.] Οἱ τῶν Ἀργίων οἰκιστῆς, ἐκπεσόντες αὐτῆς Δία πόλεμον, ἐξέρχοντο τῷ θεῷ ὁ δὲ τὴν χρησμὸν τῶν εἰπν. καὶ συμβαλλόντες, σὺ ἀκρόν καὶ μέσον πῖπαρα ὄντες, κατὰ μέσον ὡκισαν. λέγουσι δὲ ὅππαι τῶν δυνητά.

perfectæ sunt, quæ tamen, ea, quæ perfectarum sunt rerum, affectant.

18. *Semper seni da virginem iuenculam.*] De ijs, qui licet sint ætate ferè decrepiti, nihilominus tamen iuencularum concubitus appetunt.

19. *Accessit luna.*] De ijs, qui res indies procrastinando differunt. Fuit hic Accessus Naucletus ignavus & negligens, quique perpetuò in ore habebat, Lunam expecta, quo cū lumine semper nauigaret.

20. *Importuna benivolentia nihil ab odio differt.*] Hippolyti sententia est ad Phædrum, dicentem se illum præt cæteris mortalibus amare.

21. *Coniuncta amicis non vocati amici eunt.*] Simile huic: Sponte bonis mos est coniuncta adire bonorum. De ijs, qui non vocati alicubi se immiscent.

22. *Audi quatuor habentem aures.*] Tibicen talis fuit, de quo vt sibi cauerent, Pythia quibusdam edixit. Quo illi neglecto, perierunt. Nonnulli accipiunt de eo, qui nouit siue audit multa. Alij verò de veracibus, velut si de Apolline res esset, quem quadrimanū & quadriaurè vocant.

23. *Acies medeat.*] In illos, qui in peius medicantur. Aristophanes: *Acies potius em mediat.*

24. *Viridis locusta non facîle mouetur.*] Ad huius motus agricolæ concurrunt, & suas vaticinationes exinde coniectant. De ijs vsurpati solitum, qui vanè atque etiam falso vaticinantur.

25. *Acis fluius.*] De vehementer frigidis. Gelidissimus enim ille.

26. *Vt obsineas medium, summum capre.*] Ægineæ vi belloque patriâ eiekti, Apollinem consuluerunt, qui eiusmodi responsum reddidit. Illi ergo oraculum interpretantes, editiori quodam loco occupato, in medio eius habitauerunt. De rebus obscuris atque intellectu difficilioribus vsurpatur.

27. *Acesei & Heliconis opera.*] De rebus admiratione dignis. Illi enim primi Mineræ peplum confecerunt.

28. *Non sponte qui delinquit, haud est improbus.*] Sophoclis sententia.

29. *Audi que ex corde dicuntur.*] De ijs, qui aperte quæ sentiunt explicant.

30. *Acanthia Cicada.*] In mutos & amufos: neque enim canunt ibi cicadæ. Cuiusmodi & illud: *Rana Scriphia.*

31. *Ab Academia venis.*] Perinde est ac si dicas, sapiens ac serius es. Academia porro gymnasium erat Athenis nemoribus constitutum, in quo Plato versabatur: sic dictum ab Hecademio quopiam Heroe, ac proinde antea etiam Hecademia vocabatur, ut & Aristophanes auctor & Harpocration. Tria porro gymnasia fuerunt, Lyceum, Cynosarges, & ipsa Academia; ita vocitata ab Academio qui illam dedicavit.

32. *Sine capite fabula.*] De ijs, qui imperfecta & mutila loquuntur. Plato: *Sine capite reliquerim fabulam.*

33. *Non mouenda moues.*] De ijs, qui valde absurda designant: quod non conueniat, neque busta, neque sepulchra, neque ædium culmina mouere.

34. *Hedera post anthesleria.*] De ijs, quæ serius fiunt.

35. *Summo digito attingere.*] De non bene in re quapiam exercitatis.

36. *Incus fragoris maxima haud timet sonos: Cordata nec men's irruentis vim mali.*]

37. *Inuitus quidem ut Iupiter no-uit.*] De ijs, qui inuiti aliquid promittunt; nempe iuxta illud: *Tamquam qui cupiat animo minime cupienti.*

38. *Nouaculam saginas.*] De ijs, qui multo alimento viuunt, nihil tamen in corpus dimittunt. Alij de impossibilibus interpretantur.

39. *Salem vehens dormis.*] In eos, qui vel in maximo periculo constituti,

27. Ἀκεσεῖν καὶ Ἑλικωνὸς ἔργα.] Ἐπὶ τῇ θαύματι αὐτῶν. ἅτοι γὰρ πρῶτοι τῶν Ἀθηναίων πύλον ἰδρυμένον ἔχουσιν.

28. Ἀκων δ' αἰμαρτῶν, ὅς τις κακός.] Σεφοκλῆα ἡ γράμη.

29. Ἀκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.] Ἐπὶ τῇ ἀπαρεσκευασμένῳ αὐτοῦ φρονήσει διακρίνοντων.

30. Ἀκαίθιος τί τίς.] Ἐπὶ τῇ ἀφώρων καὶ ἀμύσων. οὐκ ἄλλοι γὰρ εἰς οὐρανὸν τί τίς. ὡς ἐν τῷ Βατραχίῳ Σερμῖος.

31. Ἀκαδημῆν ἦκε.] Ἡπι, σφός καὶ σπυδαῖος ὑπαρχός. Ἀκαδημία ἦν γυμνάσιον ἐν Ἀθῶναις ἀλσώδες, ἐν ᾧ διετρεφεῖτο Πλάτων, ὁπότε Ἐκαδῆμιν πινὸς ἦρας πρὸς πρὸν ἢ Ἐκαδημία ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, ἐν τῇ Ἀριστοκρατίῳ. Ἀκαδημία τρεῖς ὑπαρχόντων γυμνάσια, Λυκεόν, Κυνόσαργος, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθερώσαντος αὐτὸν Ἀκαδῆμιν.

32. Ἀκίφαλλον μῦθον.] Ἐπὶ τῇ ἀπλήθει λεγόντων Πλάτων. Ἀκίφαλον κατὰ λίπιν μῦθον.

33. Ἀκινήτα κινήσεις.] Ἐπὶ τῶν λίσσων ὁρμήσιν ἀσπέντων. ἐπὶ ὧν δὲ κινήσιν τύμβους, μηδὲ τάφους, μηδὲ ὀροφύς.

34. Ἀκιστὸς μετ' αὐτῆς ἡρα.] Ἐπὶ τῶν ὀρεσίων.

35. Ἀκρὸν ἄψαυτον δακτύλῳ.] Ἐπὶ τῇ οὐκ ἀμελεῖσθαι ἡσυχάζοντων.

36. Ἀκμων μέγιστος καὶ φοβᾶται τὰς ψέφους καὶ οὐκ ἔχιστον πῶσιν ἔλκεσιν ἰαίαν.]

37. Ἀκων μὲν ὡς Ζεὺς οἶδεν.] Ἐπὶ τῇ ἀκόντων ὑποτασσόμενων ἡ. ὡς καὶ τὸ Ἐκὼν αἰκονίῳ γινώσκω.

38. Ἀκόντιον σῶμα.] Ἐπὶ τῇ τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. Ἀλλοι δὲ ἐπὶ τῇ ἀδυνατίῳ.

39. Ἀλλας ἄγων καθόδης.] Ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ πνιγνυμένων καθόδων.

των ἡ ρασιάνδορμων· ἰμπορα γὰρ πι-
νος τὴν ναυὺ ἀλῶν πληρώσας] 30, εἴτε
καθ' ὁδοῖ] 30, τὴν αὐτλίας ἐπαναβῆναι,
καὶ ἐκπῆσαι τὴν ἅλας. Ὁ δὲ Διογενια-
νὸς ἔτω φερεῖ τὴν δὲ τὴν παροιμίαν·

40. Ἀλῶν δὲ Φόρτος ἐνενήλθεν,
ἔνθ' ἔειπ.] Ἐμπρος γὰρ ἰς ἅλας ἄγων
καὶ δοτικαδότης ἀπώλειεν αὐτὴν, τὴν
αὐτλίας ἐπαναβάσης. λέγει] ἐν δὴ τῶν
ἀπὸ περιστολῶν δοτικαδότης.

41. Ἄλας ἢ τραπίζαν μὴ παρ-
βαίνειν.] Διήγη ἡ παροιμία. Φίλοι γὰρ
ἐκ τῶν γινόμεθα.

42. Ἀληθέστερα τῶν δὴ Σάγρα.]
Ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἢ πιστοτέρων δέ. Σά-
γρα τίς τ' Ἰοκρίδες. Μεννη] τὴν παροι-
μίας Μινανδρ] 30, ἐν ἀναλήμῃ. Ιο-
κρὺς δὲ φασὶ τὴν δὴ Φυλίας, πόλι-
μον ἔχοντες πρὸς τὴν ἀληθείᾳ Κρο-
τωνιάδας, αἰτήσας συμμαχίας Λακεδαι-
μονίας. τὴν δὴ φασὶν μὴ οὐκ ἔχον Φασί-
ων, δίδοναι] αὐτῆς τὴν Διοσκώρην, οἱ
ωνισμαδὺς τὴν κερτομησίαν, τὴν πναυὺ
δοσπείψαι, ἢ δεξιῇ τῶν Διοσκώρων
συμπλεῖν αὐτῆς. Νικησάντων] αὐτῆς
ρον, καὶ τῆς Φήμης διαγυγελθείσης εἰς
Σπάρτην, τὴν μὴ πρῶτον ἀποσηφῆναι·
ἐπεὶ δὲ δέξῃ ἀληθῆ, δὴ πλεῖον, πῶς
ἀληθεύει μὴ, ἢ πιστοτέρων δέ.

43. Ἀλεκτηρῶν δὴ Πηλῶ.] Ἐπὶ
τῶν δὴ γεννῶν αἰμακαχιδῶν τὴν ἡσυχίαν.
οἱ ἀλεκτηρῶνες ὑπεράγειν οὐκ ἔδωκεν
ἐν πῶς ὑπερῶν χωρίοις, καὶ ἐνθα νειώ-
προς ἐστὶν ἡ ἀήρ. Ψυχροὶ δὲ ἀέρα ὄντες
τὴν σύγκρασιν οἱ τίτιγες, εἴτε μὴ τῇ
πυρμύδι τῇ ἡλίας ἔδωκεν ἀλεκτηρῶνες
γὰρ μὴ καὶ ἐνίβριτες οἱ ἐπιδέες, πρὸς τιμῆ-
νοι ἢ φασὶν ἀπὸ τῶν καὶ ὑπερῶν ζῶντες,
χειμῶνα δηλοῦσι. Πετόμοι δὲ ὄρνιθες εἰς
ἀλλήλους καὶ δὲ ἀλλήλων ἡσυχίαν, χει-
μῶνα ἐπὶ μὴν οὐκ ἀγνοῦσιν.

dormiunt, aut alioqui negligenter agunt.
Mercatore enim quoriam, postquam na-
uem sale onerasset, dormiente, accidit vt
sentina superueniens, sale corrumpere.
Diogenianus autem ita paræmiam effert:

40. *Sal abijs illuc unde dimanane-
rat.*] Mercator enim sale vehens, dor-
mientisque, illum perdidit; sentina illi super-
fusa. Vt usurpatur igitur illos, qui quæ
prius sibi acquisierant, illa ipsa amittunt.

41. *Salem & mensam ne prater eas.*]
Aperta paræmia. Illis enim duobus ami-
citiam nobis conciliamus.

42. *Veriora quàm quæ apud Sa-
gram.*] De ijs, quæ vera sunt, licet iisdem
fides derogetur. Sagra locus erat Locri-
dis. Meminit & Menander in Dedicata
huius paræmiae. Ferunt autem Locros qui
ad Zephyrum incolunt, quum bellum
aduersus vicinos suos Crotoniatas habe-
rent, auxilium à Lacedæmonijs petiuisse.
Illis verò, exercitum se quidem non habe-
re, dare autem se illis Castorem & Pollu-
cem dicentibus; Locrenses scomma in
omen vertentes, nauem soluisse, & Iouis
illos geminos, vt vnà secum nauigarent,
orasse. Quumque eodem die vicissent,
eiusque rei fama Spartam vsque perlata
fuisset, primò quidem minimè fuisse credi-
tam: postquam autem vera inuenta est, de
verissimis quidem, quibus tamen non cre-
ditur, dici cœptum esse.

43. *Gallus Gallinæus insiluit.*] De
ijs, qui postquam victi sunt, generosè pu-
gnam redintegrant. Galli non valde ca-
nunt in locis humidis, aut vbi aër humi-
dior est: cicadæ autem, cum frigida sint
temperatura, sole inardescere canunt. Gal-
li porò gallinæque cicures, alas concu-
tientes, selesque effertentes ac submissè quid
cantillantes, tempestatem prænunciant.
Eædem volatu mutuo in se incurrentes, se-
renitate significant. Cæterum circa pa-
ludes aut ripas fluminum congregatæ,
tempestatem futuram non ignorant.

44. *Salsuginosum auditum lauit poculento sermone.*] De ijs, qui à prauo ad honesta se conferunt.

45. *Aliud remi genus.*] De ijs, qui mores suos immutauerunt.

46. *Molita vita & macerata.*] De ijs, qui in rerum necessariarum abundantia degunt, aut de re, quæ prompta & ad manum est. Huic similis patetia: *Sine satione & oratione*

47. *Aliam quercum exente.*] In illos, qui indefinenter aliquid petunt, aut qui ab iisdem semper mutantur. Veteres enim glandibus victitabant, Illis ergo, qui quercus circumspiciebant, plenæ ne an inanes essent, *aliam quercum exente*, dicebant.

48. *Vulpes corrumpitur donis.*] De ijs, qui donis & muneribus facile corrumpuntur. Cratinus in Legibus. Inter vos unusquisque vulpes muneribus corrumpitur. Et contra verò:

Vulpes non capitur donis.] De ijs, quibus data aut muneta non facile oculos præstringunt. Vulpem quo mitius echinos terrestres superate queat, spicula illorum vel maxime prohibent: illa autem sensim & molliter ore suo subuertit & supinos reclinat, tum fissio ventre facile deuorat. Pisciculos porro minutos altitè nimis vulpes venati solent: Ad tipam fluminis accedunt caudam in aquam demittunt, adeoque omnes qui adnatant, pisciculos densitate pilorum irretitos atque implicatos capiunt. Tum postmodum, quando se eo modo coscè tenere sentiunt, ex aqua se protipiunt, & iam in secco constitutæ, caudas suas excutunt, sicque tandem pisciculi excidunt, vulpibusque prandium lautissimum præbent. Experimentum autem, num locus periculosus sit nec ne, ita capit vulpes: autem glaciæ admouet, & si senserit fluxum subtus non resonare, neque strepitum tacite in fundo audiri, tanquam stabilis iam glaciæ confidit; sin minus, numquam illam inscendit.

44. Ἀλμυρὲν ἀνέλω ἀπεκλίσαντι πτόμῳ λόγῳ.] Ἐπὶ τῶν τοῦ πινθ. Φαύλῃ εἰς καλὸν τι μετακλιναίωντων.

45. Ἄλλο γένος κάπρης.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἥθ. ἐνηλλαγμένων.

46. Ἀληθιστῆρος βί. & μεμαγμῆρος.] Ἐπὶ τῇ ἐκ ἀθηνῶν τῶν ὀπισθηδαίων ἔντων, ἣ ὅτι τὰ περὶ χεῖρα καὶ ἐπίμυ. ὁμοία τῇ Ἀσπαράγ. αὐτοῦ.

47. Ἀλλήν δρὺν βαλάνη.] Ἐπὶ τῇ ἐδελεχῶς αἰπυῶντι, ἣ ὅτι τῇ αὐτῶν αἰεὶ δασυζομένων. οὗτοι παλαιὸν γὰρ βαλαίοις ἔζαν. περὶ ἐν τῷ ὀπισκοπῆν. τας δρῦς, οἵτις πληρεῖς εἰν εἰπ κεναι, Ἀλλήν δρῦν βαλάνη, ἔλεγον.

48. Ἀλάπη δαροδοκῆται.] Ἐπὶ τῇ ραδίως δώρεις ἀλίσκομένων. Κρατὶν. νόμοις. ὁμῶν εἰς μίσον. καστὸς ἀλωπῆ. δαροδοκῆται. καὶ τὰ αἰσπύλιν. Ἀλῶπη. ἢ δαροδοκῆται.] Ἐπὶ τῇ μὴ ραδίως πειθομένων. τὰς χειραῖς ἰχθίνος καταγωνίσασθ. ἡλέσκειν τὴν ἀλώπηκα, αἰετοῦσι αὐτῶν ἐκέντρα, ἣ δὲ ἰσιχῶς ἐπιφεισθῆναι, τῇ αὐτῆς σωματικῆς ἀναστρέπει αὐτὰς ἐκλήψ. ὑπὸς, αἰσθῆσαι π. ἰσθίει ραδίως. π. δὲ μικρὰ ἰχθυῖα διαθῆναι πᾶν σφῶς, ὅτι τὴν ἰχθὺν τὰ πταμὲν ἔρχοντα, καὶ τὴν ἔρχαν καθίσταναι εἰς τὸ ὕδωρ. τὰ δὲ προσνέοντα ἐκίσταται π. καὶ ἐμπλ. αὐτοῦ τῇ δασεί τῶν τριχῶν. αἱ δὲ οἰοζομένης, τὴν μὴ ὕδατος ἀναχωρῆσιν. ἐλθῶσι. ἢ εἰς π. ἔχρη. χωρία, διασείναι τας ἔρας, καὶ ἐκπύσαι π. ἰχθυῖα, καὶ ἐκείναι δειπνῶν ἀβρότα π. ἰχθυοί. πᾶσαν δὲ π. τῇ μὴ σφαλερῇ π. π. ὅπως. ὅτι βαλάνη τὸ ὅτι τῇ κρυαίᾳ, καὶ μὴ αἰσθητῇ μὴ ὑπερβολῇ κάτω τὸ ρεῦμα. μὴ δὲ ὑποψοφῶν ἰσχυρῇ εἰς βαθ. ἢ ὅτι ὡς εἰς π. τῇ κρυαίᾳ θυρεῖ. εἰ δὲ μὴ, οὐκ αἰσθητῇ.

49. Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.] Ἐπὶ τῷ ἀδύῳ καὶ αἰαρίτῳ.

50. Ἀλιτήρ ἐστί.] Ἐπὶ τῷ μετὰ βίας πεινῶντι. Δὲ σιπιδείας. λιμὸς κατὰ λαβὴν πεινῶν τὸν ἀβλυγῶν. ἤρπασαν ἐν λιμῷ ἀλώμενα τὰ ἀλδύρα. Δὲ γουῦ ἐκείνων, κατὰ χερσικῶς τὸν πεινῶν ἀλιτήρως ἐκάλεσεν. ὁ δὲ λιμὸς ἐγένετο Δὲ τῷ Αἰτωλικῷ πλέμῳ.

51. Ἀλκυονίδας ἡμέρας ἄγει.] Ἐπὶ τῷ ἀτρεχῶν καὶ αἰσθητικῶν. πρὸς τῷ ἀριθμῷ διὰ φέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις, ἐνδεκά φησιν αὐτοῖς, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πῖσι πρὸς ζῶντα Δημαγόρας ἐπὶ φιλόχορον ἐνία. τὸν δὲ ἐπὶ αὐτοῖς μῦθον, Ἡγήσανδρον ἐν τοῖς πρὸς ἱπποκρίτων λέγει, ὅτι. Ἀλκυονίδας τῷ γίαντι θυγατέρας ἦσαν, Φωδονία, Ἀθήνη, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δεσμώ, Ἀστέρη. αὐτὰ μὲν τῷ πατρὶος πλῆσθον Δὲ κατασπαίει, ὅτι ἐν ἀκρον τῷ Παλλήνης, ἔρρηψαν αὐτὰς εἰς τὸν Ἰπλάσσαν. Ἀμφίτριτῃ δ' αὐτὰς ὀρνίθας ἐπέποιον καὶ Δὲ τῷ πατρὶος Ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ χαλκήν ἐχουσαι ἡμέρας, Ἀλκυονίδες καλεῖται.

52. Ἀλώπηξ τὸν ἐλάνθον.] Τάττι δὲ τὸ μὴ καὶ λόγον Δὲ πρὸς αἰνόντων. ἢ δὲ δολῶν ἐν μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλα κατὰ γυναικῶν ἀφρονες. Αἱ ἀλώπικες ὅταν θιᾶσιν τὸ σφῆκας ὀφθαλμοῖν, αὐτὰ ἐν Δὲ σφῆκας πὴν χρεαμὸν ἐκδίδουσι, καὶ πρὸς ἐκ τῶν κεντρῶν τρωσὶς φυλακίονται. καθάπερ δὲ τῷ ἔργον, δασυπῆν τι ἔσται καὶ μηκίς τῷ πλῶ αὐτῶν, καὶ Δὲ σφῆκας τὸν σφῆκας. οἱ δὲ πρὸς τὸν τῶ τῶ τριχῶν δασύ. ὅταν δὲ αἰαπληθῶσιν αὐτῷ, πρὸς αὐτῶν πρὸς τῷ ἔργον, ἢ δὲ ὀφθαλμοῖν ἢ πύχῳ ἢ αἵματι. πρὸς αὐτοῖς οἱ σφῆκες, Δὲ πρὸς αὐτοῖς. ἐπὶ ἡλθον δὲ τὸν τῶν, καὶ τὸν λοιπὸν

49. Non est salsugo in illo.] De insuavi & insulso.

50. Aliterius es.] Hoc est, scelestus es. De illo, qui per vim aliquid committit aut delinquit, ob annonæ inopiam. Fames quodam tempore Athenienses inuasit. unde contigit, ut quidam molitas farinas diriperent. Ab illis ergo, per abusum, improbos, Aliterios vocabant. Fames portò illa accidit per Æolicum bellum.

51. Alcyonis dies agis.] De ijs, qui sine vlla perturbatione atque inoffensa vitam degunt. In horum dierum numero discrepant auctores. Simonides enim in Pentathlis, vndecim illos esse ait, ut & Aristoteles de animalibus: Demagoras septem, Philochorus novem. Fabulam autem, quæ de hac re est, Hegesander in libris Commentariorum sic refert: Alcyonei gigantis filia fuerunt, Phosthonia, Ante, Metone, Alcippe, Pallene, Drimo, Asterie; quæ post patris obitum sese ex Canastris, quod est promontorium Pallene, in mare præcipitauerunt. Amphitrite autem illas in aves conuertit. & de patris nomine Alcyones sunt appellatæ. Unde dies sereni ac tranquillī, Alcyonij vocantur.

52. Vulpes bonem incitat.] De ijs, vsurpatur, quæ non iuxta rationis præscriptum fiunt. Aur de saturâ & mole quidem exiguis, sed dolosis atque astutis, qui magnos sed amentes, expugnant subijciuntque. Vulpes viso vesparum examine copiosiore, sese recipientes, latibulum declinant, aculeorum quibus illæ prædita vulnera euitantes: caudam autem quam densissimam longissimamque habent, quaque vesperæ discutiuntur, eo demittunt. Vesperæ interim pilorum densitatem accedunt, cui quando sese implicauerunt, illæ caudam arbori, muro, siue maceris, allidunt. Percussæ autem vesperæ, moriuntur. Deinde ubi ad antra veniunt,

reliquas item colligant, occiduntque vt priores. Quando autem iam animaduertunt, quod reliquum est, pacem esse ociumque ab istarum aculeis, prono ote, absque vlla deinceps turbatione & suspicione, vespis vefcuntur. Marina autem vulpes propter intemperantiam ab efca illecebra non abstinere. Cæterum hamum contemnit, & capta jam cum impetu ruens, illius vim deradit. Vulpanfer habet quidem aspectum anferis, astutia tamen plane vulpi respondens; & breuior anferre, sed animosior, quique cum illo congruendi valeat. Quin & aquilam & felem viciat.

53. *Piscator icetus sapiet.*] De ijs, qui experimento sapere incipiunt, veluti etiam piscator semel percussus, post vulnus caute deinceps pisces tractat.

54. *Salstu ginofam viciniam eminus aspice.*] Ostendit, malum esse maris viciniam habere, eaque vti. Similis est alteri illi, Quando terra iter facere possis, ne mari facias. Saluginosa poro vicinia mare dicitur. Estque locutio Platonica. Vfus est eadem Aleman lyricus.

55. *Alij ferunt, alij metent.*] In illos, qui aliena consumunt.

56. *Ipsa dies quandoque parens quandoque puerca.*] De ijs, qui interdum faustos, interdum infastos dies ducunt.

57. *Piscator cum sis, tragados conduxisti.*] De ijs qui inepta profus, & minime sibi conuenientia aut decentia agunt.

58. *Alijs mederis, ipse plenus vlcerum.*] Desumpta est ex tragico, estque aperta satis & manifesta.

59. *Mancipium sale emptum.*] Hoc est, parui pretij, ac sale comparatum. Vnde Menander: *Generosus ei Tivax, sale redemptus scilicet.*

προαναλήξαται ἢ διπληνείαται κατὰ τὰς πρώτας· ὅταν δὲ ἐνοήσῃσι λοιπὴν εἰρήνην εἶναι, ἔτι τῶν κέντρων ἐλθούσαν, καθήκει τὸ σμα, ἢ τὰ σφικία ἐοίκοι· μή τι θορυβώμεθα, μή τι κεντρά ὑφ' ὀφθαλμοῦμαι. Ἡ δὲ θαλασσία αἰλώπηξ δι' ἀκροασίας τῶν θαλάσσιων σὺν ἀπικεῖται, κατὰ φρονεῖ τῶν ἀγρίων, ἐὰν αὐτὴ ὄρεται, καὶ ἀπέκειρε τίτῳ ὀρμήν. Ὁ δὲ καλὸς κύνες χηνάλωπός ἐστι, ἔχει μὲν τὸ εἶδος τῶν χηνῶν, πικνωδία δὲ δικαιοῦσιν αἰπικεῖται τῇ ἀλώπικῃ. Ἐστὶ μὲν χηνὶς βραχύπερος, αἰθροήτης δὲ, ἔχει ὅμως σὺν ὄφθ. ἀμύνει γὰρ καὶ αὐτὸν ἐκ ἀγρίων.

53. Ἀλιεύς πωληγὴς νῦν εἰσέλθῃ. Ἐπὶ τῷ μὲν πῶρεν εἰς γνώσιν ἐλθόντων. ὡστε καὶ ὁ πωληγὴς ἀλιεύς δ' ἐκείως μὲν τίτῳ πρῶτον τὴν ἐκχύσας μετὰ χειρὸς λείπει.

54. Ἀλμυρὸν γυνήμα ἐκβλεπε πῶρα.] Δηλοῖ δὲ, ὅτι κακὸν ἐστὶ τὸ γυνήμα τῆς θαλάσσης ἔχειν ἢ χρῆσθαι. αὐτὴ ἐμοῖα ἐστὶ τῇ. Ἐὰν δὲ νῦν ἐοῦσαι, μὴ πωλώσης. Ἀλμυρὸν δὲ γυνήμα λέγεται ἢ θαλάσσα. ἐστὶ δὲ ἡ λίξις Πλατωνικὴ· ἐκρήσθη δὲ πύτῃ καὶ Ἀλκυμὰ ὁ λυρικός.

55. Ἄλλοι μὲν παύονται, ἄλλοι δὲ ἀμύνονται. ¶ Ἐπὶ τῶν τὰ ἀλότεια ἐοικόντων.

56. Ἄλλοι μετρήν πείλει ἡμέρα, ἄλλοι μίτηρ.] Ἐπὶ τῶν ποτὶ μὲν δὴ μερῶν, ἄλλοι δὲ δυσμερῶν.

57. Ἀλιεύς ἀνείτα τραγῶδες ἐμίδωσεν.] Ἐπὶ τῶν μὴ περὶ τὸν ἐμίδωσεν ἀνείτα, ἀλλ' ἀνόμοια.

58. Ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι θρύων.] Ἐκ τῶν τραγῶδων, καὶ σαφές.

59. Ἀλὼν πιν αἰδραπιδόν.] Τὸ δὲ πλὴν καὶ πρὸς ἄλλας ὠνήτην. ὅθεν καὶ Μένανδρος· Θραξ ὠνήτης ἐπὶ πρὸς ἄλλας ὠνήτην.

60. Ἀλὼν μέδιμνον σπιθαγών.]
Ἐπὶ τῶν ἀχαρίτων.

61. Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὤνασι.]
Ἐπὶ τῶν παρ' ἱλπίδα τῶν ἄλλων
κληρονομήτων.

62. Ἀλωπηκίζεν πρὸς ἐπίρραν αἰώ-
πηκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατῶν βολομέ-
νων τὰς ὁμοίους.

63. Ἀλλῶς ἄδης.] Ἐπὶ τῶν μάτην
πνοουμένων.

64. Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κερύνη
Φήγγει.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφω-
νούντων, ἐκ τῶν πῦς κρείττεισιν.

65. Ἀλλῶν μὲν ἐξήληθ' ὁ μὲν, ἡ δ'
ἐπὶ ῥέει.] Ἐπὶ τῶν μάτην πνοουμένων.

66. Ἀλλότρια βάλλαν.] Ἐπὶ τῶν ἀπο-
τυχουσίων.

67. Ἀλλοὶ Διασμηχθεὶς ὄνατ' αὐ-
τόισι.] Ἐπὶ τῶν ἀπαυσιγίων. Φησὶν ἔν-
θ' ὅτε τυχόντα ἑτοσὶ ὠφέλησιν Διασμη-
χθεὶς ἀλλοῖς, ὡς πρὸς ἀσκήν τὸν λόγον πει-
σῶντες γίνονται· ἀμα δὲ καὶ τῶν φρονούντων ὑπὸ
μῆτις βρέχυμιν ἐλαίῳ ὅτι ἀλλοῖς, ὡς ὠφέ-
λῃσι. καὶ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει.
τὰ γὰρ παχύπερα ὑπὸ πίμειλιν τῶν δερ-
μάτων ἀλλοὶ μαλατίζονται, ἐνυύπερα γί-
νεται· ὅνατ' αὐτὸν φησὶν ἀποβάλλαν τὴν
παχύτητα· τὴν δὲ χεῖρ τῶν φασὶν εἰρηθεῖν
τὴν παροιμίαν, διὰ τῶν κεραιμίων, ὅσοις
ἀλλοῖς ἐμβαλλόν, ὅτι τὸ μὴ ἐξίστασθαι τὸν
οἶνον ἀχερώς.

68. Ἀλλὰ μὲν Λέκωνος ὄνος φέρει,
ἀλλὰ δὲ Λέκων.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμφω-
ντων τὰς λόγους πῦς ἔργους παρεχόμενων.
Λέκων γὰρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκήν
εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν, ἐκίμειζεν εἰς Ἀθή-
νας, κελύφας πῦς φορμῶν ἐμβαλὼν, ὡς
ὀλίγον εἰσπραχθῆσθαι πάλῳ. Τῷ
δὲ ὄντι πένοντι, οἱ πλῶναί βοθηῖσθαι βε-
λόμενοι, ἐγγύσονται, οὐ μάλι ἐστίν.

60. *Salis medimnum denorans.*] In
ingratos.

61. *Alij laborabant, alij autem frue-
bantur.*] In illos, qui præter spem aliorum
bona consequuntur.

62. *Cum vulpe vulpinari.*] In eos,
qui sui similes fallere atque decipere ela-
borant.

63. *Frustra canis.*] De frustra labo-
rantibus.

64. *Aliud noctua, aliud cornix so-
nat.*] De ijs vsurpari solet, qui, cum inter
se vel maxime discordant, tamen cum
præstantionibus & peritioribus certare non
verentur quicquam.

65. *Aliam exhaustimus, alia rur-
sum affluit.*] De ijs, qui frustra laborant.

66. *Aliena jacere.*] De ijs, qui se sua
excidunt.

67. *Tantum sale hunc perungas,
adinnabitur.*] In vecordes, hoc sensu:
Non mediocriter ille inuabitur, si probè
fuerit sale perfusus: tanquam de vtribus
sermo esset, qui sale tertii, meliores red-
duntur. Quin & ebrios sale & oleo hu-
mectamus, & confestim restituntur.
Vel etiam scommaticè & per irrisiōnem
aut subannationem potius dicitur in ho-
minem pingui illa que cure, hoc est, ru-
dem atque stolidum. Densiora enim pro-
pter adipem coria sale subacta, extendun-
tur: quare posita, inquit, spissitudine, iu-
uabitur. Ferunt autem paræmiam origi-
nem ducere à vasis testaceis, quibus sal in-
jicitur, ne vinum facile vim suam deperdat.

68. *Fert aliud Leucon, aliud Leuco-
nis asellus.*] De ijs, quorum sermo à factis
dissentit. Leucon enim rusticus, melle vtres
plenos in sportulis impositos, Athenas fe-
rebat: sed quo minora tributa aut vectiga-
lia ab ipso exigerentur, hordei parum super-
imposuit. Verum cum fortè asinus colla-
psus fuisset, publicani auxilio esse volentes,
mel illud esse deprehenderunt.

69. *Alijs lingua, alijs verò molares.*] In garrulos, & voraces.

70. *Alienam messum metis.*] In illos, qui in alienis rebus negligentes sunt; aut qui ex alienis rebus fructum percipiunt.

71. *Alcestidis magnanimitas.*] De fortibus.
Et:

72. *Alcestidis in vitam restitutio.*] De ijs quæ planè fieri nequeunt, aut omnino incredibilia sunt. Circumfertur enim fabula tragica, quòd quum Admetus iam morti esset proximus, hæc loco illius mori elegerit: quòdque Hercules pietate ipsius permotus, ab inferis illam ablatam reduxerit & Admeto reddiderit. Mihi vero, neminem semel vitâ functum reuiuiscere posse videtur. At verò huiusmodi quippiam accidit. Quum Peliam filix suæ occidissent, & Acastus Pelix filius ipsas persequeretur, nec tamen comprehendere posset, Alceste Pheras profugit ad nepotem suum Admetum, qui domo se sua tenens, noluit illam Acasto petenti reddere. Ille magno exercitu ad urbem admoto, incendio illos deuastauit. Nocte autem Admetus cum ducibus egressus, viuis comprehensus est, seque illum interempturum Acastus est comminatus. Qua re audita, quòdque sua de causâ è medio iam esset tollendus, progressâ, seipsam tradidit; qua recepta, Acastus Admetum dimisit, illâ comprehensâ. Hinc Alceste ob virilem animi magnitudinem celebrata, ut quæ vltro pro Admeto mortem oppetisset. Quum interim nihil quale fabula refert, acciderit. Sed sub idem tempus Hercules Diomedis equos agebat. illum istuc euntem Admetus hospitio excepit. Deplorentem autem Alcestidis infortunium Hercules recreauit, & cum Acasto congressus, exer-

69. Ἄλλοις μὲν γλῶσσα, ἄλλοις ἡ γόμφιοι.] Ἐπὶ τῷ λαλῶν, καὶ φάγων.

70. Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρῃ.] Ἐπὶ τῷ καπιλιγωρῶντων ἐν τῇ ἀλλοτρίῳ, ἢ πρὸς ἀλλοτρίους.

71. Ἀλκῆσιδῃ ἀνδρεία.] Ἐπὶ τῶν καρπερῶν.
καί·

72. Ἀλκῆσιδῃ αἰσθίωσις.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτων καὶ ἀπίστων. λέγει γὰρ μῦθος τραγικῆς, ὡς δὴ μέλλοιτο Ἀδμήτη θανεῖν, αὐτὴ εἶπε ὑπὲρ αὐτῆς θανέσθαι καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν ἀπὸ τῶν δεισέσθαι ἀφελόμενος, καὶ αἰσθάνων αὐτὴν ἐκ τῆς αἰσθῆς ἀπὸ δακρύων. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, μηδὲνα ἀποθανόντα δυνάσασθαι πᾶσι αἰσθίωσιν· ἀλλ' ἐγένετο ἡ πίστις. ἔπειτα δὲ Πηλεὺς ἀπὸ κλέπτου αἱ θυγατέρες, καὶ Ἀκάστος ὁ Πηλεὺς εἰσάγων αὐτὰς, καὶ λαμβανέας μὲν, Ἀλκῆσις δὲ κατὰ φρόνησιν εἰς φρεσὶς πρὸς Ἀδμήτην αἰσθίωσιν αὐτῆς· καὶ καὶ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῇ εἰσῆς, σὺν ἐσθλῇ Ἀδμήτης Ἀκάστον ἐκδοτὴν ἐξαίρετον θῆναι· ὃ ἡ πᾶσι κρατὺς ἐξῆλθε κατὰ θεοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτῆς· ἐπεισὶν δὲ ὁ Ἀδμήτης, ἔχων καὶ λοχαγὸς, νύκτωρ, σιωπῶν φθῆσθαι, ἡ πόλις ἡ Ἀκάστος δὲ πρὸς αὐτὸν. πυθόμενη δὲ ἡ Ἀλκῆσις, ὅτι μέλλει αἰσθίωσθαι Ἀδμήτης δι' αὐτῶν, ἐξελθῆσαι αὐτὴν παρεδωκε. τὸν δὲ Ἀδμήτην ἀφῆκεν ὁ Ἀκάστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβανέας. ἐλθόντων δὲ οἱ αὐθιγαί, Ἀνδρεία γὰρ ἡ Ἀλκῆσις, ἐκδοτὴν ὑπεραπέδωκεν Ἀδμήτην. τοῖσι μὲν τοῖσι σὺν ἐγένετο, ὡς ὁ μῦθος φησὶ. καὶ γὰρ τὸν καιρὸν τῶν Ἡρακλῆς ἦκεν ἀγωνεῖν ἐκ ἡλίους τῆς Διομήδους ἱππῆς τῶν ἐκείσε παραδόμενον ἐξένισεν Ἀδμήτης. Ὀδυρμένη δὲ Ἀδμήτης τὴν συμφορὴν τῇ Ἀλκῆσιδος, ἀνὰ κτησάμενος Ἡρακλῆς ἐπὶ τῇ θῆσει τῇ Ἀκάστον, καὶ τὴν κρατὺν αὐτῆς

αὐτῇ Διὰ Φθέρει. καὶ πὲρ μὴ λαφύρεα,
τῇ αὐτῇ γραπὰ Διανέμει. τὴν δὲ Ἀλκη-
στι τῷ Ἀντιφῶντι ὡς ἐπὶ τῶν Ἡρακλῆος, ἐκ
τῆς θανάτου ἐρρύσασθαι τὴν Ἀλκην. τῶ-
ν γινωσκόντων ὁ μῦθος περὶ τοῦ ἀντιφῶντος.

73. Ἀλλοσι δ' ἀλλοῖσιν πλέθειν καὶ
χώρα ἐπεσθαι.] ὅς τις περὶ τοῦ ἐξομειῶν
ἐαυτὸν ἐν τοῖς αὐτοῖς γινώσκῃ. ἐρηθεῖ
δὲ διὰ τῶν πολλοῦ δυνάμει. ἔτι γὰρ ἡ αὐ-
τῷ πλεονασμῷ πείρεται. Φόβος καὶ πείρεται
τῷ, εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος ἐαυτὸς με-
ταβάλλει. ἔμοιον τῷ, Πηλὺ ποδὸς
νέον ἰσχυρὸν πολυζεύς.

74. Ἀλλ' ἔτος Ἡρακλῆος.] Ἐπὶ
τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν.

75. Ἀλλὰ καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῇ εἰ-
δέναι μὴ περὶ τοῦ ἐκ μὲν, ὅς τις εἰδέναι
δὲ. οἱ γὰρ μάλιστα, ἀλλὰ καὶ κύαμον πη-
ρεῖσιν. ὅθεν καὶ τὰς διὰ τὴν κοινωμένην
ταῖς, τὰς περὶ ἀλλὰ καὶ κύαμον ἔλεγον.

76. Ἀλλ' ὁρῶς.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἡ-
να διαίταν βελτίονα μετὰ βαλκομένων.
πευσιμῶν γὰρ τῇ βαλάνων οἱ παλακοί,
μετέχον οἱ καὶ οἶνον.

Ἀλλ' ὁρῶς.] Ἐπὶ τῇ
ἐπὶ αὐτῶν βίον μετὰ βαλκομένων.

78. Ἀλλ' ὅθεν δὲ περὶ τὴν βαμὸν τῇ
Πηλοίας.] ὅτι καὶ δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς περὶ
γματοῖς βαλκομένων. οἱ γὰρ ἱερεῖς, τὰ
ἱερῶν περὶ τῶν περὶ ἑκὸς μετὰ τὸ καλ-
λιεῖσιν βαλκομένων.

79. Ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ ἀλῶν.] Ἀεί-
πει τὸ, ἀλῶν. ὅτι τῶν περὶ τῶν.

80. Ἀλλ' ὁρῶς.] Ἐπὶ τῶν
περὶ τὸ ἐπὶ τῶν βαλκομένων. Ἡρακλῆος
γὰρ Διὰ περὶ τῶν βαλκομένων. ὅτι τὰς ἑρ-
θραῖς ὅς τις, ἐπὶ τῇ λεοντῇ ἐρρύσασθαι, ἵστω
δὲ, τῷ ὁρῶν. ὅτι ὅτι καὶ ἐλῶν.

81. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ.] Σκῶμμα γε-
ρόντων, ἐκ τῆς * σαρὸς γίνεσθαι.

cituque eius delecto, spolia Adiuvi copijs
distribuit, & Alcestin illi reddidit. Hinc
ille inter mortales sermo, Alcestin Hercu-
culis fortè superuenientis operâ fuisse à
morte liberatam. Exque huiusmodi factò
fabula conficta.

73. *Interdum varius, regio ut qua-
que exigit, esso.*] Quod locis, in quibus
quis versatur, se adaptare debeat. Sum-
prum à polypodibus, qui cuicunque pe-
træ adhaerent, timore incitati, in eius
speciem se transformant. Huic simile: Po-
lypodu versicolor u mentem obtine.

74. *Alter hic Hercules.*] De fortibus
ac robustis.

75. *Salem & fabam.*] De ijs, qui se
quidem scire rem aliquam simulant, quam
tamen ignorant. Vates enim salem & fa-
bam opponunt. Vnde factum, ut qui re-
rum secretarum quempiam participem
reddebant, circa salem & fabam esse di-
cerentur.

76. *Satis quercus.*] De ijs, qui in
lautiorem quampiam victus rationem
translati sunt. Veteres enim, relictis glan-
dibus, tritico & vino uti coeperunt.

77. *Alia vita, alius victus.*] De
ijs, qui ad lautiores viuendi rationem
transiunt.

78. *Ad altare nihil opus consilio.*]
Non oportere in ipso opere, sed antè de-
liberare. Nam qui victimas sacrificaturi
adducunt, postquam litant, non iterum
consilium ineunt.

79. *Sed non iterum vulpes.*] Neimpe,
capietur. In prauos.

80. *Aliud genus remi.*] De ijs, qui
à rebus quas antè agere solebant, teme-
rè desciscunt. Hercules enim in Erythre-
am insulam ad armenta illinc abigenda
trajiciens, leonis exuiijs pro velo, clauo
pro malo utebatur. Vnde quoque orta
parœmia.

81. *Scommia senile.*] A loculo, seu
sepulchro, formatur.

82. *Non id quod magnum est, pulchrum est; sed id quod pulchrum, magnum.*] Demosthenes aliquando conspiciatus ineptum quendam tribunum plebis, magno clamore ventem, hoc apophthegma in eum protulit.

83. *Aliena iacere.*] De ijs, qui quod affectant non assequuntur, siue id sit in alea ludenda, seu in alio quopiam.

84. *Frusta aquam consumis.*] In ineptè loquaces. Ductum ab illis, qui in iudicijs ad aquæ mensuram dicunt.

85. *Sed non fortita bibisti in littera.*] In ebriosos. Athenienses iuxta litteram fortiebantur Iudices de tribubus, quæ decem erant: quarum prima, A, secunda, B, signum habebat; vsque ad K litteram. Decem porro quum essent tribus, totidem etiam fiebant tribusalia. Qui ergo Alpha fortitus fuerat, primus iudicabat, & hoc pacto reliqui. Fortassis ergo tu fortita, inquit, non iudicasti, sed bibisti.

86. *Amalthea cornu.*] De ijs, qui libenter ac fortunatè viuunt: quod Iupiter nuttici suæ Amaltheæ, quæ ex capra ipsum nuttierat, eiusdem capræ cornu dederit; ex quo proueniebat ipsi quidquid petijisset. Alias etiam fertur Rhea Ionem enixa, illum Amaltheæ, ne à Saturno parente deuoraretur, nutriendum dedisse. Cumque illa, quo ipsum aleret, lac non haberet, capræ ipsum subiecisse: vnde & Aeginechus appellatus est, capramque inter sidera retulit; alterum autem ipsius cornu sublatum, Amaltheæ donauit: forte promittens, ut quæcumque vel voto esset exoptatura, ejus beneficio, indubitato possit consequi. Palæphatus autem de Amalthea ita refert, quodd, quum Hercules in Bæotia peregrinaretur cum Iolao fratris filio, ad quoddam hospitium in Thespijs diuertisset, in quo mulier quædam habitabat, nomine Amalthea, ætate iuuenula, formaque admodum speciosa. Cuius amore cum correptus fuisset Hercules,

82. 'Αλλ' ἔ τὸ μέγα δ' ἐστὶ, τὸ δὲ εὐ μέγα.] Δημοσθένης θρασυμένους πνα δημαγωγὸν ἀφ' οὗ μέγα βοῶντα, τὸτ' ἔφη τ' ἀποφθεγμα.

83. 'Αλλότρια βαλὼν.] Ἐπὶ τῶν ἀποτηγχαμένων, ἢ ἐν τῷ κυβδῶνι, ἢ ἐν ἄλλῳ πνί.

84. 'Αλλως αἰαλίσκεις ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούτων. ἀπὸ τῶν μὲν ἐν πῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

85. 'Αλλ' ἔ λαχῶσαι ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.] Ἐπὶ τῶν μεθυστων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκλήθητον ἀπὸ τῶ Φυλῶν. δέκα δὲ ἦσαν αἱ Φυλαί. εἰον ἡ πρώτη, τὸ ἀλφα, ἡ δ' ὀδύπεια τὸ βητα εἶχε σημεῖον· μέχρι τῶ κάππα· δέκα γὰρ ἐσὼν Φυλῶν, δέκα εἰνόντο δικαστήρια. ὁ ὢν λαχὼν τὸ ἀλφα, πρῶτος εἰδικάζει, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. πῆχα ἔν σὺ λαχῶσαι φησὶν, ἔκ εἰδικάζεις, ἀλλ' ἔπινες.

86. Ἀμαλθείας κέρως.] Ἐπὶ τῷ ἀφρονίῳς ἐ δ' ὀδαιμόνος ζώνων· ὅτι τῇ τροφῇ αὐτῆς Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγῆς τρεφόμενος αὐτὸν παρέχετο κέρως αἰγῆς, δι' ἣ ἐπιβλυσιν αὐτῇ πᾶν ὃ αὐτῇ ἤτοιστο. καὶ ἄλλως. λέγεσθαι τὴν ῥέαν πικρὰν τὴν δια, δεδοκέναι τῇ Ἀμαλθείᾳ τρέφειν· ἡ δὲ, μὴ ἔχουσα· αἰγὴν ὑπέβαλεν αὐτὴν· ὅθεν αἰγῶχος ἐκλήθη. Ὁ πόινω Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστελεμένην ἐν τῷ ἔρεινῳ· τὸ δ' ἐν τῶν κεράτων ἀφελὼν, τῇ Ἀμαλθείᾳ δίδωκε, ὡς τροφὴν αὐτῇ γινέσθαι· πᾶν ὅπερ αἰτήσῃ Ζεὺς τῇ κέρως. Ὁ δὲ Παλαίφατος περὶ Ἀμαλθείας ἔτα φησὶ· ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημῶν κατὰ βοιωτίας μετὰ ἰολάω τῷ ἀδελφιδῷ, κατὰ λύναι ἐν θιασιαῖς ἐν πνι πανδοχείῳ· ἐν ᾧ ἦν τις γυνή, καλεμένη Ἀμαλθεία, ὡρεῖα καὶ καλή· ὃ δ' Ἡρακλῆς ἡδόμενος αὐτῇ, πλείονα χρόνον ἔξον-

ἐξενίξεν. Ἰόλαος δὲ βαρίως φέρων, ὅτι-
νοῦ τῶν ἐμπολῶν τὸ Ἀμαλθείας ἐν κέρα-
καμῶν ἀνέλειψεν. ἐξ ἧς ἐμπολῆς ἐπὶ
ἔχεν ἀνείπει καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἐλεγεν οὕ-
τοι οἱ σωκῆδοι μοι, Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔχει
τὸ Ἀμαλθείας, ἐξ ἧς ἀνείπει ὅσοι βύλεις
ἐπ' αὐτῷ. ὅθεν ἐμῦθος προσεσσεύασθαι.

87. Ἀμαῖα τὴν Ἀΐσιαν μετῆλθεν.]
Ἐπὶ τὴν πολυχρονίους ζητήσεις χραιώμεν.
Ἀμαῖα γὰρ ἡ Δημήτηρ, Ἀΐσια δὲ ἡ
Κορη.

88. Ἀμαξα τὸν βοῦν ἔλκει.] Ἐπὶ
τῶν αὐτῶν ὁρῶν πιπιοῦντων.

89. Ἀμφιδρομίαν ἀγῆς.] Τὴν πέμ-
πην ἀγνοοῦ ὅτι πῶς ἐρέσειν, ἐν ἧ ὁπο-
καθαίρου πῶς χεῖρας ἀνιψαίμεν τὴν
μαϊώσεως ἵε δὲ ἐρέσει φέρει τὸ πῶν
ἐστὶν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ
περὶ τῆς ἵεως ὡς ὅτι τὸ πῶν πολλὰ πα-
δας λέγει ὅτι τὴν καθαίρουσαν. Ἐ-
λύσις ἐν τῷ πῶν τὴν ἀμειώσεως ἡμέρα πῶ
ἢ τὸ ὅτι πῶν νεογνῶν παμδαίως, ἐν ἧ τὸ
βρέφει τὸ πῶν ἐστὶν ἔτρεχον. Φέ-
ροντες καὶ τὸ πῶν οἰκίαν καὶ φίλων πο-
λύποδας καὶ σπησίας ἐλάμβανον.

90. Ἀμφιθέτω πινες.] Ἐπὶ τὴν ζω-
ροπινῶντων. Ἀμφιθέτος δὲ ἐστὶ φιάλη,
ἡ καὶ πῶν μέρους αὐτῆς ἡμετέρας ἀπὸ με-
ρος ὅς τὸ πῶν ἡμῶν πῶν πῶν, ἀλλὰ γὰρ
τὸ λείπει, ὅς τὸ πῶν μέρους διωά-
μενον ἔδραν ἔχον.

91. Ἀμφιθέτης ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν.]
Ὁ ἐν ἀμφοτέροις παλῶν ἡ φίλοις ἡ
γενεῖσι, καὶ μετὰ δὲ ὡρφανισμῶν.

92. Ἀμαρῆς αἰὶν, ἡ ἀμαρῆς ἡ κρί-
σις.] Ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν Δημοκράτης.

93. Ἀμυρὲς μαινέται.] Ἐπὶ τοῦ
φρενῆρος. οὗτος γινώσκων ὡς συβα-
ρῶν πῶν πῶν εἰς Δελφούς καὶ
Ὀδαιμονίας, καὶ τὸν θεὸν χρεῖται.
ἀπαλλομένην συβαρῶν ἐστὶν πῶν,

aliquam temporis moram ibidem traxit:
quod Iolau agrè ferens, Amaltheæ fa-
cultates in cornu reconditas, auferte ex-
cogitat, vnde Herculi, si quid vellet,
emebatur. Inde ab itineris socijs dici cœ-
ptum, Herculem cornu Amaltheæ ha-
buisse, ex quo quidquid volebat commo-
di, nanciscebatur. Et hunc fabulæ huic
sua fuit origo.

87. *Amata Azesiam praterijt.*] De
ijs, qui rebus quibudam petquirendis diu-
tius occupantur: Amata enim Cetes, Aze-
sia verò eius filia est.

88. *Currus bouem trahit.*] In pro-
posterè quid agentes.

89. *Amphidromiam agis.*] Quintum
diem post natos infantes festum agunt,
quo manus lauantes, ab obstetricandi
munere purgant, & infantem curriculo
circum ædes agitant, & propinqui dona
mittunt, vt plurimum polypos. Dicitur
autem de ijs, qui se purgant. Lysias quo-
que primo De abortu, Dies quædam
inquit, ob infantes tecens natos celebra-
batur, qua currentes puerum circum ædes
ferebant, & à familiaribus atque amicis
polypos & sepias accipiebant.

90. *Ex amphiteo bibisti.*] In illos,
qui meracius bibunt. Ἀμφιθέτω autem
phiale est, quæ quacunque parte etiam
collocetur, fundum non habet. Apud nos
autem non est poculum, sed genus leoc-
tis, quod ex omni parte locari potest.

91. *Vtrique florens annor vobis est.*] Qui
in vtrisque seu amicis seu parenti-
bus floret, neque in villo destituitur.

92. *Delicti causa, melioris igno-
rantia.*] Ex Democratis sententijs.

93. *Amrys insanit.*] In cordatos dici-
tur & circumspicos. Hic à Sybaritis de
successu sui status seiscitatum Delphos
missus, quum Apollo oraculum delidis-
set, tum Sybaritis perniciem imminere,
quando.

quando plures homines quam Deos fecissent; quum vidisset servum prope eadem sacram flagris cædi, & ad templum fugientem non fuisse dimissum: postea ad monumentum patris eius, à quo vapular, confugientem, missum factum fuisse: memor oraculi, facultatibus suis in pecuniam redactis, in Peloponnesum abiit, qui quod oraculi admonitu fecerat, Sybaritæ vesanix tribuerunt. Ille autem subsecutis temporibus, ob simulatam stulticiam, in admiratione habitus fuit.

94. *Nodos neclis.*] In eos, qui sinistris subdolisque sunt ingenijs. Desumptum à Pelusiotis qui in Casio habitant, qui naturali quadam arte copulas necebant, plicas plicis coaptantes.

95. *Strenue bibere.*] Dicitur de ijs, qui vno anhelitu & sine intermissione vlla bibunt, oculisque non conuiuentibus. Ad idem pertinet, 'Εξαμυῆσαι.]

96. *Falces petebam, at hi ligones denegant.*] In eos, qui alia postulant ab illis, qui alia se habere negant.

97. *In bello non licet bis peccare.*] Nempe quod nec semel peccare liceat: neque verò in bello solum, sed nec in alijs.

98. *Indoctius dicito, sed clarius eloquere.*] Tauri.

99. *Agnos demetere.*] De ijs, qui in sequentibus temporibus puniuntur. Quamdiu enim adhuc agni sunt, non tondentur.

100. *Simul atque misersi, gratia omnis occidit.*] De ijs, qui simul ac beneficium receperunt, protinus gratia referenda obliuiscuntur.

ὅταν αἰθρώπῳς θῶν περιμήσωσι, θαλάμῳς δούλων πρὸς ἱερῷ μαστιγουμενον, ἐπερφυρόντα τῷ ἱερῷ καὶ μηδὲν λυόμενοι, ὑπερον δὲ εἰς τὴν μαστιγουῶτος πατρὸς μνήμα κατὰ φυρόντα δαπαυθῆναι, συνείς τὸ λόγιον, ἐξαργυροῦμενες τὴν οὐσίαν, ἀπῆλθον εἰς Πελοπόννησον· ὁ οὖν λογισμῷ πειπίηκε, τοῦτ' εἰς μαρίαν συβασίῃ μετίσσειν· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσωοίην μαρίαν ἐθαυμάσθη.

94. 'Αμμάτῃ πλέκεις.] Ἐπὶ τῶν σχολίων πύς τρέπεις, δὲ τὸ τ' ἐς Κασίαν Πελοποννησίων, οἱ Φυσικὴ τέχνη, ἄμματ' ἐπλεον, δεκοῦς ὅτι δεκοῖς συνάπτοντες.

95. 'Αμυῆ πινει.] Λέγεται ὅτι τ' ἀπὸ τοῦ καὶ αὐτοῦ αἰσπαίνεσθαι πινέων, οἷον καὶ μυαίνων. Τοῦ αὐτοῦ ἔχειται, καὶ τὸ, Ἐξαμυῆται.

96. 'Αμας ἀπῆλθον, οἱ δ' ἀπηνειῶτο σκάφας.] Ἐπὶ τ' ἄλλα μὲν ἀπαπῆτων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχον ἀνενεμόνων.

97. 'Αμαρτεῖν σὺν ἑνὶ δις ἐς πλέμῃ.] Παρόσον ὃδ' ἀπαρτ' ἀμαρτεῖν δι' ἕκαστον ἐς τὰς, ἄλλα καὶ ἐς ἄλλοις.

98. 'Αμαξίστερον πῶς εἰπὶ καὶ σφίστερον λέγει.] Ταῦτα.

99. 'Αμνία θείλῃαν.] Ἐπὶ τ' χρόνῳ ὑπερον πμωρεμένων. ὅταν γὰρ ἀμνία ᾗ, σὺν δότω κείνῃ.

100. 'Αμ' ἡλέτηται καὶ τίθηται καὶ χάρις.] Ἐπὶ τ' ἀχαρίσαν· ὁ δὲ γὰρ τίθηται μὲν, παχέως δὲ ὅτι πλανθάνομενον τῆς χάριτος.

CENTVRIA III.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. **L** Iberhrijs indoctiora.] De inercutitis & à Musis alienis. Libethrium enim mons est Pietrix, neque cantus neque poetices notitiam habens.

1. **A** 'Μυσόπρεα Λεθερίων.] Ἐπὶ τῶν ἀπαίδετων. Λεθερίων γὰρ ὁρος Πιερικόν, ὅτι μέλας ἀπλῶς, ὅτι πημαλὸς ἐννοίαν λαμβάνον.

2. 'Αμεί-

2. Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν.] Ἐπὶ τῷ
ὅκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαίνοντων.

3. Ἀμελῆς γυνία.] Ἐπὶ τῶν ῥα-
θύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. ἔστι γὰρ
χωρὶον λιθύης ἐν ἀπηκρύφῳ, Ἀμελῆς
γυνία, καλὸν μῦθον.

4. Ἀμφικτυονὸν σωείριον.] Τὸ
Ἑλληνικὸν καὶ δικαίον. σωήρειν δὲ ἐν
θερμοπύλαις ὠνομάσθη ἡ τιτὸς Ἀμ-
φικτύονος τῷ Δευκαλίωνος, αὐτὸς αὐτὸς
σωήρειν τῷ ἔθνει βασιλεύοντι, ὡς Φησι
Θεόπομπος ἐν ἡ. Ταῦτα δὲ ἐν δώδεκα.
Ἰωνες, Δωριεῖς, Πέρραιοι, Βοιωτοί, Μεδον-
τις, Ἀχαιοί, Φθιώται, Μηλιεῖς, Δόλοπες,
Ἀινιᾶνες, Δελφοί, Φωκεῖς ἡ δὲ τῶν πε-
ρλοίκων εἰναί τῶν Δελφῶν τῆς σιναχθέν-
τας, ὡς Ἀναξίμενης ἐν α' Ἑλληνικῶν.

5. Ἀμμον μετρεῖν.] Ἐπὶ τῷ ἀδυ-
νάτῳ.

6. Ἀμμες πτὶ ἡμέας ἄλκιμοι νεανία.]
Λακωνικὴ ἢ ὠρεοβελή, αἰτὶ τῷ, ἡμεῖς
πτὶ ἡμῶν τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων καὶ τῶν
τρεῖς ἡλικίας, καὶ σιναχθέντων ἐν πῶς
ἰορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ἀρχιμέδων
τῶν ἑλκεν ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμα-
ζόντων, Ἀμμες δὲ γ' ἰορταῖς, αἱ δὲ λῆς.
πῶραν λάβε' ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμα-
ζόντων, Ἀμμες δὲ γ' ἰορταῖς αὐτῶν
πῶραν καὶ ῥογες.

7. Αἰεὶ πὰ πέρους βελτίω.] Ταπει-
νὸν μῦθος Ἀθηναῖοι τῶν ἑλκεν.

8. Ἀμύνει ὡς εἰσικεν ἡ πάχη.] Ἐπὶ
τῷ δὲ τῷ ἄλλῳ ἀπὸ πῶρας σωζομένων.

9. Ἀμαρτὴς αἰαζυρίδα περιήμι-
νι, πῶς αὐτῇ ἰδέικεν.] Ἐπὶ τῷ ὁ-
ρόντων τύχη πῶρα, ὡς ὅτι ἔστιν ἄξιον.

10. Ἀμαξία ῥήματα.] Ἐπὶ τῶν
μεγάλων λόγων καὶ κηρυγμάτων.

2. *Meliora nancisci auspicia.*] De
ijs, quibus in aduersis prospera succedunt.

3. *Ignavi angulus.*] De ijs, qui ignauē
& otiosē desident. Est enim in interiori
Libya locus hoc nomine vocitatus.

4. *Amphyctionius confessus.*] Græ-
cus ille & iustus. Congregabatur autem
ad Thermopylas. Ab Amphictyone por-
tò Deucalionis filio eiusmodi nomen sor-
titus, quod posteaquam regnum & im-
perium obtinuisset, etiam populos, ut ait
Theopompus, in vnum conuocauit &
collegit: in quibus hi duodecim, Iones,
Dorij, Perthæbi, Bæotij, Medontes,
Achæi, Pthiotæ, Melienæses, Dolopes,
Ænianes, Delphi, Phocenses. Aut de-
nique quod ita coacti, vicini essent Del-
phis, ut placet Anaximeni in libro quem
de rebus Græcanicis conscripsit.

5. *Arenam metiri.*] De factu im-
possibilibus.

6. *Nos olim fuimus strenui iuuenes.*]
Læconicum prouerbium, pro eo ac si di-
ceretur, ἡμεῖς. Tres enim diversi chpri
vel ordines cum apud eos in publicis soli-
lemnitatibus haberentur, primus qui ex
senibus maximè constabat, incipiens, illa
dicebar. Deinde iuniorum & virile robur
iam consecutorum, hæc erat cantilena:
At nos tales modò: quod si liber, experi-
re. Adolescentiorum verò, neque adhuc
adulorum, ista: At nos præstantiores fu-
turi aliquando sumus.

7. *Semper superior annus melior se-
quenti.*] Athenienses, quando cum rebus
minimè prosperis confliscarentur, hoc di-
cti vsurpare solebant.

8. *Laqueus ut videtur, auxiliatur.*]
De ijs, quibus aliorum ruina, caussa salutis.

9. *Imperitis subligaculum circum-
missus, omnibus illud ostentat.*] De ijs,
qui quidam fortunæ beneficio, quorum
planè sunt indigni, assequuntur.

10. *Plaustralia verba.*] Hoc est, Ingen-
tes iactantiæ, & magnificæ ostentationes.

11. *Simul dictum, simul factum.*] De ijs, quæ citò & velociter perficiuntur.

12. *Simul da, simul accipe.*] Quando cum eo, cui fides alioquin habenda non est, negotij aliquid transigimus.

13. *Impudens & ferreus homo.*] De ijs, qui pudore omniamisso, mores & vitia sua nullatenus immutant aut corrigunt.

14. *Cû viro potentiore ne cõmunica.*]

15. *Viri probi tyrannidem pulchrum est pati.*] Euripidis hæc est sententia.

16. *Pro eleganti medico malus poëta vocari mauult.*] In eos, qui peculiaribus suis artibus, quibus instructi, non contenti, ab ijs quorum ignari sunt, alienam, e-mentitam & adfictitiam sibi gloriolam aucupantur. Periander enim quidam, medicus licet non esset inglorius in sua arte, imò in plerisque vel maximè laudatus, ieiuna & insulsa tamen, vt vel hinc celebrior fieret, poëmata conscribere non verebatur.

17. *Si amicos oderimus, quid faciemus ijs, qui nos oderunt?*] Ex apophthegmate.

18. *Viro malis afflictõ amici sunt procul.*] De ijs, qui in rebus afflictis nullam in amicis suis opem inueniunt.

19. *Capillus seruilis.*] De stolidis. Plato: *Qui seruales animo pilos habent, præ inscitia.*

20. *Statuam titillas.*] De ijs, quæ fieri non possunt.

21. *Ob merita ingrati vinxere Agamemnona Graij.*] In ingratos.

22. *Carbones thesauris.*] De ijs, qui bona quidem sperant, malis interim afficiuntur, ab ipsismet vnde bonorum spes erat. Aut de ijs, qui spei suæ successu falluntur; vt Lucianus ait: *Pro thesauro mihi carbonem exhibuisti.*

23. *Si multa iacias, aliud aliàs ieceris.*] De ijs, qui post multa ac varia verba seu facta, id quod quærebant semper assequuntur.

24. *Semis nates inspicere noli.*] In ho-

11. Ἀμ' ἑαυτῶν, ἄμ' ἑαυτῶν.] Ἐπὶ τῷ ὅξῳ αὐτοῦ.

12. Ἀμα δίδωμι καὶ λαμβάνει.] Ὅταν πρὸς ἅπασιν συναλλάσσομαι.

13. Ἀναισχυντος καὶ σιδηρὺς ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τῷ ἀπρηκτοκαρῶν ἑ μηδεμίαν μεταβολὴν τῶ πρὸς ὅπῃ ποιῶμαι.

14. Ἀνδρὸς μείζοντος καὶ κοινῶν.] ὡς ἀνεπηκὴ ἡ παροιμία.

15. Ἀνδρὸς ὡς ἐδιδῶ καὶ τυραννίδος καλόν.] Εὐελπίδι ἡ γνώμη.

16. Ἀπὸ χαρίεις ἰατρὸς, κακὸς ποιητὴς καλεῖται ὁ Περικλῆς.] Ἐπὶ τῇ μὴ τῷ ἰδίῳ τῆς τέχνης ἀρετῇ, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν δοῦναι ἑλεῖν καὶ πρὸς ποίησιν. Περικλῆς γὰρ ὡς ἰατρός ἀξιόλογος καὶ τῆς τέχνης ὧν καὶ παρ' αὐτὸν ἑλεῖν μάστιγι, φάσμα ποιήματα ἔγραψεν.

17. Ἀντὶς τὸς φίλους μισῶν, καὶ ποιῶν τὸς μισῶντας.] Ἐξ ὁποθέσεως.

18. Ἀνδρὸς κακῶς πείσσοτος ἐκ τῶν φίλων.] Ἐπὶ τῷ ἐκ κακῶς μηδεμίαν ἀρεσκόντων ὡς τοῖς φίλοις ἀφίλει.

19. Ἀνδραπαδῶδες θρέψας.] Ἐπὶ τῶν ἡλιθίων. Πλάτων ἔχοντας ἀνδραπαδῶδες τῷ τῷ ψυχῆς τρέφας ὡς ἀμύσας.

20. Ἀνδρὶ ἀντὶς χαρῆς καὶ λύπης.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

21. Ἀπὸ δὲ χαρίεις Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίων.

22. Ἀνδρακαὶς ὁ θεοσεύς.] Ἐπὶ τῷ ἐλπίστον μὲν ἀγαθῶν, κακῶν δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτῶν ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. ἢ τῷ τῷ ἐφ' οἷς ἡλπίσαι ἀγαθῶν, ὡς ὁ Ἀγκυραῖος ἀνδρακαὶς μοι τῷ θεοσεύον ἀπίσταν.

23. Ἀντὶς πολλὰ βάλῃς, ἄλλοτ' ἄλλοιον βαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν τῷ πολλῶν καὶ πανταπαίων λόγων ἢ ἔργων, τῷ τυχαίῳ τῶν τῶν ζήτων, ἢ τῶν σκοπῶν.

24. Ἀνδρὸς γέροντος καὶ μὴ πρὸς πύγην.

ἡν ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν πρὸς ἑνὶ μὲν ἡ-
σίμῳ.

25. Ἄνθρωπος Ἑυεργός.] Ἐπὶ τῶν
ῥᾶς μεταβαλλομένων καὶ αἰσθημάτων
αὐθροῶπων.

26. Ἀντρέανιος ὁ Θ.· Καί· Ἀχαρν-
καὶ ἵπποι.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν καὶ
αἰνευρῆτων· πλεῖστοι γὰρ οἱ ὄνοι ἐν Ἀ-
τρῶνι, καὶ οἱ ἵπποι ἐν Ἀχαρναῖς, ὡς
φανερώτερος Φησί.

27. Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσι γῆ βαλή.] Ψυχῆς
γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας κόσμος.

28. Ἀναρχίας δὲ μᾶλλον σὺκ' ἔστιν
καχόν.] Σοφοκλέους.

29. Ἄνδρες δ' Ὀδρκεὺς γενεὴ κατέπι-
 δει ἀμύντων.] Τῆς Πυθίας ἡ γαίμη, ἣν
 εἶρηκε πρὸς Γλαῦκεν τὸν Ἐπικυοῖδην
 Σπυριδάτην.

30. Ἀνέλπισιν βίον [ἦς.] Τὸν κάλ-
 λισιν εἰρήκασιν Ἀπικαί. ἐν ᾧ οὐκ εἰς
 ἐλπίδας ἐπίστηται, ἀλλὰ πέριςιν ἤδη τῶ
 ἀγαθῷ. ἔτω Πίνδαρος.

31. Ἄνω ποταμῶν, λείπει, χωρῆσι
 πηγαί.] Ἐπὶ τῶν ἐναυτίων, καὶ αἰάπλην ἢ
 ὡς δεῖ, λεγομένων καὶ μηχανομένων· ὡς ὅταν
 ὁ πόντος τὴν σὺφρονα λέγῃ πόντον.

32. Ἀνερίφθω κύβητος.] Ἐπὶ τῶν
αἰχμαῖσις αὐτὸς ὑπὸ ῥήρπιόντων ὑπὸ
πνέου βίας σωθεῖσθαι.

33. "Αν χωλῶ περιουήσης, ἐπισκάσειν μαθήσης." Οἱ οἱ βαρβάρους καὶ μοχθηροὺς σιωπασαζωννύμφοι, ὑποφύροντι τὴν τῆς ἐκείνων Φαυλότητ'.

34. Ἀνίπτοις χερσίν.] Ἐπὶ τῇ βεβή-
λοις χερσίν τὰ ἱερὰ μεταχειροζομένων.

35. Ἀναγνώσι(θ) δαίμων.] Ὁμό-
τα(θ) δ' Ἀναγνώσι(θ) ἔστ(θ).

36. Ἄνδρες Ἀδελφοί, πρῶτον ἀκούσατε τὸν λόγον, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπὶ ἡμᾶς. Ἐπὶ τῇ κακῇ ἑαυτῶν ὁπισθοδρομήσαν. Κρίστω, γὰρ ἑαυτῷ πολέμιον ἐπιστάσῃ Κύριον.

mines qui ad nonnulla proctus sunt inu-
riles.

25. *Homo Euripus.*] In homines lubri
ex fidei, atque inconstantes.

26. *Antronius asinus*. Et: *Acharnici equi*.] In magnos, sylvestres, & ignavos, Tales enim in Antrone asini, & equi in Acharnis, vt Pherecrates ait.

27. *Viro sapienti omnis terra est calca-*
bilis.] Probæ enim & ingenuæ mentis pa-
tria est totus orbis.

28. *Nullum rebellionis minus est malum.*] Sophocles.

29. *Stirps bene iurantis melior per-*
stabit in aum.] Sententia est Pythiz,
quam apud Thucydidem Glaucō Spartia-
tæ dixit.

30. *Insperatam vitam vivis.*] Sic optimam Attici vocabant, in qua non ex spe sola pendebant, sed bonis iam partis fruebantur. Sic Pindarus.

31. *Sursum versus fluminum, supple, feruntur fontes.*] De ijs, quæ contrariò & aliter quam oportebat, dicuntur vel sunt: ut si cinædus hominem continentem & temperantem cinædum appeller.

32. *Iacta sit alea.*] De ijs, qui vi quapiam impulsī, se in res desperatas & extremi periculi, conjiciunt.

33. *Si claudu cohabites, subclaudicare discēs.*] Quia qui sceleratorum & improborum familiaritate utuntur, & ipsi libi aliquid improbitatis & nequitiae ex istis contrahunt.

34. *Illotis manibus.*] De ijs, qui sacra manibus impuris & sacrilegis tractant.

35. *Anagyraſius genius.*] Crudeliſſimus fuit *Anagyraſius* ille.

36. *Viro Lydo non erant negotia, sed ipse veniens sibi cœmit.* De ijs, qui sibi met ipsis mala accersunt. Cræsus enim sua sibi culpa Cyrum hostem attraxit.

37. *Non conuenit in luctu Geometria.*] In eos, qui quæ minimè conueniunt faciunt.

38. *Ambabus hauri.*] De ijs, qui studiosè aliquid faciunt. Similis isti: *Omnem rudentem mouet.*

39. *Ciconiari.*] Hoc est: Referre gratias. Dicuntur enim ciconiæ parentes suos, ubi senauerunt, alere: quod Aristoteles verum esse confirmat; geminaque cum ipsis facere *αερόπιδας* affirmat. Unde quoque fit, ut in scepttris supernè quidam ciconia efformetur; infernè verò hippopotamus: ut significetur, violentiam Iustitiæ subiectam esse. Nam ciconiæ quidem iustè agunt, & parentes senio confectos in alis portant. hippopotamus verò animal est iniustissimum.

40. *Cum sis homo, vita tenore lapsus es.*] Monstri instar habendum est, si quis totam vitam feliciter transigat.

41. *Insomniorum somnolentus aufer est.*] Somnus enim visorum mysta est, non rerum.

42. *Fortuna ni iuuet, ut proverbio dicitur, Solus labor fit irrisus mortalibus.*] Euripidis sententia.

43. *Currus subuertis.*] De tumultu & tempestate dicitur.

44. *Antiope luctus.*] De ijs, qui cum diu iniustè mala pertulerint, liberationem tandem ab illis consequuntur. Antiope filia fuit Nyctei, quam cum quidam ciuium constuprasset, eam pater fratri puniendam milit. Qui postquam eam prægnantem deprehendisset, fortunam eius fuit miseratus. Illa autem peperit Zethum & Amphionem, quos patruus in monte quodam exposuit. Cumque vxor eius Dirce suspicaretur, virum suum Lycum Antiope abducere, illam in montem quandam abductam, & tauri collo reuinctam, si-

Ἀνοίκεον ἐν τῷ πίνθι γεωμετρία.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα ποιούντων.

38. Ἀντὶ ἀμφοτέροις. Ἐπὶ τῶν ἀποδῶν τι ποιούντων, ὁμοίᾳ τῇ Παύλῳ καλῶν κινεῖς.

39. Ἀντιπαργύν. Ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγει γὰρ τὸς πελαργὸς γεγενησῶς τὸς γονεῖς τρέφειν. Ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ, τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ ὁμοίως δὲ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ τὸς αερόπιδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτοις ἀντίρω μὲν πελαργὸν τυπᾷ, καλῶτερον δὲ ἰπποπόταμον· δηλοῦν τις ὡς ὑποτίθεται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῷ περὶ γονεῶν βασίζονται τὸς γεγενησῶς· ὁ δὲ ἰπποπόταμος ἐν τῷ ζῶνι ἀδικεῖται.

40. Ἀνθρώπου ὡς ἑταίρου, ἐν δὲ τῷ βίῳ. Τέρας ἐστὶν, ὅπως εὐτύχηκε τῷ βίῳ.

41. Ἀντὶ ὑπερβολῆς εὐρετῆς ὀνειρέτων. Μῦθος γὰρ ὑπὲρ φασμάτων καὶ πραγμάτων.

42. Ἀνετύχης γὰρ ὥσπερ ἡ παροιμία, Πόντος μόνωθεις οὐκ ἔτ' ἀλγύνει ἑρπύς. Εὐρυπιδῆς ἡ γνώμη.

43. Ἀνακυμβαλίζεις τὸς δῖφρους. Ἐπὶ τῷ τραχέος καὶ ζάλης λέγεται.

44. Ἀντιόπης θρήνος. Ἐπὶ τῷ ἀδίκως παροῦντι, ἢ τῷ δεινῶν ἀπῆλθαι τυχόντων. Ἀντιόπη θυγατὴρ Νυκτεως, ἣν ἐφθέρε τις τῷ πατρὶ ὡς πατὴρ πίμπη τῷ ἀδελφῷ χαλάσει. ὁ δὲ, ἔγκυος αὐτὴν φασγίνῳ, ἀπέκρινεν ἡ δὲ, γεννᾷ Ζῆτον καὶ Ἀμφιόνα, ὅς ἐστι ὁρος ἑρμῆν ὁ θεός. εἶχε δὲ γυναῖκα ὀνομαζομένην Δίρην ἣν ἐκτενοῦσιν τὸν ἑαυτῆς ἀδελφόν, Φιλῆν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ἔρως, καὶ ὀλοῦσιν αὐτὴν διὰ τῷ τραχέος.

τραχήλῳ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς αὐτῶν δάδας,
δοτὶ τῷ αὐτῷ κρεάτων, ἔμαλλεν αὐτὴν
δοτελύνει· ἡ δὲ ἐθρῆναι, καὶ θυροῦς γανομέ-
ναι, κηροῖσιν πληθεὺς γεωργῶν, σὺν οἷς
καὶ Ἀμφίων· καὶ γνωρίζουσιν τὴν μητέ-
ρα αὐτῶν, ἱρρύσσοντο αὐτήν· τὴν δὲ Διρκὴν
τῇ περικειμένη περιδωκασα πτωρία.
Ζηθῶ· καὶ Ἀμφίων κήρυξ ὁ θεῶν καὶ
βασιλεὺς, καὶ τῶν οἱ δόξονοι, μέ-
χρη λαῶν καὶ Ἰοκάστῃ τῇ μετὰ κληθέν-
τῳ· Οἰδίπῳ.

45. Ἀναμῖξ ἀγκύλων ἰπποτών.]
Ἐπὶ τῷ μὴ κωλυομένῳ ποιεῖν πᾶν ἀγα-
θόν, ὑπὸ χαμμάτων ἀγκύλων καὶ σκο-
λιῶν· οἱ δὲ ἀγκύλοι γίνονται· Φάλαγγος
πικρῆς, τῇ ἰπποτικῇ περμαχόμενοι.

46. Ἀν οἶνον αἰτῇ, κένδυλον αὐτῷ οἶ-
δου.] Ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ μὲν αἰσιμάτων,
κακὰ δὲ αἰσιπλάμειοντων· ἡ δὲ ἱστορία
δοτὶ τῷ Κύκλω πῶ.

47. Ἀνέμους γεωργῶν.] Πρὸς τὰς
πνεῦμας, καὶ μηδεὶος μετὰ λαγχά-
νοντας.

Ἄνεξ ὁ μακρὸς, καὶ τὴν προίμειαν,
Ἐυνης ὁ μακρὸς, λῆρος, ἡ προίμειαν.

48. Ἀνδρὸς γέροντος αἰδένους πὶ κρέ-
νιν.] Ἐπὶ τῷ εἰς μὲν χρησιμούντων
πᾶν γὰρ πὶ σῶμα τῷ γέροντος αἰδένους.

49. Ἀνάγκη ἔδει θεοὶ μάχονται.]
Ὁμοία τῇ, τῇ αἰάγκῃ καὶ πείθει.

50. Ἀν μὴ περὶ κρίας, ἔραχον στρ-
κτέον.] Παρεγγυα, ὅτι θεοὶ ποῖς περὶ
σιν ἀρκέει.

51. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.] Ἐπὶ τῷ
τῷ χείρῳ αὐτῷ βελπόνων αἰσχυρῶν.

52. Ἀνδρὸς γέροντος οἱ γνάθῳ βακ-
τηρία.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν γῆρας πλ-
λὰ ἰδιότητων.

53. Ἄνθρωπος αὐθρόπῳ δαυμό-
νιον.] Ἐπὶ τῶν ἀποσδοκῆτας ὑπὸ
αὐθρόπῳ σωζομένων.

mulque facibus & tædis de tauri cornibus
suspensis, necare atque perimere statue-
bat. Quæ quia emulatu suo & planctu mi-
serabili magnum tumultum excitaret, eo-
que audito ingens agricolarum numerus
conuenisset, agnitaque à filiis suis Zetho &
Amphione fuisset, ab ijs liberata fuit: qui
Dircen eodem supplicij genere, quod in
matrem ipsorum constituerat, affecerunt.
Porro Zethus & Amphion Thebas con-
siderunt, ubi ipsi quoque, & eorum post
illos posteri regnarunt, ad Laium vsque &
Iocastum, qui Oedipus est cognominatus.

45. *Equites phalangi permixti.*] De
ijs, qui non præpediuntur recte quæ-
piam facere propter epistolas obliquas ac
tortuosas. ἀγκύλοι autem genus phalan-
gis pedestris, quod equitatu propug-
nabat.

46. *Pugnum, petenti vina, mox
impingit.*] De ijs, qui bona petunt, ma-
la verò recipiunt. Historia à Cyclope orta.

47. *Ventos colere.*] De ijs, qui à suis
laboribus nihil emolumenti capiunt.

*Ameti procerus ut canis parantia,
Cati procerus: nuge sunt, parantia.*

48. *Viri senis infirmum est cranium.*]
In illos qui nulli planè rei utiles sunt;
quandoquidem totum senis corpus debi-
le sit atque imbecillum.

49. *Necessitati nec dii repugnant.*]
Similis isti: *Necessitati parere oportet.*

50. *Sicaro non adfuit salsamentum ad-
hibendum.*] Monet Prouerbiū, quæcum-
que adsunt, ijs nos contentos esse debere.

51. *Pro perca scorpionum.*] De ijs, qui
deteriora loco meliorum eligunt.

52. *Maxilla, ad instar scipionis sunt
seni.*] De ijs, qui in senectute multum
edaces sunt.

53. *Homo homini Deus.*] De ijs, qui
præter omnem opinionem aut expecta-
tionem ab homine quopiam seruari sunt.

54. *Si passer in palos.*] In illos dictum, qui in ijs, quæ faciunt, se latere posse putant.

55. *Vir qui fugit, lyra sonitum haud moratur.*] In illos, quibus celeriter atque extemplo quid faciendum incumbit.

56. *Ventum reti venaris.*] De factu impossibilibus.

57. *Venti campus.*] De inconstanti- bus & leuibus.

58. *Absque baculo ne ingreditor.*] De Cleomene dicitur: qui cum esset miles Atheniensis, præter cetera mala etiam infaniam simulabat. Cumque ciuibus se- se suis inuisum esse sciret, baculum ge- stans obambulabat, quo qui sese adori- rentur, propulsaret.

59. *Inspiciens pullus vltro summi- dum ostendit.*]

60. *Homo Euripus: fortuna Euripus: mens Euripus.*] Omnia hæc dicuntur de inconstantibus & cito vanantibus.

61. *Vlroneum stultitia hominibus malum est.*]

62. *Priorum more agebant.*] In eos, qui facile cuiuspiam rei prænitentiâ ducuntur. Parij enim cum pacti fuissent Atheniensibus urbem tradere, postea illos prænituit.

63. *Illos pedibus canaculum con- scendit.*] In eos, qui imperitè ad tem- quampiam getendam se accingunt.

64. *Incruentum trophæum statuit.*] De ijs, qui sine periculis aut cædibus rem quampiam magnam dextrè confecerunt.

65. *Pro mala cane suam postules.*] De ijs, qui bona pro malis reddunt.

66. *Aperæ Musarum fores.*] De ijs, qui promptè & alacriter suæque spon- te, præstantissima in quaque disciplina as- sequuntur.

67. *Si leonina pellis non sufficit, vulpi- nam adsume.*] Sensus est: Si dum palam te vici vis, nihil efficis, fraudibus & fal- lacijs vtore.

54. Ἄν σπυῖδες εἰς χάρσικας.] Πρὸς τὰς οἰκίους λαμβάνειν ἐν οἷς πρᾶττεται.

55. Ἀνὴρ φεύγων ἔμῳ λυρεῶς κτυπῶν.] Ἐπὶ τῶν ὡχρίως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἑκάστῃ πρᾶττεται.

56. Ἀνεμὸν δικτύῳ θηρᾶς.] Ἐπὶ τῶν ἀδιωμάτων.

57. Ἀνέμῳ πιδίῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀ- μιταβόλων καὶ κήφων.

58. Ἀνδρὶ ξύλῳ μὴ βάδιζε.] Περὶ κλειομένης λίγ᾽ ὅς σφαλιάτης ὢν Ἀθη- ναῖος, πρὸς σπουδαίῳ πρὸς τοὺς ἄλλοις κα- κοῖς καὶ ματαιῶν· εἰδὼς ὅτι μισοῦται ὡς τῶν πολλῶν. διὸ καὶ σακτυρία ἔχων περιήρ- δι ἧς ἡμύνετο τὴν ἐπιπορευομένην αὐτῷ.

59. Ἀνόητος ποτὶς ἐκὼν δέκνυσ- τὴν αὐτῷ νοστιάν.]

60. Ἀνθρώπῳ· Εὐρεπῳ· τύχη· Εὐρεπῳ· Ἀχαιοῖα· Εὐρεπῳ.] Ταῦτα ὅτι τῶν καλμιβόλων.

61. Ἀνοία θνητῆς δυσύχημα ἀν- θρώπινον.]

62. Ἀνεπαρίσταν.] Ἐπὶ τῇ μέγα- νωσκότῳ ὅτι πνι. οἱ γὰρ Πάριοι ἐμο- λογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίους τῷ πύλῳ, ὕστερον μετήνυσαν.

63. Ἀνίπτοις ποτὶν αἰσθάνει ὅτι τὸ πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ὅτι πνῶ ἔργα ἐρχομένων.

64. Ἀναίμακτον ἔσται τροπαῖον.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν κινδύνων καὶ φόβῳ μέ- γας τι κατωρθωμάτων.

65. Ἀνὴ κακῆς κυνὸς σὺν ἀπαλλεῖς.] Ἐπὶ τῇ καλᾷ αὐτῇ κακῶν ἀποδόσεων.

66. Ἀντωγμήναι Μισσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιμῆς λαμβανόντων πὸ κάλλεος ὅτι τῇ παιδείᾳ.

67. Ἀν μὴ λεοντῇ ἐξικνεῖ, τὴν ἀλω- πικὴν προσέσπῃ.] Ὅτις· Ἀν μὴ Φαιε- ρῶς ἀμυνόμενος αὐτίχης, πανουργία- λήσῃται.

68. Ἀξιότριχος.] Ἐπὶ τῷ ὀπλῆς καὶ τῷ τυχεύοντι.

69. Ἀξιότῳ παντός.] Ἐπὶ τῶν ἐφόδρα πμίων.

70. Ἀξιότῳ ἢ πῶς ἐν Ἀρχῇ ἀσπίδου.] Ἐπὶ τῷ δυνάμει καὶ ἀσπιδόμηνον· εἰ γὰρ ἐν Ἀρχῇ αὐτοῖς παιδὲς καὶ καθαρὸι, κατὰ νόμιμον παλαιὸν ὡς ἀσπίδας φέροντες πομπάζουσιν.

71. Ἀξία ἡ κίων τῷ θρόνῳ.] Ἐπὶ τῷ παρ' ἀξίας πνὸς τυγχασόντων.

72. Ἀξιόλαβὲν ὁ μισθός.] Ἐπὶ τῷ ἑκάστῳ ἡσκημένων.

73. Ἀπαυδῶντι φιλονιδῶν τῷ Μελιδῶνι.] Οὐτῷ-ὁ φιλονιδῶν ἔμνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς καὶ ὑπόδης· κωμῶδῃ δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης, ὡς ὡρεσίδης ἔχοντα, καὶ Ζῆξ τὸν Λαίδου ἔρωτα. κωμῶδεῖται δὲ, ὡς συνόδης ἐν πῶς ἑταίροις αὐτῷ.

74. Ἀπὼν ἑς Ἀπαύρα, ἑπενήκεις ἑς Θαραγλιῶνα.] Ἐπὶ τῷ ἄρῳ βραδυνόντων. Ἀπαύρα δὲ ἦν ἰορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἦσαν πᾶσι τοῖς ἡμέραις. ἐκάλαν ἢ πλὴν μὲν πρῶτον Δορπίας, ἐπὶ δὲ φεσπίας ὁψίας σιωλθόντες ὡχρῶντι τὴν ἡμέραν, Ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τῷ ἡμέρῃ ἔθρον δὲ Δίῃ φεσπείῳ καὶ Ἀθήνῃ πλὴν δὲ τρεῖσιν Κυρεῶν, ἀπὸ τῷ τὸν κύρος ἐστὶς κέρως ἐγχεσφῶν ἑς τὴν φεσπείας ἡ δὲ αἰτία πόλεμος ἦν Ἀθηναίους πρὸς Βοιωτῶν, περὶ Μελαιῶν (ὁ ἦν χωρεῖν ἐν μεσσηρίοις) Ζεύς δὲ Βοιωτῶν προσκαλέσας τὴν Ἀθηναίων βασιλεία Θυμοῖν ἢ διζαμῶν δὲ, Μίλας δὲ Πιόδημῶν, Μεσσηνίους γένους, ἀπὸ Περικλυμένους Ἰσθμίου, ἡπέσθη πᾶσι τῇ βασιλείᾳ. Μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελαιῶν ὡς ὀπποδιν τῷ Ζεῦ. τραγῆν ἐοίκετος μάλα. ἔφη ἂν αὐτὸν ἀδικεῖν ὀδωτερον ἦεντα· ὁ δὲ, ἀπεσφῶν· ὁ δὲ, πᾶσις, ἀποκτείνει αὐτὸν.

68. *Dignus pilo.*] De vili & vulgari.

69. *Re quavis dignus.*] De valde honestis.

70. *Dignus es Argivo clypeo.*] De valde generosis aefortunatis. Argui enim pueri line iniuriæ alicuius labe & puri conseruati, veteri ac solenni more clypeos ferentes, pompam agebant.

71. *Digna caris sede.*] De ijs, qui prætermentum quippiam consequuntur.

72. *Digna merces quæ quis accipiat.*] De ijs, qui ad re honestam sunt exercitati.

73. *Indolentior Philonide Melitei filio.*] Philonides ille non solum magnus, sed & indolens planè aefupidus fuit. Ludit in ipsum comico sale Aristophanes, tamquam parasitos habentem, & quod Laidis amore deperierit, ac velut porcinus inter suos sodales habitus fuerit.

74. *In Apaturia profectus rediisti ad Thargeliona.*] De ijs, qui longas in re quapiam moras trahunt. Apaturia autem festum erat quoddam Athenis, quod agebant per triduum. Primam autem diem vocabat *Δορπία*, quod tribules sub noctem conuenientes, una conuiuium agerent. Secundam autem *Ἀνάρρυσιν*, à sacrificando: sacrificabant autem Ioui Phratio & Minervæ. Tertiam denique *Κυρεῶν*, eo quod iuvenes & puellæ tribubus adscribebantur. Causa huius rei hæc fuit: Bellum erat Atheniensibus aduersum Bæotos de Melænis (locus ille erat in cōfinijs.) Xanthius autem Bæotus ad certamen provocauit Thumæten, regem Atheniensium: quo pugnam detrectante, Melanthus Melænius, genus à Periclymeno Nelei filio ducens, qui id temporis fortè fortuna ibi peregrinus agebat, eius loco ad regnum euectus est. Cumq; duello inter se decertarent, apparuit Melantho quidam à tergo Xanthij, nigram pellem caprinam indutus: quo viso, iniuste illum facere aiebat, quod adiuncto altero contra se veniret. Cumq; ille sese conuerteret, hic illū cedens intrecteit,

Hinc

Hinc festum Apaturiorum, & Bacchi Μελαμαιρίδ[Ⓢ] aram exstruxerunt. Θαρρηλιῶν autem mensis est apud Athenienses, in quo celebratur festum Apollinis & Dianæ, Thargelia dictum: in quo primitias fructuum, qui apparuerāt, Deo elixabant. Constituebantur autem in illo festo chori & certamina, ab ijs, qui Thargelia celebrabant. Ephorus autem libro secundo ait, Apaturia propter fraudem in finibus diuidendis commissam ita fuisse appellata. Quum enim Athenienses contra Bæotios bellum gererent ob Melanthe tradium, Melanthus Rex Atheniensium Xanthum Thebæū suscepto singulari certamine, per fraudem & imposturam interfecit.

75. *Echini spiritus resentip.*] De ijs, qui se mortuos esse simulant. Terrestris enim echinus, cū iam se capiendum vider, seipsum conuoluens, ita conformat, ut capi omnino nequeat: deinde quoque spiritum comprimit, protusq; immobilis iacens, mortuum se esse fingit.

76. *Hesitatio psalte, tussis.*] De ijs, qui aliquid se facere non posse fingunt, propter quidpiam quod facultatem adimat, illis obiectum.

77. *E pulchro ligno vel suspendi prestat.*] Sententia Paræmix hæc est: Potius adhibendos esse strenuos militiæ duces & generosos, quàm ignauos & negligentes. Nam si aduersi quid tolerādum sit, à bono quam à malo id perpeti satius est.

78. *Bonis omnia congruunt.*] Clara satis hæc est Paræmia.

79. *Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.*] In eos, qui luxu, mollicie, & delitijs dissolunt.

80. *Vir est syluestris.*] Per translationem dictum τὸν πτερίων, quæ sterilia & syluestria olera sunt.

81. *Exiles habes nates.*] Æquale est huic, ναυτικός es. Apogloti vel maxime Athenienses vocantur, propter conti-

ἐκ δὲ τούτων ἡ πῖτος Ἀπαιρία, ἢ Διονύσιος Μελαμαιρίδ[Ⓢ] βωμὸν ἰδομένην. τὸ δὲ Θαρρηλιῶν ἐστὶ μὲν Ἀθηναῖ[Ⓢ], καθ' ἃν καὶ ἰορτὴ Ἀπιδλων[Ⓢ] καὶ Ἀρτίμιδ[Ⓢ], Θαρρηλία λεγομένη. ἐν ἣ ἦσαν ἀπάρχαι τῶν θεῶν τῶν πτερυκῶν καρπῶν ἵσταται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ ἑ ἀγῶν πρὸς ποιμνίων Θαρρηλία. Ἐφορ[Ⓢ] δὲ ἐν δότρω φησὶν, αἰς διὰ τὴν ὑπερ τ' ἐρίων ἀπειτὴν γινομένην ἐκλήθη. πλεμύντων γὰρ Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτῶν ὑπερ τῆς Μελανίας χώρας, Μελανθ[Ⓢ] οὗ τῶν Ἀθιναίων βασιλῆος, ἐαύθου τὴν Θεβαίων μονομαχίαν ἀπειθήσας ἀπικτείνεν.

75. Ἀπορία ἐχίν[Ⓢ].] Ἐπὶ τ' περὶ ποιμνίων τιθῆσθαι. Ὁ γὰρ χειρῶν ἐχίν[Ⓢ] μέλλον ἀλίσκεσθαι, ἵαντὴν σωφλήσας, ἀληθῶς ἐργάζεσθαι. ἔτι μὲν τοι καὶ πρὶ τὸ πνεῦμα, καὶ ἀκίνητος ἀστεμεῖ, καὶ τὸν πτενέω[Ⓢ] ὑπεκρίνεσθαι.

76. Ἀπειρία ψάλου, ἐχίν[Ⓢ].] Ἐπὶ τῶν περὶ μαθημάτων τὴν ἀδυνασίαν.

77. Ἀπὸ καλῆς ἑύλης καὶ ἀπ' ἀγχαδαι.] Θέλει οὐδὲ λέγειν βέλεις ἐστὶ χρεῖσθαι τῆς γυναικὸς σπατήρεως καὶ δεδοκιμασμένων, ἢ τῆς φαύλης. Καὶ γὰρ δεῖν περὶ τὴν, κρεῖττεν δὲ ἀγαθὴ ἢ φαύλη πέσχειν.

78. Ἀπειρία τῆς καλοῖς αἰδράσι πείσκει.] Δήλη.

79. Ἀπαιρία θερμολυσίας, αἰσθῶν μαθησκανίας.] Ἐπὶ τ' τευφῆς ὑπὸ καὶ αἰσθῶν[Ⓢ] ἀσφρόντων.

80. Ἀποπτεριωμένος αἰτήρ.] Ἡ τοι ἀπ' χειρῶν μὲν[Ⓢ] ἐρηται δὲ καὶ μετὰ φορῶν τῶν, τὸν πτερίων, ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἀρχαί λαχάναι.

81. Ἀπὸ γλῶ[Ⓢ] ὑπάρχης.] Ἀντὶ τῆς ναυτικῆς. Ἀπὸ γλῶ[Ⓢ] κυρίως ἐκαλεῖτο οἱ Ἀθηναῖοι, ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλα-

ἡλιατῆν σιωπῶς καθέδρας· οἱ δὲ, διὰ τὴν Θησίαν μετὰ Περύχου καταβαίνοντες εἰς ἄβυσσον, καὶ πρὸς πηγάδας ὑπὸ Περσέως ἡπικαθιδόντες σιωπῶντες Περύχῳ, Ἡρακλῆος ἡπὶ τὴν Κέρβερον καταλόντες, τῷ πρὸς τὸν ἥϊον αὐτὸν ἐξελθόντες, καὶ τὴν πηγάδα δὸς παρ' αὐτοῦ, ἐγκαταλείψοντες τὸν περσινωμόν αὐτὸν τῶν γλυτῶν μέγας. διὸ καὶ εἰς τὴν ἐκείνην ἐκ τῶν λοιπῶν Ἀθηναίων ὕτως ἐπικωμῶμεθα.

82. Ἀπ' ἀκροφυσίων λογος ἐκδύκνουν.] Οἷον καὶ καὶ νεοσιγήτης. Ἀριστοφάνης· Ἐγὼ μετὰ τὸ κομψὸν καὶ περὶ γυναικαὶ ἐκδύκνουν πάντας ἀπ' ἀκροφυσίων τῶν δότῶν κινναβιδμάτων· λέγει γὰρ διὰ μὲν τὰ ἀπ' ἀκροφυσίων καὶ καὶ ἐκδύκνουν, οἷον καὶ καὶ περὶ πλάσματος ἐκδύκνουν· καὶ διὰ τὴν ἐκείνην. Κινναβος γὰρ τὸ εἶδωλον πρὸς τὸ οἱ πλασμοὶ καὶ οἱ ζωγράφοι βλεπόντες διαλέγονται πλάσματος καὶ ζωγράφων. Ἐπὶ δὲ εἶδωλον, οὐκ ὡς οἱ μοῖμα, ἢ φαίνεται σώματι αἰρεσθῆναι πικρὰ. Ὡς δὲ βακχυλίδης· Μελαμπαφίς εἶδωλον αἰδρὸς Ἰθακησίαν. Καὶ ὁ ποιητής, Ἀντικλείας· τῆς δὲ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἐκείλιν, αὐτὸς δὲ, ἢ ὑπὸ σκίῳ ἢ ἀληθῆς.

83. Ἀπὸ τῶν ἑρμηνεύων.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων πειρασιῶν.

84. Ἀπὸ λόγου Ἀλκίαν.] Ἐπὶ τῶν Φλυαρῶν καὶ μακρῶν ἡπὶ τῶν λόγων.

85. Ἀπὸ τῶν παιδασι.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων τρυφῶν. Ἀπὸ τῶν ἡπὶ τῶν Αἰγυπτιῶν, πειρασιῶν περὶ αὐτοῖς, σημεῖον ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἐκείνην καὶ τὴν γλῶσσαν, δηλῶν εἶναι αὐτὴν Ἀπιδας, οἷς γνωστοῖς διαχρόνως, ὡς ἔλεγον, ἐκ τῶν σελασῶν τῆς Σεληνίδος ἐορτῇ ἥσαν μεγάλην· καὶ ἱερῶς ἔτι πρὸς τὴν ἐκείνην ἐκ τῶν ἱερῶν πειρασιῶν, ὡς ὡς ἔλεγον αὐτὴν.

nam sessionem in remigando. Alij ab eo, quod cum Thefeus cū Pinthoo ad inferos descendisset, & à Proserpina in petra quadam sessum collocatus cum Pinthoo fuisset; Hercule ad Cerberum descendente, ipsumque à Dea petente, & à petra auellente illum, natum illam partem, quæ ad petram adhæserat, in ea reliquisset. Unde factum, ut in illius honorem reliqui Athenienses ita appellarentur.

82. *Ex follium rostris sermones ostendere.*] Nouos scilicet, recensque confectos. Aristophanes: Verba exornata & tota ioco plena ostendere à follium rostris, quæ è Cinnabeumatis. Nam per follium rostra, recens facta, & tamquam exigue adhuc calida; per id autem quod ait à Cinnabeumatis, velut recens confecta, & habitum suum formamque habentia intelligit. Κίνναβος enim idolum seu statua quædam erat, secundum quam plastræ & pictoris opera sua efformant. Idolum vero dicitur rei cuiuspiam similitudo, seu corporis representatio, & æcre saltem umbræ. Qua ratione quoque ait Bacchylides: Nigro colore tinctum simulacrum viri Ithacensis. Et Poëta de Anticlea: Ter comprehensa manus umbræ instar fugit: ipse verò Poëta, res per se stabilis ac vera.

83. *Furiarum propago.*] De ijs, qui grauitur puniunt.

84. *Apologus Alcini.*] De ijs, qui sermones ineptos, eosque prolixiores contextunt.

85. *Apidum cæna dubia.*] De rebus valdè delicatis. Apides porro dii erant, apud Ægyptios in honore habiti, qui signum habebant in cauda & lingua, quo constabat, illos Apides esse. Quibus subinde ex Lunæ lumine, vt fabulantur, nascentibus, ingens festum agitabant: & sacerdotes quidam apud natum sic bovem sacrificabant, cœnam omni genere apparatus referentem apponentes, quasi conuiuio ipsos ita excipientes.

86. *E machina Deus apparuisti.*] De ijs, qui præter expectationem in salutem & commodum culuspiani adveniunt. In tragœdijs enim Dij ex occulto in scenis apparebant.

87. *Sors una cunctis, vel pulchra Rhodopidi.*] Significat, omnes mortales æquè casibus esse obnoxios.

88. *Omnes suas facultates indutus est.*] De ijs, qui nihil quidquam possident, præter vestes, quibus sunt induti.

89. *Apostolicam agis vitam.*] De ijs, qui per virtutis tramitem incedētes, vitam suam aded, vt Deo vel maximè inueniantur probati, instituunt. Vita autem illa potissimum hæc est, videlicet: oculorum exacta custodia, linguæ continetia, corporis in seruitutem subactio, sensus humilis, puritas cogitationis, iracundiæ abolitio, vt malo affectus consentias, verberatus adjicias, defraudatus ne iudicio contendas, odio habitus vt ames, vexatus sufferas, maledictis impetitus consolare, peccato moriæ, Christo crucifigere, omnemque dilectionem tuam in solo Domino Deo colloces.

90. *Suaui cuncta, præter se ipsam, facis fames.*] *Morum magistra quippe est penuria.*

91. *Que vultures.*] Nempe, facis. In eos, qui propter hereditatem, aut aliud omnino lucrum, aliquibus continuo assident; quod vultures cadaueribus frequentes assideant.

92. *Insatiabile est ex omni re lucrum.*] Apophthegma Pittaci.

93. *Rumpetur tensus funiculus.*] De ijs, qui vi quippiam & necessitate coacti faciunt. Lucianus: *Videas oportet, ne iuxta vulgare proverbum, funiculum distendentes rumpamus.*

94. *A linea.*] Hoc est, A principio. Translatum à cursorum linea, quam carcerem, seu repagula, appellabant.

86. 'Απὲ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανέσ·.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ πνὶ ἀναφανισμῶν. Ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανῶν ὅτι τῆς σκηνῆς ἐφάνοντο.

87. 'Απενὶ ἕμοια καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή·.] Σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ἕμοιος ὑποπιπύκασιν οἱ θνητοί.

88. 'Απσιν τὴν ὑσίου ἡμφίεσαι·.] Ἐπὶ τῶν μηδ' ὅτιν ἄλλο κεκτημῶν, ἢ ὅπερ ἀμύχανον.

89. 'Απὲλικὴν διαγῆς πολιείας·.] Ἐπὶ τῶν ἐσπεύτως καὶ θεαρέτως βιούντων. Ἐστὶ δὲ αὕτη ὁ φθαρτῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δαλουργία, φρόνημα ὑπὸν, ἐννοίας καθαρότης, ἐργῆς ἀφανισμὸς, ἀγαθῶν ἐμῶν προσήθη, διαπιστῆμῶν καὶ δικαίαν, μισῆμῶν ἀγάπη, βιαζόμενος αἰέχων, ἐλασφημῶν ὁρῶν καὶ, νεκρώσῃ τῇ ἀμαρτίᾳ, συνερώσῃ τῇ χειρὶ, ὅλην τὴν ἀράπην μεταίτης ὅτι τὴν κύριον.

90. 'Απενὲ ὁ λιμὸς γλυκεία πλῆν αὐτῇ ποιῇ·.] Πενία γὰρ ἐστὶν ἡ τροπὴν διδάσκαλος.

91. 'Απὲ οἱ γύπες·.] Λείπῃ τὸ ποιῆς. ὅτι τῶν δια κληρονομίαν, ἢ ὅλως κέρδους οἰονομῶν παρεδρόντων πῖσιν. οἱ γὰρ γύπες ταῖς θνησιμαίοις παρεδρόνται.

92. 'Απλησὸν τὸ δια παντὸς κέρδους·.] Ἀπὸ φθαρτῆς Πιπτακῆ.

93. 'Απὸ ἀνάγκης πινόμενοι τὸ καλῶδιον·.] Ἐπὶ τῶν βία τῇ καὶ ἀνάγκῃ ποιουμένων καὶ λυκκάνων· Ὅρα μὴ κατὰ τὴν παρορμίαν ἀπὸ ῥῆζωμῶν διατείνοντες τὸ καλῶδιον.

94. 'Απὸ γραμμῆς·.] Οἷον, Ἀπὸ δὲ χῆς. Εἰρητὶ ὅτι τὸ δρομέων γραμμῆς, ἢν ἀφισιν ἐβαλβίδα καλεῖται.

95. 'Απὸ-

95. Ἀπὸ πόλεμος.] Τῆστιν ὅτι τὸ μη-
δεμίαν περὶ φασὶν ἔχοντων πόλεμον, ὁρ-
κούντων δὲ τὰ πολέμιον.

96. Ἀπὸ ληπῆς μίτης τὸ ζῆν ἤρτη-
σαι.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτῳ κινδυνώον-
των.

97. Ἀποφράδες ἡμέραι.] Αἱ αἰε-
πιτήδεις πρὸς πρᾶξις ἐν αἷς καὶ πῆς
καταιχομύροις χροᾷς ἐτίφερων. Ταύτας οἱ
πάλαιοι ἐπὶ καδάς καλῶσι Φθινοῆς τῇ
μηνὸς * περᾶσι. * δὲ φασὶ τρεῖς ἡμέρας,
ἐν αἷς τὰς Φονικὰς δίκας εἰδικάζον, ὧς
τὸ οἶον δὲτοφράττωται τὸ τῆς Σεληνης
Φῶς ἐν αὐταῖς καὶ τὰς πνηρὰς δὲ δπο-
φράδας ἐκάλουν.

98. Ἀπὸ λύκα θήρας.] Ἐπὶ τῶν ἀ-
πελάτως ὄντων ἀπόντων οἱ δὲ, ὅτι τῶν
ἀπηνῶν καὶ ἀχρίων.

99. Ἀπλὴν ὑλακὸν πατεῖ.] Ἐπὶ
τῶν δικαίᾳ φρονήτων.

100. Ἀπλυντὴν πώγων ἔχεις.]
Σκώπιον εἰπὶ πρ.

95. *Sine bello.*] De ijs dicitur, qui
cū nullam belli causam habeant, hosti-
lia tamen perpetrant.

96. *Vitam è tenui filo pendere.*] De ijs, qui in extremis periculis versantur.

97. *Nefasti dies.*] Tales dicuntur, qui ad agendum inepti : per quos etiam defunctis inferias faciebant. Hos veteres ἐπὶ καδάς vocant, nempe decrefcentis mensis quartum, tertium, secundum. Ita autem dies illos nuncupabant (quibus etiam homicidij causas iudicabant) quod Lunæ in illis diebus lumen velut obturatur. Quin & homines improbos δποφράδας, hoc est nefarios, appella-
bant.

98. *A lupi venatu.*] De ijs, qui se infecta se protinus subducunt. Siue, ut alij, de crudelibus & agrestibus.

99. *Simplicem culeum calcat.*] De rebus aut hominibus contemptibilibus, aut exigui valoris.

100. *Illorū barbā habes.*] Per ir-
risum quidam dixit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

CENTVRIA IV.

I. Ἀπὸ ὄντα κατὰ πσιών.] Ἀπὸ τῶν
ἱππικῇ ὁπικρῶντων, μὴ δυ-
ναμύων ἢ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι.
Ἀρξοφάνης ἐν Νεφέλαις· πδῆτ᾽ ἀλη-
ρεῖς, ὡς περ ἀπὸ ὄντα κατὰ πσιών. Ὁ δὲ
Πλάτων· Ἀπὸ ὄντα κατὰ πσιών, ἐν ταῖς
Νόμοις· καὶ μὴ καθ' ἑπὶ ἀχάρινον ἐ-
μαβία ὑπὸ λόγῳ φερόμενον, κατὰ τὴν
παιδείαν δὲ πρὸς νῦ κατὰ πσιών.

2. Ἀπλὴν πῶτον.] Ἐπὶ τῶν
ζαφειμαργύτων, ἢ ὅτι τὸ ἀδυνάτων.
πτερηδύς γὰρ ὡς ἐφ' ἀδύ.

3. Ἀπὸ μείζονος αὐτοῦ ἀλλ.] Ἡ-
γῶσι Φυλάτις· ἐπὶ ἢ ἱωνικόν.

4. Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἱππῶν.]

I. *Ex asino delapsus.*] De ijs, qui
equestrem disciplinam aggre-
diuntur, cū nec asinis interim
vtnorint. Aristophanes in Nubibus, *Quid*
iandem nugaris, ut si ab asino dilapsus
esses? Plato autem δπὸ τῇ νῦ, non δπὸ τῇ
ὄντα effert in Legibus, sic inquit : Et
non quasi ore indomito pradtus, quod vi
orationis incitatum, (secundum Prouerbiū)
mente excidat.

2. *Dolum inexplebile.*] In venturū de-
ditos, seu, de impossibilibus : pettusum
enim apud inferos dolum erat.

3. *Maiorem visato virum.*] Est
Ionicum.

4. *A tardigradis asini equus prosi-
lii.*]

lyt.] De ijs, qui ab exiguis ad maiora progrediuntur.

5. *Omnia sapientibus facillima.*] De ijs, qui prudentiā res etiam difficiles superant.

6. *Aufer moshonem à remo.*] De ijs, qui serias res agentibus importunè molesti sunt. Moshon enim molestæ saltationis genus est.

7. *Vini liquorem perdidisti infusa aqua.*] Hæc pærocemia desumpta est ex Aristij Cyclope, ut ait Chamæleon in opere de Satyris. Et Polyphemus ita loquitur ad Ulyssem in ea quæ de Cyclope est fabula. In illos autem dicitur, qui rebus melioribus deteriora admiscunt.

8. *Omnis aer aquila peruia: omnis verò regio viro forti & ingenuo patria.*

9. *A dorio ad Phrygium.*] A remissiori ad intensius; à deteriori ad id, quod melius est.

10. *Ab asinis ad equos.*] De illis, qui à deterioribus ad meliora transeunt.

11. *A linea sine à carcere.*] Hoc est, à principio pulcrum esse oportet.

12. *Sermo simplex viritati conuenit, nec multis varijsue ambagibus opus habet.*] De ijs, qui vera loquuntur.

13. *Omnis echinus asper est.*] De difficilibus & morosis: præcipuè verò de noxijs, & eunuchis.

14. *Molestia omnis morbus est mortalibus.*] Antiphanis.

15. *Supremam præui iactūs peruenit ad Aten.*] De ijs, qui factis suis digna perpetiuntur.

16. *Prudentia sunt uniuersa subdita.*] Menandri.

17. *A remo ad suggestum.*] In eos, qui à deteriori rerum statu, subito ad præstantiorem ascendunt: vel, qui res inagnas aggrediuntur.

ἔρπον.] Ἐπὶ τῶν ἐξ Ὀπλῶν ὅτι τὰ μείζω χωρῶντων.

5. Ἀπαντᾷ σοφῆς ῥᾶτα.] Ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσιν καὶ δυσκόλῳν περὶ γινόμενων.

6. Ἀπαρὰ τὴν μόθωνα διὰ κώπης.] Ἐπὶ τῶν διεκχλῶντων πᾶσι καὶ χρόνον τοῖς ἀπαθάζουσιν· ὁ γὰρ μόθων Φερλαῖος ἐρχήσεως εἶδος.

7. Ἀπώλεσας τὴν οἶνον. ὅτι χείρας ὕδαρ.] Ἀυτὴ γίνεται ἐκ τῆς Ἀλεξίου Κύκλωπτος, ὡς φησὶ Χαμαίλειον ἐν τῷ περὶ Σατύρων. Καὶ Πολύφημος ὅταν φησὶ περὶ Ὀδυσσεύα ἐν Κύκλωπτος δράματι λεγομένη. Λέγεται ὅτι τὸ πῖς καλοῖς καὶ χείρας ὁπμιγνύων.

8. Ἀπὸς μὲν αὐτὸν αἰῶν περὶ ἄσματος ἀπασσὶ δὲ χθὼν αὐτὸν γενναίῳ πατρί.

9. Ἀπὸ Δωρῆς ὅτι φρύγιον.] Ἀπὸ τῆς ἀνέμους εἰς τὸ ἐπινώπρον, καὶ διὰ τῆς ἡπτόσης εἰς τὸ κρείττον.

10. Ἀπὸ οἶνον ἐφ' ἵππων.] Ἐπὶ τῷ διὰ τὸ χιφρόνων ὅτι καὶ κρείττω μετὰ βαλλένων.

11. Ἀπὸ γραμμῆς καὶ διὰ βαλίδες.] Ἡτοι, ἀπ' ἀρχῆς καλὸν εἶναι δεῖ.

12. Ἀπὸ τῆς οὐ μῦθος τῆς ἀληθείας ἐφ' οὐ καὶ πικίλων δεῖ τὸ διχ' ἐρμηνεύματων.] Ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ χωρῶντων.

13. Ἀπὸς ἐχίνος τραχύς.] Ἐπὶ τῷ δυσκόλῳ καὶ δυστρέπῳ. ἐξαιρέτως δὲ ὅτι κακῶν ἡ δυνάχων.

14. Ἀπὸ τὸ λυπὸν εἰς ἀνθρώποις νόστος.] Ἀνυφάνης.

15. Ἀπὸ τῆς κακῆς βολῆς πρὸς ὑπεροπείαν Ἀτίν.] Ἐπὶ τῷ παρόντων αἰτία ὧν ἔδραστον.

16. Ἀπὸ τῆς δὲ λατῆς φρονεῖν καλῶς.] Μενάνδρου.

17. Ἀπὸ κώπης ὅτι ἑῷμα.] Ἐπὶ τῶν διὰ χιφρόνων εἰς κρείττω μετὰ βίωσιν των· ἡ ἀδρόως καὶ μεγάλῳις ἐχχρόντων.

18. Ἀπὸ

18. Ἀπλώλων ἡ ὕς, καὶ τὸ ἔλασ-
τον, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῷ μὴ τυ-
χόντι αὐτὴν ἡλπίσεν. Ἐπὶ γάρ μιν δὲ ἐρή-
θη μὴ γινομένης.

19. Ἀπὸ οἴνοχίως ἀπάσιν.] Παρέσεν
εἰ μεθύοντες ἀληθεύουσιν.

20. Ἀπὸ σφῆς χυρεῖς ἔσονται γάρφα.]
Οἷον ὡς κατὰ φάσμα, ὁποδῶς πλείω.

21. Ἀράβις ἀγγελοῦ.] Μέναν-
δρος ἐν Ἀναπνευστῇ, ἢ Μεσσηνία. πα-
ρεῖ τὴν παροιμίαν.

22. Ἀράβιος ἀλητής.] Τίς τῶν ὅτι
τὸ ἀπαυτὶ διέλεγετο μὴ μανθάνειν αὐτῶν,
διὰ τὸ ἐκείνου. τὸ δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶν
πλάτων ἦναι ἐκείνου καὶ ἀράβια. ἐφ' ὧν
ἐλέχθη. Δραχμῆς μὲν αὐτῆς, πέντε δὲ
παίει. καὶ Κανθάρους Μηδείας. Κανθάρους
ἐξ ἐκείνου. Ἀράβιος τὸ χορὸν τῶν. καὶ
πάλιν Μένανδρος Μεσσηνία, Ἀράβιος
δὲ ἐγὼ κενήκα αὐλόν.

23. Ἀργυρὸς λιμός.] Ἐπὶ τῷ ἐν σι-
τοδείᾳ καὶ ἀπέναντι τῷ ἀναγκαίῳ, πολὺ
δὲ γινώσκον κερδαίνοντων.

24. Ἀρχοὶ μὲν οὐκ ἔστιν ὅτι καὶ λή-
γοντι βορέας.] Συνοπαύεται τὸ,
ἀπὸ πλεῖν.

25. Ἀρκάδας μιμνήσκου.] Ταύτη
ἐκείνη Πλάτων ἐν Πισάνδρῳ ὅτι τῶν
ἄλλοις πελαγοπρόντων. μαχημαίται γὰρ
ὄντες, αὐτοὶ μὲν εὐδίστοι ἰδίαν νίκην ἐνί-
κησκον. ἄλλοις δὲ αἰῶνι νίκης πολλοὺς ἐγί-
νοντο. καὶ ὁ Πλάτων ἐν διατῷ ὅτι καὶ κωμῶ-
ντας αὐτοὺς ποιῶν, ἄλλοις παρέχεν δια-
πύαν, Ἀρκάδας μιμνήσκου.

26. Ἀρεσὶν μὲν πλὴν, δεκτικὸν δὲ
ὀλίγον.] Ἐπὶ τῶν ἐδικόντων ἑαυτοὺς εἰς
τὸ Ἀφροδίτα.

27. Ἀργὸς λόφος.] Ἐπὶ τῷ σφό-
δρα συμφορῶν ἐκταχέντων. Φόνος γὰρ
πλὺς ἐκείνῳ σιωπῇ.

18. *Perijt sus, & talentum, & ma-
milla.*] In eum, qui, quæ sperauerat, non
est assequutus. Dictum porò est de nu-
ptijs non factis.

19. *A pincerna extrahe.*] Quòd
ebrij veraces sint.

20. *Lues porcelle acinos vinaceos.*] *Nempe:* Sicut edisti, plura reddes.

21. *Arabius nuntius.*] Menander in
Dedicata quæ est Messenia. Allusum ad
paræmiam.

22. *Arabius tibicen.*] De ijs poni-
tur, qui indefinenter garrunt. Aiunt,
olim liberos non didicisse tibiâ canere,
quòd vile videretur & sordidum, quod-
que mancipiorum pleraque barbara sint &
Arabica. De quibus idcirco dictum:
Drachma canit, sed quatuor compefcitur. Et
Cantharus in Medea: *Citharædum excita-
te Arabium hunc chorum.* Et rursus Me-
nander in Messenia: *Arabium hercle ego mo-
ni tibiam.*

23. *Argentum famens.*] De ijs, qui
per inedia, & in rerum necessariarum
defectu multum sibi pecuniarum & ar-
genti luçantur.

24. *Incipiente Noto, & Borea ces-
sante.*] Subaudi, Nauigare oportet.

25. *Arcadas imitans.*] Vitur ea pa-
ræmia Plaro in Pisandro de ijs, qui alijs
laborant. Cum enim bellicosissimi Arca-
des essent, ipsi numquam sibi vicerunt,
alijs autem multis causa victoriæ fue-
runt. Plato igitur, quod cum ipse comedias
faceret, alijs tamen illas propter paupertatem
præberet, Arcadas se imitari dicebat.

26. *Prandere multum, cenare au-
tem parum.*] In eos, qui se ad Venerea
assuefaciebant.

27. *Argi tumultus.*] De ijs, qui rebus
aduersis maximè implicantur. Cædes
enim multa ibi facta fuit.

40. Ἀρκίῳ παρόντος ἵχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῷ ἀδήλων. ἢ γὰρ ἀρκίῳ χοιμῶντι μὴ δόποιεσσι, ἢ Φωλῶντι περὶ οὐκ ὑφορεμένη τὰς κυμάδας, τὴν ὁπιδήμιας τῇ ἡρὸς περὶ οὐκ. ἢ δὲ αἰ, πρὶν ἢ πληρωθῆναι τρεῖς μῆνας, ἐξαγαγῇ ποτιπὲρ βρέφη· ὅταν δὲ αἰσθηται αὐτοῦ περὶ πλησμονῆς, ὑφορεμένη τῶν ὡς νόσον, ζητεῖ Φωλεόν· ἐν πυρὶν τοι κέκληται τὸ δόκτω Φώλεα τὸ πᾶσι. εἰσέρχεται δὲ ὡς βαδίζουσα, ἀλλ' ὑπὸ ἀφανίζουσα πῶς θηραταῖς τὴν ἵχνη. Ἐαυτὴν γὰρ ὁπιδήμια κατὰ νῶτα, καὶ περισελεύσεται ἡσυχάζει.

41. Ἀρχὴν ἰατρῶν πολὺ λῶιον ἢ πλεονῶν.] Δηλοῖ δὲ ὡς δὲ δόκτω κωλυεῖν ἢ ἀκμάσαντα καὶ πλεονῶντα.

42. Ἀργυρείας λόγχαισι μάχεσθαι, καὶ πάντων κρατῆσθαι.] Ἀπὸ τῆς διαχρύσεως πάντων νικήσθαι. φιλικῶς δὲ ἐδόθη ἡ τῶν χρησμοῦν, αἰνιτιολογῶν τῶν θεῶν, ὡς διὰ περὶ οὐκίας πάντων κρατῆσθαι.

43. Ἀρεσκὴ χωλὸς οἰφῇ.] Φασὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τὸς γενναίους ἀρρενας ἐπύρην· ὅταν πολεμῶντες αὐταῖς οἱ σκύνται, καὶ βελομένοι αὐταῖς ἐξαπατήσονται, ἐλεγον, ὅτι σωίσονται αὐταῖς εἰς γάμον, ἀπὴρῶντι ἢ ἐλεωθημένοι, ὡς τὸ ἐκείνων ἀνδρῶν λεωθημένων ὄντων· ἐξ ὧν δόκτω ἐβόησεν ἢ ἡραμῶν τῷ Ἀμαζόνων, Ἀρεσκῇ, φησὶ, χωλὸς οἰφῇ. αἰτὶ τῆς συνιστάσεως.

44. Ἀργύρεα κρήνη λαλῶσιν.] Ἐπὶ τῇ ἀπαιδότητι, δι' ὑπερβολὴν ἢ πλεονῶντα πᾶσι διαφωτισθῶν.

45. Ἀρεσκὴ χωλὸς οἰφῇ.] Ἐπὶ τῇ πολέμῳ ἀρεσκῶν· οἱ γὰρ πολεμῶντες ἐκλόμην, κηρυκὰ ἐπεμπον ἄρτα ὁπιδήμιας· ὅς ἢ φησὶ ἐκδοὺς τὸν ἄρτα· μελῶς τοῦ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐκ τῆς δόκτω ἐκδοῦν.

40. *Vrfa prasente vestigia quaris.*] De rebus obscuris. Vrfa enim hieme fortum enititur, enixa autem latibulum petit: & frigoris vim & acrimoniā valde reformidans, vetis aduentum expectat; neque catulos suos ante tres menses eduxerit vnuquam. Quando seipsam repletam sentit, tamquam morbum id verita, cauernam quaerit. Hinc morbus ille ἀρκτωφώλεα vocatus. Intrat portò latibulum suum non pedibus incedens, sed resupinata venatoribus vestigia abscondit: seipsam enim dorso voluit, & ingressa quiescit.

41. *Praslat principio mederi quàm fini.*] Ostendit, operam esse dandam, ut mala cum primùm incipiunt, prohibeantur potius, quàm cum inualuerint ac iam confirmata sint.

42. *Argenteis hastis pugna, & omnium victor eris.*] Quasi dicat, Aure omnia subiges. Philippo autem id oraculi datum, ab Apolline; hoc indicante; ipsum per prodicionem omnium fore victorem.

43. *Optimè claudus virum agit.*] Ferunt, Amazones, masculos natos mutilare. Vnde cum Scythæ eis bellum mouerent, decipere ipsas volentes, se illos integros ac non mutilatos in matrimonium accepturos dicebant, quod mutilati illarum mariti essent. Ex quibus quæ princeps Amazonum erat, respondit: *Optimè claudus subat.* hoc est, rem Veneteam agit.

44. *Argensi fontes loquuntur.*] De indoctis, qui tamen immodica in dicendo libertate vtuntur propter nimias opes.

45. *Agnum obijcere.*] De ijs, qui belligare expolcunt. Bellum enim gerere cupientes, caduceatorem mittebant: qui agnum secum ferens, illum in hostium agro missum faciebat; urbem illorum deinceps ouibus in pastum cessuram hoc facto ostendens.

46. *Principium dimidium totius.*] De ijs, qui in te quapiam prosperum progressum faciunt.

47. *Vetustiora quàm diphthera ipsa dicis.*] De ijs, qui longas narrationes instituunt. Diphthera enim, cui Iuppiter ea quæ gerebantur inscribebat, vetus omnino erat.

48. *Imprecationis sacrum.*] In eos, qui multa imprecantur in rebus siue bonis, siue malis.

49. *Arcopagita.*] De tristibus ac nimium seueris.

50. *Virtutem barbari non norunt.*] De indoctis & imperitis.

51. *Magistratus virum demonstrat.*] De ijs, qui antequam ad magistratum admoti sunt, moderati esse videntur; in illo autem iam constituti, improbi apparent. Theophrastus in opere De patremijs. Alij autem dicunt Solonis esse apophthegma.

52. *Archilochum calcas.*] In conuiuiatores: talis enim Archilochus.

53. *Si praes, audi & inisse & iniussè dicta.*] Ex Solonis elegijs parænetica sententia.

54. *Ociantium caesus.*] In iniqua agentes.

55. *Clarissimus smaragdus in luce obscurus.*] In eos, qui se occultant vbi minime oportet.

56. *Durum, apud amantes prudenti multa profari.*] In indoctos dici posset.

57. *Martis pullus.*] In Belli amantes.

58. *Aratro iacularis.*] In eos, qui inconsideratè aliquid agunt, neque prouident quæ ante oculos sunt.

59. *Vitem excorias.*] In eos, qui insipienter quid agunt.

60. *Vite terreri.*] In eos, qui frustra tentantur.

61. *Vitem mergis vento plenum.*] De rebus, quæ fieri nequeunt.

46. Ἀρχὴ ἡμῖν πατήρ.] Ἐπὶ τῇ εἰς πνευματοπύοντων.

47. Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.] Ἐπὶ τῶν μακρὰ διηγημάτων. ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ὑπερχάριπτο τῷ γινόμενῳ, πεμπάλατο ἦν.

48. Ἀρεῖς ἱερὸν.] Ἐπὶ τῇ πολλᾷ ἀρωμάτων ἐπὶ χρησέως ἢ Φαύλοισι.

49. Ἀρεοπαγίτης.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωνῶν καὶ ὑπερσέμων.

50. Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον ἔξωκισιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπειθαρχούντων.

51. Ἀρχὴ αὐδρα δέκνυσι.] Ἐπὶ τῇ πρὸς μὲν τῆς δέχχης ἐπικεινῶν δεκνόντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν ἄλλοι δὲ φασιν ἀποφθιγμα εἶναι Σόλωνος.

52. Ἀρχίλοχον πατήρ.] Ἐπὶ τῶν λαιδορουμένων. πεινῶν γὰρ Ἀρχίλοχος.

53. Ἀρχῶν ἄνκε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.] Ἐκ τῶν τῷ Σόλωνος ἐλεγείων ὡς ἀνελικί.

54. Ἀργύντων χορός.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ποιώντων.

55. Ἀεὶ γινώτῃ σμάραγδος ἐν τῷ Φάει σκοτεινός.] Πρὸς τὰς ἀσπαρτυπώντας ἱαυτὰς, ὅπως ἐχρή.

56. Ἀρχαλέον, Φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλιν ἀγορεύειν.] Ἐἰς ἀπειθαρχήτας αὐτῶν ῥηθῆναι.

57. Ἀεὶ νεότης.] Ἐπὶ τῶν φιλοπολέμων.

58. Ἀρότῃ ἀκαρπίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδιασκεπτικῶς τι ποιεῖν, καὶ τὸ κατόπιν μὴ θεωρουμένων.

59. Ἀσπὸν δέρας.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιώντων.

60. Ἀσπὸν μορμυρήσει.] Ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων.

61. Ἀσπὸν βασιλῆας πιδματῶν πληρή.] Ἐπὶ τῇ ἀδυνατίᾳ.

62. Ἀστρίος

62. Ἀστροῖς σημαίνεσθαι.] Ἐπὶ τῶν
ἐκ μακροῦ πύκνυνται.

63. Ἀσφαλέςτερον τῷ λέγειν τὸ σι-
γᾶν.] Ἐπικτήτῃ.

64. Ἀσραπὴ ἐκ πύλων.] Ἐπὶ τῶν
αἰδυνάτων καὶ ὀπίλων ἡ γὰρ ἐξ ὕδατος
ἡ ἀγγεῖων ἀσραπὴ, ἐν τοῖς τοίχοις γινο-
μένη, ἔδεν δύναται.

65. Ἀσπίδ' ὁ δῆγμα.] Ἐπὶ τῶν
αἰμάτων. Ἀσπίδος ἀκύνω μόνον δῆγμα
αἰμάτων εἶναι καὶ ὀπληκείων κρείττον.
καὶ μυστὶν ἄξιον τὸ ζῶον τῆς ὀπληκείας
τῆς εἰς τὸ κακόν· ἀλλὰ καὶ τέταρτον
μιαρῶπιον γυνὴ Φαρμακίς, οἷας ἀ-
κύνωμι ἐπὶ τῷ Μηδείᾳ καὶ τῷ Κίρκῃ.
τὰ μὲν γὰρ τῶν ἀσπίδων Φάρμακα καὶ
δῆγμα ἔργα εἰσὶ, τὰ δὲ σκείνων ἀ-
ναρρεῖν καὶ ἐκ μόνος τῆς ἀφῆς φασιν.
ἔνθεν πικρὸν οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων,
ὅτι τῶν ἀσπίδων ἐφέροντο πιπι-
κιδώνας ἀσπίδας, τῆς ἀρχῆς ἀντιπρό-
μοιοι τὸ ἀκίνητον. οἱ δὲ ἀκίνητοι δὲ ἐπὶ
ἀσπίδ' ἡ παραπύριον εἰσὶ πύριον
ἡρας. πυρρὸς δὲ αὐτὸς καὶ πασμός
διωκὲς καὶ λυγρός. ὃ δ' ἀσπίδος φασὶ πᾶν
ἰχνύμονα πᾶσι φαίνειν, οἷον εἰ τις
ἐαυτὴ παρὰ τὸν ἀσπίδα τὰς μέλλον-
τας ἀντιπύριον· ὃ δὲ ἰχνύμων ὁ αὐτὸς
ἄρα καὶ ἄρρη καὶ ἡλυσ ἐν μεταληχῶς.
καὶ τῆς φύσεως· καὶ πῶς δὲ καὶ σπείρειν π
καὶ πικρὸν πῶς αὐτῆς ἡ φύσις ἔδωκεν.
δοκροῖνται δὲ εἰς τὸ ἀπρόσιτον γίνονται
οἱ ἡττημένοι πᾶσι τῷ μάχῃ. οἱ γὰρ κρα-
τήσαντες ἀναβαίνουσι τὰς ἡττημένους, καὶ
εἰς αὐτοὺς σπείρουσιν. οἱ δὲ ἀδύνατοι τῆς
ἡττῆς φέρονται, ὡς δὲ τὸ ὑπομᾶναι, καὶ
πῶς αὐτὸν περὶ τὸν ἀσπίδα μητρεῖται· πῶς
γὰρ μὴν πολεμῶσι τοῖς ἀσπίδα ζωῶς,
ἀσπίδι καὶ προκρούειν, ἰχνύμων ὁ ἰχνύ-
μων. ἀβυσσος δὲ ἄρα ἀσπίδα ἐδοκ-
ροῖται τὸν φῶς τῷ φύσιν ἀκύνω.

62. *Astris notare.*] De ijs, qui longè
ante aliquid animo præcipiunt.

63. *Tutius est tacere quàm loqui.*]
Epicteti sententia.

64. *Fulgur ex pelui.*] De rebus
nullius efficaciz & nihili. Nam fulguratio
quæ ex aquis aut vase in parietibus fit,
vim nullam habet.

65. *Aspidis morsus.*] De insanabili-
bus. Nam aspidis morsum solum insana-
bilem esse audio, omnique opæ superio-
rem; odioque dignum istud animal, quod
ad malum inferendum adeo promptum.
Sed & illo scelestior est mulier venefica,
quales audimus Medeam & Circe fuisse.
Nam aspidum venena morsu duntaxat
lædunt, illarum autem vel solo contactu
necare ferunt. Hinc Ægyptiorum Reges
in diademate variegatas aspidas ferebant,
principatum non mouendum esse in-
nuentes. Ab aspidē porro morsu, ultra
quartam horam non viuunt: suffocatio e-
nim illos & conuulsio ac singulus inua-
dit. Aiunt autem ichneumonem aspidis
ova abscondere, tamquam futuros natis
suis aduersarios tollentem. Estque ichneu-
mon idem & mas & femina, utriusque
naturæ patticeps, ut & semen emittere &
fecundum edere natura illis tribuerit. Qui
autem illorum in certamine vincuntur, in
deterius genus rejiciuntur. Nam victores
in victos conscendunt, & semine illos
conspargunt. illi autem amissæ victoriæ
damnum ferunt, ut parturiges tol-
lent: & pro eo, quod debebant patres
esse, matres deinceps fiant. Duobus
autem hisce homini infestissimis anima-
libus, aspidē & crocodilo, infestior est
ichneumon. Lybicam aspidā halitu suo
reddere homines cæcos audio.

66. *Vivem accipiet qui prior biberit.*] De ijs, qui generosè & strenuè præ alijs pugnant.

67. *Atrei oculi.*] Quasi dicas, im-
moti & truculenti. Ductum ab Atrei iniu-
sticia; qui cum ex calumnia ad ipsum de-
lata suspicatus fuisset, fratrem suum Thy-
sten uxorem suam constuprasse, filios il-
lius in frustra discerpens, & aqua elixans,
patri prandent iapposuit; calamitatis huius
sensum illi exhibens, quòd extremitates
membrorum illorum, postremo etiam lo-
co apponeret.

68. *Homo rigidus, & qui non ad-
mittit consolationē.*] Nempe qui non ir-
rigatur neque liquefit dulcibus & blan-
dis sermonibus, sed præfractus aridusque
instar lapidis aut alterius cuiuspiam rei du-
rax est, ut neque velur aqua emolliri queat.

69. *Atticus adspēctus.*] De comptis
& sapientibus. Attici enim conspectum
habebant, multum sapientiz prudentiz-
que præ se ferentem. Aristophanes tamen
in Nubibus de impudentibus accipit Atti-
cum aspectum, ad continentiam Athenien-
ses, qui tū intemperatiores erāt, informans.

70. *Fixè intueris.*] De ijs, qui vo-
luptate erga aliquem affecti, intentè in il-
lum intuentur, ut capra in mare.

71. *Inuulnerabilis es ut Caneus.*] Aiunt enim, illum vulnerati non potuisse.
Cæterum si quis existimat hominem
ferro esse invulnerabilem, insulsus est.
Verum res ita se habet: Cæneus, Thessa-
lus genere erat, bello strenuus, & bellan-
di peritus. Cumque multis pugnis inter-
fuisset, nunquam tamen vulneratus inde
fuit, ne tum quidem, cum vna cum Lapi-
this contra Centauros pugnans, obiit.
Nam comprehensum ipsum, terrā tan-
tū obruerunt, sicque vitam finijt. Hinc
Lapithæ dicebant, cum sublatum eius ca-
daver non vulneratum toto corpore in-
venissent, Cæneus cum tota vita invul-
nerabilis fuit, tum invulnerabilis obiit.

66. Ἀσπὸν λήψεται ὁ πρῶτος πινών.] Ἐπὶ τῶν γενναίως ὑπὲρ ἄλλων ἀγωνιζομένων.

67. Ἀτρείως ὀμματῶν.] Οἷον ἄτρε-
πια καὶ σκληρά. ἐήρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀ-
τρείως τῶν ὀφθαλμῶν, ὅς ὑπενοήσας ἐκ
διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ θυέσθην
μοιχεύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα
τῆς θυέσθης συγκύψας καὶ ἐψήσας, δει-
κνυῶν περὶ πατρὸς αὐτοῦ, αἰδοῦσθαι
τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συμφορᾶς, ἐκ τῆς πλῶ-
ταία τῆς ἀρετῆς τῶν ὀφθαλμῶν.

68. Ἀπικλὸς ἀνθρώπος περὶ χει-
μασιν.] Ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ ἐξήμερος
τῶν χειμῶνων, ἀλλὰ σκληρὸς ὡς ἡ πέ-
τρα, ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ
ὑδάτος διαβρέχειται.

69. Ἀπικὸν βλέπειν.] Ἐπὶ τῶν
κοσμίῳ καὶ σφῶν. οἱ γὰρ Ἀπικὸι
ὑπερσφοῖν καὶ ἐννοῦν ἔχον τὸ βλέμ-
μα. ὁ δὲ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις
ὅτι τὸ αἰαιδῶν ἐκλαμβάνει, τὸ Ἀπι-
κὸν βλέπειν σφαιροειδῶς τὰς Ἀθη-
ναίους ἀπομονοῦντας τὸ πᾶν.

70. Ἀπνὲς ὄραξ.] Ἐπὶ τὴν φιληδόν-
των πρὸς, ὡς περὶ αἰετὸς ἐπὶ πτεροῦ.

71. Ἀτρεπὲς ὑπάρχεις, ὡς ὁ Και-
νός.] Λέγουσι γὰρ ὅτι ἔτι ἄτρεπῶς
ἦν ὁ δὲ ὑπολαμβάνει ἄτρεπῶν ὑπὸ σι-
δήρεα αἰθρῶν, ὅτι ἐστὶν. ἡ δὲ ἀλγύ-
θια ἔχει ἔτι καὶ Κανὸς ἦν θεοειδὲς
τῶν γένων, ἀγαθὸς πρὸς πολεμικά, καὶ σπι-
τήμων τῶν μάχων. γινόμενον δὲ ἐν
πολλαῖς μάχαις, ἐδίδεκεν ἑταῶν, ἔτι
λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τὸν Κεῖ-
ταρων ἀπὶ πάντων, ἀλλὰ συλλαβόντις αὐτὸν
μόνον κατήλωσαν, καὶ ἔτι ἐπὶ πτεροῦ
ἐλθόντων οὐκ οἱ λαπίθαι, αἰελοειδῶν
τὸν αὐτὸν, καὶ ἐρόντις μὴ περὶ αὐτὸν
τὸ σῶμα, Κανὸς τὸν γὰρ ἄλλον βίον
ἄτρεπῶς ἦν, ἐπὶ πάντων ἄτρεπῶς.

72. Ἀπὶ-

72. Ἀπὸ τοῦ εἰς λιμὴν.] Ἐπὶ τῇ
μετὰ σωθῆς ὁ Ἰππικὸς πικρῶν, εἰ
γὰρ ἂν ἴπκῃ μέλλοντες ἀπαίρην πρὸς
μάχην, καὶ τῷ λιμῷ ἐξίοντες, μετὰ
σφοδρότητι ἤλαυνον πρὸς Ἰππιδέξιν
τῶν οὐρανῶν.

[illegible]

74. Ἀπὸ καὶ τὰ ἑλῶσιναι. Ἐπὶ
τὰ δὲ ἑλῶσιναι ἐπιτίλῳ τῇ Δῆ-
μητρε μυστήρα.

75. Ἄρα ἡ πείρη ἔσκει λήψεσθαι
πείρην.] Ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῷ.

76. Ἀτλας τὴν ἑρᾶν.] Ἐπὶ τῶν
μεγάλαις ποτὶ πρᾶγμασιν ὀπιβαλλο-
μένων, καὶ κακῆς περιπλόντων, ὅμως
ἀνεγχομένων.

77. Ἀπείμας βῆς.] Ἐπὶ τῶν βρα-
δείως στυπλήνων.

78. Ἀπικὴ πίστις.] Ἐπὶ τῇ πιθωνῶν
καὶ πιτων καὶ ἐν ὁρκαῖν· ἰδρύσασθε γὰρ
οἱ Ἀπικαὶ ἐπὶ Πίστιως.

79. Ἰσχυρὸς λόγος.] Ἐπὶ τῷ σφόδρα βαρὺ συμφορωτάτων.

80. Ἀπὸ τοῦ μάρτυρος.] Ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.

81. Ἀπὸ πῶς πρὸς τὸν σωρὸν.] Ἐπὶ
τῶν ἀντιζωόντων.

82. Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ χῆμα ὑπο-
 θήσκων.] Ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. Φι-
 λοκερδῆς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.

83. Ἀντὶρ ἐκ καθ' ἑαυτῶν ἀχούρων
πιττεύησας οἶτον.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀ-
ποθεῖ μεταλαγχάνοντων.

72. *Atheniensis in portum.*] De ijs, qui id quod sciunt summo cum studio exequantur. Athenienses enim cum in bellum essent profecturi, portum egredientes cum quadam vehementia remigabant, quo sese suis familiaribus inspectantibus ostentarent.

73. *Innoxia Parca unus.*] Hinc & Plato in Phædone, ἀπφον, αἰτ τὴν αἰβλα ὧν, siue innocuum: cū id quod τύφον, nempe inflatum est, lædat; & ὀππὴ θυμὸν significet τὸ καῖον, hoc est urens, quod ἀ θυπῶ, hoc est aduro, dicitur. Hinc carbones θυμάλῳπς vocantur, cum ferè ardor in ipsis iam defecerit, seu quando iam ferè consumpti sint.

74. *Attici Eleusinia.*] De ijs, qui secretis sacris initiantur. Athenienses enim in Eleusine Cereris sacra peragebant.

75. *Caterum laqueus laqueum captu-
rus videbatur.] Et si adulter adulterum.*

76. *Atlas cælum.*] In illos, qui res magnas aggressi, in mala & aduersitates incidunt, nihilominus tamen constanter in ijs perseverant.

77. *Sensim bos.*] De ijs, qui paulatim aliquid conficiunt.

78. *Attica fides.*] De probabilibus, fidis, & minimè periuris. Athenienses enim Fidei templum extruxerant.

79. *Atta tumulus.*] De rebus vel maximè noxijs atque aduersis.

80. *Atticus testis.*] De fidelissimo
veracissimoque.

81. *Sedulò in acervum.*] De rei cui-
piam probè adfueris.

82. *Atticus manum moriens supponit.*] In pecuniæ cupidos. Lucri enim auidi erant Athenienses.

83. *Atqui ex puris paleis torturam frumenti fecisti.*] In eos, qui nihil consequuntur.

84. *Ipsa nunc Sapientia vinit.*] De quopiam, qui felicitate & gratia præstat.

85. *Nempe ipse funis prorsus attraxit nihil.*] De piscatoribus successu destitutis vsurpatum.

86. *Planè attigisti limen ipsum ianue.*] Quasi dicas, Ad ipsum ostium peruenisti.

87. *Te ipsum non alens, canes vis alere.*] In eos, qui, cum ipsi versentur in paupertate, alijs se alimenta præbituros gloriantur.

88. *Tibiam tuba comparas.*] In eos, qui minora maioribus comparant, vt & ista: Rosam anemone. Er, Cicada apem comparas.

89. *Tibicinis vitam viuus.*] In eos, qui de alieno viuunt.

90. *Hoc ipsum navis onus.*] In eos, qui frustra desident, neque quidquam efficiunt vel sua vel aliorum salutis causa.

91. *Ipsè inuenit mali coagulum & fontem.*] In eos, qui sibi ipsis malum accersunt.

92. *Sibi ipsi jus dicere.*] De ijs, qui sibi ipsis, quæ sunt iusta, definiunt.

93. *Rursus ad Pythium.*] De ijs, qui eadem sæpius agunt. Dictum & de ijs, qui eadem sæpius interrogant, aut qui ad priora redeunt.

94. *Sponte Deus bona emittit.*] De ijs, qui sine labore vilo ditescunt.

95. *Ipsè sese canit.*] De ijs, qui factis, quales sint, seipsos ostendunt.

96. *Ipsè dixit.*] De ijs, qui aliquid alicui fide digno adscribunt.

97. *Vnà cum ipso canistro.*] In eos, qui valde officiunt: cœnam enim canistro illatam quidam vnà cum ipso canistro rapiebant.

84. Ἀυτὴ νῦν ἡ σοφία ἤ.] Ἐπὶ πινθ. Ὀδοιμονοῦτες ἡ Ὀδοκιμῶντος.

85. Ἀυτὴ μὲν ἡ μήλων.] Ἐδὲν ἴσπακεν.] Ἀπὸ τῶν ἀλιόδωτων εἰρηται, τῶν ἀπινυγχανόντων.

86. Ἀυτὴν κέρουκας πὶν βατῆρα τῆς ἡμέρας.] Οἷον ὅτι αὐτὰς ἀφίξαι τὰς ἡμέρας.

87. Ἀυτὸν ἃ τρίφωιν, κύνας θήλεις τρίφωιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπινυγχανόντων μὲν, ἐπίτρεως δὲ τρίφωιν καπινυγχανόντων.

88. Ἀυτὸν σάλπιγγα συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῇ πᾶσι λέγει τῶν μετρίων συγκρίνοντων ὡς καὶ τὸ βόδιον ἀνιόντων. Καὶ, τῇ τίτῃ μίλιτι συγκρίνεις.

89. Ἀυτὴν εἶον ἤ.] Ἐπὶ τῇ εἰς ἀλλοτρίων εἰσόντων.

90. Ἀυτὸν τῇ ἀχθῇ νέως.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ κειμένων, καὶ μηδὲν ἐνεργόντων, μήτε αὐτῶν ὅτι σωτηρίας, μήτε ἄλλων.

91. Ἀυτὸς ὅρε τῇ κακῇ τὴν πύλα καὶ πᾶσι πηγήν.] Ἐπὶ τῶν ἰαυτῶν πὸ κακὰ ὁπισπωμένων.

92. Ἀυτὸν δικῇ, καὶ αὐτὸν δικῇ.] Ἐπὶ τῶν ἰαυτῶν πὸ δίκαια ἐμζόντων.

93. Ἀυτὸς Πυθῶδε.] Ἐπὶ τῶν πᾶσι ἀπὸ πηλᾶκας πρᾶσσόντων εἰρηται ὅτι ὅτι τῇ ὁπισπωμένων, ἢ εἰς τῇ πρῶτῃ πάλινδρομένων.

94. Ἀυτὸν αὐτὸς ὁ θεὸς αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ.] Ἐπὶ τῶν ἀπᾶσιν ἀγαθῶς Ὀδοιμονόντων.

95. Ἀυτὸς αὐτὸν αὐτῇ.] Ἐπὶ τῶν ἰαυτὰς δεικνύοντων πᾶσι πρᾶγμασιν, οἵποιοι εἰσιν.

96. Ἀυτὸς ἴφα.] Ἐπὶ τῶν ἀναφύοντων ὅτι πᾶσι τῶν ἀξιοπιστῶν.

97. Ἀυτὸν κανῶν.] Ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῇ λυμαιομένων. ὅτι γὰρ δεῖται ὅτι τῇ κανῶν καμίζομενα, ἢ περὶ τῶν ἰνῶν αὐτῶν κανῶν.

98. Ἀυτὸν

98. 'Αυτῷ ῥόδον, αὐτῷ καὶ τὸ πη-
θημα.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευόντων ἑπὶ
πνι. Δοτὸ ῥοδὸν πνὸς, ἀλαζονευόμενος
ἑπὶ τῷ ἄλλῳ.

99. 'Αυτὸν κατὰβαλε.] Ἀντὶ τῷ,
κατὰβαν, ἢ, Πέπυσσ. ἑπὶ τῶν ἡσιωμένων
καὶ κατὰβαλλόντων ἢ ἐφελόμενα.

100. 'Αυτὴ τοι δίκη ἐστὶ θῶν οἱ ὀλυμ-
πον ἔχουσιν.] Ἐπὶ τῷ ἀμειβῆς τυγχάνον-
των, ὡς παρὰ τὴν.

98. *Hic Rhodus, hic salens.*] In eos,
qui de re quapiam sese iactant. à Rho-
dio quodam, qui ob saltum glorioſius
sese efferebat.

99. *Confestim abjice, depone, quie-
ſce.*] In eos, qui victi debita præmia de-
pendunt.

100. *Iustitia hæc Diuûm cælestia re-
gna tenentûm.*] De ijs, qui pro factis re-
tributionem recipiunt.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε.

CENTVRIA V.

1. **Α** τὰ χελώνας ἐσθίει.] Ἐπὶ
τῷ λιμβῶν. ἀλιεῖς γὰρ ἡλίδου-
σιν μεγάλην χελώνην, καὶ αἰα-
σπάρηντες αὐτὴν, ἐμείζον τὴν παρῶ-
σιν· τὴν δὲ Ἐρμῆν περιέστω ἑπὶ τὴν
ἐστίασιν ἐκάλεσαν· ὁ δὲ τὸ περικείμενον
εἶπεν.

2. 'Αυτῷ δὲ αὐτῶν.] Ἐπὶ τῶν αἰ-
τῶν αὐτὰ λεγόντων.

3. 'Αυτῷ κρηττέρα γινῆ κακά.] Ἐπὶ
τῶν οἷς καθ' ἑαυτῶν ἐκλείονται τέστις
περιπτόντων.

4. 'Αυτοῦ ὅμοιος ὡς τῷδε.] Ἀπὸ
κῶς πένυ συμπάλεκε, οἷον, 'Αυτὸς ἐαυτῷ
μαρτυρεῖς, κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷδε.

5. 'Αυτὸ δέχεται.] Ἐλλείπει, τὸ ἔρπον.

6. 'Αφροδίσιον.] Ἐρπον Ἀφροδίτης.
λαμβανέτω δὲ ἑπὶ τῷ λάγνον, τῷ ἑρω-
πικῶς παρὰ τὴν στυγρίαν καὶ σφοδρῶς
ἀφαικισμένων.

7. 'Αφρὼν, ὁ μὲν δὲ πλείους ἔχων· ὁ δὲ
οἷς τὸ δέον αἰαλώσθαι, οὐκ ἔχει.]

8. 'Αφρὸς τὴν ὑπέραν τὴν πᾶσα διώκει.]
'Υπερίδης ἐστὶ τὸ περὶ χίχης πρῶτον. Ἐπὶ
τῷ περιέοντι ἢ ἀνδραγόρεα, καὶ περὶ
φαιλά ἀφαιριέσθων. ὑπέραι δὲ εἰσι
ναυικὰ καὶ χοῖνοι, αἷς μετρίῃ τὸ κέρως.

1. **I** psi testudines edite.] In gulosos.
Piscatores enim magnam testudi-
nem ceperant, extractamque diui-
debant: cumque Mercurius accederet, il-
lum ad conuiuium vocarunt: quibus ille,
quod retulimus, respondit.

2. *Eadem per eadem.*] De ijs, qui
semper eadem loquuntur.

3. *Ipsi crateri contingunt mala.*] De
ijs, qui quod in alios machinantur mali,
in ipsos recidunt.

4. *Tute te prädicas isti similis exi-
stens.*] Atticè contractum, petinde ac si
dicas: *Ipse tibi testimonium dicis, te
isti similem esse clamans.*

5. *Ipsum ostendet.*] Deest, opus.

6. *Veneris opus.*] Capitur autem pro
libidinosis, & in turpem coitum vehem-
enter propensus.

7. *Stultus quod perdat habet; quod
autem in id quod oportet, impendit, non
habet.*]

8. *Fune demisso pedem scēlatur.*]
Hyperides lib. 1. De Muriæ. In eos, qui re-
lictis magis serijs, circa inania versantur.
ὑπέραι autem nautici funes, quibus
cornu antennarum reducitur..

9. *Ab equis ad asinos.*] In eos, qui à præclaris ad obscura & minùs egregia deueniunt; velut si à Grammatica ad aurigationem, aut simile quid, minùs decorum perueniatur.

10. *Relicta quercu sequitur triticum.*] De ijs, qui à deterioribus ad meliora transeunt.

11. *Auri sacra fames capiet Spartam: aut aliud nil.*] In eos, qui ex omni re luctum sectantur.

12. *Inuidia expertes Musarum fores.*] De ijs, qui alijs suos sermones siue doctrinam nullatenus inuident.

13. *Ineuitabile est fati malum.*] Aristoteles.

14. *A sacra linea.*] Ductum ab ijs, qui talis ludunt: in illo enim ludo circulus est, qui sacer vocatur, quem vltimum mouent.

15. *Venerium iuramentum non est pæna obnoxium.*] Dij enim amatoribus peierantibus non irascuntur.

16. *Aphyæ in ignem.*] De ijs, quæ citò perficiuntur; quòd Aphyam citò coqui contingat.

17. *Venus & Bacchus vnà sunt.*] Quòd vna facultas alteram incitet.

18. *Veneri suum mactauit.*] De rebus ingratiss. Veneri enim numquam sus immolatur, propter Adonin.

19. *Aphyarum honos.*] De ijs, qui ob res exiguas & leuiculas ab alijs honorantur.

20. *A Vestæ siue lare.*] In illos, qui rem à principio ordiuntur. Isteus in oratione ad Calydonem. Ab ipsa statim Vestæ initiatus Atheniensibus prorsus eram.

21. *De sublimi me derides.*] Ductum ab ijs, qui ex editiori loco orationem habent. Idem porò est, ac si dicas, Contemnitis me.

22. *Baiulus Aegyptius.*] De ijs, qui

9. Ἀφ' ἰππῶν ἐπ' ὄνον.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ σμυνῶν εἰς τὰ ἄστυνα ἡκόντων εἶσι, ἀπὸ ρεαγματικῆς θῆλ' ἡνιοχολικῆς, ἢ ἄλλο π τ' ἐ σμυνῶν.

10. Ἀφ' ἐμῆς θ. τῆς θρυῶς, ἔπειτα τ' πυρῶν.] Ἐπὶ τ' ἀπὸ χειρόνων θῆλ' τῶν βελίω μετ' ἀποσύντων.

11. Ἀ φιλοζημαλία Σπάρτα ἔλπει, ἄλλο ᾗ ἔδειν.] Ἐπὶ τ' ἐκ παντὸς καρδαίνεν βυλομύων.

12. Ἀφ' ὅθνοι Μισῶν ἵν' ἔσι.] Ἐπὶ τῶν ἡκιστα φθινερῶς ἀσχεμιμύων ἐσ λόγους.

13. Ἀφ' οὐκ ἐπὶ τῆς πεπρωμένης κακῶν.] Ἀρλετοπλήης.

14. Ἀφ' ἱερᾶς.] Ἀπὸ τῶν πεπιθόντων παρήκται ἐν γὰρ τῇ πεπιθία ἐσ πς κύκλ. καλὴ μὲν ἱερὸς, ἐν κινῶσιν ὕσται.

15. Ἀφ' οὐδ' οὐκ ὅρκα σὺ ἐμπίνομος.] Ἐπὶ γὰρ πῶς ἐρωτικῆς ὁπορευόμενοι οἱ θεοὶ σὺ ἐμπίνομος.

16. Ἀφ' αἰσῶν.] Ἐπὶ τ' πλ. ἐξ ὑ λαμβανόμεν. παρόντι τῶν ἀφ' αἰσῶν ἔχεται εἰσεσθαι συμβαίνει.

17. Ἀφ' οὐδ' οὐκ καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσι.] Παρόντι ἡ μία διώκεις τῶν ἐπὶ τῶν κινῶν.

18. Ἀφ' οὐδ' οὐκ ὅν πῆνκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαλίσων τῇ γὰρ Ἀφ' οὐδ' οὐκ ὅν πῆνκεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀδωνί.

19. Ἀφ' οὐδ' οὐκ πμῆ.] Ἐπὶ τ' ἐκ μικρῶν περ' ἄλλων πμωδίων.

20. Ἀφ' ἑσίας.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς π πρᾶπέντων. Ἰσθ. ἐν τῇ πρᾶς Καλυδῶνα. Ὁ ἀφ' ἑσίας μεμνηθ. Ἀθηναῖ. ἦν πάντως.

21. Ἀφ' ὕψους με κατ' ἀγέλας.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους ἀσχεμιμύων, ὡσεὶ νεὶ, Πάν. με κατ' ἀφ' οὐδ' οὐκ.

22. Ἀφ' οὐδ' οὐκ Αἰγύπτιος.] Ἐπὶ τ' βαρέα

βαρία βασκόντων· πλλαχῶ γὰρ οἱ
πιπτοὶ ἀχθοφορεῦντες τὰς Ἀιγυπτίους
Φασίν.

23. Ἀχθομαι αὐτῷ τῷ ῥύπῳ. Ἀντὶ
τῷ, τῇ αὐτῇ δουλείᾳ καὶ μικρολογίᾳ· πῶν
γὰρ ῥύπῳ ὅπῃ αὐτῇ δουλείᾳ ἐτίθεισαν. ἔ-
τω γυνῇ ῥυπκονδύλης λέγῃσι τὰς πει-
τῶς.

24. Ἀχὴ πίπληγμα. Ἐπὶ τῷ
δυσφορεῦντι.

25. Ἀχρηόγῳως αἰθροῦσι. Ὁ
ὅπῃ πῶς ἀχρηόγῳως καὶ μὴ ἀπαδαίῳς
γῳλῶν καὶ χαίρων.

26. Ἀχρεὶ νιφθῆναι θέλειται. Ἐπὶ
τῷ ἀδυνάτῳ.

27. Ἀχρεὶ κέρει. Ὁ πῶς ἄχρεὶ κέρει
ἐκεῖν. αἰαδιότης ἐστὶ καὶ ἔτ' ἄχρεα
κέρει φενακίζει.

28. Ἀχρεὶ εἰς τὸ βάρεθρον. Ἐπὶ τῷ
μέλει πλῶτης ἢ καλῶν ἢ κακῶν ἢ
δυνατῶν ἢ δυσγενῶν ὄντων.

29. Ἀχρυμὴ σκυτάλη. Ἐπὶ τῶν
λυπῶν ἀγχαλίας ἀγχαλλόντων. Ἐθ' ὅ-
τι γὰρ εἶχον ὅπῃ ξύλα ἐλάσῃ τὸ γραφεῖν
ἐν σκυτάλῃ καὶ πίμπῃ, οἷον ἐπὶ ἀπλῶν-
τες, οἱ πάλαιοι, οἱ ἐβόλοντο πίμπῃ· οἱ
δὲ δεχόμενοι, ἴση σκυτάλη αὐτῶν ἀπλῶντες
ἀντιζήνουν τὸ γραμματεῖον.

30. Ἀχάρεσον δειρατῆν, καὶ νεκρὸν
μερίζειν, ἐνὶ σύγκλητι. Πλατάρχης.

gravia portant : sæpe enim Poëtæ Egy-
ptios ἀχθοφορεῦντες vocant.

23. *Offendor ipsis sordibus.* Hoc
est illiberalitate & circa res viles diligen-
tia. Sordes enim pro illiberalibus pone-
bant. nam ῥυπκονδύλης, quasi sordidis
articulis, eosdem nuncupabant.

24. *Dolore percussus sum.* De mo-
lestia affecto.

25. *Homo nugator.* Qui ob res exi-
les, minimeque serias, risu gaudioque dif-
fluit.

26. *Manus non habens, lauari cupit.*
De impossibilibus.

27. *Vsque ad satietatem siue fasti-
dium.* Velut, Ad fastidium stupidus &
insulsus hic est. Et: Ille vsque ad satieta-
tem nugatur & fucum facit

28. *Vsque ad barathrum.* De ijs,
qui vsque ad mortem, aut probi aut im-
probi, aut nobiles aut ignobiles sunt.

29. *Tristis scytale.* De ijs, qui res
odiosas & tristes annuntiant. Mos enim
erat antiquis, id quod scytalæ inscriptum
erat, baculo aduoluere, sicque mittere,
ad quos missam volebant : illi verò, ac-
cepta simili scytale seu baculo, episto-
lam illi rursus applicabant, sicq. lege-
bant.

30. *Ingrato benefacere, & mortuum
ungere, paria sunt.* Plutarchus.

B.

B.

31. Βαθεῖαν αὐλακα. Ἐπὶ τῶν
βαθείας φρένας καὶ κεκρυμ-
μῆνας ἐχόντων.

32. Βαλασεῦσιν ἴοικας. Ἐπὶ τῷ
πολυπλάγμοντι καὶ περιέργῳ. πρὸς
ἐλπίδα ἀγορῆς πολυπλάγμοις οἱ
βαλαστῆς.

31. *Profundum sulcum.* In eos vsur-
pabant, qui profundā & tectā sunt
prudentiā.

32. *Balneatoribus similis videris.*
De curioso & ineptē negotioso : quod
balneatores, quando vacat, ferē anxie re-
turn alienarum curiosi sunt.

33. *Mitte*

33. *Mitte in eum, qui scientiam habet.*] In eos, qui earundem artium homines conuitijs impetunt.

34. *Bacelus es.*] Hoc est, Effeminatus, & minime virilis. Bacelus enim magnus quidem erat, sed insulsus atque muliebris.

35. *Baccha in morem.*] De perpetuo tristibus & taciturnis; quod Bacchæ silentium agant.

36. *Ito ad Macariam.*] Hoc est, adineros. In eos, qui ob virtutem seipsos mortu exponunt. Macaria enim Herculis filia. Eurytheus bellū cum Atheniensibus gereret, seipsam ad cædem obtulit pro reliquorum salute.

37. *Tinctura Cyzicena.*] Immundam deformitatem Attici taliter vocabant.

38. *Tinctura Sardiniaca.*] Pro eo quod est, *Ne te in ruborem dem:* Maxima enim insula Sardinia propè Italiam, in qua diuersæ purpuræ & quidem exactissimæ nascuntur. Hoc ergo proverbio indicatur, *Ne tibi plagas inferam.*

39. *Βαλκάραας.*] De pinguibus atque impotentibus. Estque per contractionem legendum.

40. *Batti silphium.*] De ijs, quibus rati honores deferuntur. Cyrenæi enim cuidam Batto insigne silphium dederunt, & in altera numifinatis parte Ammonem, in altera verò silphium exprimebant. Ampeliotæ verò in Libya Delphis silphij scaphum consecrarunt.

41. *Ito in malam rem.*] Hoc est, Eas perditum.

42. *Rana Seriphia.*] De mutis. Ranz enim in Seriphia non coaxant. Cuius rei causa est aquæ nimia frigiditas. Vnde fit, ut si quis ad aliud id animal transferat, statim loquax reddatur, & propria naturæ restituatur. Sic & ranam Cyrenæam aquæ frigida vis, vocis expettem reddit.

33. Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἑπιστήμην.] Ἐπὶ τῷ λαιδορόντων τῶν ὁμοτέχνων.

34. Βάκηλος εἶ.] Ἀνὴρ τῆς γυναικάδος καὶ αἰσώδους· ὁ γὰρ Βάκηλος μέγας μὲν ἦν, αἰσώτος ᾧ καὶ γυναικάδης.

35. Βάκχης τροπὴν.] Ἐπὶ τῶν αἰὶ συγγνῶν καὶ σωτηλῶν· παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσιν.

36. Βάλλ' εἰς μακαρίαν.] Οἷον, εἰς αἰδᾶ. Ἐπὶ τῷ δίδοντων δὲ δόρεσιν αὐτῶς εἰς θάνατον. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλείας, ὁπηνίκα ἐπιεγράτευσεν ὁ Εὐρυλόδης (αἰεὶ Ἀθήναις, αὐτῇ ἐπιδόκει σφάττειν)· ὡς ἔρ' τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

37. Βάμμα Κυζικηνόν.] Τὴν ἀκάθαρτον ἀχρημοσύνην οἱ Ἀττικὸι λέγουσιν.

38. Βάμμα Σαρδινιακόν.] Ἀπὶ τῆς, μὴ σε ἐρυθρον ποιήσω. Νῆσος γὰρ ἐστὶ μερὶς ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διὰ φαρὰς καὶ ἔχυνται. Βάλλειν δὲ δηλῶν, ἵνα μὴ σε πηληγὰς ἐντρέψω.

39. Βαλκάραας.] Ἐπὶ τῶν πηχέων καὶ ἀδυνάτων· κατὰ συσχλὴν δὲ αὐτῶν γινώσκον.

40. Βάττις σίλφιον.] Ἐπὶ τῷ σπαίνεσθαι λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐν τῷ Βάττιον ἐξαίρετον ἔδωκαν τὸ σίλφιον· καὶ τῷ νομίσματι οἱ Ἰππὶ μὲν θάτερον Ἀμμωνα, οἱ δὲ θάτερον σίλφιον ἐτύπωσαν· οἱ δὲ Ἰππὶ λιγυρῆς Ἀμπιλιώπης, εἰς Δελφὸς αἰτίουν καυλὸν σιλφίου.

41. Βάλλ' εἰς ὀλεθρον.] Καὶ, Βάλλ' εἰς φθοράν.

42. Βάτραχος Σερίφιος.] Ἐπὶ τῶν ἀφώων· οἱ γὰρ ἐν τῇ Σερίφῳ βάτραχοι οὐ βοῶσιν· αἶπτον δὲ ἡ τῶν ὑδάτων ἀρχὴν ψυχρότης· ὅθεν αἱ ἡς ἐφ' ἔπρον μεταίρῳ τὸ ζῶον, λαλὸν ὄντως ἐποίησε, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν μετεβίβασε φύσιν. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον, τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἀλλὰ λον ἀπεργάζεσθαι.

43. Βατρά-

53. *Balneator es.*] De ardelione & ineptē negotioso. Isti enim in ocio maxime negotiosi sunt.

54. *Beccefelene.*] Hoc est, Verus, & insipiens. Composita est hæc dictio ex βέκκ@, quæ Lydiorum idiomate panem significat, & Σελήνη, hoc est, Luna. Vtrumque enim antiquum.

55. *Vir sapiens melior illo qui robore præstat.*] Phocyllidis apophthegma.

56. *Befas stetit.*] De ferē stultis. Ille enim (Befas) stupidus stabat.

57. *Tussis pro crepitu.*] In illos, qui emissio crepitu, rursare aut ridere se fingunt. Sumiturque de ijs, qui in consilij inopia constituti, aliud quippiam facere se simulant.

58. *Biantis Prienensis, Tentami filij, lis.*] Hic vnus ex septem Sapientibus. Dicitur autem in causis agendis acer nimis fuisse. Qui cū quemdam in iudicio defendisset iam senex, finito sermone, caput in nepotis ex filia sinum reclinavit. Aduersario autem etiam dicente, & iudicibus suffragium pro illo, quem Bias defenderat, ferentibus; dimisso concilio, mortuus in nepotis sinu inuentus est: quem ciuitas magnificē sepeliuit.

59. *Vita expers festi, longa via sine hospitio.*] Democriti prouerbiale apophthegma.

60. *Vita subacta.*] De fortunatis.

61. *Vitam spinosam.*] Hoc est, asperam duramque vocabant.

62. *Meum vinum liber.*] De ijs, qui res quasdam corrumpunt; seu de studiosis.

63. *Cogendus inops, commendus diues est.*] Ed quod pauperes necessitate adigantur, diuites autem blandē atque assentatoriē inducantur.

53. Βαλανός εἰ.] Ἐπὶ τῷ πολυπραγμοῦ· ὅτι γὰρ χολὴν ἀζοντες πολυπράγμονες εἰσι.

54. Βεκκεσέληνη.] Ἀρχαῖα, ἢ ἀνόηπι· σύγκειται ἡ λέξις ἀπὸ τῷ Βέκκ@, ὁ ἄρ@ κτ'· ἀλέκεται τῶν Λυδῶν· καὶ τῷ Σελήνῃ. ἀμφότερα γὰρ ἀρχαῖα.

55. Βέλπρος ἀλκήσιος ἐφυσεσφισμός αὐτῆρ.] Φωκυλίδης ἀπὸ φθιγμά.

56. Βησῆς ἐστηκεν.] Ἐπὶ τῷ ὑπομάρων. ἔτ@ γὰρ ἐστηκεν ἀχαιῆς.

57. Βηξ αὐτὴ πορδῆς.] Ἐπὶ τῶν περδόντων, καὶ προσωπιμύρων βήτην ἢ γλῆα· ὁ ἐλαμβαίνεται ὅτι τῷ ἐν ἀπορία π πρᾶπτεν προσωπιμύρων.

58. Βιάντ@ Τάβριμίδας Περηνέως δίκη.] Οὐ@ ἦν εἰς τῶν ἐπὶ αὐτῶν. Λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δευρὸς γερονταί. ἔτ@ δίκην ὑπὲρ τιν@ λέξας ἤδη ὑπὲρ γεροντῶν, μὲν τὸ καταπαῦσαι τὸ λόγον, ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς τῶν γεροντῶν κόλπας. εἰπόντ@ δὲ καὶ τῷ ἐκαστῷ, καὶ τῷ δικαστῶν τῷ ὑψὺ ἀνεγκόντων τῷ ὑπὸ τῷ βιάντ@ ἑστημύρῳ· λυγόντ@ τῷ δικαστηρίῳ, νεκρὸς ἐν πῆς κόλποις ἐβρέθη, καὶ αὐτὸν μεταλοπτεπῶς ἐθαψεν ἡ πόλις.

59. Βίος ἀειόρ@ς@, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκ@τ@.] Δημοκράτης τὸ παροιμιώδες ἀπὸ φθιγμά.

60. Βί@ μιμαγμύ@.] Ἐπὶ τῷ ὀδαιμοτιζόντων.

61. Βίον ἀκασιώδῃ.] Τὸν τραχιὺ καὶ σκληρόν.

62. Βιβλίον τῆμόν μέθυ.] Πρὸς τὰς ἀσφθιρόντας πινὰ ἔργα· ἢ ὅτι τῶν φιλολόγων.

63. Βία πνήτων, πλεσιῶν πρᾶξις.] Παρόντων εἰ μὲν πνήτης αἰαγκάζονται, οἱ δὲ πλεῖστοι θρύπτονται καὶ θωπίζονται.

64. Βλέ-

64. Βλέπειν γὰρ ἀπικρυς δόξεις μ' Ἀρη.] Ἐπὶ τῷ ὑποχρησθέντων παντὶ δίνει συμπράττειν.

65. Βλακὸς ἀχρηστὸς.] Ἐρη] ὁπὸ ἰχθυῶντος, ὁμοίως σιλήρω, * ἀχρηστὸς δὲ ἄνω, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρῆσται. οἱ δὲ ὁπὸ τῆς πρὸς τῇ Κύμῃ χωρὶς βλακειας, ἢ μίμηται καὶ Ἀλεσιπλῆς. καὶ ἐν Ἀλεξάνδρεια δὲ, τίλος τὸ βλακενόμενον καὶ οἱ Ἀστρολόγοι τιλῶσι. Διὰ τὸ τὰς μόρας εἰσέναι πρὸς αὐτὰς.

66. Βῆς Κύπριος εἶ.] Ἦπι κοπεφάγος. πῖθπι γὰρ οἱ ἐκεῖ βίεις.

67. Βῆς ὁ Μολοτῶν.] Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ Διαιρημάτων πρᾶγματα οἱ γὰρ Μολοτῆοι τὰς βόας ἐν ταῖς ἰσθμῶν εἰς πολλὰ διέπνυν.

68. Βῆς ἐπίβη.] Ἐπὶ τῇ ἐξαίφνης σιωπῶντων. τὸ γὰρ ἀργυρὸν βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων. οἱ γὰρ Δωροδοκῆμοι ἐσιώπων.

69. Βυδὸρρ νόμος.] Ἐπὶ τῇ ἀξίῳ δέριωτα, ὡς οἱ βίεις.

70. Βοιάπτος νόμος.] Ἐπὶ τῇ πρὸς ἀρχαῖς μὲν ἡμεραιῶς ἐχόντων, αὐθις δὲ σφωδρῶς ὀλιγομένων.

71. Βύτης μὴν ἐλέγαν, νυῦ δ' αἰπύλῳ αὐδρὶ ὅικας.] Ἐπὶ τῇ ἐσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βίεις ἡμεροὶ εἰσι.

72. Βοτρεὺς πρὸς Βότερω πιπαίνε.] Ἐπὶ τῇ ἐξισθῶν Φιλονεκέτων.

73. Βῆς ὁπὶ ζυρόν.] Ἐπὶ τῶν μοχθέντων αἰ.

74. Βῦν ὁπὶ γλώττης Φέρε.] Ἐπὶ τῇ μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθ' ἀρμύζει δὲ ὁπὶ τῇ ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τῆς μὴ κατηγορησέσθαι, ἀλλὰ σιωπῆσαι.

75. Βυλείας δικάζει.] Ἐπὶ τῶν πρὸς κελύφας ὑπερπληθύνων αἰὲν δικαστῶν.

64. *Ex aduerso enim videberis me Martem intueri.*] In illos, qui promittunt se omni ope simul adiuturos.

65. *Blace inutilior.*] Ductum à pisce quodam siluri simili, adeò nullius usus, ut neque canis illo vescatur. Alij à loco quodam, qui prope Cumas est, Blacia vocato, cuius meminit Aristoteles. Et in Alexandria tributum quoddam genus βλακενόμενον, quod Astrologi pendunt, eò quòd stulti illos consultum adeant.

66. *Bos Cyprius.*] Nempe stercore vescens: tales enim illic boues.

67. *Bos Molottorum.*] De ijs, qui diuersis rebus distrahuntur. Molotti etenim publici in ludis boues in multas partes secare consueuerant.

68. *Bos interuenit.*] De repente silentibus. Apud Athenienses enim argenteus nummus boue erat insignitus. Proinde qui istiusmodi donis se corrumpi sinebant, silentium agebant.

69. *Taurina excoriationis lege.*] De ijs, qui, ut bouem more excoientur, digni sunt.

70. *Baoticus mos.*] De ijs, quæ initio quidem quieta sunt, sed postea turbulenta euadunt.

Bubulus dictus, caprarius esse videtur.] De ijs, qui potius quieti mansuetique videntur, postea autem immixti rediuntur: mansueti enim sunt boues.

72. *Vua iuxta vnam maturefcit.*] De ijs, qui se alijs exquare contendunt.

73. *Bos sub iugum.*] De ijs, qui in continuo sunt labore.

74. *Bonem in lingua fert.*] De ijs, quibus liberè loqui non licet. Quadrat autem in Rhetores, qui nummos accipiunt, ne quempiam accusent, sed silentium agant.

75. *Bulias indicat.*] De Iudicibus iudicia semper ampliantibus.

76. *Bos septimus.*] Pemmata quædam erant, cornua habentia ad imitationem Lunæ primum apparentis. Vocabant autem bouem septimum, quod post sex Lunæ dies ille septimus immolaretur, ut Euthycles in Atalanta tradit. Vsurpatur autem in valdè stupidos. Sunt qui dicant, hinc septimum bouem fuisse appellatum, quod pauperes, sex quædam animalia sacrificarent; ouem, suem, captam, gallum volucem, anserem, ac denique bouem septimum. *

Bucula eò loci, quo vitulus ab illa ablatus est, rediens, casum suum mugitu, nutrimenti adferendi desiderium indicante, deplorat. Boum porro, iugum subiturorum, alij quidem subridunt, alij verò pedem referunt. Equus autem ubi lupatorum audiuit sonum & frænorum strepitum, & antepectoralia viderit, hinnit & ungulis lasciuens applaudit, ac veluti furore corripitur. Bos denique, si buprestem animal bibet, vritur, & ruptus breui tempore perit.

77. *Bos in messet.*] De ijs, qui vtiliter laborant. Ptolemæo secundo ex Indis cornu allatum ferunt, quod sex amphoras capiebat. Egregium sanè bos, cui tale cornu enatum fuerat.

78. *Bos in stabulo senex.*] De ijs, qui ob debilitatem quiescunt.

79. *Bos in acerno.*] De ijs, qui delicatè viuunt.

80. *Bæotica sus.*] De indoctis & insulis. Eo enim nomine Bæoti irridebantur. Hæc verò adagij ratio. Hyantes barbata ac vetus natio Bæotiam incolebat. Translatione proinde nominis, pro eo, quod Hyantes dicere deberent, υς, hoc est sues, appellabant: ita ut posteris illa locutio de Bæotis tradita fuerit. ut de cætero existimarentur Bæoti propter magnam inscitiam ac rusticitatem ita anti-

76. Βὺς ἑβδομῶν.] Πέμματα, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν βοῦν, προσθύνειν καὶ τὸν ἑβδομον, ὅτι ἔτι ἐξ ἑξῆς σελήνης ἐπιθύει ἕως ἑβδομῶν, ὡς Ἐυθυκλῆς ἐν Ἀττάλῃ. Ἐτίθειται δὲ ἐπὶ τῶν ἀγῶν ἀναιδῶντων. Οἱ δὲ φασιν ἑβδομον βοῦν, ὅτι οἱ πίνης ἐθνος ἐμψυχαῖς περιβατον, ὡς, αἶμα, ὄρνι πετεινόν, χθῆνα, καὶ ἑβδομον βοῦν. *

Ἡ βὺς, εὖναι τὸ μόχον ἀφῆρήν, ἐστὶν αὐτῇ ἐλθῶσα, οὐδὲν τι μνηθμῶ συντροφῇ πὶ πᾶσι. καὶ βόας μὴ τοῖς ὑπὸ ζυγὸν εἶναι θίλοντες, οἱ μὴ μειδιῶσιν, οἱ δὲ ἐπὶ πίδα ἀναχωρεῖσιν. ἵππῳ δὲ ἄρα καὶ ὅσα ἀκρίση ψελίων πρόπον, καὶ χαλινῶ κτύπον, καὶ περιστροφὰς θάσσηται. φεμὰ πῆσαι ἐστὶν αὐτῇ, καὶ τὰς ὀπλὰς σκιρῶν ἄπικροτεῖ, ἔς ἐθυσθεῖ. βὺς δ' ἢ κατὰ πῆσιν ἐκπῆσιν ἐστὶ δὲ ζῶν· πίμπραται, καὶ ῥηγνύμεν· ἀπὸ πλῆθος κατὰ μακράν.

77. Βὺς εἰς ἀμηνίαν.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀφιλίᾳ καμνοντων. Πτολεμαῖος τῷ δαυτέρῳ, φασιν, ἐξ Ἰνδῶν κίρας ἐκομίσθη, καὶ τῆς ἀμφορείας ἐχώρησεν. ἕως ἄρα βὺς ἦν, ὡς ἐκπεφυκέναι οἱ πηλικῶν κίρας.

78. Βὺς ἐν αὐλῇ γέρον.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάμειον ἡσυχάζοντων.

79. Βὺς ἐπὶ σωρῷ.] Ἐπὶ τῷ ὑδουπῆντων.

80. Βοιώπις υς.] Ἐπὶ τῶν ἀπαδόντων· εἰς τῇ γὰρ ἐσκώπιστο οἱ Βοιωπί. ἡ δὲ παροιμία· Ἰασις ἐθνὸν βαρβαρον ἀρχαῖον, καλῶν καὶ τὴν Βοιωπίαν· ἐν μετὰ φῶρας τῷ ὀνόματι, ἀπὸ τῆς ἰανθῆς λέγειν, υς ἐκάλεισαν· ὡς καὶ πῶς ὑπερον ἀβροδοῦναι λέξιν τῶν Βοιωτῶν, καὶ λοιπὴν νομοθεῖναι διὰ τὴν πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀνεροκίαν, ὡς ἐξ ἀρχαίας

ῥεχαίῃ αὐτὸς κεκλήθη· τὰς τι βυλο-
μύμης εἰς ἀπειροσύνῃσι Πηλοκώπῃεν π-
ταῖς, τὴν λέγῃν, Βοιωτία ὕς.

81. Βοιωτία αἰνίγματι.] Ἐπὶ τῶν
ἀσωμάτων. Βιωτὴ γὰρ ἡ σφίγξ.

82. Βοῶν ὠτα ἔχει.] Ἐπὶ τῶν
μὴ σωμάτων. Ἀνταγόρας γὰρ αἰαγ-
νύσκων τῶν Βοιωτῶν τὸ τῆς Θηβαί-
δου ρεάμμα, ἐπὶ ἀδελφὸς ἐπιστημαίνετο,
κλεισὺς τὸ βιβλίον, ἐκτόως, ἔφει, κα-
λῶς τε Βοιωτῶν. Βοῶν γὰρ ὠτα ἔχει.

83. Βορβόρου ὕδωρ λαμπρὸν μισ-
γῶν, ἔστι δὲ ῥήσεις πῖν.] Ἐπὶ τῇ
καλλίστῃ μινυγῶν πῖς αἰχίσις.

84. Βραχὺὰ πῖρσις ἡδονῆς, πῖκται
λύπη.]

85. Βῆς ἐν πόλει.] Ἐπὶ τῇ θυμα-
ζομύων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀντροπῇ Βοῶν
αἰετήκεν.

86. Βρασιδάς μὲν αἰὲρ ἀγαθός· ἀ
δὲ Λακεδαιμόνων πολλὰς ἔχει τήνω κατ-
ρόνας.] Ἐπὶ τῇ αὐτῇ εἰσομύμης κρείσ-
σας εἶναι τῶν ἄλλων.

87. Βώμαξ εἰ καὶ βωμολόχ.]
Οὐτὸ γὰρ τῶν βωμῶν πρὸν καρ-
πωθῆναι αἶρων. Ἐστὶ γὰρ δὲ τῶν μα-
λακιστομύων.

88. Βώλοισ ἀνέραν.] Ἐπὶ τῇ πῖς
μικροῖς χαρμυμύων τὰς μεγάλους.

89. Βοιώτειον ὕς.] Ἐπὶ τῶν αἰαι-
διγῶν.

quitus fuisse appellati. Proinde qui vole-
bant in homines rudes scommate ludere,
hoc verbi vsurpabant, *Bæotica* su.

81. *Bæotica anigmata.*] De obscuris
& intellectu difficilibus. Sphinx enim
Bæotica fuit.

82. *Boum aures habetis.*] In homi-
nes minimè cordatos. Antagoras enim
cùm apud Bæotos epistolam ex Thebai-
de missam legeret, nemoque de intelle-
ctu signum ederet; clauso libro, Meritò,
inquit, Bæoti appellamini: boum enim
aures habetis.

83. *Quod bibas numquam reperies,*
si cæno inquinares limpidam aquam.] In
eos, qui optima pessimis commiscent.

84. *Brenis voluptas mox doloris est*
parens.]

85. *Bos in ciuitate.*] De rebus, quæ
sunt admirationi: Lysias enim in summa
arce bouem dedicauerat.

86. *Brasidas quidem vir bonus;*
cæterum Lacedæmon multos habet illo
præstantiores.] In eos, qui se alijs præ-
stantiores esse arbitrantur.

87. *Bomax est & Bomolochus.*] Hic
talis est, qui ab altari quid tollit, ante-
quam sit sacrificarum. Vsurpatur autem
in molles siue ignavos.

88. *Glebis arnum.*] In eos, qui re-
bus exigui pretij, magnis gratificari stu-
dent.

89. *Bæotica auris.*] In stupidos &
ineptos.

Γ.

Δ.

90. Γ' Ἀλὰ ὀρνίθων.] Ἐπὶ τῶν
λίαν ἀδαυμονάντων, καὶ
καὶ τὰ κακιστομύων. πὴν γὰρ
Σάμῳ οἱ θέλοντες ἱπαινεῖν καὶ Ἀμα-
σιν, τὴν ἔλεγον ἄλλοι δὲ τῇ τῶν αἰαι-
νίων.

90. *At gallinaceum.*] De valdè for-
tunatis omniaque possidentibus.
Cùm enim Samum & Ama-
sin laudare & deprædicare vellent,
hoc prouerbij vsurpabant. Alij de rebus
valdè raris accipiunt.

91. *Mustela Tartesia.*] Quod magnæ ibi gignantur.

92. *Mustela tunica.*] Ponitur de iniustus, & nihil remittentibus. Similis huic paræmia: Non decet mustelam *crocotus*. Aiunt mustelam & falem omnia graue o-lentia odio habere. Vnde fit, vt priu- quam excrementa sua ejiciant, scrobem fodiant, quò illic abscondant, terram ad- jicientes. Est autem mas salacissimus, fe- mella autem prolis amans; coitumque cum illo fugit, quòd semen emittat cali- dissimum, adinstar ignis, adeò vt genita- le illius membrum adurat. Quod cum il- le sciat, communem sobolem necar: quo fit, vt illa noui sætus desiderio, illam rur- sus secum coire patiatur.

93. *Aduncos ungues habentes ne alas.*] Hoc est, Rapaces fugias.

94. *Ventrem mi obiectas, quo pro- brum hand pulcrus vllum. Plenus is est lenior, grauis idem, ubi pendet ina- nis.*] Dicitum in ventri deditos.

95. *Mustela senum.*] De ijs, qui quæ se delectantur, illâ cædem potiuntur.

96. *Feli tunricula.*] In eos, qui non suos amictus induri sunt. Eudemus au- tem ait, Γαλῆ χιτῶν, *Mustela tunica*, de iniustus vsurpari, nihilque concedenti- bus; simileque esse, Non decet mustelam *crocotus*.

97. *Venter pinguis non gignit sen- sum tenuem.*]

98. *Mustelam habes.*] De inauspica- ris; quòd qui mustelam habent, non sunt fortunati.

99. *Magis ridiculus quàm Meliti- des.*] In eos, qui stultitia celebres sunt. Fuit enim Melitides vir ob stultitiam ἀπο- cis exagitarus.

100. *Risus syncrusus.*] Quòd qui- dam dum tident, manus pedesque com-

91. Γαλῆ Ταρτησία.] Ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.

92. Γαλῆ χιτῶν.] Ἄυτη ὅτι τῶν ἀδίκων ἄσχεται, καὶ μὴδὲν ἀνείπων ὁμοία ἐστὶ τῇ. Οὐ πείπει γαλῆ κροκωτός. Φασὶ, τὴν γαλῆν καὶ τὴν αἰλῆρον πίνετα ὅσα δυσώδη εἰσὶ, μισεῖν. Αὕτη τοι καὶ τὸ σφέ- προν περιστάμα ἀφίεναι, πρὶν πρὸν εὐθρον οὐρύσαι (σε, ἵνα ἀφανίσωσιν αὐτὸ. τῆς γῆς ὁπιοβάλλουσι. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν ἄρρην λαγίσταλθον· ἡ δὲ θηλή, φιλόπικνον· φάσκει ἡ τὴν πρὸς τὴν ἄρρηνα ἐμιλίας· ἀφίησι γὰρ τὴν θύρον θερμώταται τὴ καὶ πρὸς τοὺς πύλας, καὶ κατὰ τὴν θηλείας τὸ ἄρρηρον· εἰδὼς ὅτι ὁ ἀρρην τῆτο, τὰ κείνα ἐρεῖθη ἀσχρητὰ· ἡ δὲ παίδων ἐτέρων πύλα αὐτὴν περιέχει σπιλιθῆν.

93. Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν.] Ἀνὰ τῷ, Ἀρπαγας φάσκειν.

94. Γαστέρα μοι περφέρες, καλλίστην ὄνδρον ἀπαύτων. Ἡ πλεῖστη μὲν ἐλα- φροτέρη· κενὴ δὲ, βαρεῖα.] Ἐπὶ τῇ γασ- τριμαργων.

95. Γαλῆ εἶας.] Ἐπὶ τῇ οἷς χαίρου- σι, αὐτὰ λαμβανόντων.

96. Γαλῆ χιτῶνιον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐσθίωντων. Εὐθε- μος δὲ φασὶ, Γαλῆ χιτῶν, αὕτη ὅτι τῇ ἀδίκων ἄσχετ), ὅ μὴδὲν ἀνείπων ὁμοία ἐστὶ τῇ, Οὐ πείπει γαλῆ κροκωτός.

97. Γαστὴρ παχεῖα λεπτὴν οὐ τίεται νόον.]

98. Γαλῆν ἔχουσ.] Ἐπὶ τῶν ὁποῖοις περὶ τῶν γαλῆν ἔχοντες οὐκ ἐπιτυχῶσιν.

99. Γελοῖόπιρος Μελιτίδης.] Ἐπὶ τῇ ὅτι μωρία ἀσβεστομέρων. Μελιτίδης γὰρ ἦν ἀπὸ καμωδύμου. Ἰσὺς τῶν πικρῶν ὅτι μωρία.

100. Γέλως συγκρούσις.] Παρόντι πνὺς γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούσιν ἢ τὰς

plodant. Ponifur de ijs, qui indecotè at-
que inordinatè rident.

CENTVRIA VI.

1. **M***Vs picem gustat.*] De ijs, qui merito puniuntur.

2. *Rifus Megaricus.*] De
ijs, qui intempestivè iocis indulgent. Me-
garica enim comœdia suo tempori viguit.

3. *Exhilara sine vendita teipsum in
multitudine.*]

4. *Annosa vulpes non capitur laqueo.*] In eos, qui propter temporis diurnitatem non errant.

5. *Annosam arborem transplantare.*] Quod non oporteat senes ad iuuenum opera admouere. *παλαιόφυον* enim significat arborem veterem, quod *δῆλος* generali nomine omnis planta vocetur.

6. *Generosus es ex crumena.*] De
ijs, qui propter diuitias sibi nobiles esse
videntur.

7. *Senis mentula, quercinus clauus.*]
Vulgare adagium.

8. *Grues lapides diglutientes.*] De
ijs, qui aliquid providè agunt. Grues e-
nim quando in sublimi volant, lapillos
gestant. Gignuntur autem in Thracia, re-
gione omnium maximè frigida gelidaque.
Et æstate quidem ibidem manent, medio
autem autumno in Ægyptum & Æthio-
piam trajiciunt. Proinde cum terræ cir-
cuitum nouerint, & starum & æris ac tem-
poris diuersitatem, hyememque veri pro-
ximam; vere transacto tedeunt, vnde ve-
nerant. Ducesque huius volatus, quæ
tineris eius experientiam habent, consti-
tuunt; nempe, vt verisimile est, seniores.
Ad agmen etiam claudendum tales de-
cernunt. In medio autem iuniores locan-
tur. Obseruato autem vento prospero ac
ibi amico, qui à tergo adspiret, illo iti-
neris

12. Γέρον πῆνκε· ἢ· ἀλίσχεται πῆν·.] Τῷ ἡρώδῃ Διονύσιος Ἡρακλίδην· Ἡρακλίδης δ' ἀπεκρίθη πρὸς Διονύσιον.

13. Γέλως ἰωνικός·.] Ἐπὶ τῷ ἐκλειψάντων·] εἰς τὴν γὰρ οἱ ἰωνεὶς Διὰ δ' ἀλλοιότητος.

14. Γέροντι μηδὲν τι μὴδὲν χρῆσθαι πῶν·.] Παρενέει μὴδὲν ἀκαίρως διεργαζέσθαι.

15. Γέροντα δ' ὀρθρὸν φλαυρὸν, ὃς εἰ·] πῶν.

16. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδάσκω·.] Ἐπὶ τῶν Διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

17. Γῆρας λεόντων κρηστότον ἀκμαίων νεβρῶν·.]

18. Γῆ καὶ θάλασσα ἄνεμονομήκης·.] Ἐπὶ τῷ σφόδρα ὀργισθῶντων.

19. Γῆρας ὀλόκληρός ἐστι πῆρως·] πάντα ἔχει, ὅτι πᾶσιν ἐνδοξ·.] Διατοκείτω.

20. Γῆς γάρως·.] Ἐπὶ τῷ ἀχρηστων.

21. Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνον τριβή·.]

22. Γῆρας καὶ πνίγα, δύο τραύματα δυσθεράπευτα·.] Ἡροδότης.

23. Γῆ κρύψας ἔχεις·.] Ἐπὶ τῶν φθινόντων.

24. Γῆς ἔστι γῆρας·.] Ἐπὶ τῶν μὴδὲν ἀξίων.

25. Γῆρᾴ βίβς, πὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί·.] Ἐπὶ τῶν γενηρακῶν, ὅτι μὴ κίπ χρῆσιμὸν δύνανται.

26. Γιγάντων λήνεια·.] Ἐπὶ τῶν ἀγίων καὶ ἀσιγῶν·] πᾶσι καὶ κείνοις πᾶσι.

27. Γλαυκὴ τίχνη·.] Ἐπὶ τῶν μὴ ραδίως κατασκευαζομένων. ἢ τῶν τῷ πᾶν ἀπιδόως καὶ ἐντέλειαν εἰργασμένων·] ἐπειδὴ ἔστι·] εὖρ σιδήρου καλλήσιν, καὶ·] ὦν.

12. *Vetusus simius non capitur laqueo.*] Hoc respondit Heraclides interroganti Dionysio.

13. *Rifus Ionicus.*] De dissolutis: eo enim nomine Ionēs reprehenduntur.

14. *Seni nunquam quidquam boni facias.*] Monet, nemini extra tempus benefaciendum.

15. *Frustrā senem lapsum in iuventa, corrigas.*]

16. *Discenti assidue multa senectū venit.*] De ijs, qui per senectutem magis experti euadunt.

17. *Leonum senectus melior iuuenibus hinnulis.*]

18. *Terra & mare ad cælum pertingens.*] De valde iratis.

19. *Senectus solida est mutilatio; omnia habet, & omnium indiget.*] Diffocitū.

20. *Terra onus.*] De inutilibus.

21. *Senectus & longa temporis mora docent omnia.*]

22. *Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.*] Herodoti.

23. *Terrā absconsum habes.*] In inuidos.

24. *Terra intestina.*] In homines nullius pretij.

25. *Bos confenescit, at opera multa sunt boui.*] In eos, qui senectute, neque amplius vñi sunt.

26. *Gigantum vecordia.*] In Atheos atque impios; quod & illi tales fuerint.

27. *Glanci ars.*] De ijs, quæ non facile efficiuntur. aut de illis, quæ accuratè atque artificiosè perfecta sunt. Ille enim Chius patria, ferri conglutinationem reperit.

28. *Lingua thesaurus mortalibus optimus, atque cum ratione sua rei pars est gratia multa.*] Hesiodi sententia.

29. *Lingua maledica improba mentis argumentum.*] Plutarchi.

30. *Noctuum Athenas, seu Atheniensibus.*] In eos, qui ea aliunde alijs suppeditant, quibus antea abundant.

31. *Glaucus alter ab equis comestus.*] Ferunt, hunc ab equis deuoratum: ignorant, quodd cum equos aleat, neque rerum domesticarum curam haberet, magnosque sumptus faceret, tandem opibus comminutis, ad pauperiem redactus fuerit.

32. *Glaucus poro melle reuixit.*] De ijs, quos mortuos esse vulgatum fuerat, posteaque comparuerunt. Cum Glaucus, non ille Sisyphi filius, poro melle extinctus esset. Minos vnā cum ipso Polyeidum Cærani filium Argium in eodem sepulchro includit: qui videns quodd draco quidam alteri draconi mortuo herbam imponderet, ipsumque hoc modo resuscitaret; ipse quoque cum idem in Glaucō experimentum fecisset, eundem vitæ restituit. At verò hoc fieri nequit. Res verò ita propemodum sese habet: Glaucus, cum aliquando mel hausisset, turbatus est; & bile multa in ipso commota, animi deliquium passus est. Proinde venerunt cum alij medici ob pecuniam accipiendam, tum etiam Polyeidus, qui conspecta herba quam à quodam medico didicerat, cui Draco nomen erat, eaque usus, Glaucum sanauit. Vnde quidam dixerunt, Glaucum ex mellis potu extinctum, à Polyeido in vitam fuisse reuocatum, indeque hanc fabulam confinxerunt.

Glaucus herba comesta habitat in mari.] Compar priori adagium. Celebratur Glaucus marinus, quodd postquam herbam comesset, immortalis sit factus, huncque in mari habiter. Opinari autem, Glaucum solum hanc herbam esse affe-

28. Γλώττης τοῦ θησαυρὸς ἐς αὐθραι-
πιστὴν ἀρετὸς φανδάλῃς· παλὴν δὲ χά-
ρις κατὰ μέτρον ἰότης.] Ἠσίοδος ἡ
γνώμη.

29. Γλῶσσα βλασφημία, ἀσ-
νοίας κακὴς ἐλεγχοῦ.] Πλὴν ἄρχη.

30. Γλαῦκα Ἀθηναῖζε, καὶ Γλαῦ-
κα Ἀθηναίους.] Ἐπὶ τῇ πιαύτῃ ἀλλα-
χὴν ἱμπεριδμῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους
ἔχοντάς.

31. Γλαῦκος ἄλλος ἰπποδρόμος.]
φασὶν, ὅτι ἔτῳ κατηρώγη ὑπὸ τῇ ἰσ-
πων ἀγνοῶντι, ὅτι ἰπποδρόμος, ἔτῳ
οἰκίῳ ὑδρὸς θημιλέμῳ, ἰπποδρό-
μῳ, καὶ ἐπὶ λυπῇ αὐτὸν ὁ βίβῳ.

32. Γλαῦκος πῶν μέλι, αἰσῇ.] Ἐπὶ
τῇ κηρυχθείσῃ, ὅτι ἀπὸ θύκτου, εἶτα φα-
νερῶν. Γλαῦκος δότο θανόντος (ὡς τῷ
Σισύφῳ) Πρὸ τῷ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ
τύμβῳ κατέβηκε πρὸς τὴν Κοιραν Πολύφ-
δου, ὅς ἦν ἐκ τῶν Ἀργεῶν. ὅς ἰδὼν δράκον-
τα ἐπὶ τῷ δράκοντι πῶν θημιλέμῳ πηνών.
Ἐαῖσάν τε αὐτὸν, καὶ ἔτῳ. πὶ αὐτὸ
πιήσας εἰς τὸν Γλαῦκον, αἰσῇ. Τῇ
δὲ ἀδύνατον. ἐγίνετο δὲ πρὸς τὸν Γλαῦ-
κον πῶν μέλι, ἔσχατῃ· χολεῖς δὲ
πλεόνους αὐτῷ κηρυχθείσης, ἐλθὼν θύκτου.
αἰσῇ πρὸς αὐτὸν οἱ πᾶν ἄλλοι ἰατροὶ, χρημα-
τα ληψάμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύφῳ. ὅς
ἰδὼν τῶν πῶν ἢ ἱμαῖς ὡς ἔτι τῶν ἰα-
τρῶν, ὅ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταῦτα τῇ
βοῇ τῇ χρησάμεν, ὑμᾶς ἰππῶν τὸν
Γλαῦκον. εἰλεον ἔν πεν, ὅτι Πολύφῳ
τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτι θανόντα, αἰ-
σῇ. ἀφ' ὧν τὸν μῦθον ἱπποδρόμος.

Γλαῦκος φαγὼν πῶν οἰκῇ ἐν θαλά-
τῃ.] Ὁμοίᾳ τῇ πρὸ τῆς. ἀδύνατον ὅτι
Γλαῦκος ὁ θαλάττης φαγὼν πῶν πρὸς
ἀθήνας ἐγίνετο, καὶ νῦν ἐν θαλάττῃ οἰ-
κῇ. τὸ δὲ τῇ πῶν ταύτῃ μόνον Γλαῦκον
ἐτυχεῖν, καὶ λίαν ἔνιμα δὴ τῇ τῷ. π
αὐθραι-

αὐθροῦν ἐν θαλάσῃ ἢ ἀλλοῦ τῷ χερσίων ζῶ. Ἐχει δὲ τὸ ἀληθὲς ἔτις. Γλαῦκος ἦν αἰὲρ ἀλιεύς. Ἀνθηδόνιος. ἦν δὲ χολυμβητής. ἐν τούτῳ ὑπερφύρων πάντων χολυμβητῶν. χολυμβῶντα δὲ ἐν τῷ λιμνί ὁρῶντων αὐτὸν τῷ πολυτῶν, αὐτὸς ἀναχολυμβήσας εἰς πᾶσι τῶν, καὶ μὴ ὡφθεῖς πῶς οἰκίοις ὅτι ἡμέτερος ἰκαίνας. ἀναχολυμβήσας πάλιν, ὡφθη αὐτῷ. πτωχολογῶν ἢ τῷ οἰκίῳ, πᾶσι δὲ τριβῇ, αὐτὸς ψαλιδόμην. ἔφη, Ἐν τῇ θαλάττῃ ἐσυγκλίαν εἰς αὐτὴν ἰχθύας, ὅππῃ χημῶν γίνονται, καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἀλιεύων ἰχθύς διώκειν λαμβάνειν, ἐλέγχετο πῶς πολιταίς, πᾶσι βύλοις τῶν ἰχθύων ὁποιοῦνται αὐτῶν καὶ χαμίζων ὡς αὐτῶν ἦτορ, Γλαῦκος θαλάττῃ ἐκλήθη, καὶ περὶ τῶν θηρίων θαλάττῃ, ἀπώλετο· μὴ ἐλθόντα δὲ αὐτὸς ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμύθισαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάττῃ οἰκᾷ, καὶ καὶ μένει.

33. Γλυκὺς ἀγκών.] Οὐ κατ' ἐναπίωσιν ἡ παροιμία, ἀλλὰ ἐν λόγῳ εἰπέν, ὡς γλυκεία ἦν. ἐστὶ δὲ παροιμία, ὡς ὅτι φανερὸν ἔτις ἐχρήσατο Πλάτων ὁ Κωμικός ἐν τῷ φάσι. γάρων αὐτῶν ἐπέκεινται ἑρῶν αὐλητῶν. ὡς χρυσῶν αἰσθημα, λέγων, ὡς γλυκὺς ἀγκών. ὡς ἐς εἶποι ὡς γλυκὺς πῆχυς.

34. Γλυκὺς ἀπείρου πῆχυς.] Ἐπὶ τῷ ἀπειρίᾳ ἑαυτοῦ καθέναν εἰς κινδύνους.

35. Γλυκὴ ὁπίωρα Φύλακος ἐκλελοιπότες.] Ἐπὶ τῷ ὁπίω μόχθῳ τὰ λώτεια καρπυρῶν.

36. Γλώσση ματαία ζημία περιστρέβεται.] Αἰγύλιος. τὸ μὲν ὀπίσθευμα, βίωσις, ὡς παροιμία ἢ λαμβάνει· ὡς μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν οἱ πολλοὶ ἢ Χίλωνος εἶναι τὸ ὀπίσθευμα. Κλίμαρχος ἢ ὑπὸ τῷ θεῷ λεχθῆναι· Χίλωνι δαμαγῆς δακρυδαμνίου.

quum; hominemque vel quoduis animal terrestre in mari vivere posse, perquam ridiculum est. At verò ipsa rei veritas hæc est: Glaucus piscator fuit Anthedoniensis genere, atque vrinator, præ cæteris omnes ea in arte excellens. Quem cum ciues in portu se aquis immergentem vidissent (ipse portò natando ad alium se locum receperat) neque à suis intra aliquot dies conspectus fuisset, rursus emergens, illorum sese conspectui reddidit. Interrogantibus autem, ubi nam egisset? effuso mendacio, in mari, inquit. Cumque pisces eodem loco conclusos haberet, neque quisquam aliorum piscatorum tempestate defruiente capere pisces posset, à ciuibz suis petebat, cuiusmodi sibi pisces adferri cuperent: allatisque quos volebant, Glaucus marinus est vocitatus. Denique in feram tandem marinam incidens, perijt. Cumque è mari non prodijisset, decepti homines, illum in mari habitare, ibidemque manere, sunt arbitrati.

33. *Dulcis cubitus.*] Non per contrarium aut repugnantiam Parœmia capienda; sed quasi dicat, o mores suaves, usurpaturque tanquam per exclamationem. Ita usus est Plato Comicus in Phæone. Inducitur enim ibi quidam senex tibicinam amans: qui o auream, inquit, corollam! o dulcem cubitum! petinde ac si quis dicat, o dulcem vlnam!

34. *Dulce bellum inexperto.*] De ijs, qui ex imperitia se in periculo precipitant.

35. *Incunda roma, si procul custodia.*] De ijs, qui sine labore alienis fruuntur.

36. *Lingua demens pœna conciliatrix.*] Æschylii. apophthegma quidem est Biantis: tanquam parœmia verò circumferretur, ut testatur Theophrastus libro de Parœmijs. Cæterum Clearchus ab Apolline Chiloni Damagetz filio, Lacedæmonio, oraculum esse redditum ait.

37. *Longè antecellit viribus solertia.*] Sophoclis.

38. *Præstantior prudentia est forti manu.*] Agathonis sententia. Cui & illa Euripidis concinit: Viri solertia rectè civitates habitantur, Rectioribus, plurimumque tutus eadem ad bellum valet. Sapiens enim consilium multas manus vincit: imperitia autem cum turba maius malum.

39. *Lingua quo vadis, urbem instaurans, & rursum illam subvertens?*] De ijs, qui oratione sua, & damno & vilitati sunt.

40. *Noctua volans.*] De ijs, qui prospectantur auspicio. Noctua enim volatus, Atheniensibus victoriæ signum habebatur.

41. *Noctua Athenas.*] In eos, qui aliquos docent, quæ doctores ipsi suis melius norant; quod Athenis multæ sunt noctuæ. Noctua porro viro, ad rem quampiam quæ studio indigeat festinanti, si adsit atque assilistat, non probus esse indicium aiunt. Vniuersa in Creta non gigni noctuam ferunt, sed & illatam emori. Cum femina marem pugna superauit, præ læticia collum eius inflatur, barbari demittit, magnis animis repletur, & altius ingreditur.

42. *Nosce teipsum.*] De ijs, qui vltra facultates suas se venditant.

43. *Gorgonicè tueri.*] De ijs, qui toruè & ferociter intuentur.

44. *Gorgona Perseus aggressus est.*] De ijs, qui omnino feliciter quidpiam efficiunt. Aiunt Photcynem tres filias habuisse, quæ inter se vnum duntaxat oculum habentes, vicissim illo utebantur. Cuius autem vtendi vices essent, illum capiti suo imponebat, & ita videbat; sicque vna alteri illum oculum præbente, omnes prospectiebant. Perseus autem cum à tergo illarum tacito gressu venisset, illamque quæ tum oculum habebat, arti-

37. Γνώμαι πλείον κρατύσιν, ἢ διέ-
νθη χειρῶν.] Σοφοκλείης.

38. Γνώμη δὲ κρείσσον ἐστίν, ἢ ῥώμη
χειρῶν.] Ἀγαθῶν ἢ γνώμη.
Γνώμην γὰρ ἀνδρὸς οὐ μὲν οἰκῶν πύλιν.
Εὐ οἰκῶν, εἰς τὸ πλεῖστον ἰσχύει μέγα.
Σοφὸν γὰρ δὲ βέλλημα τὰς πελάγας
χίρως

Νικᾷ σὺν ὀχλῷ δ' αἰμαδία πλείον κακόν.

39. Γλώσσα πῦρ πορεύη· πόλιν ἀσπ-
θώσκει, καὶ πόλιν καταστρέφει·] Ἐπὶ τῇ
ἀφ' λόγων ἡ καταπίπτων ἡ ἀφελύττων.

40. Γλαυῆ δέ τίπτεται.] Ἐπὶ τῇ αἰσίῳ
χρωμαίῳ οἰωνῷ. ἡ γὰρ πῆστις τῇ γλαυκῇ,
νίκης σύμβολον τῆς Ἀθηναίῳς ἐρομένη.

41. Γλαυκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν
ἐπιδιδυμῶν πρὸς τὰς εἰδοτάς ἀπὸ
ἀμφὸν αὐτῶν ἴσασιν, οἳ πολλοὶ εἰς Ἀθ-
ήνας γλαυκῇ. Γλαυῆ δὲ τίπτεται πρᾶξι
συνδῶς ἐκφυμένη αὐτῇ ἐρημικῇ συ-
νῆσι ὅς τις αἰσῶς, οἷα ἀναθῆναι σύμβολον
φασὶν ἐν τῇ Κρήτῃ γλαυκα μὴ γίνεσθαι
φασὶ τὸ πρᾶξι, ἀλλὰ ἡ ἐποικιομοι-
σιν ἀποθηνησκῆναι ἄρρενα ἢ θήλη ἀνι-
στασα ὄρνιν ἐν τῇ μάχῃ, ἀμβρόνιεν τε
ὑφ' ἡδονῆς ὁ τραχηλὸς αὐτῆς, καὶ καθι-
σι κάλλη, καὶ φρονήματος ὑποπνεύμα-
ται, καὶ γαίης μακρότερος.

42. Γινώθι σεαυτὸν.] Ἐπὶ τῇ ὑπερ-
δύναμιν κερμαίζοντι.

43. Γόργιον βλέπων.] Ἐπὶ τῶν αἰ-
ζηρίως βλέποντων.

44. Γοργόνα Περσῶς ἐχφράσκει.]
Ἐπὶ τῇ πένυ τῇ γυναικὶ καλωρθώσκει.
φασὶ τὸ φάρμακον πρᾶξι ἐκφυμένη γυναι-
κῇ, αἱ πνέουσιν ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχουσαι, αἱ δὲ
μέρος ἐχφράσκει. τὴν ἡ ἐχφράσκει, ἐστὶ τι-
θῆ αὐτὴν ἐν τῷ κεφαλῇ, καὶ ὥς ἐβλε-
πει, καὶ μὲν αὐτῶν τῇ ἐπὶ τῇ ἀποδιδόσχῃ τὸν
ὀφθαλμόν, ἐβλεπον πάσῃ. ἐλθὼν δὲ ὁ
κατέχων,

καίχων, καὶ ξίφος γυμνωμένον, φησὶ
 δῆσαι αὐτῷ τὴν Γοργόνα· ἐὰν ᾗ μὴ φε-
 σωσιν, ἀποκτείναναι αὐτὰς. αἱ δὲ Φοιβέμματα
 φράζοντο. οἱ δὲ ἀποπηδῶν τὴν κεφαλὴν
 τῆ Γοργόνος, εἰς αἴρα ἦλθε, ὃ δειξάς τὰ
 πρὶν Πελιδόκτῃ, λίθον· τὸ πρὶν ἰππῆσι.
 καὶ τῶν δὲ γλοιῶν, τὸν αὐτὰ ζῶντα νε-
 κρῶ κεφαλὴν ἰδόντα ἀπολιθώθηται. τίς
 γὰρ διωαίμεις τὰ νεκρῶς ἐγίνετο διὰ τοῦ πᾶν
 ἡ· Φόρκυς ἦν αὐτῇ Κυρηναῖος. οἱ δὲ Κυρη-
 ναῖοι καὶ γένος μὲν εἰσὶν Ἀθηῶνες· οἱ καὶ
 δειγῶν τῇ Κυρηνῇ, ἔξω ἔσαν τῶν Ἡε-
 κλείων σπηλῶν. ἀρᾶσι δὲ Λιδύην περὶ τὴν
 Αὔονα πῶμον καὶ Καρχηδόνα. οἱ δὲ
 σφόδρα χρεοῦσι. οἱ δὲ φόρκυς ἐβασίλευε τῇ
 Ἡεκλείων σπηλῶν· οἱ δὲ τρεῖς καὶ πρὶν
 πτεράπηχυν ἀράματα Ἀθηναῖς χρεοῦν.
 καλῶσι δὲ τὴν Ἀθηναῖ Κυρηναῖοι Γοργό-
 νην, ὡς περὶ τὴν Ἀρπυῖαν Θερσῆος Βενδύαν.
 Κρήτης δὲ Δικτυωνῶν, Λακεδαιμόνιοι δὲ
 Οὐπν. Ὁ μὲν φόρκυς ἀπὸ τῆς σφάπης εἰς
 τὸ ἱερὸν αἰαθῆαι τὸ ἀράματα, κατέλιπε
 ἡ κόρας τρεῖς, Σθενά, Εὐρυάλην, καὶ Μέ-
 δουσιν. αὐτὰς γήμασθαι μὲν ἐδύνῃς ἡσθη-
 ῆσαν· διελεύθου δὲ τὴν ἑστίαν, ἐκὰς ἡ
 ἡρώεσσι. τὴν δὲ Γοργόνα ὑπὸ ἀναβῆναι
 τῇ ἱερῇ αὐταῖς ἰδοῦσαι, ὑπὸ διελθῆναι, ἀλλ'
 ἐν μέρσι καπνίζοντο ἀναβῆναι θησαυρὸν
 ἰαυπῆς· ἡ δὲ τῇ φόρκυνι ἱταῖρος, κα-
 λὸς καὶ ἀρᾶς ἀνὴρ, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ
 πτεράγματι ἐχρῶντο ὡς περὶ ὀφθαλμῶν.
 Περσῶς δὲ αὐτῇ Φωαῖς ἐξ Ἀργεῖς,
 ἐληγίζετο πρὸς τὴν θάλασσαν, ἔχων
 πλοῖα καὶ ἰσθμὸν πρὸς αὐτὴν. Πυ-
 θῶν δὲ αὐτῇ τὴν Γοργόνα, βασι-
 λίσσας εἶναι γυναικῶν, καὶ πλὴν χρε-
 οῦν μὲν, ὀλέκοντο δὲ περὶ αὐτὴν
 ναυλοχῶν ἐν τῇ πορθέμῳ, καὶ μετα-
 ξὺ τῆς Κυρήνης καὶ τῆς Σάρδων θά-
 λαῶν, πρὸς τῆς ἐτέρας εἰς τὴν
 ἐτέραν, τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει.

puisset, cum gladio euaginato petiuit ab
 illis, ut sibi Gorgonem indicarent, alio-
 quin ipsas se interfecturum. Quam illz
 metu percitæ produnt. Cuius ille capite
 amputato in ærem abijt : eoque Polluci
 ostenso, illum lapideum reddidit. At ve-
 rò ridiculum hoc, hominem viuum mor-
 tui capite conspecto in lapidem conuer-
 ti. Quænam enim cadaveris ad hoc
 potentia ? Cæterum tale quid factum
 fuit : Phorcyn fuit vit Cyrenæus, Cyre-
 næi porro Æthiopes sunt genere, inhabi-
 tant autem Cyrenæm insulam, extra æo-
 lumnas Herculis sitam, & Africam arant
 apud Aunonem fluvium prope Cartagi-
 nem, abundantque auro. Qui Phor-
 cyn columnas Herculis regno tum possi-
 debat, tres numero, vbi simulacrum
 Palladis autem quatuor cubitorum fecit.
 Cyrenæi autem Palladem Gorgonem
 vocant : sicut Thraces Dianam Ben-
 diam, Cretes Dictynnæm, Lacedæmo-
 nes Vpin. Cæterum Phorcyn antequam
 simulacrum illud in templo dedicaret,
 moritur; reliquit autem filias tres, Sche-
 nonem, Eurylem, & Medusam, quæ
 nemini nubere volentes, diuinitatibus
 singulæ principatum vnus in-
 sulæ obtinebant. Porro simulacrum il-
 lud Gorgonis in templo collocare, aut
 etiam inter se partiti, minimè ipsis visum
 fuit; sed id vicissim sibi in thesaurum te-
 ponebant. Fuerat autem Phorcyni socius
 quidam vir probus ac bonus, illoque in
 omni negotio tanquam oculo uteban-
 tur. Interea Perseus, exilio ex Argo cie-
 ctus, loca mari adiacentia deprecabatur,
 secum habens nauigia aliquot, & bella-
 torum vel prædonum potius fortem ma-
 num. Cumque intellexisset, Gorgonem
 hanc feminarum esse reginam, auro qui-
 dem abundantem, sed virore inopem:
 primum quidem in portu nauium statione
 facta, inter Cyrenem & Sardes nauigans,
 nuncq; in hanc, nunc in illam descendens,
 vitum illum, qui oculi vice fuerat, caput:

Harcum verò vna illi ait, nihil aliud ab ipsis capiendum, præter vnam Gorgonæ auri quoque copiosioris illi indicium facit. Filix autem illæ, cum oculum iam vicissim non haberent, vt dictum est, inter se coeuntes, altera alteram incusabat. Intellecto autem, nullam illarum oculum habere, quidnam illud facti esset mirabantur. Quo tempore Perseus adnauigans, sibi illum oculum adesse aiebat, seque illos redditurum negabat, nisi sibi, vbi sit Gorgon, eloquantur. Addidit & comminationem, se, nisi imperata facerent, illas continuò interfectorum. Cui Medusa se illam nolle ostendere respondit; ceterum Stheno & Euryale indicantur: ac proinde Medusa interfecta, duabus alijs oculum reddidit. Gorgonem autem acceptam concidit, postulataque ab illis tritremi, Gorgonis illi caput imposuit, & Gorgonem appellauit: in eaque nauigans, pecuniam ab Insularis exigebat, eos, qui dare recusabant, interficiens: sicque à Seriphjis, quos accessit, cum pecunias petijisset, illique contulissent, Perseus iterum hac de causa in forum venit. Illi autem relicta Seripho discesserunt. Cumque rursus Perseus eò appulisset ad pecunias exigendas, in forum veniens, hominem quidem nullum, sed lapides humanæ magnitudinis reperit. Vnde cæteris insularis edixit: Videte, quomodo Seriphij, quod pecuniam non exhibuissent, confecto Gorgonis capite, in lapides conuersi sint: idem vobis, ni faciatis, eueniet.

45. *Genu crure proprius.*] De ijs, qui seipfos potius quam alios diligunt, & proximios magis quam remotos. Aiunt enim, quendam in pugna cum videret consobrinum & fratrem suum in periculo constitutos, fratri suo propugnasse, & hoc ipsi dixisse.

ὡν μία φράζει αὐτῶν, ὅτι ἄλλο μὲν εἶδεν ἔχει λαμβανῆν παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ τὴν Γοργόνα. μνηρὺ δὲ αὐτῶν τὸ πλεῖστον τῶν χρυσῶν. αὐτὰρ ὅν αἱ κράει, ἐπεὶ οὐκ ἔχον τὸ ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μίρῳ κτ' τὸ εἰρημῶν, σωθήσονται ὁμοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν πύργων. ὅστις δὲ ἐπισκοπῇ, μὴ ἔχῃν, ἰθαυμάζον τὸ αἶμα τὸ γιγνόμεν. ἐν τούτῳ προσπαλὲν αὐταῖς ὁ Περσεύς ἐφράζει, ὡς αὐτὸς ἔχει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ φησι μὴ λησθῆναι αὐτὰς, ἐὰν μὴ φράσωσιν, ὅπως εἶναι ἡ Γοργών. ἐπηπαίλει δὲ καὶ προσκινεῖν, εἰ μὴ εἴπουν ἡ μὲν ἂν Μένουσα ὁ φράζει δειξάτω· ἡ δὲ Σθενὼς ἔευρυάλη εἰδείξας. τὴν μὲν ἂν Μένουσαν ἀποκρίνεται, αὐτὴ δὲ ἄλλαι τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ τὴν Γοργόνα κατέκτανεν· ἀπαιτήσεις δὲ τῆς κρη, ἐπίθηκε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἐπ' αὐτὴν καὶ τῇ νηὶ δὲ ὄνομα ἔθηκε Γοργών. ἐν αὐτῇ ἡ ἀρχὴ πάλιν, καὶ χρῆμα τὰ πρὸς τὴν νηυσὶν αὐτῶν εἰσπεσέηται, καὶ τὰς μὴ δίδόντας αἰήρει. ἔτω δὲ καὶ τὰς Σεμφίους ἦται, προσπαλάσους ἐκείνοισι, χρῆμα τὰ συναγαρόντων δὲ αὐτῶν, ὁ Περσεύς ἤτ' ἄλλω εἰς τὴν ἀγορὰν. οἱ δὲ ἐκλήσαντες τὴν Σεμφον, ὡχοντο. προσπαλάσους ἂν πάλιν ὁ Περσεύς ὅτι τὴν ἀπαίτησιν τὴν χρῆμα τὰν, καὶ ἐλθόντες τὴν ἀγορὰν, ἀθροισαν μὲν ὁ δὲνα εὖρε, λίθος ἡ αἰδρομυκός. πῶς οὖν λοιπῶν τὴν νηυσὶν ἔλθον ὁ Περσεύς ἐπέδρα μὴ παρῆκον τὰ χρῆμα τὰ, ἐρεῖται, ὡς Σεμφιοὶ θεασάμενοι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν· τὸ το μὴ πάθηται καὶ ὑμεῖς.

45. *Γόνυ κνήμης ἔγγυον.*] Ἐπὶ τὴν αὐτὰς μάλλον ἐπὶ τοὺς ἀγαπώντων, καὶ τὰς πλησίον. τῶν μακρῶν ἐν πολέμῳ γάρ φασιν πᾶσι δὸναι ἀνέψιόν καὶ ἀδελφὸν ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν τῶν ἀδελφῶν, τὰ το εἶπεν.

46. Γράμματ' Βέλλεροφόντης δι-
κρύνει.] Επὶ τῷ περὶ ξενύτων ἑαυτοῖς πι-
καύν. Βέλλεροφόντης πρὸ πρῶτον ἱππῶνας
ἐκαλεῖτο, αὐτῶν δὲ Βέλλερων τὸ Κορινθίων
δυναστὴν, Βέλλεροφόντης ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ
φύσφι μὲν παῖς Ποσειδῶνος, Πηκλήσιον δὲ
Γλαυκῶν λαβὼν ἐν ᾧ Ποσειδῶνος τῷ
Μεδούσης τῆς Γοργόνος, Πήλασον πῆρω τὸν
ἵππον, (διὰ γὰρ τὸ τῷ ἔχῃ τὴν περὶ πρῶ-
τον, ὃ ἵεκεπεπιδόκηκε τῷ Γοργόνος ἱρα-
χήλῃ) θράσους ἢ ἱμφύλιος Φόνος, (Βέλλε-
ρον γὰρ ἵνα αἰετὸν, τὸ πολλῶν ποικί-
νας, φέρεται εἰς Ἀργεῖον) τυχεῖν δὲ ᾧ
Προίτη καθαρσίαν τῷ βασιλείῳ, μὴ αὐ-
τῷ δίδεσθαι. Ἀντίτα δὲ ἡ Προίτη γυνὴ,
ἐραδίῃσι τῷ Βέλλεροφόντῃ, εἶδετο ὅπως
αὐτῷ συνδυνασθῇ· ὃ δὲ δεξιῶν μὲν τὸ
ὅσον, αὐτὴν ἐλεγε. Ἡ δὲ Ἀντίτα δίδουσα,
μὴ τῷ Προίτῃ περὶ λαβῶν ἐξείημι τὰς
αὐτῆς ἡρώτας, ἐφθασε τὸ Βέλλεροφόντην
καθ' ἑαυτὴν, ὡς ἀρετὴν βεβιασμένην παρ'
αὐτῇ. Ὁ δὲ Προίτῃ αὐτὴν χερσὶν ἐκ
ἡδυνήθη τὸν Βέλλεροφόντην δούκτειναι,
πῆμα δὲ ἢ αὐτὴν εἰς Λυκίαν περὶ τὸν πιν-
θρον Ἰωδάτην, ἀδοκίμας καθ' ἑαυτὴν κα-
μίζοντα γράμματ'· ὃ ἢ πολλοὺς ἐγγυρ-
νασμένον ἀθλοῖς, ὡς ἐκ τῶν φθειρό-
μενον, ὥστε πᾶσι τῶν κατ' αὐτὴν γρα-
τῆς θῆσεν δεινὴν κατὰ βολὴν (πρωτων
γὰρ κακῶν ἀθλων καὶ ἡλίων τῇ δυνάμει
κατηγωνίσασθαι) ἔδωκε ἢ αὐτῷ εἰς ἅμα
την ἰδίαν θυγατέρα Καπηνδραν, ἢ τὴν βα-
σιλείας μοῖραν ἵνα λέγῃ ἢ αὐτὴν ὑπερ-
γίνεσθαι τοῖς ἐπ' αὐτῇ θελήσει μὴ τῷ Πη-
γαστῇ τὸν ἑρμῆν καποπλήσσει (πὲρ γὰρ νῶ-
τα, ὡς ἐφαμεν πῆρω τῷ ἑρμῇ ὁ ἵππος) τὸ ἢ
Δία μὲν ὑποπλάσσειν ἱμβαλεῖν τῷ Πη-
γαστῇ, ὅτι ἐκπλεῖν τὸν Βέλλεροφόντην,
καὶ καπνηθῆναι εἰς τὸ τὴν Λυκίαν πεδίον,
πρὶν αὐτῷ καλεῖσθαι ἄλλοιον πεδίον·
ἀλλ' αὖθις δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τὸν δὲ ἵππον λαβὼν τῷ Ἡῷ δεηθῆσεν τῷ Διὶς
illum

46. *Bellerophontes litteras tulit.*
Deijs, qui sibiipfis mala conciliant. Bel-
lerophontes antea Hipponus vocabatur,
cumque Bellerum Corynthiorum Princi-
pem de medio sustulisset, nomine Bello-
phontis est appellatus; fuitque naturâ filius
Neptuni, adoptione autē Glauci. Accep-
to autem à Neptuno Pegalo alato equo Me-
dusæ, quæ filia Gorgonis erat (inde enim
id nominis accepit quodd ex Gorgonis collo
exsilisset) cum quendam ex suis contribul-
ibus occidisset Bellerum nomine, ut dixi,
Argos profugit, & à Præto rege expiatus,
cum ipso deinceps est commoratus. Antia
autem Præti vxor, Bellerophontis antiore
capta, illum ut cum ipso possit concumbere
rogauit. Ille verò rectum amplexus, eidem
contradixit. Vnde Antia verita, ne ille an-
teuertens ipsius amores, Præto indicaret,
Bellerophontem præuenit, sibi ab illo vim
illatam esse dicatans. Prætus autem, no-
lens ipse Bellerophontem occidere, in
Lyciam illum mittit, ad Iobaten, vxor-
is suæ patrem, litteras præter expecta-
tionem in sui ipsius perniciem illi se-
cum ferentem. Qui cum multis illum
certaminibus exercitum neque tamen
adhuc perditum videret, existimans, om-
nem quam in illum instruxerat vim, esse
debellatam (tot enim adeoque perni-
ciosas ærumnas virtute sua superau-
erat) filiam illi suam Cassandram nomi-
ne in matrimonium, & regni cum illa
partem aliquam dedit. Fertur autem
Bellerophontes rerum quas gesserat ma-
gnitudine elatus, cum Pegalo suo (nam
dorsum huius equi, ut diximus, penna-
tum erat) cælum inspicere voluisse.
Iouem autem iratum, æstrum Pegalo
immississe, atque ita Bellerophontem
deturbatum in Lyciæ campum decidisse,
qui campus ab ipso etiam Aleiis
campus est vocitatus, quod mutilatus
in illo erraret: equum autem ipsum
Aurore cessisse in donum à Ioue

illum postulanti, quò sine molestia orbis ambitum cum eo circuiret. Historia autem est apud Asclepiadem in Tragodumenis.

47. *Anus bacchatur.*] In eos, qui
intempestivè aliquid faciunt. Aristophanes: *Anus libidine pruriens & bacchans.*

48. Anus, instar equi lacunam pro sepulchro habebis.] In eos, qui suo merito extrema perpetiuntur. Equi enim veruli in lacunas projiciuntur.

49. *Annus cothorissantes.*]

50. *Aniles fabula.*] Deijs, qui ineptè nugantur.

§1. *Dionis gry.*] De re parua ac vul-
gari.

52. *Pulverem annis pedibus plaudens
multum excitat omnis.*] In illos, qui
propter peritiam multas res mouent.

53. *Anus hircissat.*] In eos, qui præter naturam nimium mulieribus addicti sunt.

54. *Nudior Ialemo.*] Vox est lamentationem indicans. proinde vsutpatur de rebus luctuosis.

55. *Nudior leberide.*] De omnino mendicis. hoc est, nudior serpentis cute.

§6. *Nudipedalibus gaudet.*] De ijs, qui ludis publicis oblectantur. Pueri Spartz in Lacedaemonia, hymnis Deos concelebantes, nudis pedibus incedebant in honorem Spartiatarum, qui in Thyreis ceciderant.

57. *Nudo capite.*] In eos, qui impudenter in quilibet feruntur.

58. *Gygis inflas.*] De ijs, qui frustra laborant: significat enim rete.

59. *Dentale non est in illo.*] De eo, qui ad aliquid ineptus est.

60. *Gygis annulus.*] De impostoribus in omni vaficiiei genere exercitatis. Gyges enim bubulcus cum esset, retræque motu humus discelsisset, inuenit cadauer, quod annulum gestabat, eius natu-
ræ, vt quoties gemmam inuerteret, vide-

ἄνθρωπον, πρὸς τὸ ἀκόπως περιεῖναι ὅς τῃ
κρίσμῃ περιόδους ἢ διίστηρίᾳ ἀπὸ τῆς
ἀκλήπαθῃ ἐν τραγωδιῇ τοῖς.

47. Γραῦς βακχούσῃ.] Ἐπὶ τῶν
πρῶτων πρῶτων καὶ Ἀρσινόῃ
της Γραῦς κατῳσα καὶ βακχούσῃ.

48. Γραῦς, ὡς πρὸς τὴν χαρὰν
 δραῖον ἑξῆς.] Ἐπὶ τῇ ἀξίῳ τῇ
 ἑχατῇ παρόντων· οἱ γὰρ γενησέτις
 ἵπποι εἰς χαρὰν ἐμβάλλονται.

49. Γράψτε καθεμιά ὁμάδα.]

σο. Γραῶν ὕθλοι.] Ἐπὶ τῶν μάτην
ἀφροιστῶν.

ζι. Γεῦ τὸ Δίωτον.] Ἐπὶ τῇ μι-
κρῇ καὶ τυχόντῳ.

52. Γραῦς ἀνακροτήσασα πύλιν κα-
ριοτὴν ἐγείρει.] Ἐπὶ τῇ δὲ ἱμπέρῃ
πολλὰ πρᾶγματα κινέονταν.

ζζ Γραῦς ἀνάθυα.] Ἡ τῷ, καπεῖα.
Ἐπὶ τῷ παρ' ἡλικίας γυναικισομένην.

54. Γυμνόπρος Ἰαλέμν.] Δηλοῦ τὴν
θρήνον· ἴσως ἐπὶ δὲ τῇ τῶν οἰκτρῶν.

55. Γυμνότερον (C) λεβηδέ (C).] Ἐπὶ
τῶν πάνυ πτωχῶν. Ἀντὶ τῆς, γυμνότερος
ὡς δὲ δέρμα (C).

56 Γυμνοποδίας χαίρει.] Ἐπὶ
τῶν Φιλορῶτων· παῖδες ἐχάρουν ἐν
Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς, εἰς θεοὺς ὕμνους
ἀδόντες, εἰς μὲν τῶν ἐν θυρέᾳ ἀπο-
φαινόντων Σπαρτιατῶν.

§7. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.] Ἐπὶ τῷ
αἰσχυρῶντος χωρῶντι ὡς πῦρ ἐν
τυχῶν.

58. Γύαρθον Φυσᾶς.] Ἐπὶ τῇ μα-
την πονάντων· σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον.

59. Γύνη σου ἔσται ἐν τούτοις.] Ἐπεὶ
τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ.

60. Γύνη δακτύλιον.] Ἐπὶ τῇ πο-
λυμηχανίᾳ καὶ παύσῳ. Γύνης γὰρ
βαρέλιον ὦν, τῆς γῆς σαγείσης, εὗρε νε-
κρὸν φορῶντα δακτύλιον, καὶ τῷτοι πε-
ριελει-

ἐλεόμην. Φύσιν ἔχοντα ὡς κ' ἑρ-
φας τῆς σφινδόνης ὀρθῶται, ὅταν βί-
ληται καὶ μὴ δὲ αὐτὰ ἔκταναι τὸν βασιλέα
Κανδαύλην, καὶ ἔρξει.

61. Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.] Ἐπὶ τῷ
δοτέρῳ.

62. Γυμνὸς πατρίδα.] Ἐπὶ τῷ
σφόδρα δοτέρῳ.

63. Γυναιὶ γυναίξιν κόσμον ἢ σιγῇ
Φέροι.] Σοφοκλέους.

64. Γυνὴς σκιά.] Ἐπὶ τῷ μηδενὸς
λόγῳ αἰζῶν, ἢ δειλῶν.

65. Γυναικὸς Φρένας.] Ἐπὶ τῶν
αὐσῶν.

66. Γυνὴ στρατηγῆς, ἢ γυνὴ στρατῶ-
ται.] Ἐπὶ τῷ σφοδρῶς.

67. Γυναικὶ μὴ πίστις, μὴ δ' ὅταν
θάψῃ.] Ὅτι μὴ δὲ γυναίκα πιστεύει.

68. Γυναικῶν ὄλεθροι.] Ἐπὶ τῶν
οἰκτρῶς ἀναιρεμένων.

69. Γυνίως ἀξίῳ αἰνῶ.] Ἐπὶ τῶν
ἀσωαίτων καὶ ἀπαραγόντων.

70. Γυναικὸς ὄμμα τῆς ἀκμάζουσιν
βίβλου.] Ὅμοια τῇ Γυναικὸς αὐτῇ
θάλπει νεώτεροις.

retur: quando verò vellet, non videtur.
Quo ille accepto, eius adminiculo
Candaulem regem occidit, & ipse re-
gnum occupavit.

61. *Nudus ut ex vulva.*] De om-
nium rerum egenis.

62. *Nudior clauo.*] De valdè ino-
pibus.

63. *Silentium & taciturnitas, ὁ mu-
lier, vestrum decorat genus.*] Sophoclis
admonitio.

64. *Vulturis umbra.*] De rebus nul-
lius omnino pretij.

65. *Famina mentem.*] De insipien-
tibus.

66. *Dux ipsa belli famina & miles
cluit.*] De inopinatis.

67. *Ne famina quid credas, vel
morina.*] Monet, mulieri nullatenus esse
fidem adhibendam.

68. *Muliebris perniciēs.*] In eos, qui
miserabiliter de medio tolluntur.

69. *Vir angulo dignus.*] In insipien-
tes & ociosos.

70. *Oculus acutum famina est telum
viris.*] Idem cum hoc: *Mors certa vox
est famina adolescentibus.*

Δ.

D.

71. **Δ**αίδαλῳ πῆμα.] Ἐπὶ τῶν
ἀπελθούτων πᾶς τήχας.
λέγεται γὰρ, ὅτι Μίνως Δαί-
δαλον ἔ' ἱκαρον καθέειρε Δαί-
πια, ἡ δὲ αὐτῷ ὄντας. Δαίδαλος ἢ πῆμα
πύργου περὶ τῆς, ἐξῆλθε μὲν τῷ ἱκά-
ρω τοῦ πύργου, αὐθροῦσι περὶ τῶν ἀμύχα-
νων, καὶ αὐτῶν πύργου ἔχοντα περὶ τῆς.
τὸ οὖν λέγεται ὅτι πύργον Δαίδαλος
ὦν ἐν εἰρηκῇ, καθ' ἑαυτὸν Δαί-
πια, καὶ σκαφίδι ἐμβαλὼν σὺν τῷ ἱκά-
ρω, εἰς θάλασσαν ἔταλιν αἰδομένῳ
δὲ ὁ Μίνως, πέμπει πλοῖα διώζοντα.

71. **D**aedali opus.] De ijs, qui ex-
quisitissimè & accuratissimè in
arte quaque quid faciunt. Di-
citur enim Minos Dædalum & Icarum fi-
lios suos ob nescio quod delictum con-
clusisse: Dædalum autem adscititijs sibi
alis apposis vna cum Icaro euasisse. Co-
gitare autem hominem posse volare, id-
que alis adscititijs; est cogitare id quod
fieri nequit. Quod ergo dicitur, tale quid-
piam fuit: Cum Dædalus in custodia esset,
se se per fenestrâ demittens, conscensâ sca-
pha, cū Icaro mare petijt. Quare intellecta
Minos, mittit naues quæ illos persequatur.

K

qui

qui animaduertenres, ab insequentibus se peti; ventum vehementem atque acrem nacti, quasi volantes, in mari huc illuc circumferuntur. Et Dædalus quidem saluus in terram euasit: Icarus verò in mari periit. Vnde & Icarium ab illo pelagus est vocitatum. Qui cùm ad littus maris postea eiectus esset, à patre est humatus.

72. Δασύαν νύκτα. *Densam noctem.*] Brumalem vocant.

73. Villosum pedibus leporem celsiudo præibis.] De impossibili.

74. Datus bonorum.] De fortunatis. Darius enim vrbs Thraciæ fuit valde opulenta. De qua Theopompus libro 1111. de rebus gestis Philippi, & Ephorus in 1111.

75. Dadali ala.] De ijs, qui propter inopiam alicuius rei, accessione alterius vtuntur.

76. Lepus pulpamentum querit.] De eo, qui ab alijs sibi præberi perit, quæ ipse penes se habet.

77. Dactylus dies.] De ijs, qui feliciter degunt. Dactylus enim vir quidam Athenis fuit, qui ad maximos & summos honores euectus fuit.

78. Sumptum impendens in ea quæ non oportet, parcus erit in ea quæ oportet.] Chilonis.

79. Laureum baculum gesto.] De ijs, quibus ab aliquibus insiditæ struuntur: quod aduersus illas laurus sit amuletum.

80. Alteris melioribus.] De ijs, qui secundò sacrificant: siquidem si victima prius non esset litatum, iterabant sacrificia.

81. Contigit & ignauis præda ex venatu.] De ijs, qui præter meritum feliciter agunt,

82. Formidolose opes gratum animo sunt malum.] Eò quod diuites sese amuniant.

ὡς ἤδοντο δὲ Ἰκαρὸς π καὶ Δαίδαλος. διωκόμενοι, αἰέμα λαβόμεν καὶ σφοδρῶ ὄντες, πεισόμενοι, ἤγουν παλιότες ἐν τῷ πλάγῃ, πετίζεσθαι. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεσθαι εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἰκαρος πλωτὰ ἐν τῷ πλάγῃ ὅθεν ἀπὸ ἐκείνης Ἰκαρίον πύλον ἐκλήθη· ἐκβλήθεις δὲ ὁ Ἰκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων, παρὰ τὴν πατρὸς ἐσφην.

72. Δασύαν νύκτα.] Τὴν χειμερλίαν φαν.

73. Δασύπαιδα λαγὼν τῶν σφιδραμῶν χελώνη.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτῃ.

74. Δάτῳ ἀγαθῶν.] Ἐπὶ δωδαιμένωντων· ἡ γὰρ δάτῳ πάλιν ἐν δὴ θοράκης, σφιδραμῶν δὲ δαίμων, διδελώκα πνὴ ὡς αὐτῆς οὐκ ἐμπνέει· φιλοπικων, καὶ ἔφορος ἐν πᾶσι.

75. Δαδάλου πτερὰ.] Ἐπὶ τῶν διὰ πορείαν χρωμάτων προσθήκη παρελθόντων.

76. Δασύπικτος κριῶν δὴ πτυμῆ.] Λέγεται ὅτι τῷ δὴ πτυμῆντος παρὰ ἄλλων γενέσθαι τὰ ὄντα αὐτῷ.

77. Δακτύλῳ ἡμέρα.] Ἐπὶ τῷ μερῶντων. Δακτύλῳ γὰρ πῶς ἐγένετο αὐτῷ Ἀθήνησι μεγίστων πινῶν λαχῶν.

78. Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλιγῶς ἐσθ' ἐφ' ἃ δεῖ.] Χίλωνος.

79. Δαφνίην φορῶν βακτρίαν.] Ἐπὶ τῷ ὑπὸ πινῶν δὴ πινῶν βακτρίαν παρόσον ἀληθιφάρμακον ἢ δάφνην.

80. Δαπύων ἀμεινόνων.] Ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐκ δαπύων, ὅταν αὐτῆς πᾶσι περὶ πρὸς ἑαυτὴν μὴ καυθῇ, καὶ δὴ δαπύων τεραπῶσι.

81. Διδόθῃ κακῶς ἄχρα.] Ἐπὶ τῷ παρὰ ἄχραν ὀπταγόντων.

82. Δελὶν δ' ὁ πλάτῳ καὶ φιλόψυχον κακόν.] Παρόσον οἱ πλάτῳ· αἰσφαλίζοντα.

83. Δίχ' ἢ βῶλον ἀλήτης.] Ἐπὶ τῇ παύσῃ δεχομένων ἀλήτην γάρ Φασί πνα ἐκτόλῳ σιωπῇ τήσιν αἰτήσιν τρεοφὴν ἄρσιν δ' ἐκείνον βῶλον δύναι αὐτῷ, ὡς τῷ Διὸς ὄντα τὴν δὲ τῷ εἰπεῖν.

84. Δελφίνα πρὸς τ' ἄρσιν δέσ.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτῃ, ἂν τὸ δυνάμειν εἶναι. Πρὸς τὴν δ' ἀδυναμίαν ἔχειν ἢ τηρεῖν τὰ διδομένα. Φιλοῦκεν ἢ δὲ δελφίς ζῶν πεπίστευται καὶ τῷ τὸ μαρτύριον. Αἰνῶν, πόλιν ἐπὶ Θρᾷσας. ἔτυχεν οὐκ αἰῶναι δελφίνα, καὶ τρωγῆναι μὲν, ἢ μὴν εἰς θάλασσαν, ἀλλ' ἐν βίωσιμα εἶναι τῷ ἐαλωκῆν. ἔκιν ἐρρύη μὲν αἶμα. ἦσαν οἱ ἀθήρατοι, καὶ ἀφίκοντο εἰς τὴν λιμνὴν ἀγάλη, καὶ κατισκέρτων καὶ ἦσαν πειρασίοντες οὐκ ἀρχόν. Ἐν τῷ τῷ ἦν, ὡς τὸ εἰκός, αὐτὸς νήχεσθαι καὶ παῖδας αὐτῶν. οἱ πόντοι νῆσι ἐδίδαν, ἔα φῆκαν τὴν ἐαλωκῆν. καὶ ἐκείνοι κατισκέρτων ὡς ἔταρον εἰς τῶν κηδεσῶν ἢ γένει παρρησίου, ἢ χροῖο ἀπόντες. ἀπάνιοι δὲ αὐθροπῶν, ἢ οἰκίῳ δυστυχῆσιν ἢ οἰκίῳ κρινωνέσ παρρησίου καὶ φρονιδῶν.

85. Δεκάπυς σκιά ἐστιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ καιρὸν ἀπόντων. ὅτι τὰ δεῖπνον τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ καλουῦντες ὅτι δεῖπνα, καὶ οἱ καλὸν μῶροι, παρεσημαίνοντο τῶν σκιῶν καὶ ἔτι οἱ μὲν ἔμμενον τὰς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῆσαν ὅτι τὰς ἐστάσεις, ἐφ' ἧς οἷον πῇ τὴν περὶ ἡμέραν εἰς πῶς ὥρας παρρησίου.

86. Δελφίνα ἦν αὐτῆς τῆς δελφίας.] Ἐπὶ τῷ σφόδρα δελφῶν.

87. Δεῖ νοεῖν πὲρ μέρι.] Ἐπὶ τῶν μετὰ φίλων ἐνδεικνυμένων.

88. Δεκά ἢ κύων πικρὸς, καὶ παύτα λυκά.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ δυνάμεων.

89. Δεκά τὸ ὄβολος.] Καὶ ὑπερβολὴν, ὅτι μηδενὸς ἀξίον.

83. *Etiam glebam erro admittit.*] De ijs, qui omnia accipiunt. Aiunt enim, erronem quendam, cum bubulco occurrisset, ab eoque cibum petisset, illum glebam ei sublatam dedisse, tanquam Iouis ea esset: tum istum hoc respondisse.

84. *Delphinum cauda alligas.*] De re quæ factu est impossibilis, eo quod nimia huius animalis sit mobilitas & lubricitas. Quadrat in illos, qui accepta aut data tenere aut servare nesciunt. Generis sui amans animal delphinus creditus est; id quod vel hinc videre licet: In Thracia ciuitas quædam est, Ænus nomine; in qua euenit, ut Delphinus caperetur, & vulneraretur, licet non mortiferè: nam virale adhuc aliquid capto inesse constabat, & illi quidem sanguis effluebat. Alij verò Delphines non capti, eo intellecto, gregatim in portum magnis saltibus aduenerunt, nescio quid improbius facturientes. In more autem erat, ut videretur, & ipsos & pullos ipsorum cum illis natæ: qui proinde illos metuentes, etiam captum dimiserunt, quo isti tamquam socio, affine, & generis sui proximo recepto, abierunt. Cum rarò interim homines cuiquam ex necessarijs suis, seu viro seu femina laboranti, studiū suum operamque impendere soleant.

85. *Decempedalis umbra est.*] De ijs, qui tempestiue ad conuiuium eunt. Veteres enim qui ad conuiuium vocabant, & vocabantur, [ymbam notabant: atque ita sub id tēpus illi expectabant vocatos: illi autem ad conuiuium prodibant. Atque hinc conijcere licebat, quotanam esset hora.

86. *Timidior es ipso timore.*] In vehementer metuculosos.

87. *Oportet in partem agrosare.*] De ijs, qui exactè amicitiam re ipsa ostendunt.

88. *Decem catella pariat & omnes candidos.*] De similibus & fortunatis.

89. *Decem uno obolo.*] Hyperbolica locutio. De hominibus minimi pretij.

90. *Delphinus in aqua balnei.*] De
ijs, qui impedimento sunt, quò minùs
aliquid, vt par est, fiat.

91. *Timidior es prospiciente.*] In val-
de timidos. Vir enim ille perquam timi-
dus fuit, qui prospiciens ex spelunca, vi-
so Hercule in lapidem conuersus est, man-
sitque in hunc diem lapis, hominis spe-
ciem præ se ferens.

92. *Molestum est futuri esse con-*
scium.] Apophthegma Thaletis Milefij.

93. *Serta gerit Delphus homo, sed
sitis enecat illum.*] Illi enim propter sac-
rificia quæ faciunt, coronati quidem
sunt; at verò siti pereunt: hoc est, neces-
sariis destituuntur.

94. *Neſcunt ſtupendas machinas Aegyptij.*] In maximè maleficos: tales enim Aegyptij.

95. *Delphinium natare doces.*] De ijs, qui aliquos ea docere nituntur, in quibus abundè satis exercitati & versati sunt. Aut de ijs, qui in arte quapiam solidissimè edocti, simulant se à quopiam discere. De delphinis tale quid fertur. Cæranus quidam nomine, Paro oriundus, cum Byzantijs iaculo reti incidentes delphines capti fuissent, pecuniam piscatoribus, qui illos ceperant, velut in lytrum dedit, liberosque dimisit. Cumque quodam tempore naue quinquaginta remorum veheretur, illaque subuerteretur, cæteris perditis, Cæranum delphines seruauerunt, beneficij quo illos priùs affecerat, vicem reponentes. Alterum autem saxum ostenditur & cauum, in quod illi natantes illum tulerunt, & vocatur locus Cæranus. Insecuto porro tempore, cum idem Cæranus iam extinctus, propè mare cremaretur, delphines, re comperta, ibidè congregati, quamdiu pyra igni fortiter ardebat, ibidem manserunt, amico suo fidi amici. Cû verò pyra esset extincta, narati retro cesserunt. Et homines interim viuos quidem & opibus florentes colunt.

90. Διελφὶς ἐν λυπηρίῳ.] Ἐπὶ τῷ
παρ' αἰξίαν τι πιεῖν σὺν ἀνιχορμήων.

91. Δελόπρϑ ε τῷ Ὡρεακίπιν.
τϑ.] Ἐπὶ τῷ σφιδρά δελῶν. Ἀνρ
γάρ ἔτϑ ἰγνέτο δελῶς, ὅς τῷ Ὡρεακίπιν
ἐκ σφιδράς, ἔιδων πὺν Ἡρεακίπιν, ἀπ-
λιώθη, καὶ ἀγαγόμεν ἔπ καὶ τοῦ ὁ λί-
θου αὐθροποδοῆς.

92. Δεινὸν τὸ σιωδῆν τὸ μέλλον.]
Ἀπίφθγμα θάλειω τῷ μιλησίῃ.

93. Δελφὸς αὐτὲρ εἴφαιον μὲν ἔχθρ.
 ὁψιν δ' ἀπὸλλω λιν.] Οὔπι γὰρ διὰ τὸ
 ἱερῶσ' ἔστι φαιον μὲν μὲν καί, ὁψιν δ'
 ἀπὸλλω.] ἀντὶ τῶ τ' αἰαγακάων ἀπορῆσι.

94. Δανοὶ πλείων περ μηχαναὶ Ἀι-
γύπιοι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργη-
τῶν περὶ τοὺς οἱ Ἀιγύπιοι.

95. Δελφίνα νήκεται διδάσκεις.]
Ἐπὶ τῷ ἐκείνοις πινὰ παιδοτριβάνων,
ἐν οἷς ἡσκῶνται ἡ πλὴν τῶ ἀκρως εἰς τι πε-
παιδευμένων, καὶ περὶ ποικίλων ὡς ἔ-
στιν μαθημάτων. λέγεται περὶ δελφίνων
γὰρ. Κοίρανος ὄνομα, τὸ γένος ἐκ Παρμ.
δελφίνων πινὰ ἐν Βυζαντίῳ, βόλῳ πε-
πισσάντων καὶ ἁλωσάντων, οὗς ἀγύροισι,
οἰοῦσι λύτρα πῶς ἔχουσιν, ἀφ' ἧται αὐ-
τὸς ἐλδοθήρας. ἔπειτα τοῦ πε-
παιδευμένων ἔχων αἰσθητικὴς διὰ τὸ νεῖος,
καὶ τῶ ἄλλων ἀφαιρέτων, τὴν κοίρα-
νον ἐσωσάντων δελφίνες, ὑπὲρ ἧς φθάσκει τις
ἔχον δειγματικὰς τῶν ἰσχυρὰ ἀλλοθιδόνες.
ἀκρα ἡ δεικνύται ἐν ὑπερβολῇ πύρα, ἐν-
θα ἔξιν ἔχοντα ὁμοῦως αὐτὴν. Ἐκαλεῖ-
ται ὁ χῶρος Κοιρανίον. χῶρος δ' ὅστις
πρὸ τοῦ ὡς τὸν τὴν Κοιρανὸν ἰαλὰ τὴν
πλησίον ἔκαστον. εἶτα μὲν τοὶ αἰσθητικοὶ
πολλοὶ οἱ δελφίνες, ἡθροὺς ὅσων. Ἐ εἰς ὅσον
ἡ πύρα ἡ κμαζὶ κακομῆν, παρέμειναν ὡς
φίλοι φίλοι πύροι. εἶτα μὲν τοὶ κατὰ
συνείδησιν, οἷοι ἀπηνήχοις. αὐθροὺς γὰρ
μὴν ζῶντες πρὸς τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν

οι νεκροὶ δὲ ἀποσπέρφονται, ἢ καὶ δι-
νυχουῶντας, ἵνα μὴ πῖνα ἐκπίνωσι καὶ
περὶ τὸν χρόνον χάριν.

96. Δεσμοὶ Τυρρήνοί.] Οἷς ἐχρῶντο
καὶ ἐκείνο καιρὸν εἰς τὰς τῶν δεσμῶν
κακυχίας.

97. Δόπρη [τοῦ πλοῦτος.] Ὅτι ἀπο-
χῶν τις ἐρίῃ, καὶ πᾶσι πλεῖ.

98. Δελφίνα λεκάνη ἢ χοίρει.] Οἱ
δελφῖνες τ' ἐξ αὐτῶν πηδῶντα ὑποδύ-
πτε, φορέσθην καμίζουσιν εἰς τὴν γῆν· τῆς
ἀνθρώπου πιδύοντες θάψαι τὴν ἐπι-
πῃ ἢ πλεῖστον ἐπρον, οἷον ἐκ μῶντος, ἢ ἐ-
νὴ Δία ὑπερμαχῶντες, μή ποτε ἄλλο κῆ-
τος σπιδράμη, καὶ τ' νεκρὸν ἀρπάσων, εἴτα
δαίσηται. ὅτι μὲν ἔν τ' ἀνθρώπων εἰσὶν
ἐνδοίχοι, θάψουσιν αὐτοὺς· οἱ δ' ἀπὸ Μυ-
σῶν καὶ Χαρίτων, ἀκηδῶς αὐτῶν ἐχρῶσι.
Καὶ δότε συγγνώμην, ὡς δελφῖνες φίλοι,
τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι· εἰς καὶ Ἀθη-
ναῖοι Φωκίαν τὴν χερσὶν ἐρρίψαν ἄλ-
φον, ἐ' Ὀλυμπίας ἢ ἐκ τῆς γυνῆ, ἢ τε-
κῶσι τ' ἐκ Διὸς, ὡς ἐκόμενοι· καὶ τ' Ῥω-
μαῖον Πομπήιον, τ' Μεγαρὸν Σπικλῆν, ἀπο-
κτείναντες οἱ Λιγυρῆται, εἰσὶν ἐρριμμένον,
ἄμοιρον τ' κεφαλῆς, πλησίον τ' θαλάτ-
της. Λέγει καὶ τὸ πρὸ δελφῖνος, ὅτι ἡ φύ-
σις αὐτὴν ἀκίνητον εἰργάσεται, καὶ πέρας
τῆς τῆς κινήσεως, πρὸς τὴν βίαν τέλει.
ὑπὸν γὰρ διόμην, μετὰ τὴν σῶ-
μα, καὶ ἀναπαύσας ἐπὶ ἄκρον τὸ ὕδωρ,
ὡς ἐρεῖσθαι πᾶς, καὶ θαλάσσει. αὐπνος ἢ
καὶ ἀμοιρ. τῇ θεῇ τῇ δὲ, ἢ δὲ ὑπὸς ἐπὶ
ἐτι γυνὴ καθύκει, ὡς ἔστιν εἰς ἑὸν,
ἔως ψαύση τῆς κατώτης· ὅταν δὲ περ-
σῶντα αὐτῇ, διυπνίζῃται περὶ τὸ δά-
πιδον, εἴτα ἀναδύνει καὶ πάλιν εἰς ὑπνον
ὑπερμαχθεῖς, καὶ νικῶντος τῇ θεῇ, κατ-
λιδοῖται, καὶ αὐτὸς ἀφ' ὑπνιδόσης τῇ αὐτῇ
κράσθαι, ἀναπλεῖ πάλιν καὶ πάλαιος δρᾶ-
ται, μετὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἐνεργείαν

mortuos autem & infortunatos auersan-
tur, ne quam pro beneficio accepto refe-
rant gratiam.

96. *Vincula Tyrreni.*] Quibus eo
tempore Tyrreni captivos affligebant &
vexabant.

97. *Altera nauigatio.*] Cum quis se-
cundis ventis destitutus, remis nauem
impellit.

98. *Delphinum patina non capis.*] *Delphini*, si quis ipsorum mortuus fuerit, illum subeuntes, in terram ferunt, hominibus illum committentes quo sepeliatur. Sequitur autem alia ingens multitudo, velut honoris causa: vel mehercle, quod potius crediderim, maiotis ergo custodiz, ne maior alius cœtus accurrens raptum mortui cadaver deuoret. Quotquot autem homines iusti sunt, illos sepeliunt, qui verò amusi & sine Gratijs, negligent. Sed date veniam, amici delphines, hominum immanitati, si Athenienses etiam Phociona virum optimum insepultum abiecerunt, & Olympias, quæ tamen filiam se ex Ioue genuisse iactitabat, insepulta iacuit; & Romanum Pompeium, cognomento Magnum, Ægyptij occisum, & capite truncatum, prope mare proiectum reliquerunt. Fertur & hoc post de delphine, quod natura illum semper mobilem fecerit: aded quidem, vt motus illi finis sit & vitæ terminus. Somno igitur indigens, corpus in altum tollit, & summa aqua natans, vt totus conspici possit, dormit (neque enim absque somno est, aut Dei illius experts.) Quando autem id facit, in profundum pellitur quousque terram imam contingit. Ad quam ubi peruenierit, in solum impulsus excitatur, & rursum emergit. deinde iterum in somnum actus, & Deo illo victus sensim labitur, similique impulsione excitatus, natatum repetit: idque sapius facit, inter quietem & operationem medius, neque vnquam omnē prorsus motionem amittens.

16. *Bacchanalia.*] Festum apud Athenienses: unde & parœmia. Tantum prope est, quantum, Ex sacris Dionysijs: De rebus meritis expetendis. Dicitur etiam Bacchus Dithyambus, quodd nutritus sit in antro, cuius aditus duplici ostio clauderetur. Hinc Dithyambici Poëtæ.

17. *Corinthus Iouis filius.*] De ijs, qui eadem semper repetunt. Cum Megarenſes Corinthijs lubessent, illorum edicta tibi nimis graua & iniusta videri dicebant, proptereaque palam xgre istam rem ferre se ostendebant. Qua de causâ Corinthiorum legati, Megaram cum venissent, nec populus illis aures præberet; offensus inclamarunt: *Non feret hac Iouis filius Corinthus.* Megarenſes autem illos eicctos verberarunt, exclamaruntque, *Verbera Iouis filium Corinthum.*

18. *Variantes sententia.*] Quali dicas, bifidæ. Dicitur verò in eos, qui duplicis & inconstantis sunt animi.

19. *Iouis cerebrum.*] De optimo cibo. Idem est, βασιλέως ἐγκέφαλον, *Regis cerebrum.*] De ijs, qui delicate agunt. Alij aiunt inde dici, quodd cibaria sumptuosa à Persis Iouis cerebrum appellarentur.

20. *Iouis calculus.*] Ita locus dicitur, in quo Minerva & Neptunus iudicati fuerunt. Cratinus in Atchilochis.

21. *Hic magni soliumque Iouis talique vocantur.*] Ponitur de rebus factis, & non tangendis.

22. *Per annulum traxeris.*] De ijs, qui ob mœstitiam seu morbum macilentii facti sunt. Aristophanes in Pluro.

23. *Discos impellit ultra ea quæ fossa sunt.*] De ijs, qui in rebus quibusdam duabus laude dignis excellunt, quarum alteram altera melius norint.

24. *Plagis adactus polypos quatuor-*

16. Διονύσια.] Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, καὶ παροιμία ἐξ αὐτῆς· Σχεδὸν τοσούτων ὄντων, Ἐκ Διονυσίων, ὅτι τὸ ἀποδοχῆς ἀξίον. Ὁ Διόνυσος λέγεται εἰς Διὶ ἵσχυροβότος, ὅτι ἐτεράφην ἐν αὐτῷ δι-ἵμῳ τῆς Νύκτος. Ἐκ τῆς ποιητικῆς δι-ἡρησμοποιοί.

17. Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν αὐτῶ λεγόντων. ἐρρήθη δὲ δι' αἰτίας πιαύτων. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις, ἐσαυρύντο πρὸς τῶν Πηγαγμάτων, καὶ φανεροὶ δυοαναχαιτουῖτες ἦσαν ὅτι τῶν Κορινθίων διὰ πρὸς τοὺς ἤλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τὸ δῆμα περισέχοντος αὐτοῖς ἀνακτιουῖτες ἐβίον, οὐκ αἰετοῖς τούτοις ὁ Διὸς Κόρινθος. φασὶν ἔν, τὸς Μεγαρεῖς, ἐκείνους αὐτοῖς παίειν, καὶ λέγειν· Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον.

81. Δίχολοι γινῶμαι.] Οἰοσεὶ διττοποι. ὅτι τῶν διττόπων.

19. Διὸς ἐγκέφαλον.] Τὸ κάλλιστον βρώμα· ἢ βασιλέως ἐγκέφαλον· ὅτι τῶν ἡδυσπιδευῶν· οἱ δὲ, ὅτι τὸ πολυτελὲς βρώμα αὐτῶ Πέρσις, Διὸς ἐγκέφαλον λέγεται.

20. Διὸς ἰψήφον.] Οὕτω καλεῖται ὁ πῖπτος, ἐν ᾧ Ἀθηναῖ καὶ Ποσειδῶν ἐκέρχθησαν· κρατὶν αὐτῶν Ἀρχιλόχοις.

21. Ἐρθη Διὸς μεγάλῳ θῶκοι πισσοί τι καλοῦμαι.] Τάπτεται δὲ ἡ παροιμία ὅτι τῶν ἱερῶν καὶ ἀθικτων.

22. Διὰ δακτυλίας γ' αὖν ἐλκύσεις.] Ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ νόσον ἰσχνῶν γινομένων. Ἀριστοφάνης ἐν Πλουτοῖ.

23. Δίσκος αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἰσχυρομένων.] Ἐπὶ τῶν πεσσοτεροῦντων ὅτι δύο ἄνθρωποι πραγμάτων ἐπαίνος ἀξίον· τὸ δὲ ἐν τῶν σαρμῶν βίβλιον τῷ ἐτέρῳ.

24. Δις ἐπὶ πλῆγαις πολυτάκτως πλάμμε-

λέμῳ.] Ἐπὶ τῇ καλᾷ σίτῳ ἀξίῳ
παρόντι ὁ πλὺτος θηροῦς τὴν σίτην
πλάκῃς, πρὸς τὸ πῖον γινώσκῃ.

25. Δι' ὀξείας δραμῖν.] Ἐπὶ τῶν
δραμῶν δυνάμεν. ὀξείας γὰρ λίγυσι
τὴν λόγχην.

26. Διωλύγει κακόν.] Ἐπὶ τῇ μέ-
γῃ καὶ δυνάμει οὐ φεικόμενον.

27. Δις καὶ σφίς τὸ καλόν, τὸ δὲ κα-
κὸν ἐν ὁ ἀπείρ.

28. Δις παῖδες οἱ γέροντες.] Ἐπὶ τῇ
πρὸς τὴν γῆρας ἀνηλικίαν εἶναι δοκίμω-
ται.

29. Δις πρὸς τὸ αὐτὸν αἶμαρ πρὸς
κρίνι λίθον.] Ἐπὶ τῇ ἐκ δυνάμει πῶς
αὐτῶς περιπίπτουσιν.

30. Διὰ μῖσος καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ
μάλις' ἀπὸ λύπης.] ὁ θάνατος γὰρ τῷ
λιμῷ τὸν ἐκ, καὶ ὁ λιμὸς ἀπὸ λύπης.

31. Διὰ πελαγαίᾳς ἡμέρας.] Ὡς περ
διὰ χρόνου, διὰ μακροῦ.

32. Δοιδυεῖ αὐξάνει.] Ἐπὶ τῶν μὴ
αὐξανομένων· ὁ γὰρ δοιδυεῖ μικρὸς ἐστὶ καὶ
εὐογγύλῳ.

33. Δυλόπερ ὁ Μωσῆς.] Ἐπὶ
τῶν ἐλάττω καὶ πικρῷ ἀμύλας ἀνέχο-
μένων.

34. Δόρυ κηρύκει.] Ἐπὶ τῇ ἅμα
ἐξουσίᾳ καλοῦντων καὶ ἀπειλούντων. Οἱ
δικατοδυστῆτες εἰς Δελφὸς ὑπὸ Ἀθη-
ναίων Γεφυραῖοι, λαβόντες χρησμὸν,
ἀνθρὶ Γεφυραῖῳ φίλῳ οἰκῶν, ἀκρο-
λαβῶντες βυστῖν, ὡς αὐτὸς ἐπαγγέλλετο, ὡς
ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐλάττω, ὅπως ἐκεῖ κατε-
μείνωσι. Πολυμήμων Ἀθηναίων ὑπὸ
Εὐμόλπου, ὅτι τὴν Τάναγραν καλε-
μένην ὠδοῦσαν, δόντος μὲν τῷ περὶ γῆ-
ρας κηρύκει, καὶ πάλαις τῇ καπ-
πῇ τὰς νύκτας.

35. Δοίλοιο σκιά.] Ἐπὶ τῇ μη-
δενείᾳ.

decim.] De ijs, qui plagis & verberibus
digni sunt; quod polypus captus saepius
verberetur, quo pinguis fiat.

25. *Per lanceam currere.*] De illis,
qui in pericula se conjiciunt. ὀξείας enim
hastam nominant.

26. *Ingens malum.*] De ijs, qui ma-
gnum quid & atrox subeunt.

27. *Bis & ter quod pulchrum, ma-
lum verò nec unquam.*]

28. *Bis pueri senes.*] In illos, qui ob
senium simpliciores facti videntur.

29. *Turpe est, eundem bis ad lapi-
dem impingere.*] In eos, qui denuò in
eadem etiata incidunt.

30. *Temporis intercapedine & fa-
mes perit & vel maximè sedatur.*] Fa-
melico enim extincto etiam fames extin-
guitur.

31. *Ex antiquo die.*] Hoc est, Olim,
& à multo tempore.

32. *Pistillum crescit.*] De ijs, quæ
minimè crescunt. Pistillum enim paruum
quid est, & teres.

33. *Sernilior Messenys.*] De ijs, qui
ultima & acerba seruitute premuntur.

34. *Δόρυ κηρύκειον, Caduceum cum
hastâ.*] De ijs, qui simul & inuitant &
comminantur. Cum Gephyrei decemati
Delphos ab Atheniensibus mitterentur,
responso accepto, Viro Gephyraeo amica
domus; insecti sunt suos boues, usque
dum lassî restiterunt. Quippe vt ibidem
manerent, Apollo eis oraculo suo præce-
perat. Dum Athenienses sub Eumolpo
bellum gererent, ad locum Tanagram ap-
pellatum proficiscentes, exercitus ductori
caduceum dederunt, à tergo interim iu-
uentutem armantes.

35. *Pistilli umbra.*] De re nihili &
nauci.

36. *Servus cum sis, comam nutris.]*

37. *Servorum urbs.]* In Lybia, vt Ephorus scribit lib. v. Et alia *ιεροδάλων*, factorum servorum: in qua vnus ingenuus est. Est in Creta *Δαλόπλις*, vt ait Sositrates in historia de rebus Creticis. lib. i. Est & alia quædam in Thracia *Πονηρόπλις*, improborum urbs; quam Philippum candidisse ferunt: qui eò omnes flagitijs infames collocavit, sycophantas, falsos testes, eorumque defensores, & alios id genus facinorosos ad duo ferè millia, vt ait Theopompus lib. xiiii. rerum Philippicarum.

38. *Cadente quercu quilibet lignatum adest.]* Eò quod cum vir magnus offendit, omnes contra ipsum ferantur, & bona eius rapiant.

39. *Drachma canebat, desinebat quatuor.]* In eos, qui facilè incipiunt seuloqui, seu quid agere; sed difficulter desistunt.

40. *Duos parietes illinis.]* De ijs, dicitur, qui & in hanc & in illam partem se versant, & media via incedunt, siue in dissidijs siue in amicitijs. Ab ijs scitè dictum, qui duos parietes splendentes reddunt.

41. *Duo cum cuperes, neutrum es consecutus.]* De ijs, qui multa appetunt, & propter nimiam cupiditatem propria quæ habent amittunt.

42. *Duodecim artium Cyrene.]* De ijs, qui omni morum varietate vtuntur. Fuit autem Cyrene meretrix celeberrima, *δωδεκαμήχανος* vocitata, quod in concubitu varios modos efformaret.

43. *Cum Diuis flectunt venerandos munera Reges.]* De ijs, qui muneribus corrupti, æquum subuertunt.

44. *Dodonaum es.]* De garrulis & nimium loquacibus. Demon quidem refert, Dodonæ plurimos, atque inter se

36. *Δῶλον ὦν κόμην ἔχεις.]*

37. *Δάλων πόλις.]* Ἐν Λιβύῃ. Ἐφορος ἰ. καὶ ἐπὶ τὰ ἱεροδάλων, ἐστὶν ἧς ἐλδοθιρὸς ἐστὶν ἐπὶ τῇ καὶ ἐν Κρήτῃ Δαλόπλις, ὡς Σωσιπράτης ἐστὶ τῇ αὐτῇ Κρητικῶν ἐπὶ δὲ τῆς περὶ Θρακίαν Πονηρόπλις, ἣν φιλιπποῖον φασὶν σιωοικίσαι τὰς ἐπὶ πηγῆρας διφιδάλλομῆνας, αὐτοῖσι σιωοαγαζόησιν σπυφάσας καὶ ψευδομαρτυρίας, καὶ τὰς συνηγώρας, καὶ τὰς ἄλλας πηγῆρας, ὡς διχαλίους, ὡς Θεόπομπος ἐστὶ γ'. τῶν φιλιπποικῶν φησι.

38. *Δρυὸς πισύσας, πᾶς αὐτῇ ἐνυλάσται.]* Παρόντων αὐτῇ μέγας ὄψαν σφαλῇ, πάντις καὶ αὐτῷ φέρονται, καὶ τὰ αὐτῷ ἀρπύζουσιν.

39. *Δραχμῆς μὲν ἑὺλες, πητιάρων δὲ πνεύται.]* Ἐπὶ τῶν ἐπιμῶν δρχομένων ἢ λέγειν ἢ πράττειν, δυσχερῶς δὲ πνευμένων.

40. *Δύω πύχης αἰείφους.]* Λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτερίζοντων, καὶ διὰ μίσου χωρῶντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις· εἰρημὴ δὲ ἴσως διὰ τῶν δύο πύχης σφύγγας πνέοντων.

41. *Δυεὶν ἐπιθυμήσας, ἑδὲ πέρου ἔτυχες.]* Ἐπὶ τῶν ἀγαν πλεονεκτουμένων, οἱ διὰ πλεονεξίας καὶ τὰ ἑαυτῶν σπείδουσιν.

42. *Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.]* Ἐπὶ τῶν πενταπασις καὶ ποικίλοις χρωμένων ἤθισον ἢ δὲ Κυρήνη ἣν ἐπὶ πᾶσι ἐπίσημον. ἐκαλεῖτο δὲ δωδεκαμήχανον, διὰ τὴν πολλὰς μηχανὰς ἐν ταῖς σιωοσίαις ποιεῖσθαι.

43. *Δῶρα θεῶς πείθει καὶ αἰδοῖσας βασιλῆας.]* Ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα πᾶς δίκας ἀντιφρόντων.

44. *Δωδωναῖον χαλκεῖον.]* Ἐπὶ τῇ ἀκαταπύσῳ καὶ πολλὰ λαλειούτων. Δῶμων μὲν φησιν, ἐν τῇ Δωδωνῇ πολλὰ
λῆς

λὺς ὡς ἀλλήλους κηρύμους λέβητας, ἔπαν
 περὶ ἐνὸς αἰψή, ἐκ ἀξιοδοχῆς πάντας ἡ-
 χῶν. Ἀρεσιπύλης ὡς πλάσμα διελέγ-
 χων, δύο φησὶ εὐλας εἶναι· καὶ ὅτι μὲν τῷ
 ἐτέρῳ λέβητα, ὅτι ἡμίτερῳ καὶ παῖδα κρε-
 τύνει μάστιγι, ἥς τὸς ἡμιπερὶ χαλκίους
 εἶτας, σφοδρῶν ἐστὶ αἰέμα, τῷ λέβη-
 τι περὶ κρετύνει· τὸν δὲ τοπιόρμον ἡχῶν.

contiguos fuisse constitutos lebetes: adeo
 ut si quis vnum pulsauerit, omnes ordine
 confestim sonum ederent. Cæterum Ari-
 stoteles id tanquam figmentum explo-
 dens atque confutans, duas ait columnas
 esse, & in vna quidem esse leberem, in al-
 tera autem puerum cum flagello, cuius
 lora etiam ferrea sint, eaque si vento agi-
 tata in leberem impingant, eiusmodi lo-
 nitum reddere.

E.

45. **E** αὐτὸν ἢ τρέφων, κύνας
 τρέφεις.] Ἐπὶ τῷ ἀποτρέφοντων
 ἰδῶν, ἑτέρους δὲ τρέφει κατὰ
 περὶ γὰρ ἰδῶν.

46. Ἐγένετο καὶ Μανδρώνι σκυῖνη
 ναῦς.] Λέγεται ὅτι τῶν παρ' Ἀθῆνας ὀ-
 τυχησάντων· ὁ γὰρ Μανδρὼν παρ' Ἀθη-
 ναίοις ναύαρχος ἦρθη, ἀνὰ τὴν ὥν
 τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ σκυῖνη ναῦς, τὸ ὀπλὶς
 ὁλοῖ.

47. Ἐγκαθίζου μοι τρίποδι Μυ-
 σῶν.] Ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀσκουῶντων.

48. Ἐγγραμμένος καὶ Πύθων σὺ τυγ-
 χάνεις.] Ἐπὶ τῷ περὶ τοῦ ἑνὸς ἡμιμα-
 πτωῶν. Σοφοκλῆς τερνόμεναι τὸν περὶ
 τὴν φησὶ. Πλάτων ὁ φιλόσοφος Ἐυρυ-
 κλῆα, ἐστὶ Ἐυρυκλῆος πατέρα μαύτους.
 Ἀριστοφάνης Σφηξί· μιμησάμενος πλὴν
 Ἐυρυκλῆος μαίεσθαι ἐλπίσιν. Φιλό-
 χορος δὲ ἐν τῇ τρίτῃ περὶ μαίεσθαι, καὶ
 γυναικας ἐγγραμμένους καλεῖ.

Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὴν ἔλαβον ζυ-
 γόν.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ ὡς ἀπὸ τῆς
 παρὰ τῶν.

50. Ἐγγύς φθύνει δὲ, θάλας
 Μιλήσιον ἔνθα.

51. Ἐδίδαξά σε κυθισαῖν, καὶ σὺ βυ-
 θίσαι με ζητῆς.] Ἐπὶ τῶν κακῶν, αἵ τὴν
 ἀρετῶν ἀποδοῦναι.

E.

45. **T** Eipsum non alens, canes alis.]
 In eos, qui cum ipsimet in ege-
 state degant; alios se alere prae-
 sumunt.

46. Fuit & Mandroni ficulnea na-
 vis.] In eos, qui præter meritum felices
 euaserunt. Mandron enim apud Athe-
 nienfes, nauium præfectus est renuncia-
 tus, magistratu illo prorsus indignus. Fi-
 culnea autem nauis rem vilem & despica-
 bilem indicat.

47. Insidentes Musarum tripodi.]
 De ijs, qui disciplinas excolunt,

48. Ventriloquus es & Python.]
 In eos, qui monstrosa quædam loquun-
 tur, & admirabilia faciunt. Sophocles ta-
 lēν τερνόμεναι vocat. Plato philosophus
 Εὐρυκλῆα, ab Eurycle tali vate. Aristot-
 phanes in vespis: Imitatus Euriclei vaticin-
 ationem ac sententiam. Philochorus au-
 tem tertia De vaticinandi arte, etiam mu-
 lieres ventriloquas esse ait.

49. Egoque tuque nempe idem trahi-
 mus iugum.] In eos, qui similia patiun-
 tur.

50. Declines spondere Thales Mile-
 sius inquit.]

51. Docui te urinare, & tu submer-
 gere me vis.] In eos, qui bona malis re-
 pendunt.

52. *Si & lupi meminisses.*] De ijs, qui simul ac eorum mentio facta fuit comparent.

53. *Si nequeas bonem, asinum agito.*] In eos, qui non quæ vires admittunt, agunt, sed ea quæ planè excedunt, aggrediuntur.

54. *Ad imbecilles imbecillis aduenis.*] In eos, qui eisdem malis sunt affecti.

55. *In non legitimum foramen stimulum agis.*] In eos, qui nefanda pertrant. Cum enim Philadelphus sororem suam in uxorem duceret, Sorades hoc verbi vsurpauit.

56. *In nunciorum comprehensionem etiam Mardaris nuncius.*] Vulgaris & clara; similis isti: Annum nigra supercilia habentem in fastigium domus vocat.

57. *Vnus vir non omnia videt.*]

58. *In aquam amorem inscribis.*] In eos, qui vtilia quæpiam abscondunt.

59. *In cælum spuis.*] De ijs, qui contra seipfos aliquid faciunt. Aut de ijs, qui extremè iniuriosi sunt. estque huic similis, *Adversus stimulum calcitare.*

60. *Pax etiam in petris agricolam pulgrè alit; bellum autem etiam in campo malum est.*] Menandri.

61. *Pax ocium non alit.*] Hoc est, hominem ociosum, neque habentem unde viuat. neque enim pax militem alit.

62. *Hilotis contemptibilior.*] Apud Lacedæmonios spurij, quique bello capti mancipia facti fuerant, εἰλωτες vocabantur, ἀπὸ τῷ ἔλῳ. Helus autem vrbs fuit in Peloponneſo.

63. *In vetera præsèpia.*] De ijs, qui postquam rei alicuius vsu exciderunt, rur-

52. Ἐὶ καὶ λύκα ἐμνήσθης.] Ἐπὶ τῶν ὧν αὐτὸς μνησθῆναι, καὶ δι' αὐτοῦ νομίσαν.

53. Ἐὶ μὴ διώαιο βοῦν, ἔλαυν ὄνον.] Ἐπὶ τῶν μὴ περσιπόντων ἀκατάδιωκτον ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ.

54. Ἐὶς ἀδινουῦτας ἀδινῶν ἐλήλυθες.] Ἐπὶ τῶν ὁμοία καὶ ὡσαυτέῃσιν παρέρχονται.

55. Ἐὶς ἔχ' ὅστιν τευμαλὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.] Ἐπὶ τῶν αὐτοῖσιν ποιόντων τῷ γὰρ φιλαδέλφῳ γήματι τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην, ὁ Σωτῆρς εἰπεταύτῃ.

56. Ἐὶς τὴν λήψιν τῆς ἀγγέλιον καὶ ὁ Μάρδαρις ἀγγέλῳ.] Δημώδης καὶ σαφὲς ἵσκει τῇ τὴν γραμμὴν εἰς τὸ ἀκροτήριον * αἰτῶσθαι καλῶσιν.

57. Ἐὶς αἶθρ' ἢ πάνθ' ὄρεα.

58. Ἐὶς ὕδωρ χάφης τὴν ἱρώτα.] Ἐπὶ τῶν ἀφαικίζοντων πᾶν χρηστὸν.

59. Ἐὶς ἔρεπον πύεις.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν ἐπεσπόντων ἢ ὅτι τῶν ὑβρίζοντων εἰς ἐξαίρετα ἔστι δὲ ὁμοία τῇ, Πρὸς κέντρα λακτίζειν.

60. Ἐὶρήνη γεωργὸν καὶ πύργου τρέφει καλῶς πόλεμος δὲ καὶ πιδίω κακῶς ἔφυ.] Μενάνδρου.

61. Ἐὶρήνη ἀργίαν ἐτρέφει.] Οἷον αὐτὴν δόρον καὶ μὴ ἔχοντα ποιεῖν ἔχουσα, ἢ διὰ τῶν ἀρεχῶν. ἢ γὰρ εἰρήνη ἐραλῶτην ἐτρέφει.

62. Ἐὶλωτῶν ἀπιμόρητος.] Παρὰ Λακεδαιμονίους οἱ νόστιμοι καὶ ἐξ αἰχμαλώτων δούλοι γενόμενοι, εἰλωτες ἐκαλουμένη, διὰ τῷ ἔλῳ. Ἐλῳ δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ.

63. Ἐὶς δὲ χάρας φάτιας.] Ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως πρὸς ἐκπαινετῶν ἡτοῦ

αἶψά πάλιν ὅτι τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων
δαίτην.

64. Ἐι μετρήσεις τὴν σουτῷ σκιά,
ὅση αὐτοῦ εὐρεῖς αὐτὴν μείζονα γαργηνμέ-
νην, ἢ πρὶν νικᾶν.] Ἐπὶ τῇ ἡγήμῳ, καὶ
αὐθις ἐπεπιλάντων. φιλιππὺς γὰρ
μετὰ τὴν ἐν Χερωνείᾳ μάχην σκληρο-
πύρεον Ἐπιστλὴν τῷ Ἀρχιδάμῳ γε-
γραπένῃ, αὐτὴν γεγραψὶ τὸ περιουμῶδες
τῆς λόγιον.

65. Ἐκ θεῶν ὦτα ἤλθεν.] Ἐπὶ
τῶν ἐν λαοθανόντων ἐφ' οἷς ἔπρα-
ξας.

66. Εἰς θεὸς ἔ πολλοὶ φίλοι.] Πα-
ρόντι οἱ ἀγαθοὶ φίλοι, καὶ ἐπὶ γε μάλλον
οἱ πολλοὶ εἰσι, διώσονται βοηθήσει τῷ δεο-
μῳ ὡς ἴσται καὶ τῷ θεῷ.

67. Εἰς κόλπον πίπυ.] Τοῦτο ἐν
ἴσῳ τῷ Μεγαλορρήμονῳ ἀλαβούμε-
νος. ὅτι τῶν μεγαλῶν, ἢ βα-
σκανόντων.

68. Εἰς κόρακας, εἰς σκῶτ, εἰς
ἐλεθρον, εἰς ἀνηλίας πύλας.

69. Εἰς Κυνόσαργας.] Εἰρηται ὅτι
ὑβρεῖ καὶ ἀρᾶς. ἐπὶ δὲ πᾶσι ἐν τῇ
Ἀπικῇ, ἐν ᾗ τὰς παῖδας ἐπαίον. ἀνό-
μασται ἢ ἄτως, ἀπὸ κυνὸς ἀργῶς τὰ τέτι
λόγῳ ἢ ἀρχαίως.

70. Εἰς λατομίας.] φιλόξενος ὁ
διθυραμβόποιος, ὅσην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
Διονυσίᾳ τῶ τυράννου ποιημάτων, ὡς
φαύλων, ποτὶ πέμψαι αὐτὸν εἰς
λατομίας τῶ Διονυσίου, τὸ δὲ ὑστρον
αὐτὸς ἐκὼν ἐξαιέσει. τῶ δὲ ἐπρωτῶμέ-
νῳ αἰτίαι, ἔπειτα, ὡς κρείττεον εἶναι
τὴν ἐκείνῃ ἀγαθὴν, ἢ τῶν αὐτῶ ποιη-
μάτων ἀνέχεται.

71. Εἰς Μαοσιλίαν πολέσσιας.]
Ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζών-
των καὶ ποικίλαις στολαῖς χρωμῶν καὶ
μύροις.

sus ad antiquam viuendi rationem regre-
diuntur.

64. Si metiaris tuam ipsius um-
bram, non maiorem inuenies factam,
quam antequam vinceret.] In eos, qui
semel victi rursus minas intendant. Cum
enim Philippus post pugnam in Chero-
nea commissam, acerbiorē epistolam
Archidamo scripsisset, ille prouerbiale hoc
dictum illi rescripsit.

65. In Deorum aures venit.] De ijs,
quorum facta latere non possunt.

66. Unus Deus, & multi amici.]
Quandoquidem vtilis sunt amici, eoque
magis si multi sint, possintque indigenti
instar Dei opirulari.

67. In sinum despuo.] Quasi dicat,
Vereor magna loqui. In magnificē se ia-
ctantes, & alij inuidentes.

68. Ad cornos, ad tenebras, in
perniciem, in portas sole carentes.]

69. In Cynosarges.] Dicitur per con-
tumeliam & imprecationem. Estque lo-
cus in Attica, in quo liberos nothos aman-
dabant; sic nominatus ἀπὸ κυνὸς ἀργῶς,
hoc est, à cane albo, aut veloci.

70. In latomias.] Philoxenus Di-
thyramborum scriptor cum non ferret
Dionysij tyranni poemata, insulsa quip-
pe & mala; quodam tempore ab eo-
dem in latomiam missus, & sequentē
die inuitus egressus est; illique causā
fam percunctanti respondit, Πραττα-
re illic agere, quam poemata eius
ferre.

71. Massiliam nauiges.] In eos, qui
effeminate & molliter viuunt: quique
multa vestium & vnguentorum copia
vtuntur.

72. *In apes inruisti.*] In illos, qui inopinatò varijs malis afficiuntur. Apes regem suum mistrem illum mansuetumque, & aculeo carentem, si quando ipsas relinquit, cursu persequuntur, tanquam regni sui desertorem, & ineffabili quodam modo ex odore qui in ipso est, sagaciter indagantes, captum in regnum suum reducunt, volentes lubentisque moribus eius acquiescentes. Cum interim Athenienses Pisindrum, Syracusani Dionysium tyrannos eiecerint. Curæ porro est apum regi, ut examcn hoc pacto excolatur: has quidem aquare iubet, illas fauos intus fingere, tertium denique agmen pabulatum ire. Deinde horum operum in orbem vicissitudines eunt. Provecitissimæ autem quæque ætate, optime, ad id delectæ, domi sese tenere amant. Rex ipse satis habet illa curare; & velut lege sancire quæ dixi, ut solent magni principes. Quodd si magis apibus expediat migrare, tum ipse quoque rex locum mutat: & si quidem adhuc iuuenis sit, ducit agmen, reliquæque eius ductum sequuntur: sin vero grandæuior, ab alijs apibus vetus incedit. Apes signo dato dormitum eunt, somnique capiendi quando tempus adesse videtur, vna quæpiam à rege illud imperare iubetur: quæ dicto audiens ubi illud denunciauit, illæ cubitum sese recipiunt. Quamdiu ergo rex superest, tamdiu felicitate examen agit. Et fuci quidem suis cellulis contentæ quiescunt. Seniores suam habitationem habent, iuniores item suam, rex autem seorsum habitat. Cæterum amisso rege, omnia tumultu operisq; intermissione perturbantur. Vitam puram apis ducit. Nullo vnquam alio animali vescitur; neque Pythagoræ ad id consilio indiget. Vnguento delibutum tanquam hostem persequitur. Ab intemperanti venereo com-

τα· εἶον δὲ καθαρὸν (ἢ μέλιτι, καὶ ζῶα ὑδενὸς οὐκ αὐ πείσιπτό πτη· εἰ δὲ αἰτμη Πυθαγόρου συμβέλει· τὸν ἡχρησάμενον μύρον διώκει ὡς πλέμιον. εἶδε ἢ καὶ τὸν περιστελθόντα ἐξ αἰσλα-

72. *Εἰς μελίτις ἐνόμασας.*] Ἐπὶ τῷ ᾧ δοξασ κακωμένων ἀνθρώπων. Αἱ μέλιτις τὴν βασιλείαν αὐτῶν περὶ ὧν ὄντα καὶ ἡμερον καὶ ὁμῶς καὶ ἀκνέτρον, ὅταν αὐτὰς δολίπῃ, μελέτῃσι τὴ καὶ διώκωσι, Φυράδα τῆς ἀρχῆς ὄντα· ῥηλατῶσι δὲ αὐτὴν δολιπῆται, καὶ ἐκ τῆς ὁμῆς τῆς περὶ αὐτὴν, αἰρεσι, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτὴν ἐκπύγνυν· ἐκείναι τὴ καὶ βελόμηναι καὶ τὴ τρέπον ἀράμηναι. Πείσανδρον δὲ ἐξήλασαν Ἀθηναῖοι, καὶ Συρακούσοι Διονύσιοι, τυράννους ὄντας. μέλις δὲ τῷ τῷ μελιωτῶν βασιλεὺς κακωμένων τὸ σμῆν· τὴν τρέπον τῶν. Ἦς μὲν περιστελῆται ὑδροφορεῖν· τὰς δὲ ἔνδον κηρίας ἀπλάττει σκοπεῖν· τήν τε μὴ τρέπῃ μοῖραν ὅτι τὴν νομὴν ποιεῖται· εἴτα μὲν τὰ ἀμείβεται τὰ ἔργα ἐκ περιόδου· κάλλιπαι δὲ πως δότε κερθεύου, Φιλεῖσιν οἰκνέειν αἱ περισβύτῃ· αὐτὴς ἡ βασιλῆος, δολιπῇ οἱ τῶν πεφροντικῶν καὶ νομοθετῶν οὐκ ἀποτῇ καὶ τὰς μεγάλας ἀρχούσας· εἰ καὶ ἡ λαὸν τῶν μελίτις μελέτῃται, τῇ καὶ καὶ ὁ ἀρχὸν ἀπλάττειται· καὶ εἰ καὶ μὲν ἐπὶ νύκτι, ἡ γὰρ αἱ δὲ λοιπαὶ ἀρῶνται· εἰ καὶ ἡ περισβύτῃ, φορεῖται ἔρχεται, καμίζωσιν αὐτὴν μελιτῶν ἄλλων· αἱ δὲ μέλιται ἐπὶ σωτήματι· εἰς ὕπνον τρέπνται· ὅταν δὲ δοκῇ κακὸς εἶναι καθάπερ, ὁ μὲν βασιλῆος μὴ περιστῆται κατὰ δαίμονα· καὶ ἡ μὲν καθάπερ τῶν ἐκέρχεται· αἱ δὲ εἰς κρήνην τρέπνται· ὡς αὐτὴν περὶ ὅταν βασιλῆος, ἐλθὴνται τὸ σμῆν· καὶ οἱ μὲν κηφῆτες ἀρῶνται ἐν τῇ αὐτῶν κηφῆται ἡσυχάζουσιν· αἱ τὴν περισβύτῃ ἀπλάτνται ἰδίαι· καὶ εἰ καὶ, ἰδίαι· καὶ καθ' ἑαυτὴν ὁ βασιλῆος· ἐπὶ δὲ αὐτῶν ὁ βασιλῆος δολιπῇ, ἀτῆσαι καὶ ἀρχῆς μετὰ πάν-

αἰσλα-

ἀπολασίας καὶ ἐμιλίας τῆς πρὸς πᾶνα, καὶ
διώκεν ἢ ἐκείνοι οἶα δὴ πᾶν ἔχουσιν· λίγαι
ἢ καὶ Ἀρεστέλης, ὅτε καὶ ἔπαυτο τυγχά-
νεσθαι πρὸς τῷ σμηρῇ, ἀπὲς κτήσας αὐ-
τὸν, ἐπιγίγμεται καὶ τὸ καρπιδόν· καὶ καθ'
ἡμᾶς τῷ πωλῆακι γέρονι. καὶ ἔστι δὲ
αὐτὸν οἱ Φρύγες καὶ οἱ Βατραχοὶ ὅς τις δὲ
τῶν ἐκράτησε, Καθμέριον, ὡς γὰρ εἶπεν,
πῶς νίκησεν ἐοικὸς περὶ μῆμοι καὶ καὶ κεν-
τρύμμοι, κακῶς ἐπαλλάτθισιν.

73. 'Εἰς κενὸν κρένει πρὸς χορδᾶς.]
'Επὶ τῶν ἀσπίσιν καὶ ἀδωρῶς κίθαρ-
ζονταν.

74. 'Εἰς ὕψος πρὸς ὄρους.] 'Επὶ τῶν
ἀδυνάτων, καὶ διὰ κινήσιν πονούτων.

75. 'Εἰς πῦρ ξάντας.] 'Επὶ τῶν καθ'
ἑαυτῶν περὶ αἰσθητῶν, ἢ μάτην πονού-
των.

76. 'Εἰς λιμένας.] Ἀπὸ τῶν ἐν λιμῶν
ἐρεσόντων, ἔξω δὲ βαθυμέγαν.

77. 'Εἰς πύργους λύκοι, 'Εἰς ἡκονισ-
μῶν μαχαίρας αἶψα.] 'Επὶ τῶν ἐκίνδυ-
νον περὶ πῶν πηλόντων.

78. 'Εἰς τίφραν γράφειν.] 'Επὶ τῶν
ἀδυνάτων.

79. 'Εἰς τὸ δέον ἀπώλειαν.] Περὶ
κλῆς δώρεα δὲς πρὸς πολέμοις πρὸς πρὸ
Κλεισθρίαν, ἵνα μὴ δηλώσῃ πῶς χάρις,
δικαπέντι πάλαι, ἀνέγκει τὸ ἀνάλω-
μα πρὸς Ἀθηναίους, ὅπως πῶς ἀπογέ-
ψας, 'Εἰς τὸ δέον ἀπώλειαν.

80. 'Εἰς Ἀρεὸν πύργον ἐκρήθη.] 'Επὶ
τῶν ἀρεῶν δικαίων τυχόντων δικαστῶν. δι-
καστῆρον ἢ ἐν Ἀθήναις, ὅπως δὲ Ἀθήνησι
δύο βυλάς, ἢ μὲν τὸ πέντε σπῶν, καθ'
ἑκαστον ἐναυτὸν κληρονομία βυλάς, ἢ
δὲ εἰς μίαν τὴν Ἀρεὸν γλῶσσαν ἐδικάζει ἢ
Φονικὰ, ἢ ἄλλα πολιτικά ἐδικάζει σπῶ-
ντες, ἐκλήθη ἢ Ἀρεὸν πύργος, ἢ τοι ὅτι ἐν
πύργῳ ἐστὶ, καὶ ἐν ὑψὲς τὸ δικαστῆρον.
'Αρεὸν δὲ, ἐπεὶ τὸ Φονικὰ δικάζει, ὅδε

plexu redeuntem agnoscit, & ut maximè
sibi inimicum ipsum quoque infestat. Ar-
etiam Aristoteles, aliquando apes, in
equum prope alucare suum incidentes,
inuadentesque, aculeis illum suis intere-
misse. Id quod sæpius apud nos quoque
evenit. Illas rüberat & ranæ palustres su-
perant: at verò non impunè, sed Cadmea
planè victoria: quippe aculeis cæcæ malè
pereunt, quæcunque illæ fuerunt.

73. *In vanum pulsare chordas.*] De
ijs, qui absque cibo & muneribus citha-
ram pulsan.

74. *In cælum iaculari.*] De ijs, qui
frustrà quid agunt.

75. *Ignem cadis.*] De ijs, qui in
damnum suum aliquid faciunt, aut alio-
qui ineptè quid agunt.

76. *In portum.*] Sumptum ab ijs,
qui in portu remigant, extra verò ocian-
tur.

77. *In laqueos lupus, in gladios acutos
capra.*] De ijs, qui in certissimum peri-
culum incidunt.

78. *In cinere scribere.*] De impossi-
bilibus.

79. *In utilitatem perdidit.*] Péticles
cùm hostibus, qui ad Cleandriam erant,
dono dedisset quinque talenta, ne regio-
nem illam vastarent, sumptum illum A-
theniensibus in expensum tulit, hoc di-
cto adscripto: *In rem vtilem perdidit.*

80. *In Areopago indicatum est.*] De
ijs, qui iudices nacti sunt iustitiæ studio-
sos. Areopagus siquidem iudicii apud A-
thenienses locus fuit. Duo quippe illic
Concilia: Vnum ex quingentis constabat
senatoribus vel cōsultoribus, qui & ipsi an-
nuatim sortè eligebantur: alterum Areo-
pagitarum perpetuum, qui causas capita-
les iudicabant, & alia reipub. negocia se-
uerè administrabant. Areopagus autem
dictus, quod in vico & edito loco illud
prætorium esset: Ἀρεὸν à Martē, quod

res capitales iudicet. Mars enim cardibus præest: siue quoddam hastam ibi fixerit in iudicio aduersus Neptunum super Halurhothio, postquam eum ibi occidisset.

81. *Si caseum haberem, non indigerem obsonio.*] De ijs, qui paucis contenti & temperantes.

82. *Etiamsi non loquaris, ex ipsa pelle conspicuus es.*] Mentientes res ipsæ coarguunt.

83. *Nisi pater esses.*] Subaudito, dicerem te non rectè sapere. Sophoclis.

84. *In pertusum dolium hauris.*] De ijs usurpatur, qui operam suam in te quamquam in vanum impendunt. Fabulantur enim, impios apud inferos dolium pertusum haurire. Quo supplicio Amyntæ animæ & puellæ Epedanæ, quæ & Danaides vocantur, aquam nimirum hauritam pertusum in dolium infundentes, mulctantur.

85. *In matulam immingere.*] De ijs, qui honore dignos iniuria afficiunt.

86. *In aqua scribere.*] De ijs, quorum non est usus aut cura: aut de incredulibus.

87. *In Solum ne ipsemet eas, neque alium sequaris.*] Admonitorium est. Asper enim locus est & iniuius.

88. *In antro Trophonij vaticinatus est.*] In seueros & rursus planè expertes. Qui enim in antrum Trophonij descendunt, dicuntur deinceps nunquam tidere. Trophonius autem habens caput Agamedis fratris sui, cum illum Augeus persequeretur, voto facto in hiatus incidit, ubi etiam oraculum est.

89. *In laqueos lupus.*] De rapacibus quidem, captis tamen.

90. *In canis podicem inspicere & trium vulpium.*] In lusciosos.

Ἀρης δὲ τῶν Φόνων· ἡ οὖν ἔπηξεν τὸ δένρον ἐκείνῳ τῇ πατρὶς Ποσειδῶνα· ὡς αὖτε Ἀλκίροδίου δίκην, ὅτι ἀπίκτεται αὐτῶν.

81. Ἐὰν τυρὸν ἔχῃ, οὐκ αὖ ἐδεόμην ἔψω.] Ἐπὶ τῶν ὀλίγοις δεκαμύρων καὶ ἑξαμύρων.

82. Ἐὰν μὴ σὺ λέγῃς, τότε τῷ δέματι Φαίη.] Ὅτι τὰς ψευδομύθους αἱ περὶ αὐτοῦ ἐλέγχουσιν.

83. Εἰ μὴ πλήρῃ ᾖ.] Λείπει τὴν ἔκπλησιν αὐτοῦ σὺ φρονεῖν. ὡς Σοφοκλεῖ.

84. Εἰς πτερυγίον πῆγον αὐτῶν.] Τὰς αἰῶνας αἰὲς κενὸν πνέοντων. Ἐὰν μὴ μὴ βούλῃ, ἐν αὐτῇ τὰς ἀσπίδας εἰς πῆγον πτερυγίων αὐτῶν. πάχους ἢ πλεονεξίας, αἱ τῶν Ἀμύντων ψυχῆς, ἔκταται δὲ Ἡπιδαναί, αἱ δὲ Δαναίδες καλοῦνται, αὐτῶν ὕδωρ εἰς τὴν πῆγον.

85. Εἰς τὴν ἀμίδα ἀναρεῖν.] Ἐπὶ τῇ εἰς τὰς ἀγῶνας ὑβρίζοντων.

86. Εἰς ὕδωρ γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ ὡς οὐκ ἔστι φρονεῖν καὶ ἀπίστων.

87. Εἰς Σκῶλον μίτ' αὐτὸς ἴδωμι, μίτ' ἄλλος ἵπταμαι.] Παρανετική· τραχὺς γὰρ ἡ Σκῶλη καὶ δύσβατος.

88. Εἰς Τροφώνιου μεμαϊνόμεν.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγλαῶν· οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφώνιου, λίσσονται τὴν ἐξ ἑστέρας ἀγλαῶν εἶναι, ὁ δὲ Τροφώνιος ἔχων τὴν κεφαλὴν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀγαμέμνιδος, καὶ διακόμηντος αὐτοῦ τῷ Ἀυγαίου, ἀνέστηκεν, εἰς χάσμα ἐκίπτεται, καὶ οὕτως καὶ μαρτυρεῖται.

89. Εἰς πάγας ὁ λύνει.] Ἐπὶ τῶν ἀρπάζοντων, ἑκαταχθόντων δέ.

90. Εἰς κύνες πύλην ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλώπηκων.] Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμομένων.

91. 'Εἰς ἡμέρας ἡλύεις, χειμῶνος ὥρχη.] Ἐπὶ τῷ πᾶσι καὶ τὸν περὶ αὐτῶν.

92. 'Εἰς τρεῖς ἡμέρας βασιλεύεις.] Ἐπὶ τῷ ἔχοντων ἀπὸ τῶν γενεῶν. Πῶς γὰρ ἐστὶν λιμὴν τρεῖς ἡμέρας σκῶπτοντες οὐκ ἔχουσιν κακογενεῖς, ἔλεγον, βασιλεὺς εἰς τρεῖς ἡμέρας.

93. 'Εὐλογεῖ ὁ παῖς τὸν μῦθον.] Ἐπὶ τῷ ἀξίως ἱσχυαίοντι.

94. 'Ἐκ διδαρμῶν δέξῃς.] Ἐπὶ τῷ μάτην πνοῦντων.

95. 'Ἐκ κάρτερος βοῶν, γνώτες αὐτοῖς αἰὲρ.] Ἡ περὶ αὐτοῦ σφίγῃς.

96. 'Ἐκ πτερυγῶν κύλικος πίψῃς.] Ἐπὶ τῷ ἀπίστῳ φίλων.

97. 'Ἐκ δυοῖν τρία βλέπει.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἁπλῶν ἢ ἀλλὰ πᾶσι πᾶσι οὐκ ὁξυδορκουμένων, ὅστις εὐλογεῖς ἔχοντων πᾶσι ἀποδείξῃς.

98. 'Ἐκ τῶν ἐσθρῶν γίνεται αὐθιγὰ ἐξ ἑαυτοῦ.

99. 'Ἐκ γούματος γινώσκεις.] Ὁμοίᾳ τῇ. Ἐκ τῶν κερατῶν τὸ ὕψος, καὶ τῶν λιθίων ἢ οὐκ, Ἐκ τῶν καρπῶν τὸ δένδρον.

100. 'Ἐκ τῶν κερατῶν τὸ ὕψος, καὶ τῶν λιθίων.] Ἐπὶ τῷ δὲ τὸν μέγεθος καὶ τὸν λαμβανόντων τὸ ὅλον.

91. *Aestate cantasti, hyeme tripudisti.*] In eos, qui extra tempus res suas agunt.

92. *Traxenem adeas.*] In imberbes aut parim barbato. Πῶς γὰρ enim (id quod & barbato significat) portus est Traxeniorum. Volentes itaque irridere eos qui vix barbati erant, Vt Traxenem irent, dicebant.

93. *Cepit murem laquens.*] In eos, qui meritò comprehensi sunt.

94. *Excoriatum excoriat.*] In eos, qui operam ludunt.

95. *Vehementer vociferans vir notus enaserit.*] Adagium satis tritum.

96. *Ex confracto calice bibis.*] De amicis infidis.

97. *Duo cum sint, tria videt.*] De ijs, qui ob senectutem aut aliud accidentarium malum visu hallucinantur. Aut in eos, qui integros syncerosque suos sensus non habent.

98. *Ex aspectu hominibus nascitur amor.*

99. *Ex gustu nosco.*] Paria sunt & hzc : De simbria telam : Æthiopem de facie : Ex fructu arborem.

100. *Ex simbria tela ipsa ostenditur.*] De ijs, qui ex paucis multa comprehendunt.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Η.

CENTVRIA VIII.

1. **Ε**Κ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνεται καὶ κωμῳδία γεγραμμένων.] Ἐπὶ τῶν δυαδμῶν ἐξ ἑνὸς πηρὸς εἰς ἑκατά πειῆσαι.

2. 'Ἐκ τῶν οὐχῶν τὸν λέοντα.] Ὁμοίᾳ τῇ προσημῳγῇ.

1. **E**X ijsdem tragadia fit & comadia litteris.] De ijs, qui possunt ex vno quopiam duo contraria efficere.

2. *Ex unguibus leonem.*] Similibs precedenti: Cent. 7. n. 99. & 100.

3. *Excisa est Musica.*] Aiunt, quòd cum vereres olim in conuiuijs simul eruditjs & ingenioſis diſputationibus & concertationibus philoſophicis vterentur, poſtliminiò verò, antiquatis hiſce, pſaltix, cithariſtrix, & tripudiantices irrepiſſent; illi qui nouitatis in aliquo ſtudium notare aut carpere voluerant, iſtiusmodi parœmia uſi fuerint.

4. *Ex omni ligno.*] Seu, vt plenius dicas, *Ex omni ligno cyphon fieri quiuerit.* Dicitur autem de rebus in ſpeciem quidem vilibus, ſed ad uſum neceſſarijs.

5. *Extra lutum pedes habes.*] De ijs, qui extra periculum ſunt conſtituti.

6. *Effugere ſeu elabi.*] Metaphorica iſta eſt locutio, tradueta à perdicibus. Vaſtrum enim eſt animal, & venatores effugiens. Dicitur proinde de ijs, qui effugiunt. Syroperdix naſcitur apud Antiochiam Piſidiæ: quæ etiam lapidibus veſcitur, longior autem perdice eſt, & colore nigra, rubro roſtro. non cicuratur vt altera, aut manſueſcit; ſed ſilueſtris ſemper manet. Non magna eſt, ſed eſu altera illà ſuauior, & carne videtur eſſe magis compactà.

7. *A vicinis exemplum habent.*] De ijs, qui clara & notiſſima quæque faciunt.

8. *Suus cuique crepius malo dulcius exiſtimatur.*] Vulgatum.

9. *Ex lupi ore abuſuliſti.*] De ijs, qui præter ſpem aliquid rapiunt.

10. *Ex pilo pendet.*] De ijs, qui extreme periclitantur. Simile huic: *In acie vel cuspide non acule conſtitit.*

11. *Libera ſunt capra ab aratru.*] De ijs, qui ab onere aut moleſtia quæpiam ſunt liberati.

12. *Magis liber quàm Sparta.*] Propter inſuperabiles & generoſos ani-

3. 'Εκκεκρόθη ἡ Μυτική.] θαὸν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἐς πῆς συμποσίαις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μισαργῶς ἐκπαρτερίας ἐὼρχησθῆναι ἐπεισησάζον· ὅθεν καὶ τὴν καινοτυμίαν πῆς αἰνῳμένοι, ταύτη τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

4. 'Εκ πικτὸς ξύλου.] 'Επὶ τὸ πηλ-
ρες· ὅτι ὅκα πικτὸς ξύλου κύφῳν αὐτὸ γί-
νοιο· λέγεται δὲ ὅτι τῶν εἰς εἶδος μὲν
ὁπλῶν, εἰς δὲ χρείας αἰσχυκαίων.

5. 'Εκ τῶ πηλὸς πόδας ἐχρῆς.] 'Επὶ
τῷ ἐξω κινδύνῳ καθησυχάζων.

6. 'Εκπερδικῶται.] Τὸ διολιοθῆναι
καὶ δοπεδραῖαι, μετὰ φορμῶς ἀπὸ τῶν
περδικῶν· πενῦρρον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ ἀπα-
δομασκοῖν τὰς θηροῦς. λέγεται δὲ ὅτι
τῷ ἀπαδομασκοῦντι· ὁ δὲ αὐτοπέρδιξ γί-
νεται πρὸς τὴν ἀντιόχῃαν τῆς Πισιδίας, ἐ-
στείνεται καὶ λίθους μακρότερον, οἱ εἰ
καὶ περδικῶν, καὶ μέλας τὴν χροίαν,
πυρρὸς τὸ ῥάμφο· ἐχ' ἡμεῖς τε δὲ
κατὰ τὴν ἀλλοίαν, ὅθεν γίνονται πηροῦς,
ἀλλ' ἀρχῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἀπαδομῶν. ἐπὶ δὲ
ὅ μείζας βρωθῆναι τι, ὅδιον τῷ ἐτέρῳ,
ἐπὶ τὴν σείρκα πως δοκεῖ πικνότερον.

7. 'Εκ τῷ γεννίων ἐχουσι τὸ πρῶτον
δῆγμα.] 'Επὶ τῷ ἀπαφῶν καὶ γνωρῶν
πρὸς ἀνῶν.

8. 'Εκαστος αὐτῷ τὸ βδῖμα μέλιν
γλύκιον ἡγῶται.] Δημιῶδες.

9. 'Εκ λυκῆς σημαίος ἀφείλκε.] 'Επὶ
τῷ ἀνελπίτως λαμβανόντων.

10. 'Εκ τριχὸς κρίματι.] 'Επὶ τῷ
σφόδρα κινδυνολόντων ὁμοίαν τῷ, ὅτι
ἐν τῷ ἀκμήνῃ ἐστίν.

11. 'Ελδοθῆναι αἶγας ἀρότρων.] 'Επὶ
τῶν βάρους πινέας ἢ κακῶν ἀπηλλαγ-
μένων.

12. 'Ελδοθῆναι ὁπρὸς Σπάρτης.] Διὰ
τὸ αὐτοπρῶτον καὶ γενναῖον φρόνημα·
διὸ

πὸ δὲ τείχη περιεβάλλοντο, νόμοις παι-
δάζομενοι· ἀλλ' ἔτι ἠγίλησαν ἐκ μάχης
ἡγήσασθαι ὑπερέψαι, καὶ ἐτυραννήσαν.

13. Ἐλέφαντος· ὅθεν ὁ Διόφρων.]
Ἐπὶ τὴν αἰατώδησαν, παρόσιν καὶ τὸ ζῶον
παιῶτον. Ἐλέφαντος· πωλὺν πενιγ-
χάν· λελυθὲν πωλὺν τῆς Ἰνδῆς, καὶ πε-
ραλαδὼν ἐστρέφεν ἐπὶ νεαρὸν καὶ κατὰ μι-
κρὰ ἀπὸ φθινῆς χειροῦ, καὶ ἐπωχῆται
αὐτῷ· ὁ πίνων βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθί-
μῳ, ἤτις λαβὼν τὸν ἐλέφαντα. ὁ δὲ,
ὡς ἐρωόμενον ζηλοτυπῶν, καὶ μὴ πε-
ριαλῶν, οἱ ἐμὲλκε δεσπόσιν αὐτῷ ἄλλος,
καὶ ἔφατο δῶσθαι, καὶ ἔλατο ἀπὸν ἐς
τὴν ἐρημον αἰάδα· τὸν ἐλέφαντα· ἀγα-
νακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πύμπερ καὶ αὐτῷ
τὰς ἀφαιρησιμὰς, ἔαμα καὶ τὸν Ἰν-
δὸν Πηλὶ τὴν δίκην ἀξιοῦσιν· ἐπὶ δὲ ἤκον,
ἐπὶ δὲ πεῖραν περὶ σφίγην· ἔκον καὶ
ὁ ἀνθρώπος· ἐβαλεν αὐτὰς αὐτῶν· καὶ
τὸν ἤκον ὡς ἀδικήμον σιωπημύει· καὶ
τὸν μὴ περὶ τὴν πιαυτὰ· ἐπὶ δὲ βληθείς
ὁ Ἰνδὸς κατώλιε, περιβαίει μὴ τὸν προ-
φῆα ὁ ἐλέφας καὶ τὰς ὑπερσφίζοντας
ἐν τοῖς ὅσσοις, καὶ τὸν ἐπόντων πολλὰς ἀπὸ-
κτείνει, τὰς δὲ ἄλλας ἐτρέψατο· περιβαλὼν
τὸν προφῆαν τὴν περὶ σφίδα, αἶρεται αὐ-
τὸν, καὶ Πηλὶ αὐτὸν κομίζει, ἔπεμψεν
ὡς φίλον φίλον πρὸς.

14. Ἐλέφαντος ἐκ μυῶς πεισῆς.] Ἐπὶ
τὴν ἐλάττω ἐκαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ
μυῶν πεισῆσιν. ἐλέφαντος οἱ νόμοι καὶ
προφῆς ἀφίστα· τοῖς περὶ σφίδοις, καὶ
γῆρας περὶ μὲν περὶ σφίδοις αὐτῶν, ἔ-
κον δὲν ἴσιν· καὶ ἐς ὅσον ἐκπύοντες
οἱ δὲ αἰάδα φρυγανίων πινὰς ἀγκαλι-
δας καὶ φακίλλας ἐμβαλόντες, οἱ περὶ σφί-
δος αἰάδα θομοῖς περὶ μὲν ἐκπύοντες, οἱ
αἰάδοι, γῆρας βαρὺς οἱ περὶ σφίδοις. πῦρ δὲ ἡλόησε
παλῆρας περὶ ἐλέφαντος πρὸς δὲ ἀπὸ κή-
ρυξεν ὁ πατήρ· ὅθεν τῶν τῶν ὅσον, καὶ Σόλωνος, καὶ Ζάλευκος! τὸ μὴ ἐν κιν-
M 2

mos. quo fiebat, ut nec muris cingeren-
tur Spartani, sed legibus instruerentur:
neque victi in praelio pedem referte vo-
lebant, ut nec tyranno subjici.

13. *Nihil ab elephantē differ.*]
In stupidos: quod tale sit istud animal.
Cum in album Elephantis pullum Indus
quidam talium domitor incidisset, rece-
ptum ad se nutriuit valde adhuc tenerum,
& breui tempore illum cicurem reddidit,
in eoque vehebatur. Quo cognito Indo-
rum rex, illum sibi petit: hic verò ama-
ti sibi animalis æmulatione commotus,
vehementerque dolens, si præter se alius
elephanto dominus foret, se daturum
negauit: & conscendo illo, in loca deser-
ta abiit. Rex interim ægrè ferte, & sub-
mittere qui eum comprehendant, & In-
dum illum in iudicium adducant. Cum
ergo eò peruenissent, iamque vim inferre
inceperant, homo de sublimi illos cæ-
dere, bellua autem dominum suum ve-
lut iniuria affectum vna vlscisci: atque hæc
quidem initio. Cæterum percussus iam
Indus, cum ex ea delaberetur, circuiuit
elephas suum nutrimentum, ut solent qui ar-
mis cupiam propugnant, & accedentium
multos interfecit, aliosque in fugam ver-
tit; iniecta denique proboscide suum al-
torem tollit, & ad stabulum deferret,
cumque illo mansit ut amico fidelis ami-
cus.

14. *Elephantem ex musca facis.*]
De ijs, qui res minimas oratione extol-
lunt, amplificanteque. Elephantē iuue-
nes maioribus & pabulo cedunt, & sene-
ctute occupatos vnice colunt, periculis
liberant, in fossas delapsos inde reducunt;
farmementorum aliquot vlnis fascibusque
eò coniectis, quibus illi tanquam gradi-
bus vsi inde exeunt, senectute alioqui iam
grauēs. Vbi autem parentem elephantē pla-
gis percussit? vbi pater in eo genere ab-
dicauit filium? O Solones! o Charonda! o
Zaleuci! Pericula & labores iuuenes primi
adeunt,

ἔν, ἐπὶ καὶ δημηγορήσας ἡμέρη στρατηγὸς
ὡς ἐκ τῆς Συρακούσων.

18. Ἐλθοι ξὺν ὅς ἐστι ἀνήσει.] Θει-
πλῶν καὶ ἀφείας τὰς πόλεις ὁ φίλιπ-
πος, καὶ τὰς ξένους πωλήσας, ἔρηκε
τῷ.

19. Ἐμбарο εἰμί.] Ἦν πρῶτον
ὁ Περαιεύς ἦτο, ὅτε καὶ τὸνομα ἐ-
ληφε, ὅτε τῷ Διᾶπερᾶν ἢ τῷ ἀκρε-
μύνυχῳ καὶ ἀσχανῶν, Μυνυχίας Ἀρτί-
μοδῳ ἱερὸν ἰδρύσατο. ἀρετὴ δὲ γενομέ-
νης ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
αἰαριδείης, λιμὸς ἐπεγένετο. ἢ τὴν
ἀπελάσθη ὁ θεὸς ἔχρησεν, αὐτὸς τὴν
θυγατέρα θυῆται τῷ θεῷ. Ἐμбарο δὲ
μὲν ὑπολόμῳ, ὅτι τῷ τὴν ἱε-
ρωσύνην αὐτῇ τὸ γένος Διᾶ βίβη ἔχεν,
διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυ-
σεν. ὅθεν ἐς εἰς περὶ οὐμίας περιέστη. Ἐ-
τιμὴ δὲ ὅτι τῶν ἀσχεμίωντων καὶ με-
μνηότων.

20. Ἐμποδὼν ἐστὶ τὸ πᾶν.]
Ἐπὶ τῶν προχείρων καὶ ἀχέρων ἐ-
χρήσας δὲ ταύτῃ τῇ λέξει Θεουκιδίδης
ἐν οὐδὲν. ὅς ἐμποδὼν αἰτίας ὀπισθο-
πᾶν, πρῶτωτέρα δὲ μηδὲν ἐπορέζα-
ται ταῖς διανοίαις. ἢ τοῖς προχείροις.
Λυκούργῳ δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου
αὐτὸ τοῦ φαιρόν. Πλάτων αὖ-
τι ἐν τῷ μίση. Ἰσῶν δὲ αὐτὸ τοῦ
ὑπέρβου καὶ ἐν χερσὶ. Φησὶ γὰρ ἐν
τῷ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλπίδα
ἀφαιρέσει. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον ὡς αὐ-
θρὸς Ἀθηναίων τυττὴ γὰρ πενταπλῶς
ἐμποδὼν εἶναι. Ἐχρήσας δὲ Ἱερο-
κλῆς, αὐτὸ τοῦ ἐμποδίου καὶ ἄλλοι.
Φησὶ γὰρ ἐν δώδεκα φιλοσοφῶντων
πρῶτον τῶν φιλοσόφων. ἢς γὰρ αὐτὴν
ἐχὶ καὶ ἐν γῇ, καὶ παύδας αὐτίκα,
καὶ εὐσίας ἐπιμελήθη μηδενὸς ἐμ-
ποδὼν ὄντος.

ne habita electus est Imperator protinus
à Syracusis.

18. *Veniat qui proderit hospes.*]
Cum Philippus Theſſalorum vrbes euer-
tiſſet, & exteros vendidiſſet, hoc dicti
uſurpauit.

19. *Embarus ſum.*] Olim Pyræus
inſula fuit (vnde & nomen ἀπὸ τῷ Διᾶ-
περᾶν, à trajiciendo acceper) in cuius
maximè edito loco Munychus, poſt-
quam illum occupafſet, Dianæ Muny-
chiæ templum extruxit. Quo in loco
cum vrſa exiſtiſſet, illamque Athenien-
ſes occidiſſent, fames eſt conſequuta.
Cuius remedium fore Apollo respon-
dit, ſi quis filiam ſuam Deæ immolaf-
ſet. Solus autem Embarus, pacta fa-
milie ſux perpetua illius ſacrificij ſuc-
ceſſione, filiam exornatam immolauit.
Vnde & in parcemiam abiit, quod in
vecordes & inſanos uſurpatur.

20. *Palam eſt res.*] De rebus pa-
ratis, & ad uſum facilibus. Vſus eſt
eiufmodi locutione libro v r i i. Thu-
cydides: *Cauſas que promptæ ſunt, con-
ſiderare; neque cogitatione ulterius ferri.* Vbi
per τὰς ἐμποδὼν αἰτίας, id ſignificat,
quod ad manum & in promptu eſt. Ly-
curgus autem in ea quæ contra Lycophro-
nem eſt oratione, pro claro actmanife-
ſto poſnit. Plato verò, pro eo quod eſt
in medio poſitum. Iſæus denique, pro
eo quod propinquum & ſub manibus
eſt. Aio enim in Aſſertione Eumathis
in libertatem: *Sed primus quidem, viri
Athenienſes; id enim omnino ſub manu eſt.*
Vſus eſt tamen Hierocles, & alij, pro,
impedimento eſſe. Sic namque loqui-
tur lib. r i. de ijs, qui à Philoſophis
ſapientie ſtudio inſtituuntur: *Quiſnam
illam non in vxotem duxit, & liberos ex
ea ſuſtulit, & opibus repletus eſt, nemine
impediente.*

21. *Empedoclis inimicitia.*] De ijs, qui pertinaciter gerunt iracundiam. *Lylias: Equidem putabam eam inter nos constitutam fuisse amicitiam, ut nec Empedoclis inimicitia nobis obflare posset.*

22. *Me quidem si insaniant, te autem, si sapiant.*] Supple, 'δοκουντεςιν, occident: nempe me inlustè, te autem iustè.

23. *A fronte precipitium, à tergo lupi.*] De ijs, qui cum duobus malis, quæ planè euitati nequeunt, luctantur.

24. *Seditione orta dux Androclees etiam fit.*] In viles, quique inconsulta præcipationè honores assequuntur. Talis est hæc etiam paræmia: *Carcinus in duobus rebus sortitur honorem. Et: Inter amicos etiam Coræcum loquitur.*

25. *In Apollinis cacare.*] Hoc est, petilicitari. *Pisistratus enim tyrannus templum extruens, cum inuenisset quendam inquilinum in eo cacantem, abegit; & ne quis portò id faceret, edixit.*

26. *Inest & formica sua bilis.*] Nec paruos quidem aut tenuis conditionis homines contemnendos aut negligendos esse in rei cuiuspiam disceptatione, insinuat.

27. *In astate lanam deteris.*] In eos, qui non in tempore necessarijs vtuntur.

28. *Vno oscitante alter participat.*] Scipsam satis paræmia declarat.

29. *Vnius cordati amicitia melior imprudentium omnium.*] Democratis dictum.

30. *Ventus manere aut navigare hinc non finit.*] De ijs, qui in res impeditas inciderunt, hoc vsurpatut. Est autem dictum Philoetæ apud Æschylum.

31. *Cacorum in patria luscus rex imperat omnis.*]

32. *In picæ adferus cor.*] Hoc est, esto virilis.

21. Ἐμπεδοκλῆς ἐχθρὸς.] Ἐπὶ τῇ δυσεργίᾳ. Ὡμην δὲ, Φησὶν Λυσίας, ἐγὼ πιαύτη φιλία συνερμόδοι, ὥστε μὴ δ' αὖ τὴν Ἐμπεδοκλέους ἐχθραν ἐκλύσκει ἀλγεῖναι.

22. Ἐμὲ μὲν, αὐ μαιῶσι, σὲ δὲ αὖ σωφρονῶσι.] λέγει πρὸς ἀπικνησιν. ἤτοι ἐμὲ μὲν ἀδίκως, σὲ δὲ δικαίως.

23. Ἐμπροσθεν κρημνὸς, ὅπῃθεν λύκει.] Ἐπὶ τῇ ἐν μέσῳ δύο κακῶν ἀφύκτων περιπέτῳ.

24. Ἐν δὲ διχοστασίῃσι, καὶ Ἀνδροκλῆς πλεμάρχει.] Ἐπὶ τῷ πλῶν, τῶν ἀλλ' ἀπειτῆσαι πᾶσι πῆλξ ἀξιομύμων. πιαύτη δὲ ἐστὶ ἡ λέγεσθαι. Ἐν γὰρ ἀμνηχανίῃ καὶ καρκίνῳ ἔμμορι πῆλξ. καὶ Ἐν ἀμύσσις ἑ Κόροικῳ φησὶ γαμψή.

25. Ἐν Πυθίᾳ χέουσι.] Οἶον, κινδυνεύουσι. Πεισίερατ' γὰρ ὁ τυραννιστῶν νεῶν, ὧρῶν πᾶσι δοτεπατωῖα μέτικον, ἀπὸ γὰρ περὶ ἑστῆς γὰρ μὴ δένα δοτεπατῆσιν.

26. Ἐν ἐστὶ καὶ μύρμηκι χολή.] Παρεγγυᾶ, μὴ δὲ τῇ μικρῶν κατὰ φρονεῖν ἐν τῷ ἀμφισβητεῖν.

27. Ἐν ἡέρι τὴν χλαῖναν δοτερίβεις.] Ἐπὶ τῇ μὴ καθ' ὥραν τῆς ἀναγκαιότητος χρομύμων.

28. Ἐνὸς χαρόντ' ἀμείψκειν ὁ ἑπρεῖς.] Ἀυτοδίδακτ'.

29. Ἐνὸς φιλίᾳ ξυνητῷ, κρήσων ἀσυνῆτων πάντων.] Δημοκρεάτης.

30. Ἐνθ' ὅτι μίμνην αἰέμ', ὅτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῇ δυσχερείᾳσι περὶ πᾶσι τῶν ἐπὶ λέγει. Φησὶ δὲ αὐτὸς πᾶσι Ἀισχύλῳ ὁ φιλοκρητῆς.

31. Ἐν τῇς πῆλξ τῷ φλῶν λάμῳν βασιλῶν.

32. Ἐν πῶσθι τήρῃσιν τὴν καρδίαν.] Ἀπὸ τῇ, ἔτι αὐτοῦ δέ.

33. 'Εν ὁδῷ μὴ χάριζε' ἔξυλα.] 'Αντί-
τῷ, περὶ χωρεῖν, καὶ μὴ αἰπῶν δεῖς περὶ
καιρῷ τελευτῆσαι.

34. 'Εν Καρὶ τὸν κίνδυνον.] Τυπ-
σιν, ἐν ἀλλοτρίοις σώμασιν. λέγει δὲ
αὐτὴ ὅτι τὸ ἀφινδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν σώ-
ματα περιμέντων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς
καρῶν· ἐπεὶ, ὡς πρὶν φασί, πρῶτον ἐμι-
σθε φόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκαδίας φασί·
ἐπιδὴ ἡ Κᾶρες ἐμισθοφόρου, περὶ τα-
πν, αὐτοὺς τὸν πολέμου. ἀφ' ἧς ἡ περι-
μία. ἀληθίστερον δ' εἰπῶν, εἰρηται ὅτι
τὸ ἐν ἐπείροις καὶ σὺν ἐφ' ἑαυτοῦ πᾶς πο-
λεμικὰς πρῶτον πείρας ὑφιστάμενων· ἐ-
σσηγοῦται ἡ Κᾶρες, καὶ ὡς ὀπλιτῆς, διὰ
τὴν μισθοφορίαν· ἀφ' ἧς ὁ Ὁμηρὸς,
--- τίω ἢ μιν ἐν Κάρῳ αἴση· ἡγοῦν ἐν
δύλῳ τάξει· Κᾶρες γὰρ αἱ δὲ δῦλοι.

35. 'Εν μύρτῳ κληνὶ τὸ ξίφος κε-
τήσω.] 'Επὶ τῷ ποιμενίστῳ σωτήριμα π
κατέπιπεν· ὁ γὰρ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστο-
γίτων ἐν μύρτις βύβαντες τὸ ξίφος,
ἰπποαρχὸν τὸν τύραννον ἀπέκτεναν.

36. 'Εν παισὶ μὲν γέρον, ἐν ἡ γέρον-
τι παῖς.] 'Επὶ τῷ παλιμυδῶν· οἱ ἀντί-
πυχοι τῷ Ἑρμοζίνῳ ἐπὶ κακιδέκα ἐτῶν
ὄντι, ὅτι τὴν Ῥηπελκὴν συγγράφειν
ἐπεχίρησε, τῷ δὲ καὶ ἐκείνῳ ὅτι ἐξε-
λάβετο, τῷ δ' ἔπειτα τὸ παροιμιώδες λό-
γιον.

37. 'Εν γῇ πίνεισθαι μάλλον, ἢ πλῆ-
τῆναι πλῆν.] Ἀντιφάνης τῷ Ἐφισίῳ.

38. 'Εν Σπάρτῃ μόνῃ λυσισπλῆ γη-
ροσκόπειν.] Παρόντων οἱ Λακιδαιμόνιοι με-
γίστως ἐπὶ τῶν γέροντας.

39. 'Εν Σάμῳ κομήτης.] 'Επὶ τῶν
ἐν τῇ Σάμῳ λιγόντων. οἱ γὰρ οἰκῶν-
τες ἐκεῖσε, πρὸς χορῶς ὁππότε θνητοὶ, καὶ πρὸς
ἀλλόθεν χερήσιμοι.

40. 'Εν πύθῃ τὴν κεραμίδα μαν-
θάνει.] 'Επὶ τῇ πύθῃ κεραμίδος ὑπέρ-
μακροτα.

33. *In via ne feces ligna.*] Quasi di-
cas, Procede, neque occasionem des ut
ante tempus moriatis.

34. *In Care periculum.*] Hoc est, in
alienis corporibus. Vsurpatur autem hæc
paræmia de ijs, qui paræipsi in bello pug-
nant; translatione ducta à Caribus: quo-
niam, ut quidam aiunt, primi mercede
militarunt; licet alij Arcades fuisse dicant.
Quoniam autem Cares ære conducti mi-
litabant, primos in acie collocabant. Vn-
de orta paræmia. Ut autem verius dica-
mus, de ijs usurpata est, qui in alijs, non
in seipsis prima belli tentamina subeunt.
Introducuntur. verò Cares tanquam vi-
les, propter mercenariam hanc militandi
rationem. Hinc & Homerus: — *Caris*
astimo sorte. Nempe serui: Cares enim
semper serui.

35. *In myrti ramo gladium tenebo.*]
De ijs, qui contra aliquem pactum quod-
piam ineunt. Harmodius enim & Aristo-
giton ensim in myrtum iacientes, Hip-
parchum tyrannum occiderunt.

36. *Inter pueros senex, inter senes*
puer.] De versatilibus. Eiusdem artis pe-
muli, de Hermogene vix quindecim
annos nato, de Rhetorica tamen scribere
aggresso, & vigesimo tertio iam latente
& silente, proverbum hoc dicebant.

37. *Tellure præstat pauperies quam*
opes mari.] Antiphanis Ephesij.

38. *Sparta solum expedit senem fie-
ri.*] Ideo nempe, quòd Lacedæmonij
maxime senes honorarent.

39. *In Samo comatus.*] In eos, quo-
rum sermo nihil in se habet lepōris. Qui
etenim illic habitant, ad choreas qui-
dem & saltationes sunt apti, sed ad nihil
præterea utiles.

40. *A dolio figulinam auspicaris.*]
De ijs, qui artium rudimentis præteritis,
maiora

maiora capessunt, primisque neglectis, in extrema se ingerunt.

41. *Per vices aliquis ignem fodicet.*] In eos, qui non ex æquo in commune consulunt.

42. *In Palladio indicatum est.*] Fuit hoc tribunal Athenis, in quo Ephetae de homicidio voluntario iudicabant. Argei enim ab Illo nauigantes, quando Phaleros appulerunt, ab Atheniensibus non cogniti, interempti sunt. Postea Acamante rem indicante, & Palladio per oraculum inuento, ibi prætorium constituerunt, ut dicit Phanodemus. Clitodemus verò ait, cum Agamemnon, cum Palladio delatus esset Athenas, Demophon-tem illud rapuisse, & multos eorum qui insequabantur. Agamemnone verò id indignè ferente, iudicium octo Atheniensium & octo Argeorum subijisse, Ephetasque appellatos, quòd ab ipsis nulla esset declinatio ad aliud iudicium: siue quòd de rebus capitalibus sententiam ferrent: aut denique quòd ab utrisque, Argeis inquam & Atheniensibus, ipsis causæ disceptatio permilla esset.

43. *In triuio sum.*] De rebus obscuris & ambiguis; quòd qui in triuio est constitutus, quæ sit ingrediendum, ignoret.

44. *In vino veritas.*] Quòd qui vino incalescent, ex corde loquantur.

45. *In pulicis morsu Deum innocat.*] Quòd non oporteat in rebus minimis Deum comprecari, & nomen ipsius aduocare.

46. *In puteo cum canibus pugnare.*] De ijs, qui cum improbo quopiam pugnant, nec possunt euadere.

47. *Endymionis somnum dormis.*] De ijs, qui nimis indulgenter somno sunt dediti. eo quòd Endymion à Somno adamatus, etiam nunc ab illo detineri dormiens dicatur.

βασιόντων· ἀπιομένων ᾧ τ̃ μαζόνων, ἢ τ̃ πλατύνων.

41. 'Εν τῷ μίρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλοῦται. Ἐπὶ τ̃ εἰς κρινὸν μὴ τὰ ἴσα περιχωρῶν.

42. 'Εν Παλλάδιῳ ἐκρήθη. Δικαστήριον ἐν Ἀθλαίαις, ἐν ᾧ οἱ Ἐφῆται φόνον ἐκυσίαι ἐδικάζον· Ἀργεῖοι γάρ· ὅπου Ἰλίῳ πλείοντες, ἤνικα περσέων φαλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγροῦ μῆμοι, αἰνρήθησαν· ὕστερον ᾧ Ἀκάμασι· γοαρέζατος, καὶ τῷ Παλλάδιῳ ἐνυρῆν· καὶ χρησμένων, αὐτίθι τὸ δικαστήριον ἀπὸ δειξας, ὡς φανόδημ· Κλειτόδημ· δὲ φησιν, Ἀγομύμενον· σὺ τῷ Παλλάδιῳ περσέων· χηρῆν· Ἀθήνησι, Δημοφῶντα ἀρπάσσει, & πλάσσει τὸ δακόντων αἰελεῖν· τῷ ᾧ Ἀγομύμενον· δυσπραίνειν· κέρσιν ὑποχρῆν ὑπὸ οὐλῷ Ἀθηναίων καὶ οὐλῷ Ἀργείων, ὥς Ἐφῆτας κληθῆναι, οἳ ἐφίσις παρ' αὐτῶν ἐδυνάσθη εἰς δικαστήριον ἄλλο γίνεσθαι· ἢ ὅτι ἐπὶ αἵματι ἐδικάζον· ἢ διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρω, Ἀργείων καὶ Ἀθλαίων, ἀφῆθηται αὐτοῖς περὶ τὸ κελύους.

'Εν τριῶν ἐμί. Ἐπὶ τῶν ἀδύλων πραγμάτων· ἐπεὶ δὲ ἐν τριῶν γινόμενος, οὐκ οἶδε πῶς χρήσεται ὁδῷ.

44. 'Εν οἶνῳ ἀλήθεια. Παρόσον οἱ οἶνον χωρῶμενοι, τὰ δὲ κατὰ δίκας λαλῶσιν.

45. 'Εν ψύλλῳ δολίχῃ θείῳ θη-καλεῖται. Ὅτι ἐν δόλῳ ἐλαχίστων τῷ θείῳ δέδωκε, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ θη-καλεῖται.

46. 'Εν φρίᾳτι κωσομαχεῖν. Ἐπὶ τῷ δὲ φρυγῶν σὺν ἰχόντων, καὶ μοχθηρῶν πινεσθαι αἰονότων.

47. 'Ενδυμίων· ὕπνον καθεύδεις. Ἐπὶ τῷ δὲ ἔργῳ ὑπνῶντων· ἐπεὶ δὲ ὁ ὕπνος ἐρασιῶς μαλακίᾳ· Ἐνδυμίων· ἐπὶ καὶ νῦν κατήκει αὐτὸν λέ-γεται κοιμώμενον.

48. 'Εν πυρὶ βίβηκας.] Ἡ Πλὴ αἰ-
χίστη, ἢ Πλὴ ἔχης.

49. 'Εν ἄλλῳ δρασκάζεις, ἢ τι κρύ-
πτῃ.] Ἐπὶ τῇ μὴ δυνάμει λαθεῖν.

50. 'Εν μέλει τι σκεπτεῖν καὶ παύσεις.]
'Ἐπὶ τῇ ἡδυνάμει διωκόντων.

51. 'Εν σκότειν ὀρχήσῃ.] Ἐπὶ τῶν
ἀμαρτυρώως μοχθησιωτῶν.

52. Ἐν νυκτὶ βελή.] Ἐπεὶ δὴ ἡ νύξ
παρρησίαν δίδωσι βελόεσσι.

53. Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δὲ
αἰώφελος.] Ἐπὶ τῶν αἰώφελων ἐν
οἷς ἔχει ἡμετέροισι τῆς νυκτε-
ρά.

54. 'Ενδύεται τὴν λεοντήν.] Ἐπὶ
τῇ μεγαλείῳ Πιχιροῦντων.

55. 'Εν τοῖς χερσὶ τίλῃ πολέμῳ,
ἐπὶ αὐτῶν δὲ ἐν βουλῇ.] Παρόντων τῇ μὲν
βουλῇ λόγων δὲ, τῇ δὲ πολέμῳ, διωά-
μω.

56. 'Εν γὰρ ἀμνηχανίῃ καὶ καρκίνῳ
ἔμμεοι πηῆς.] Φανερὰ.

57. 'Εν ἀχύροις πῦρ ἔρχεται.] Ἐπὶ
τῇ ῥαδίᾳ γνοῦν.

58. 'Εξ ἐνὸς πένθ' ὅραν.] Ἐπὶ τῶν
παρορνήτων.

59. 'Εν ἄμμῳ χοινοὶ πλέκεις.]
'Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

60. 'Εξ ἴσου δίδω πᾶσιν.] Ἐπὶ
τῶν ὁρθῶς ἀγαγόντων, καὶ δικαίως
κερδόντων.

61. 'Εξ ἡμῶν τίμηται ὁ ἰμάς.]
'Ἐπὶ τῶν ἐξ οἰκίῳ κακῶν ἐν παρορ-
νῶν. Φασὶ γὰρ, βουὴ ἰδόντα μάστιγα,
τῆτι εἰπῆν.

62. 'Εξ Ἐποβουτᾶδων ἔλκει τὴ γί-
νη.] Ἐπὶ τῶν ἀγνῶν. γίνῃ γὰρ
πολύ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ βούτου.
ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνη-
σιν.

63. 'Εξὸν φυγεῖν, μὴ ζῆτει δίκην.]

48. *Incedis per ignem.*] Aut de tur-
pi, aut de ceteri.

49. *In area te abscondis.*] De ijs,
qui latere non possunt.

50. *Melle teipsum inspergis.*] In
eos, qui molliorem voluptatemque se-
stantur.

51. *In tenebris tripudiare.*] De ijs,
qui sine teste laborant.

52. *In nocte consilium.*] Quod nox
facultatem præbeat consultandi.

53. *In nocte splendens, luce verò inu-
tilis.*] In eos, qui inutiles sunt ad res ad
quas minimè oportebat; metaphorâ du-
ctâ à noctua.

54. *Leoninam pellem induitur.*] De
ijs, qui magna aggrediuntur.

55. *In manibus finis belli, sermonis
in omni Consilio.*] Propterea quod in
consilio verbis opus sit, in bello potentiâ
ac viribus.

56. *Carcinus in dubijs rebus sorti-
tur honorem.*] Manifesta.

57. *In stipulas ignem fundit.*] De
re quapiam celeriter facta.

58. *Ex uno omnia videre.*] In eos,
qui circa visum hallucinantur.

59. *Ex arena funiculum nectis.*]
De impossibilibus.

60. *Ex aquo da omnibus.*] De ijs,
qui rectè quid diuidunt, & iustè diui-
dicant,

61. *Ex nobis scissum est lorum.*]
De ijs, qui ex propinquis seu domesticis
suis ipsi mala patiuntur. Ferrur enim bos,
cùm scuticam videret, hoc dixisse.

62. *Ex Eteobutadis genus trahit.*]
De ingenuis & nobilibus. Familia enim
quæ à Buto suam ducebat originem, illu-
stris admodum erat. vnde & ex eadem
apud Athenienses sacerdotes & sacrorum
mystæ desumi & creari solebant.

63. *Cùm reo fugere liceat, iudicium
minimè*

minimè querere oportet.] Alcibiades ab Atheniensibus Sicilia evocatus ad causam pro se dicendam, hoc respondit. Dicenti autem cuidam, non fides patriæ de te iudicaturæ? Ego verò, inquit, nec matri meæ: ne fortè per errorem attrum calculum pro albo injiciat.

64. *Extra telorum iactum sedere.*] Admonitoria paræmia.

65. *Extraxit mucum ex naribus.*] In iracundos & animi peruicacis.

66. *Execestides factus es.*] In eos, qui à via non aberrant. Illum enim ut exterum & erronem notant. Exteri autem maximè vias norunt. Quando ergo via excidentes aberrabant, dicebatur: Nec Execestides quidem rectam viam inuenias. Vsurpaturque de rebus perplexis.

67. *Secundo vento nauigas, & secundo vento illi res succedunt.*] De ijs, qui feliciter degunt. Vnde & συνεπαιρίζεν à ventis retrò flantibus & nauem impellentibus sumptum est, quos propterea ὑέριες vocant, quasi à puppe nauis flantes. Nisi fortè etiam à leonibus metaphora ducatur, quos ferunt sua se caudà tanquam scutica verberare, & ita ad cursum incitare.

68. *Ex unguibus licet leonem aspicere, & ex pusillo gustu fontem.*] De ijs, qui ex parua quapiam rei parte rem vniuersam cognoscunt.

69. *Foras Glance.*] Tempestatem enim significat. Marinus ille piscis ex coniuge sua natos diligenter custodit, ne quid per infidias damni accipiant, & quamdiu illi in conspectu sunt, & sine metu natant, ille custodiam non omit- tit: si quis pullorum metu corripitur,

Ἄλκιβιάδης καλέμενος ἵππὶ κρέσσον ἑαυτοῦ Ἀθλωαίων δὸς Σικελίας, ἐκρυψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν, Ἐξὸν Φυγαῖν, δίκην δὲ χρητῆν. εἰπὼν τῷ δὲ πρὸς αὐτὸν, ὅς τις δόκει τῇ πατρίδι πλὴν τοῦ σταυτοῦ κρέσσιν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὅδε τῇ μητρὶ μήπως ἀρροήσεις, πλὴν μέλαινα βάλῃ ψῆφον αὐτῇ τῆς λευκῆς.

64. Ἐξω βελῶν καθήδεται.] Παρμενικὴ ἢ παροιμία.

65. Ἐξέλε πλὴν κόρυζας τῆς ῥινός.] Ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ ἰσχυρογνώμωνων.

66. Ἐξηκείδης ἐγένετο.] Ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἀποπλαιοθῆντων τῆται γὰρ οὕτως ξένον ἀποβάλλουσιν καὶ πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μάλλον ἴσασιν πᾶς ὁδός. ἐξαπορήσαντες οὐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλαιοθῆντες, εἶπον· ὅδε αὖ Ἐξηκείδης ἔνδοι πλὴν Ὀθρείας ὁδόν. εἰρηπῶ οὐκ ἵππῳ ἀμνηχανών.

67. Ἐξ ὑέριας πλεῖ τις, καὶ ἐξ ὑέριας τῷ δένει πᾶς πράγματι φέρεται.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχεύων ὅθεν καὶ τὸ συνεπαιρίζεν· ἀπὸ τῶν ἐπὶ αὐτῶν πλείοντων καὶ πλὴν ναυῶν ὠθέντων ἀνέμων μετείληται· ὅς τις τῶν ὑέριες καλεῖται, ὡς καὶ πᾶς ὁ ὑέριος τῆς νεὸς πλείοντας· εἰ μή τι δὲ καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεόντων λέγεται· ὅς τις φασὶ τῇ ἑαυτῶν ἐρᾷ αὐτῷ μάστιγι πλεῖοντας ἑαυτοὺς, εἰς δρόμον ἐλαύνειν.

68. Ἐξ ὀνύχων λέοντος ἐνεσι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρῆς γούστως πηγῆν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶ πρὸς μακρογνώτων πᾶν.

69. Ἐξω Γλαυκε.] Χειμῶνα γὰρ σημαίνει. Ὁ θαλάσσιος ὁ ἰχθύς ὁ γλαυκός, πᾶς γινώμενος ἐκ τῆς συνόμου παρὰ φυλάττειται ἰσχυρῶς, ἵνα αὐτοῖς ἐλθόντι καὶ ἀσπῇ· καὶ ὡς μὲν φανερόν καὶ ἐξ ὁδοῦ ἀσπῇ, ὅδε, πλὴν φρεσὶν

Φυρεθὲν οὐκ ὀλοπιμπάνη· ἐὰν δὲ πιδεί-
σῃ τῶν νηπίων περὶ ὃ δὲ χαλῶν εἰδέξατο
πὶ βρέφει. ἔτα τῷ φόβῳ τῷ ἡδρα-
μοῖται, πὶν κατὰ φανέντα αὐμοῖται οἷον
ὠδέξατο, καὶ ἐκπύου παλιν νήχεται.

70. Εἰκοτα βῆς ὅππὶ σφαγὴν μο-
λῶν.]

71. Ἐπειδὴ πὶν ταῦτα λαθόν τῆς
κεφαλῆς ἀπιπναζάμεθα.] Λέγεται ὅππὶ
κινδύνῳ πινὲς ἐπηρεημῶν καὶ περὶ λ-
θῆται. ὅππὶ ταῦτα λαθόν ἡδὲ ἢ τῷ Διόσ-
κῳ ἡξιώθη τῆς τεραπίσης τῶν θῶν,
καὶ ἀξιώθεις ἐδημοσίους τὰ μυστήρια
αὐτῶν· καὶ κολάζεται χάλασιν διὰ τῶ-
ν πιασθέντων· ἐστὶν ἐν τῆς ὑπερῶν δικαιο-
πρατοῖς ἔχων πύτραν ἐπὶ πᾶσι αὐτῶν, καὶ
κατὰ ὑδὼρ πολὺ, καὶ βλαστήματα καρ-
ποφόρα, καὶ ἡρτηται ὁ λίθος καὶ αὐ-
τῶν· ἐὰν οὐκ ἴσται πῶς ἐκ τῶν τῶν κε-
μῶν ὑδατοῦ, πῶς ἐκ τῆς πύτρας ἐπὶ πᾶσι
αὐτοῦ, καὶ πμωρεῖται ἐκ τῶν· ὅππὶ λι-
μῶ καὶ διψῇ τῆκεται· ἐρῶν μὲν ἀφ' ὧν
δὲ σφαγὴν καὶ πῆν, μὴ διωάμεθα· δὲ,
διὰ τὴν ἐπηρεμῶν πύτραν.

72. Ἐπὶ θυῖν ὁρμᾷ.] Δηλοῖται
ἀγκυρεῖν· λέγεται ὅππὶ τῶν ἀετιφῶς
ἐχόντων.

73. Ἐπακτες ὅρκου.] Ὅτι ἔτερο
ἐπαγει. ὅππὶ βίαιου, οὐκ ἀνταίρειου.

74. Ἐπ' ἀκρα γλώττῃ πὶ φιλεῖν ἔ-
χεις.] Ἐπὶ τῶν λόγων μὲν, ἔργῳ δ' ἢ
φιλοῦντων ἀλλήλους.

75. Ἐπὶ κεφαλὴν ὠδέντα.] Ἐπὶ
τῶν κακῶς παχόντων. μάλλον δ' ἐπ'
ὀλίβρω. δεινὸν γὰρ τὸ κατὰ κεφαλῆς
ὠδέντα πλεγεῖναι.

76. Ἐπαύλια δῶρα φέρων ἡκίς.]
Ἐπὶ τῶν πολλὰ δωρεμῶν. Ἐπαύλια
καλεῖται τὰ μετὰ τὴν ἐχορμῶν ἡμέραν
ἢ γάμων, ὡς τῶν τῆς νύμφης πατρὸς

tum ore hiantē ipsum excipit, moxque
cessante iam metu, illum quem devorave-
rat reuomit qualem acceperat, rursusque
ille natat.

70. *Videor bos ad cadem ire.]*

71. *Quando Tantali lapidem ex ca-
pite excussimus.]* Dicitur de periculo
quopiam, quod impenderat, iam pra-
terito. Tantalus autem Iouis filius di-
gnus fuit habitus, ut Deorum mensae ad-
hiberetur; quem ille honorem conse-
quutus, quodd illorum secreta divulga-
set, ob id factum huiusmodi punitio-
ne mulctatur. Est ille in subterraneis iu-
dicij, super caput saxum habens, &
subtus aquam multam, germinaque fru-
ctifera. Interim lapis ille ipsi impendet:
quando autem ex aqua, quae illi pre-
posita est, bibere cupit, cadit saxum
supra ipsum collocatum, maleque illum
excipit; ita ut fame sitique tabescat: vi-
dens quidem quorum esu potuque in-
diget, sed ijs frui non valens propter
impedens saxum.

72. *Duabus nititur anchoris.]* De
ijs quae firmiter sese habent.

73. *Delatum iuramentum.]* Quod
alius offert. Est enim violentum, ne-
que sponte susceptum.

74. *In ultima lingua amicitiam
habes.]* In eos qui lingua quidem sed
non opetâ inuicem amant.

75. *In caput impulsus.]* De ijs,
qui aduersa patiuntur, seu potius de
pernicie: graue enim est capite pulsus
vulnerari.

76. *Nuptialia dona allatum ve-
nit.]* De ijs, qui largi sunt donando. Ἐ-
παύλια autem vocantur munera; quae post
nuptias sequenti die à patre sponsae dono
mittun-

mittuntur sponso & sponse, in modum pompæ seu deductionis. puer enim præce dit, lænam candidam & lampada incensam habens : illum sequitur puella cantistrum ferens, ac deinde aliz atque aliz, aurea quædam, peluces, smegmata, lecticas, pectines, lectos, alabastros, sandalia, pixides vnguentarias portantes; nonnunquam etiam dotem sponso vna afferunt.

77. *Racemationes ista sunt & garritus, hirundinum musea, corruptores artis.*] De ijs, qui cauillantur de rebus paruis

78. *In armis Accissat.*] De ijs, qui iniurijs & fictis simulationibus delectantur. Ab Acca Samia muliere quadam facta.

79. *In pedem retrocedit.*] De ijs, qui, quod viribus sint inferiores, aut quia vehementer metuunt, fugiunt potentiores.

80. *Epeo timidior.*] Vfus est Cratinus Comicus. Fortassis quod in tribuna tu Oeneidis tribus ignauiores timidioresque decoro se gessisset. Epeus enim ignauus timidusque fuit.

81. *Pugna ad Lipsydrium.*] De ijs, qui fortiter & viriliter certant. Lipsydrium autem locus fuit prope Parnethem, quem muro cinxerunt qui à tyrannis in exilium compulsi erant. Præerant autem Alemxonidae. Cumque à Pisistrato fuissent expugnati, scolion in illos carmen canebatur:

Ab ah Lipsydrium prodens socios,

Quales viros perdidisti?

In pugna bonos & nobiles,

Quando ostenderunt à quibus patribus orti essent.

82. *In nates currit.*] Hoc est, retro.

83. *In stipula arat.*] De ijs, qui probe agriculturam exercent.

84. *Epimenidis pellis.*] De rebus

δῶρα Φερόμενα τῶ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ ἀρχαῖα· πῶς γὰρ ἡγήσασθαι, χλαῖδα λαοκλήϊον καὶ λαμπίδα καί οὐρανόν. ἔπειτα μετὰ τῶν κληρονομήσας· ἢ αἱ λοιπαὶ ἀκολουθεῖσιν ἐφεξῆς, Φέρονται χρυσία, λεκανίδας, στήθημα, φορέα, κτῆνας, κείρας, ἀλαβάρους, σκευὰ, ἀλγία, μυρράλιντα. ἐπὶ τοῖς δὲ ἐπὶ τῶν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρονται.

77. Ἐπιφυλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ ἐν νύμφῃ, χελιδόνων μυσθία, λαοκλήϊον πίχνης.] Ἐπὶ τῶν κληρονομήσας· ἢ αἱ λοιπαὶ ἀκολουθεῖσιν ἐφεξῆς, Φέρονται χρυσία, λεκανίδας, στήθημα, φορέα, κτῆνας, κείρας, ἀλαβάρους, σκευὰ, ἀλγία, μυρράλιντα. ἐπὶ τοῖς δὲ ἐπὶ τῶν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρονται.

78. Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίς.] Ἐπὶ τῶν ἐπιφορομένων τοῖς ὅπλοις· ἢ πῶς ἀκκίς· ὅτι Ἀκκίς πῶς, Σαμίας μυρρῆς ὄσσης.

79. Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ.] Ἐπὶ ἀδυνασίᾳ φεύγοντων ἢ δειλίας τὴν κρείσσει.

80. Ἐπὶ δειλόπρην.] Οὕτως ἐλέγετο Κρατῖν· ὁ Κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ἐξαρῆσαι τῆς Ὀινείδης φυλῆς, καὶ δειλόπρην φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

81. Ἐπὶ Λιψυδρίῳ μάχη.] Ἐπὶ τῇ ἀνδρείῳ ἀγωνιζομένων· τὸ δὲ Λιψυδρίον, χωρίον ἦν παρὰ τὸ Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισται μὲν οἱ Φυγαδῆς τῶν τυραννῶν· οἱ δὲ Ἀλκμαγονίδαι περιέστησαν ἐκπολιορκησάντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῷ Πεισίστρατῳ, σχολὴν εἰς αὐτὸς ἔδειπν.

Αἱ αἱ Λιψυδρίῳ παροδοσέτηρον, οἷς αὐτὰς ἀπώλειαι· Μάχεθ' ἀγαθὸς γὰρ καὶ ἀπατερίδας, ὅπῃ εἰδείξαι οἷον πατεῶν ἦσαν.

82. Ἐπὶ πύλην τέχνη.] Ἦτις ἐς τὴν πόλιν.

83. Ἐπὶ καλᾶμης ἀροῖ.] Ἐπὶ τῇ καλῇ καλῶς γεωργούντων.

84. Ἐπὶ μύθῳ δέρμα.] Ἐπὶ τῶν δόξῃ.

ἀποβήσαν· ὅπως γὰρ ὁ Ἐπιμνίδης εἶησιν
ἐκατὸν πενήκοντα ἔτη· πὰρ δὲ ἐξ ἑκά-
θουδε. Ἐπιμνίδης Ἀγασάρχου Κρης ἑ-
κωσῶ, πεμφθεὶς πρὶ ἑσὶ πατρὸς
πρὸς ἀγρὸν ἐπὶ περὶ βασιλῆος, τῆς οὖν κατὰ
μισσηβελίας ἐκκλίνας, ἐπ' αὐτῷ πρὶ
κατακλιμῆν, ἐξ καὶ πενήκοντα ἔτη.
Διαναστὲς ἡ μὲν γούτα ἐξήτης τὸ περὶ βα-
σιλῆος, νομίζων ἐπ' ὀλίγον κακομῆδον· ὡς δὲ
ἐχ' εὐελοκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ
μαποκλασθῆναι πρὶν κατελαβὼν, καὶ
πρὶ ἑτέρων τῶν κτήσιν, πάλιν ἦκεν εἰς
αὐτὸν Διαναστὴρ κακῆ δὲ εἰς τὴν αὐ-
τῷ εἰσὼν οἰκίαν, ἀπείτυχε πρὶς πω-
θυνομῆδους πρὶς εἶη· εἰς τὸν νῆπρον ἀ-
δελφὸν ὄρων, τότε ἡδὴ γηραιὸν ὄντα, πρὶ-
σιν ἑμαρτὶ πρὶ ἑκείνῳ τῶν ἀλθῆσαι.
γνωστὸς ἡ γούτα πρὶ ἑλθῆσαι, θεοφιλέ-
σιν ὡς ἂν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὄψεως ὅτι ἂν Ἀθη-
ναίοις τότε λοιμῷ καταχομῆδους, ἔχρησεν
ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν· οἱ ἡ πέμπ-
σιν αὐτῷ καὶ Νικίας τὸν Νικηράτη εἰς
Κρήτην, καλῶντες τὸν Ἐπιμνίδην· καὶ ὅς
ἐλθὼν ὀλυμπιάδι ποταραχθεὶς ἔκτῃ,
ἐπαθῆρεν αὐτῶν τῶν πόλιν, καὶ ἔπεισε τὸν
λοιμὸν, τῶν τὸν τρέπον· λαβὼν περὶ βα-
σιλῆος μέλανα καὶ λαλῶν, ἤρασε πρὸς τὸν
Ἀρεῖον πρὶν κακῆν εἰσασπένειναι, οἱ
βελοῖτο· περὶ βασιλῆος αὐτῶν ἔκαστον, ἐν-
δε καὶ κατὰ κλίνοισι αὐτῶν ἔκαστον, ὅτε
τῷ περὶ σὴν πρὶ καὶ ἑταῶν λῆσαι τὸ
κακόν· ὅτε Ἀθηναῖοι τὰ λαυτὸν εἰσὶν φέ-
σαντο δύναι αὐτῷ, καὶ ναῦν τῶν εἰς Κρήτην
ἀπὸ τῆς αὐτῶν· ὁ δὲ τὸ μὲν ὀργύρον καὶ
περὶ σὴν καλόν, Φιλίαν ἡ ἐν συμμαχίᾳ ἐπι-
σπένει Κνωσίων καὶ Ἀθηναίων, καὶ ἐπανε-
λθὼν ἐπ' οἴκῳ, μὲν καὶ πολὺ μετήλαξεν.

85. Ἐποπὶς Ἰνδοῦ ἀμὸρ in suos.] Ἐπὶ τῶν
ἄλλων Φιλάντων περὶ σὴν καὶ Φίλῳ,
καὶ ἑσὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀμὸρ ἀμὸρ. Περὶ
τῶν δὲ Ἰνδοῦ Ἐποπὶς μὲν φασιν οἱ Βραχ-

reconditis. Ille enim Epimenides vixit
centum quinquaginta annos, sex au-
tem & quinquaginta dormiuit. Histo-
ria Epimenidis. Epimenides Agasarchi fi-
lius Cretensis ex Cnosso, quodam tem-
pore à patre in agrum missus ad ouem
quærendam, ex via sub mecidium decli-
nans, in antro quodam obdormiuit per
quinquaginta sex annos. Excitatus
autem postea, ouem suam quæsiuit; existi-
mans se pusillum obdormisse: non in-
uenta aurem illa, in agrum redit, omnia
que immutata deprehendens, ab alijsque
possessa, dubius in urbem reuertit: vbi do-
mum suam ingressus, in quosdam incidit,
qui quisnam esset interrogabant: donec
tandem minorem fratrem suum inue-
niens iam senem, omnem ab illo verita-
tem rei didicit. A Græcis aurem agnitus,
pro viro Deorum amicissimo habitus est.
Quo factum, vt cum Athenienses tunc
temporis peste laborarent, oraculo re-
sponderit Pythia, urbem esse lustran-
dam: sicque illi nauem mittunt in Cre-
tam, & in ea Niciam Nicerati filium, ad
accersendum Epimenidem: qui & venit
olympiade quadragesima sexta, urbem-
que lustrauit, ac pestem hoc modo sedauit.
Oves nigras albasque capiens, illas
in Areopagum egit, illicque ambulare
permisit quonam vellent, præcipiens illis
qui eas sequebantur, vt vbi quæque re-
clinasset, ibi Deo ad quem pertinebat
immolarent; sicque malum cessasse. Vnde
Athenienses illi talentum dandum decre-
uerunt, nauemque quæ in Cretam re-
duceret. Cæterum ille argentum non ad-
misit, amicitiam autem & belli societa-
tem inter Cnossios & Athenienses con-
ciliauit. Domum autem reuersus, non mul-
to post vitam cum morte commutauit.

85. *Epopis Indi amor in suos.*] De
ijs, qui propinquos & amicos suos vehemē-
ti prosequuntur amore, & pro ipsius vel etiam
mortem oppetere non verentur. De Epe-
pe autē Indo hanc fabulam narrant Brach-
manes.

manes. Natus est Regi Indorum filius, qui & complures alios fratres habebat: qui postquam ad virilem ætatem peruenissent, ad omne improbitatis, scelerum atque audaciæ genus semetipsos conuerterunt, huncque vtpote omnium minimum, contemptui & despectui, patrem quoque & matrem derisui & ludibrio habentes, senectutem præterea illorum grandæviam nihili fecerunt, qui proinde, illorum commercio repudiato & fuga arrepta, cum filio discedunt. Continua autem itineris longitudine defatigati, atque amplius tales molestias perferre non valentes, faro concedunt. Filius porro minime illos neglexit, sed caput ense abscidens, eos in semetipso sepeliuit. Solem autem omnia lustrantem aiunt hac insigni pietate commotum, in auem illum commutasse adspectu pulcherrimam, & vita longævam: quia & turulum seu cristam in capitis vertice, velut monumentum rei ab ipso gestæ, constituisse. Talia quædam etiam Athenienses de Corydo monstroso fabulantur: quod & Aristophanes imitatur in Avibus, dicens: Imperitus natus es, & rerum alienarum curiosus, neque Æsopum triuisti, qui ait, Corydum auium primam omnium ante terram generatam fuisse, deinde patrem eius morbo extinctum, cum terra non esset, quinque dies insepultum iacuisse; illam autem quidnam ageret incertam, ob rei difficultatem, patrem denique in capite sepelisse. Itaque videtur ex Indis fabulosum hoc commentum de alia aue in Græcos irreplisse: longum enim temporis spatium Brachmanes intercessisse aiunt, quo Epopi Indo, homini adhuc & ætate puero existenti, hæc in parentes acta fuere.

86. *Dormis in vstramque aurem.*]

De ijs, qui vitam degunt at curis ac sollicitudinibus omnino liberam. Metaphorica locutio, ducta à lepore: quod alte-

μᾶντες. Ἐγένετο παῖς Ἰνδῶν βασιλῆα, καὶ ἀδελφῶς εἶχεν· οἵ τε ἦν ἀνδρωγύνες ἐκδικωμένοι τι γίνονται καὶ λειτουργοῦνται, καὶ ταῦτα μὴν ὡς νεώτερά κατὰ Φρονῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκέρτομον καὶ τὴν μητέρα, τὴν γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσαντες. αἰσίουτοι οὖν ἐκείνοι τὴν οὐκ ἔτιος ἀναστρέψαν, καὶ ἔχοντο φθιόντες, ὅτι παῖς καὶ οἱ γέροντες. σωπὴν δ' ἄρα αὐτὰς παρὰ τὰς ἀγαθῆς ἀμύνης, οἱ μὲν ἀπέειπν καὶ δόποθ' ἦσαν· ὁ δ' ἦ παῖς οὐκ ὠλιγόωρον αὐτῶν, ἀλλ' ἐπαῖον αὐτὰς ἐν αὐτῷ, ἐξίφ' τὴν κεφαλὴν δόποτι μὲν. αἰσίουτοι δὲ τὸν πατέρα ἰφορῶντα ἠλίου τῆς ἀσπερίας τὴν ὑπερβολὴν, ὅρην αὐτὸν δόποθ' ἦσαν, ἀλλήλους μὲν οἶψα, μακροαῖονα δὲ τὸν βίον. ὑπερῆσαν δὲ οἱ καὶ λόφου ἐκ τῆς κορυφῆς, οἰοῦντι μνημεῖον τῇ τῶν πεπραγμένων, ὅτι ἔφυγε· πιαῦτα ἅπαντα καὶ Ἀθηνῶσι περὶ Κορύδα πεπραγμένον· ὃ καὶ Ἀριστοφάνης δόποθ' ἦσαν ἐν ὄρεσι λέγων· Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυγε ἐκ πολυπράγμων, ὅτι Ἀἰσωπον πεπύτκα· ὅς δ' ἔφασκε λέγων, Κορύδοι πάντων πρώτῃ ὄρειται γινέσθαι, περὶ τῆς γῆς· κατὰ τὴν ἰσορῶν τὸν πατέρα αὐτῆς δόποθ' ἦσαν, γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ περὶ αὐτῶν πεμπτῶν· τὴν δὲ δόποθ' ἦσαν ὑπερῆσαν ἀμνηχανίας, τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατὰ τὴν ἰσορῶν· εἰς τὴν ἐν Ἰνδῶν τὴν μητερίαν, ὅτι ἄλλοι μὲν ὄρεσι, ὅτι περὶ αὐτῶν οἱ καὶ τῆς Ἑλλήσποντος γὰρ ἡ γῆς καὶ τῆς ἰσορῶν λέγουσι βραχμᾶνες, ἐξ ἧς αὐτῶν τῶν ἑπὶ τῶν Ἰνδῶν, ἐπὶ αὐτῶν ὅτι, καὶ παῖς τὴν γῆν ἡλικίαν, ἐς τῆς γενναίας πύραυλον.

86. Ἐπὶ ἀμφότερα καθόλου εἶναι. Ἐπὶ τῶν μεμνημένων καὶ φρονιδῶν ἐξ ὧν ὄντων ἡ δὲ μεταφορὰ δόποθ' ἦσαν λαγῶν, παρὸν ἐκείνῃ ἡ πύ-

ρον οὗς ἔχει ἀναπνεύμενον, ὡς ἐρη-
χός.

87. Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.] Ἐπὶ τῶν
διοικούντων συμμαχίας· τὴν δὲ πρὸς τοῖς
Σκύθαις ἐπλήει· ἐπειδὴ γὰρ τις ἠδικεῖ-
τι πρὸς ἐπὶ τὴν ἀμυνάσασθαι δὲ βασιλέως,
ἐαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο. Ἐν
οὗ ἰερδούς καὶ τὰ μὲν κρία καὶ τὰ
ψας, ἢ ψα· αὐτὸς δὲ ἐκπύσας χαμαὶ
τὴν βύρσιν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τὴν
σωτῆρα γὰρ τὴν χεῖρα· καὶ τὸ ἐπὶ
Σκύθαις ἡμεγίστη ἐκτελέει. ἢ κριῶν
τὸ θεὸς ὁ βασιλεὺς μοῖραι λαμβάνων,
καὶ σπιθαμῶν τῇ βύρσιν τῷ δεξιῷ ποδὶ,
ὕψιστος καὶ διωκὼν ἕκαστος συ-
μμαχῶν· καὶ εἰς αὐτοῖς τὴν ὅρκων ὁ
βεβαίωται.

88. Ἐπηλυσ τὸν ἑνοικῆν.] Λέγει τὸ
ἐξέβαλλεν.

89. Ἐπὶ χεῖνι μὴ καθεῖσιν.]
Ταῖσι, μὴ ἐπὶ παύσειν τῇ ἐφημέ-
ρῳ τροφῇ, ἀλλὰ πρὸς σφοδρῇ.

90. Ἐπὶ θύραις τὴν ὕδριαν.] Δηλο-
νός τις. ὅτι τὸ ψυχαγωγούντων. Ἀν-
δρία παρῶν τοῖς θύραις, τὴν πίνειν τὰς
ἀσπίδας καὶ ἐξόντας ἑνεκα.

91. Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται.] Ἐπὶ
τῶν ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ὄντων. Ὁμη-
ρος.

Νῦν γὰρ δὴ πάντας ἐπὶ ξυροῦ ἵστα-
ται ἀκμῆς,

ἢ μάλα λυγρὸς ὁλεθρὸς Ἀχαιοῖς,
ἢ βιώναι.

92. Ἐπὶ λεπτῷ μίτῃ τὸ ζῆν ἤρτη-
ται.] Ὁμοίᾳ τῇ περὶ τῆς.

93. Ἐπαμῶν πὴν εἰπὼν τοῖς ἐλπίδας
ξηγαγόντων ἐνύπνια.]

94. Ἐπὶ ὄλμου ἐκοιμήσω.] Ἐπὶ
τῶν ματαιῶν περὶ ζευγῶν ἐκ πινῶν ἐν-
υπίων· τὸν ὄλμον γὰρ συμβάλλεται
εἰλεγειν πρὸς ματαιότητας.

ram autem dormiens habeat erectam,
tanquam expectatus.

87. *In corio sedit.*] De ijs, qui alio-
rum auxilium implorant. Id autem apud
Scythas fieri moris erat, quando quis
iniuria aliqua ab alio affectus, vindictam
sumere vellet, pugnaeque imparem se exi-
stimaret. Bouem enim immolabat, car-
nemque in frustra secans lixabat, & cor-
ium eius extendens, manibus in ter-
gum reductis illi insidebat. Atque hoc
apud Scythas maximum erat supplican-
di genus. Si quis autem carniū illa-
rum aliquam partem caperet, & pede
dextro corium illud calcaret, eo ipso
promittebat, se ei opem pro virili laturum:
quod ipsis omnium iuramentorum
erat firmissimum & certissimum.

88. *Extraneus domesticum.*] Nem-
pe, ejicit.

89. *Chenici non insideas.*] Hoc est,
quotidiano victui non acquiescas, sed
ulterius te extends.

90. *In foribus hydriam.*] Scilicet,
ponens. De ijs, qui aliorum animos de-
mulcere contendunt. Hydrix ob id in
foribus aderant, quod & ingredientes
& egredientes biberent.

91. *In acie nouacula consistis.*] Do
ijs, qui in extremis versantur periculis:
Homerus:

*Nempe nouacula stant cunctotum in acumi-
ne nunc res,*

*Seu tristi exitio abssumi, seu vivere Achii-
nos.*

92. *A tenui filo visa dependet.*] *Similis priori.*

93. *Laudo illum qui dicit spes esse
vigilantium somnia.*

94. *In tripode dormiisti.*] In eos,
qui vaticinia edunt ex insomnijs quibus-
dam. Tripodem autem conferre ad vati-
cinationes dicebant.

95. *Ad*

95. *Ad Mandrabolet morem res procedit.*] Hoc est, in peius. Mandrabolas enim quidam cum iuramento se obstruxisset, se easdem hostias quotannis dijs facturum, primum decem boues immolauit, deinde nouem, tertio autem reuoluto anno, alium insuper abstulit: sicque cæteris annis faciens, periurium incurrit. Ephorus autem ita ait: Mandrabolas cum in Samio geophanium metalli genus figulinæ aptum inuenisset, primo quidem arietem aureum dedicauit, postea argenteum, deinde ferreum minorem, denique nihil.

96. *In asino vellus.*] De impossibilitibus. Neque enim ab asino vellus quis capere potest.

97. *Indigena secundum ventum norunt.*] Similis huius: A Congio tape.

98. *In seipsum lunam detrahitis.*] In eos, qui sibiipfis mala accersunt. Nam Thesalæ mulieres, quæ lunam detrahunt, oculis & pedibus priuari dicuntur.

99. *Solertia capiuntur quæ alioqui capi nequeant.*]

100. *Permitte ut huc Vulcanus adueniat.*] Dicitur de rebus seu personis quæ ignem merentur.

95. Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλας χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.] Ἀπὸ τῆς. ὅτι τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γάρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας ὅρκους ἑαυτὸν καθ' ἑαυτοῦ τῆς θύοις κατ' ἑταρῶν περὶ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον δέκα εὖς ἔθυσεν, τὸ δὲ δεύτερον, περὶ ἑνα, ἥτοι ἐνιαυτοῦ περιελθόντος τὸ τρίτον, ἀφῆλιν ἐπύρον καὶ ἕτως ποιῶν διὰ τὴν ἐξῆς ἐνιαυτῶν, κατέστη εἰς ὀπισθοκίαν· ὁ δὲ Ἐφορος ἕτως· ὁ Μανδραβόλας ἐν Σάμῳ γεοφάνιον ὄρων, πρῶτον μὲν κερὶν χρυσίῳ αὐτέθηκεν, ἔπειτα ἀργυροῦ, ἔπειτα χαλκοῦ ἐλάττονα· ἔπειτα ἕκαστον.

96. Ἐπ' ὄνυξ πῶς.] Ἐπὶ τῶν ἀδιδωμάτων· ἀπ' ὄνυξ γὰρ οὐκ ἐστὶ πόκος λαβεῖν.

97. Ἐπιχέροισι ἔρον ἴσους.] Τὸν ὀπισθοκίαν αὐτοῖς. ὁμοίαν τῇ· Ἀπὸ χεῖρος ἀπάσας.

98. Ἐπὶ συντομῇ τὴν σελήνην καθίλει· καὶ.] Ἐπὶ τῇ αὐτῇ κακὰ ὀπισθοκίαν. αἱ γὰρ τὴν σελήνην καθίλει καὶ οὐρανὸν θεοὶ καὶ ἀνθρώποι, λέγοντες τὸ ὀφθαλμῶν ἐπὶ τοῦ πᾶν ἐκείνου.

99. Ἐπὶ οὐραὶς θηροῦ τ' ἀγέρας.]

100. Ἐπί τε πρὸς τὸν Ἡφαιστον περὶ μολύν.] Λέγει· ὅτι τὸ ἀξίον πυρὸς, ἐπὶ πρὸς ὧν, ἐπὶ πρὸς ὧν.

CENTVRIA IX. ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Θ.

1. *In spira funiculus.*] De ijs, qui quibuldam non alia donant quam quæ possident. Spira enim & ipse funiculus est.

2. *Perière honesta.*] Competit in eos, qui volunt aliquod malum compendio significare. Hippocrates enim victus, Minidaro eiusmodi epistolam misit.

1. Ἐπὶ τῇ ἀσπίδι χροῖον.] Ἐπὶ τῇ δασυμύρῳ ποῖν ἔχ' ἑπείρα, ἀλλ' οἷς κέκνηται ὁμοία. ἀπὸ τῆς γὰρ καὶ χροῖον τὸ αὐτό.

2. Ἐπὶ τῇ καλῇ.] Ἐπὶ τῶν κακῶν πὶ βελονῶν δηλώσει σωτήριον· Ἰπποκράτης γὰρ ἡγήθη, Μινδάρῳ αὐτὴν ἐπέμψεν τὴν ὀπισθοκίαν.

3. Ἐπὶ τῇ

3. Ἐρως θυλάει ῥόδον ὁπότεραν, ὁπότε
θῆσκει ὁ ὀστεράς.] *Florat amor in vernam copia, mo-*
ritur autem in egestate.]

4. Ἐρήμην δίκην.] Ὅταν μὴ ἀπαυτῆ-
σας ὁ δικαστὴρ ἐπὶ τῷ κρίσειν, κα-
ταδικαδῇ.

5. Ἐρετριεῖων ῥόδον.] Ἐπὶ τῇ κατωτέρῳ
ποτὶ χειρῶν. κατὰ κράτος γὰρ ἔστι
χρῶνται τῷ ῥόδῳ.

6. Ἐρως νέων, βύλα δὲ μέσων, ὁ-
χαὶ δὲ γερόντων.] Τὴν ὑπερίσθιν ἐν
τῷ κατ' Ἀντοκλῆος, Ἡσιόδου φησὶ εἶναι
περομίας, ἣν αὐτὸς ἐρασιεὺς Ἀριστοφά-
νης ὁ γραμματικὸς.

7. Ἐρως πάντες λιμὸς, εἰδὲ μὴ, χρο-
νός.] Ἐὰν δὲ μὴ διὰ ταῦτα τῷ φλόγα
σβίση, θοερωταίᾳ σοὶ τὸ λοιπὸν ἡγή-
σῃ βρόχον.

8. Ἐρήμην ἀλῶναι.] Ὅταν μὴ πα-
ρόντος τοῦ δικαστοῦς, καταδικαδῇ ὁ
δικαστὴρ.

9. Ἐρημον ἐμβλῖπεν.] Ἀκίνητον
καὶ νωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίας ἡ πό-
λις καὶ μέγα καὶ ἀχαιὲς βλίπωμεν.
Ἀριστοφάνης Πολυίδου.

10. Ἐρμῆς ἀμύητος.] Ἐπὶ τῶν
μᾶλλον ἐν ποσὶ ἐμπείρων. χλευαστικῇ
δὲ ἡ περομία, ὁμοία τῇ, βάλλ' ἐς ἔχοντα
τῷ Πηλεΐδῃ.

11. Ἐρμῆς κοινόν. καὶ, Ἐρμῆς κοι-
νός.] Ἐπὶ τῷ ὁρόντων τι κέρδος ἀπεσ-
δόκητον, καὶ κοινὸν ποιησαμένων ἢ δότῃ
τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς πηγεῶν ἀπαρχῶν,
αἷ οἱ ὁδοιπόροι καταδύνουσι ἢ δότῃ τῷ σω-
ρῶν, οἱ τῷ Ἐρμῇ ἀνέκλινται.

12. Ἐρχομαι κύων ὁποδὲν ἄρματά
λειψώμεν.] Ἐπὶ τῶν ἐκασίως ποῖς
θνητοῖς ἐγκαρπιουμένων.

13. Ἐρμῶν χάρις.] Ἐπὶ τῶν
κατὰ χάριν ὅκνητα διδόντων, ὧν ἀσμί-
τως ἀπαλλάσσονται. Ἐρμῶν γὰρ ὁ κάβα-
λόμεν. ὡς τῶν Ἀθηναίων ἧς ἔρχε-
το

31. *Florat amor in vernam copia, mo-*
ritur autem in egestate.]

4. *Deserta causa.]* Quando accusa-
tor non comparens in iudicio condemna-
tur.

5. *Eretriensium R.]* Quando quis
ad nauseam aliqua re utitur. Ita enim isti
utuntur litteia R.

6. *Res inuenum, consulta senum,*
sunt vota senecta.] Hypetides oratione
contra Antoclea Hesiodeā parœmiam esse
ait, quam etiā Aristophanes Grammaticus
litteris prodidit.

7. *Fames amorem sedat, aut saltem*
mora, Sin ista flammam bina non extin-
xerint, Quod reliquum, salutis eris su-
spendium.]

8. *Indicta causa dampnari.]* Quando
non praesente accusatore reus condem-
natur.

9. *Desertum intueri.]* Hoc est, im-
motē & ignavē : ut quando in loca sola
aut mare magnum vastumque intuemur.
Aristophanes in Polyido.

10. *Mercurius non inihiatus.]* De
valde expertis in re quapiam. Inisoria pa-
rœmia, similis huic, lacer in illum telum,
qui habet scientiam.

11. *Mercuriale commune. &, Mer-*
curius communis.] De ijs, qui lucrum
aliquid præter opinionem nacti sunt, id-
que in commune partiuntur. Aut de pri-
mitijs quæ in vijs ponuntur, quas viato-
res adunt. Aut ab aceruis, qui Mercurio
dedicabantur.

12. *Adsum canis post terga currum*
qui traho.] De ijs, qui spontē res aduer-
sas tolerant.

13. *Hermonia gratia.]* De ijs, qui ob
gratiam referendam ea dant, a quibus li-
benter liberantur. Hermon enim ab Athe-
nien-sibus ab insula Lemno, in qua impe-
rabat,

κατα, effectus; cum antea illum relinqueret cuperet propter Persarum inuasionem, se Atheniensibus illum locum gratificari, Alcibiadi ait.

14. *Listem parans lis verba deposcit sibi.*] In eos, qui inter se garrunt, aut in philosophia disceptant.

15. *Amor Demonica.*] De valde auaris. Brennus Galatarum rex Asiam deprædatus Ephesum venit, eamque obsidione cinxit, cumque iam belli finiendi terminum expectaret, virgo quidam nobilis, nomine Demonica, capta barbari amore, se ipsi Ephesum prodituram promisit; modò in mercedem armillas & monilia caperet. Brennus autem seducta illa in locum ad id destinatum, eò quoque milites selectos duxit, præcepitque ut quantum auri haberent in ornatum, id totum in auro huius sinum conjicerent: quibus iussum explentibus, Demonica præ multitudine auri proiecti, viua obruta fuit.

16. *Ad cornos.*] Bæotis Deus oraculum dederat, ut ubicunque albi corui apparuissent, illuc sedes suas transferrent. Accidit autem, ut ad pueris malitiæ expertibus corui gypso inducerentur ad Pagaseticum sinum: quibus postea Æoles eiec-
tis, eò exules miserunt. Alij dicunt inde dictum, quòd animal istud impudens sit & ominosum. Aristoteles autem ait, quòd cum pestis grassaretur, multique essent corui, homines eos cepisse, purgatosque, viuos dimisisse, pestique dixisse, *Fuge ad cornos*. Æsopus autem fabulatur, magnum graculum, existimantem se coruis esse similem, ad illos iussisse; deui-
ctum autem ab illis rursus ad graculos rediisse: illos autem indignè ferentes, verberibus abegisse, dicentes, *Fuge ad cornos*. Aristides denique rationem reddit, quòd cum in locis asperis & prætu-

νήσαν· ἤν τ' αὖλη λήμνοες· καὶ πρὸ τρον αὐτὴν ἐκλείπον· βυλόμυρος, ἀλλὰ πλὴν τ' Περσῶν ἴφοδοι, εἴπε πρὸς τὴν Ἀλκιβιάδην, ὡς χαλρίζομαι Ἀθλουαίους τὴν χώραν.

14. Ἐρως ἔρην τίκτεται πρὸς μνηστῆρα λόγον.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχευῶν, ἧτοι ὅτι φιλοσοφία ἐρεζόντων.

15. Ἐρως Δημονίκης.] Ἐπὶ τ' ἄραν Φιλαργύρων· Βρένν· ὁ τ' Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν, εἰς Ἐφεσον ἦλθε, καὶ στρατοποδοσάμενος περιέμενε τῇ πόλει πλὴν πρὸς ἡμέραν· παρεγέν· ὁ δὲ τις τῶν ὀπισθίων, τὸνομα Δημονίκη, εἰς ὀπισθίμην ἐμπιστῆσα τῇ βαρβάρῃ, πρὸς δὲ αὐτὴν αὐτὴν πλὴν Ἐφεσον ὑπερχύει, ἐὰν μοι δὴν λάβῃ τὰ ψήλλια καὶ τὰς ὀρμυκας· ὁ δὲ Βρέννος διέξαμενος αὐτὴν, εἰς τὴν ὠρεσίμυρον ἤγαγε τὰς ὑποπταγμένους, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν, τὴν χροσὸν ὅσον εἶχον κέρματα χαλκῶν, βάλαν· εἰς τ' τ' Φιλαργύρα ἐκλείπον· ποιήσας τὴν αὐτὴν τὴν παραγγελην, ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς διαψιφίας τῇ βαλλομένη χροσὸν, ζῶσα καταχύσθη.

16. Ἐς κέρμας.] Βιωτῆς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπως αὐτὸν ἰσχυρὸς φανῶσιν, ἐκεῖ κατακτείν· πρὸ δὲ τὴν Παρασηλικὴν ἐκλείπον ὑπὸ παιδῶν ἀνείκων γυμνάζοντας κέρμας. ὕστερον δὲ Ἀιολεῖς, ἐκ βαλόντες αὐτὴν, τὰς Φυραδόμυρους εἰς αὐτὴν ἐπέμπν. οἱ δὲ, ὡς τῇ ζωῇ αἰμαδιὺς καὶ θυσιωνικῇ ὄντες. Ἀριστοτέλης δὲ φησι, λοιμὸν καταχρόντες, καὶ κερσάνων πολλῶν γυναικῶν, τὴν αὐτῶν πρὸς θρόνον τὰς αὐτὴν τὰς καθεύδοντας, ἐὰν ζῶντες, ὁ δὲ πάλιν τὴν λοιμὸν, φεῦγ' εἰς κέρμας· ὁ δὲ Ἀἰσώπης μυθικῶς, ἐκ τοιῶν μέγαν, νομίσαντα τὴν κέρμας ὁμοίον εἶναι, πρὸς αὐτὴν παραγγέλλει· ἡ πηγή τῆς τῆς πάλιν εἰς τὴν κολοῦν ὑποτρέψαν· τὴν τῆς ἀρνακτικῶν τὰς αὐτὴν αὐτὴν, λέγοντας, φεῦγ' εἰς κέρμας· Ἀριστοτέλης τῇ ἀποδίδωσι, διὰ τὴν ἐκ τραχίστι τῆς καὶ κρημανώδου νεοστοματικῆς,

πιστάει, λέγειν ἡμᾶς, Φεῦγ' ἐς κῆρα-
κας, ἡγοῦαι εἰς σκοπὸς, εἰς ὀλεθρον.

17. Ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γί-
γνῃς.]

18. Ἐσκιμαλίσχθαι σε χρὴ.] Ἐπὶ
τῶν ἀξίων ὕβρεις· σκιμαλίσαι δὲ λέγα-
ται, ὅταν βαλόμενοι ἐνυβρίσωμεν πινά, τὴν
μείον δάκτυλον ἐξηλείψαιτες, καὶ τὰς λοι-
πὰς σιναγόντας, ἐκδείξωσιν αὐτῷ· κυ-
ριως δὲ λέγεται τὸ τὴν δάκτυλον εἰς τὴν
πρωκτὸν τῆ ὀρέης βαλεῖν.

19. Ἐστὶ καὶ λίαν ὅπῃ χρὴ, καὶ πῆγ-
κος ἐν μέρει.] Ἐπὶ τῇ πρὸς τὰ πράγμα-
τα μεταβαλλομένη καλῶς.

20. Ἐχάσται ἐχάστων κακὰ ἀφ-
πύρακται.] Ὁμοία ἐστὶ τῇ· Δεινότερα
Δεινίου. καὶ· Κυώτερα Κυώτους. Ἡ δὲ
αὖτις κακῶν.

21. Ἐστία θυφ.] Οἱ γὰρ Ἐστία θυοῖς,
ὡδὲν ἐξέφειρον τῆς θυσίας. ἐμοῖα τῇ· Αὐ-
τῷ καὶ ὡ κατὰ φανερὰ καὶ τῷ.

22. Ἐχάστος Μυσῶν πλεῖν.] Ἑλλή-
σι λοιμῷ περὶ τὰ μῦθοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ὅτι
τὴν ἐχάσται Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μῦθον
πρῶτον ἠπύρου, αὐτὸς δὲ πλεῖν Ἀιολί-
δα ὡς καὶ τῆς ἐχάσταις τῆς Μυσίας ἔμενον·
ἐπειὶ πλεῖον παροιμία χρησμον λέγουσι Τη-
λέφῳ μαυροκόμῳ γεγονέναι ὡς γο-
νέων· Ἡ δὲ πῖνας τῆς ἐλθῶν, ἔμενον τὰς
γονεῖς· τὴν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ὅτι
τὴν ἐχάσται Μυσῶν· ἀφικόμενοι δὲ εἰς
Τεθρακίαν· ἡμεῖς γὰρ αὐτὰς τῇ χω-
ρία τὰς Μυσίας· Ἡ τὴν καὶ τῇ μητέρα
αὐτῶν. Τάδε γινῆ δὲ ἡ παροιμία ὅτι τῶν
δυσχερῶν ὅτι τῶν ὁμοίων.

23. Ἐστὶ παμίας· ὅτι δ' αὖτ' εἰ βέ-
λη κύων.] Ἐπὶ τῇ περὶ ἀξίαν ἀναιρέ-
των, καὶ μάλιστα δύναντων.

24. Ἐπὶ γνάθος εἰ.] Ἐπὶ τῇ ἐπ' ἀ-
πλησία ἀμεφοήρας τῇ γνάθος ἐσθίουσαν·
ὡς δὲ ὅτι τῶν ἀπαιδῶν ἔπῳν.

ptis pullos creent, nos ideo dicamus, *Fuge
ad cornuos*; nempe in tenebras & perniciem.

17. *Est & fidelis tuta silentio Mer-
ces.*]

18. *Medio digito ostenso te subsan-
nari oportet.*] De ijs, qui contumelia
& irrisione digni sunt. σκιμαλίσαι au-
tem dicitur, quando contumelia quem-
piam afficere volentes, medium digitum
illi ostendunt, cæteris coactis. Peculiari-
ter autem usurpatur, quando digitus in
gallinæ podicem immittitur.

19. *Esse leo ubi oportet, esse & si-
mia interdum.*] De eo, qui dextræ pro
ratione negotiorum suorum se mutat.

20. *Extrema extremorum mala sunt
perpetrata.*] Similis paræmia, *Atrociora
Atrociano.* Et: *Caninio caninior.* De exue-
imè improbis.

21. *Vesta sacrificare.*] Vestæ autem
sacrificantes nihil de his quæ fuerant im-
molata efferebant. Similis: *Vnâ cum ipso
canistro omnia devotasti.*

22. *Postremus Mysorum nauigare.*] Græcis pestilentia laborantibus Apollo
oraculo præcepit, ad ultimum Mysorum
ut nauigarent. Et hi quidem primò dubi-
tarunt, postea tamen Æoliam insulam
in ultima Mysia inuenerunt. Alij paræ-
miam oraculum fuisse aiunt, Telepho
quo loco suos parentes reperturus esset
sciscitanti redditum, Apollinem enim ius-
sisse, ut ad extremum Mysorum nauiga-
ret. Illumque in Teuthraniem appel-
lentem, (illam verò tum Mysi tenebant)
matrem suam teperisse. Pertinet paræmia
ad eos, quibus difficultia iniunguntur.

23. *Sit questor, atqui cætera, si lu-
bet, canis.*] In eos, qui præter meritum felici-
titer agunt: maximè verò in eunuchos.

24. *Vtriusque mandibula homo es.*] In eos, qui præ insatiabili cupiditate, vtra-
que mandibula cibos deuorant. Alius de
equis indomitis.

25. *Heteromolus tauffa.*] Quia nullo praesente aduersario agitur.

26. *Festinus ne madesieret, & in fossa suffocatus est.*] De ijs, qui cum parua mala fugiant, in maiora incidunt.

27. *Generosior Codro.*] Fuit hic filius Melanthi Messenij, pater Medonnis & Nelci: qui cum Atheniensibus Doros bellum inferrent, quod exules e Peloponneso, & inter illos etiam Melanthum exceperant; oraculumque ipsis redditum fuisset, urbem ab ipsis euerrendam, si a rege hostium abstinuis- sent; intellecto oraculo, lignatoris vesti- tu assumpto, in custodes eorum irruens, unum ex illis interimit; reliqui autem in iram acti, ipsum comprehensum iugula- runt, ut Eudemus ait.

28. *Felicitas multos habet amicos.*] Secundae enim fortunae, ut ait Herodo- tus, nulla hominibus satietas.

29. *Versatilior cothurno.*] Cothurnus est calcei genus, & dextro & sinistro pe- di aptum. unde & Theramenem, unum ex triginta, cothurnum vocabant Athe- nientes. De ijs ergo, qui assidue mutantur, usurpata est haec praeterea.

30. *Dormienti sagena capit.*] De ijs, qui feliciter & fortunatè res suas persequuntur. Contingit enim etiam dor- mientibus piscatoribus, nassam pisces ca- pere.

31. *Fatuo digitum ne ostendas, ne & manum tibi deglutiast.*] Non esse stul- tis injiciendam audaciam innuit.

32. *Opta vicino ut habeat, maxime autem olle.*] Quoddam melius sit domi ha- bere, quam a vicino mutuo accipere.

33. *Eurybatus.*] Hoc est, malus. Ab eo ductum, qui missus fuit a Cræso cum pecunijs ad militent extraneum conscri- bendum, ut Ephorus ait, & ad Cyrum de-

25. [Ἐπερομολὺς ταύφῃ.] Ἐν οὐκ αὐτοῖς ἀνέστησαν ἐπὶ τὴν πόλιν.

26. [Ἐπερίσπετο μὴ βρεχθῆναι, καὶ εἰς βόθρον ἀπὸ πίπῃ.] Ἐπὶ τῶν μετὰ Φιδύοντων κακῶν, καὶ ἀπειπιπόντων μέσσοι.

27. [Ἐυγενέστερος Κόδρος.] Τῷ υἱῷ Μελαΐδῃ, τῷ Μεσσηνίῳ, πατὴρ δὲ Μεδόντης καὶ Νελκίῳ· ἔτι ὁ Κόδρος Δωρῶν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων ἀβελωαῖς, ἐπὶ τὰς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας προσδι- ξασθῆναι, ἐν οἷς καὶ Μελαΐδην, χρησάμεν ὅτι αὐτοῖς δοθέντος, αἰρήσθην τὴν πλιν, ἰαυ λασα- ρῶν] τῷ τῶν ὑπερμένων βασιλείῳ, νήσας τὴν χρησάμεν, ἀνὰ λαβὼν ὑποπνέμεν ἰσθῆ- ταν, ἐν τοῦτων πῆς φύλαξί τῶν Δωρῶν, ἵνα ἐξ αὐτῶν αἰσθῆται διοργισθέντες οἱ λοιποὶ, συλλαβόντες αὐτὴν αἰσθῶν, ὡς Εὐδήμη.

28. [Εὐτυχία πολὺ φίλος.] Εὐπρα- ξίας γὰρ ἔκτισιν αὐθιγῶντις ἡδεμένη πλεον- θείῃ.

29. [Εὐμεταβολώτερος κοθῆρνος.] Κοθῆρνος ὑποδήμα ἀρμαζὸν τῷ δεξιῷ πο- καὶ ὠωνίῳ ποδὶ. ὅθεν ἐθερμαζόμεν τὴν ἑπὶ τῶν τρεῖς ἀκόντας, κοθῆρνον ἐκάλουν εἰς ἀβελωαῖς. ἑπὶ τῶν μετὰ τρεπιδόμων οὐδὲ σιωχῶς ἢ παρομοία.

30. [Εὐδελὴ κύρτος αἰρεῖ.] Ἐπὶ τῇ ὠωνίῳ τῶν. Συμβαίνει γὰρ καὶ μετὰ τῶν ὠωνίῳ, τὴν κύρτον αἰρεῖν ἰχθύας.

31. [Εὐθὺ δάκτυλον μὴ δείξης, ἵνα μὴ τὴν πλάμην σε κατὰ πῆ.] Ὅτι ἂν χρητὴς γάρρος διδοῖται πῆς αἰσθῆσις.

32. [Εὐχὴ τῷ πλησίον ἔχειν, ὅτι πλεον δετῇ χύρτος.] Παροισαν τὴν οἶκον ἔχειν, βέλιον τῷ ὡρῶν τῷ γείτονι δε- χιῶν.

33. [Εὐρύβατος.] Ἦπι, πνηρὸς. Ἀπὸ τῆς πλεονθῆς. ὑπὸ Κροίσῳ βασι- λεύοντι, ὡς Φησὶν Ἐφωρὸς, καὶ πῆς μετὰ

μετὰ ἀλλήλους πρὸς Κύβητον ἦν δὲ Ἐφέσιος· οἱ δὲ τὸν Κίρκωπι τὸν ἱππεύον. Διό·
 ἡμῶ· Ἡρακλῆους ἐν ἀνθρώποις·

Κίρκωπις τοὶ πολλὰ κατὰ τριόδους
 σπέντοντες

Βιωτῶν σίνοντο· γένος τ' ἴσαν οἱ εἰς
 χαλῆες,

Ὡς τ' Εὐρύβατος πὶ δύω βαρυ-
 δαίμονι ἀνδρῶν·

Νίκαιος·

Ἀρίνειον Εὐρύβατον πανηγρότεον·
 οὐ μνημονόει Ἀρσπύλης ἐν πρώτῃ
 περὶ δικαιοσύνης. Ἀρσπύς δὲ ἐν τῷ αὐτῷ
 περὶ Ἀγαθηκλίας, ὅπου τ' Ὀδυσσεύς ἐπι-
 ρη· λέγειται δὲ, τὸν Εὐρύβατον, κλεψίην
 εἶχε, εἰρχθῆντα ἐς Ὀδυσσεύς ἀποδύμενον, ὃς
 ἐπειδὴ συμπίνοντες εἶλον αὐτὸν οἱ φυ-
 λατῶντες, ἐκέλευσεν ὁπδοείξασθαι τὴν
 ὅππότες οἴκους ἀναρχήσῃ, καὶ τὸ μὲν πρῶ-
 τον, διαβῆσθαι· διοδῶν δὲ ὡς ἐς βαλὼ-
 μένον, ἐπὶ ἐκείνῳ ἀνέπεισαν, περὶ ἡμέ-
 ρας τὴν ἀποργίαν, καὶ τὴν ἐγκλησίδαν,
 αἰσδοραμῆν εἰς τὴν πύλιν· αἰσδλί-
 πης ἢ ἐκείνοι· καὶ θυμαζόντες τὴν πύ-
 λιν, λαβὼν αὐτὸν τὸν ὀροφον, καὶ ὑπερ-
 βαλόντα περὶ ἐκείνοι κύκλῳ περὶ εἰλθω-
 σι, καὶ τὴν πύλιν κατὰ πύλιν.

34. "Εὐρηκα ὃ σὺ ἐρήτω."] Ἐπὶ
 τῇ σὺ ἐρήτῳ περὶ ποσειδῶν.

35. "Εὐρυκλῆς πᾶς ἐργασίμυθος."]
 Ἀπὸ Εὐρυκλῆος πᾶς ἐργασίμωτος
 πολυλογῶν.

36. "Εὐρυκλῆς ἐκ βαλαστῆς."] Ἐπὶ
 τῶν καὶ πᾶσι δυνάμει εἶται ὁλοκυν-
 τῶν.

37. "Εὐρυκλῆς ἐκ βαλαστῆς."] Ἐπὶ
 τῶν μετὰ ὁλοκύν κρείττονα οἰωνορρέ-
 ων. ὅτι τὴν ἀρχίαν καὶ πύλιν δια-
 πυν ἔφυγον, ἔφρον ἢ τὴν ἡμερὸν τρυφῆν,
 τῆς ἐλπίδος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν δυνάμει καὶ ἀκμα-
 δῶν πύλιν, καὶ ἐλπίδος ἐλπίδος. Νόμος δὲ τῶν

fecit, fuitque Ephesius. Alij dicant alte-
 rum Cercopa. Diotinus in Herculis la-
 bonibus:

Biotum in trivijs errantes multa nocē-
 bant

Oecchalida Cercopes, amatus daemon vter-
 que,

Olusque Eurybatusque.

Nicander:

Aegincum Eurybatum, quo non sceleratior
 ullus.

Huius meminit Aristoteles libro primo
 de iustitia. Dufis autem libro quarto apud
 Agathoclea ab vno sociorum Vlyssis de-
 ducit. Ferunt etiam, Eurybatum furem
 quendam, cum iam captus teneretur ab
 ijs, qui illum adseruabant, iussu ut sibi
 ostenderet quibus modis aedes conscen-
 deret, illum primò quidem id recusasse,
 ac vix tandem, illis rogantibus, sibi persua-
 deri id passum, apratisque spongijs & sti-
 mulis quibusdam, muros curriculo ascen-
 disse; illisque suspicientibus atque artem
 admirantibus, recti ipsam summitatem
 superasse, antequam illi aedes circumda-
 re possent, moxque inde desilisse.

34. Inueni quod non querebam.]
 De ijs, qui incidunt in ea, quae non vo-
 lebant.

35. Omnis Eurycles ventriloquus.]
 Ab Eurycle quopiam, huiusmodi vate mal-
 tiologo garrulo admodum & loquace.

36. Nobilis ex marsupio.] In eos,
 qui propter diuitias nobiles esse putan-
 tur.

37. Effugi malum, inueni bonum.]
 De ijs, qui inurationem in melius auspi-
 cantur. Cum agrestem veteremque vitæ
 rationem iam effugissent, suauioreque
 cibum inuenissent, ita loquebantur. Nam
 bellaria quæ ex quercubus & spinis pro-
 ueniebant, malum vocitabant. Mos au-
 tem erat Atheniensibus, pærum, cuius

utrumque parentum superstes, spinis una cum quercino fructu coronatum, canistrum panibus plenum ferentem, dicti hoc viſurare; nempe mutatione in melius indicata.

38. *Lucrum abſtinentia à cibo, cruditatem habens.*] De hominibus parcis. Plutarchus in præceptis de ſanitate tuenda.

39. *Ephesia littera.*] Cautiones erant quædam magicæ, quas qui pronuntiabant, in omnibus victores euadebant. Idem eſt, *Lautum baculum geſto*. Diogenianus autem dici ait illos, qui loquuntur quæ intelligi nequeunt: quodd quæ ſub pedibus Dianæ Epheliæ ſcripta ſunt, percipi nequeant.

40. *Ad aquam.*] In iudicijs ſi quis aliquem defenderet, *Ad aquam*, dicebat.

41. *Ephemeris vita.*] De ijs, quæ xui ſunt aded brevis, ut eodem die quæ nata, ſimul intermorianantur. Sunt autem animalcula quædam; quæ nomen ex vite meſura ſortiuntur. Generantur autem in vino, & vaſe aperto euolant, ſimulque ac lucem adſpexerint, conſeſtim extinguntur. Conceſſit itaque illis natura, ut in vitam progredierentur, ſed malis illa ſuis citò liberauit; quodd nec ſuas calamitates ſentiant, neque cuiuſquam aliorum teſtes ſint. Eſt & aliud animal, *μονήμερον* dictum, apud Hypanim fluuium, quod ſub diluculi crepuſculum natum, moritur dum ſol in occaſum vertitur, teſte Ariſtotele.

42. *Super uno filio fluēt.*] Hoc eſt, in vno ſpem generis ſui habet. Dicitur & de naui, ut Dion in Romanis: pauca enim, & maximè veloces naues, in continentem ruerunt: plures autem & maiores ſublime in vadis fluctuabant.

43. *Contra ſeſe cornua.*] De ijs, quibus inſidiz à domeſticis ſuis ſtruuntur.

Ἀθλῶνσι ἀμφιθαλῇ παῖδα ἐκτραφόν
ἀκαίθαις μὲν δρυῖναι καρπῶν, λίανον
ῥασιζόντα ἀρίων παλίων, τέτο λήγῃ, αἰ-
νιοσάμενον τὴν Ἰππὶδ κρήτιον μετὰ βολήν.

38. Ἐφ' ὅσον τ' ἀσπίδας τὴν ἀπὸ ψίας
ἔχουσιν. Πλετάρχη ἐκ τ' ἡγεφῶν ἀπο-
φθιγμάτων. Ἐπὶ τ' φιδωλῶν.

39. Ἐφίσα χεῖματ' αἰ. Ἐπωδαί
πινες ἦσαν, αἱ φωνοῦντες ἐοίκον ἐς παντί·
παντὴν τῇ, Δαφνίην Φορῶν Βακτρίας.
Ὁ δὲ Διογενιανὸς, λέγειται, φησὶν, ὅτι τ'
αἰετίζοντες λεγόντων. παρόντων Ἰππὶ τῆς
ποσὶ τ' Ἐφείσας Ἀρτιμίδου τὰ χεῖμα-
τ' αἰ, ἀσπίδας.

40. Ἐφ' ὕδωρ. Ἐν ταῖς δίκαις ὁ Ἰπ-
πιδὸς ἡμέρας ἔχει, ἐλάλει, πρὸς ὕδωρ.

41. Ἐφημέρου ζωῇ. Ἐπὶ τῶν
αἰκυμένων, ἡ δὲ αἰδημέρας θνητοσύνην.
ἐπὶ δὲ ζωῇ ἐφήμερα ἔτω καλὴ μέτρα·
λαβόντα τὸ ὄνομα ἐκ τῆς μέτρης τῆς κατὰ
βίον. ἵππιται γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ αἰνοχ-
ρίν τ' αἰνοχίς, τὰ ἐξ ἐπὶ καὶ αἰ-
δε τὸ φῶς, καὶ τίθησκειν ἕκαστον παρελ-
θεῖν μὲν αὐτοῖς ἐς πνέον ἔδωκεν ἡ φύ-
σις, τῶν δὲ ἐς αὐτοῖς κακῶν ἐρύσσει τὴν
τ' αἰσθήσιν· μή τι τῶν ἰδίων συμφορῶν ἡ ὀδη-
μῶν, μή τι μὴν πνέον τ' αἰσθησίων μάρ-
τυροι γεννημῶν. Ἐπὶ καὶ ἄλλο ζῶον, μο-
νήμερον λεγόμενον, πᾶσι τ' Ἰππιν πᾶσι
μον, ἡκτιμέρον μὲν ἅμα τῷ κνέφα, ἀπο-
θνήσκον ὅτι δυσμας ἡλίαν τετραμῶν,
ὡς Ἀρτιμίδης φησὶν.

42. Ἐφ' ἑνὶ παιδί σαλῶν. Ἦτι
ἔχει πρὸς ἐλπίδας τῆς γένεως. λίγαται καὶ
Ἰππὶ παλίων, ὡς δὶον ἐς Ῥωμαϊκῆς·
ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κεφῶντα τῶν
παλίων πρὸς τῇ γῇ ὤρμη. αἰ δὲ δὴ
πλεία καὶ μέζω μετῴρεσθαι αἰ τινάζη
ἐπισαλῶν.

43. Ἐφ' ἐαυτῆς πρὸς κέρτα. Ἐπὶ
τ' Ἰππιβλας ἐκ τ' οἰκίαν ὑφισταμῶν
αἰζα

αἶμα γὰρ Φασὶ πῆδ' οὐθεῖον καὶ ἰδῶσιν
πὶ τῆρον, τὸ π' εἰπῶν.

Aiunt enim, capram sagitta percussam,
& atcum intuentem id dixisse.

44. Ἐχίνῳ τὸν πικρὸν αἰαβάλλει.]
Λίγισται ἐφ' ὧν τὸ αἰαβάλλεσθαι παρὰ
χάρου γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι
δοκῶσι κατ' ἐμῶν, αἰσθάνονται τὸν πικρὸν, εἴθ'
ὑπερὸν ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμῶν, κα-
κοὶ ἐπὶ πλάσσειν ἐν τῷ πικρῷ. τὸς ἐχί-
νος ἐπὶ ζῶντας, ἐν πῖσι οἰσράκοις ὄντας,
καὶ περισβεβλημένους πρὸς κέντρα, εἰς συν-
τρίψας καὶ διαρρήξας ἐς τὴν θάλασσαν,
ἄλλο ἄλλῃ πρὸς φος καταπίπτει· τὴν δὲ ἄρα
συνώρεται αὐτοῖς καὶ ἐνύπτει· καὶ τὸ συγ-
γενὲς πρὸς μῆμα αἰνῶναι, καὶ περισπλακν-
σκέψαι. Ὁ χερσαῖος ἐχίνος ὅπου ἀλίσ-
κει, ὡς ἡ χερσὶ μακρὴν ἔχει τῶν δερμάτων, ἐ-
κτρέφει ἀπὸ φθίνον αὐτοῦ. δοκεῖ δὲ εἰς πολ-
λὰ σπινθήκεν. Ἐχίνος ὁ θαλάσσιος ἐπὶ
μάχῃ ἐστὶ ἀναγὰρ τὸν τῶος γὰρ κακὸς σίλον
ὄντα, καὶ ὅτι βδελυτὸς ὁμοῖος, ὃς ἀναρ-
ρῶν νυσσιν. Ἐστὶ καὶ τῶος κατωλίσκος. Εἰ δὲ
αὐτὸν ὀκνηρότης σώματι ψαυρῶν, ὃ δὲ
σὺν ἐρῶν (εἰ) τὸν π' ἐν νοσήναι καὶ τὴν τὴν
νέσον. καυθεῖς δὲ ἅμα οἰσράκοις αὐτοῖς, ἐκ-
καθαίρει τὰ ρυτίδια τῶν τραυμάτων·
χερσὶς δὲ ἐχίνου καυθεῖται· ἡ ἀποδο-
πίτη παρὰ σπινθήκεν, εἴτα μὲν τὸ κα-
ταχρῆναι τὴν ἀφ' ὁποτέρων μερῶν καὶ οἱ τῶος
φυράδες, ἵνα καὶ καίξω, ὡς ἀναφύον·
Προμῆναι δὲ οἶνον, νεφροῖς ἀναγὰρ ἐστὶ σὺν
δὲ ὑπερλῶντας πρὸς οὐδὲν. ὁ χερσαῖος ἐχί-
νος μέλλων ἀλίσκει, ἐαυτὸν συνήλκους
ἀληπτοῖς ἐρῶν (εἰ)· εἴτα μὲν τὸ καὶ πείθει
τὸ πνεῦμα, καὶ ἀκίνητον ἀπείρεται, καὶ
τὸ πνέωνται ὑποκρίνεται.

45. Ἐχθρῶν ἀδωρεά δῶρεα, καὶ
οἰήσιμα.] Δῆλον ὅτι πῖναι, καὶ τὸ
σοφοκλέει.

46. Ἐχομεν σύμμαχον θεὸν Ἥφαι-
στον.] Ἐπὶ τῷ ἐλπιζόντων πρὸς νικῆσαι
τὸς πολέμους.

44. *Echinus partum differt.*] De
ijs, quibus mora maiori incommodo est.
Videntur enim terrestres echini, quoddam
pungi se sentiant, partum differre, qui
tactu asperiori deinceps reddito, peius
enixu defunguntur. Echinos autem ma-
rinos aiunt, adhuc viuos, & in conchis suis
existentes, postquam spinas suas produ-
xerunt, si quis comminuat, comminuat
etque in mare projiciat, fragmenta illa
alibi sparsa rursus coire atque vniri, &
suam quæque affinem partem recognos-
cere, applicitaque coalescere. Terrestris
echinus, quando capitur, protinus pel-
lem suam commingit, sicque illam, ad
multa alioqui, ut videtur, aptam, inu-
tilem reddit. Marinus echinus stoma-
cho conducit, eumque eousque cibi in-
appetentem & ad quidlibet fastidientem
corroborat. Vtilis est & vesica exone-
randæ. Si illo corpus scabie laborans inun-
gas, sanum reddit eo morbo hactenus
detentum. Cum conchis ipsis crematus,
vulnera putrefacta emundat. Terrestris
autem echini exusti cinis cum pice ad-
mixta, & partibus quæ pilorum profu-
uo laborant inuncta, ut aliquid iocer,
fugitivos illos facit renasci. Eadem cum
vino pota, renibus prædest. Seruat &
aqua sub cute laborantes. Terrestris e-
chinus iam capiendus seipsum conuol-
uens incomprehensibilem reddit. quin
& halitum suum comprimit, & immo-
bilis iacens, mortuum se esse fingit.

45. *Hostium dona non dona, neque
utilia.*] Clarum de quo dicatur. Estque
apud Sophoclem.

46. *Habemus auxiliatorem Deum
Vulcanum.*] De ijs, qui sperant per
ignem se suos hostes superaturos.

47. *Habemus*

47. *Habemus canem mendico auxiliantem.*] In eos, qui priuatis suis rebus confidunt; cum tamen ab ipsis sibi insidiz struantur.

48. *Habet & musca splenem, & forma bilem.*] De rebus contemptibilibus.

49. *Ut lapis te sequatur, annitere.*] De ijs, qui res factu impossibiles aggre-diuntur.

F.

50. **Z** *Alenci lex.*] De rigidis. Zaleucus enim Locrorum legislator feuerissimus. Huic similis: *Tenedia bipennis.*

51. *Iupiter aquilam elegit.*] De ijs, qui vilia & pulchra eligunt. Ferturenim; quodd cum Iupiter nasceretur, aquila quoque fuerit progenita, & in bello contra gigantes aduolarit, tanquam suppetias latura: hincque factum vt in distributione auium Iupiter aquilam elegerit; cui & imperat, & nuntio ad illos vitur, quos præminetia aliqua dignos iudicauerit:

52. *Crobuli iugum.*] De metetricibus: ille enim accusatus fuit, quodd leno cum esset, duo scorta haberet. Alij de ijs, qui nimia improbitate vterentur, accipiunt.

53. *Iupiter, licet serò, diphtheram inspexis.*] Quodd non sit improuidus. Aiunt enim, Iouem in diphthera hominum facta insectibere. De ijs autem dicitur, qui tandem, licet admodum serò, scelerum suorum pœnas luunt.

54. *Feruet olla, viuit amicitia.*] De ijs, qui cibo illecti amicitiam ineunt.

55. *Zenone continentior.*] Ille enim exactam & tenuem victus rationem habuit, adeò vt in paræmiam abierit. Septuaginta enim sex annos cum vixisset, mortuus

47. Ἐχοῦμεν κύνα τοῦ πτωχοῦ βοηθῶντος αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῶν πῆς οἰκείους παρμέντων, ὧν ἐκείνων δι' ἐπιβουλὰς αἰσθάνων.

48. Ἐχει καὶ μύα σπληνα. Ἐχὶ καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.] Ἐπὶ τῶν ἀκαταφροσύνων.

49. Ἐψευδά σοι πρὸς ἀλήθειαν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

Z.

50. **Z** *Alouci lex.*] Ἐπὶ τ' ὑποτιμῶν. Ζάλοκος γὰρ Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότατος. Ὁμοῖον τῷ Τενέδιος πύλεως.

51. Ζῶς αἰτὸν εἴλετο.] Ἐπὶ τ' λυσίπλῃ καὶ καλᾷ ἐκλεγομένῳ λέγει γὰρ, κατὰ τὴν τῷ Διὸς γέννησιν τὴν αἰτὸν γέννησθαι· ἐν δὲ τῇ περὶ γέννηστος μάχῃ ὤρσασθαι· διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τ' πηνῶν, Ζῶς αἰτὸν εἴλετο· ὃ καὶ περὶ θεοῦ καὶ ἀγγέλου καὶ περὶ ἐκείνου, ὅς ἐστι φανείας ἀξίει.

52. Ζεύς κρεβύλα.] Λέγειται ἐπὶ πόνων· ἔτι γὰρ δύο ἔχεν καταγορεῖτο παρονομαστικῶς ὡς ἑταίρους· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τ' ὑπερβαλλέσει πονηρία κρυμμένων.

53. Ζῶς κατ' ἥδε χρόνῳ εἰς τὰς διφθέρας.] Ὅτι σὺν ἀπεσιονήτῳ τὴν γὰρ διὰ φασὶν εἰς διφθέρας τὰ περὶ νόμιμα τῆς ἀνθρώπου γραφῆ· λέγειται ἐπὶ τῶν θεοδιδως ημεμεμένων.

54. Ζεῦ χύτρα, Ζῇ Φιλία.] Ἐπὶ τῶν δειπνῶ συνιόντων εἰς Φιλίαν.

55. Ζηνὼν ἐγκρατέστερον.] Οὐτὸ γὰρ ἀκριβῆ διαίτην εἶχε καὶ λιπὴν, ὥς καὶ εἰς παροιμίας χωρῆσαι· ἐβδωμενέοντα γὰρ περὶ τοῦ ἐξ ἐξ ἐστὶν, κατέ-

κατίσπευε πὺν βίον, αὐοὺς καὶ ὑγιὲς
διαπλάσεις.

56. Ζηῶν ὄψον, θιμάπιον ἀπώλε-
σε.] Ἐπὶ τῷ αὐτοχειρέτων.

57. Ζητεῖς πὺν ἔπεροντα καὶ μάτην
καλεῖς.] Ὁ Ἡρακλῆς συμπαλεῖν τοῖς
Ἀργοναύταις, περὶ πῖνα κρήνην ἀποτείλλει
πὺν ἴλαο ὑδροδούκῃ. Κηρηίδες δὲ πὺν
ναοῖαν λαβόντες τοῖς ὕδασι, ἀπίθωσαν.
Ἡρακλῆς δὲ, μηκέτι τῷ μερακίῳ ὑπερί-
φοῖτος, πῶσαν ὕλην ἐκ κρήνης πεπορεύχων,
τῷ ἔπεροντα ζητῶν καταφάνει· περὶ ἔ-
φησι καὶ Θεόκλειος.

Κῶχιθ' ἴλαος ὁ ξαυθὲς, ὕδωρ ἴπ-
δόρπον οἰσῶν.

58. Ζωπύρος ἑάλαια.] Κρατὶν-
φῆσι Ζωπυρον Πέρσῃ ὄντα, ἵππῳ φιλο-
μίας χαρμυζόμενον βασιλεῖ, μαστιγᾶσαι
ἑαυτὸν· καὶ τῆς μῖνός καὶ τῶν ἄτων ἀπο-
στρέφοντα, εἰσέλθῃν εἰς τὴν βαθυλῶνα·
καὶ πεσόντα διὰ ταύτην τὴν κακῆ-
ριαν, καταλαβὼν τὴν πόλιν· καὶ ἐκ με-
ταφορᾶς εἰπεῖν, ἑάλαια καὶ ζυρά, οἰονοῖ
ἔργα καὶ πράξεις.

59. Ζωὴ πῖθις.] Ἐπὶ τῶν μετεώρων
ζώντων· Ἀπὸ Διογένης τῷ Φιλοσόφῳ, ὃ
πῖθος ἡδίστη διατριβή.

60. Ζώνη πεῖθαλε τὴν γαστέρα.]
Ἐπὶ τῇ ἑπὶ ἰσχυρῶν, ἥτις παχύνει· οἱ γὰρ
Ἰσθμιοὶ, ὅτε αὐτῶν γυναῖκες αὐτῶν ἐξυφα-
νωσιν ἢ ἡρώσωσι, ἐν τῷ κρινῶ δεικνύουσι·
χροπνητοὶ δὲ πῖτος ἀνδρες, κερύνουσι τῇ
ἐργᾷ τῶν γυναικῶν καὶ τὴν πλεῖστα ἐγ-
ρασκόμενῃ ποσπημῶσι· Ἐχουσι δὲ καὶ με-
τρησι τζώνης, ἢ τὴν γαστέρα αὐτῶν μὴ πε-
τεῖλαι διωθῶσι, αἰχρὸν ἡγῶνται.

61. Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.] Ἀπὸ
τῶν δικαίων μὴ ὑπερβαίνειν.

62. Ζωὸς γήνησι κρομμύς μοῖραν
λαβών.] Ἐπὶ τῇ ἐκ μικρῆς αἰτίας με-
γάλην δόξαν καρπυζόμενος.

est; ad finem usque vitæ morbi expers sa-
nusque persistens.

56. *Obsonium querens, tunicam a-
misi.*] De infortunatissimis.

57. *Qui non adest frustra adiuvas.*] Hercules cum Argonautis nauigans, Hy-
lam ad fontem quendam aquatum mit-
tit. Nereides autem adolescentulum ac-
ceptum intra aquas, in Deum conuerte-
runt. Hercules verò illo non redeunte,
totum nemus & fontem circumcursans,
non apparentem quæsiuit; de quo ait
Theocritus:

*Ibat fluvius Hylas, latices in prandia la-
tum.*

58. *Zopyri talenta.*] Cratinus ait,
quod cum esset apud Philippum Persam,
ob affectum quem erga regem gerebat,
quo illi gratificaretur, seipsum verbeti-
bus affecisse, & naso auribusque priuaf-
se; sicque Babylonem ingressum, fide-
que propter hanc corporis mutilationem
sibi comparata, urbem cepisse. Transla-
titie que dictum, talenta & stateres, pro
factis opetibusque.

59. *Vita doliaris.*] De ijs, qui mo-
deratè viuunt. A Diogene philosopho, cui
doliuni suauissima habitatio.

60. *Zona ventrem circumcinge.*] De exilibus, siue etiam crassis. Iberi e-
nim, quidquid vxores ipsorum texuerint
aut neuerint, publicè ostendunt. Viri
autem quidam ad id delecti, de operi-
bus sæminarum diiudicant; & quæ plu-
rimum confecerint, præ alijs honorant.
Habent & mensuram quandam zonæ,
quibus si ventrem cingere non possint, tur-
pe arbitrantur.

61. *Stateram ne transgrediare.*] Pro eo, quod est, Iustitiam ne transilias.

62. *Reddere saluus, cape dumtaxat
cape.*] In eos, qui ex parua causa ma-
gnum gloriæ fructum percipiunt.

63. *Vivimus non ut volumus, sed ut possumus.*] De ijs, qui non viuunt pro sua voluntate.

63. Ζῶμεν, ἢ ὡς θέλομεν ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.] 'Επὶ τῇ μὴ κατὰ περσείρεισιν ζώντων.

H.

64. *S* *Cytharum oratio.*] In eos, qui apertè alicui malè precantur. Tale quid enim Dario Persæ responderunt.

65. *Aphya ignem.*] De rebus quæ citò perficiuntur & absoluuntur: eò quod aphya citò coquatur.

66. *Currus boneæ.*] Scilicet, trahit. De ijs qui præposterè aliquid agunt.

67. *Sen dolo, sen vi: sen clam, sen prorsus apertè.*] Antigonus interrogatus, quomodo quis hostes suos aggredi deberet? hoc versu respondit.

68. *Carnes edenda, aut non edenda cochlea.*] Testudinis caro, pauca comesta, ventris tormina excitat, multa verò, purgat. Vnde & parœmia de ijs, qui cùm militiam detrectent, militant tamen. Aiunt autem Terpsionis esse.

69. *Oratio brevis par est silentio.*] Lycurgi apophthegma.

70. *Camelus cornua desiderans, etiam aures perdidit.*] In eos, qui cùm aliena appetant, etiam quæ habent propria amittunt.

71. *Canis in præsepi.*] In eos, qui bonis suis aut diuitijs nec ipsi vtuntur, nec alijs vti permittunt. Eò quòd canis in præsepi nec ipse auenam comedere præsumat, neque equo deuorandam concedat.

72. *Malum iudicium omnis mali causa.*] Iamblichi sententia.

73. *Aut florem cucurbita, aut cu-*

H.

64. *H* *ἄπο Σκυθῶν ῥήσις.*] 'Επὶ τοῖς αἰσίν τινα λεγόντων· τὴν γὰρ περὶ Δάρπον τὴν Πέρσῃ ἀπικερύσαντι οἱ Πέρσαι.

65. 'Η ἀφύη πῦρ.] 'Επὶ τῇ ἑχέως λαμβανόντων· παρσόν η̄ ἀφύη ἑχέως εἰσέτιται.

66. 'Η ἄμαξα τὸν βοῦν.] Λεῖπει τὸ, ἔλκει. 'Επὶ τῶν αὐτοπραμεινῶς πεπνυμένων.

67. 'Η δόλω, ἢ ἐ βίη· ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφθόν.] Ἀντίγονος· ἱρωτικῆς, Πῶς αὖ τις ἐπιθροῖται τοῖς πολέμοις; εἴπε τῷ τὸ ἐπ' αὐτόν.

68. 'Ηδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.] Τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα εὐόφως ποιεῖ, πλὴν ἢ καθαίρει· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῷ δόποδιῶτων μὲν πρᾶγμα, σρογυδομένων δέ· φασὶ δὲ αὐτῶν Τερψίωνος εἶναι.

69. 'Η βραχυλογία ἰγγύς ἐστὶ τῷ σιγᾶν.] Λυκούργος τὸ δόποφρεγμα.

70. 'Η καμηλο· ἐπιθυμηταῖα κεράτων, καὶ τῶν αὐτῶν περσικῶν.] 'Επὶ τῇ τῶν ξίνα ἐπιθυμούντων, καὶ περσικῶν βαλλόντων τὰ ἴδια.

71. 'Η κύων ἐν φάτῃ.] Πρὸς τὰς μήτη αὐτὰς χειμῶνας μή τι ἰώνας περὶ οὗτο ἢ κύων κελθὴν σὺν ἰοδίῃ μύσσει ἐν φάτῃ, καὶ τὸν ἵππον σὺν ἰᾷ.

72. 'Η κακὴ κρίσις παντὸς κακῆς αἰτίον.] Ἰαμβλίκης γνώμη.

73. 'Η κέρνον, ἢ κροκινῶν.] Τὸ τῆς

τῆς κελοκυῶτης αὐθιγῶ καλεῖται κέρ-
νον· ἔπειθ' οὐκ τὸ μὲν κέρνον ἐπὶ τῇ
πυθιγῶτι, τὴν δὲ κελοκυῶτην, ἐπὶ τῇ
ὕμῳ.

74. Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπηκι μαρτυ-
ρεῖ.] Ἐπὶ τῇ δεικνυσίῳι δὲ μικρῶς πε-
ξίως τὸ ἦθ. ὡς, Ἐκ τῆ κερασιδὸς τὸ
ὕφασμα. Ἐκ τῆ γάμαλ' ἀνιόντος
τὴν ἀρετὴν. Τὸν Ἀιδίον περὶ τῆ ὀψίως.
Ἐκ τῆ ὀνύχων τὴν λείοντα. Ἐκ τῆ κε-
ρα τὸ δένδρον.

75. Ἡλικίαν σὴν σὺν ἔχω.] Ἐπὶ
τῇ κατὰ φρονουῶτι πινὲς ὡς αἰσώ-
του.

76. Ἡ λίξα τὴ σιγῆς κρεῖττον, ἢ σι-
γὴν ἔχει.] Παραμεινική.

77. Ἡ λύκος δεκάς.] Ὁ λύκος Ἀ-
θηνῶσι πρὸς τῇ δικαστηρίῳ, ἔρως μορ-
φὴν ἔχων θηρίον.

78. Ἡλιξ ἥλικα ἴσχυς.] Παλαιὸς
λόγος· ἡ γὰρ ἰσχύς τῇ χρόνῳ, φησὶν ὁ
Πλάτων, ὅτι ἰσχύς ἡδοναὶς ἀγασταί, δι' ὁ-
μοιότητά φιλίας περιέρχεται.

79. Ἡλιος φῶς δανίζει.] Ἐπὶ τῶν
ἀδυνατῶν.

80. Ἡλὸς τὴν ἥλον, καὶ πᾶσι πᾶ-
σι τὴν πᾶσι πᾶσι ἐξέκρυψε.] Ἐπὶ τῶν
ἰσχυρῶν δι' ἀμαρτήματα ἀμαρτή-
μα.

81. Ἡλιθιώτερος Ἀδωνίδος τῇ
Πραξιλλῆς.] Ἀδωνίς γὰρ τις Πραξιλλῆς
ἦος ἀπὸ θανάτου, καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τὴν
αὐτὴν, τί κάλλιστον αὐτῷ κατέστιν· ἀπε-
κρίσατο, Ἡλιον, σελήνην, σύκα, καὶ
μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἡλιθιῶτι, ταῦτα ἐξ-
ισῶν τῇ ἡλίῳ. ὁμοίᾳ τῇ, Ἀντίπρῳ· Ἀν-
τίπρῳ καὶ Κορύμῳ καὶ Μελιτίδῳ.

82. Ἡμὴν πλάσας.] Ἐπὶ τῇ ἀπλο-
καίῳι πατιομένη. Ἀντιπρῳ ἐν τῇ μὲν
ταῖς πόλεσι πᾶσι ἀνθρώποις συναγαλά-
ζονται καὶ εὐλαβῶνται πρὸς πᾶσι, ἐν δὲ

urbibus.] Cucurbitæ flos vocatur
κέρνον. Posuerunt igitur hoc quidem pro
mortuo, illam verò pro sano ac valen-
te.

74. *Cauda vulpi testimonium fert.*
De ijs, qui actione quapiam leui mores
& ingenium suum produnt. Sicut illud,
Ex limbo telam, Ex gustu prandium agnos-
cis. Aethiopem ex aspidu, Ex unguibz leonem,
Ex fructu arborem.

75. *Aetatem tuam non habeo.*] De
illo qui alteri tanquam fatuo illudat.

76. *Aliquid silentio melius loque-
re, aut tace.*] Admonitoria.

77. *Lupi decas.*] Lycus Athenis in
foro heros formam feræ habens.

78. *Aequalis aequalem delectat.*]
Vetus dictum. Temporis enim æquali-
tas, ait Plato, ad æquales oblectatio-
nes ducens propter similitudinem, ami-
citiam conciliat.

79. *Soli lumen mutuaris.*] De im-
possibilibus.

80. *Clavus clavum, & palus pa-
lum excussit.*] De ijs, qui peccatum pec-
cato sanant.

81. *Stupidior Adonide Praxelles fi-
lio.*] Adonis enim quidam Praxelles fi-
lius iam mortuus, interrogatus à Plutone,
quid pulcherrimum in terra reliquisset?
respondit, Solera, lunam, ficus, poma.
Hinc stupidus habitus, quod ista cum
sole coæquasset. Similis illi: *Stupidior Ae-
byco, & Coryco, & Melitide.*

82. *Columba sedenti.*] De simplici-
simis ponitur. Columbæ, in urbibus ho-
minum sese cœtui aggregant, & ante illo-
rum pedes versantur in locis vero desertis,

ab iisdem fugiunt. Fidunt enim multitudini, tanquam nihil per illam tristius perpressuræ; ubi verò aucupes & insidiatores aduersus ipsas sunt comparari, non amplius sine metu habitant. Et palumbium quidem aiunt marem ac fœminam semel perfecto coniugio copulatos, continuo inuicem adhærere, & temperantia illa coniugali seruata, neutram aliquod veneris confortium appetere. Quod si tamen facere contingat, marem illum cognatæ aues discerpunt: fœminam autem fœminæ. Hæc verò inter illas lex etiam ad turturæ transit.

83. *Aut manentem mori, aut vincere oportet.*] De magnanimitis.

84. *Mulus clitellarius.*] De hominibus nullius pretij.

85. *Nos decem Rhodij, decem naues.*] De iactantibus.

86. *Exscripsit ecquis dictionem Morfimi?*] De abiectis & infamibus.

87. *Purges nisi molasque, non edes piger.*] De ijs, qui per laborem, necessarium sibi victum acquirunt.

88. *Fuit & mihi aliquando prora & puppis.*] De ijs, qui aliquando varijs in rebus fortunati fuerunt.

89. *Spartam quam nactus es, exorna.*] Admonet, ne quis ad ea quæ supra dignitatem suam sunt, prosiliet.

90. *Balba non credit.*] In eos, qui defectus suos contegere præsumunt.

91. *Panagæa Diana.*] De erronibus & instabilibus: quod Dea illa circumire & errare feratur.

92. *Hercules hospitio excipitur.*] De ijs, qui cunctantur. Nam ita faciunt qui Herculem excipiunt hospitio, quod vir sit multi cibi.

τοῖς ἐρήμῃς χωρεῖς δὸς διδράσκουσιν ἡμῶν μὴ γὰρ τοῖς πλήθει, ὡς εἶναι ποῖσον) διαγερῆς ὅπως δὲ ὀρθοθῆρες ἐπὶ ἐκλῶται καὶ αὐτῶν, ἀτρεῖς οὐκ ὄντων ἐκείν. καὶ τὰς φάτιας δὲ φασὶν, πὺν ἄρρενα καὶ τὴν θηλυκὴν συνδουαδίνας, ἐοικέναι συμπεράσαντας, εἰς γάμον ἀλλήλων ἐχέουσιν, ἐσθ' ὅσον, ἐστὶν αὐτὸν ἐνὶ λείχῃς ἐθ' ἵππευται. ἐὰν δὲ ὁπποτέρῃ μίσωσι τῆροις, πὺν μὴ ἄρρενα καὶ ὁμογενεῖς διασπῶσιν. αἱ θήλειαι δὲ πὺν θηλυκὴν. οὐτ' ἄρα νέμονται καὶ εἰς τὰς τρυφὰς ἀφικνεῖται.

83. Ἡ μόνον δὲ δόξαν εἶναι, ἢ νικᾶν.] Ἐπὶ τῷ δόξῳ.

84. Ἡ μόνον καὶ θῆλυ.] Ἐπὶ τῷ εἶναι ἀνδρὸς ἀξίον.

85. Ἡμῶν δέκα ῥόδοι, δέκα νῆες.] Ἐπὶ τῷ ἀλαζονδοῦν. τῶν δὲ εἶπε ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπόλειμον.

86. Ἡ Μορσίμῳ τις ῥῆσιν ἐξηραίνεταί.] Ἐπὶ τῶν ἀποβλητῶν καὶ ἀβελβητῶν.

87. Ἡν μὴ καθήρης καὶ ἀλίσσης, καὶ φάγης.] Ἐπὶ τῷ σὺ μόνον περὶ ζώων τῶν αἰσθητῶν τρυφῇ.

88. Ἡν πῶς καὶ μὴ πρὸς καὶ πρὸς νη.] Ἐπὶ τῷ ἐν ἀνθρώποις πρὸς ἀνθρώπων.

89. Ἡν ἱλαχίς Σπάρτην, ἡ αὐτὴν κέρσκει.] Παρεκκλίνει γὰρ, μὴ πῶς ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπιδᾷ.

90. Ἡ ψῆλῃ καὶ πρὸς εἶναι.] Ἐπὶ τῶν κρύπτειν περὶ μὲν τὴν οἰκίαν ἱλαχίαν.

91. Ἡ Παναγαῖα Ἑρμῆς.] Ἐπὶ τῷ ἀγνοεῖν καὶ πνεύτων. Παροῖσι καὶ ἡ θεὸς ἀγνοεῖ καὶ πλανᾶται λίαν.

92. Ἡ ἐκ κλῆς ἐνὶ τῷ.] Ἐπὶ τῷ ἐκιδιώων. οἱ γὰρ ὑποδιδάσκονται τῷ ἐκ κλῆν ἐκιδιώειν. πολυφάγος γὰρ οὐκ αἰτήρ.

92. Ἡ ἐκ

93. Ἡρακλῆος νόστος.] Ἡ ἱερά· εἰς αὐτὴν γὰρ πεινέουσιν Ἡρακλῆς.

94. Ἡρακλῆς καὶ πύθηκτος.] Ἐπὶ τῷ αὐτοματόντων.

95. Ἡρακλῆα λατρεῖ.] Ἐπὶ τῷ δῶρα λαμβανόντων. κατὰ δῶρεα γὰρ ὁ Ἡφαιστος αὐτὸς λατρεῖ τῷ Ἡρακλῆϊ.

96. Ἡρακλείως λίθος.] Ταύτην ἐνίοι μαγνίτην λέγουσι.

97. Ἡρακλῆς ψώρας.] Ἡ Ἡρακλείων θερμῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλὰ καὶ αἰεὶ θερμὰ λατρεῖ ἢ Ἀθηνᾶ.

98. Ὅσοι πῖτ' ἥσαν ἄλλοιμοι Μιλήσιοι.] Ἐπὶ τῶν ποτὶ ὀπίρῳν ζήζοντων.

99. Ἡ σιγὴν καίρει, ἢ λόγον ὠφέλιμον.] Πυθαγόρας.

100. Σαλώσονται χλαμύς.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονδομένων ἐπὶ ἐοικέν· ἔτι γὰρ οἷα χλαμύδα, ἢ δαρὲφ' ἰδιόθεντι δωρησάμενος, ἐντυχὲς τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

93. *Herculeus morbus.*] Hoc est, facer: in illum enim Hercules incidit.

94. *Hercules & simia.*] De dissidentibus inter se.

95. *Herculana balnea.*] De ijs, qui munera accipiunt. Muneri enim Vulcanus Herculi balnea dedit.

96. *Heraclens lapis.*] Hunc quidam magnetem vocant.

97. *Herculana scabies.*] Quæ Herculis thermis indiget ut curetur. Nam Herculi multis in locis Vulcanus calida balnea permisit.

98. *Fuere quondā strenui Milesij.*] De ijs, qui aliquando facultatibus præstiterunt.

99. *Aut opportunum silentium, aut sermonem utilem habet.*] Pythagoræ monitum.

100. *Sylosontis chlamys.*] In illos, qui propter vestes superbiunt. Hic etenim cum Dario adhuc priuato & ignoto tunicam suam obtulisset, regessionem in Samum obtinuit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι.

CENTVRIA X.

1. **Η** σκαίμνος σκαμίνος ῥύπτις.] Πρὸς τοὺς αὐτοὺς τῶν ὠφέλιμα λαμβανόντων εἰς αὐτῶν.

2. Ἡ τήνης πρὸς ἀλεκτερούνας.] Ἐπὶ δῦλων ἢ θραπύτων ἐπιδόμων τοῖς δισπωταῖς.

3. Ἡ τρεῖς εἰς, ἢ τρεῖς κύβοι.] Ἐπὶ τῷ κινδυνολόγων· τὸ μὲν τρεῖς εἰς, τὸ πέντε νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὸ ἦσαν· πάλαι γὰρ τοσὶν ἐχρῶντο πρὸς παιδίας κύβοις.

4. Ἡ τοὶ πύθηκεν, ἢ διδάσκει γράμματι.] Τῶν εἰς Σικελίαν στρατοσκηπτῶν, οἱ

1. **M**orus moro purgatur.] De ijs, qui ex semetipsis fructus aut utilitatis quidpiam percipiunt.

2. *Victus es ab aliquo gallo gallinaceo.*] In seruos famulosque qui dominum suum sequuntur.

3. *Aut ter sex, aut tres tessera.*] De periclitantibus: nam illud ter sex, omnimodam victoriam significat; porro tres tessera amissionem certaminis: olim enim tribus utebantur in lusu tessera.

4. *Aut obiit, aut docet litteras.*] Eorum qui in Sicilia militauerant pars capta & in seruitutem acta, pars redempti fuerunt:

fuerunt : qui ergo mortem effugerant, hoc dicto utebantur.

5. *Phani ianuam.*] Phanium aiunt publicum fœneratorem fuisse, aliàs autem cœcum : ianuam verò conclausi eius, ubi pecuniam suam habebat, constructam fuisse, ut sine strepitu nemo aperiret. Alios autem dicere aiunt, quòd cum vxor eius mœcharetur, ira cubiculi sui ianuam fecisse, ut sine strepitu recludi non posset : illa autem adulterum nihilo feciùs per tectum ad se recipiente, vicinos illum irridentes, de ijs qui frustra quidpiam custodirent, Phani ianuam esse dixisse.

6. *Modestius de se sentire, aut plus virium habere oportet.*] Euripidis.

7. *Vulcanium vinculum.*] De rebus quas effugere nequimus.

8. *Vna auricapiet Spartam vesana cupido.*] In eos, qui ex omnire lucrum captare nituntur. Respondit enim Apollo Spartiatìs, tum perituros, quando argentum & aurum in pretio essent habituri.

9. *Aurora videns noctis opera, ridet.*]

μή ἐλήφθησιν αἰχμαλώπι, οἱ δ' ἀπώ-
λοντο· οἱ οὖν διὰ φρονέοντες ἐλίσσον τὰ π.

5. Ἡ φαῖς θυρεῖ.] Τὸν φαῖον φασι, δῆμιν ὁσολοσπῆτιν εἶναι· ἀλλως δὲ τυ-
φλὸν· ἰπαιουζομένην ἢ αὐτῷ τῷ ἑα-
μείῃ θυρεῖ, κατισχύοντι παύτιν ἢ
ἐκ αὐτοῦ ἡνοῖξεν μὴ φόρον πηύσας. ἐνὶ
ἢ λέγειν, αἰς μοιχοδωμένης αὐτῇ τῷ γυναι-
κὸς πλὴν αὐλίου θυρεῖ ἐργάσασθαι, αἰς μὴ
αὐτὴν φόβῳ αἰσινάσθαι· τῷ ἢ τῷ πύγῃ
δεχομένης πὸν μοιχόν, χλευάζοντας τὸς
γείτονας, ὅτι τῷ μὴ δὲν αἰσινόντων ἐν τῷ
φυλατῆτι, πλὴν φαῖς θυρεῖ εἶναι λίγην.

6. Ἡ φρονεῖν ἔλαστον ἢ δυνάσθαι δὲ
μείζον.] Εὐριπίδης.

7. Ἡ φαῖς (Θ) δεσμός.] Ἐπὶ τῶν
ἀφύκτων.

8. Ἡ φιλοζημαλία Σπάρταν ἔλοι,
ἄλλο ἢ ἄδιν.] Ἐπὶ τῷ ἐξ ἀπηνί (Θ) κε-
δαίνον πειρωμένῳ· ἔφησεν γὰρ ὁ θεὸς
Σπάρτιάταις τότε ἀπλεῖσθ' ἡναι, ὅταν ἀφ-
γόμενον ἐχρυσὸν ἡμῶσι πω.

9. Ὡς ὁρώσας πᾶν νυκτὸς ἔργον, γε-
λαῶ.]

Θ.

Θ.

10. *Thamyris insanit.*] De ijs, qui licet prudenter quidpiam & providè agant, insanire tamen videntur. Thamyris enim cum cerneret famulum à domino suo vapulare in templo, nulla templi habita reuerentia, opibus suis distributis peregrè abiit: quod qui conspiciebant, Thamyrim insanire aiebant.

11. *Confide, multum iustitia potest.*] Moscionis monitum.

12. *Confide verum proloquens, nunquam cades.*] Euripidis.

13. *Mortem pardalis effingit.*] In

10. Θ Ἀμυρεσ μαινέει.] Ἐπὶ
τῷ σωεῖσθαι βιβλίων, δε-
κνύων δὲ ἰσοι μαινέσθαι.

Θάμυρες γὰρ ἵς ἰδὼν μαθηγόμενον οἰ-
κίτῳ πῶρ' ἀσπότεν αὐτῷ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
μὴ τῷ ἱερῷ φρονέοντι, πλὴν ἐπὶ αὐ-
τῷ δὲ, ἀπιδέχμενον, ἐν ὁρώσας ἐλίσσον,
μαίνεται Θάμυρες.

11. Θάρσει, πὸ δίκαιον ἰσχύν μέγα.]
Μοσχίων (Θ) ἢ ὑποθήκη.

12. Θάρσει λέγων τάληθες, καὶ σφα-
λῇ πᾶσι.] Εὐριπίδης.

13. Θάμυρην παρδάλιν ὑποκρίνε-
ται.]

14. *Maris aquam ex canerna.*] De ijs, qui rebus magnis exiguas & viles ambitiosè comparant.

15. *Sperandum Basse est, melior cras forsan eris res: Spes est in vinis, non est spes vlla sepultis. Nunc clarus splendet, nunc Iuppiter imbre nigrescit.*] Theocriti.

16. *Deo volente nil quit amulatio, Et non volente nil potest ullus labor.*] Democriti.

17. *Theffalicum commentum.*] De machinarum architectis & inuentoribus. Theffalus enim quidam ob machinam quandam bellicam inuentam, in admiratione fuit.

18. *Ipsium timorem sana, & non timebis paupertatem.*] Hypsai.

19. *Thasus bonorum.*] De ijs, qui se quempiam diuitem reddituros promittunt splendidumque.

20. *Citius sub axilla quinque ceruos celaueris, quam unum cinadum.*] De impudentibus.

21. *Marinus cum sis, ne terrestris fias.*] De ijs, qui proprio vitæ instituto relicto, quæ nihil ad se pertinent, persequuntur.

22. *Theagenis facultates.*] In eos, qui cum pauperes sint, tamen esse negant. Ille enim cum pauper esset, diuitem sese esse ferebat.

23. *Nempe otiosis nullus adfistis Deus.*] Sophoclis sententia.

24. *Theffala mulier.*] De veneficis.

25. *Deus impudentia.*] De ijs, qui ex impudentia lucrum capiunt.

26. *Mortalibus bene esse, munus est Dei.*]

27. *Theffalica ale.*] De ijs, qui subitò vestes sibi injiciunt: nam Theffalica vestes alatae erant.

14. Θαλάπιον ἐκ χαείρας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῇ πῆρ μεγάλῃς τῇ μικρᾷ περὶ φιλοπομπῶν.

15. Θαρσύνε καὶ φίλε Βάπτε, τὰ ἄνελον ἴσῃ τ' ἀμύνον· Ἐλπίδες ἐοικωσιν, αἰλῆσι περὶ θῆποντες· ὧς αἰὲς ἄλλοκα μὲν πῆλη αἰθέρα, ἄλλοκα δ' ὕπαι.] Θεοκρίτου.

16. Θεὸς δίδόντω, ὃς ἐν ἰσχυρῇ φθόνῳ· καὶ μὴ δίδόντω, ὃς ἐν ἰσχυρῇ κόπῳ.] Δημοκρίτου.

17. Θετταλὸν σέφισμα.] Ἐπὶ τῇ μηχανοποιῶν. Θετταλὸς γὰρ τις ἐυρών ἐοικὼς μηχανῇ, ἐκτυμάσθη.

18. Θειράπειε τὴ φοβήσῃ, καὶ ἡ φοβηθῆσι πεινῶν.] Ἰψαίου.

19. Θάστω ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῇ δαίμονα καὶ λαμπρὸν δῆξαι πᾶσι ἐκφυγαλλομένων.

20. Θάπῃον ὑπὸ μάλης πίντ' ἐλάφης κρύψας, ἢ ἕνα κινάδον.] Ἐπὶ τῶν αἰσχυρῶν.

21. Θαλάπριος ὦν, μὴ πως χειρῶς γένη.] Ἐπὶ τῇ κατὰ λαμπρόντων τὴν οἰκίαν ἡπιόδωμάτω, καὶ τοῖς μὴ περὶ σῆκον ἡπιχρημάτων.

22. Θεαγένης χρημάτω.] Ἐπὶ τῶν ἀπρημῶν πτωχῶν. Οὗτω γὰρ ὦν πίνης, ἐλεγεῖν ἑαυτὸν εἶναι πτωχόν.

23. Θεὸς τι τοῖς ἀργῶσιν ἢ περὶ σέπαι.] Σοφκλῆς ἡ γνώμη.

24. Θετταλικὴ γυνή.] Ἐπὶ τῶν φαρμακίδων.

25. Θεὸς ἡ αἰαίδια.] Ἐπὶ τῶν αἰσχυρῶν τῶν φιλοκλήμων.

26. Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχίαν βροτῶν.]

27. Θετταλικά περὶ.] Ἐπὶ τῶν περὶ ἡμᾶς ἐοικωσιν· αἱ γὰρ Θετταλικαὶ ἐοικῆς, περὶ τῇ ἡσυχίᾳ.

28. Θιῶν ἀγορά.] Ἐπὶ τῇ χρησίμῳ καὶ δικαίῳ.

29. Θερχκλέος φίλῳ.] Ἐπὶ τῶν μεθύνοντων· διὰ τὸ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· Ὁ γὰρ Θερχκλῆς πρῶτος ὄρετο τὸ ἐπώμα, ὡς Φησὶν Εὐβύλῳ. Καθημέριπρος δὲ τῇ κερσέμῳ ἐργασμένη, ἢ Θερχκλέως ἐκπώματα.

30. Θεραμνῆς αἰήρ.] Ἐπὶ τῶν πανύργων.

31. Θυμὸν λόγῳ ἰατρός.]

32. Θρακίς ὄργια οὐκ ἴστανται.] Ἐπὶ τῇ αἰέμῳ.

33. Οὐλὴ ὑπὲρ ἰχθῶ.] Ἐπὶ τῇ δόσχως βαλλόντων· οὐχ ὡς αἰμαῖς, καὶ ὀδόντων διὰ πρῶτης θαρρόσεως καὶ ἀρκτεῖς λύκοι καὶ παῖδοι ἐλόντες· τὴν δὲ ὑπὲρ ἰχθῶς αἰμαῖς· αὐτὴ μὲν ἔχον· ἡ μὲν ὅπλων ἱσθὶς τῇ φύσεως ἀμυντικῶν διὰ τοιαύτην φθαίρη μὲν τοῖς γούμῳ ἴστανται διὰ λύμῃ, τὰς αὐτῶν τρέχας οἰοῦνται βίλη ἐκπύμπει· καὶ δόσχως βάλλει πολλάκις τὰ νῦντα φελλῶσιν, ἐκκτεῖναι γὰρ πηδῶσιν, ὡς περὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἰσθῆδος.

34. Θεσθὸς Πηλῆθω.] Συναποκτεῖται τὸ φιλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλλήλους φιλοῦσιν.

35. Θυμὸς ἔχεται γηρόσκι.] Λέγει διὰ τὴν πρῶτον· ὅσοι γὰρ γηρόσκι, τὴν θυμὸν ἐργασμέστον ἔχουσιν.

36. Θύραζε Κἄρες, ἐκεί· αἰετήρια.] Διὰ τὸ πλῆθος οἰκετῶν, ὡς ἐν τοῖς αἰετήρισις ὡς καὶ μὲν καὶ αὐτῶν.

37. Θυμὸς φῶς ἐστίν.] Ἐπὶ τῇ ὀξύμαθῳ καὶ ὀφύῳ.

38. Θυννίζαν.] Ἀπὸ τῆς, κινεῖν. τεταίνας γὰρ τὰς θυμὸν κινεῖσιν· ἐξ ἧς ἐκκαίοντες, θυμὸν δὲ τὸ ἐνθύμημα, αἰτὶ τῇ διὰ τὸν θυμὸν ἐκκαίοντες. Φασὶ δὲ ἐπὶ τῇ τῷ θυμῷ μετὰ βολῆς ἔχουσιν αἰετῶν καὶ οἰθυμῶν· ἐκ τῶν τροπῶν ἡλίου

28. *Deorum catius.*] De probis & iustis.

29. *Thericleij amicus.*] In ebriosos, accepto continente pro contento. Thericles enim primo inuenit poculum, ut ait Eubulus: Purior, inquit, quam sigulina vasa factus sum, aut Thericleis pocula.

30. *Theramenes vir.*] De vasis.

31. *Sermo ira medicus.*]

32. *Thraces fœdera non norunt.*] De iniustis.

33. *Seta hystricis.*] De ijs, qui perire iaculantur. Unguium robore & dentium morsu fidunt vrsi, lupi, pardi, & leones. hystricem autem audio hæc non habere, non tamen armis quibus se tueatur, à natura destituitur. In hostes enim qui ipsam adoriuntur, superiores setas superius inhorrescente dorso, tanquam iacula dexterrimè emittit, volantesque illæ tanquam neruo quopiam excussit.

34. *Thesius Pirithoum.*] Subauditur, amat. De valde se mutuo amanti-bus.

35. *Ira postremò senescit.*] Ob senes dicitur: quod enim magis ætate prouehuntur, eo iracundiores euadunt.

36. *Foras Cares, non amplius anthes-steria.*] Propter multitudinem seruatorum: quod in anthessterijs ipsi quoque conuiuium agitent.

37. *Animo solers est.*] De docilibus, & bonæ indolis.

38. *Thynnizare.*] Pro, pungere. Nam tridentibus thynnos pungunt: unde & Lucianus, *Thynnium enthymema*, pro eo quod, est rigidum atque acie. Dicuntur autem thynni præsentire temporum mutationes. Sciunt etiam acutissimi solis conuersiones: neque in villo indigent eorum opera, qui cœlestia se scire profi-

profidentur. Vbi enim illos hyemis principium deprehenderit, ibi libenter quiescunt: quod autem altero tantum oculo prospiciant; etiam Æschylus testatur, dum ait: *Leuunt oculum admonet tithynē morte*. Intrantes in pontum ad dextrum latus terram capiunt, in quam etiam intruentur: cū autem rursum exeunt, secundū terram quæ ex aduerso est, natant, corporis custodiam oculo quo prospiciunt, agentes.

ὁρῶντες· καὶ δὲ τὸ τῶ ἐρένια εἶδεναι
προσποικιζόμενοι καὶ ὅτι γὰρ αἰεὶς χι-
μῶνος δόχῃ καταλάσῃ, αἰετὲς μῦσι ἀνα-
πηλῶς· ὅτι τῷ ἐπὶ τῶ τὸ φθαλμῶν ὁρῶσι,
καὶ Αἰγύλιος ὁμολογεῖ· λέγων, τὸ σκαῖν
εἶμα παρὰ θαλάσσης θύειν· δίκην περι-
αίει· πῶς τὸν πῖπτον, καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῶν
παλάσσει· τὴν γῆν λαμβάνουσι· καὶ ἡ καὶ
βλέπουσιν· ἐξ ὅπου τὴν αὐτὴν κατὰ τὴν αὐ-
τοῦ πτερὰ νύκτι, τὴν γῆν, ἐξ ὅπου τὴν φερέει
τῶ σώματος κατὰ τὸν ὁρῶντα τὸ φθαλ-
μῶν λαμβάνοντες.

I.

39. [*Aleino frigidior.*] Ialemum lamentationem esse aiunt. Fuisse enim aiunt Calliopes filium, infelicem, destitutum, orbatum.

40. *Alter Ianus.*] In illos, quibus binæ facies: talis enim Ianus.

41. *Talibus sermonibus delectatur.*] De ijs, qui animo quodammodo diffunduntur, & laudibus gaudent.

42. *Ecce Rhodus, ecce & saltus.*] Indicat, quod omnis sermo sit superuacaneus, nisi prompta sit illius per facta comprobatio.

43. *Medela lingua, ventris abstinentia.*]

44. *Sacra anchora.*] Magnum auxilium. Sacra anchora in naui vocatur, quæ quando maximum periculum imminet, extrema iacitur.

45. *Sacrilegus Deum veneratur.*] In eos, qui cū furentur, tamen sacrificia pulchra faciunt.

46. *Ilias malorum inuasis.*] In eos, qui maximis in malis iactati sunt, vsurpatur.

47. *Vesle ignem occultas.*] De impossibilitibus.

I.

39. [*Ἀλέμω ψυχρότερος.*] Ἰά-
λεμον τὴν θρήνον φασὶ· λέγου-
σι τὴν αὐτὴν γὰρ Καλλιόπης γε-
νέου· κακοδαίμονα, καὶ ὑπερέμμενον, καὶ
ὀρφανόν.

40. Ἰανὺς ἄλλῃ. Ἐπὶ τῷ διαπο-
σώπων· πῶς γὰρ ὁ Ἰανὺς.

41. Ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῷ πικρῶν
λόγων. Ἐπὶ τῷ ἀσχετοῦ ὁρῶν τὴν ψυ-
χὴν καὶ χαίροντων ἐπαίνους.

42. Ἰδὲ ῥόδῳ, ἰδὲ καὶ πηδῆμα.]
Ὅτι πᾶς λόγος περίτλιος ἐστὶν· αὐτὸ μὴ πρὸς
χρῆσιν· ἢ ἀποδόξεις τῷ πράγματι.

43. Ἰαμα γλώττης, ἐγκράτεια κυλίνας.]

44. Ἰερὰ ἄγκυρα.] Ἡ μεγάλη βοή-
θη. ἄγκυρά ἐστιν ἐν τῇ γῇ, ἢ ἐκ καλο-
μένη, καὶ ὅτι μέγας καταλαμβάνει κίνδυ-
νον, πλοῦταί αὐα βάλλεται.

45. Ἰερόσολ· ἡγοσιβεῖ.] Ἐπὶ τῶν
κλητῶντων μὲν, λειτουργίας δὲ καλὰς
ποιούντων.

46. Ἰλίας κακῶν ἐπὶ τῇ.] Ἐπὶ τῇ μεγί-
στῃ συμφορῶν χειρηρμένων λέγεται.

47. Ἰμαλῶν πύρ· περὶ ἀλλεως.] Ἐπὶ
τῶν ἀδυνάτων.

48. Ἰμαλῶν

48. Ἰμαλίσμος Διονυσίῳ.] Ἐπὶ τῶν ἄχρηστα πιμπύλων. Ἐ γὰρ θυγατράσι τῷ Ἀρχιδάμῳ ἰμαλίσμον πολυτέλῃ Διονυσίῳ τῷ τυραννὶ Σικελίας πέμψαντες, οὐκ εἰδέσθαι, εἰπὼν, φοβῶμαι μὴ περιγέμεται αἱ κόραι, Φανῶσί μοι αἰχμαδίαι.

49. Ἰνὺς ἄχρη.] Ἐπὶ τῷ ἄκρως δυσχεραίνοντι.

50. Ἰνα γὰρ δέος, ἦν καὶ αἰδώς.] Σκοπὴ ἡ γνώμη τῷ ποιητῇ, ὅς ἔτω Φησί· Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅς πέδη πάντ' ἐφύλασσι· Οὐκ ἐξήλεις εἰπὼν ἴνα γὰρ δέος, ἦν καὶ αἰδώς. Πλάτων δὲ ἀπεφύραται τῷ ποιητῇ, λέγων· Οὐκ ἄρα ὁρῶς ἔχει λόγον, ἴνα γὰρ δέος, ἦν καὶ αἰδώς. Ἐπὶ πλέον γὰρ εἶμαι δέος αἰδούς. Μόρεον γὰρ αἰδώς δέος, ὡς περὶ δέου μοῦ περιπτόν. ὡς τι ἔχ' ἴνα περ ἀριθμὸς, ἴνδα καὶ περιπτόν· ἴνα δὲ καὶ περιπτόν, ἦν καὶ δέου μοῦ.

51. Ἰππῳ γρηγόροντι πὰ μένοια κύκλ' ὀπίσθαι.] Ἐπὶ τῷ ἀγῆρας δειομένων ῥασιώνης.

52. Ἰππόλυτον μιμήσμαι.] Ἐπὶ τῷ σωφρονεῖν βυλομένων.

53. Ἰππῳ εἰς λαὸν πιδόν.] Ἐπὶ τῷ πᾶσι περιχείρως ἰχόντων.

54. Ἰππῳ εἰς πιδόν διδάσκεις τέχνη.] Ταχύτρος γάρ ἐστιν ἐν περισπᾶντι πᾶσι.

55. Ἰππῳ με φίφῃ, ἑβασιλῶς με τέφῃ.] Κορραῖν φασιν ὑπὸ φίλιππον στρατοδύμονι πᾶσι, τῆς μητρὸς δεομένης, αἰτήσεσθαι φασιν τῇ στρατίας, ἑῖπεν τῇ τε.

56. Ἰππῳ εἰς πιδόν περκαλῇ.] Ὅπερ ἐστὶ, τὴν δαδαιμονοῦσας εἰς αἶψαν δαδαιμονοῦσιν ἴσχει.

57. Ἰσως Ἐρινὺς ἐστὶν ἐκ τραγῳδίας.] Τὰ γὰρ λυγρὰ πᾶσι τῷ φασίονματι, τραγωδῶν μᾶλλον ἀρμόττει.

48. *Vestitus Dionysij.*] In eos, qui inutilia mittunt. Nam filiabus Archidami cum Dionysius Siciliæ tyrannus vestitum sumptuosum misisset, non suscepit ille, addens; metuo, ne si filix induant, turpes mihi videantur.

49. *Inus dolores.*] De ijs, qui valde acerba pertulerunt.

50. *Vbi enim timor, ibi & pudor.*] Stasimi poetæ sententia: Iouem qui omnia fecit, omniaq; produxit, dicere nō vis, Vbi enim timor, ibi & pudor. Plato autem ab illo Poëta dissentit. Neque enim, inquit, rectè dicitur, Vbi timor, ibi & pudor: longè enim latius patet timor quàm pudor. Particula quippe tantum illius est pudor, sicuti numeri impar: ita ut non vbi numerus, ibi & impar; vbi autem impar, ibi & numerus.

51. *Adde rotas vetulo leuioribus vsque caballo.*] De ijs, qui ob senectutem otio indigent.

52. *Hippolytum imitabor.*] De ijs, qui casti esse volunt.

53. *Equos in planum campum.*] De ijs, qui expediti sunt & prompti ad rem quampiam.

54. *Equum in campum curre doce.*] Leuior enim est in loco equali.

55. *Equus me portat, alii rex.*] Corrauium aiunt suo Philippo equo militantem, hoc respondisse.

56. *Equites in campum pronocas.*] Hoc est, felices ad ea opera in quibus sunt felices.

57. *Fortassis est Erinnyes ex tragædia.*] Nam spectra quæ maximè sunt abominanda, tragædis potissimum conueniunt.

§8. *Aranea tela.*] De ijs, quæ celestiter dissoluuntur ac corrumpuntur. Aranea autem, quæ & Phalanx dicitur, Erganzæ Deæ munera non novit. Quod autem ab illa conficitur, laqueus est, ac velut nassa, ijs quæ incidunt capiendis (incidit autem tantum quantum ipsum textum admittere potest) hinc illi pabulum quod ad victum faris. Non solum autem phalanx texit, & in opificio Minervæ Erganzæ solertissimæque & ipsa solers est; sed etiam Geometriam callet. Nam & centri & circuli ex ipso procedunt rationem observat, & circumferentiam accuratè perficit: neque usquam Euclidæ opus habet. Centro porro insidens medio, prædæ suæ insidias locat. Est autem, ut quod videtur eloquar, non solum textrix proba, sed & sartrix benè instructa: Et quidquid generosæ ipsius texturæ solertissimæque in filis scitè disponendis ruperis, illa refarcit: ita ut, tanquam nihil damni fuisset illarum, integra p̄torius appareat.

§9. *Aequalitas bellum non parit.*]

60. *Aequalitas amicitia.*] Aequalitate amicitiam conciliari, & hoc dictum antiquum esse ac verum, Plato ait libro sexto de legibus.

61. *Robur, murus, & arma, sapientis est prudentia.*] Pythagoræ apophthegma.

62. *Piscis à capite olere incipit.*] De ijs, qui superiores malos habent & magistratus perverfos.

63. *Piscem natare doces.*] De ijs, qui quidpiam alios docent quod iam antea melius norunt.

K.

64. **M** *Ali corni malum ovum.*] Corax prudens, admodum erat homo, & qui

§8. Ἰσὶ ἀρχῆς.] Ἐπὶ τῷ ὀπίσῳ διαλυομένων καὶ φθειρομένων. ὁ δὲ ἀρχῆς λέγει καὶ φάλαγγ· ὅτος δῶρα Ἐργάνης δαίμονος· ὅτι εἶδε τὸ ἡγεμόνον αὐτοῖς πᾶσι ἐπὶ τοῖς κύρις τῆς ἐμπόλης· ἐπεὶ οὖν ἔχει καὶ τὴν δαΐδα· ἐμπόλη δὲ ὅσον καὶ τὸ ὑφασμα ἔχει, καὶ σκείνη διαπλεῖν δύσκολον. ὁ μόνος δὲ ἡ φάλαγγ ἐστὶν ὑφαντικὴ καὶ ὄχι κατὰ τὴν Ἀθηναίων τὴν Ἑργάνην καὶ πινυτὴν θεὰν, ἀλλὰ πύφυκε καὶ γεωμετρίας δεινὴ· τὴν γοῶν κέντρον φυλάττει καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς κύκλοι, καὶ τὴν περὶ φέρει ἀκρίβει ἰσχυρῶς· καὶ Εὐκλείδης δεικνύει· ἐκείνη δὲ ἐν τῷ κέντρῳ μέσῃ ἰσοχῶσαι τὴν ἑαυτῆς ἀρχαί· ἐπὶ δὲ αἰς ἰδόντι εἰπεῖν καὶ ὑφαντρία γυναικα καὶ ἀκιστικὴ ὀπλάμ. καὶ ὁ, τὴν ἀλφειήνους τῆς ὀπλῆς καὶ ὀμίτης σφίρας σκείνης, ἥδη αἰσκέπται, καὶ ἀπαχῆς καὶ ὁλόκληρον αὐτοῖς ἀποδείκνυται.

§9. Ἰσὴ πόλεμον ὁ ποιῇ.]

60. Ἰσότης φιλοτιμία ἀπεργάζει.] Πλάτων φησὶ τὸν λόγον τῶν πελαγόνων εἶναι, καὶ ἀληθῆ, ἐν τῷ 5. τῷ νόμῳ.

61. Ἰσὴς, καὶ τῆς, καὶ ὁ πᾶν σφῆς ἡ φρόνησις.] Πυθαγόρας.

62. Ἰσθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἀρχίται.] Ἐπὶ τῷ ὀπίσῳ φασίλους ἰχθόντων.

63. Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκει.] Ἐπὶ τῶν διδασκόντων πινὰς ἀπὸ τῆς νήχης.

K.

64. **K** *Λύξ κόρακα κακὸν αἶμα.*] Κόραξ ἄνθρωπος ἀνὴρ, κεχρησμένος σφίρας, μαστῶ

μασιν ικανός, σωιδών, ὅτι ἐχ' ὅμοιον
 πρῶτον Διαικονέου, καὶ δὴ μὲν γνῶμην
 χαρῶσασθαι, ἀπὸ τῶν σωιδῶν τήν τε
 περὶ περιουσίαν καὶ διηγήσαν καὶ ἀγώνων
 ἐπὶ πλοῦτον, δι' ὧν τὸν δῶμον ἐποίησεν.
 ἐπειθεὶν περὶ βίων καὶ πρὸς ἀκαλῶν τὸν
 βυλόδωμον μαθεῖν, ὅτι ῥητὴ μισθὸς ἡ-
 λίων δραγμῶν· ὁ πίνων Σίτίας περὶ λή-
 μαθεῖν, καὶ μαθὼν ἡγνώμην αὐτῷ
 περὶ τὸν μισθόν. καὶ ὅτι τὴν σωίση δι-
 καστήρον· καὶ τὴν κερτῶν σωιδῶντων,
 ἔφη ὁ Κόραξ διλημματῶν προσημύ-
 ας εἰ μὲν νικήσῃ ὁ Σίτίας, ὡφείλει ὡρ-
 γῆν· ὡφείληται γὰρ· εἰ δὲ μὴ νικήσῃ, καὶ
 ὥστε ὡφείλει ὡρῆσθαι· ἡτήθη γάρ· ὁ
 δὲ Σίτίας πρὸς ταῦτα λέγων, ἀπεκρίνα-
 π' ὡς εἰ μὴ νικήσω σὺ ὡφείλον ὡρ-
 γῆν· νενίκηκα γὰρ· εἰ δὲ μὴ νικήσω σὺ
 ὡφείλον ὡρῆσθαι· ἡ γὰρ ὡφείληται·
 ἀπορήσαντες οὖν οἱ δικασταὶ αἰεὶ βόησαν
 λέγοντες, Κακὸς Κόραξ κακὸν ὦν· ἡ
 ἐπὶ τὸ ζῶον ὁ Κόραξ ἀβρωτῶν ἐστὶ καὶ τὸ
 ὦν αὐτῷ· ἡ οὖν ὁ Κόραξ ἡδὴ γάρων ὦν
 ἔαν μὴ δύνῃ περὶ φαντασίαν, ἐαυ-
 τὸν αὐτῷ περὶ φαντασίαν· οἱ δὲ ἐδί-
 σι τὸν πατέρα· κἀντεῦθεν ἡ προίμια·
 λέγει· δι' τῶν περὶ Κόρακος· ἔλθ' ὁρνίδων
 πολυκαλαγῆται καὶ πολυφρονέας ἐστὶ
 μαθὼν δὲ, ἀνθρώπων πρὸς αἰσῶν.
 Φθίγμα δὲ αὐτῷ, παίζοντες μὴ, ἄλλο
 πρὸς αἰσῶντες ἢ ἔπειρα· εἰ ὅτι κερταίοντα
 ἐκ τῶν, ἱερὸν ἐταῦθα καὶ μακρὸν Φθί-
 γμα· οἶδε δὲ καὶ Διὸς τῶν φέρων ἐνοχλῶ-
 μος, ῥύσιν παρὸς· ἔλθ' αὐτῷ ἐαυτὸν
 ἡρᾶς προφῆς ἀγῶν καὶ φυλάτῃ. Λί-
 θους ἢ Κόρακος, ὅταν οἱ ἀνθρώποι Φόβον
 δῆψιν ὑπὸ ἀπὸ μέρους· πληρώσονται πα-
 ἀγῶν αὐτῷ· ἐκ τῶν ἐργῶν θέντες
 ἐαυτῷ τῷ αἰετῷ τὸ ὕδωρ φυλάτῃν ἀσ-
 πιν, ἐταῦθα εἰς ἐξ ὧν αὐτοῖς τὰ ῥα-
 φη κατέσιν, ἐγκύβιοντες ἡρᾶν τῷ αἰετῷ· ὅταν δὲ ὑπαλήθης, ψήφους ὑμῶν, καὶ

se rebus optimè norat accommodaret;
 utpote qui probè perspectum habebat, se
 non posse simul & tyranno inferuire &
 placere populo. Peregrè itaque profe-
 ctus, composuit de prœmijs, narratio-
 nibus, contentiombus, & epilogis, quæ
 populum sibi conciliante, ac deinde pro-
 diji, inclamans atque adhortans, si quis
 artem discere vellet, indèta mercede
 mille drachmatum: cui Sitias discipulus
 accessit. Qui cum artem addidisset,
 mercedem negabat. Eius ergo rei gratia
 ludices in concilium sunt convocati:
 quibus iam convenientibus, Corax dilem-
 mnate vsus, sic ait: Si vicerit Sitias,
 mercedem reddere tenetur; debet enim:
 si non vicerit, vel sic quoque reddere
 debet; quod victus sit. Ad quæ sic re-
 spondit Sitias: Si vicerò, reddere non de-
 beo; vici enim. Si non vicerò, non teneor
 reddere; neque enim debeo. Cumq; iudi-
 ces dubiè distraherentur, tandem exclam-
 arunt: Mali corui malum ovum. Siue
 quòd Corax (coruus) animal sit, ovum-
 que eius ad vescendum inutile: siue quòd
 coruus ubi iam ad senectutem pervenit, cum
 pullos suos alere non possit, seipsum il-
 lis in pabulum det, adeoque illi paren-
 tem deuorent. Unde & parœmia, Estur
 & hoc de coruo, quòd animalium
 omnium sonorissimus sit, vocisque in-
 tensissimæ, humanam etiam, si instrua-
 tur, emittens. Pronuntiatio porro alia
 est si ludat, alia si serio agat. Quod si
 quæ ad Deos pertinent efformare velit,
 sacrum quid & fatidicum sonat. Novit
 & ob æstui alui profluvio sese affici, eo-
 que nomine à nutrimento humido sibi
 cauet. Libya corui, quando homines
 siccitatis metu de aqua libi prospicientes
 vala sua eadẽ complent, eaque in te-
 ctis posita acri permittunt, Iquo aqua si-
 ne corruptione confuetur, tum illi co-
 strum, quantum licet eo incuruati, im-
 mittentes, potu vtuntur. Vbi verò aqua

iam defecit, calculos ore & vnguibus al-
latos in dolum projiciunt, qui ob suum
pondus impelluntur ac subsidunt: aqua
autem compressa sursum fertur, sicque
illi commodè atque industriè bibunt, na-
turali quodam atque inenarrabili instin-
ctu edocti, duo corpora ab vno loco
capi non posse. Ait etiam Aristoteles, il-
los discrimen terræ quæ felix quæque
gravis sit, novisse, & in feracem greg-
atim & magno numero ferri, in steri-
lem autem duramue, binos.

65. *Mali satietatem non ferunt.*]
De ijs, qui indigni cùm sint feliciter
agunt, indeque iniuriosi euadunt.

66. *Vel per gladium se deuoluat.*]
De audacibus atque incauris.

67. *Etiā à linea mōnes calculum.*]
Hoc est, A principio iacit.

98. *Mali bibunt punitionis nebu-
lam.*]
De ijs, qui iuste puniuntur: vt il-
lud: Mali sibi ipse repperit coagulum.

69. *Etiā in altari insidiatorem.*]
Subintelligendum, occidere licet. Aga-
sticles Lacedæmoniorum rex aliquando
adstans altari Mineræ Chalcidææ, bo-
uemque immolans, cùm pediculus il-
lum momordisset, non recessit, sed co-
ram omnibus cotreptum occidit, hoc
addens. per Deos, inquit, libenter in-
sidiatorem vel in altari.

70. *Res dura visu, ast in malis
mente est opus.*]
In rebus formidolosis,
recta sapere oportet.

71. *Etiā batylon deuorasset.*]
De
vehementer voracibus. Est autem baty-
lus lapis inuolutus, quem Saturnus pro
Ioue deglutijt.

72. *Mala lucra virtuti damnum
adferunt.*]
Apothegma.

τῷ σίματι τῆς οὐρῆς, καὶ ἐμὲ ἄλλους
εἰς τὴν κέραμον καὶ αἱ μὲν ἐκ τῆς βάρυς
ὠθοῦνται, καὶ ὑφ' αἰσῶσι τὴν μὲν ὕδαρ
θλίβουσιν αἰσάπλῃ, καὶ πίνουσιν ἐν
μάλα δμηχαίᾳς εἰδότες φύσει πρὶν
δοπιρῆτην, δύο σώματα μιᾶν χάραν μὴ
δέχονται. Φησὶ δὲ Ἀλεξάνδρῃς εἰδέναι
αὐτὰς διαφορὰν τῆς οὐδαίμονος τι καὶ
λυπηρᾶς καὶ ἐν μὲν τῇ πεμφορῇ κα-
τὰ τὴν ἀρίσταν καὶ πολλήν φέρονται· ἐν
δὲ τῇ ἀγόνῃ καὶ στερίῃ κατὰ δύο.

65. Καθὼ κέρου οὐκ αἰσχύονται.
Ἐπὶ τῇ αἰσχύῳ ἐν πεσπόντων, καὶ διὰ
τὰ πύρεσσοντων.

66. Καὶ εἰς μάχαιραν κυβισή-
σεν.] Ἐπὶ τῶν θρασύων καὶ ὀργα-
βόλων.

67. Καὶ πρὶν δοπὶ γεμμῆς κινῆ
λθόν.] Ἡτοι, Ἀπ' ἀρχῆς βάλλῃ.

68. Καθὼ πίνουσι τῆς πικρῆς
τῶν ὀμύχλων.] Ἐπὶ τῶν καταξίως πι-
μωρῶντων· ὡς τὸ, Ἀυτὸς ἐφίῃρι τοῦ
κακῷ τῶν πτύων.

69. Καὶ πρὶ τῷ βαμῷ πρὶν πρὶ βα-
λον.] Λείπει, καὶ κτείνει. Ἀρασι-
κλῆς ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐφι-
σῶς πρὶ τῷ βαμῷ τῆς Χαλκιδέας καὶ
βαρυτῶν, ἐπειδὴ φθέρ αὐτὸν ἔδακιν,
καὶ διετράπη λαβὼν ἢ περὶ φανῶς ἐνα-
τίον πάντων ἀπὶ κτείνει· περσεντῶν, καὶ
τοὺς θεοὺς ἡδέως πρὶν πρὶ βαλον καὶ πρὶ
τῷ βαμῷ.

70. Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλία
φρίξας.] Παρόντων ἐν τῆς φοβεροῦς εἰς
φρονεῖν πρὶ δέοντες.

71. Καὶ βαίτυλον αὐτὸ κατίπτις.]
Ἐπὶ τῶν ἄγαν λίμβων. Βαίτυλον
εἰς ἐπὶ ὁ ἰσπαρζανωμύλον· λίβον,
ὃν κρόν· κατίπτις αὐτὸ τὸ διός.

72. Κακὰ κέρδια ζημία ἀρετῆς
φίρει.] Ἀπίφθηγμα.

73. Κατε-

73. Καταφρόνη θανάτου.] Ὅτι οἱ πῦτοι μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν παρέπιπτον. Παρανέτικη.

73. *Mortem contemne.*] Quod tales magnam sibi gloriam comparent. Estque paranetica sententia.

74. Καὶ ψάρη μελαίνη. καὶ καὶ ψάρη τοφώτερη.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων καθαρή γὰρ τις πονηρὸς ἐγίνετο· ὁ καὶ ψάρη ἀγῆλυ ζῶν ἐστὶ· σπέρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν ἢ κυλίει· ὅκτω δὲ καὶ ἑκκοσι ἡμέρας τῆς δράσεως, καὶ ψάλλει αὐτήν, ἡ δὲ μύτι τῆς θηλῆς αὐτῆς παράγει τὸν νεοπτόν. Λιγυπτιῶν δὲ οἱ μάχιμοι θηλῶν δακτυλίων εἶχον ἐγγυλυμμένον καὶ ψάρη· αἰνιτισμοῦ τοῦ νομοθέτου, δεινὰ ἄρνας εἶναι πάντα παύτη τοὺς μαχομένους θηλῆς χάρις. ἰσχυρὴ καὶ ὁ καθαρή θηλείας φύσεως ἐμετέλλετο.

74. *Cantharo nigrior. Et : Cantharo callidior.*] De improbis & morosis. Cantharus enim prauus quidam vir fuit. Cantharus autem animal fœminam non habet, semen aurem emittit in fimi pilam, eamque volutat per dies viginti octo & calefacit, intra quod tempus fœtum producit. Egyptiorum bellicosissimi quique scarabæum annulis insculptum habebant: id legistatorem innuente, omnes masculos esse oportere, & vbiq; loci pugnantes; quod scarabæus fœmineum sexum non sit sortitus.

75. Κάμηλος ψωλεῖται, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.] Ἐπὶ τῶν ἐσθλῶν μὲν ὄνων ἡ δυσυχίας· πολλῶν δὲ ἀμεινόντων ὄνων.

75. *Camelus scabiosa multorum asinorum tollit onera.*] De ijs, qui licet sint senes, aut rebus aduersis afflicti, multis tamen virtute præstant.

76. Καρκὶν λαγὼν αἶρᾷ.] Ἐπὶ τῇ ἀδυνατίᾳ.

76. *Cancer leporem tollit.*] De factu impossibilibus.

77. Κατὰ μὺς ὄλεθρον.] Ἐπὶ τῇ μικρῶν δόξῃ καὶ ἀποκωρύκτων τῶν βίᾳ· οἱ γὰρ μὺς δόξῃ σκονιῶν καθ' ἑαυτὸς καὶ ἐκ μηδεμιᾶς θηλῆς, δόξῃ ὄντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὸν ἀπέρχονται τῶν βίᾳ. λέγουσι δὲ αὐτὸς ἐλαγιστέτης εἶναι· καὶ μαρτυρεῖ Κρατῖνος ἐν δραπέτισι·

77. *Iuxta muris interitum.*] De ijs, qui paulatim diffluunt, vitæque discedunt. Mures enim ex sese, nulla aliunde vi illati, moriuntur; membrisque ipsi defluentibus, paulatim è vita abeunt. Ferunt autem illos salacissimos esse. quod Cratinus in Fugitiuis testatur:

Φέρε νυνὶ σι ἐξ αἰθρίας κατὰ πυγῶν μὺς ἀσπάζω,

Age nunc sereni ab axe fulminans populi,

ἐπεφῶντ'·

Xenophontici muris libidinem obtectam.

Ὁ δὲ θῆλυς εἰς τὰ ἀφροδίσια λυγρὸς, ὡς ἐπικράτης φησὶ·

Fœmina mus in libidinem insanit, ut ait Epicrates:

Τελείως δ' εὐ μετέπληξεν ἡ κατέρχεται· μαρτυρεῖ,

Impra nos adorta lena est denique.

Ἐπιμύθεον τὴν κόραν, τὴν Ἀρτιμὴν, τὴν φερέφατον,

Per Persephattam, ipsam & Dianam deicant,

Esse

Esse hanc iuuentem virginem, & pulchrum iugo

Nondum adfuerunt; at murium erat metum cauum.

Supra modum enim eius salacitatem attollere volens, illam totam *μυωνίαν*, hoc est, cauum murium appellauit. Et Philemon:

Mus albus illam si quis: ut sapi pudet: : Mox lena voce tam potenter intonat, Vt sapius latere iam seu non fiet.

78. *Malorum panegyris.*] De malorum multitudine.

79. *Cadmea victoria.*] Quia cum damno obtingit. Ereocles enim & Polynices, filij Oedipodis, (sive ut quidam volunt, Cadmi) in cuius regnum ut filij successerant, inter se pactum fecerunt, ut singuli suis temporibus vicissim regnarent. Cumque iam regnum obtineret Ereocles, noluit Polynicem ex pacto regnare, belloque sese mutuo confecerunt, & cum damno vicerunt, quando alter alterum de medio sustulit.

80. *Etiam Sphaceli immunitatem praestant.*] Ferunt Pisistratum cum Hymettorum tractum transiret, videretque senem petras & lapidosam terram excolentem, misisse famulum, qui ab eo quæreter, quosnam fructus ille collecturus esset, qui talem terram excoleret. Illo autem respondente, dolores, & sphacelos, & illorum duodecimam partem pro vinctigali Pisistrato pendere: illum delectatum ingenio viri, & libertate responsi, immunitatem illi concessisse loci.

81. *Malum Tewedium.*] De valde acetbis & inuitabilibus.

82. *Vt male aut secus audias penes te est.*] Similis huic: Tu ipsemet tuæ vel laudis vel vituperationis causa existis.

*Ὡς δάμαλις, ὡς περὶ τὸ, ὡς πᾶλ-
λ' αὐτῆς.*

Ἡ δ' ἄρα ἦν μυωνία.

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνείᾳ τὴν αὐτῇ εἰπεῖν θήλων, μυωνίαν ὄλην ἀνόμαζε· καὶ φίλημαν· μὴς λούχης

Ὅταν τις αὐτῇ, ἀλλ' αἰχμαλώματι λέγῃ.

Κίερα καὶ τηλικύτων ἡ κατὰ τὸ

*Ματρωνίς, ὡς· σὺ ἐστὶ παλακίς λα-
δαί.*

78. *Κακῶν πεινήγουμες.*] Ἐπὶ πλεόν-
θους κακῶν.

79. *Καδμεία νίκη.*] Ἡ ἐπὶ κακῶν νίκη. Ἐπεκλής γὰρ καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Ὀιδίποδος, ἵνα καὶ καδμῆς, ὃ τὴν βασιλείαν οἱ καὶ υἱοὶ διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ἕνα καὶ ἕνα χρόνον βασιλεύειν αὐτοὺς· βασιλεύσους δὲ ὁ Ἐποκλῆς σὺν ἱβύλετι Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασιλεύσει, καὶ τῷ πλείω ἀλλήλους διεχέμενοι, καὶ ἐπὶ κακῶ νενική-
κασιν· ὅπ' ὁ ἐπεὶ αὐτοὶ τὴν ἐσθρον.

80. *καὶ σφάκελοι πῖπτον ἀτί-
λῃς.*] Πείσι στρατὸν φασὶ τὴν τύραννον, τὴν τ' Ἱμητῶν χωρὰν διεξιόντα καὶ ἰδόντα περισβύτην πέτρας καὶ λιθάδας τόπας ἐρχαζόμενον, πῖμναι αὐτὸν οἰκίῃ τινι πυρρῇ αὐτῷ, τίνας καρπὸς ἀναρριμνῇ· πῖμναι γὰρ γροῖα χωρία· τῇ δὲ φήσιν, ὁδῶν καὶ σφακέλης, ἔσται τῶν τὴν δῶδεκάτην τῷ Πεισιστράτῳ πλεονάζοντα τὴν τρέπον αὐτῷ, καὶ τὴν παρήσαν, ἀπῆλθον αὐτῷ τῇ χωρίᾳ δόναι.

81. *Κακὸν Τενίδειον.*] Ἐπὶ τ' πάντων σκληρῶν καὶ ἀπειραντήτων.

82. *Κακῶς αἰκνέειν πρὸς σέ ἐστι.*] Ἀντὶ τῷ, σὺ εἰ αὐτῷ καὶ τῷ ἱταυνίδῳ καὶ τῷ ψήγεω καὶ αἰπῷ.

83. *καθ'*

83. Καθ' ὕδατος ῥεάφεις.] Ἐπὶ τ' ἀδύαταις ὁπληρυντων.

84. Καὶ Ἡρακλῆς τῶν τ' αἰαιόδητων ἰσχυρὸν ἐλάμβανεν.] Ὅτι καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ἐστὶν εὐρεῖν π' ἀγαθόν.

85. Καρκὴ μῦθος.] Ἐπὶ τ' ἀλλοτριῶν, ἔστι Σκυθῶν.

86. Καθ' ἑαυτῶν Βελλεροφόντης.] Ἐπὶ τ' καθ' ἑαυτῶν π' πτωχόντων.

87. Καὶ αἶψ' ἄρα αὐτὰ πνηρόν.

88. Καθὼν ἀγγεὺς καὶ κλαῖται.] Παρεπλήσται τῇ, καθὼς αὐτὴ μακρόβιος.

89. Κατὰ θεὸν ἤκει.] Ἀντὶ τῷ, ἐγκαίρως.

90. Κατὰ βοὸς ὄχως.] Ἐπὶ τ' μίση βοούντων. Ἡ δὲ τῶν ὀχομένων ἐφ' αὐτὸν ἔδει.

91. Καὺνις ἔρως.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατεργαζομένων ὁπληρυντῶν. Καὺνις γὰρ ἐραδιῶσι ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχῶσι τῷ ἔρωτι, αἰετὶν ἑαυτῇ.

92. Κατὰ πόδος βάσιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν π' περσόντων, καὶ μετὰ πίχνης ὁμοίᾳ τῇ, Ἐννεκτὶ βελή.

93. Καθ' ἡμέρας σιμά.] Ἐπὶ τ' φοβερῶν ἐνθα ἔδει.

94. Καθὼν γὰρ αὐτὰ χρηὴ κακῶς πείχεν αἰεί.]

95. Καὶ ὅτε νεκρὸς φέρεται.] Ἐπὶ τῶν κερδαίνοντων ἐκ πονήτων ἢ θετηνῶντων.

96. Κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἐνθ' αὐαῖδεν κελεύει.] Διφίλῃ ἢ γνώμῃ.

97. Σμικρὰ πάλαιων σώματ' ὀνάζει ῥοπή.] Τῷ πρὸ γέροντων ὁ Σοφοκλῆς εἴρηκεν χαλεπόντως. Καθ' ὅσον γὰρ ἴσκειν ὁ γέροντος θῆνατο, ἐκ βολῆς δὲ καὶ ναυαγίων ἐστὶν ὁ τῶν νέων. Ἐκπίπτει γὰρ ἡ ψυχὴ, βία σωτηριεβόλῃς τῷ σώματι.

83. *In aqua scribis.]* De ijs, qui factu impossibilia aggrediuntur.

84. *Etiā Hercules vires à sensu carentibus accepit.]* Quodd etiam à minimis & abiectissimis boni quidpiam subinde assequi liceat.

85. *Carica Musa.]* De alienigenis, siue Scythis.

86. *Contra semet Bellerophontes.]* De ijs, qui sibiipfis malum adferunt.

87. *Etiā capra improbum hominem mordeat.]*

88. *Malum vas non frangitur.]* Similis illi: *Malus vir longævus.*

89. *Diuinitus aduenis.]* Hoc est, in tempore.

90. *Taurina voce opta.]* De ijs, qui altum vociferantur. Aut: *Contra bouem opta.* Quando ea optantur quæ non oportet.

91. *Caunius amor.]* In animi cupiditates non rectas. Cum enim Caunium soror amaret, neque amore illius potiri liceret, seipsam interemit.

92. *Pedetentim.]* De ijs, qui paulatim quid faciunt, & ex arte. Similis illi: *In nocte consilium.*

93. *Scarabai umbra.]* De metuētibz ubi non oportet.

94. *Malum virum semper pati malum decet.]* Euripidis.

95. *Vel à mortuo tributum auferas.]* De ijs, qui per pauperes vel mortuos ditantur.

96. *Malus pudor regnum impudentia ubi tenet.]* Diphylī sententia.

97. *Sopie pusillus corpora impulsus senum.]* De senibus ita faceret Sophocles: abductio enim senis videtur mors, iuuenum autem expulsio siue naufragium. Excidit quippe hūc anima, per vim corpore afflicto.

98. *Tempus anima rei.*] Glauconis.
 99. *Callippus currit.*] De ijs, qui multa meditantur, pauca aurem præstant: talis enim Callippus fuit.
 100. *Amare oportet tanquam osuros, & odisse tanquam amatu-ros.*] Catonis.

98. Καρὸς ψυχῇ πρᾶγμα.] Γλαύκων.
 99. Κάλλιππος τρέχει.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ μελεῶντων πῶσιν ὀλίγα ᾗ δρᾶντων. πῶσιν γὰρ ὁ Κάλλιππος.
 100. Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισοῦντας καὶ μισοῖν, ὡς καὶ φιλεῖντας.] Κάτων.

CENTVRIA XI.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΑ.

1. **A** *Vdire nempe quam loqui præstas male.*] Cleanthis.
 2. *Honesta paupertas prior quam opes male.* Miseramur istam namq; at eas reprehendimus.] Cratonis, alijs Antiphani.
 3. *Vultus speculum index ferreum, mentis merum.*] Æschyli.
 4. *Post festum venis.*] De ijs, qui præstanti quapiam re sua cunctatione frustantur.
 5. *Lucrum malis est aqutate anti-quius.*] In lucri cupidos.
 6. *Ignem diffecas.*] De impossibilibus. Similis huic: In petrii seminas.
 7. *Cassioticus nodus.*] De ijs, qui moribus sunt prauis & peruersis. Cassior enim nodos quosdam indissolubiles comminiscuntur.
 8. *Malus prouentus.*] De ijs, qui præstanti quapiam re frustantur; aut mercedem constitutam post coitum serunt.
 9. *Nodum soluis.*] De ijs, quæ soluta sunt difficilia. Historia est de curru.
 10. *Etiā quercus bacchatur.*] De ijs, qui difficulter, & non nisi vi quapiam adhibita, demulcentur. Aiunt enim quercum Orpheia adamasse cantus gratiā.
 11. *Cancer recte incedere non didicit.*] In eos, qui semper eodem modo se erga aliquod malum habent. Pinna animal marinum est, ex concharum genere: hiat au-

1. **K** *Ακῶς ἀκῶν κρείσσον ἢ λέγειν κακῶς.*] Κλεισθῆς.
 2. *Καλῶς πίνει καὶ μᾶλλον, ἢ πλῶν κακῶς.*] Κράτων.
 3. *Κάτιπρον εἶδος χαλκός ἐστιν, εἶναι δὲ νῦν.*] Λισύλλω.
 4. *Κάτιπιν ἰορτῆς ἦκεις.*] Ἐπὶ τῶν καλῶν πρᾶγμα.] Δοπλιμπανομένων.
 5. *Κακὸς τὸ κέρδις τῆς δίκης ὑπερπρον.*] Ἐπὶ τῷ φιλοκερδῶν.
 6. *Κατὰ πυρὸς ζαίνεις.*] Ἐπὶ τῶν αἰδιωάτων ὁμοία τῇ, κατὰ πυρὸς στείρεις.
 7. *Κασιωὶκὸν ἄμμα.*] Ἐπὶ τῶν σχολιῶν τὰς τρέπας, ἐπὶ γὰρ ἄμματῶν δυόσλυτα ὀπιπυχάζονται.
 8. *Κακὴ πρόσοδος.*] Ἐπὶ τῷ καλῷ πρᾶγμα.] Δοπλιμπανομένων. ἢ ὅτι τῶν μετὰ τὴν μίξιν πὴν συγκαίμερον μετὸν κομιζομένων.
 9. *Καὶ ἄμμα λύεις.*] Ἐπὶ τῷ δυσλύτων.] Δοπὶ τῆς ἀμάτης ἡ ἰστέια.
 10. *Καὶ ὄρις μηχανὴς ἐξέτεται.*] Ἐπὶ τῶν μέγας κληρονομῶν βία ἢ πινὲν. Φασὶ γὰρ καὶ δρυὶ ἐξαοθῆναι Ὀρφείως. ὡδὴς ἐνεκεν.
 11. *Καρκὶν ὁρᾷ ἐαδίζον ἐ μὲ μάηκεν.*] Ἐπὶ τῶν αἰεὶ αἰσούτως ἐχόντων περὶ τὴν φαῦλον ἢ πίννα, θαλάσσιον ζῶον, καὶ ἐστὶν τῶν ὀφειῶν κέχηται δὲ ἰτῆναι.

Διαπίσει τ' ὠθεαυμένων ἐσθράκων, καὶ
 πρὶν εἰσελθεῖν ἐξ αὐτῆς οἰσὶν δέλεαρ
 τ' ἰχθύων πῶς ὠθεσθησόμενοι· ὁ καρκί-
 νος δὲ αὐτῇ ὠθεσθήσεται σὺν τρωφῇ π' καὶ
 σύντομος. ἔκταν ὅταν τ' ἰχθύων περσέη,
 ὅδε ὑπαινύξει ἡσυχῇ αὐτὴν· καὶ ἡ πύνη
 μάλλον αὐτῷ ἐξ αὐτῆς καὶ ἐδίδετο ἴσως
 τῷ ὀπίσθιος ἰχθύος τὴν κεφαλὴν κα-
 θίσει τῷ ὡς ὀπίσθιος, καὶ ἐδίδετο αὐτὴν.

21. Καὶ μία μείζων βία τ' Μηνιά-
 δων.] Ἐπὶ τ' ἀφορήτης περσιόντων δι-
 νείας. Εὐφωρίαν λέγει τὴν Σάμον ἐν πῶς
 πελαγοῦσι χρόνους ἱερῆμιν γινώσκου-
 φαῖνται τῇ ἐν αὐτῇ θηρία μεγάθυμα μὲν
 μέγιστον, ἀρχαία τ' περσασαλῆσιν. καλεῖ-
 δται τῇ Μηνιάδας. ἄπειρ' ἐν καὶ μόνῃ τῇ βοῇ
 ἱερῆμιν τὴν γῆν κατέκλυον διαρρέειν λέγει-
 τι τὴν παροιμίαν ἐν Σάμῳ.

13. Καρκὶνός τρώας.] Ἐπὶ τ' ὀπιλῶν.

14. Καρκὶνός πέφος.] Ἐπὶ τ' πολυ-
 λῶν· ὁ δὲ πέφος ἦν Μουσώλων.

15. Καλαμαράδικος Γαδάρος.] Ἐπὶ
 τ' μεσάλων. πῶς περσάσιν οἱ σκαῖνοι.

16. Καθὼς περ αἱ πίτθαι σιζῆς κα-
 κῶς.] Ἐπὶ Κλέωνος ἱερῆμιν, ὅς ὀλίγα
 τῷ δῆμῳ χαλεκοίμενος, πῶς πλείω ἐκέρ-
 δαινε· λέγειται δὲ, ὅταν περσάσιν πνὸς
 λαμβανῶν περ χρέματι καπιθίῃ αὐτῇ.
 αἱ γὰρ πίτθαι Διαμασώμεναι πῶς τρω-
 φῆς, ἐξ αἵρεσιν τῶν σωματός, πῶς τ' παι-
 δίων ἐπιγίαν. ἢ καὶ συμβαίνει αὐτῶς,
 ὀλίγα μὲν τοῖς παιδίοις διδόναι, πῶς πλείω
 δὲ καπιθίον.

17. Καρκῖνον δασύπιδον συγκρίνει.]
 Ἐπὶ τ' πῶς αὐτοῖς ὠθεσθησόμενοι.

18. Καρκῖνός πὴν λαγῶν.] Ἐπὶ
 τ' αὐτῶς ἐφελκόμενοι εἰς κακά. νησιῶ-
 τι γὰρ ὄντι οἱ Καρκῖνοι, ἐπὶ γὰρ
 πὴν λαγῶν, ὡς σπῆναι· οἱ δὲ πολλοὶ
 γινόμενοι, τῶς καρκῖνός αὐτῶν διέφθι-
 ρον.

tem dissidentibus utrinque conchis, & ca-
 tunculae aliquid ex se protendit, quod escæ
 instar est piscibus adnantibus. Cancer au-
 tem apud illam manet; quippe qui una cum
 ipsa alitur pasciturque. Cum igitur iam pi-
 scium aliquid adnarit, ille tacito eam mor-
 su admonet, ac tum prima magis magis-
 que sese aperit, & aduenientis piscis caput
 intra conchas suas recipit, illumque deuorat.

12. *Vel una vis Meniadum potentior.*]
 Euphorion ait, veteribus temporibus Sa-
 mum desertam fuisse factam, in eaque a-
 nimalia maxima comparuisse, & ad con-
 grediendum valde ferocia, illaque Menia-
 das vocitata, quæ sola voce terram rum-
 pebant. Atque hinc paræmia in Samo flu-
 xisse fertur.

13. *Caricus hircus.*] De rebus vi-
 libus.

14. *Caricum sepulchrum.*] De rebus
 sumptuosis. Fuit enim sepulchrum illud
 Mausoli.

15. *Calamaradicus Gaditanus.*] De
 magnis. T. s enim illic asini.

16. *Nutricum instar male cibæ.*]
 De Cleone dictum est: qui cum in pauci-
 simis populo gratificaretur, multa ipsemet
 in lucrum suum conuertebat. Vixit
 autem quando quis alicuius rei gratiã ac-
 ceptam cuiuspiam pecuniam consumit.
 Nam nutrices nutrimenta mandentes, ore
 suo extrahunt, & puerorum imponunt:
 unde contingit, illas pauca pueris dare,
 plura autem ipsas edere.

17. *Cancrum lepori comparas.*] De
 ijs, qui dissimilia inter se comparant.

18. *Carpasius leporem.*] In eos, qui
 sibiipsis mala accerunt. Carpathij enim
 insulani leporem ad se tanquam rem ra-
 ram induxerunt. Quod animal in plu-
 ra multiplicatum, illorum segetes corru-
 pit.

19. *Malum donum noxa simile.*]

20. *Secundo astu fertur.*] De ijs, qui prosperè nauigant, aut feliciter agunt.

21. *Etiā quod melius est, in deterris desinit.*]

22. *Ad capras sylvestres.*] Simile, Ad coturos.

23. *Mala res thripes, mala res ipes.*] Ambo enim vermes noxij: nam illi ligna, hi cornu exedunt.

24. *Cercopizare.*] Hoc est, decipere & dolosè agere; ductum à Cercopibus: ita enim illi viri appellabantur, quorum nomina Æschines Sardonius in iambis, Andulum & Atlantum illos vocitans, describit. Xenagoras autem Pithecos eos appellat, & ab illis Pithecas insulas nomen accepisse ait. Hos Hercules ultus est propter furto sublatos Geryonis boues.

25. *Impelle equum ad metam.*] Hoc est, ad propositum redi. νόστα enim meta est, circa quam equites, postquam cursu peruenissent, flecebant, & ad carcerem reuertebantur. Primus autem ed perueniens, tænia caput cingebatur.

26. *Inanes inania consultant.*]

27. *Inani spe calescit.*] In frustra sperantes.

28. *Lucrum probro potius est.*] In illos, qui propter commodum dedecore sibi conciliato, ab illo non aueruntur.

29. *Cercyram flagellum.*] De grandibus flagellis: talia enim Cercyræ habebant.

30. *Turpe lucrum granis thesaurus.*]

31. *Inanes currus agis.*] De ijs, qui sine gubernatoribus inordinate feruntur. Homerus:

*Quadrupes belli ad portas sine pondere
ἐνττυμ*

19. Κακὸν δῶρον ἴσον ζημία.]

20. Κατὰ ῥῖν Φέριται.] Ἐπὶ τῶν ὁπλούντων καὶ ὁπυχέντων.

21. Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τὴν ἀσπίον ὁποπλοῖται.

22. Κατ' αἶρας ἀρχαίς.] Ὀμοίᾳ τῇ, Ἐς κόρυμβους.

23. Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἴπες.] Ἄμφω γὰρ λυμαστικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ἔγυα, οἱ δὲ τὰ κρία τὰ ἐοδίσσι.

24. Κερκωπίζον.] Ἀπὸ τῶν ἀπαιτῶν καὶ δολοῦσιν· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῆς Κερκώπων, ἧτος λεγομένων ἀνδρῶν. ὧν τὰ ὀνόματα αἰσχροφύ· Λιγίνης ὁ Σαρδιανὸς ἐν τῇς ἰαμβούς, Ἀνδύλον καὶ Ἀτλαντὸν αὐτὸς ὀνομάζων. Ξεναγόρας δὲ Πιθήκας αὐτὰς καλεῖ, ἐξ ὧν κληθῆναι καὶ τὰς Πιθήκινους ἦσαν· τῆς ἐλευμώσεαι τῆς Ἡρακλῆς, ἀπὸ τῆς κλοπῆς τῆς βοῶν τῆς Γερυόνος.

25. Κέντρε τὸ πῶλον περὶ τὴν νόστα.] Ἡ πῆ, πῆρος τὸ περικείμενον ἐπὶ τῆς νόστα· δι' ἐπὶ τὸ καμπύς, καθ' ὃν οἱ ἵπποι τὸ δρόμον φθάνοντες, καμπύον, καὶ οἱ πῶν ὑποληγὰ ἐπὶ τῆς κέντρης· ὁ δὲ περὶ τῆς φθίσσεως ἐπιτηνύει.

26. Κενὰ κενὸν βυλβόλονται.]

27. Κενάσιν ἐλπίσι θερμαίνε.] Ἐπὶ τῇ μάτῃ ἐλπίζοντων.

28. Κέρδος αἰσχύνῃς ἀμύνει.] Ἐπὶ τῇ ἀπὸ κέρδους αἰσχυρῇ περὶ τὸν ἵππον ἰαυτὴν καὶ μὴ ὑπὲρ τοῦ φέρουσαν αὐτῆς.

29. Κερκυραία μάστιξ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων μάστιγων· τισὶν γὰρ αἶχον οἱ Κερκυραῖοι.

30. Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.]

31. Κενὰ προβαλίσας ὄχη.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν κυβερνητῶν ἀπύκτως κινημένων. Ὀμηρ.

--- πολλοὶ δ' ἐλαγχίνες ἵπποι.

Καὶ

Καὶ ὄχλα κροτάλιζον αἰὰ πολέμοιο
μαφύρας,

Ἡιόχας παθόντες ἀμύμονας· οἱ δὲ
ἔπαι γαίῃ

Κεῖασι γύπιοσιν πολὺ Φίλιπροι ἢ
αἰλόχοισιν.

32. Κεραμίδες αὐθροπ[οῦ]. Ἐπὶ τῷ
σαφρῷ.

33. Κενταύρων ὕβριν μεμήμεται. Ἐπὶ
τῷ πλεῖστῳ γαυρῶν καὶ ὕβριον
των λίγαν τὴν κενταύρας, ὡς θηρία ἐγ-
γόντο· καὶ ἵππων μὲν εἶχον ὅλην τὴν ἰδέαν,
πλην τῆ κεφαλῆς· οἷος οὖν παῖς πύ-
πυθρον γινώσκων, ἀδυνατῶν περὶ τὸ ὕ-
πναι· ἢ φύσις συμφορῶν ἵππων καὶ αὐ-
θροῦ, ὅτι ἡ μορφή ομοία, ὅτι ἀλλὰ σῶ-
ματι καὶ φάρυγγος ἀνθρώπου, διωκτὸν
ἵππων τροφῶν διελθεῖν· αἱ πιαύτη ἰδέαν
τότε ἦν, ἐν τῷ αὐτῷ ἤρχει. τὸ δὲ ἀληθὲς
ἐχθρῶν· Ἰξίωνος βασιλείῳ ὄντι Θεσσα-
λίας, ἐν τῷ Πηλῶν ὄρει ἀπαχρῶντα ἑα-
ρῶν ἀγέλη, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρέων ἀβάστα
ἐπίκει· εἰς γὰρ τὰ οἰκιστῶν καλόντες οἱ
Καυροί, ἵσταντο τὰ δένδρα ἐν τῷ καρπῷ,
καὶ τὰ ὑπερῷα διεφθειρον. ἐκέρυξαν
οὖν οἱ Ἰξίωνες, ὡς οἷος οὖν ἔλοιτο τὴν Καύ-
ρας, τὰ τὰ δὲν χρεῖματα πέμποντα· νεα-
νίσκοι δὲ πινεσ ἐκ τῆς ὑπερορίας, ἐκ
κώμης πινὸς καλῆς Νεφίλης, ἑπαι-
νοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι· περὶ τα-
ροι γὰρ οὐκ ἠπίεσσι ἐφ' ἵππων ὀχέ-
σθαι, ἀλλὰ μόνον ἄρμασιν ἐχρῶντο· ὅπως
δὲ αὐτοβαλόντες, τὴν κέλητας ἡλαυνον ἐφ'
ἢ οἱ Καυροί ἦσαν, καὶ ἐπισβαλόντες ἐν
τῇ ἀγέλῃ, ἐκόντιζον· καὶ ὅτι αὐτῶν ἰδιώκον-
τῶν ὑπὸ τῶν Καύρων, ἐφ' ὧν οἱ νεανίαι.
πιδωκίστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι· ὅτι δὲ
ἐσησαν οἱ Καυροί, ὑπερῷοις ἡκόντι-
ζον· καὶ τῷ πιν τὸν τροπὸν αὐτῶν αὐτῶν·
καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῖθεν ἔλαβον οἱ
Καυροί, ὅτι τὴν Καύρας ἐκέναν· ὅθεν

Raptant, & cupida rectores corde requi-
runt.

Vulturibus sed enim grati magis, quam prius
ipsis

Coniugibus, tellure iacent.

32. Figularis homo.] De homine de-
bili.

33. Centaurorum iniuriam imita-
tus est.] In eos, qui in diuitijs suis ni-
miam gloriantur, atque præterea in alios
iniurioli sunt. Ferunt centauros fera
animalia fuisse, totamque corporis for-
mam ad equi modum, excepto capite,
habuisse. Cæterum qui credit tale ani-
mal nasci, impossibilia credit: neque
enim natura equi & hominis inter se
conuenit, neque idem utrique nutri-
mentum; neque fieri potest, ut per os
& iugulum humanum equi nutrimen-
tum descendat. Si autem talis ali-
quando forma fuisset, etiam nunc nem-
pe esset. Cæterum rei veritas ita se ha-
bet. Sub Ixione rege Thessaliæ in mon-
te Pelio taurorum grex in fecunditatem au-
ctus fuit, ita ut reliquos montes inuios
redderet: in loca enim culta tauri de-
scendentes, et arbores fructusque concu-
tiebant, & iumenta perdebant. Præco-
nio igitur Ixion edixit, ut si quis tauros
caperet, illi ingentem pecunie vim do-
naret. Iuvenes autem ex locis montanis
superioribus, & pago quodam Nephelæ
nominato, equos celetes docere exco-
gitant (prius enim non didicerant equis
vestari, sed solum curribus utebantur)
sicque conscensibus equis, ubi tauri erant
eὐ illos impellebant: & impetu in gre-
gem facto, iaculis illum insecabant, &
quando tauri illos insecabantur, iuue-
nes aufugiebant (velociore enim equi
erant) quando autem tauri consistebant,
reuerſi iacula in illos mittebant: & hoc
modo eos sustulerunt, nomenque inde
Centauri acceperunt, quod tauros ἐκέναν,

hoc est, iaculis seu stimulis impetebant. Nam alioqui nihil in tauro est quod ad centauros pertineat, sed equi & viri figura à factio scilicet isto est comparata. Centauri igitur Ixionis pecunijs acceptis, insolentius ob hoc facinus diuitiasque sese gerentes iniuriosi ac superbi effecti multa mala perpetrarunt, etiam contra ipsum Ixionem, qui urbem Larissæ nomine nuncupatam incolebat. Qui autem tunc tractum illum habitabant, Lapithæ appellabantur; à quibus centauri ad conuiuium vocati, vnâ epulati, iamque ebrij facti, illorum mulieres rapiunt, & equi imponentes fugientesque, illas ad sedes suas, vnde emperant, prouexerunt. Belum igitur illi cum Lapithis suscepunt, & de nocte in loca plana descendentes, insidias illis struebant: die autem facta, cursu montes repetebant: quibus ita discedentibus cum equorum caudæ & hominum capita duntaxat apparerent, inusitato spectaculo viso, homines dicebant, Centauri ex nube descendentes, multis nos malis afficiunt. Ex hac igitur specie & illorum dicto fabula conficta est, quodd ex Nephele pagio montano, equus simul & homo orti essent.

34. *Versatum est dolium.*] In eos, qui ut alios æmulentur, multa incasso labore attentant.

35. *Cercyonum libertas.*] Deijs, qui nullius dominio subiecti esse volunt. Gignitur in Indijs avis, nomine Cercyon, magnitudine sturni, varij coloris, humane vocis amulatix, multoque pſitacis vocalior & astutior. Non libenter pabulum ab hominibus expectat, sed libertatis desiderio, aliarumque avium, quibus viâ pacis confueverat, cupiditate famem potius amplectitur, quàm servitutem cum nutrimenti delictijs. Cercyon autem vocatur, quòd vltimam spinæ dorsî partem moueat, sicut & motacilla.

36. *Mugil icinnat.*] In valdè voraces. Inexplebile enim hoc animal.

γὰρ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ τοὺς Κύνταυροις· ἀλλ' ἵππων καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστὶν ἀπὸ τῶ ἔργου· λαβόντες οὖν οἱ Κύνταυροι τὰ Ἰξίονος χρημάτα, καὶ γευμένων τε πρὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλεονεξίᾳ, ὑβριστὰς ἐπαίροντες καὶ ἐπαρθεῖσιν, ἐπὶ πάλιν κατὰ ἐργάζοντο καὶ διὰ κατ' αὐτῶν Ἰξίονος, ὅς φκει τὴν καλὴν μὴν λαμβάνειν πλὴν· οἱ δὲ τότε τῶν πικρῶν οἰκωῦντες λαπίζοντες ἐκάλειντο· κεκλημένοι δ' οἱ Κύνταυροι ἐπὶ τῇ λαπίζοντι πρὸς τὴν ἀντιπρὸς ἀρπάζουσι τὰς γυναικας αἰών. Ἐκείνη δὲ πρὸς τῇ τῶν ἵππων αἰών, φέρονται εἰς τὴν οἰκίαν φάγοντες, ὅταν αἰμῶνται. ἐπὶ μέντοι ἂν πρὸς λαπίζοντες, καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πιδία, εἰδότες ἵππων, ἡμέρας δ' ἐν αἰμῶνι, ἀρπάζοντες ἐπὶ τῇ πρὸς τῇ τῶν ἵππων αἰών. ὥστε δ' ἀπὸ τῶν αἰμῶν αἰών, ἵππων ἑαυτοῦ καὶ ἀνδρῶν κεφαλὰς μένονσι φαίνονται· ἐξήντη ἂν ὀρίωντες θύαται, λέγοντες, οἱ Κύνταυροι ἡμᾶς κατατρεχόντες εἰς Νεφίλης, πολλὰ κατὰ ἐργάζοντο. ἀπὸ δὲ πρὸς τῇ τῶν ἵππων αἰών, ὥστε δ' ἀπὸ τῶν αἰμῶν αἰών, ἵππων ἑαυτοῦ καὶ ἀνδρῶν κεφαλὰς μένονσι φαίνονται· ἐξήντη ἂν ὀρίωντες θύαται, λέγοντες, οἱ Κύνταυροι ἡμᾶς κατατρεχόντες εἰς Νεφίλης, πολλὰ κατὰ ἐργάζοντο. ἀπὸ δὲ πρὸς τῇ τῶν ἵππων αἰών, ὥστε δ' ἀπὸ τῶν αἰμῶν αἰών, ἵππων ἑαυτοῦ καὶ ἀνδρῶν κεφαλὰς μένονσι φαίνονται· ἐξήντη ἂν ὀρίωντες θύαται, λέγοντες, οἱ Κύνταυροι ἡμᾶς κατατρεχόντες εἰς Νεφίλης, πολλὰ κατὰ ἐργάζοντο.

34. Κεκύλισται ὁ πῖθος.] Ἐπὶ τῇ κατὰ
μίμησιν ἐτέρων μάτην ἡ ποιήτων.

35. Καρκυνών ἐλθ' ἑρπία.] Ἐπὶ τῶν αἰδωπέτων ζῆν ἔβηλόν. Γυνὴ ὅς τις ἰνδοῖς ὄρεσι ὀνόματι Καρκυνών, μέγας καὶ ψάρας, καὶ ἐστὶ πικίλιον, καὶ μεσσηνὶν ἀνθρώπων φωνήν. ἔτα μὲν τοῦ ψηφιακῶν ἐστὶ λαλίστην π' ἐξ ἡμισυφώπρον. καὶ μὴν τιλὴ ἐξ ἀνθρώπων τροφῆν ἡδίας ὑπερμεῖσι, ἀλλὰ ἐλθ' ἑρπίας πῖθι καὶ περὶ ῥοσίας καὶ τῶν σωφροφίας σπιδυμένων, αἰσωνάξιν τι λιμὸν μέλλον, ἡ δαλείαν καὶ τευφλῆς, καὶ καλεῖθ' Καρκυνών· ἐπὶ δὲ καὶ αὐτὴ διασείει τ' ὄρον, ὥσπερ ἂν καὶ οἱ κύκλοι.

36. Κερδὲς νηδύϊ.] Ἐπὶ τῇ λαι-
μαργῶν· ἀπληστί γὰρ τὸ ζῶεν.

37. Κηρὸν πῆς ὥσιν ἐπαλείφεις.] Ἐπὶ τῷ ὄρει μέρων ἀκυσί πινον ἐπὶ φαύλων, ἐπὶ ἀσφαίων.

38. Κιοτὸς μετ' αἰθέριμα.] Ἐπὶ βραδείων.

39. Κιλίκιοι τράγοι.] Οἱ δασύς ὄθιν ἐτὰ ἐκ τριχῶν Κιλίκια λίγαται.

40. Κοικὰ τὰ τῶν φίλων.]

41. Κινεῖς τὴν Ἀναγυρον.] Ἐπὶ τῶν Πρωτομύμων ἰαυτίς τὰ κακά. ἐπὶ δὲ ὁ Ἀναγυρος αὐτὸς, ὁ τριτόμυμον ὅστις δὴμος τῷ Ἀπικτῆς, ὃ ὄνομα κύριον ἥρωος. τύτῃ δὲ πῆς ἐκψῆς τὸ ἀλσος ὃ τῷ ἡφ' αὐτῷ ἀπύμνη τὴν πύλλακῃ. ἢ πῆς ἡφ' αὐτῷ ἀπύμνη συμπαῖσι τὴν παῖδα, διέβαλεν αἰς ἀσλγῇ τῷ πικτῆ. ὃ δὲ ἐπύρωσιν αὐτὴν, ἢ ἐγκατακρύμνησιν. ἢ πῆς τύτῃς ἐπὶ πῆς ἰαυτὴν αἰρήτησιν. ἢ δὲ πύλλακῃ εἰς φρεῖα ἰαυτὴν ἐρίψιν. ἰσπρὲ δὲ ἱερώνυμος, ἐπὶ τῷ περὶ τραγωδοποιῶν, ἀπικτῆζων τύτῃς τῷ Εὐκλείδῃ Φοίνικα. ὅταν ἂν ἢ πῆς οἰκίοις κακῶς πύδασι πῆς, λίγαται, Κινήσας τὴν Ἀναγυρον.

42. Κινήσω τὴν ἀφ' ἱερῆς.] Ἐπὶ τῷ τὰ ἱερὰ καὶ κινδυνώσων.

43. Κινδυνώδης ἢ ἐν πύρῳ σιλῆς.] Οἱ γὰρ πύρῳ πύρῳ τὴν πύρῳ καπύχων.

44. Κίγκλῳ πινέτρος.] Ὁ κίγκλος ζῷον ἐστὶ πηνόν, ἀδυνῆς τὸ καπύπιν. ὃ δὲ τῷ τῷ Φασί, μῆδὲ ἰδίᾳ μῆδὲ κατ' αὐτὴν δυνάμει αὐτὴν νοπῆα συμπαῖξαι, ἐπὶ πῆς ἄλλοις ἡκίλῃ. ἢ πῆς πῆς πῆς κίγκλῳ ἐκάλῃ. κατ' ἢ πῆς ἡρῆα πῆς, ὥσπερ ἂν ὁ πῆς τῷ Ἀρχιλόχῳ Κέρυλ.

45. Κλαίῃ ὁ νικησας. ὃ τῷ νικηθῆς ἀπώλῃ.] Ἀθηναῖοι νικηθῆς ἀπώλῃ. Φίλιππος νικησας, ὑπὸ Παυσανίᾳ ἀνῆρθη.

46. Κλῆροιάδῃ.] Ἐπὶ τῷ παιδερῶν ἢ ὅπῃ τῷ γυναιξί ἀπολάσων.

57. *Ceram auribus inungis.*] De ijs, qui alios audite recusant, siue pravi siue boni sint.

38. *Hedera post anthesferia.*] De cunctatoribus.

39. *Cilicij birci.*] Hoc est, villosi: vnde etiam Cilicium nomen accepit, quod ex villosis eiusmodi pilis contextatur.

40. *Amicorum res communes.*]

41. *Anagryum moues.*] De ijs, qui sibi ipsismet mala & infortunia accersunt. Est porro Anagryus flos, qui tritus redoleret: est & municipium Atticæ; item nomen proprium herois, cuius cum quidam lucum excidisset, concubinae eius insanum erga filium ipsius amore immittit: cumque in suam libidinem inducere illum non posset, apud patrem intemperantiae accusauit: qui ipsum ex templo precipitatum mutilauit, ac deinde seipsum suspendit. Concubina autem seipsam in puteum proiecit, ut refert Hieronymus in opere De tragicæ diarium scriptoribus, cum hisce Euripidis Phœnicem comparans. Quando igitur quis in suummet damnum quid agit, Anagryum mouebis dici solet.

42. *Mouebo calculum à sacra linea.*] De ijs, qui extrema quæque periclitantur.

43. *Periculosa in prora sedes.*] Hostes quippe nauem occupaturi prius proram aggrediuntur.

44. *Cinclo pauperior.*] Cinclus volucre animal, posteriori parte debilis est. ideo neque suapte natura, neque per se nidum suum construere posse dicitur, ac proinde in alienis parere. Hinc pauperes cinctos appellabant. Mouet hæc avis semper pennas quas in cauda habet, ut apud Archilochum Cerylus.

45. *Qui vicis plorat: fuit at qui vicetis, obuius.*] Athenienses à Philippo deuicti perierunt: ipse victor à Paulania interemptus est.

46. *Κλῆροιάδῃ.*] In puerorum amatores, aut intemperantes erga mulieres.

47. *Cnips*

47. *Cnips extra regionem.*] De ijs, qui celeriter saltant: tale enim illud animal.

48. *Enodali chanix.*] De ijs, qui magnis mensuris vtuntur.

49. *Exorna Spartam quam sortitus es.*] De ijs, qui agellum hæreditate obtentum excolunt. Spartæ enim hæreditatem sortiebantur.

50. *Cornix litteras fert.*] De ijs, qui nuntium citò perferunt.

51. *Cribro vaticinatur.*] De patui pretij vauibus.

52. *Corydeo deformior.*] Nam is ob deformitatem traducebatur.

53. *Colophonem malorum imposuisti.*] Hoc est, absolutam malorum multitudinem.

54. *Curetum os.*] De ijs, qui se vaticinatos promittunt. Vates enim Curetes fuerunt.

55. *Commune nanfragium omnibus est consolatio.*] Quodd homines facilius calamitates ferant, videntes etiam alios eandem secum pati.

56. *Granum frumenti mortem conciliauit.*] De ijs, qui propter exiguum lucrum, magnum periculum subeunt.

57. *Cotto fortior & Briareo.*] Ferunt hosce duos viros centum manus habuisse. Quomodo autem non fatuum hoc? Res verò ipsa sic habet: Ciuitati quam illi inhabitabant, nomen Hecatoncheriæ fuit, eaque sita erat in regione Oreftiadis. Hinc homines dicebant, Cottus & Briateus centimani, opem dijs ferentes, Titanas Olympo expulerunt.

58. *Crates dimittit ea que sunt Cratetis; ne que sunt Cratetis, Cratetem superent.*] Hic ex Boæotis genus trahens, cum Cynicam philosophiam amplecti vellet, quas habebat pecunias corripens, populo proiecit, hac prouerbiali locutione vsus.

47. κνίψ ἐκ χώρας.] Ἐπὶ τῷ κυνῶντων ὁ γὰρ κνίψ τὸ θηρίον πεινῶν.

48. ἐνωδάλη χανίξ.] Ἐπὶ τῷ μεγάλῳ μέτρῳ κεχρημένων.

49. κοσμοὶ σπαρτῶν ἦν ἔλαχες.] Ἐπὶ τῷ κοσμητῶν τὸ κληρονομίαν γήδιον σπαρτῶν γὰρ ἐκληροδοτούται.

50. κορώνη γραμματεῶν κερμίδι.] Ἐπὶ τῷ ἀγγαλίας ὡς κερμίδι φερόντων.

51. κοσκίφω μαστεύω.] Ἐπὶ τῶν στυλῶν μάντων.

52. κορυδαῖος εἰδεχρίστερος.] Ἐπὶ δυσμορφία ἐτὶ διεβάλλετο.

53. κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκεν.] Ἡπὶ τὸ τέλος καὶ πλήρες.

54. κερήτων σῆμα.] Ἐπὶ τῷ μαστεύοντι ὑπαχνημένων μαστικῇ γὰρ οἱ κερῆτις.

55. κοινὸν ναυάγιον πῶς πᾶσι παρεμύθιον.] Ὅτι ῥαδίως φέρονται οἱ ἀνθρώποι ὡς συμφορὰς, ὁρῶντες καὶ ἄλλους αὐτὸ παθούσας.

56. κόκκος σίτου πρυξήνησε θάνατον.] Ἐπὶ τῷ ἀπὸ κέρδους ἀπλῆς, μέγαν ὕψιστον κίνδυνον.

57. κόττις ἰσχυρότερος καὶ βριαρέω.] Φασὶ περὶ τῶν ὡς ἰσχυρότεροι χεῖρας, ἄνδρες ὄντες πῶς δὲ σκυλῆσι τὸ πεινῶν; τὸ δὲ ἀληθὲς ὕψος ἔχει τῇ πόλει ὄνομα ἦν ἑκατογχεῖρα, ἐν ᾗ ἄκρω ἦν δὲ πᾶσι τῆς καλυμμένης Ὀρεστιάδος ἑκατοῦ διὰ τοῦ ἀνθρώπου, κόττις δὲ βριαρέως οἱ ἐκατογχεῖρες βοηθήσαντες πῶς θηῖς, ἐξήλασαν τὰς τιτάνας ἐκ τῆς οὐρανόθεν.

58. Κράτης δότω δὲ Κράτης, ἐν αὐτῇ Κράτης κρατήσῃ τὴν Κράτην.] Οὗτος γὰρ ἐκ βοιωτίας ἔλκει τὸ γένος, φιλοσοφῶντι γένῳ τῷ κυνικῷ φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπαρχόντα αὐτῷ, ἔρρηκε τῷ δήμῳ, εἰπὼν τὴν προμειώδη τῆς λόγον.

59. Κρηπίζεν.] 'Επὶ τῷ ψεύδει αὐτῶν ἀπειληκαὶ γὰρ οἱ Κρήτες.

60. Κραὸς προφῆα ἀπίστων.] 'Επὶ τῶν ἀχαρίστων οἱ γὰρ κραὶ πὰς φάτιας ἀλήτησι καὶ τὰς τρέφοντας.

61. Κραίστων Ζώπυρ. ἱκανὸν βαβυλωνίων.] 'Επὶ γὰρ αὐτὸς ἱκανὸν αἰκισμῶν ὁ Ζώπυρ, καὶ τὴν ρίνα καὶ τὴν ὄψιν παρὰ τὴν ἐξήπαττον βαβυλωνίως, καὶ πισθῶν ἐπὶ αὐτῶν, παρέδωκε Δαρῖον τὴν πόλιν· πολλὰς οὖν ὁ Δαρῖος εἶπεν, ὅτι αὐτὸς ἐμελέσμεν λαθεῖν, ἱκανὸν βαβυλωνίως ἵπτι τῷ Ζώπυρον ἔχον ὁλόκληρον.

62. Κρεῖσσεν ὁλίγον φωτίζεσθαι ἢ παντὶ ὡς σκοπίζεισθαι.]

63. Κερατὶς κακὴς ὡς ἀρχαῖος καὶ φίλων καὶ πλεμίων.] 'Υπάρχει τῷ φαβελίῳ, περὶ ἐπιμύην Ἰππικῶν ὁ τῷ Πύρρῳ ἱατρός, ἐπεγγελάριον ὡς κελεύει Φαρμάκους πρὸς Πύρρον ὁπκιπῶν· ὁ δὲ φαβελίος πρὸς τὸν Πύρρον τὴν Ἰππικῶν ἐπιμύην, αἰδοῦναι κελεύσας διοπτικῶν φίλων κακιστὴς ἐπὶ κερατὶς καὶ πλεμίων· ἐπὶ δὲ φαβελίος τὴν Ἰππικῶν ὁ Πύρρος, τὸν μὲν ἱατρὸν ἐκρέμασε, τῷ δὲ φαβελίῳ τὰς αἰχμαλώτους αὐτῶν λύτρων ἀπιδόκεν, ὅτι ἰδοὺς διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἴσως ἀπιδόκεν, μὴ δόξῃ λαμβάνειν μισθόν. καὶ γὰρ χάρις Πύρρῳ μεμηνυμένοι τὴν Ἰππικῶν. ἀλλ' ὅπως μὴ δοκῶσι Ῥωμαῖοι δόλῳ κτείνῃν ὡς Φαειρῶς νικᾶν καὶ διωάρμοι.

64. Κύκνηος ἄσμα.] 'Επὶ τῶν ἐγγύς θνήσκοντων, οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν.

65. Κυπαρίσσι καρπός.] 'Επὶ τῶν καλῶν ἐν ὑψηλῇ λεγόντων ἀκαρπῆς δέ.

66. Κυνίσσα.] 'Ο τίς ἐστιν ὃς οἱ ἵπποι ἐξεκρίνοντο. Κύνα γὰρ πνα λέγει ἀρκίσσας τῷ θυμῷ τῇ μηρίᾳ, αὐτῇ

59. *Cretizare.*] Hoc est, decipere: deceptores enim Cretenses.

60. *Aries mercedem nutritionis persolvit.*] De ingratis. Arietes enim praesepia, quique illos nutriunt, ferire solent.

61. *Melior Zopyrus quam centum Babylones.*] Inde dictum, quod ille se verberibus deformans, nasumque & aures sibi praescindens, Babylonios deceperit, & fide apud ipsos comparata, Dario civitatem prodiderit. Vnde ille saepius dicebat; Noluisssem centum Babylones capere dummodò vnicum Zopyrum integrum haberem.

62. *Praestat parum lucis accipere, quam prorsus obtenebrari.*]

63. *Index pessimus es & amicorum & hostium.*] Fabricio Consuli medicus Pyrrhi epistolam misit, qua illi, si ita eidem videretur, Pyrrhum medicamentis se de medio sublaturum spondebat. Fabricius autem epistolam Pyrrho remisit, adhortatus illum, ut sibi caueat quo Iudex pessimus sit & amicorum & hostium. Pyrrhus autem hanc epistola perlecta, medicum quidem suspendio ē medio sustulit, Fabricio autem captivos absque pretio reddidit. Ille tamen donum non accepit, sed totidem illi captivos reposuit; ne videretur mercedem eiusce facti recipere. Neque enim se insidias hasce in gratiam Pyrrhi detexisse, sed ne videantur Romani dolo occidere, quos palam vincere non possunt.

64. *Cyanea cantio.*] De ijs, qui mori iam sunt vicini. Cygni enim, quando iam iam se morituros sentiunt, canere solent.

65. *Cyparissi fructus.*] De ijs, qui pulchra quidem & sublimia loquuntur, sed infructuosa.

66. *Cynosarges.*] Locus in quo northi secernebantur. Fertur enim, quod cum canis quidam raptas hostis coxas ubi

reposuisset, homines consultis dijs oraculum acceperint, ut Herculis ibi statuam constituerent: ex eoque tempore etiam spurios legitimis fuisse adlectos; quod Hercules, quamvis spurius, eundem honorem consecutus fuisset. Usurpatur autem parcomia in illegitimè natos.

67. *Canis ad suum vomitum.*] In eos, qui bonis relictis, ad prava rursus deflectunt.

68. *Canis das paleam, asino ossa.*] In eos, qui contraria faciunt.

69. *Turdo sardior.*] Quodd sordum hoc animal.

L.

70. **L** *Abraces Milefios.*] In voraces. Est autem labrax piscis species: nomen verò huic inde inditum, quod os eius continud biet, & rapidè ac voracitèr escam deuorer, vnde etiam facilè capitur. Mileti autem Asia ciuitate maximi plurimique labraces gignuntur, propter locum qui in mare influit. Cum enim pisces illi aqua dulci gaudeant, in lacum ex mari recurunt, atque ita apud Milefios multiplicantur.

71. *Lepus dormiens.*] In eos, qui dormire se fingunt.

72. *Lepus per viam pro carnibus currit.*] Timidum admodum hoc est animal; vnde & Rheginensis lepus dici solitum: nam Rheginenses propter timiditatem deridebantur. Dicitur autem de ijs, qui de vita periclitantes, fortiter interitum pro illa certant.

73. *Laconicum morem persequi.*] Quando mulieres hospitibus sui copiam faciunt. Lacones enim vxores suas minime custodiebant. Et λακωνίζω, puero- rum amoribus deditum esse.

Λ.

70. **Λ** *Λέβρακις Μιλησίως.*] Ἐπὶ τῇ λαιμάργῳ ἔσθ' δὲ ὁ λάβραξ ἐστὶν ἰχθύς· τὴν δὲ προσσηγορίαν πεποίητο, διότι κέχρηται αὐτῇ τὸ σῆμα· καὶ ἀθροὺς καὶ λάβρους τὸ διέλας καλεῖσθαι· ὅθεν καὶ διχρῶς ἀλίσκοται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακις, καὶ πολλοὶ, διὰ τὴν ἐν διδύμῳ λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκῇ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην αἰατρίζονται ἐκ τῆς θαλάττης καὶ ἔτιω πληθύνονται πολλοὶ Μιλησίως.

71. *Λαγῶς καθύδων.*] Ἐπὶ τῶν προσποιημένων καθύδων.

72. *Λαγῶς περὶ τῇ κρείων τρέχει.*] Διότι τὸ ζῶον ὅθεν καὶ ῥηγίνον λαγῶς ἐλέχθη. καὶ γὰρ τὰς ῥηγίνας ὅτι δελτία ἐκωμῶδον λέγουσι ὅτι τὴν διὰ κινδυνούοντων τὰς ψυχὰς, καὶ πρὸς τὴν καρπείως ἀγωνίζονται.

73. *Λακωνικὸν τρόπον περιφέρει.*] Περὶ χερσὶν ἑαυτοῦ πῶς ἔκτισε· ἦκουσε γὰρ τοῦ γυναικῆς ἐφύλασσαν οἱ Λάκωνες καὶ Λακωνίζουσι, τὸ παιδικῶς χεῖραται.

74. *Λακκό-*

74. Λακκόπληγος ἢ καὶ τὸν Καλλίαν.] Οὕτως ἔλεγον Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον, ἐξ αἰτίας πιαύτης. Ζεῖρην ἡ τιμήν τε, ἐν τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ Φυγεῖν ἐξ Ἀθηναίων· ἰσαριθμότητος δὲ ἵκους τῶν Περσῶν ἐν τῇ Καλλίᾳ, καὶ τὴν ἀποσκοπὴν αὐτῆς καὶ ἀλεοιπέως· τὴν δὲ βαρβαρῶν ἐξέστη τὴν Φυγὴν ποιουμένων, ἐμβαλὼν τὰς οὐκείας τῶν Περσῶν πλὴν χρυσὸν εἰς λακκῶν, ἐλπίζοντας ὑπερὸν ἀνασώσῃν· ἰπποκλήντας δὲ μὴ γινέσθαι λέγει· πτόπρον γὰρ κυρεῖται τὴν ζημιῶν Καλλίαν.

75. Λαμία δὲ δυσμορφώτερος.] Ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ δὲκεν ἐν δότρε Λιβυκῶν ἱστῶν, γνωαῖκα καλῶς γινέσθαι. μιχθῆναι δὲ αὐτὴν τῷ Διὶ, ὅφ' Ἦρας ζηλοτυπιδίης, ἃ ἐκκινεῖ ἀπολλύειν· διότι πρὸς τὴν λύπην δυσμορφὸν γινέσθαι καὶ τῇ τῶν ἄλλων παιδείᾳ ἀναρπάζουσιν διαφθείρουσιν. Ἐστὶ δὲ πάλισθεος αἰτίας, ὅθεν ὁρμηθῆναι οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγεμόνων, τῆς ἰδίας τῆς αὐτοκρατορίας, τὸν Ἀντίπατρον ἐκείκον· Μένανδρον δὲ ἐν Ἀνδρογύνῃ. πολλοὶ γὰρ ἔφθειρον ἐκ αὐτῆς ἐξῆς ποθεν τὰς ἐν Λαμία πύλας.

76. Λαρινοὶ βόες.] Ἐπὶ τῷ Λερεφῶν· διὰ Λαρίην βουκόλῃ τῇ ἐν Ἠπείρῃ κλέψαντος τῆς Ἠρακλείης βῆς, ὡς Λύκος ὁ Ἠγῆτος, ὅτι τὰς Γηρυόνας βῆς ἤλαυνε· Πρόξενος δὲ αὐτὴν Ἠρακλείᾳ αἰεταί πινος τῷ Δωδωναίῳ Διὶ. Ἀπολλόδωρ δὲ αὐτὴν Λερεφῆς, Λαρίης καλῆς. Λαρινοὶ γὰρ τὸ σιτόν.

77. Λάρων κεχηγῆς.] Ἐπὶ τῷ ἀρκελικῶν καὶ κλειπῶν.

78. Λάρων ἐν ἔλεσιν.] Ἐπὶ τῷ ἔλεσιν.

79. Λεβηρίδος θυμὸς καὶ κινδάλῃς.] Ἐστὶ δὲ Λεβηρίδος τὸ δέρμα ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις· ὃ δὲ κινδάλος ἡδὸς ἐνὶ αὐτῇ.

74. *Ex lacu dives es, ut Callias.]*

Ita enim Calliam Atheniensem vocabant, ex tali causa. Xerxes aium Salaminensi navalii praelio victum, Athenis profugisse: Persam autem quendam, qui in Calliz adibus hospitium habuerat, propter praeceptum Barbarorum fugam, suppellectilem ibi suam reliquisse; famulos vero eiusdem Persae multum auri in lacum coniecisse, sperantes se postea reuersuros, illudque recuperaturos: quod tamen fecit secus accidisse. prius enim Calliam illis opibus fuisse potitum.

75. *Lamia deformior.]* Duris in secunda historiam Libycarum, hanc mulierem quandam pulchram in Libya fuisse scribit, cum qua postquam Iupiter rem habuisset, Iunone illi inuidente, quod pepererat intermisit, illamque ea de causa praedolore deformem factam, aliorum liberos raptos de medio tollere. Est & ciuitas Thessaliae. unde Graeci post Alexandri mortem prorumpentes. Atheniensibus ductoribus in libertate sese vindicant, & Antipatrum vicerunt. Menander in Androgyno: *Quomodo autem acie instruita feriens in Lamia perdidit vniuersos.*

76. *Larini boues.]* De bene pastis. A Larino bubulco, qui in Epuro Herculis boues furto abstulerat: ut Lupus Rhenginensis ait, interim dum ille Geryonis boues abigeret. Proxenus autem Herculeum ait quosdam ex illis Ioui Dodonaeo reliquisse. Apollodorus porro illos pingues ac bene nutritos Larinos, eo quod *λαρινόφην* pascere sit.

77. *Larus hiens.]* In rapaces ac furto deditos.

78. *Larus in paludibus.]* De ijs, qui cito reddunt.

79. *Leberide nudior & cyndalo.]* Est autem leberis corium quod serpens exiit. Cyndalus autem auiculæ, quæ vix carnem habet, species.

80. *Libethrijs insulfores.*] Thacydides patēmia illa vitur, quod Libethrij fatuum genus hominum essent: à loco Libethra, in quo habitant, ita appellati.

81. *Optima loquere, pulcherrima fac.*] Desumptum hoc est ex apophthegmate aliquo.

82. *Album linum ducis lucri causa.*] De ijs, qui vxotes deformes ob lucrum ducunt.

83. *Leucones zelotypia.*] De ijs, qui ob zelotypiam male pereunt. Cyanippus, genere Thessalus, postquam Leuconem vxotem duxisset, plerumque propter studium venationis in siluis agebat: noua interim nupta suspicata illum cum alia consuetudinem habere, illius vestigia infecuta est, & in arboreto quodam occultata, quidnam futurum esset expectabat. Ramis autem interim derepetentē motis, canes indagatores seram illam esse arbitrati, vt talem interfecerunt. Quam rem fuismet oculis Cyanippus conspiciens, seipsum interfecit. Refert historiam Sofstratus lib. 11. De canum venatione.

84. *Leocorium habitas.*] De esurientibus. Est autem Leocorium locus in Attica: quæ cum aliquando famem pateretur, illisque malis nisi per pueri cædem liberati non posset, Leus quidam filias suas ad cædem obtulit, & à fame ciuitatem vindicauit. Ex quo tempore Leocorium, locus appellatus fuit. Leus autem ille Orphei filius fuit, qui & ipse filium Cylanthum habuit. Nomina porro filiarum quas ob loci liberationem in cædem tradidit, hæc sunt: Phasitheia, Theope, & Eubule:

85. *Leonem radere aut iugum montis fodere.*] De ijs, qui in aliqua re consilio bono aures præbere nolunt. Aut de ijs, qui stultè quid faciunt.

80. Λειβηθρίων ἀνοήτῃροι.] Θυκυδίδης ταύτη ἐξηγήσατο. οἱ γὰρ Λειβηθροί, ἔστιν ἡ μαιρὸν, διὰ τὴν Λειβηθρα καλεμμένην, ἐν ᾗ κατοικοῦν, ὡς παρρημαζόμενοι.

81. Λεγειν μὲν τὰ ἀέλεια, περᾶτην ἢ τὰ κάλλεια.] Ἐκ τῆς δοτοφθίγματός.

82. Λοκώλεον λίνον κερσόραμῆς.] Ἐπὶ τῶν αἰχμαλῶν ἐπὶ κέρδη χαμοῦστων.

83. Λοκῶνης ζήλος.] Ἐπὶ τῶν ζήλων κακῶς δοτοφονούντων. Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς, γῆμαις Λοκῶνῃν, τὰ πολλὰ διὰ Φιλοκυῶνῃν ἐέργωναι, ἐν ὕλαις διέτριβεν. ἡ δὲ νεόνυμφος ὑπολαμβάνουσα, σωθήσθαι αὐτὴν ἔχον μὲν ἱππεὺς γυναικὸς, καὶ ἔχον ἡκυλῆσθαι ταύτην, καὶ ἐν τῇ κατακρυβείσθαι συνδόνδρῳ, πῶς μὲλλον ἀπικαρδοκῇ τῶν διὰ πείρην κλάδων ἀφηνιδῶς σινοδύντων, οἱ σινοδύνται κύνες, δόξαντες καὶ αὐτῷ, ἀλόγως ζωὴν δίκην διεσπάρραξαν. τῆς δὲ περὶ αὐτῆς αὐτοπύτης γονομένη Κυάνιππος αὐτὴν συγκατασφάξεν. Σώσρα δὲ ἰσορεῖ ἐν β. κυνηγολογίων.

84. Λεοκόρον οἰκεῖς.] Ἐπὶ τῶν λιμωτίνων ἔστι δὲ τίς τῆς Ἀττικῆς. ἐλὶ μωξέει πηπὴ ἡ Ἀττικὴ καὶ λύσις ἢ τῶν δονῶν παιδὸς σφαγῇ. Λεὼς οὖν τις αὐτῆς θυγατὸς ἐπιδίδωκε, καὶ ἀπὸ ἡλῆαζε τῶν λιμῶν τῶν πολλῶν καὶ ἐκ τῆς ἐκλήθη ὁ τίς τῶν Λεωκόρων. ὁ Λεὼς δὲ ἦν υἱὸς Ὀρφείως. ἔστι δὲ ὁ Λεὼς ἔχων υἱὸν Κύλανθον ἢ δὲ τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων ταῦτα, αἷς ὑπὲρ τῆς χάριτος δίδωκεν εἰς σφαγὴν, φασγία, Θιέπει, καὶ Εὐβούλην.

85. Λέοντα ξυρᾶν, ἢ κλωνὸν κυρίτην.] Ἐπὶ τῇ μὴ πενημέρῳ παύσει, ἢ ματαιοπονούστων.

86. Δεπὴ

86. Λεπή τις ἐλπίς ἐστὶν ἐφ' ἧς ὄχνη-
μεθα.] Ἐπὶ τῶν ἀμνησάντων.

87. Λεπήν παλιν.] Λεγόμενον τι
πλὶ τῶν πινήτων, οἷον ἀκρεβῆ, σινὴν,
ἀδιανῆ.

88. Λέρνη θιαῶν. Καί· Λέρνη κα-
κῶν.] Ἀντὶ τῷ κακῶν θίατρον· Κρα-
πνῶ. οἱ μὲν διὰ τὴν ἴδραν· οἱ δὲ
διὰ τὸ τὰς Ἀργεῖνας ἁ καθέρματα
ἐκεῖ δόσι φέρειν. Ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ
Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Ἀνυπιδάδων
ἀπέθηκε καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὅβρις ἐκέλευσε
τὰ δυσσιώνιστε ἐκεῖ ρίπειν· ἣν δὲ ἡ Λέρνη
πηγή.

89. Λεσβίων ἀζία.] Ἐπὶ τῶν ἀ-
πείκτων.

90. Λίχη ἐγκάθη.] Ἐπὶ τῇ διὰ λε-
γομένων ἑ φιλοσοφούντων· τὴν γὰρ πε-
λαγὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώ-
θησαν ἀθροίζονται φιλοσοφῶν, λίχη καί
ἐκαλῶντο. ἔτω φησὶ καὶ ἱεροκλῆς ἐν
πρώτῃ φιλοσοφικῶν.

91. Λόκην μάζαν φυρῶσιν.] Ἐπὶ
τῇ μεγάλα ἐπαρνευμένων.

92. Λίον τὴν τέχνην, ὅν· τὸ βίον.]
Ἐξ ἱστορίας ἡ παροιμία· Καρχηδόνιον
φασὶ νεανίας ἀχεῦσαι λέοντα ἀρπὶ ἐκ
γάλακτος, καὶ ἡμεῖς αὖ τὴν παρονομήν
προφῆ· καὶ τὴν θυμὸν αὐτοῦ ἐξελεῖν διαίτη
νόθῃ· ὥστε ὁπλιθεὶς αὐτῷ φορέσιν, ἤλαυνε
εἰ· ἄστ· ὅν· δίκην· ἀλλὰ ἀπέκτειναι
καὶ αὐτὸν Καρχηδόνιοι μισήσαντες τὴν πε-
ρανομείας, ὡς τύραννον μὲν τῇ φύσει,
ιδιότητι δὲ τῇ δυστυχίᾳ.

93. Λόκη ψήφου.] Ἐπὶ τῶν δι-
δαιμότως βιοούντων.

94. Λίον ὄντις εἰς ἀγῶνας.] Ἐπὶ
τῇ ἀδρειαῶς ἀγωνιστομένων.

95. Λόκη σάβη λόκῃ λίθῳ.]
Ἐπὶ τῇ ἁ ἀθλητῶν ἀθλοῖς σημειωμένων
ἢ πλὶ τῇ μηδὲν σωμαίντων.

86. *Spes parva qua vestimur est
nunc reliqua.*] De rebus perplexis & in-
tricatis.

87. *Tenuem funiculum necit.*]
De pauperibus : quasi dicas, exactum,
compressum, infitum.

88. *Lerna spectatorum.* Et : *Lerna
malorum.*] Pro eo ac si dicatur theatrum
malum esse. Alij propter hydram. Alij
denique quod Argivi res piaculars eo
inferrent. Danaus enim in Lerna Ægy-
ptiarum mulierum capita collocavit, &
vt verisimile est illuc per contumeliam
inauspiciatissima quæque projici iussit. Fuit
autem Lerna fons.

89. *Lesbijs digna.*] De rebus ir-
ritis.

90. *Lescha insides.*] De ijs, qui in-
ter se differunt & philosophantur. Olim
enim sedilia & loca, in quibus solebant
congregati philosophari, *λίσχαι* voca-
bantur. Ita ait Hierocles libro primo Phi-
losophicorum.

91. *Albam placentam subigunt.*]
De magna pollicentibus.

92. *Leo pilo, asinus vita.*] Paræmia
ex historia nata. Aiunt enim, Carthagi-
nensem quendam iuuenem, leonem ven-
tatu cepisse recens lacte depulsum, il-
lumque inusitato nutrimento cicurasse,
& ab eodem illo spurio pabulo fetitatem
illi exemisse ; adeo vt imposito onere
eum asini instar in forum ageret : quem
tamen Carthagenenses interfecerunt ;
tanquam natura quidem tyrannum, in-
felicitate verò priuatum, hac paræmia
vsurpata.

93. *Candidus calculus.*] De ijs qui
prosperè viuunt.

94. *Leo prosinus in certamina.*]
De ijs, qui viriliter pugnant.

95. *Alba amissis albo lapidi.*] In eos, qui
obscura per æquæ obscura declarant. Aut
de ijs, qui nihil intelligunt.

96. *Lemnium malum.*] Cùm enim Lemnij ex Athenis mulieres rapuissent, liberos ex illis genuerunt, quæ illos patriam linguam & mores docuerunt: qui etiam iam adulti mutuo congressu amicitiaque utebantur. Et si qui iniuste quidpiam in illos commisissent, vlciscerantur: si quis quempiam ipsorum verberasset, omnes simul opem ferebant: ac demum creatis sibi præfectis, desciuerunt. Qua de causa indignati parentes, vna cum matribus Atheniensibus illos sustulerunt. Postea autem mulieres Lemniæ maritos suos omnes, illosque qui cum Thoanre erant, Thracumque mulieres vniuersas interfecerunt: propterea quod consuetudine sua propter rectum, qui ipsis inerat, odorem, non vterentur. Quo Mytilus quoque à Medea propter zelotypiam qua in Hypsipylem ferebatur, affectus fuit. Caucasus autem refert, Lemnii morem fuisse, Veneri quotannis sacrificium facere: quem illi annum morem negligentes, vix memoriam eius faciebant. Quate illa offensa, vxoribus illorum grauem odorem immisit, ob quem viri illas auersabantur. Illæ autem iratæ, coniuges suos inrererunt, sola Hypsipyle maritum suum Thoanrem seruante. Atque hinc parcemia emanauit, *Lemnis mala.*

97. *Languidus canis.*] De placatis, qui secretò tamen mordent.

98. *Lemnia manu.*] Hoc est, crudeli atque iniqua: ab euentu. Lemnij ex more Veneri sacrificijs non persolutis, sibiipfis necis auctores extirerunt. Fertur enim, offensa dea viris quidem defiderium Thracum mulierum iniectisse, & propriarum contemptum, sicque illas otiosas defedissee: illi autem in Thraciam transcendentes, qui mulieres illic notarent miserunt. Vnde etiam Lemnii illorum vxoribus ingens vefania incidit, adeò vt omnes maritos suos de medio tollere

96. Λήμνιον κακόν.] Ἐκ γὰρ Ἀθη-
νῶν ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι,
ἐπικροτούσαντο ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ τὰς πα-
τρῶν τέλει κατέχον Φωνὴν καὶ τὰ ἔθνη εἰδὶ-
ξαι· οἱ καὶ ἡβήσαντες σωήρχοντο ἀλλή-
λοις, καὶ φίλοι ἦσαν, καὶ τὰς ἀδικούν-
τας αὐτὰς ἡμύναντο. Ἐν αἷσις ἐτυπία πᾶς αὐ-
τῶν, ἐβοήθουν ἅπαντες, ἔτιλος ἀρχον-
τας ἰδίους ποιήσαντες, ἀπίσησαν· ἐφ' οἷς
ἀνακατήσαντες οἱ πατέρες, αὐτοὺς καὶ τὰς
μητέρας τὰς Ἀθηναῖαι αἰεῖλον· μὲν δὲ ταῦ-
τα αἱ Λήμνιοι γυναῖκας αὐαῖλον τὰς ἰαν-
τῶν ἀνδρας πᾶντας, καὶ τὰς σὺν Θόαντῃ
ἅμα ταῖς τῷ Θρακῶν γυναιξίν· ἐπ' αὐ-
ταῖς καὶ προσέχον ὅτι τῇ δυσωδίᾳ· ἦν
Μύρσιλον μὲν διὰ τὴν τῆς Μηδείας ὄψιν
Ἱψιπύλῃ ζηλοῦν κατὰσχῆν. Καύκασος δὲ
φησιν, ὅτι ἔθνος ἦν τοῖς Λήμνιοις κατ' ἐτ-
ροῦν τῇ Ἀφροδίτῃ. Θεοδόντες ἔν τῃ πύ-
λῃ ἐτήσιον ἔθνος, χερσὶν καὶ μνήμῃ ἐπισίου
αὐτοῖς. αὐτὴ ἡ ὀργισθεῖσα ἐπιβάλλει ταῖς
γυναιξίν αὐτῶν δυσωδίας· δι' ἣν οἱ ἀν-
δρες αὐτὰς ἀπεστέφοντο· αἱ δὲ ὀργισθεῖ-
σαι, αἰεῖλον τὰς αὐτῶν ὀμνύντας μόνῃ
ἡ Ἱψιπύλῃ ἰσώσει τὴν ἐαυτῆς ἀνδρα
Θόαντα. διὰ ταῦτα ἔν καὶ ἡ παροιμία
ἐδόθη· τὰ Λήμνια κακά.

97. Ληΐμνος κύων.] Ἐπὶ τῇ πρᾶ-
σι ὀμνύνων, κρυφίως δὲ δακνόντων.

98. Λήμνια χεῖρ.] Ὀμῶν καὶ πρᾶσι-
μοι, ἀπὸ τῆς συμβαίτων. Λήμνιοι τὰς ἐξ ἰ-
δὺς θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ἀποδίδόν-
τες, καθ' ἑαυτῶν θάνατον νομοθέτησαν.
τῶν γὰρ θεῶν ὀργισθεῖσαν, λέγουσι τοῖς
μὲν ἀνδράσιν ἡμέραν πᾶσα θρακῶν ἡμ-
βαλὼν γυναικῶν, τῇ δὲ ἰδίᾳ ἀμελεῖσαι,
καὶ κατὰ τὴν ἐφ' ἡσυχίας. Διείδαντο ἔν
εἰς τῶν θρακῶν, διὰ πᾶντες καὶ ση-
μειώμενοι τὰς ὑπὸ ταῦτα· ταῖς δὲ γυναιξί
τῶν Λήμνίων ἐκτυπὸν λύσας ἀσπασσύν,
ὥςτις ψηφίζουσι πῶς ἀνδρὸν ἑστῆν,
καὶ

ἢ μὴ τ' Ἰπιδυλῆς θύτης δόπου χεῖν γα-
μεῖν· ἢ αὐτὴ τῶ ἀπυχήματος περὶ τὰς
ἀνδρας, λέγειται τ' ἰάσσεια μὲν τ' Ἀργεῖς
ἐξοκίλασθε, τῇ κρατίσει πασῶν Ἰψι-
πύλῃ μιγνύσαι. ἐξ ἧς Φασὶ γινέσθαι τὸν
Ἑσπινον. ἡ δὲ ἰστορία τοῦτο· Ἀσκληπιάδῃ
ἐν τῷ τραγῳδωμένῳ.

99. Λήμνιον ἐλπίεις.] Ἦγυν πυρῶ-
δες ἐπὶ τῇ τῇ Λήμνιον πῦρ δὲ τῷ Ἡ-
φαίστῳ.

100. Ἀπιδὺ ἐλπίεις.] Ἐπὶ τῇ Πιπχερωῶ-
των τῇ ἀδωμάτῃ ποιῆσαι.

decreuerint, ita ut nullus talium insidia-
rum expertus esset. Cumque illud infortu-
nium circa maritos accideret, ferunt La-
sona cum Argō naue appellentem cum
praestantissima illarum Hypsipyle con-
sueuisse, ex illaque Eucenum generatum.
Historia est apud Asclepiadem in Tra-
gicis.

99. *Lemnice intueris.*] Hoc est, a-
spectu ardentis: quoniam ignis Lemnius
est à Vulcano.

100. *Lapidem maceras.*] In eos, qui
impossibilia facere aggrediuntur.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΕ'.

CENTVRIA XII.

1. **Λ** Ἰθις τὸν ἥλιον βάλλει.]
Ἐπὶ τῶν ἀλφμενῶς κρη-
μάτων.

2. Λιμὴ παιδίων.] Ἐπὶ τῶν Ἰπιδυλῶν
περὶ τῶν παιδίων. Λιμὴ γὰρ ποτὶ ἔτος, ἐξη-
σεν ὁ θεὸς Ἀθηναίους αἰεῖναι τῷ λιμῷ
παιδίων, εἰ μέλειεν ἀπὸ λαλῆσαι τῷ λι-
μῷ· διὸ καὶ ἐπίησαν.

3. Λιμὸς μηλίων.] Ἐπὶ τῶν χαλε-
πῶν· ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ
πάντων Νικίας πίμπλαστος Ἀθηναῖοι,
Ἰπιδυλῶν ἐπολιόρχησαν αὐτοὺς, ὥς τε
λιμῷ ἀφθάρται· τῷ δὲ πρώτῳ ἔτος
Νικίας μηλίων παρεστήσαν· ἐ μόνον
μηχανῶν πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ λιμῷ,
ἀφθάρται αὐτῶν πρώτῳ ἔτος
πλήρῃ ἔσαν. μηλίων δὲ πόλιν Θεσσα-
λίας· οἱ δὲ μηλίοι πολιορκημένοι λιμῷ
ἔτος Ἀθηναίων ἐπέδωκαν καὶ πρὸς δε-
δωκασιν ἑαυτοὺς.

4. Λίνδιοι τιῶν θυσιῶν.] Ἐπὶ τῇ σκω-
πείων ἐν δυσφῆμῳ ἐκρηγοῦντων. Ἡ-
ρακλῆς γὰρ ἤρπασεν τὸν βουὸν τῶν
Λινδίων, καὶ ἐξηγήσαντο· οἱ δὲ ἰλοιδό-
ρῃσι αὐτῶν.

1. **L** *Apidibus solem incessit.*] In
eos, qui frustra fatigan-
tur.

2. *Famis campus.*] De ijs, qui fame
opprimuntur. Cum enim aliquando in-
gens fames esset, Apollo Atheniensibus
oraculum edidit, ut Fami campum de-
signarent, si ab ea liberari vellent. quod
& fecerunt.

3. *Fames Meliensium.*] De rebus asperis.
Peloponnesiaco enim bello Athenienses Ni-
ciam contra illos vniuersos mittentes, eo-
usque obsederunt, dum fame illos per-
derent. Primo enim anno Nicias Melum
subiugauit, non solum machinarum ad-
motione, sed & fame: propterea quod
cum antea in tributo conferendo illis sub-
dita esset, ab eisdem defecisset. Est au-
tem Melos ciuius Thessalix. Melij por-
rò obfessi ab Atheniensibus, ut sese illis
dederent, fame compulsi sunt.

4. *Lindij sacrificium.*] De ijs, qui
conuiciantur, & inauspicato sacris ope-
rantur. Nam cum Hercules bouem cuius-
dam Lindij rapuisset, eum deuorauit, illo
conuicijs ipsum incessente.

5. *Lapis qui voluitur, algam non generat.*] De ijs, qui propter crebras migrationes rem non faciunt.

6. *Linum lino connectere.*] De ijs, qui eadem per eadem agunt seu dicunt.

7. *Lityersam cantionem canis.*] De infidiatoribus. Menander in Chalcedonenſi: Canentem Lityersam de eo qui eouſque optimus fuerat. Lityerſes autem filius ſpucius fuit Midæ, qui cūm Celænis habitaret, praterentes interceptos ſecum metere cogebat. Deinde capitis eorum amputatis, reliquum corpus manipulis inuolutabat, & in honore Midæ melſioris hymnus ab ipſo compoſitus eſt.

8. *Lychno & lecytho pinguior.*] De rebus valdè excedentibus, ſicut illud: *Cotem cibis.*

9. *Libyca fera.*] De hominibus verſipellis, multiſormibus, ac varijs: eò quòd Libya ferax ſit ferarum, quòdque multa animalia inter ſe coëuntia immutatos & permixtos ſortus edant. Refert autem Eudemus, animalia quæ ſunt in Libya, quidquid venatione ceperint, in undecim partes diuidere: quarum decem in cibum illis cedant, vndecima verò relinquitur. Quam ob rem verò & cuius rei cauſa, quaque intentione, conſideratu dignum eſt. Nonne autem talem in ipſis ſponte ſua edoſtam ſapientiam admirari par eſt, cūm animal irrationale numerum ſingularẽ binarium & reliquos nouerit, homini autem tot præceptionibus, tot verberibus opus ſit, quo illos exactè addiſcat, & ſæpè ne addiſcat quidem.

10. *Locrenſium paſſa.*] De ijs, qui ſidem violant. Locrenſes enim ſordidifragi fuerunt.

11. *Peliam lauatis.*] Paræmia ducta ab ijs quæ Pelix euenerunt.

5. Λίθος κυλιόμενος, Φύκος ἢ πικρὴ.] Ἐπὶ τῇ 2ῃ & 3ῃ σωιχαῖς μετὰ τὴν πλὴν μὴ κικημερίαν.

6. Λινὸν λινῷ συνάπτειν.] Ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτῶν διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων καὶ ληγόντων.

7. Λιτύερσαν ἠδὲν ἀδεις.] Ἐπὶ τῶν Ἰππιδάων. Μένανδρῳ Καλκεδονίῳ· ἀδοντα Λιτύερσην, ἀπ' ἀρίστης τύως. Μίδας δὲ ἦν ὁ Λιτύερσης νόθος. καπικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τὰς περιόνας ὑποαρόμῳ, ἠνάγκασε μετ' αὐτῷ θηρίων. ἔτα ὑπεκρίθηεν τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα σωθήκει ἐν τῷ δαμάσματι. εἰς τιμὴν δὲ τῷ Μίδῳ, θηρίως ὑμῶν ὑπὸ αὐτῷ συνειπίθη.

8. Λιπαρώτηρ λύχνῳ καὶ ληκυθίῳ.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν, ὡς τὸ, Ἀκρίην σπίζεις.

9. Λιβυκὴν θηρίον.] Ἐπὶ τῶν πολυτρόπων, καὶ πολυειδῶν, καὶ ποικίλων· διὰ τὸ πλὴν Λιβύην πολυθηρὸν εἶναι καὶ πολλὰ ζῶα συνιέντα ἀλλήλοις καὶ Ἰππιδάωντα, ἐξηλλαγμένα δαπνιλεῖν καὶ σύμμεκτα ζῶα. Λέγουσι δ' Εὐδήμῳ & ἐν Λιβύῃ ζῶα, ὅτι αὐτῶν θηρίων, πικρὰ μάλιστα ἑνδεκά, καὶ τὰς μὲν δέκα, σιτῶσται· πλὴν δὲ ἑνδεκάτην δαπνιλεῖν· ὅσα δὲ καὶ αὐτὰ τὰ καὶ ἐνοία πνὶ σκοπεῖν ἀξίον, ἐκὼς ἐκπλαγῆναι δίκαιον πλὴν αὐτοῖς δαπνιλεῖν σοφία· πλὴν γὰρ πνὶ μονάδα καὶ δυάδα & τὰς ἐξῆς διθιμῶς, ζῶων οἶδεν ἀλογον· ἀνθρώπων δὲ δὴ, πῶσων τῷ μαθημάτων· πῶσων δὲ τῶν πηγῶν, ἵνα ἡ μάθησις τοῦτα ἐν καλῶς, ἢ πλάκῳ μὴ μάθῃ.

10. Λοκρῶν σωθήματα.] Τάσθῃ Ἰππιδάων ὑπερκαρδιῶν· οἱ γὰρ Λοκροὶ τὰς σωθήκας παρέβαινον.

11. Λόσσην τὴν Περίαν.] Ἀπὸ τῇ τῷ Περίᾳ συμβαίνοντι παρήχῃ.

12. Λοκρῶν

12. Λοκροὶ ἐξέβαν.] Ἐπὶ τῶν ὀπι-
λῶν· Λοκροὶ γὰρ ἀπερῶντες βοῶν πρὸς
θύσας, ἐξέλασσαν αὐτὰς εἰς βῦν, ἡ-
τὰ τὸ θεῖον ἱλεῶσαντι.

13. Λυγκίως ὁρᾷ πρὸν ὄρα.] Ἐπὶ τῇ
ὀφθαλμοκωμῶν. λέγουσι πὺν λυγκία ὡς
ἐκ ὑπο γῆν ἐώρε· τῇ δὲ ψευδῶς, πὺν
δ' ἀληθῆς ἔχει ὥδε. Λυγκίως πρῶτον
ἤρξατο μεταλλάξαι χαλκὸν ἐν ἀργυρῷ,
καὶ ἐκ τοιούτου ἐκ τῇ μεταλλάξει λυ-
γκίως μεταφέρων ὑπο τῷ γῆν, τὰς μὲν
κατίλιπεν ἐκείναι· αὐτὴ δὲ ἀνέφερε πὺν
χαλκὸν πὺν σίδηρον καὶ χρυσόν· ἔλεγον
γὰρ αὐτοὶ ὥστε, ὅτι λυγκίως καὶ ὑπο
γῆν ὄρα, καὶ κατὰ δύνων ἀργύρεον πε-
φέρει.

14. Λύκος περὶ ζήτησις.] Ἐπὶ τῇ ἀδυ-
νάτῳ. Αἰλιανὸς φησιν, ὅτι λύκος βοὸς
εἰς τίλμα βαλὼν ἐμπιστύνει· ἰάν πως πε-
ριτύχωσι, τρεφίτωσι μὲν αὐτὸν ἐξωθεν,
καὶ ἐκφοβῶσι· ἀληθέστατον δὲ Περσῶν
πρὸς γῆς σὺν Περσέπηνι· ἀναγκαζοῖσι
τῷ χρόνῳ σφραγίσαντες καὶ λυκαῖον
ἀπεργάζεσθαι· εἴτε εἰς αὐτὸν ὁ πλεῖστος
ἐμπιστύνει τῷ ὕδατι, εἰάβει τοῦ σήμα-
τι τῷ ἄρῳ τῷ βοὸς, καὶ ἔλκε εἰς τὸ ἔξω καὶ
ἔμπροσθεν ἐκείνου λαβόμενος αὐτὸν ἔλκει·
καὶ πὺν δόκον ὁ τρίτος, καὶ τῇ πὺν ὁ πέ-
ταρτος καὶ ἕτως ἐξαχθόντες πὺν βοῶν,
πιστύνει δέπτον.

15. Λυδὸν εἰς πτόνιον ἰδοὶ περικαλὺ-
μνον.] Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων καὶ περὶ τῶν
βυλόμενων ἐν θράκη.

16. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ περὶζει.]
Ἐπὶ τῶν ἀκαλασίων· ὡς αὐτῶς καὶ Περ-
σῶν τῶν ἄρῳ ἀκαλαστούμενων. πιστύν-
τῃ γὰρ ὥστε οἱ Ἀσιτικοὶ ἀκαλαστεύου-
σιν ἐκεῖ.

17. Λυδὸς καπηλός.] Λέγουσι Κύ-
ρον περὶ τῶν Λυδῶν, καπηλός
ἐν αὐτοῖς περὶ τῶν.

12. *Locrensis bos.*] De rebus tenui-
bus. Locrensis enim boum indigentes
lignis ad similitudinem bouis conformatis
Deum venerabantur.

13. *Lynceo acutiùs videt.*] De per-
spicacibus. Ferunt Lynceum ea quæ sub
terra sunt vidisse. Cæterum planè falsum
hoc: veritas autem sic se habet. Lynceus
primus æs, argentum, & reliqua metalla
inquirere cœpit, in eaque inquisitione
lucernas sub terram secum deferens, illas
quidem ibi relinquebat, ipse interim æs,
ferrum, aurum efferebat. Vnde homines
dicere cœperunt: Lynceus etiam subter
terram videt, in illamque se immittens
argentum inde effert.

14. *Lupi alas quaris.*] De impossi-
bilibus. Ælianus refert, lupos boue in
profundum cœnum incidente, si præsen-
tes esse contingat, illum turbare ac terre-
facere, quod magis subsidat ac submerga-
tur: neque ut in terram ascendere possit
permittere, sed vi illum adigere, ut lon-
gitudine temporis tortus & limo haustus,
suffocetur. Deinde vnus ex ijs omnium
robustissimus in aquam insilicns, ore bo-
vis candam apprehendit, & foras illum e-
ducit. alius autem huius cauda prehensa,
& tertius secundi, quartus quoque tertij,
sic bouem educunt, & conuiuium agi-
tant.

15. *Lydium in campum se pronocaf-
se scias.*] De ijs, quibus celeriter ac prom-
ptè aliquid faciendi est animus.

16. *Lydius in meridie lasciuir.*] De
intemperantibus seu petulantibus; quod
eo tempore Lydij libidinentur, eorumque
capratij turpibus voluptatibus vacent.

17. *Lydius cauponatiam exercet.*]
Fertur Cyrus, deuictis Lydijs, ut caupones
agerent, iniunxisse.

18. *Lupus aquilam fugit.*] De ijs, quæ effugi non possunt. Lupus difficulter dolore partus solvuntur, & non nisi diebus decem, ac totidem noctibus: quanto tempore videlicet Delianes Latonam ex Hyperboreis in Delum peruenisse referunt.

19. *Lupus hianit.*] De ijs, qui spe sua frustrantur. Lupi enim in feras incidentes, hiantes illas persequuntur. Aiunt autem lupum quando aliquid rapere velit, hiantem ad illud accedere; quando verò id quod proposuit non capit, frustra illum hianē aiunt. De ijs dicitur, qui cum ad diuitias se peruenturos sperarent, spe sua falluntur.

20. *Lupus circum puteum saliat.*] De ijs, qui frustra in re quapiam laborant, quod nequidquam lupus puteum circumeat, quando sitit, cum bibere ex illo non possit, & quando præda, quam persequabatur, in puteum incidit.

21. *Duo lupi, & duo equi unā rascuntur, duo leones non item.*] De ijs, qui nullatenus congregantur. Lexna enim & leo, nec quando venatum eunt, nec quando aquatum, eadem via incedunt. Causa autē huius rei, quod uterque corporis viribus fidat, neque alter altero opus habeat. Lupo collum ita profundè connexum est, ut retorquere non possit, sed semper ante se aspiat: si quando autem deorsum intueri velit, totus conuertitur, estque animal visu acutissimum: quippe quod nocte, & quidem illumi, videret. Vnde ea pars noctis, in qua ille lumen à natura acceptum habet, *λυκῆ φως*, hoc est diluculum, est vocitatum. Videtur mihi etiam Homerus *ἀμφιλύκην νύκτα* hoc diluculum seu crepusculum appellare, quo lupi videntes incedunt.

22. *Solvere non potest qui nodum ignorat.*] Clara satis paræmia.

18. *λύκος ἀπὸν φάγει.*] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. ἢ ῥαδίως οἱ λύκοι τὴν ὠδίνα ὀσολύουσιν· ἀλλὰ ἐν ἡμέραις δώδεκα καὶ νυξὶ πσαύταις. ὅτι πσῶτα χρεῖται τὴν λητὴν εἰς δῆλον ἐξ ὧν περιβορέων ἐλθεῖν δῆλοισι φασί.

19. *λύκος ἔχανεν.*] Ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ὀπτογχαρόντων· οἱ γὰρ λύκοι τὰ θηρία περιπλέοντες χαίνουσι διερχόμενοι. λέγουσι τὸν λύκον, ἐπειδὴ ἀρπύσκει βέλῃται, κεχηρότα πρὸς γένεσθαι ἐπ' αὐτό· ἔπην οὖν λάβη ὁ περαιρέται, κατὰ κενὴ αὐτὴν χαεῖν φασί· ὅτι τῶν σινελπιζέτων χρηματιῶσαι, διαμαρτυρέονται οἱ.

20. *λύκος περὶ φρέαρ χοροῖς.*] Ἐπὶ τῶν πονουμένων περὶ ἡ μάτην καὶ ὅτι ἀπακτιπεύουσιν, ὅταν διψήσῃ μὴ διωόμενος πῖναι καὶ ἐπὶ δυνάμει αὐτῆς τὸ διωόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

21. *λύκω συννόμα καὶ ἵππῳ· λέοντι γὰρ μὴ σκεῖται.*] Ἐπὶ τῇ μὴ συναγχαλίζομένων· λέοντα γὰρ καὶ λέον, ἔτι τὴν αὐτὴν ἴασιν, ἔτι ὅτι θήρας, ἔτι πόμα· νοί· τὸ δ' αἶμα, τῇ τῷ σώματι· ῥώμη θηρῶντος ἀμφω· ἢ γὰρ δεῖται θηρίων ὁ ἵππος. τῷ λύκῳ ὁ τραχὺς καὶ εὖ σωῆσθαι· ἔκω οἷος πὶ θηραφῆναι· ὅρα δ' εἰς τὸ περὶ αἰεῖ. εἰ δὲ βελότι· ὅτι εἰς τὸ πύξω θηάσασθαι, πᾶς θηρῶνται· ὅξω πᾶσιν δὲ ἐν ζῳῇ. καὶ μὴ τοι καὶ νύκτωρ, καὶ σελήνης σκεῖσθαι, ὅρα· ἔθνη τοι καὶ λυκῆ φως κέκληται ὁ καιρὸς ἔτι τῆς νυκτὸς, ἐν ᾗ μόνον ὀκτεῖται τὸ φῶς ἐπὶ τῆς φύσεως περὶ αὐτὴν ἔχει. οἱ καὶ δὲ μοι καὶ Ὀμηρὸς λέγουσι ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἔδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσιν.

22. *λύκον δ' οὐκ ἔστι, ἀγνοεῖται τὸν δεσμόν.*] σαφές.

23. Λύκον εἶδες.] Ἐπὶ τῷ ἀφνίδιον ἀχανῶν γενομένων· ὁ λύκος ἐμπληθεὶς ἐς κέρρον, ἔδ' αὖ τῷ θραχίστῳ τῷ λοιπὸν διαγνώσκει· περὶ αἰνέται μὲν γὰρ ἡ γαστήρ τῷ δὲ οἰδαίνει δὲ ἡ γλῶττα, καὶ τὸ σίμα ἐμφράσσεται· Ἐπεὶ αὖ ἐπιβελύσσεται ἡ αἰθρώπη ἢ θρίμμασιν· ἔδδ' αὖ τῆς ἀγίλης βαδίσει μίσθον· μαιῶται δὲ ἡσυχῇ κατ' ὀλίγον ἡ γλῶττα αὐτῷ· ἔτ' εἰς τὸ ἀρχαῖον ἡμίμα ἐπάνησι· καὶ λυκοὶ γίνονται αὐτοί.

24. Λύκον ἀρθέντων γυνὴ πῶσαι αὐτὴ ἐστίν.] Τὸ πρὸς τὰς μοιχὰς καὶ ἀκολάστους ἔρηται καλῶς. τὴν δὲ χαμετὴν δὲ μάλιστα τῷ φωτὸς ἀρθέντων, εἶναι μὴ τὴν αὐτὴν τῆς τυχεύσεως γυναιξίν· ἀλλὰ φαίνεσθαι τῷ σώματι μὴ βλεπομένην τὸ σῶφρον αὐτῆς· καὶ ἡδὸν τῷ αὐτῷ, καὶ πᾶσι γινώσκον καὶ φιλοσπορον.

25. Λυκοὶ περὶ ἐν.] Ἡ γυνὴ τῷ τυραννῶν οἰκίτης. τὴν γὰρ δορυφόρον τῶν τυραννῶν ὕτως ἐκάλεσαν· διὰ τὸ τὴν ἀκμαῖον τῶν οἰκετῶν ὅτι τῇ τῷ σώματι φυλακῇ βάλλειν. λυκοὶ περὶ δὲ ἐκαλουμένη, ὅτι διὰ παντὸς ἔχον τὴν πύδα λυκῶν ἑρμασι κεκαλυμμένους· ὥς τε μὴ ὀπταίεσθαι ἐκ τῶν περὶ ἔχοντων. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ὅτι τὴν ἀσπίδα ὀπίσθιον λυκῶν.

26. Λύκος δικαίος.] Ἐπὶ τῶν καλῶς δικαζόντων. ἐπεὶ λύκος ὁ ἥρως ἰδρυτο ἐν τῇ τοῖς δικαστηρίοις· ἐν τῇ παρρησίᾳ δρῶν οἱ συνεφεύγεται· ἀφώρως δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

27. Λυπηρότερον σπαραγμῶν.] Διατὴν ἐν τῷ σιωπῶν κατὰ σπαραγμῶν δυερίων λέγεται.

28. Λύκος πρὸ βοῆς ἀκούει.] Ἐπὶ τῶν ὑπερσώφρονων. καὶ γὰρ ὁ λύκος πρὸ τοῦ ἀρπάζειν φεύγει.

23. *Lupum vidisti.*] De ijs, qui subito obmutescunt. Lupus ad satietatem repletus, ne minimum quidem deinceps degustat; eò quòd venter ipsi vndique tendatur, lingua intumescat, os obstruatur; ita ut nec homini nec gregibus insidias moliat, etiam si medius in grege obambulet. paulatim autem eius lingua detumescit, ad veterem habitum redit, & rursum lupus efficitur.

24. *Lucerna sublatâ omnis mulier eadem est.*] Hoc in adulteras & impudicas rectè dictum est. Vxorem autem, etiam lumine sublato, non eandem cum vulgaribus mulieribus esse oportet: ita ut licet corpus eius non videatur, temperantia tamen eluceat, iucundiorque marito sit moderatus ipsius amor.

25. *Lupi pedem habes.*] Hoc est, tyranni servus es. tali enim nomine tyrannorum stipatores vocabant, quòd illi valentissimos quosque domesticorum in corporis sui custodiam adhibeant, qui idcirco λυκοὶ περὶ, hoc est lupi pedes, vocabantur. quod pedes luporum pellibus continuo tectos haberent, ne ambiente aëre siue frigore adurerentur. Aut idcirco, quòd in scuto lupum effigiatum haberent.

26. *Lyci decima.*] De ijs, qui rectè decimant: quia Lyci herois statua in iudicii dedicabatur, ubi sycophantæ versabantur. Decernebatur autem illi quoddam triobolus.

27. *Odiusius stilla.*] Quòd cum continuè defluat, molestiam creare dicatur.

28. *Lupus ante clamorem properat.*] De valde properantibus. Lupus enim ubi animal quoddam rapuit, celeritè fugit.

29. *Lucernam in meridie accendere.*] De ijs, qui intempestiuè quid faciunt: sicut & illud: *Aeflate pennulam deteris.*

30. *Mulier zonam soluens.*] De virginibus, quæ nunc primum cum viro congregiuntur. Virgines enim cum viris coitura, virginales suas zonas Dianæ consecrabant.

31. *Solue colloquium.*] Plato dictum ait, quando homines ad opus ibant.

32. *Lysistrates alter.*] De ijs, qui nigros capillos habent. Ille enim medicamento quopiam capillitium nigrum reddiderat, simus ipse, niger, deformis & fur.

33. *Lyrus pastor.*] De ijs, qui sub specie amici aliquibus insidiantur.

34. *Lyfistrati opulentiâ diues es.*] De valde pauperibus. Extremè enim ille pauper erat & egenus.

35. *Bacchi sacra.*] De ijs, qui per ebrietatem è seruitute in libertatem restituti fuerunt. Bæori enim à Thracibus capti in templum Trophonij fugientes, illo per somnium Bacchum eis adiutorem sorte dicente, Thraces ebrios iam factos aggressi, se ab illorum seruitute liberarunt. Quamobrem etiam Bacchi Liberatoris templum construxerunt, ut ait Heraclides Ponticus. Aristophanes verò idèd factum ait, quòd Thebani à Naxijs Ampelum liberassent.

36. *Lydius lapis adulterinum arguet.*] De ijs qui explorantur, utrùm verè sint quales se esse prædicant.

37. *Lydij improbi, secundo Aegyptij, tertio omnium perniciosissimi Carres.*]

38. *Lydius currus.* Et, *Prater Lydium currum.*] De ijs, qui in certaminibus alijs longè sunt inferiores. Pelops enim Lydius curru suo Oenomaum vicit, & ex illo tempore, Apud Lydium currum currite. Nam ὡς πρόpositio pro-

29. Λύχρον ἐν μεσημέρῳ ἀπείν.] Ἐπὶ τῷ ὥρῃ καιρὸν ἢ ποιούντων ὡς καὶ πῖ· Ἐν θέρῃ τῷ χλαῖνας καὶ ἀντρίβει.

30. Λυσίζωνος γυνή.] Ἐπὶ τῷ περιγίνων τῶν πρώτως παρῃσάξουσῶν ἀδελφαῖ γὰρ παρῃνοὶ μέλλουσιν πρὸς μίξιν ἐρχομένη, ἀνέλθουσιν τὰς περιθηνικάς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτίμειδι.

31. Λύε λόγας.] Πλάτων φησὶ λέγειν, ἐπὶ τῷ περὶ τῶν ἔργων ἐξήρχοντο.

32. Λυσικράτης ἱπποκῶν.] Ἐπὶ τῶν μιλαιοστρίχων ἔτῳ γὰρ Φαρμάκων ὑπὸ ἐμίλειον πὰς ἑαυτῷ τέρας, σμὸς ὦν καὶ μέλας, αἰσχροὺς καὶ κλέπτης.

33. Λυκοπιμήν.] Ἐπὶ τῷ μὲν ὁ γὰρ φιλικῶς ἐπιβυβλόντων ποτίν.

34. Λυσίστρατος πλεῖστον πλετῆς.] Ἐπὶ τῶν λίαν πνιγμένων. ἔτῳ γὰρ πνιγὸς ἦν λίαν.

35. Λύσοι πλεσιπύ.] Ἐπὶ τῷ ὡς μέθῳ ἐλθὼν τραγέμεντων οἱ γὰρ βοιωτῶν ἀλόγους ὑπὸ θρακῶν, καὶ φυγόντες εἰς Τροφώνειαν, καὶ οὕτως ἐκείνους δίδουσαν ἑσθλὴν βοήθην φησάντες· μέγιστοι ἐπιθήμεροι τοῖς θραξίν, καὶ διελύθησαν· οἱ καὶ Διονύσιον Λύσον ἱερὸν ἰδρύσαντες, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποιητής. Ἀρμενοφάνης δὲ, ὡς τὸ λυτρώσασθαι Θεβαίους ὥρῃ Νεξίων ἀμπελον.

36. Λύδια ἐλέγχει τὸ κίβδηλον.] Λείπει, ἢ λήσας· ἐπὶ τῷ δοκιμαζομένων· εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἱοὶ λέγασθαι εἶναι.

37. Λυδοὶ πονηροὶ, δούτεροι Λιγυπῆται, Τρεῖσι δὲ πάντων Κάρις ἐξωλέσασται.]

38. Λύδιον ἄρμα. Καὶ, Παρὰ λυδίον.] Ἐπὶ τῶν ἐκλεχθέντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολλῷ σπουδαίοντων. ὁ γὰρ Πέλοψ Λύδιον ὦν ἐνίκησε τὸν Οἰνομάχον τῷ ἰδίῳ ἄρματι· καὶ ἐκπτε ἡ παροιμία, Παρὰ λυδίον ἄρμα θῆναι· ἢ ὥς πρὸς ἡσίοις

ἵστας σημαίνει καὶ πωλοσιότης, ὡς τὸ, ἔπει, παράλειπ, καὶ τὴν πωλόνομα χάριν, ὡς τὸ, ὁρμαῖ, παρορμαῖ σημαίνει καὶ τὴν ἑκπὸς χάριν, τὴν ἐξω τῇ περίπον-
 τῶ· ὡς τὸ, αἰομῶ, ὠζονομῶ· ὡς τὸ, ὡς πεῖροι ἡμῶν ἡμεῖς ὠζὼ Λύ-
 διον ἄρμα θιόντες. αὐτὸ τῷ, ἐξω καὶ μακρὰν τῷ Λυδικῷ ἄρματῶ τρέχον-
 τες καὶ σύγκρισιν. Ἐχρεώ γὰρ τὸ Λύ-
 διστῶ ἄρματῶ.

39. Λύπης πάσης γίνετ' ἱατρὸς χρό-
 νῶ.]

40. Λωτὴ ἔφαγες.] Ἐπὶ τῶν χρό-
 νων λήθην τῶν οἰκίαι, καὶ βραδυνομένων
 ἡμῶν ξένους· ἐστὶ δὲ πᾶσα τὸ λωτὴν, λήθην
 ἱμνοποιῶν τῷ φαζόντι.

M.

41. **M** Ἄλλον ὁ φρύξ.] Ἡ πα-
 ροιμία ἐνθένδε· οἱ ἐπὶ αἰ-
 σοφοὶ ἐρωτῶντες οὐκ ἔ-
 κροίσκ, τί τῶν ζώων ὀδυρμονέστερον· οἱ
 μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἀρχαία ζῶα, ὑπερ-
 γὰρ τῆς αἰσθητικῆς, ὀδυρμονέστερα· οἱ δὲ
 πηλαργός. διότι γὰρ νόμος τῇ φύσει τὸ
 δίκαιον ἔχουσιν. Σόλων δὲ ἔδωκεν περὶ τῆς
 λωτῆς ἡμέρας. παρὲς ὡς δὲ ἡ λωτὴ
 ὁ λογοποιὸς φρύξ τὸ γένεσθαι, ποῦτον εἶ-
 πεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον ἡ
 λαοσάτωρ αἰσθάνεται· ἀνέστας δὲ Κροῖστος
 ἦν, Μᾶλλον ὁ φρύξ.

42. μαχαλιόση πτῖ.] Ἐξ ὧν ἦν
 πῖς παλαιὸς ὅτι φασκόμενος ἐξ ἡπι-
 οῦς πτα, τὸ ἔργον ἀφασκόμενος, ἀ-
 κρωτημαζέειν τὸν νεκρὸν καὶ τὸ μορῶν
 ὁρμαθὸν πηκνύοντες, κρημνίζοντες καὶ
 χηλῶν καὶ τὸ μαχαλιὸν διαβάντας· ἀφ' ὧν
 δὲ καὶ μαχαλιόσημα περὶ γρόφουσαν αὐ-
 τῶν Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρῳ καὶ Τροίλῳ.

pinquitatem significat, ut ἔπει sedebat,
 παρέλειπ adsidebat; & copiosiores habi-
 tudinem, ut ab ὁρμαῖ tuit, παρορμαῖ pro-
 tuit. Significat & extemam habitudi-
 nem, quæ est extra id quod decet, ut
 αἰομῶ iniustus, ὠζονομῶ prater
 morem iniustus: ut etiam illud, ὡς πεῖροι
 ἡμῶν ἡμεῖς ὠζὼ Λυδίων ἄρμα θιόντες,
 ut pedites eramus prater Lydium currum
 currentes: hoc est, Extra & procul à Ly-
 dio curru; per collationem. Velocissimi
 enim Lydij currus.

39. *Omnis doloris tempus sit medicus.*]

40. *Lotum edisti.*] In eos, quos eo-
 rum quæ domi suæ sunt, obliuio cepit. Aut
 de ijs, qui in extera regione diutius com-
 morantur. Est autem lotus herba, edenti
 obliuionem ingenerans.

M.

41. **M** Agis Phryx.] Paræmia
 hinc orta: Septem Sapi-
 entes interrogati à Cræ-
 so, quis mortalium esset felicissimus: par-
 tim responderunt, feræ animantes esse,
 eò quòd pro libertate sua mortem oppo-
 sant: partim verò ciconias, quòd absque
 lege, naturæ instinctu iusticiam obser-
 uent. Solon autem neminem ante vlti-
 mum diem beatum esse dixit. Adstans
 autem Æsopus Phryx, Apologorum au-
 ctor, tanto ipsum cæteris præcellere ait,
 quantum mare fluminibus. Quo audito
 Cræsus, *Magis*, inquit, *Phryx*.

42. *Ex alis aliquando sustolleris.*]
 Mos fuit antiquis, si quando aliquem ex
 insidijs occidissent, & eandem expiare vel-
 lent, cadaueris extremas partes præcide-
 re, & ex illis seriem connexam ex collo
 suspendere, secundum alas, illam attolent-
 es: vnde & μαχαλιόσημα appellabant;
 ut facit Sophocles in *Electra* & *Troilo*.

43. *Gladio ignem ne fodito.*] Hoc est, iratum verbis ne incites magis.

44. *Ad pugnandum missus es, non ad nuntia ferenda.*] De ijs, qui vitæ suæ instituta prætergrediuntur.

45. *Marsyas gloriosus certas.*] De ijs, qui in certaminibus contendunt, cum tamen longè alijs sint inferiores. Marsyas enim rusticus cum esset, hac ratione musicus evasit. Minerva tibias suas odio habere cœperat, quod non parum de pulchritudine sua adimerent: idque fons, recepta ipsius imagine, illam docuit. Proiectis itaque tibijs, adstans Marsyas pastor, illas sublatas labris applicat: illæ autem diuina quadam vi, etiam inuito illo qui utebatur, recinebant. quam Marsyas virtutem ab arte sua provenire existimans, Musas & Apollinem aggressus est, se vivere deinceps nolle dicens, nisi Deum in tali certamine superaret. Caterum victus in illa contentione, pelle sua exuitur. Vidi ipse in Phrygia fluvium Marsyam nomine, cuius fluxum Phryges ex Marsyæ sanguine factum referebant.

46. *Margites es.*] Hoc est, fatuus. talis enim ille fuit: & fluctus numerabat cum ultra centum supputare non posset.

47. *Axillam tollere.*] Pro eo quod est poculis atque ebrietati indulgere.

48. *Longa tyrannorum manus.*] De potentibus.

49. *Flagellum impellis.*] De prompto faciliq̃ue.

50. *Matiolæchus es.*] De ijs, qui etiam circa minima dolosi sunt, & liguitores: *μαλὸν* enim parum est. Aut de ijs, qui parum edunt. Nam *μαλὸν* minimum esse dicunt, & *λοχῶ* insidior. Hinc *μαλολοιχός*. Aut de ijs, qui in mensura defraudant: *μάπον* quippe mensuræ genus. Accentu autem acuto legendum, ut ait Herodianus.

43. *μαχαίρα μὴ πῦρ σκαλῶν.*] Ταπεινὸν, τὸ θυμὸν ἄνθρωπον λόγοις μὴ ἐρεθίζον.

44. *μαχητὴς ἐπὶ μὴ φθίης, σὺν ἀγχιλαφόρῳ.*] Ἐπὶ τῶν μὴ φυλασσέντων τὴν αὐτῶν ἑαυτῶν.

45. *μαρούας κρημνίζων ἐν ἑλζῇ.*] Ἐπὶ τῶν ἐν ἑλζῇ ὄντων ἐν ἀγῶσιν, καὶ πολλὰ πλεονεκτημάτων· ὁ γὰρ μαρούας ἀρετοὺς ἦν γὰρ· ὁ δ' αὖτο μισθός· ἐμίστησιν Ἀθηναῖος αὐτοῖς· σὺν ὁλίγον γὰρ ἀφῆκεν τῷ κάλλει· ἡ δὲ πηγὴ τῶν εἰκόνων δεξαμένη, τὸ συμβαίνει διδάσκει· ἔστω δὲ ἱερμίδων τῶν αὐτῶν, ὁ μαρούας ἐφίπτεται· περὶ αὐτῶν τῶν πῶς χεῖλεσιν αὐτῶν αὐτοῖς ἐπιμνήσκει· ἡ δὲ θεοῖα διναμὴ καὶ ἀκούσιος τῶν χειρῶν· τήν τιν' ὁ μαρούας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν καὶ μισθῶν, χωρεῖ δὲ καὶ Ἀπὸ πλῶτος, λέγων, εἰ δὲ ἐξελθὲν εἴηαι λοιπὸν, αὐτὸ μὴ πλεονεκτήσῃ τῷ δαίμονος· ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονικίᾳ νικά· καὶ τὸ δέσμα καὶ τὴν ἡπίας ἐκδύ· οἶδον ἰσχυρῶς ἐν φρυγίᾳ· μαρούας ὄνομα τῷ πταμῶ· ἔλεγον οἱ φρυγῆς ὅτι οἱ ῥεύματα τῶν ἐξ αἱμάτων ἐπὶ τῷ μαρού.

46. *μαργίτης ἐσ.*] Οὗτος· μαργίτης ἦν· καὶ ἐμίστηται τὴν κύματα, ὁ πλεόνων τῶν ἱκανῶν διναμῶν· δεινμῆν.

47. *μαχαλὴν αἶρον.*] Ἀπὸ τῶν κωθωπίζεσθαι καὶ πίνειν.

48. *μακροὶ τυράννων χεῖρες.*] Ἐπὶ τῶν ἀγαν διναμῶν.

49. *μάσιξ ἑλάννα.*] Ἐπὶ τῷ ῥαδίῳ.

50. *μαπολοιχὸς τυχαῖος.*] Ἐπὶ τῷ πλεονεκτητῶν πανέρων ἐν λίχων· μάπον γὰρ τὸ μικρόν· ἡ δὲ τῷ μικροφάγων· ἐπὶ μάπον τὸ ἐλάττωσιν φασὶ καὶ ἐκ τῶν λοχῶν τὸ ἐπιβελόμα, μαπολοιχός· ἡ πλεονεκτητῶν. μάπον γὰρ εἰδὲν· μέτρα· ἐξυπνῶς δὲ αἰσθάνεσθαι, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.

51. μεγαρίων δάκρυα.] Ἐπὶ πλῆθος ἐν τῇ μεγαρίᾳ σκόροδα φύε-
ται· εἰρηται ἐκ τῶν περὶ αὐτοὺς δακρυόν-
των· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι τῷ βασι-
λείῳ αὐτῶν δοτοῦνόντων, ἡναγκα-
σθῶσαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
δακρύσαι· ὁμοία τῇ· Πρὸς σῆμα μη-
τρὸς θρηνεῖν.

52. μένε ὅς ποτε ἐσπίνην.] Ἐπὶ τῇ
βραδείᾳ.

53. μένε θεαῦ ἰμὸν σε παῖδα φιλή-
σωντα.] Ὅμοια τῇ περὶ πρᾶ.

54. μεθ' ἡμῶν ὀπόμετεψ̄ τῷ
πατρὶος ἀργύρου.] Ἐπὶ τῇ μετὰ τὴν καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ σδοκῶντων ἀφ' ἑλπίδας.

55. μέγας κελῆσθς ἐν μικρῷ πρᾶγ-
ματι.] Ἐπὶ τῇ πλεθυνόντων τέχνη ὅ-
τι μείζων ἢ ἀλτὶ γὰρ πινος δὴ μερῆς πινος,
Εὐδαμίδας ἔφη πρὸς τὸν ἐρωτῶντα,
πιδάπεις τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι.

56. μεγαλεκη σφίγγας.] Πόρνας
πινεῖς ὕτως ἐκαλοῦντο.

57. μέζονα βοᾷ δάφνης χλωρῆς
κασιμῶν.] Ἐπὶ τῇ μέζονα βοῶντων.

58. μέζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ὅτι
μαχαίρα.] Σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐ-
τῷ ἰδοῦν.

59. μελαίων σωφρονέστερος.]
Ἐπὶ τῶν πάντων σωφρόνων ἦν δὲ ὁ με-
λαίων σώφρων.

60. μελαμπύγων μὴ τύχης.] με-
λάμπυροι ἐγένοντο πέρτεροι Λίμνης ὑφοί-
ακολεσμένοιων δι' αὐτῶν, πολλὰ ἢ μή-
περ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μὴ ποτε ἐμπύσω-
σιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπύσιντες ὅν εἰς
Ἡρακλέα, ἐν αὐτῷ ἰδοῦν. ἔλεγε αὐτὸς
ἐρῶν αὐτὸς μελῶντας ἐκ κατὰ κύνωντας,
ἐπυθάνετο πρὸς αὐτοῦ· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι
λόγιον ἦν τὸ τῷ μητρὸς, ἐμπύσιντες ἡμᾶς
εἰς δασύπρωκτον, καὶ μελῶντας τὸν Ἡρα-
κλέα ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὸς τῷ δισμῶν.

51. *Megarensium lachryma.*] Quo-
niam in Megarensium tractu plurimum
allij nascitur. Hinc parœmia nata, de ijs,
qui lachrymari se fingunt. Alij dicunt quod
cum mortuus fuisset eorum rex, ab eius
uxore omnes lachrymari compulsi fue-
runt. Similis illi parœmiæ: *Ad sepulchrum*
nouerca lachrymari.

52. *Bos herbam aliquando expecta.*]
De ijs, quæ tardè adueniunt.

53. *Expecta vetula puerum mentem,*
ut te osculetur.] Similis priori.

54. *Medimno dimetior paternum*
argentum.] De ijs, qui magnum atque
confertum luctum expectant.

55. *Magnus oblectator in re parua.*]
De ijs, qui arte quapiam vili prorsus &
ignobili, ad ingentes opes perueniunt.
Cum enim psaltes quidam feliciter age-
ret, Eudamidas querenti, quantus ille
sibi esse videretur, hoc respondit.

56. *Megarica sphinges.*] Meretrices
quasdam ita appellabant.

57. *Magis clamat lauro viridi dum*
uritur.] De clamosis.

58. *Magnificentius de se sentit quam*
Peleus ob gladium.] Ille etenim illi in
modestiz præmium datus fuerat.

59. *Melanione temperantior.*] De
planè castis: talis enim Melanion fuit.

60. *In Melampygos ne incidat.*]
Melampygi duo fuerunt improbi Limnæ
filij. Qui cum insolentius se gererent,
sepe marer illis dicebat, cauere ne in
δασύπρωκτον, hoc est in virum hirsuto
podice inciderent: cumque in Herculem
incidissent, & ille in ligno abs se suspensus
capite deorsum ridentes vidisset, causam
eius quaesiuit. Qui matris oraculum illi
retulerunt, fore ut aliquando in potesta-
tem viri hirsuto podice redigerentur.
Tum Hercules & ipse ridens, vinculis so-
lutos dimisit.

61. *Mutabilior Metra.*] De Metra Erifichthonis filia ferunt, quod quando-
cunque vellet, formam mutaret. Cete-
rum ridicula hæc fabula. Quomodo enim
verisimile est, ex puella bouem fieri, aut
canem, aut auem? Res autem sic se ha-
bet: Erifichthon vir Theffalus fuit, qui re-
familiari absumpta ad pauperiem reda-
ctus est. Erat autem illi filia Metra no-
mine, tanta formæ præstantia, ut quis-
quis illam vel solum aspiceret, protinus
adamaret. Argento autem tum temporis
homines sibi mulieres non comparabant,
sed eius loco alij quidem dabant equos,
alij boues, nonnulli oues, aut quidquid
Metra volebat. Dicebant ergo Theffali,
videntes quæ vitæ sunt necessaria Enich-
thoni congregata, quod Metra ei equus
fieret, & bos, aliaque de quibus fabula.

62. *Melos Agrei.*] In eos, qui mu-
sico suo cantu oblectant. Agreus nomi-
ne, natura volatilis, merulæ genere af-
finis, cute niger, lingua canorus, meritò
Agreus est appellatus; nam musica sua
modulatione atque illecebra auium deli-
catissimas quasque aduolantes trahit.
Sciens autem naturalem hanc facultatem
sibi indicam, seipsum audiens demulce-
tur: venatu autem, quæcunque in illum
incidunt capiens, repletur: ipsum si quis
venetur & cauea coercet, mutam habet
auem; quasi venatorem suum ob serui-
tutem silentio suo viciscatur.

63. *Magnum quid est, in rebus ad-
uersis sapere ut oportet.*] Democriti.

64. *Magnanimitas est, leniter fer-
re iniuriam.*] Eiusdem.

65. *Nihili alia ad Crotonem vrbes.*
Quod Croton reliquis Italiæ urbibus vi-
nili fortitudine reliquaque felicitate præ-
staret.

66. *Methysocottabus fidas.*] Hoc est,
sonus. Platæ est ænea quædam patera,
quam sub medium cœnæ plenam vini ap-
ponebant: deinde in minora pocula vi-

61. Μετρήθητι πρὸς τὴν Μητέρα.]
Περὶ μητέρας τῆς Ἑρμίσχθου Φασίν,
ὡς ὁ ποιητής, ὅτι βύλοιτι ἀλλόσφι πλὴν
ἰδίου· ὁ δὲ μῦθος κατὰ γέλας· πῶς
γὰρ εἰκὸς ἐκ κέρως γενέσθαι βοῦν, ἢ αὐ-
θις κύναν, ἢ ὄρεον; τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὡ-
δε· Ἑρμίσχθων ἦν αἰεὶς θετταλὸς, καὶ
Διὰ Φειρέας ἐκ χημάτα, πένης ἐγένε-
το. ἦν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ καλὴ καὶ ὡραία,
μήτρα ὄνομα. ὅς τις ἡ εἶδεν αὐτὴν, ἤρα
ταύτης· ἀνεγύριον μὲν οὖν οἱ τότε ἀνθρώ-
ποι σὺν ἐμνήσδοντο· ἰσίδωσαν δὲ οἱ μὲν
ἵππους, οἱ δὲ βῆς, πένες δὲ προβάτα, ἡ δ'
αὐτὴ ἐβέλη ἡ μήτρα· ἔλεγον οὖν οἱ θετ-
ταλοὶ ὁρῶντες ἀνθρώποις μὲν τῷ Ἑρμίσχ-
θωνι τὸν βίον, ὅτι ἐγένετο ἡ μήτρα αὐτοῦ,
καὶ ἵππων, ἔβες, καὶ τ' ἄλλα. ἀφ'
ὧν ὁ μῦθος.

62. μέλι· Ἀγρέως.] Ἐπὶ τῇ ὁ-
μοίᾳ κηλουῶτων λέγει· ἡ Ἀγρὸς δι-
καίως τῷ γὰρ τοι μέλι αἰρεῖ τῶν ἄλλων
ὀρεῶν ἐκ ἀπλά· παρατεττόμενα, τῇ τῆς
ὁμοίας διέλεξε. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυὲς
αὐτῷ πλεονέκτημα, ἀκύναν μὲν ταυτοῦ
ἐφ' ὅσον· ἐθρῶν τ' ἐκ παρασόντα, ἐμπό-
στα. τὰ πρὸς οἷς πρὸ ἐπ' ἡρατος, καὶ ἐκ
οικίσκου καθεῖρεν, ἐκ τ' ἁφῶν τὸν ἐρῖν·
ὥσπερ ἐν τὸν ἡράσσαντε ἀμυνόμενον
ὑπὲρ τῆς δολείας τῇ σιωπῇ.

63. μέρα τὸ ἐκ συμφοραῖσι φρονεῖν
ἀδῆ.] Δημεκρίτης.

64. μεγαλοψυχία τὸ φέρειν πρῶτος
πλημμέλειαν.] Τὴν αὐτὴν.

65. μάταια τὰλλα πρὸς Κρότωναν
τάστα.] Ὅτι διέφερε ὁ Κρότων τῶν ἄλλων
ἰσχυρία πλεον ἐν ἀνδρείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ
διδαιμονίᾳ.

66. μέθυσοκόταβος ἐγένετο.] Πλά-
ταξ χαλκὴ φιάλη, ἣν μετὰ τὴν δεῖ-
πνον ἐπιθέτωσιν οἱ πεπληρωμένοι. αἶψα
εἰς μικρὰ πώτριά ἐμβαλόντες οἶνον,
εἰς

εἰς ταύτην ὥστε ὕψους ἐρρίπισται ὅτι τὸ
ψόφον ἐνπλήσται· ὃς ἐκαλεῖτο κὼττα-
βου, ἐπηνέειτο ἧ ὁ μεῖζονα ψόφον πωῶν·
ἐκ τούτων οὐ μὲν σκεῖται βου.

67. μελίτριοι κύνες.] Ἐπὶ τῶν
ὅτι πρὸς τρεφομένων τῶν γὰρ κυ-
νῶν, οἱ μὲν ἰχθυοῦσι· οἱ δὲ, ὁμοίως πῶς
θηρίοις χωρεῖσιν· εἰ δὲ ὅτι φυλακῇ
τῶν κτημάτων εἰκουροί. οἱ δὲ ὅτι
πρὸς τοῖς.

68. μεῖζον μοι πηράν, ἵνα μὴ
βασκαίνῃς με.] Τὸ γὰρ πηράνόν φασι
βασκανίας φάρμακον εἶναι· αἷς Ἀρσεν-
πλης ἐν πῶς περὶ λήμασι.

69. μερὶς ἐπὶ ζῆ.] Τῶν διωαλιπ-
ρων ἀρπαζόντων ὡς τροφῆς τῷ ἀδελφεῖ-
ρων, καὶ ὅτι τῶν ἐκέναν πηγνομένων,
ἐπεὶ ἀρὰ αὐτοῖς βοηθῆν ἐκιδύωνται,
ἐπενοήθη ὁ μερυσμός· καὶ ἐκαστος ἐκάσῃ
τὸ ἴσον λαμβάνων, ἐπὶ φωνῇ· μερὶς ἐ-
πὶ ζῆ· ἢ καὶ ἄλλως· μερὶς ἐπὶ πηρῇ.

70. μετὰ λέσβιον αἰοῖδον.] Παρὰ
κρατίνῃ παροιμίᾳ λεγομένη, ὅτι τῶν
πρὸς πρὸς φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαι-
μόνιοι τὴν λέσβιον κητεροῦς πρώτους
περὶ σκαλοῦν. ἀκαταστάτης γὰρ π-
τε τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμός ἐγένετο,
πρὶν λέσβιον ὡδὸν μετὰ πῶν περὶ· οἱ δ' ἐξ
Ἀλίου τέρπανδρον ἐφ' αἶμαλιν φέ-
ροντα μετὰ περὶ ἀμφοῖς, ἤκουσαν αὐτῶν ἐν
πῶς συοσιτοῖς καὶ κατετέληξαν· ἢ διότι
Λακεδαιμόνιοι ἐπιστάζοντες μετεπίμ-
ψαντο ἐκ λέσβων πρὶν μετὰ τέρπαν-
δρον, ὡς ἤρμωσαν αὐτῶν ὡς ψυχῆς, ἐπὶ
τασιν ἐπαύσαν· εἰπὼς ἐν ὅτι πάντα με-
σικῆ ἵνους ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐλε-
γον, μετὰ λέσβιον ὡδὸν.

71. μετὰ μεσῶν Κόρυδον.] Ἐπὶ
τῶν ἀπειδαιτῶν πεπαυμένων συνόν-
των· καθ' ὡς κελσιν δὲ ἀναγνωστοῖς.
ἐμοῖα τῇ, Καρική μετὰ.

num infundentes, in illam ex alto projecie-
bant, quo sonitus excitaretur. qui cotta-
bus vocabatur. Laudabatur autem qui
maiorcm strepitum concitasset : atque
hinc Methysocottabus.

67. *Melisei canes.*] In eos, qui pro-
pter solam oblectationem delicatè enutri-
untur. Canum enim alij sunt indagato-
res, alij cum feris in pugnam congregi-
untur, nonnulli domum & res ibidem
custodiunt; alij denique qui solius vo-
luptatis causa aluntur.

68. *Rutam mihi impertire, ne me
fascines.*] Rutam enim aiunt aduersus fas-
cinum esse amuletum, ut ait Aristoteles
in Problematibus.

69. *Portio, non ingulatio.*] Cum
potentiores imbecilliorum victum rape-
rent, illosque ea de causa iugularent,
quod se defendere illi non possent, exco-
gitata partitio est. Cumque æquam sin-
guli partem caperent; exclamabant, Pars
non ingulatio.

70. *Post Lesbium cantorem.*] Pa-
ræmia est apud Cratinum usurpata de il-
lis qui secundas ferunt. Lacedæmonij enim
Lesbios cirhæzados primi aduocarunt.
Cum enim illorum vis aliquando tu-
multuaretur, oraculum editum est, Les-
bium cantorem esse aduocandum. Illi
itaque Terpantrum ob cædem exulan-
tem Antissa accersitum in Syllitijs cum
audiuissent, à tumultu cohibiti, & quieti
pristinæ redditi fuerunt. Aut quod cum
Lacedæmonij in seditione essent, ex Les-
bo musicum Terpantrum arcerisuerunt,
qui illorum animos composuit, & seditio-
nem sedauit. Si quando igitur postea La-
cedæmonij musicum audirent, Post Les-
bium cantorem dicebant.

71. *Cum Musis Corydus.*] De indo-
ctis qui cum eruditis versantur. Cum ge-
stu autem quodam legendum. Paræmia
similis illi: *Carica Musa.*

72. *Cum litteris Ephesijs luctaris.*] De ijs, qui incantationibus & prestigijs præstant. Nam litteræ illæ incantationes quædam erant difficiles intellectu, quas etiam Cræsus in pyra pronuntiavit. Quin & in ludis Olympicis cùm Milesius atque Ephesius inter se luctarentur, Milesium non potuisse luctari, eò quod aliter Ephesias litteras in talo gestaret: quo comperto, litterisque illis triginta numero ab eodem solutis, deinceps Ephesium cecidisse ferunt.

73. *Finito bello, auxiliante.* Et: *Post Marathoniam pugnam.*] De ijs, qui post occasionem aliquam periculi plenam, in aliam incidunt priore non minorem.

74. *Potat aquam metro, sed edis mazam sine metro.*] Versus hic in paræmiâ abiit occasione oraculi quod Apollo Sybaritis reddidit. Iniuriosi enim homines cùm essent, & qui sine mensura biberent, per Crotoniatis perierunt; ijs autem qui effugerant, hoc oraculum datum.

75. *Mellis medulla.*] De rebus valde dulcibus.

76. *Magnum est os anni.*] Hoc est, Multa omnium in loquendo libertas, propter anni vbertatem.

77. *Metragyrti mors.*] Hic in Atticam veniens, mulieres matri decorû initia bat, ut isti loquuntur quem Arhemenses, capite arcepto, in barathrum præcipitantes interemerunt. Pestilentia autem exorta, oraculum illis est redditum, interfectum esse placandum. Eam ob causam curiam ædificaverunt eo loco, ubi Metragyrtum occiderant, locumque circumspicientes, illum matri Deum consecrarunt. Statua etiam Metragyrti collocata. Vtebantur autem loco illo, Metroo nuncupato, in quo leges suas adseruabant, & barathrum terra oppleuerunt.

72. μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίης.] Ἐπὶ τῶν ἐπωδαῶν ἰσχυρόντων. αὐτῶν δὲ ἦσαν ἐπωδαὶ πνικε δυνάμει καλῶνται. καὶ καὶ Κρῆτος. ὅτι τῆς πυρρῆς εἶπεν· καὶ ἐν Ὀλυμπίοις μιλήσει καὶ Ἐφεσος παλαιόντων, τὴν μιλήσειν μὴ δύνασθαι παλαίειν, ἀλλὰ τὴν ἐπιερὸν ὡς τὴν ἀσφαλὲν ἔχειν τὰ Ἐφεσίου γραμμάτια. Φαιεῖ δὲ γινώσκων ἐλυσέντων αὐτῶν τριάκοντα ἐξῆς, πιστὴν τὴν Ἐφεσον.

73. μετὰ πλεονεξασθῆναι ἢ συμμαχία. Καὶ, μὲν μαρεθῆνα, μάχη.] Ἐπὶ τῶν μὲν ὑποθήσειν ἵνα ὅτι κίνδυνον, ἐπὶ ῥα ἐντυχίνων σεκιλάθον τὴν περὶ ῥα.

74. μέτρησεν ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίως δὲ μάζας ἔδοντες.] Οὗτος ὁ εἶδος οἷς παροίμιας περὶ ἐξ, ἐκ τινος χρησμοῦ, ὃν αἰετὸν ὁ θεὸς συβάρηται. ὕδωρ γὰρ ὄντος καὶ ἀμετρώσι, ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν Κροτωνιάτων· τῆς ἐνὶ ἀσφαλὲς ὡς αὐτῶν, ὅπως ἔχρησθη.

75. μελιτὶ μινός.] Ἐπὶ τῇ ἀγαστῇ ἡδονῇ.

76. μέγα τὸ σῶμα τῆς ἐν αὐτῇ.] Οἶον, πολλὴ πέρρησις πάντων, εὐφροσύνης γινώσκων.

77. μητραγύρτης θάνατος.] Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικὴν. ἐμύνη πᾶς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θένων, ὡς ἐκείναι φασὶ· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβαλόντες εἰς βάρεθρον ὅτι κεφαλὴν τρεῖς δὲ γινώσκων, ἔλαβον χρησμοῦν ἰλάσασθαι τὸν πεφονδευμένον, καὶ ἀλλὰ τὰ ὡς δόμοισιν δικαστέον, ἐν ᾧ αὐτοὶ τὴν μητραγύρτην. καὶ ὡς φερόμενος αὐτὴν καθέρεωσαν τῇ μητρὶ τῶν θένων ἀσκήσαντες καὶ ἀδριάντα τῇ μητραγύρτην. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρώῳ δεχόμενοι καὶ νομοφυλακίαν, καὶ αὐτοὶ αὐτοὶ καὶ τὸ βάρεθρον.

78. καὶ

78. μὴ πρηνέσῃς πρὶν ἵνα.]
ἐπὶ τῶν σφῶν καὶ πρηνέσῃς ἵνα.

79. μὴ παρὲνδεγῆμαι πρὶν πλοῦτῆ-
σαι ἰδὲς.] Ἐπὶ τῶν ἀκαίρων καὶ ῥα-
θύμως ποιούντων πρὶν. Εὐμενὲς γὰρ Πη-
λεΐδης ἐπὶ Περσέως, ἰδοὺς τιθάν-
αι τῆς δὲ Φήμης εἰς Πέρραμον κα-
μιωδίστης, Ἀττάλῃς ὁ ἀδελφὸς
αὐτῆς, περὶ τὴν δαίμονα, καὶ
τὴν γυναῖκα γήμας, ἐβασίλευσε. Πη-
λεΐδης ἦ πρηνὴς τῶν πρὶν ἀδελφόν,
ἀπῆντησεν ὡς περὶ εἰδὼς μὴ τὸ σωματι-
φυλάκων, δωρεάσθαι ἔχων. Ὁ δὲ Εὐμε-
νὲς φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν καὶ
σφῶν πρὶν εἰπὼν τῶν, ἔδεν ἄλλο σφῶν
πάντα τὸν βίον ἔτ' ἔπειν ὑπὸ πῶν, ἔτ'
ἐπῆρσεν ἀλλὰ ἐπὶ πλοῦτων, ἐκείνῃ τὴν
γυναῖκα καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέλιπε.

80. μὴ δὲν κατὰ θεὸν ὄψῃ.] μὴ
πάντα Πηλεΐδης ἐπὶ ταῖς δαχαῖς.

81. μὴ τίφῃσιν φάγωμαι, εἰς αἰθέρα
κίον πίος.]

82. Μὴ κακὲργα πρὶν μεσικὴν.]
Ἄντ' τῶν, μὴ ἀνύμφοις λέγει. Ἐμμερπῆς
ἦν τῶν, φρονίος τῶν μεσικῶν σκεπάρ-
νῃ πρὶν δύο τὸ ἐνεία γὰρ ἐκτεμῶν.

83. μὴ τιμωρὸς δὲ τῆς, ἡ κακία
πρὶν ἐσιάζεσθαι.] Προκοπίου.

84. μὴ παντὶ ἐμβαλῆναι δεξιάν.]
Ἄντ' τῶν, πρηνέσῃς ἢ δὲ σωματὶ ἀσ-
σαν.

85. μὴ φορῶν ἐπὶ δακτύλιον.] Ὅτι
δὲ τὸν βίον Πηλεΐδης, καὶ μὴ δὲ δεσ-
μῇ πρηνέσῃς αὐτὸν.

86. μὴ ἐπὶ καρδίαν.] Ἦντι μὴ
βλάβῃ τὴν ψυχὴν, πρὶν φρονίον αὐ-
τὴν κατελεγεῖν.

87. Μὴ Πηλεΐδης Πηλεΐδης ὅπως ἐλ-
πίσας.] Τῶν ἐπὶ, μέλλουσιν δοθέντας,
ἐπὶ τὸν βίον πρηνέσῃς ἐπὶ, ὅπως
φορῶν δακτύλιος καὶ μὴ ἀνύμφοις.

78. *Ne venatum ante tempus exci-
tes.*] In eos, qui intempestivè aliquid
faciunt.

79. *Non ante ducas, mortuum quam
rescis.*] De ijs, qui non in tempore, ac
negligerter quid agunt. Eumenes eni-
m à Perseo insidijs appetitus, vitam si-
nissile putaretur, famà Pergamum delatà,
Attalus frater imposito sibi diademate,
uxorem eius sibi duxit ac regnavit. Intel-
ligens autem fratrem viuum esse, iam-
que appropinquare, obuius ipsi procef-
sit, ut adlueuerat, unà cum stiparotibus,
lanceolam gerens: quem Eumenes bene-
uolè amplexus, verba illa in aurem illi di-
xit. Nihilque aliud per totam postea vi-
tam, quod aliquam suspicionem ei mo-
ueret, aut locutus est, aut fecit, sed
moriens ei & uxorem & regnum reli-
quit.

80. *Nihil contra bouem preceris.*] Non omnia precibus esse committenda
monet.

81. *Ne cinerem fugiens in prunas
incidat.*]

82. *Muscam ne vities.*] Hoc est, Ne
absolva loquaris.

83. *Vbi virtuti suus honos deest,
improbitas licentius grassatur.*] Pro-
copij.

84. *Ne cuius dexteram porrigas.*] Pro eo quod est, ne citò cum quopiam
quid contrahas.

85. *Anulum ne gestato.*] Quòd oporteat vitam rectè instituire,
neque seipsum vinculis illigare.

86. *Cor ne edito.*] Quòd non oporteat
animam laxare, & curis illam attere-
re.

87. *Ad finem progressis non est re-
deundum.*] Hoc est, Morituri iam, & fi-
nem vitæ propè adesse videntes, mo-
deratè id ferre debent, neque animo de-
ficere.

88. Non à chytroprode baud sacra-
to sumptseris escam.) Hesiodi.

89. *Ne rem defini nisi partem audi-
ris utramque.*] Democriti monitum.

90. *Defunctorum loculos ne moueas.*] In homines lucri cupidos. Semiramis sepulchro à se facto inscribitur: *Quicumque* *tex pecunia indugerit, aperiens sepulchrum,* *quantum voluerit capiat.* Darius ergo illud aperiens, pecuniam quidem non inuenit, sed in litteras incidit ad hunc modum conscriptas: *Nisi improbus vir es, & pecunia inexplebilis, defunctorum sepulchra non mouises.* Hinc ergo admonitoria parœmia deducit.

91. *Malo ferire.*] De ijs, qui ad amorem quempiam alliciunt.

92. *Cum non sis Syrus, ne Syrum agas.*] De ijs, qui præter dignitatem aliquid faciunt.

93. *Ne apud me varia.*] Hoc est, Ne
versutijis vtare contra amicos.

94. *Medica mensa.*] De luxuriosis: delicata enim mensa Medi utebantur.

95. *Ne moucas malum benè situm.*] De ijs, qui aliquem irritant suo malo.

96. *Neque mel, neque apes.*] De
ijs, qui rem quampiam optabilem habere
nolunt per laborem.

Ne ignem ad ignem.] Carbonarius in camino adustus hoc ait. Vsurpatur in eos, qui in mala quotidie incidunt.

98. *Non cum leone capra decertem
fero.*] Deijs, qui sunt viribus impa-
res.

99. *Nec stipulam mouere.*] De
quietis.

100. *Ne gladium tollas mulier.*] De
ijs, qui auxiliari nequeunt.

88. μηδ' ἐπὶ χυτρώσιν ἀεὶ πύ-
ρίπιν ἀνελόντα ἐσθίν.] Ἡσιόδου.

89. μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμ-
φὼν μῦθον ἀκρίσης.] Δημοκρίτης.

90: Μὴ νεκρῶν ψυχὰς κίνει.] Ἐπὶ τῇ
Φιλαργύρῳ. ἡ γὰρ Σμύρναμις κατὰ-
σχολάζασκε τὰ Φοιν, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὅς περ αὐ-
τῶν χρημάτων διεθῆ βασιλεύς, διελὼν τὸ
μνημεῖον, ὅπως βύλεται λαμβανέτω· Ἄ-
ραϊ· οὐ διελὼν, χρημάτων μὴ ἀχ-
εῖρε. γράμμασι δὲ ἐστὶν αἱ, πᾶσι Θε-
ζουσι· εἰ μὴ κακὸς ἦτορ αὐτῶν καὶ χρη-
μάτων ἀπολῆς, οὐκ αὐ νεκρῶν ψυχὰς
ἐκίνεσε.

91. μήλω βάλλεν.] Ἐπὶ τῶν εἰς
ἔρωτα ἐπαγομένων ἱταίς.

92. μή ὦν Σύρ(ε), μὴ σύρ(ε).] Ἐπὶ
τῶν περ' ἀξίας το ποιούων.

93. μή πρὸς ἐμὲ τῆ πικίλα.] Τῶτ' ἐστὶ, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τὴ φιλῶν.

94. μηδική τράπεζα.] Ἐπὶ τῶν
πύλων ἀβροδίαται γὰρ οἱ μῆδοι.

95. μή κίνει κακὸν εὐκείμενον.]
Ἐπὶ τῶν ὀδρακνισμῶν πινὰ ὅτι σφε-
πέρα βλάβη.

96. μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσαις.] Ἐπὶ τῶν μὴ θαλασσιῶν πεθεῖν π. ἀκ-
τῶν μετὰ πόνκ.

97. μή πῦρ ἰπὶ πῦρ.] Ἀνθρακὶς
ἐκπυράζον· ἐν τῇ καμίνῳ, τῷ το-
λῶν· ἰπὶ τῶν κακοῖς συνεχέστρον πῶ-
πι πόντων.

98. μή πρὸς λέοντα δορκάς ἀψα-
μῇ μαχῆς.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνι-
στων.

99. μή κάρφει κινῶν.] Ἐπὶ ταῖς
ῥήσιν.

100. μή μάχαιραν αἶρει θῆλυ.]
Ἐπὶ τῶν ἀδυνατίων βοηθεῖν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιγ'

CENTVRIA XIII.

1. **Μ**ὴ κίνει Καμαρίνα.] Λίμνη ἦν, ἣν μετοχεύσκει βελόμυροι ἐκρήσαντο τῷ ἡῶ, ὃ δὲ εἶπε, μὴ κίνει Καμαρίνα· οἱ δὲ ὠρσάμενοι ἐβλάβησαν· οἱ δὲ Φασβοτήνην δυσώδιας συνεπίμψαν ἐν τῷ κινεῶσθαι.

2. μήτε τυφλὸν ὁδηγόν, μήτε αἰόη-
τον ζυμωλόν.] ὠραίνετικὴ ἐστὶ.

3. μὴ παιδὶ μαχαίραν.] Μὴ πῶς ἀπαίρεις ἐκ χειρὸς ἐν πᾶσι μάστιγα μέγα-
λα· μὴ πως καθ' ἑαυτῶν χρίσανται.

4. μὴ ἐκτὶ τῷ Ἄβυδον.] Λεῖπει, ὠραίνετικὴ. ὅτι τῶν ἀγκυδιωδόντων.

5. μήτε νῆν, μήτε γραμματεῖα.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν· ταῦτα γὰρ ἐκ παιδοῦ ἐν τοῖς Ἀθηναῖς ἐμαίθοντο.

6. μηδέποτε μηδεὶς μεγαρέων γένοι-
ται σοφώτερος.] Ἐπὶ τῷ αἰαδῇ τῆς χα-
λεντοσύνης· οἱ δὲ τῷ ἔλεγον.

7. μὴ λόγους αὐτ' ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν πνός ἀξιοῦστων τυχεῖν.

8. Μῆλ' ἀμοι' Ἐσπερίδων ἰδωρήσω.] Ἐπὶ τῶν πολυπλῆ χειρῶν· λέγουσι οἱ γυναικίς πνεις ἦσαν Ἐσπερίδες· ταῦται δ' ἦν μῆλα χρυσοῦ ὅτι μελίαις, ἀφύλαστοι δράκων' ἐφ' ἃ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐσπράττετο· ἔχει δὲ ἡ ἀληθινὰ ὥδε· Ἐσπερίον ἦν αὐτὸν μιλῆσιον, ἐς οὗ καὶ ἐπὶ Κερῖα, καὶ εἶς θυγατέρας δύο, αἱ ἐκαλοῦντο Ἐσπερίδες· τῷ τῷ δὲ ἦσαν οἱ καλαὶ ἔγκαρποι, οἱ καὶ καὶ νῦν αἱ ἐν μιλῇ. ὅτι τῷ δὲ ὀνομάζοντα χρυσῶν· κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός· ἦσαν δὲ ἐκείνη κάλλισται. μῆλα δὲ καλεῖται τὰ πρὸ βαλῶν· ἰδὼν δ' ὁ Ἡρακλῆς

1. **N**e moueas Camarinam.] Palus erat, quem aliud de-
flectere volentes, Apolli-
nem consuluerunt, qui respondit, Ne
moueas Camarinam. Qui non obtempe-
rantes, damnum sibi contraxerunt. Alij
dicunt stirpem esse, quæ tetrum odorem
emittat si moueatur.

2. Neque cecum viæ ducem, neque
imprudentem consiliarium.] Admonito-
ria est.

3. Ne puero gladium.] Hoc est: Ne in-
expertis negotia magna committas, ne
quando contra seipsum utantur.

4. Ne temere Abydum naniges.]
De ijs, qui se periculis subijciunt.

5. Neque natate, neque litteras.]
De indoctis. Illa enim à puero Athenis
discebant.

6. Ne quis unquam Megarensibus
sapientior fiat.] De stupido inter se io-
cantes hoc usurpabant.

7. Ne verba pro farina.] De ijs, qui:
aliquid consequi student.

8. Mala mihi Hesperidum dono de-
disti.] De ijs, qui aliqua magni pretij lar-
giuntur. Ferunt autem, mulieres quas-
dam Hesperides fuisse, quibus aurea ma-
la erant in arboribus, quas draco serua-
bat: ob quæ mala etiam Hercules bellum
gessit. Res autem ita se habet. Hesperus
vir Milesius fuit, Cariam incolens; ha-
buitque filias duas, quæ Hesperitides vo-
cabantur: fueruntque huic & oues pul-
chræ ac sæcundæ, cuiusmodi etiam nunc
Mileti; quæ ob hoc etiam aureæ voca-
bantur: pulcherrimum enim est aurum,
ut & ipsæ pulcherrimæ. μῆλα autem ο-
ues nuncupantur, quas cùm Heracles
prope

prope mare pascentes viderer, abactas in nauem imposuit, & pastorem earundem, nomine Draconem, domum reduxit, mortuo iam Hespero: sed viuis tantum liberis. Vnde homines dicebant, Vidi-mus aurea mala quæ Hercules occiso cu-stode Dracone ex insulis Hesperidum ab-duxit.

9. *Semper pullus tuus paruus.*] In eos, qui se ob statutz breuitatem iuuenes esse dicunt.

10. *Odi memorem compotorem.*] De ijs, qui exaetè meminisse aliquid ni-tuntur: cum qui bibunt, magis obliuisci debeant.

11. *Parum quid detrimenti passus, ne propterea amico maledicas.*] Thaletis Milesij.

12. *Vna earum qua in pharetram.*] De ijs, qui prosperum aliquem diem agunt. Mos enim erat Atheniensibus, post cœnam semper pharetram capere: & si si-ne molestia ille dies transijisset, candidum calculum in illam projicere: si grauius, nigrum. Cumque coningeret aliquem emori, calculos ex pharetra effundebant ac numerabant: & si nigri plures inue-niebantur, dolebant, tanquam laboriosè ille vixisset: si candidi plures, felicem fuisse iudicabant. Aristides autem ait, candi-dam diem dici à calculis iudiciarijs, quo-rum candidi victoriam, nigri condemna-tionem adferunt.

13. *Certamen exile haud decius ma-gnum parit.*] Sophoclis.

14. *Vna hirundo non facit ver.*] Hæc dicti huius sententia: vna dies non efficit, vt sapiens ad perfectionem perue-niat. In Alexandri Pythi filij tentorio hi-rundo nidulata, rem, quam adorful fue-rat, minimè probam, nequaquam felici-ter ab ipso conficiendam significauit. Alia

βεσκόμῃ αὐτὴ τὴν θάλασσαν, περιερά-
σας· ἐνέειπε εἰς τὴν ναυὺν· καὶ τὴν πυρρῆα
αὐτῶν ἐνέμαπτε δρᾶσθαι, εἰσάγειν εἰς
οἶκον, οὗ ἐπὶ ζῶντι· τὸ ἑσπέρην, ἀλλὰ
τῶν παιδῶν αὐτῶν· ἄλγειν οὐκ οἱ αὐθρο-
πι, ἑθισσάμεθα χρυσῶν μῆλα, ἀΐ ἑθα-
κλῆς ἡγάγειν ἐξ ἑσπερίδων, τὴν φύλα-
κα δόπτεταινας τὴν δρᾶσθαι.

9. μικρὸς αἰὶς εἰς πῶλες.] Ἐπὶ τῇ
θαλάττῃ ἡλικίας, νεάζειν λεγόν-
των.

10. μισῶ μνάμενα συμπίπτειν.] Ἐπὶ
τῶν ἀμελῶς περὶ αἰσθημάτων μνημονεύον-
των· οἱ πίνοντες σπινθῆρας μᾶλ-
λον ἐφείλονται.

11. μικρὰ ἐλαττέμεθα, τὴν φί-
λον κακῶς μὴ λέγειν.] Ἐκ τῆς δόξης ἡγ-
μάτων θάλασσαν τῶν μελῶν.

12. μία τῇ εἰς φαιέρεται.] Ἐπὶ τῶν
ἀγαθῶν ἡμερῶν ἀγαθῶν ἡμέραν. ἔθος γὰρ
πῶς Ἀθηναίους μὲν τὸ δεῖπνον, αἰὲ λαμ-
βαίνειν τὴν φαιέρεται· καὶ ἐν αὐτῇ αὐτῶς
ἀγαθῶν λευκὴν καθίναν ψῆφον εἰς
αὐτῶν· εἰ δὲ ἐχθρῶς, μέλαινα· δόπτε-
ταινας δὲ τῶν ψήφων ἐκ τῆς φαιέρεταις ἐκ-
χεῖν, ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν αὐτῇ μέλαινα
πλείους ὄροντο, ἀχθῶς, ὡς σπινθῆρας
βεβρωκῶς· εἰ δὲ λευκῶν, ὁ δαίμων ἔδει-
κναι ἡμερῶν ἀγαθῶν· δὲ φησι λευκὴν ἡμέραν λε-
μεῖν, δὲ δικαστικῶν ψήφων. ὡς αὖ μὲν
ῥόδα, ἡλικίαν· αἰ δὲ μέλαινα, τὴν κατὰ
οἶκον φέρει.

13. μικρὰ δὲ ἀγῶν· καὶ μὲν ἔρχε-
ται κλῆρος.] Σοφοκλῆος.

14. μία χελιδὼν ἴαρ καὶ πτεῖ.] Βε-
λεται δὲ εἰπεῖν, μία ἡμέρα καὶ πτεῖ τὴν
σφῆν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν. Ἐν τῇ
Ἀλεξάνδρου, τῷ Πύρρῳ παιδὶ, σκηπ-
τῶν χελιδὼν νεοττίσκειν, εἶτα μὲν τὴν ἀπὸ τῆς
τῶν πτεῖν αὐτῶν, ἐφ' ὅντι οὐκ ὡς
μὲν ὑποσημαίνειν, καὶ παντὶ τῷ ἄνθρωπῳ
ἀγαθῶν.

ἀντιόχῳ· καὶ Ἀντιόχῳ δὲ νεοτίδωσσι
ἐς αὐτὸν ὅτι μέλλοντα οἱ ἀπεινότησιν αὐ-
τῶν ἵσταντο. αἰελῶν ἣ ἐς τὰς μέδους,
ἢ ὅτι μὲν ποὶ ἐκίπταν ἤλθεν ἐς τὰς Σύρας·
ἀλλ' ἱαυτὸν κατὰ ἵνα ἔωσιν κρημένον. ὡρ-
μητο ἣ ἀρεὰ ἵππῳ περὶ ἔξιν ἢ κρησὶν καὶ ὕ-
πης· ἡνίκα ἣ ἐξέλιπον τὴν ἀκρόπολιν τὸ
πρῶτον Διούσιον, συνήντησαν οἱ καὶ
αἱ νεοτίδωσσι χελιδόνες ἐκείνης· καὶ
ἱματίζοντο τὴν ἐπένεδον.

15. μίνθην ἐς πολίμῳ μὴτ' ἔοθις,
μὴτ' οὖν φύνει.] Ἐπὶ τ' ὀφειρῶν, μὴδὲν
δ' αὐτοῦ οἱ ἡμῶδες ἐκδεικνυμένων.

16. μίσις ἑλδὸς τὸ ἦν.] Ἐπὶ τῶν
ἐλξάντων καὶ ἀλατνευμένων.

17. μίδας ὅντα ὥτα εἶχεν.] Ὅτι ὥτα-
κας εἶχεν· οἱ ἣ χωρεῖον αὐτῷ φασιν
ὑπὸ καλῆς ὑπὸ αὐτῷ ληφθῆναι αἰά-
λων.

18. μισθὸς δόξης ἔπαινον, κακὸν
δὲ ψόγον.]

19. μίδας χρήματα.] Ἐπὶ τ' ἄλλων
πλησίων. ἔτι ὁ μίδας σφοδρὰ πλε-
σιον ἦν· ἤτοι δὲ, ὡς φασιν, τὰς θεάς, ὅτι
αἱ εἰς χεῖρας λαβὴν χρυσὸν γίνεσθαι. καὶ
τυχῶν τ' ὀχλῆς, λιμαρχοῦνθαι, ἀπεί-
σαν· ὅσοι γὰρ ἐλάμβανον, εἰς χρυσὸν
μεταβάλλον· μὴδὲν ἣ αὐτὸν, καὶ ὥτα
ἵνα εἶχεν· ὅτι τ' ἀκρῆς αἰσθητῆρα
μείζονα εἶχεν οἰαπερ ὄνος· τὸ ἣ ἀληθῆς·
ὅτι πολλὰς εἶχεν ὥτακας· ὡς πέντ'
ἔχον γινώσκοντα ἐς τὴν ἑαυτῶν χά-
ρα λεγόμενα καὶ πεσπόμενα. μάλιστα
ἣ ὁ Τύριος περὶ αὐτῷ ὡς πέντ' ἐστῆσεν.
Ἀπὸ φρύξ, ἀργὸς τ' εἶον, ἐραστὴς χρη-
μάτων, λαμβανὴ τ' Σάτυρον, ὡς φησιν ὁ
μῦθος, δαίμονα φίλονον· κερῆσιν εἰς
κρήνην, ἐς τὴν φοιτῶν διψήσας, ἵπνιν· ὡ-
χεται ὁ αὐτόητος φρύξ δαίμονι αἰχμαλώ-
τω· ὡχεται δ' ὀχλὴν, οἶα εἶκος ἦν καὶ
τῶν αἰτῶν, καὶ ἐκείνους πλειστογῆν.

etiam in Antiochi domo nido constructo,
quæ illi euentura essent prænuntiavit. In
Medos enim abiens, postea in Syriam
non rediit, sed seipsum prope præcipi-
tium quoddam servavit: quippe qui ipse
quoque rem quandam neutiquam lauda-
bilem aggressus fuerat. Dionysius autem
cum primò summam civitatis arcem dese-
reret, hirundines vnà cum ipso sunt ad-
sportatæ, quæ apud ipsum quoq; nidulan-
tes, reditum ipsi sunt ominatæ.

15. *Mintham in bello neque edito,
neque serito.*] In illos, qui res suas cor-
rumpunt, quique nihil virile aut animo-
sum ex sese edunt.

16. *Filum contentionis tum erat.*] *De rixosis & contentiosis.*

17. *Midas asini aures habuit.*] Quod
auscultatores ei essent. Alij locum quen-
dam in eius ditionem ita vocatum fer-
runt quem aliàs inexpugnabilem ipse ta-
men cepisset.

18. *Merces virtutis laus est, impro-
bitatis verò vituperatio.*]

19. *Mida opes.*] De valdè opulentis
perquam dives enim Midas fuit. Aiunt au-
tè illum à Dijs petiuisse, ut quidquid mani-
bus contrectaret in aurum continuò con-
uerteretur. Votique sui compotem factum,
fame cruciatum interijisse. Quæcunq; enim
capiebat, in aurum commutabantur. Fabu-
lantur autem etiam asini aures ipsi fuisse,
quod illas ingentes, instar asini haberet.
Rei autem veritas hæc est: Quod mul-
tos auscultatores haberet, quod omnia co-
gnosceret quæ in sua regione dicerentur
ac fierent. Maximis autem Tyrius ita de
ipso scribit: Vir quidam Phryx, vita de-
ses, pecuniarum amans, Satyrum, ut
fabula habet, comprehendit, dæmonem
vino additum, postquam fontem, quod
ille siriens potum venerat, vino miscuisset.
Ex quo vbi ille bibisset, vecors hic
dæmonem abs se captum rogat rem, & se
qui rogaret, & illo qui perficeret dignam,
ut ter-

vt terra, quæque in ea sunt arbores, segetes, prata, quique in illis flores, aurea herent. Concedit Satyrus. Tertâ itaque aureâ iam effectâ, fames Phrygas occupauit. Vnde Mydas opulentiam suam deplorat, vortumque contrarium à priori facit, non amplius iam Satyro, sed Deis ac Deabus vniuersis, vt pristina sibi paupertas, fertilis inquam illa omnigena ac fructuosa redeat, aurumque in hostium capita faceflat. Atque ille quidem suppliciter hæc petebat, non tamen res ideo ei succedebat. Laudo fabellam à lepôre, quodque viam ad veritatem sternat. Quid enim innuit aliud, quàm viri insipientis votum de re minime vtili, qui optat quidem vt consequatur, pœnitet autem iam consecutus. Satyri autem capruram, vincula, ac vinum, fabula subiecit, quodd homines partim precibus, partim vi quæ concupiscebant atque optabant iam consecuti, eorundem munus Dijs adscribant, ab ipsis tamen id nequaquam habentes. Neque enim quidquam quod non sit bonum, Deus tribuit; sed illud fortunæ munus est; irrationale irrationalis; veluti quæ ab ebrijs benignitas obtinetur.

20. *Odi sophistam quisquis haud sapit sibi.*] In eos, qui propter mercedem aut aliud quidpiam docent.

21. *Vnum fruticesum duos erithacos non alit.*] In eos, qui ex re parua lucrum affectant. Etithacus aurem auicula est solitaria.

22. *Paruus, qualis Melon.*] De valde breuibus.

23. *Paruum oboli pretium.*] De improbis dicitur.

24. *Bona spina iam tum quum parvula est se prodir.*] De ijs, quos & prima ætate bonos euasuros apparet.

γινώσκω αὐτῷ πλὴν γῆν χρυσῶν, καὶ τὰ δένδρα χρυσοῦ, καὶ τὰ λήϊα καὶ τὰς λειμῶνας, καὶ πᾶς ἐν αὐτῆς ἀγῆ· οἰδῶσι ταῦτα ὁ Σάτυρος. ἔπει δὲ αὐτῷ ἐκχαλῦσαι τὴν γῆν, λιμὸς εἶχε φέρους· καὶ ὁ Μυδάς οὐδύρεται τὴν πλῆθιν, καὶ πείσεται παλιν ὁδῶσαι τῆς δόξης· καὶ εὐχεται Σάτυρος μὴ ἐκείνῃ, θεοῖς δὲ καὶ θεαῖς, ἐλθεῖν αὐτῷ πλὴν δόχαιαν πενίαν· πλὴν εὐφροσύνῃ ἐκείτην καὶ πᾶσι φορον καὶ καρποτέρερον· τὴν δὲ χρυσὸν ἀπελθεῖν εἰς ἐχθρῶν κίβηλας. ὁ μὲν ταῦτα εὐχεται πῶτονιν ἰδμεν. ἐτελεῖται δὲ τῷ ἔδῃ μᾶλλον. ἐπαίνω τὴν μῦθον τῆς χάριτος, καὶ τῆς πρὸς τὰ λήϊα οὐδ᾽. ἢ γὰρ ἄλλο αἰνίσσεται, ἢ αἰσιντε αἰδρὸς δόξαν, ἐπ' ἔδῃν χρυσῶ· δόχαιον μὲν μὴ, ἵνα τύχη· μετὰ γινώσκοντες δὲ, ἐπειδὴ τύχη· πλὴν δὲ θήσαντες Σάτυρον, καὶ τὰ δεσμά καὶ τὴν οἶνον, ἤνιξται ὁ μῦθος· ὅτι εἰ μὴ ἀπαπειλητικῆς, οἱ δὲ καὶ βιασάμενοι, τοχυόντες ὡν ἐπεθυμοῦν, ἔχ' ὡν εὐχάντο, ἀναλήϊασι θεοῖς πλὴν δωρεῶν, ἢ παρ' ἐκείνων λαβόντες· ἔδῃν γὰρ τῶν μὴ καλῶν οἰδῶσιν ὁ θεός. ἄλλ' ἐστὶ πῦτα δωρεὰ τύχης, ἀλογ· ἀλογ· οἶα αἰσῶν τῶν μεθύοντων φιλοφροσύνα.

20. μισῶ σοφιστὴν ὅστις ἔχ' αὐτῷ σφίς.] Ἐπὶ τῶν διὰ μισθὸν ἢ δι' ἄλλο τι διδασκόντων.

21. μία λόχημη σπύο ἐρθηκὲς οὐ τρέφει.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶ πινυμένων κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρθηκὲς σπύο ἐστὶν ὄρεον μονόρεος καὶ μονότροπον.

22. μικρὸς ἢ λίαν· μολων.] Ἐπὶ τῶν πάντων θεσχεῖων.

23. μικρὸν τὸ ὅσον ἢ πῆμον.] Λέγεται δὲ πᾶσι τῶν πονηρῶν.

24. μικρόν· ἢ ἀγαθὸν ἀκαίρῃ φαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης ἡλικίας φαινομένων ἀγαθῶν γινώσκων.

25. μνή-

25. μνήμη καμήλῃ.] Ἐπὶ τῇ μνημονικῶτάτων μνημενικώτατον γὰρ ζῶον ἡ καμήλῃ.

26. μνησικακία καμήλῃ.] Ἐπὶ τῇ ἄραν μνησικακῶν φασὶ γὰρ αὐτὴν πένυται μέχρι πολλῷ ἀμνημονεύειν ὧν αὐτὸι τοιοῦτοι κακῶν, καὶ αἰσιορρεῖν τὰς αὐτὰς περιστάσεις, εἰς πᾶσι ἐν τοῖς τοῖς.

27. Μόσχῳ ἄδων βοιώπον.] Μόσχῳ φαῦλος κυθαρώδης πολλὰ ἀπὸ τοῦ ἄδων τὸ δὲ βοιώπον ἔγωγε καλέω μόνον, ὅτε Τέρπεινδρῳ ὡς ὅτι καὶ ὁ φρύξ τὸν φρύγον.

28. μορῶν μὴ θίγγαν.] Ἐπὶ τῶν ἱεροσουλῶν μορῶν γὰρ ἐλέγοντο αἱ ἐλαῖαι, αἱ ἦσαν ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπεσθαι ἐδόκουν τοῖς νικῶσι τῶν παναθηναίων ἦσαν δὲ πρῶτον δώδεκα τὸν δριδμόν, αἱ μετὰ φύσιν οὐκ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. ἦτοι ὁπότε μόρῃ καὶ τῷ φόνῳ τῇ Ἀλκίνοῦς ὀνομασθεῖσιν ἔσται, ἡ ὅλα ἐκείνη καὶ ἐμελίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἔπαιον.

29. Μολὼν λάβε.] Λεωνίδας ἔειπεν ὁρῶντας αὐτῷ, τί μιν λαβεῖν ὅπλα· αὐτοῖς ἀπεκρίθη τῷ· δηλῶν, ὅτι ἐκεῖνα ἔκων ἐδῶκεν.

30. μόναι λάκαναι ἀνδρας πίπτουσι.] Παρόσον ἐκείναι γενεσιότατος πείδας ἔκτανται.

31. μόχθῳ γὰρ ἄνδρες τῷ παρελθόντι λόγῳ.] Σεφεκλῆς ἡ γνώμη.

32. μυκῶναι γέντων.] Αὐτῇ πτωχὸς κατὰ τῶν ἀφελῶν ἀφελῶν ἐπὶ συμπεριποίησιν· ὅθεν τὴν συμπεριποίησιν τῆς νήσῃ τῆς μυκῶν καὶ ὁπίσθας.

33. μυκῶν δίκην ἐπιπείκειν εἰς τὴν συμπίσιν.] Διὰ γὰρ τὸ πίνεσθαι, ἀφελῶν ἐπὶ ἀφελῶν. ἔρηται δὲ

25. *Cameli memoria.*] De ijs, qui maxime memoria valent. Memoriosissimum enim animal camelus.

26. *Cameli offensarum memoria.*] De ijs, qui tenaciter offensarum acceptarum memotiam retinent. Aint enim, in multum tempus malorum sibi illatorum camelum meminisse. Referam autem, si se offerat occasio, quibus talia acciderunt.

27. *Moschus Bæotiam cantionem canens.*] Moschus malus cytharædus fuit, multa vno spiritu canens. Cantionem autem Bæotiam appellatam Terpander inuenit, sicut Phryx Phrygiam.

28. *Sacras Minervæ oliuas ne attingas.*] De sacrilegis. μορῶν enim oliuæ Minervæ sacra dicebantur, quarum oleum ijs dabant qui Panathenæicis ludis vicissent. Fueruntque primo duodecim numero, quæ ex arce ciuitatis in Academiam transplantatæ, ὁπότε μόρῃ, hoc est, ab interitu Hallirthothij ita, appellatæ, siue quoddam oleum ex illis proueniens Athenienses omnes distributum participant.

29. *Venienscape.*] Cum Xerxes Leonidæ scitipisset, Mitte arma; illi istud respondit; significans, sponte sua ei nequaquam daturum.

30. *Sola Lacena viros pariuunt.*] Videlicet quoddam illæ generosissimos liberos edant.

31. *Alti laboris nulla habetur gratia.*] Sophoclis sententia.

32. *Myconius vicinus.*] Vsurpatur parçemia hæc de ijs, qui ob vilitatem malè audiunt: à Mycone insula exigua admodum & parua.

33. *Myconiorum more in symposia incidit.*] Hinc dictum, quoddam propter paupertatem Myconij impudentiæ insimularent.

mularentur. Vsurpatur autem de ijs, qui non vocati vltro conuiuijs sese ingerunt.

34. *Mydas oculos Indicos explorat.*] Mydas lapis in India est, qui geminum fulgorem emittit, ijs quidem qui oculis laborant, acrem igneumque, quique oculus prorsus inflammet; bene autem à natura affectis, corroborantem ac salutarem.

35. *Mus Brasidam momordit in ca-
ticis.*] Quod vel ab exiguo & despecto cauere oporteat. Mus secundum alioquin animal, multosque vno partu fetus edens, si salem gustare contingat, multo adhuc plures enititur. Domestici autem mures, trepida animalia, eum strepitum timent, & felis sonum exhorrescunt; etiam rimidi agrestes mures: audacissimi autem marini. Paruum quidem illis corpus, audacia autem inexpugnabilis: binis in armis fidunt, pelle robusta, & dentium firmitate. Pugnant autem cum piscibus etiam grandioribus, & piscatoribus rei piscatoris vel maxime peritis.

36. *Myforkum pradam.*] De ijs, quorum res malè diiipiuntur. Latrones enim vicini, vt ait Demon primo libro patemiarum, illo tempore quo Telephus peregrinatum abiit, Myfos depredabantur. Ego autem ita scriptum inueni: Græci nauibus onerarijs in Mysiam apulerunt, illamque deuantantes, Troiam se deuastare putauerunt: Telephus autem Myliæ Rex ab Achille vulneratus, ad Apollinem curationis querendæ causâ profectus est. Cui ille oraculo respondit: Qui te vulnerauit, te quoque sanabit. Ceterum qui sanationem petierat, quomodo ab Achille, qui hostis erat, illam sibi posset petere, du-

πὶ τῶν ἀκλήτως εἰσόντων εἰς τὰ συμ-
πίσια.

34. μύδας ὁ φθαλμὸς Ἰνδικὸς δο-
κμαίνει.] Ἐστὶ δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν
Ἰνδοῖα, διττὰ ἀφ' ἑαυτοῦ σπλά· πῆς μὲν
πυρρῶς ἔχεισι τῶν ὀμμάτων, ὀρμηὸν καὶ
πυρρῶδες, καὶ ὀφθαλμῶς φλογώπη· πῆς
δὲ κατὰ φύσιν, καὶ ῥωστικὸν καὶ σω-
τηριον.

35. μὺς ἐδήξε βρασίδα ἐν ἰσθ-
μῶν.] Ὅτι δὲ καὶ τὸν μικρὸν φυλάττει-
σιν· οἱ μὺς εἰσι μὲν καὶ ἄλλως πολυζο-
να ζῶα, καὶ ἀθρόα τῇ αἰδοῖν πολλὰ τίκ-
τουσιν· εἰ δὲ περὶ καὶ ἁλὸς γαστέρων
τύχοιεν, ἐπαύθη δὴ πᾶς καὶ πᾶμπλη-
λα ἀποκύνουσιν· οἱ μὲν κατὰ τὴν οἰ-
κίαν μὺς, διελὰ ζῶα, καὶ φοβουῦ-
ται κτύπον, καὶ γὰρ πειθεύουσι κλέ-
ξασιν· θεοὶ δὲ καὶ οἱ ἀνθρώποι· θρα-
σύνεται δὲ οἱ θαλάτσιοι. μικρὸν δὲ αὐτῶν
τὸ σῶμα, πλῆμα ἀμαχῶν, καὶ ὑπερῶς
δύο ὁπλοῖς· δόρατι ὀπίω καὶ ὀδοῦται
κράτει· μάχονται δὲ καὶ πῆς ἰχθύσι πῆς
ἀνθρώποις, καὶ τῶν ἀλίων πῆς μάλισ-
τα θηρατικοῖς.

36. μυσῶν λείαν.] Ἐπὶ τῶν κα-
κῶς διαπραγμαζομένων· οἱ γὰρ λησται καὶ
ἀσυγκέτις, ὡς φησὶ Δημῶν ἐν πρώτῃ
προομιῶν, κατ' ἐκάστω τὸν χρόνον τῶς
μυσῶς ἐληίζοντο, μετὰ τὴν τῇ Τηλέφῳ
ἀποδημίᾳ. ἐγὼ δὲ ἄλλως εὗρον. Οἱ Ἕλ-
ληνες πῆς ὀκλάσει τῇ μυσῶν χεῖρα περ-
σέβαλον, καὶ ταύτην περὶ τοῦτο, ἐδόκει
τὴν Τροίαν πορθῆναι. Τηλέφῳ δὲ τῆς
μυσῶν χεῖρας ἀνάστων, καὶ ὑπὸ τῇ
Ἀχιλλέως τρωθείς, ἀφίκετο πρὸς τὴν
πολλὴν ζητήσιν τὴν ἴασιν. ὁ δὲ πρὸς τὴν
ἐφοίβασιν· Ὁ τρώεις ἰάσεται. λοι-
πὸν, πῶς μὲν οἱ αἰτησάμενος, ἀπορεί-
σιν ὡς περὶ τὴν Ἀχιλλείαν ἰχ-
θῶν· οἷα τῶν ζητήσιν τὴν ἴασιν. ἀλλ'
ἐπὶ-

ἐπύμαρες ἰὼ Φοιδάσματι τῷ Ἀπὸλλωνος, καὶ τῇ αἰάγκῃ τῆς τραώσεως, εἰς τὴν Ἀχιλλεία κ'· ὁ δ' ἄπειρον λογισμῷ περισσὴν ὀφειζόμενον, ὑποχρόμῳ τῇ τῆς ἰάσεως λύτρα δύναι, τὰ τῶν χρημάτων τὰτα ἦμισυ. ὁ δ' Ἀχιλλεύς μόνως ἐκ τῆ τραώσας ζητήσας μαθῆν τὴν πρὸς Τροίαν ὁδόν, καὶ ταύτην μαθὼν, ἐξ αὐτῇ ἠρκίᾳ ταύτῃ τῇ χάριτι, καὶ τὴν τραώσας Τηλέφον ἐτραπέδωσεν· ὅθεν καὶ ἐπὶ τὰ παροιμία· Ὁ τραώσας ἰάσεται.

37. μυσὶ καυθερίς.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

38. μύλῳ πᾶντ' ἀκούει.] Ἐπὶ τῶν προσωπιμύρων μὴ μὴ ἀκούειν, ἀκούοντων δ'· ὁ δὲ μύλῳ ἦν ποιητὴς κομψολῶν, ὃς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο.

39. μυάλεθρῳ.] Διὰ τὸ ἀπερρεόντων τῶν μυῶν τῶν μελῶν, θήσκειν αὐτὸς. ἐρηται δ' ἐπὶ τῶν ἡσυχῶν.

40. μυρρίων σπυγμῆς.] Τηπίτι, δεχῆς. μυρρίνας γὰρ τι φανένται οἱ ἀρχοντες.

41. μῦς λαχός.] Ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν ἐπὶ τῇ ἀφροδίτῃ ἢ παροιμία ἐρηται· οἱ γὰρ κατωκίδιοι μῦες ἀγαν πρὸς τὴν ἐχέαν κείνηνται, ἐμάλιστα οἱ λαχός· ἔπει δ' εἰς τὴν γῆλιν. τῶν δ' ἐ μῶν ὁ φωλὸς, μυωζία λέγεται.

42. μῦς διακὸν παῖδ' ἀπίφυγ.] Παρόσον καὶ οἱ μικροὶ τὸς μεγάλους λυπῶσιν ἐνίοτε.

43. μύσῳ ἐν καπαγῶς τὸν νῦτον.] Παροιμία ἐπὶ τῇ κυρτῶν ὅτι οἱ μύσῳ ἦτοι οἱ Βουλγαροὶ, εἶχον ὄντας κυρτῶς. τῶντων ἤρχεν Εὐνομῳ, καὶ Χρόμῳ οἰωνιστῇ.

bis admodum ferebatur. Verumtamen Apollinis oraculo obsecutus, & vulneris atrocitate coactus, post rem secundò examinatam, ad Achillem accessit; compromittens illi se pretium sanationis, opum suarum dimidiam partem daturum: Achilles autem à vulnerato solum viam, quæ Troiam versus ducat, discere cupit. Quam ubi rescivit, illa sibi gratia relata acquieuit, & Telephum saucium sanitati pristinae restituit. Vnde & altera orta paræmia: Qui vulneravit, sanabit.

37. *Muribus cantharis.*] In homines seu res nullius pretij.

38. *Mylos omnia audit.*] De ijs, qui simulant quidem se non audire, audiunt tamen. Mylus fuit poeta Comicus, qui se surdum esse fingebat.

39. *Murus interitus.*] Hinc dictum quoddam defluentibus iniuriis membris, ipsi emoriantur. Vsurpatur autem de quietis.

40. *Myrtos desideras.*] Hoc est, magistratum. Myrtis enim magistratus coronantur.

41. *Mus albus.*] De ijs, qui intemperantes in Venerem feruntur, paræmia dicitur. Domestici enim mutes maxime in coitum incitantur, præsertim albi. Sunt autem foemellæ. Murium antitum μυωζία vocatur.

42. *Mus puerum mordens aufugit.*] Quoddam etiam parvi magnos interdum molestiâ afficiant.

43. *Myssus asinus rupso dorso.*] Paræmia de gibbosis dicitur. Mysi enim, siue Bulgari, asinos gibbosos habuerunt. His imperavit Eunomus, & Chromius augur.

44. *Stimulo currentem incitasti.*] De valde promptis. μύωψ autem est musca quædam, boues irritans. Est & ferum, quod equites in pedibus ferunt. Xenophon autem primo Cyropædias ἰγκυρτεῖδα illud appellat.

45. *Myscelli suffragium.*] De ijs, qui probè dijudicant. Ille enim oraculo dato lunicatem diuitijs præposuit.

46. *Ne pro Dea hominem.*] Nempe, eligas. In eos qui deteriora loco meliorum eligunt. Athamas duos filios ex Nephele habuit, Phryxum & Hellen. posthabita autem Nephele quæ Dea erat, cum mortali sese fœmina commiscuit. Vnde æmulatione accensa Nephele, in cælum auolauit, & viri regionem siccitate afflixit. Quare Athamas homines Apollinis oraculum consulturos & de siccitate quæsituros misit. Vxor portò eius Phryxum & Hellen petijisse volens, oraculi consultoribus datis muneribus persuasit, Athamanti referrent, Apollinem respondisse, non aliter illam siccitate delituram, nisi Nepheles liberos immolaret. Quo audito Athamas, illos ex pascuis accersit: vbi aries humana voce vtens, Phryxo & Hellæ de parata ipsis cæde indicium facit. Fugientibus ergo illis cum ariete, Helle, cum Abydi fretum trajicerent ex ariete decidens, in aqua suffocata interiit. Vnde & Hellespontus ab ipsa est appellatus. Phryxus autem ariete vectus, in terra Colchica feruatur. Vbi etiam arietem, cui aureum vellus à Dijs tributum fuerat, Marti aut Mercurio immolat: ibique habitans, nomen loco reliquit: ex illo enim tempore Phrygia est appellata. Nephele interim, vt Athamas sibi pœnas ob liberos amissos daret, effecit. Adductus siquidem ad Iouis aram, dubio procul mactatus & immolatus fuisset, nisi ab Hercule liberatus fuisset.

Δις τὰς παῖδας πιπίηκε. πεποιχθεὶς ἔν σιφανοφορῶν ἐν τῷ βέβηκε τῷ Διὸς σφαιρισμόν, ὑπὸ τῷ Ἡρακλεῖ σίσυε. Οὕτω γὰρ Σεφεκλῆς ἐν δράματι πιπίηκε.

44. μύωπι πὺν θράκων τῶν ἰγκυρτεῖδων. Ἐπὶ τῶν ἀρῶν περὶ τῶν μύωψ δὲ ἐστὶ μύα ἡς, ἐρεθίζουσα τὰς βόας καὶ τὸ σίδηρον, ὃ φέρουσιν οἱ ἰπποεῖς εἰς τὰς πόδας, μύωψ λέγεται. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ Κυροπαιδείας, ἰγκυρτεῖδα τὴν ἀνομασίαν.

45. μυσελλὲς ψήφος. Ἐπὶ τῷ καλῶς περὶ ἀνόντων ἄτος χρησμῷ δοθέντι, τὴν ὑγίαν τὴν πλάτην περικραίνει.

46. μὴ θύας αὐθροπῶν, ὡς Ἀθάμας. Λεῖπ' ἐλθ'. Ἐπὶ τῷ αἰρεμῶν τῷ κρείττονι τῷ ἔγω. Ἀθάμας ὅτι Νεφέλης δύο παῖδας ἔχει, φρύζον ἔ' Ἑλλήν. ἀφ' οὗ ἐν τῷ Νεφέλῃ θύας ὄσαν, θνητῇ γυναικὶ θημίση. ἤλυστο πῦσος ἡ Νεφέλη, ἀπὸ πῆ εἰς ἄραν, καὶ τὴν τὴν αἰθρὸς χώραν αὐχμῶ ἐκλαζέ. πίπμπε ἐν θρωρὸς εἰς Ἀπὸλλωνος Ἀθάμας ἐρεοχθεὶ τῷ αὐχμῷ. Ἡ ἐν τῷ γυνὴ θύλασε φρύζον καὶ Ἑλλήν ἀπολαύειν, πίπμπε Διὶ δάριον τὰς θρωρὸς εἰπὼν Ἀθάμας πὺν ὡς ὅτι αὐτῶν πύσος τῷ αὐχμῶν ἔχρησεν ὁ Πύθιος, εἰ μὴ τὰς τὴν Νεφέλης θύσας παῖδας. ἀκούσας ἐν ὁ Ἀθάμας μετὰ πίμπε τὰς παῖδας ὅτι τὴν ποιμνίων, εἰς ἐν κελὸς ἀνθρώπων Φωνῇ χρυσάμμος, λέγεται φρύζον Ἑλλήν, περὶ τῆς σφαιρισ. φαιρισίων ἐν τῶν μὲν τῷ κελῷ, ἡ μὲν Ἑλλήν ἐν τῷ περὶ τῶν πὺν ἐν Ἀβύδῳ περὶ τὸν, ἀπὸ πῆ πύσος ἀπὸ τῶν κρημνῶν. ἔθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος κέκληται. φρύζον ἡ ἐπὶ χύμμος τῷ κελῷ, εἰς τὴν τὴν Κόλχων γῆν περὶ τῶν. ἐθα καὶ τὴν κελῶν, ὡς ὑπὸ τῷ θῶν χρυσάμμος γέγονε, ὑπὸ τῷ Ἀρεῖ, ἡ τῷ Ἑρμῇ. Ἐκαπικῆς αὐτῷ θῶ, τένομα κατὰ λέλοιπον τῷ πύσῳ. ὅτι τῶν γὰρ ἡ φρυγία ἔτος ἐκλήθη. Ἀθάμας ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δάσαν.

καὶ

καὶ τὸν μῦθον· τὸ πάλῃσις ἄτως ἔχει·
 Ἀθάμας ὁ Σπύλος παῖς Ἐλλήνων, ἔβα-
 σιλώσσε τῆς Φιδίας· ἣν ἢ αὐτῷ αὐτὴ ὁρᾶ-
 τρεσκεῖ τ' χρημάτων, ● μάλιστε πρὸν
 ἡγήτο, ἐνέμασι Κρέον· ὅς αἰδέμευτο· τ'
 Ἀθάμασιν ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τ' φρύ-
 ζον, δηλοῖ τῷ τῷ φρύξῃ· ὃ ἢ φρυξέ-
 καποκλάσσε ναῦν, κ' ἔπειτο ἐν αὐτῇ κρή-
 ματα πάμπαν. ἐν ἢ νῆϊ ἔῃ μήτηρ Πέ-
 λοπ, ὄνομα δὲ αὐτῇ· Ἥας· ἔ' αὐτῇ ἐκ
 τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη
 χρυσῇ ἐτίετο. σὺν πῶς κρήμασι γού-
 νῃ φρύζον καὶ Ἐλλήν· ὁ Κρέος ἐν πύ-
 τη ἐσθίει, ὅς χεῖτο ἀπ' αὐῶν. ἢ μὲν ἂν Ἐλλή-
 καὶ τὸν πάλῃσις αἰδενήσασα, ἀπέθικεν·
 ἐξ ἧς καὶ Ἐλλήσποντος· ἐκλήθη. Ἀυ-
 πὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς τὸν Φάρον, καπι-
 κοῦσιν αὐτῷ, καὶ γαμῇ φρύξ· τὴν
 τοῦ τῶν Κόλχων βασιλείας ἡραπίερα
 Ἀίητις, δὴς ἔδνα τούτῃ τὴν χρυσῇν εἰ-
 κόνα τῆς Ἥρας, ἀλλ' ἐπὶ δῖμα κελῶ.
 Οὕτως ἡ ἀλήθεια ἔχει.

47. μῦς ἄρπι πίσσης γένεται.] Ἐπὶ
 τῶν νικῶσι παρόντων κακῶς, καὶ ἀπαλ-
 λασόντων.

48. μῦς γαλῆν ἐλάγξει τὴν πῶς
 νύμφην.] Ἐπὶ τῶν μερίλα ἐπαγγα-
 λομένων, καὶ τῷ χρόνῳ ἐξελεγχόμε-
 νων. ὁμοία ἐστὶ τῇ· Ἰπὸ τῇ λέοντι πέλιν
 ὄν· ὁ γκῆσται· καὶ τῇ· φωνήσας ὁ κῶ-
 ραξ πονήσται.

49. μῦς εἰς τρώγλην ἢ χωρῶν, κω-
 λοκύναν ἐφέρειν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μὴ
 διωκόμενων, καὶ ἀλλοῖς θελόντων βοη-
 θῆσαι καὶ πεποιησάσθαι.

50. μωρότερον μορύχῃ.] Ἐπὶ τῶν
 ὀηθῆς ἢ ἀσπετασμένων· οὗτ' ἔτι γὰρ
 ὁ μόρυχος παῖδον ἀφ' αἰς, ἔξω τῆς οἰ-
 κίας ἐκάθητο. λέγεται δὲ πρὸς Σικι-
 λιώταις μόρυχος· ἐ Διονύσιον· ἀπὸ τὸ
 μολυῖσθαι τὸ παρῶσθαι ἐν τρυγί.

Sic Sophocles hanc fabulam in Trage-
 dia, rem secutus, representavit. Cæte-
 rum veritas ipsa ita se habet. Athamas
 Stoli Græci filius in Pthia regnavit. Erat
 autem illi vir qui pecunie sue curam ha-
 bebat, quem maximè sibi fidum arbitra-
 batur, nomine Crius siue Aries: qui vbi
 intellexit, Athamanti in animo esse Phry-
 xum de medio tollere, rem ei indicat: qui
 constructa naui, multam pecunie vim
 eidem imposuit. In qua etiam mater Pe-
 lopis fuit, cui nomen Eos siue Aurora:
 quæ ipsa quoque ex pecunijs suis auream
 quam consecerat statuam, in nauim im-
 posuit. Crius ergo siue Aries Phryxum
 & Hellen cum pecunijs in naui collocatis
 auxit. Cæterum Helle in illa nauigatio-
 ne morbo contracto, è vita discessit: ex
 eaque Hellepontus nomen accepit. Illi
 verò ad Pharum petuenientes, ibidem
 habitationem eligunt. ducitur in vxo-
 rem Phryxus Aietæ Colchorum regis fi-
 liam, auream illi pro munere nuptiali
 Eois siue Auroræ statuam, non autem
 vellus arietis donans. Atque hæc qui-
 dem rei veritas.

47. *Mus modo picem gustat.*] De
 ijs, qui paulo ante mala passi, ab ijsdem
 denuò liberantur.

48. *Mus selem arguet paulo ante
 puellam.*] De ijs, qui magna promittunt,
 & successu temporis coarguuntur. Simi-
 lis huic: *Sub leonis pelle rursum asinus videt.*
 Et illi: *Vocem edens corvus malum habe-
 bit.*

49. *Mus cum antro suo non capere-
 tur, etiam cucurbitam ferebat.*] In
 eos, qui cum sibi ipsis non possint, alijs
 opem ferre presumunt.

50. *Stultior Morycho.*] In eos, qui
 stultè aliquid faciunt: Talis enim Mory-
 chus fuit: qui rebus quæ intus erant ne-
 glectis, extra domum desidebat. Dici-
 tur autem Siculis Bacchus etiam Mory-
 chus, quòd facies eius sæpe fœdaretur.

51. *Stultus tacere nescit.*] 52. *Stultior Corybo.*] Et ille olim stultus.

53. *Facilius carpet quàm imitabitur.*] De indoctis; & quodd reprehendete facilius sit quàm imitari.

54. *Insanientem Deum alio sobrio Deo temperare.*] De ijs, qui vinum aquæ miscunt. Platonis dictum.

N.

55. **N** *Avis supplicat petris.*] De valde stupidis, & inexorabilibus. vt & illud: *Statue supplicemus.*

56. *Sernari haud una navis anchora solet.*] Euripidis sententia.

57. *Navis vetusta inepta deinceps est mari.*] De rebus quæ minimè conducunt.

58. *Pumilio cum sis, cede.*] Sic Neocles & Aristoteles: Theophrastus autem ait: Tanquam pumilionem magnævenda habentem. Pumiliones enim magnum illud membrum habent.

59. *Nona hirundo.*] De ijs, qui aliquos fallunt.

60. *Iuuenis gloria inferniens praecox improbitas.*] Metrodori sententia.

61. *Neoclides furacior.*] Ille enim æcus cum esset, videntes tamen furacitate superabat.

62. *Mortuo fabulam in aurem narrabas.*] De nihil audiente, & de stupidis.

63. *Mortuum unguento perungis.*] De ijs, quæ fieri non possunt.

64. *Mortuus iacet pedens.*] In inopes, qui tamen abundare se fingunt.

51. *μωρός σιωπᾶν ἢ διώταται.*] 52. *μωρότερος Κορύβου.*] Καὶ ὅτος δὲ χαλῶς μωρός.

53. *μωροῦμαι μάλλον ἢ μιμήσονται.*] Ἐπὶ τῷ ἀπειδύων, καὶ οἷ τι ψίγειν τῷ μιμεῖσθαι ῥασιον.

54. *καίνετον θιόν ἐτίρω θῶ ἢ ἔφηντι σωφρονίζουσαι.*] Ἐπὶ τῷ μνημόνῳ πρὸς ὕδωρ ἀκραται.

N.

55. **N** *Ἄνθρωπος ἐκείνῃ πέτρας.*] Ἐπὶ τῷ σφίδρα ἀναισθητῶν καὶ ἀδυσωπητῶν, οἷς τὴν ἀνδρείαον περισβόσωμεν.

56. *Ναῦν τι μὲν ἄγκυρ' ἑδάμῳ σῶζεν φίλῳ.*] Ἐυελπίδης.

57. *Ναῦς πηλαῖα πότῳ ἐχὲν πλωίμῃ.*] Ἐπὶ τῷ μηδὲν συντιλόντων.

58. *Ναῖν ἂν ὕπαιμι.*] Ἐπὶ τῷ μικρῶν ὕπαιμι Νεοκλείδης καὶ Ἀρματίλης. Ὁ δὲ Θειφραστος. Ὡς γὰρ οἱ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γὰρ οἱ αἰδοῖον ἔχουσιν.

59. *Νέα χιλιῶν.*] Ἐπὶ τῷ ἑξαπτάωντων ἱναί.

60. *Νέος φιλοδοξῶν παῖς.*] Ἡ μετροδωρῶν γνώμη.

61. *Νεοκλείδου κλειπίστρου.*] Οὐτὸς τυφλὸς ὦν, τὰς βλεπόντας ὑπερεκκρίνει.

62. *Νεκρῷ μῦθον εἰς ἔς ἔλεγον.*] Ἐπὶ τῷ μὴ ἐκπίσσειν, καὶ ὅτι τὸ αἰσιν δῆτον.

63. *Νεκρὸν μυρίζεις.*] Ἐπὶ τῷ ἀδιώτατων.

64. *Νεκρὸς καὶ περὶ βδίων.*] Ἐπὶ τῷ ἀπὸρων, ἀπερὶν δὲ περὶ αὐτῶν.

65. *Νεκρὸς*

65. Νεκρὸς ἢ δάκνει.] Δίοτι ὅπ-
τὰς ἐχθρὸς Φθίρεταις ἢ λυποῦν-
ται.

66. Νιφέλας ξαίνει.] Ἐπὶ τῇ ἀ-
δυνατίαν.

67. Νέμεσις δὲ γὰρ πῶδα καί-
νει.] Παρόσον μέτεισι ταχέως ἢ δαίμων
τὸς ἡμαρτηκότες.

68. Νεοτὴ ἔδεν μοι δίδως.] Ἐπὶ
τῇ ἀμετρίαν. Νεοτὴς γὰρ λέγεται ἡ τῷ
ὡδὲ λέκθῃ, ἢ πύρρον, ὃ δαξιδόσται
ἀρχὴ ὑπὸ τὴν ἰσθμὴν λαλόν. ἐν τῷ
γὰρ τῷ ἀνέμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλῷ
νεοτὴ (διεφύδωται γὰρ οἱ περὶ τὸ
τῷ φησιν) καὶ ἐν τῷ ὡρὸν πείτ-
τωμα τῷ ἀνέμα. ὅτι δὲ τῷ ὡρὸν
νεοτὴν ἐλεγον, μαρτυρεῖ Χρύστω. ἐν
τῷ περὶ χρησμῶν. ἕνα γὰρ πινά φασι
ἡσασμένον, ἐκ τῆς κλίτης αὐτῆς κρίμα αἰ-
νῶ, πρὸς ἀνὰ τὴν ἐνδοκίαν. τὸν δὲ ἐ-
πεί, ὅτι ὁρῶντων ἡσυχίαν ἐν ἡσυχίᾳ τὸν
τίπον ἐκείνον ἐνδοκίαν δὲ σκηνίον, ἐν ᾧ
δὲ γὰρ μοι καὶ χρυσίον, ἐν ἡσυχίᾳ τῷ
ἀργύρου τῷ μαται. τὸν δὲ μαται ἐ-
πεί, τῷ δὲ νεοτὴ ἔδεν μοι δίδως. καὶ
Δίφιλος κέρηται. Ἐν δὲ ἐν αὐτῇ
διετρεφε νεοτὴ.

69. Νεβρὴ ἰπποδύας.] Ἐπὶ τῶν
βραδείας γινόμενων.

70. Νηία ἐκωπίας αὐτὸ ὅπλων ἡλ-
λάξαντα.] Ἐπὶ τῇ μητρεῶν τὸς
ἐαυτῶν πύκτας, δόξης δὲ πύκτας. Νηία
ἢ λίγον. πᾶσι τῇ πύκτας, κωπία ἢ τῷ
πύκτας κωπίας δὲ πύκτας ἔχουσα.

71. Νηφάλια ξύλα.] Τὰ μὴ ἀμ-
πίλιντα, μηδὲ σύντα, μηδὲ μύρριντα.
ἐκείνα γὰρ οἰνίσκοντα λέγεται.

72. Νη τῷ Σιῶ, πύκτας αὐτὸ τῷ ἀλ-
θείας ἢ φθῆ.] Τῷ τῷ, ὅτι μὴ πύκτας γί-
νοιτο. Λάκαντα ἔπε, μεγαλυμύκτας πύκτας
ῥήπε. δὲ πύκτας ῥήπε.

65. *Mortuus non mordet.*] Hinc
dictum quod qui hostes suos perdunt, ab
ipsis non afficiantur molestia.

66. *Nebulas cadis.*] De impossibilibus.

67. *Nemesis circa pedes obambulat.*]

Quod Dea illa peccantibus statim adsit.

68. *De lateo nihil mihi das.*] In

tenaces. νεβρὴς enim dicitur luteum, si-

ue flauum oui; cuius principium est sub

membranula alba: in illa enim semen

galli gallinacei, & non in illa quæ vocatur

νεβρὴς. (Falli sunt enim qui hoc primò

asseruerant) & est flauum id quod ex se-

mine abundat. Quod autem flauum illud

νεβρὴς vocatum fuerit, attestatur Chry-

sippus in libro De oraculis. Aium enim,

quendam per somnium, ex lectica sua

oua pendentia vidisse, eamque ob cau-

sam coniectorem infomnij adijisse; illum

verò respondisse, si foderet, thesaurum

prope illum locum inuentum. Inuen-

to autem vasculo in quo argentum &

aurum inerat, argenti quippiam vati at-

tulisse, vatem verò respondisse, *De lateo*

nihil mihi das Diphilus autem sic vsus est:

Onum in ipso nido sonit.

69. *Hinnulo inequitat.*] De ijs, quæ

lentè fiunt.

70. *Rudentes & ligna ad remos fa-*

ciendos armis permutabant.] In eos,

qui artes suas non exercent ob gloriæ cu-

piditatem. νηία enim dicuntur funes

nautici: κωπία autem ad remos neces-

saria ligna.

71. *Sobria ligna.*] Hoc est, quæ

non sunt ex vite, neque ex ficu arbore,

neque ex myrto. Illa enim οἰνίσκοντα,

hoc est, in illis sacris adhibentur, in qui-

bis & vinum.

72. *Per Castorem & Pollucem ars*

absque veritate tacta est.] Hoc est, fie-

ri nunquam id possit. Ita Lacon respon-

dit, cum rhetor quidam de sua dicendi

facultate, gloriolus verbis nimium iactaret,

73. *Nio-*

73. *Niobes mala.*] De ijs, qui maxima mala perpetiuntur. Niobe, Tantali & Aëropes filia, in lapidem conuersa fuit ad filiorum tumulum, quos Apollo & Diana interemerant, propterea quod elatius illa se gessisset ob multitudinem formamque eorundem liberorum, dixissetque se Leda fecundiorum esse. Ceterum, qui credit hominem ex lapide, aut vicissim ex hominibus lapidem posse fieri; nā, meo quidem iudicio, inulsus nimium & lapideus ipse est. Rei autem ipsamet veritas hæc est: Niobe, cum filij eius fato concessissent, statuam lapideam fieri, illamque ad sepulchrum filiorum suorum collocari iussit: quam nos ipsimet vidimus talem, qualis etiam esse narratur.

74. *Mens non est Centauris.*] In obliuiosos & violentos. Hi enim sua violentia perierunt.

75. *Mens videt, & mens audit.*] Mens enim præstantior est reliquis & corporis & animæ facultatibus.

76. *Novi peregrinum.*] De ijs, qui aliquos suspectos habent.

77. *Servare leges patrias pulcrum ac bonum.*] Menandri.

78. *Par cum Dys parentibus lege est honos.*] Philemonis.

79. *Morore morbum perpeti minus grave.*] Eiusdem.

80. *Lex & regio.*] Aperta paræmia.

81. *Sponsi vos vitam viuuntis.*] De ijs, qui prosperè viuunt: nam qui uxorem ducebant, sisymbro & alijs quibusdam stirpibus inter nuptiarum dies coronabantur.

82. *Humida nox.*] De malis quæ accidunt.

83. *Nunc in regionem venisti.*] De ijs, qui quod se iedicturos negauerant, redeunt.

84. *Nunc leguminum messis.*] De ijs, qui opportunè & suo quoquo tempore omnia perficiunt.

73. Νιόβης πάθη.] Ἐπὶ τῶν μέγιστα παθόντων κακὰ αὐτὴ γὰρ ζῶσα, λίθου ἵγαντο ὅτι τῷ τύμβῳ τῶν παίδων, οὓς ἅπλων καὶ Ἀρημῆς ἐφονόεσσαν, ἀφ' ἧς ἐπαρῆναι ὅτι τῷ πλῆθει καὶ κάλλει τῶν παίδων αὐτῆς, ἔειπεν, ὅτε νεοτίραν εἶναι τὴν Ἀἰδαν. Ὅς δὲ πείσθηται ἐν λίθῳ γένεσθαι αἰθραῖον, ἡ ἐξ ἀνθρώπων λήθην, ἀλήθης ἐστὶ. τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε: Νιόβη, δούλη τεινόντων τῇ αὐτῆς παίδων, πίνεσσαν ἐαυτῇ εἰκόνα λήθην, ἔσθον ὅτι τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. καὶ ἡμεῖς ἐθαυμάσαμεν αὐτὴν, οἷα καὶ λέγεσθαι.

74. Νεὺς οὐ κενταύροις.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγομένων καὶ πλεονεκτῶν. περόσιν ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλυντο.

75. Νεὺς ὄρεα, καὶ νεὺς ἀκέραι.] Ὁ γὰρ νεὺς κρείσσων πάντων διωάμενος, τὴν ψυχῆς τὴν σώματος.

76. Νεῶ πὺν ξένου.] Ἐπὶ τῷ ὑπορωμένων πινά.

77. Νέμοις ἐπιδοαὶ πῆς ἐγχευαίς, καλόν.] μεναίδης.

78. Νόμος, γονεῦσιν ἰσθίεις πινά νένειν.] φιλόμοι.

79. Νόσιν πολλὴν κρεῖττον ἐστὶ, ἢ λύπην φέρειν.] Τεὺ αὐτεῦ.

80. Νόμος καὶ χῶρα.] Δήλη.

81. Νυμφὶς βίον ὑμῶν ζῆπ.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγῶν ζώων, οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστὶ φανερὸν σπέρματι καὶ φυτῶν πινά πινά τῶν γάμων ἡμέραις.

82. Νυξ ὕψα.] Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.

83. Νυν εἰς χώραν ἤλθες.] Ἐπὶ τῶν ὅπως ἀπηρεῦνται μὴ ἰλθῆναι, ἰλθόντων.

84. Νυν ὁ ἀπείρων ἀμνηστος.] Ἐπὶ τῶν κατ' ὥραν πασηόντων πινά.

85. Νῦν θοὶ μάκαρες.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρομένων, ἐφ' οἷς ἐπείρασται.

86. Νῦν γίνονται τὸ σωθῆναι.] Ἀετὸς χαλῶν ἀρπάσας, ἡ δὲ λέγει ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν· ἡ δὲ, Νῦν γίνονται, φησὶ, τὸ σωθῆναι· τῷ δὲ λοιπῷ αὐτῷ μελήσει.

87. Νό(Θ) Φιλίας ἡ κατακεία.]

88. Νῦ πείρου.] Ὁμοία τῇ· τῷ θῷ ἔπαυ.

85. *Nunc Dj beati.*] In illos, qui iustā vindictā pro suis quæ fecerant sceleribus puniuntur.

86. *Nunc servari contingat.*] Aquila cum testudinem rapuisset, illam ex sublimi deicere volebat, quæ ait: Nunc servari contingat, nam in posterum eius rei cura erit.

87. *Morbis amicitie assentatio.*]

88. *Menti pareto.*] Similis illi: Deum sequere.

Ξ.

89. **Ξ**Εἰ(Θ) ἔλθῃ ὅστις ὀνίσφ.] Θεῖπελῶν κατὰ σέψας πόλεις ὁ φίλιππος(Θ), καὶ τὸς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τῷτο.

90. Εὐρεῖ ἐν χροῷ.] Ἐπὶ τῶν πινύτων τι εἰς πινελίαν ἐκρηκτο.

91. Εὐρὸς εἰς ἀκρόνῃ.] Ἐπὶ τῷ περὶ κούων πσί· ἡ δὲ τῷ ὦν βύλον(Θ) τυγα νόλῳν. Ὁμοία τῇ· Ὀν(Θ) εἰς ἀχυρα.

92. Εὐλὸν ἀγκύλον ἐδέπῃ ὀρθόν.] Ὅτι δυσχερὲς, καὶ φαύλῳ ἀρκαθὺς ἀπεργασσάσθαι.

93. Εὐὶ τῷ θῷ πᾶς καὶ γὰρ κ' αὐδύρειται.] Ἀπὸ τῷ, θῷ βυλομένη, καὶ κατὰ μετρίαν εἰς τέρεψιν.

94. Ξυμβόλ(Θ) ἀρχαῶς ἡ καὶ φαύλ(Θ).] Ἐπὶ τῶν εἰωνυζομένων Διὰ ξυμβόλων. Ξυμβόλος δὲ ἐκάλειον τὰς Διὰ τῶν πιαρμῶν οἰονισμούς. ἀνέλεθον δ' ἔπει ἀήμετοι καὶ ξυμβόλοι ὄρνιθας σὶν, ἐπεὶ δὲ ξυμβόλος, ἡ γοιου σημεῖα, ἐπὶ οἷου τὰς περὶ συναντιώνας.

95. Εὐρὸς Ἐνυάλιος καὶ πὺν κ' ἀνέον(Θ) κατέκτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἰσχυρὸν κινδυνεύόντων.

96. Εὐγγνώμη πρῶτοπείρη.] Ἐπὶ τῶν ἐν πρῶτοις πειραμαζόντων.

Ξ.

89. **V**Eniat qui proderit hospes.] Thesalorum uribus eueritis & exteris diuenditis, Philippus hoc dicto est vsus.

90. *In cute radit.*] De ijs, qui insigni molestia quempiam afficiunt.

91. *Nonacula id eodem.*] De ijs, quæ aliquibus conueniunt. Seu in eos, qui quæ volunt, assequuntur. Similis illi: *Assinus in paleas.*

92. *Lignum curuum nunquam rectum.*] Quodd difficile sit, ex malis bonos effici.

93. *Deo volente ridet & flet quilibet.*] Hoc est, Deo volente mala in oblationem mutantur.

94. *Auspiciunt aut malum aut bonum.*] De ijs, qui omnia captant ex augurijs, quæ per sternurationes fiunt. Nam ξυμβόλος istiusmodi auspicia vocabantur. Fueruntque Ceteri sacra. ξυμβόλοι etiam auspiciunt vocant, quando primum obuios rei futuræ signa siue omen sibi stantabant.

95. *Communis Mars perimentem sapè peremit.*] De ijs, qui æqualiter periclitantur.

96. *Veniadanda primum experienti.*] De ijs, qui primum quidpiam delinquant.

O.

O.

97. **I**ouis filium Corinthus.] De ijs, qui cum pridem feliciter egissent, postea minimè feliciter dimittuntur.

98. *Piscator iclus sapiens.*] De ijs, qui malo suo erudiuntur.

99. *Recta via ambulat.*] De ijs, qui moderatam & omni ex parte æquam vitam agunt.

100. *A via & veritate aberrare durum est.*]

97. **O** Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν ὀψιμαγήσας, ὑστερον δὲ ἰκαλῶς ἀπὸλλασσάντων.

98. Ὁ ἀλιεύς πολλοῖς νοῦν φύσει.] Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν παιδείαν μαθημάτων.

99. Ὁ δὸν ὁρῆν βαδίζει.] Ἐπὶ τῶν ὁρθῶς καὶ ἰσως βιούντων.

100. Ὁδὲ γὰρ ἐστὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι.

CENTVRIA XIV.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΔ'.

1. **P**unit superbè se gerentes Iupiter.] Euripidis.

2. *Sol. non verè aquilini pullum.*] Supple, arguit. Quando alius rei experimentum capitur.

3. *Qui duos insectatur lepores neutrum capit.*]

4. *Præsentē via diuerticulum queris.*] De ijs, qui aperta relinquunt, & obscura querunt.

5. *Qui habet censum equi, velocissime equitat.*] Est & hæc vulgaris.

6. *Qui multum habet piperis, etiam oleribus indit.*] De ijs, qui abundanter & lautè viuunt.

7. *Animus dolens securitatem non habet.*] Euripidis.

8. *Domus Milesia, non enim hic.*] De ijs, qui ubi non oportet luxum suum ostentant. Milesius enim quidam apud Lacedæmonios orationem habens & domesticas delicias commemorans, hoc audiuit.

1. **O** Ζεὺς καταστῆς τῶν ἀνὰ τὴν ὑπερφρόνῳ.] Ευριπίδου.

2. Ὁ ἥλιος τὸν αἰνιδία.] Λέγει τὴν ἐλπίδα. Ἐπὶ δοκιμῆς.

3. Ὁ δύο πῶκας δῶκεν, εἰδότερον καταλαμβάνει.] Ἀυτὴ δημώδης καὶ δήλη.

4. Ὁδὲ παρέστις πλὴν ἀτραπὸν ζητῆς.] Ἐπὶ τῇ κατὰ λυμπανόντων τῇ δὴλα, καὶ ζητῶντων τῇ ἀφανῇ.

5. Ὁ ἔχων ἱππὸν χρηματὰ, ταχὺ τῷ ἱππῷ.] Καὶ αὐτὴ δημώδης.

6. Ὁ ἔχων πλὴν πίπτει πῆχτι καὶ λαχάροις.] Ἐπὶ τῇ ὀπίρως καὶ ἀφῆτως βιούντων.

7. Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.] Ευριπίδου.

8. Οἱκοὶ τὰ μιλῆσια, μὴ γὰρ ἐσθλὰ.] Ἐπὶ τῇ ὅτι μὴ προσήκει πλὴν τευφλῶν ὀπιδεικνυμένων. μιλῆσιος γὰρ ὄρεος Λακεδαιμονίους δημηγορῶν, ἐπὶ τῇ οὐκ εὖ τευφλῶν ἱππικῶν, ἔκτισε αὐτὰ.

9. Ὁ δόλος

9. Ὁβολὺν πέραιχθαι, δὴ ἐβολῶν ἀρτύμασθαι.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς καταπρώμασι, πλείονα δαπανώτων.

10. Ὁ γὰρ φρονῶν ἐπὶ πάντα συλλαβὼν ἔχθαι.] Σοφοκλής.

11. Ὁ Κρής πὺν Κρήτῃ.] Ἐπὶ τῶν ἰμοιοτρόπων.

12. Ὅικθαι φίλθαι οἰκθαι ἀείρεσθαι.]

13. Οἰκοὶ γινόμεναι.] Ἐπὶ τῇ ἐκφυγῇ δὲ δεινὰ δι' ἁρμόδιον.

14. Οἰσθῆν ὁ μάρτυρ.] Ἐπὶ τῇ καθ' ἑαυτῶν φερομένων μάρτυρα.

15. Οἱ Κρήτες τὴν θύσιας.] Ἐπὶ τῇ ἄεραζόντων τὰς θύσιας καὶ ἐπὶ ἐκπύοντων. τοῖς τὴν γὰρ πτωχίσθη τῇ Ἀγαμέμνονι πρὸς τῇ Κρήτων θύσιν.

16. Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμωνίμην.] Δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Νίκων καὶ Σίμων. Ὑπερέχοντο δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὢν. ὡς πρὸς τὴν Νίκωνα φήμην ἀπελευθερωθῆναι. λεχθείη δ' αὖ ἡ παροιμία πρὸς τῶν ἀλλήλων ὅτι κακία γινώσκοντων.

17. Οἰκοὶ μένειν δεῖ τὴν καλῶς διαίτονα.]

18. Οἱ φῶρες τὴν βοήν.] ἤτοι δεδούκασι.

19. Οἱ φῶρες περισσευκαλύπτουσιν.]

20. Οἷς τὴν μάχαιραν.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσσιπλῶς σφισιν αὐτοῖς χρῶμεθ' ὡν.

21. Οἷον καὶ παῖδες ἀληθεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀπλοῦ ὁρμῶν, καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

22. Οἰοῦμαι τὴν χαράδραν.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ πρὸς κατακαλύπτων, βλαπτόντων δὲ. τῶν γὰρ Οἰοῦμαι παροχέουσαν τὴν χαράδραν, πρὸς τὴν γὰρ ὕδαρ πολλὴν κατέκλυσε πάντας.

23. Οἱ ἴωνες ἐλπίδιοι μὲν, κακοὶ δ' αὖτοις ἡ ἀρετή.] Ὅτι καὶ ἰσχυρὸς ὡς ἡρετὸς μὲν ἐλπίδιον, θεοσεύς οὖτος καὶ μάλλον.

9. *Oboli unius salsamentum duorum obolorum condimentum.*] De ijs, qui ut parva quædam rectè conficiant, plura infumunt.

10. *Cordatus in se cuncta continet bona.*] Sophodis.

11. *Cretensis Cretensem.*] In eos, quibus consimiles sunt mores.

12. *Domus amica domus optima.*]

13. *Domus sim.*] De ijs, qui mala effugere optant.

14. *Testis domo petitus.*] De ijs, qui contra seipsos testes producant.

15. *Cretenses sacrificium.*] De ijs, qui sacrificantes turbant, illorumque res accidunt. Tale enim quid Agamemnoni sacrificanti à Cretensibus accidit.

16. *Novi Simonem & Simon me.* Duo fuerunt imperatores exercitus, Nicom & Simon: Simon autem valdè potens ac pessimis moribus, ita ut famam legnitiorem quæ de Nicone erat aboleret. Usurari autem possit paræmia de ijs, qui se multo ab improbitate noventur.

17. *Domus manere conuenit felicibus.*]

18. *Fures clamorem.*] Nempe, metuntur.

19. *Fures ipsi accusant.*]

20. *Onis gladium.*] De ijs, qui libiis inutiles sunt.

21. *Vinum & pueri veraces.*] In simplices & qui veritatem loquuntur.

22. *Oenai torrentis alueum.*] De ijs, qui ob utilitatem vocati, lædunt tamen. Nam Oenæi quum torrentis alueum alio deriuare vellent, multa erumpens aqua omnes submersit.

23. *Iones liberi quidem mali, serui autem probi.*] Quod mancipia non oporteat manumittere maximè audacia.

24. *Cum quo me portento Dem conclusit?*] De intolerabilibus: Nam de Cyclope & Vlysses etc.

25. *Solus sapit, reliqui ut umbra volant.*] De valdè cordatis dicitur.

26. *Mundus scena, vita transitus, venisti, vidisti, abisti.*]

27. *Tempus lenabit sospitator omnium.*]

28. *Cnips in regione.*] De ijs, quæ celeriter incidunt. Cnips enim animalculum ligna erodens.

29. *Piger fabas madefac: sic rudas ederis nunquam latere poteris.*] De prorsus ignavis.

30. *Navis omnino neque flatu secundo agitur, neque remigio impellitur.*] Quando neque ventis neque remis nauigamus.

31. *Cretensis mare.*] De ijs, qui aliquid norunt, assimulant tamen se ignorare. Ira dictum ac si dicas, Insulanus mare ignorat.

32. *Carpathius leporem.*] De ijs qui seipso lædunt. Carpathij enim insulam incolentes, quum lepores non haberent, eo immiserunt, qui multiplicati iam, segetes perdiderunt.

33. *Cleomenes superat cubile.*] De ijs, qui non necessaria maiora, & plura possident necessarijs.

34. *Qui benè ducit benè sequi facit.*] De ijs, qui præesse norunt.

35. *Toto pede.*] De ijs, qui celeriter aliquid conficiunt. Similis huic: Ολὴ λυτῆρα.

36. *Olympo toto videbitur grauior.*] Clara.

37. *Integros Athos à vertice incidis.*] Ab ijs usurpatur qui intoleranda patiuntur.

24. Ὅση μὲ ὁ δαίμων τίς ἐστι σὺ γὰρ τῆρεϊς.] Ἐπὶ τῷ δυσπαραλήπτῳ. Ἡ δὲ τῷ Κύκλωπι καὶ τῷ Ὀδυσσεύς.

25. Οἷος πιπυρται· πὶ δὲ σκαλῶϊσσι.] Ἐπὶ τῷ ἄρην φρονίμῳ λήπτῳ.

26. Ὁ κρίσῃ σκηῇ, ὁ βίῃ παρῶδῃ, ἤλθης, εἶδες, ἀπῆλθης.

27. Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χροῖν.

28. Ὁ κνήψ ἐν χώρᾳ.] Ἐπὶ τῷ χείρῳ μεταπιπτόνῳ· κνήψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.

29. Ὅκνῃ κυάμῳς κατὰ βριζὸν· εἰ φάγῃς, ῥίμῳς ὑδὲ πῖσι θηλασθῇ.] Ἐπὶ τῷ πένυ ραθύμῳ.

30. Ὁ κ' ἐξ ὅρου ἢ πάντως θεῷ κ' ἀλαύνεται.]

31. Ὁ Κρῆς δὴ πὶν πίνει.] Ἐπὶ τῶν εἰδότην ῥῶν, περὶ σκαμνίων δὲ ἀγνοῦν· αἰτὶ τῷ, ὁ ἡσιώτης ἀγνοῖ τὴν θηλασθῆναι.

32. Ὁ Καρπάθιος τὸ λαγῶν.] Ἐπὶ τῶν ἱαντῶν βλαπτόντων. οἱ γὰρ Καρπάθιοι ἦσαν οἰκουῦντες, καὶ λαγῶνς σὺν ἔχοντες, ἐπηγάγοντες, οἱ πολλοὶ γινόμενοι ἐλυμαίνοντες τῶς καρπύς.

33. Ὁ Κλειομένης τὸ κῆπος ὑπερέχῃ.] Ἐπὶ τῶν ἄμῃ αἰσθακαῖα μείζων καὶ πλείων τῷ αἰσθακαίων κεκτημένων.

34. Ὁ καλῶς ἄγων ἱμπίῃ τὸ καλῶς ἱππῶς.] Ἐπὶ τῷ θηλασθῆναι ἀρχῇ καὶ Σίδηρον ἀγχιόνας τὴν Φίλκῃ.

35. Ὁλὴ πεδί.] Ἐπὶ τῶν παχέως τι πσιουμένων ὁμοίᾳ τῇ Ὁλὴ λυτῆρα.

36. Ὁλύμπῳ Φαιῶντι παντὸς ἐπιχρίσθῃ.] Δῆλη.

37. Ὁλους Ἀθῶς κατὰ λαξέως τῆς κορυφῆς.] Ἐπὶ τῶν σκαλόντων αὐτοῖς.

38. Ὁ λύκος τὴν τριχὰ ὡς τὴν γνάμην ἀλλάττει.]

39. Ὁ λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει.] Ἐπὶ τῇ περὶ ἀξίας π. περὶ ὄνων παρὸν ἰππικῶτα π. οἱ λυδοί.

40. Ὁ μοιλοῖα Ζῆς.] Ἐπὶ τῶν ὁμοιοῦντων, ἀπὸ Ὁμοιολίας περὶ φήπιδος τῆς Ἐνυίας ἢ περὶ φήπιν εἰς Δελφὸς πεμθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης. Ἰσως δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συλλαγωγῆς, διὰ τὴν περὶ Ἀιολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρητικὸν, ὁμοιον λέμεθα. ἐπὶ δὲ ἔστι Δημήτηρ Ὁμοιολία ἐν ὀθβαίς.

41. Ὁμοῖα ὁμοίῳ.] Δηλονοῖ συναγορεύει ἡ ἀμαθὴς ἀμαθῆ, ἡ φαῦλα φαύλῳ.

42. Ὁμπνι χεῖρ.] Ἡ πλυσία.

43. Ὁμπνιον ἡ φῶν.] Τὸ μέγα ἐνέχυρμον.

44. Ὁ μὲν λόγος θυμαστός, ὁ δὲ λόγος ἀπίστος.] Ἐπὶ τῇ ἐπὶ γυμνασίων μίμῳ ἢ διώσει.

45. Ὁμφακας ἐλπίς.] Ἐπὶ τῇ ἀπειδελύτῳ, καὶ πηλοσθέντων περὶ πυρὸς πυρὸς μύλων.

46. Ὁμοιοῖ ὁμοίῳ ὡς πηλοσθέντων.] Παλαιὸς λόγος καὶ ἐν ἔχον ἐπὶ.

47. Ὁ μὲν ἐκάπρος ἀμφόπρῳ ὁ δὲ ἀμφόπρῳ, ὁ δὲ ἀπρῳ.] Τῆς περὶ ὁ μὲν εἰς ἐμφρων καὶ περὶ ἀπρῳ ὁ ἑκάπρος Ἀπρῳ δὲ ἐκείνης, καὶ ἀπρῳ ὁ ἀμφόπρῳ. τῆς περὶ ἰδῶν ὁ φίλιππῳ ἐρήκει τὴν περὶ ἐμῶν.

48. Ὁμοιοῖ ὁμοίῳ ὡς πηλοσθέντων.] Τῆς περὶ πηλοσθέντων τῆς περὶ ἰδῶν.

49. Ὁμφάλη Ἡρακλῆς λατρεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀπίστων. λόγος ἢ μάταιος, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐλάτρεται τῇ Ὁμφάλῃ, καὶ τῇ ὀχρῶν Ἡρακλῆ κακόντης, καὶ τῶν ὑπερβολῶν αὐτῇ δεσπόζειν. τὸ δὲ ἀληθὲς πινόμεν. Ὁμφάλη ἢ ἱερδάνη θυγάτηρ λυδῶν βασιλέως.

38. *Lyurus pilum mutat non meres.*]

39. *Lydus asinum impellit.*] In eos, qui contra dignitatem aliquid agunt: eo quod equis aptissimi sunt Lydi.

40. *Iuppiter Homoloius.*] De ijs, qui inter se consentiunt. Ab Homoloia vate Enyus filia quam Delphos missam receperunt, ut Aristophanes est auctor. Ister autem libro duodecimo collectionis hinc paræmiam duci ait, quod Æoles consensus concordiamque pacificam ὁμελον appellant. Est etiam Ceres Homoloia Thiebis.

41. *Similis simili.*] Clarum est, indoctum cum indocto, improbum cum improbo concodare.

42. *Cereatis manus.*] Hoc est, diues.

43. *Cereatis nebula.*] Magna nempe atque intensa.

44. *Oratio quidem admirabilis, sed qui illam proferi, non credendus.*] De ijs, qui maiora promittunt, quam præstate possint.

45. *Vnas acerbis insuetur.*] De indoctis qui cum doctis versari tentant.

46. *Simile simili appropinquare oportet.*] Vetus & vetus sermo Xenophontis.

47. *Alter uterque est, uterque noster.*] Horum duorum unus qui Hecaterus vocabatur prudens & in rebus agendis dexter erat; alter autem Amphoterus nomine simplex stolidusque, quibus conspectis Philippus, hanc paræmiam vsurpauit.

48. *Similior sic.*] Per iocum: propter ficorum similitudinem.

49. *Hercules Omphale seruit.*] De incredibilibus. Fabula fuit ridicula, Herculem Omphale seruasse: cum licuerit ei, & in illam, & in reliquos illi subiectos dominij ius exercere. Proinde res itaferē sese habuit Omphale filia fuit Iordani Lydorum regis,

quæ intellecta Herculis fortitudine, finxit se illius amore captam: ad quam cum Hercules accessisset, in amorem eius incidit, & ex ea filium genuit Laomedem nomine. Quumque multum illa oblectaretur, quodcunque illa ei iniungeret faciebat. Hinc fatui homines suspicati sunt Herculem illi seruisse.

50. *Asinus gestat mysteria.*] De ijs, qui indigni rem quampiam faciunt. Mysterijs enim celebrandis necessaria ex utroque per asinos Eleusinem deportabant. Unde etiam paræmia. Quod autem asini onus portantes maximè affligerentur, quando talia aliqui patiuntur, qualia qui onere imposito opprimuntur. Aristophanes paræmiam adhibet. Similis illi, Feli crocoton & Simius in purpura.

51. *Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec uniuersum tempus candidum reddere potest.*] De valde infortunatis.

52. *Asino quis fabulam narrabat, ille autem aures mouebat.*] In stuporem quorumpiam.

53. *Asinus audiens lyram, aures mouet.*] De indoctis, aut de ijs, qui approbant quidem aliquid, nec tamen intelligunt.

54. *Quem ratio non percutit, nec baculus percusserit.*] De ijs, qui non parent optima differentibus.

55. *Asinus in pascuis.*] De ijs, qui præter spem in bona incidunt, & ijs suauiter fruuntur.

56. *Asini caput ne lanes nitro.*] In illos, qui quæ non conueniunt faciunt.

57. *Asinus inter apes.*] De ijs, qui in mala inciderint. Asinos syluestres apud Indos magnitudine non minores equis gigni intellexi, qui in fronte cornu habent ad vlnæ cum dimidia magnitudinem, cuius inferior pars alba sit, superior phœnicei coloris, media autem admodum nigra. Sunt verò velocissimi, adeo, ut iuxta

αὐτὴ ἀνέλασαι τὴν ἰχθὺν Ἡρακλῆας περσιπικῇ ἐρεῖν αὐτῇ. Ἡρακλῆς πηλοσάρας, ἐρωὶς ἑαλὼν αὐτῆς. γητῶ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν καομῆδην· ἡδόμεν· ὁ αὐτῇ, ἐπίει· ὅτι περσιπικῇ ἢ Ὀμφάλη· οἱ δὲ δῶκεν ὑπεράβον λατρεύον αὐτῇ.

50. Ὅν· ἀλ· μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν ἡ παρ' ὁπότεων· πῆς γὰρ μυστηρίους ἐξ ἀστ· εἰς ἑλδούσινα διὰ τ' ὅτων ἐφ' ἑρὸν εἰς χρεῖας· ὅθεν κ' ἡ περσιπικῇ· διὰ τ' τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τῆς ὄνης ἀχθ'· φορῶντες, ὡς αὐτοὺ ὅμοια παρ' ἑντων, τῷ πῆξ'· τῷ ὑπερκαμῆν· ἀχθ'· τὴν περσιπικῇ μῖγνυσι· ὁ Ἀλεξ· φανης· ὅμοια τῇ· Γαλῇ προκοπῶν, κ'· Πιθηκ· ἐν περ' ὕρα.

51. Ὅν ἡ τύχη μάλα καλῶν, τῶν ὁ πῆς χρόν· ὁ δὲ αὐτῇ· ἀλάτῃ.] Ἐπὶ τ' δυστυχῶν ἀραν.

52. Ὅν· τῆς ἑλ'· μῦθον· ὁ δὲ τῷ ὡτ· ἐκίει.] Εἰς αἰαροθησίας πνῶν.

53. Ὅν· λύρας ἀκύνων κινεῖ τῷ ὡτ·.] Ἐπὶ τ' ἀπειροδύτων· ἡ δὲ τ' συγκαταλέγει μῶν· ἀνδ' ἐπικύων.

54. Ὅν· ὁ τύπ'· λόγ· ὁ δὲ βῆ· β· dos.] Ἐπὶ τ' μὴ παρ' ὁμῶν πῆς εἰσηγ· μῶν· τῶν πῆς βέλλ'.

55. Ὅν· εἰς ἀχυρα.] Ἐπὶ τ' παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπόντων, ὁ τῶν· τοῖς δ' ὁπλοαυτικῶς χρημῶν.

56. Ὅν· κεφαλῇ· μὴ πηλῶν νί· τῶν·.] Ἐπὶ τ' αἰσθητικῶς πικρῶν.

57. Ὅν· ἐν μιλίταις.] Ἐπὶ τῶν κακῶς περσιπικῶν· πίπυσμαι ὄνης ἀρῆς· σὺν ἐλάτῃ· ὡς ἡ μὲν· ἐν ἰνδοῖς γίνεσθ'· κίρας δὲ ἔχων· ἐπὶ τῷ μετώπῳ· ὅσον πηχεῖς τὸ μέγεθος, καὶ ἡ· μί· τοῖς περσιπικῇ· ὁ δὲ μὲν κατω· μέρ· τῶν· κίρας· εἶναι· λατῶν· τὸ δὲ αὐτῇ· φοι· κομῶ· τῶν· μὴν· μέσον, μέλαν· δεινόν· εἰσὶ τ'· ὡκιστῇ.

ἀκίαν. καὶ διότι ἐκείνης τῆς δὴ τὴ πι-
κρῆς, μετὰ τὴν τὴ ἀκίαν ἐστὶν· ὁ δὲ
ἰχθυὸς οὗτος, τὸ μὴ ἀλλὰ ὅσα ἐν τῇ περὶ
πικρῆς, καὶ πικρῆ τῶν ἐπὶ τῶν διεσπασ-
κίανται. μονότροπος δὲ ἐστὶ, ὅτι σὺν ἄλ-
λοις βιοῦν οὐκ αὐχέται.

58. Ὁ κερὶς τὴν λέοντα πιωθάνει.]
Ἐπὶ τῶν ἐκαστῶν γινωσκόντων.

59. Ὁν ἐπὶ εἰς μάστιγι οὐκ αὐχέται.]
Ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει πιωθάνων.

60. Ὁν ἐπὶ ἀκροῦται σάλπιγγος.]
Ὁμοία τῇ περὶ τῆς.

61. Ὁν ἐπὶ καὶ δὲ.] Ἐπὶ τῇ ἐκαστῶν
ματι καὶ τῶν μαθόντων.

62. Ὁν ἐπὶ εἰς κυμάτιν.] Ἐπὶ τῇ
ἐκαστῶν καὶ σπινθῶν.

63. Ὁν ἐπὶ ὕδατι.] Ἐπὶ τῇ μὴ ἐπι-
στροφῇ μαθόντων.

64. Ὁν ἐπὶ θανάτῳ.] Ἐπὶ τῇ ἀλλοτρίᾳ
διηγεσίᾳ μαθόντων.

65. Ὁν ἐπὶ ἐκαστῶν.] Ὁν ἐπὶ
ἐκαστῶν ἐκαστῶν πλοηθῶν, ἵνα
ἀντιβῶνται· ὁ δὲ δεσπότης τῶν ἐκαστῶν, τῶν
ὄντων δεσπότης ἐκαστῶν ἐστιν.

66. Ὁν ἐπὶ καὶ.] Ἐπὶ τῇ ἀντηνύτων
καὶ μὴ ὄντων λέγειται· ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ὄντι.

67. Ὁν ἐπὶ τῇ θλίψει καὶ πόνῳ.] Ἐπὶ
τῶν ἀντιφάσεων.

68. Ὁν ἐπὶ γὰρ.] Εἰς πελιδνόν.

69. Ὁν ἐπὶ λυγρῆς καὶ καὶ σάλ-
πιγγος ὕδατι.]

70. Ὁν ἐπὶ καὶ τῇ θλίψει.] Ἐπὶ τῇ
ἐκαστῶν. Νεανίας τῇ ἐκαστῶν, Ἐκ-
στος τῇ γένει· ὁ δὲ δημοστῶν, τῇ δὲ ἀλ-
θείας· ἄλλος δὲ τῇ πρὸς τὸν μισθὸν γένος,
ἐκαστῶν ἐκαστῶν, εἰς τῶν περὶ τῶν ἐκαστῶν
ἀντιφάσεων, καὶ ὅτι σωτηρίαν τῇ θλίψει.
ὁ δὲ ἐκαστῶν γινωσκόντων, ἔπειτα κέρη
ἐκαστῶν, ὁνομασθέντων τῶν μαθόντων.
Ἀλλὰ τῆς ἐκαστῶν ἐκαστῶν.

poëticum illud qui eos cursu insequi ve-
lit, nihil aliud quam ad ea quæ continge-
re non possit cursum instituat. Asinus
autem pilcis omnia interna non omni-
no ab alijs differentia habet. Solitarius
autem est, neque cum reliquis vivere
sustinet.

58. *Hinnulus leonem interrogat.*]
De ijs, quæ præposterè fiunt.

59. *Asinus ad funem rudis.*] De
ijs, qui aliquid opportune faciunt, aut li-
bidine incitantur.

60. *Asinus tubam audit.*] Similis
priori, Asinus lyram audiens aures movet.

61. *Asine sede.*] In illos, qui in re
quapiam superantur.

62. *Asinus inter Cumanos.*] De
rebus inopinatis ac raris.

63. *Asinus compluitur.*] De ijs, qui
re quapiam non moventur.

64. *Asini mortes.*] De ijs, qui ab-
suida narrant.

65. *Ob asini prospectum.*] Asino pro-
spiciente gallinæ perterritæ veluth per-
fugerunt, unde veli dominus, asini pos-
sessori litem movit.

66. *Asini lana.*] De rebus inutili-
bus, quæque potius non sunt omnino;
dicitur. Neque enim asini vellus habent
quod tondeatur.

67. *Asini cauda cribrum non facit.*]
De inutilibus.

68. *Asini mandibula.*] In edacem.

69. *Asinus lyram audiit & tubam sus.*]

70. *Onoscelia filia.*] De formosissi-
mis. Adolescens quidam valdè nobilis
genere Ephesus, filius Demostrati, seu
potius reuera Martis, muliebrem sexum
exosum habens, nocte profunda ad pa-
tris greges curiculo se contulit, &
cum asina coiuit. Quæ prægnans ef-
fecta puellam peperit longe pulcherri-
mam Onosceliam nomine; ex illo euen-
tu etiam appellatione illi acquisita. Ari-
stoteles libro septimo Inopinatum.

71. *Asini*

71. *Asini umbra.*] De ijs, qui quum neque opes neque splendorem habeant propter necessitatem rebus paruis ac vilibus acquiescunt: aut de ijs, qui ob res abiectissimas digladiantur. Quum Megaram quidam proficisceretur, asinum conduxit, aestuque correptus sub umbra asini sibi requiescendum necessario putauit, neq; enim aut arbor aderat, aut aliud istiusmodi. Aiunt autem agasonem hoc, prohibuisse, dicentem, asinum ipsi dumtaxat conductum fuisse, non autem umbram: adeo ut super ea re contentio & certamen plurimum oriretur.

72. *Puer glaciem.*] De ijs, qui aliquid neque retinere possunt, neq; dimittere volunt.

73. *Oculus in occipitis habet.*] De versutis.

74. *Vbi quis dolorem sentit, illic & animum habet.*] Amphidis paroemia.

75. *Vbi leonina pellis non persingit, assumenda est & vulpina.*] Quod vnusquisque pro facultate sua agere debeat.

76. *Vbi cerui cornua abijciunt.*] De ijs, qui in locis difficilibus agunt. Cerui enim cornua in locis inaccessis atque asperis projiciunt.

77. *Lutum nisi tundatur non fit testa.*] Ex laboribus & rebus aduersis homines perfectiores reddi.

78. *Orestes in montibus degens.*] De ijs, qui alios depredantur. Orestes enim ille simulata infamia, ad se accedentes vestibus exuebat; fur enim erat: aut per profectionem, pro eo quod est, infamans ut Orestes.

79. *Aues captas, ventos venaberis.*] De frustra laborantibus.

80. *Forsem coturnix sospitauit Herculem.*] De ijs, qui vnde minimè sperauerant seruantur.

71. ὄνι σκιά.] Ἐπὶ τῷ μὴ ἔχοντων πλάσια καὶ λαμπρά καὶ δέκνυμένων ἐξ αἰάγκης πῶς μικροῖς τι καὶ ἀπὸ λίαν. ἢ πλεῖστον ἐκπλεεστέων πτωχῶν ἐκζήτων. εἰς μέραρα ἀπὸν ἴς, ἐμιοδωζατο ὄνον· τῶτον καύμα κατὰ λαβὴν, καὶ ὑπὸ τοῦ σκίου τῷ ὄνι αἰστανύεσθαι δέον ᾧ ἦν· ἢ περὶν γὰρ ἢ τὸ δένδρον, ἢ τὸ ἄλλο πιεῖν ἕδεν. τὴν δὲ ἐνηλάτην καὶ λυγρὴν, φάσκοιτο, ὅσον αὐτῷ μμωδωκίαναι μόνον· ἢ μὴν καὶ σκιά. ὡς ἀπεριεὶς αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν περὶ τέρας γινέσθαι.

72. Ὁ παῖς κρύεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μὴ τι κατὰ χεῖν διωκόμενων, μὴ τι μετῴναι βυλομένων.

73. Ὁ πῶν κεφαλῆς ὄμμα ἔχει.] Ἐπὶ τῷ πανέργον.

74. Ὅπως πάλῃ, καὶ οὕτως τὴν τοῦ αἰσθάνου.] Ἀμφιδόξῃ παροιμία.

75. Ὅπως μὴ ἐφικνέσθαι ἢ λεοντῇ, περὶ ἑαυτοῦ τὴν ἀλωπικίαν.] Ὅτι δὲ πτωχὸν ἑαυτοῦ κατὰ δύναμιν.

76. Ὅπως αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἐργώδεσσι πῶς ἀπεριεὶς πικρῶν. αἱ γὰρ ἔλαφοι ἐν δυσβάτοις καὶ τραχείσι τοῖς τοῖς κέρατα ἀποβάλλουσιν.

77. Ὁ πῶν ἦν μὴ δαρὴν κερσμός· ἢ γινέσθαι.] Ὅτι ἐκ τῶν πῶν ἐκ τῶν πῶν εἰς αὐθροπὴν πλειότεροι γίνονται.

78. Ὁρίσθαι ἐν ὄρεσι διὰ τὴν ἀνέμετον.] Ἐπὶ τῶν λωποδυνῶν. Οὗτος δὲ Ὁρίσθαι περὶ τὴν ἀνέμετον, μακίαν, τὴν περὶ τοῦ ἀνέμετον· ἢ γὰρ λωποδυνῆς, ἢ κατὰ περὶ τὴν ἀνέμετον, αὐτὴ τὴν μακίαν· ὡς Ὁρίσθαι.

79. Ὁρῶς ζῆτος, αἰμῶν θηροσφύς.] Ἐπὶ τῶν μάτην κοπιῶντων.

80. Ὁρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆα τὴν κατὰ τὸν.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὴν εὐχὴν ἡλπίσας σωζόμενων.

81. Ὁ ῥῆγος ἰλέγχῃ τὴν νόσον.] Ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων εἰ τιᾶτί εἰσιν, οἷοι φαίνονται εἶναι.

82. Ὁ ρῥ' εἰ μίνυνται, αὐθρο-
πῶ δ' αὐθροῦσιν.] Ἐπὶ τῇ ἀσμπυῶς
πρὸς ἡνὸς διὰ κληδόνων.

83. Ὅς τις δις ναυαγήσει μάλιστα
μὴ μὴται Πιστῶνα.]

84. Ὁ ρῥ' αὖτε πρὸς φή.] Ἐπὶ τῶν
ῥαδῶς εἰς φυγὴν ἀρμημένων, καὶ Πλά-
των, Ὁ ρῥ' αὖτε μετὰ πείσονται, ἔπειτα φυ-
γῇ μετὰ βαλὼν· ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἐκ
κρῶτονων εἰς τεναστῶν μεταπεισόντων·
ἐκ μετὰ φερῶς τῶν κυδρόντων· ὁ ρῥ'-
κίσις γὰρ τὸ πύλαι χροῖματι βόλοις,
τῇ μεταβολῇ τῶν, πλάκας ἡτῶν
ἢ ἐνίκων.

85. Ὅς ἐν ἐνταῖ τῷ λόγῳ.] Ἐμπεδο-
κλῆς εἶπεν, αἰνιττόμενος τὸ πᾶν εἶναι, καὶ
τὴν ὁσίαν τῇ πράγματι.

86. Ὅς αὖτε αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σά-
μον θέλει.] Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία μὴ δυ-
ναμένων σῶσαι, ἀλλὰ δὲ ζητούτων·
Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀθη-
ναίων, ὅτι περιέδωκαν τὸ αὐτὸν, Σάμον
αὐτοῖς μόνον ἔσται, εἶπον ὅτι αὐτῶν οὐκ
ἔστι, τότε καὶ ἄλλους ἐχρὴν ζητᾶν.

87. Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.]
Σικελὸς τις σῶκα ἄγων, ἐναυάζουσαν
ἢ ὅρῳ τὴν θάλασσαν ἀρχειμένην, ὅτι
πίστεας κατ' ἐλπίδα, οὐδ' αὖ φησι, ὅτι ἔλθῃ
σῶκα θέλεις. Ἀλκαμάδ' οὐ λυγρὸς μέμ-
νηται τῆς παροιμίας.

88. Ὁ Σκύθης ἵππον.] Ἐπὶ τῇ κρύ-
φῃ ἡνὸς ἐφικμένων, φανερώς δὲ δοπο-
πιόντων αὐτῷ· διὸ καὶ Πίνδαρος· Ἀλ-
ξερῆμοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ κρύ-
φῃ δὲ σχολοῖς γάνυσιν, αἰαδῆρσι πίδαας.

89. Ὅτι φαλὴν ἐλπίτη, μὴ ὅτι φαλὴν
μῦρον.] Στράβων εἶπεν, σκώπῳ τὴν ἑυ-
επίδην. ὅτι τῶν φιληδόνων.

81. *Rhenus spurium arguit.*] In
eos, de quibus periculum sumitur num
tales sint quales se esse dicunt.

82. *Mons monti non miscetur, at
verò homo homini.*] In eos, qui erga
aliquos minimè afficiuntur.

83. *Quisquis bis naufragium fa-
ciat, frustra Neptunum accusat.*] Eo
quod oporteat semel deceptum non ite-
rum decipi.

84. *Testa conuersio.*] De ijs, qui fa-
cile in fugam conuersi sunt. Plato: Testa
relabente, capto exilio solum vetrit. Alij
accipiunt de ijs, qui ex rerum lætiorum
statu in contrarias reciderunt, sumpta
translatione de ijs qui taxillis ludunt.
Testaceis enim olim iactibus uteban-
tur, quorum varietate sæpius vincebantur
aut vincebant.

85. *Os inest orationi.*] Empedocles
ait, obscure significans aliquid esse velut
substantiam negotij.

86. *Qui ipse se non possidet, Sa-
mum cupit.*] In eos, qui quum res ipsi
suas seruire non possint, alienas tamen
quæunt. Lacedæmonij enim Athenien-
sibus quum ciuitatem ipsam tradidissent,
petentibus ut sibi sola Samus relinqueretur,
responderunt, quum vos vestri iu-
ris iam non sitis, etiam alios habere nunc
quæritis.

87. *Siculus mare.*] Siculus qui-
dam ficus vehens, naufragium fecit.
deinde videns niare exasperatum, saxo
insidens, Scio inquit quid velis, ficus pe-
ris. Meminit adagij Alcman lyricus poeta.

88. *Scythæ equum.*] In eos, qui se-
cretò aliquid cupiunt, palam tamen id
respuunt. Hinc Pindarus. Scythæ mor-
tuum equum verbottenus quidem auer-
santur, clam autem versutijs gaudentes
pedes excoriant.

89. *Postquam lentem coxissis, non in-
fundat is unguentū.*] Stratis ait Euripidem
taxans. In eos, qui voluptatibus dediti sunt.

90. *Quisquis canem peregrinum alii, huic solus funis sit reliquus.*] De ijs, qui frustra talibus rebus operam impendunt, ex quibus non solum utilitatem nullam percipient, sed eandem etiam amittent.

91. *Tantali lapis super caput recelitur.*] Ac si dicas continuus nos timor habet.

92. *Quando Nibas coccyffabis, tunc diuitias nancisceris.*] De impossibilibus. Thessalonicae quae est in Macedonia vicus vicinus est qui vocatur Nibas, in quo galli gallinacei congenito sibi cantu destituuntur, & omnino muti sunt: atque hinc prouerbialis locutio de impossibilibus profluxit, qua dicitur, tunc illud aut illud habebis, quando Nibas coccyssaue-rit.

93. *Ne à terra quidem inuabimur.*] Hoc est, ne minima quidem re.

94. *Nec Execestides rectam viam inueniat.*] Celebratur Execestides quod omnes vias nosset propter diurnam peregrinationem.

95. *Impietas sese super est iactare sepulcris.*] Homeri.

96. *Mores nefas cuiquam Pasiphaeae sequi.*] Quod non debeant mulieres in absurdos amores itumpere. Fabulantur Pasiphaeae tauri pascentis amore captam, Daëdalumque ligneam bouem fecisse & eidem Pasiphaeae inclusisse, taurumque in illam inscendentem mulierem se commissuisse, quae ex eo coitu puerum concepit, cui corpus esset viri, caput autem bouis. Quod ego factum fuisse nego. Primum quidem quod fieri non possit, ut animal alterum diuersi generis amet, neque enim villo modo canis cum simia, lupus cum hyaena commisceantur, neque bubalus cum ceruo quod diuersi sint generis, nec porro taurus cum lignea bucula commisceri potuisse videtur, neque veid

90. Ὅστις κύνα τέφρῃ ξένον, τάτῃ μόνῃ λινῷ. ῥήμει.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πυνέντων περὶ ἑκάνα, οἷς ἂ μόνον κερδανῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπολίσσων.

91. Ὁ ταῦτά τε λίθῳ ὑπὲρ κεφαλῆς ἐνταλάσκει.] Ἀντὶ τῆς φρέσος ἡμᾶς ἔχει διηνεχῆς.

92. Ὅταν Νίβας κοκύσῃ, τίθ' ἔξῃς πλεῖον.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνατῶν. Θεσσαλονικῇ τῇ μακεδονίῃ τῃ χώρῃ ἐστὶ γατῶν, καὶ καλεῖται Νίβας· ὅθεν οἱ ἐσθλῶν αἰλεκτῶνες, ὥδ' ἐς τῆς συμφυῆς ἀμοιβῆς, καὶ σιωπῶσι πάντῃ πάντας. καὶ διὰ τὴν λέγεται προομιώδης ὅτι τῶν ἀδυνατῶν, ἐς λέγει, τίπτε αὐτῇ ἔχηται τίς τί, ὅταν Νίβας κοκύσῃ.

93. Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὄνησις.] Ἐπὶ τῇ ἰλαρίᾳ.

94. Οὐδ' αὖ Ἐξηκεσίδης εὐροὶ πλεῖον εἶδεν ὁδόν.] ἱερουσαλὴμ ὁ Ἐξηκεσίδης, ὡς πᾶσι ὁδὸν γινώσκων, διὰ πλεῖον χρόνον πλάνη.

95. Ὅχι ὅση Φθιμῶσιν ἐπ' αὐδράσιν ὀχίεσθαι.]

96. Οὐ δὲ μιμήσθαι τὴν Πασίφαης τρέπον.] Παρόντων δὲ τὰς γυναικὰς ἱεροκίλιν εἰς ἀλλοτρίους ἑρώτας. μεθίσκει, ὅς τις ἤρξατο ταύρας νεμομένη ἢ Πασίφαῃ, δαίδαλον δὲ ποιῆσαι ὅν ἐβλήθη καὶ ἐγκλείσθαι τῷ Πασίφαῃ εἰς αὐτὴν· ὅταν τὴν ταύρον ὁπῇσιν, μιγῆναι τῇ γυναικί· τῷ δὲ κυσθῇ παῖδα ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρὸς, κεφαλὴν δὲ βοῆς. ἐγὼ δ' ἔφημι τῷ γινώσκοντι περὶ τῶν μὲν γὰρ ἀδυνατῶν ἱεραδῆναι ζῶν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τῶν δὲ διωγῶν κύνα καὶ πῖθηκον, λυκὸν καὶ χυαῖνον ἀλλήλοισι συμμιγῆναι, ὥς ἐβόαεν ἐν ἀφῶ· ἐπὶ γὰρ καὶ εἰσι. ταύρῳ δὲ ἐδοκεῖ μοι βοὶ ξυλίσθαι αἰαμιγῆναι· οἷον αὐτῷ δὲ ἡνίατο καὶ γυνὴ ταύρας ὁπῇσιν, ὥς ἐφίρην ἡδυνά-

ἰδιώται γυνὴ ἑμβρυον, ἔχοντα κρεῖσθαι
 πὶ δ' ἀληθῆς ἔχει ὕψος. μινώα φασιν
 ἀλγύνειν τὰ αἰδοῖα, φεραπλήναι ὑπὸ
 Κρηδὸς τῶ Παιδῶν ὅ· κατ' ἐκείνον δ' ἐ
 πὶ τῆς φεραπείας καιρὸν, ἡκολούθη τῷ
 μινώα πεανίας Διὸς, ἔνομας Ταῦροι
 ἢ Πασιφάη ἔρωσι ἀλλήτοι, μίγνυται αὐ-
 τῷ ἐ γινάσκειται. μινώα δ' ὀπλομασί-
 μω ὅ· τὴν φόρτιν ἢ ἀλγυδὸν ὅ· τ' αἰ-
 δοῖων, καὶ γυνὴ ὡς ἐκ ἐστὶν ἐξ αὐτῶ
 πᾶς Διὰ πὶ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὴν τῇ
 Πασιφάη, ἐγνώ ὡς ἐκ τῶ Ταύρου ἐπὶ τὸ
 κυρτὴν, δόποτινα μὲν ἐκ ἡμέτε τ' παι-
 δα, Διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τ' εὐ-
 τὴν παιδῶν δόποτιμι πε ἀὐτὴν εἰς ὅρος,
 ὡς ἐκ φεραπντὶ μοῖρα ὑπάρχει τις
 τιμῆσιν ὅ· δὲ σὺν ὑπὸ αὐτοῖς πῆς ἐκεί-
 λους. ποιοῦμεν ἢ ὁ μινώα τῶ καὶ αὐ-
 τὴν, ἐκέλευσε αὐτὴν ὥρᾳ τ' πολιτῶν
 κρεατῆναι· καὶ ἐ μὲν ὥρῳσι λελυμένον
 ἑλθεῖν· εἰ δὲ μὴ, δέσμιον αἰδοῦμεν δὲ ὁ
 νεανίας, ἀφίστα· εἰς τὸ ὄρη· καὶ ἀρπάξον
 βοσκήματα, ὡς διέξῃ πειμνῆος ἢ μί-
 νωας καὶ ἔπειρον ὄχλον πλείονα, Διὰ τὸ
 συλλαβεῖν αὐτὴν, ὁ νεανίας ὄρουγμα πηί-
 σκες θαυρ, καθάρξεν ἑαυτὴν εἰς ἐκείνο,
 εἶχε ὅντος τῶ μινώα ταύρου, εἴπει τῶρ
 τῶ μινώας ἐκρεατῆθαι εἰς ἀδίκων, ὥρᾳ τ'
 μινώα ταυρον ἐπίπτει, ὡς αὐτὴν ἡμωρή-
 σαι. λαβὼν ἔν ποτε μινώας τ' ὀφθαί πο-
 λέμιον, ὅππ' τ' μινώα ταυρον ἀπέστειλε ὡς
 δόποτιν ἑμὲν γυνῶσθαι τῶ τ' ἡ Ἀελάθη,
 περὶ σφάμπει· ξίφος τῶ ὀφθαί εἰς πῶ
 εἰσκήτω δ' ἢ ἀγαθὴ τ' μινώα ταυρον.

97. 'Ουδενὲ γγὺς ἰππικῆ δρόμῳ.]
Ἐπὶ τῇ τρυφᾷ βελομενῶν.

98. Οὐδὲ πυρφόρος.] Λείπει τὴν ἀπὸ
λείφθη. Πρὶν τῶν παναλευθέρια φθάνει-
ν. πυρφόρος ἤλεγον τὰς ἱερέας, τὰς
Πριβαίμον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν ταῖς αὐτῶν
πολεμίοις ἠνάστα τῶν ἱερῶν οἱ πενικητοί.

mulier taurum incendentem ferte quiniſſet, neque ſortum cornu habentem in ſe geſtare. Rei autem veritas ita ſe habet. Aiunt Minoëſem verendorum dolore correptum à Crīde Pandionis filia fuiſſe ſanatum, quo tempore comitabatur Minoëſem iuuenis quidam egregiè formoſus, Taurus nomine, cuius amore Paſiphaë capta cum illo congregitur & puerum parit. Minos autem tempus ſupputans quo ex vendis laborauerat, intelligensque filium ex ipſo non fuiſſe generatum, quod cum Paſiphaë non concubiſſet, ſed ex Tauro ſatum eſſe ſciens, puerum interimere noluit quod frater ſuorum liberorum eſſe puraretur: in montem autem illum ablegat, vt paſtoribus famuli vice eſſet, quibus ille ſubſeſſe noluit. Quare intellectâ Minos illum per ciues ſuos comprehendī iuſſit; & ſi quidem ſequeretur, ſolutum venire, ſin minus, vinctum. Iuuenis verò hæc in ſe parati ſentiens, longius in montes ſeceſſit, raptisque armentis, vitam tolerauit. Quumque Minos manum priori maiorem ad comprehendendum illum miſiſſet, iuuenis facta foſſa profunda in illam ſeſe incluſit, quo in loco dum Minotaurus commoratur, ſi quis ob delictum aliquod perperatū à Minoë caperetur, ad Minotaurum puniendus mittebatur. Quumque aliquando Minos Theſea hoſtem cepiſſet, ad Minotaurum quo moretetur, amandauit. Quod intelligens Ariadne, gladium Theſeo in carcerem præmiſit, quo Minotaurum interemit.

97. *Neque prope equestrem cursum.*] De ijs, quibus deliciosè viuere est animus.

98. *Ne ignifer quidem.*] Deest, relictus est. De ijs, qui prorsus perierunt. *μυφίους* autem vocabant sacerdotes qui alrais ignem incendebant. Mos aurem fuit vt hostium sacerdotibus victores parcerent. De ijs porro qui internectione

vidēi, belloque subacti essent, solebant clarione videntes sic loqui, ita illos perijisse, ut nec ignifer quidem esset reliquus, perinde ac si diceretur, Ne sacerdotem quidem in exercitu fuisset relictum, qui ignem in urbem ferat. Velut si diceremus, Nec tentorij quidem custos aut alius rerum similium relictus fuit.

99. *Cuius lotium parum est, medicum rejicit.*] Aperta paræmia.

100. *Non penes unum Spartana res.*] Unus enim si moriatur, quod inde patriæ damnum?

τις φείδεσθ. ὅτι δὲ τὸ πενταπλῶς ἡττηθέντων καὶ συμπεπηγίνανται ἐν τῷ πολέμῳ, οἱ ἄριστοι ὑπερβολῇ χαίροντες, ἔγω λέγαν· ὅτι ἔτιως ἀπώλοντο, ὥστε ἔδωκεν φόρος ταύτην ἢ εἰπείν, Οὐδεῖς ἱερεὺς ἀπὸ λείβηται τῷ στρατῷ· οἷον, Οὐδεὶς τῶν πύργων οἰστων εἰς τὴν πόλιν καθίσταται· εἰ ἐλθόντων, Οὐδεὶς σκηνοφύλαξ, ἢ ἡς τὸ ὄχι ἀποκηρύσσων.

99. Οὐτὸν πᾶν κατὰ μέρος, ἀποκρίνεται ἰατρὸν.] Δέλη.

100. Οὐ πᾶν ἓνα τὰ Σπάρτας.] Εἰς γὰρ δόξα θανάτων, τί βλάβος τῇ πατρίδι;

CENTVRIA XV.

1. *Non finit me dormire aut negligentius agere Miltiade trophæum.*] De ijs, qui propter bonorum imitationem, improbitatem suam abijciunt. Quum enim Themistocles adhuc adolescens esset, inter pocula & mulieres volutabatur: posteaquam verò Miltiades exercitum ducens, barbaris in Marathonē vicisset; non amplius iam inuenire erat Themistoclem inordinatē agentem. Qui tantam eius mutationem admirantibus, hoc modo respondit.

2. *Non potes Phocione amico & assensatore uti.*] De ijs, qui exactē & sine dolo amant.

3. *Ne Hercules quidem contra duos.*] Fugit quippe Molionidas. Dion enim in secunda secundæ compositionis air, Herculem Idæum Dactylum ludos Olympicos edentem aduersus duo luctantem succubuisse. Herculis porro genus ira se habet: ab Io Ephaphus, ab illo Libya; à qua Belus, ex quo Danaus, ex quo Hypermnestra, non illa quæ coniugem suum Lyncea occidit, ex qua Abas, ex quo Prætus, ex quo Acrisius, ex quo Danaë, ex qua Perseus, ex quo Electryon, ex quo Alcmena, ex qua denique Hercules.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΕ΄.

1. *Οὐκ εἶμι καθύδιν ἐδὲ βαθυμύνει τὸ μιλιάδης τρέπκιον.*] Ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων καλῶν, ἀποβαλλομένων τῶν ἑαυτῶν κακίᾳ. Θεμιστοκλῆς γὰρ ἐπὶ μηχανισμῶν ὢν, ἐν πίπτει ἐκκυλινδρεῖται καὶ γυναιξίν· ἐπὶ δὲ τῷ μιλιάδης στρατηγῶν νίκησιν ἐν μαραθῶνι τὸν βαρβάρους, ὅτε ἦν ἐπὶ ἐν τῶν χιτῶν ἀπικτινῶν Θεμιστοκλῆς· πρὸς δὲ τὸν θανάτου τῶν μακροβίων, ἔλεγε τῶν.

2. Οὐ δύνη φωνίανι φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλασι.] Ἐπὶ τῷ ἀκρεβῶς καὶ ἀδόλως φιλοφύτων.

3. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Τὸν γὰρ μολιωνίδας ἐφυγῇ. Δίων ἢ ἐν δόξῃ τῇ δόξῃ σιωπῇ τῶν, Ἡρακλῆς τὸ ἰδῶν ἐν δάκτυλοι κατὰ δόξαν τὸν Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπικλοῦσθαι, ἡττηθῆναι· ἔγω δὲ ἔγω τὸ γένος δὲ Ἡρακλῆς· δὲ τῷ ἑπὶ φῶν, ἢ λιβύη, ἢ βῆλος, ἢ δαναός, οὐ ἴππερ μνήστρα ἢ μὴ κτείνασσι τὸ ἐμῶν τῶν Αὐγρία, ἢ Ἄβας, οὐ Πρίτος, οὐ Ἀκρίσιος, οὐ Δανάη, ἢ Περσός, οὐ Ἡλεκτρῶν, οὐ Ἀλκμήνη, ἢ Ἡρακλῆς.

4. Οὐδεὶς

4. Οὐδὲν θυσίης χρηστὸν ὀψωνίῳ
κρέας.]

5. 'Ουδείς καμήτης ὅς τις ἀπαιτῇ-
ται.] Ἐπὶ τῷ Ἀθετοβλημῶν. ἄλλοι δὲ
λέγουσι, ψηφίζετα. ἄλλοι βινια.

6. 'Οὐδ' ὑπερβαλλῆν ἔχουσ.] Ἐπὶ τῷ
ὑπερβαλλομένῳ τίσι, καὶ μὴ ἐξομοιω-
μένων μηδὲ θεαχού· ὑπερβαίνει ἐπὶ τὸ ἐγ-
γύς· ἄλλοι δὲ φασιν αὐτῷ λέγεσθαι τῶν
τῶν ἀπαιτοχαιόντων. ἐκ μεταφορῆς
τῆς τοῦ τῶν, τῆς ὅπως τοῦ σκοπῆς τυγ-
χανόντων, ἀλλ' οὐδ' ἐγγύς βαλλόντων.

7. Οὐτὸς ὁ καθήμενος ἰσχυρῶς
ἔειπεν.] Ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ διὰ
τὴν ἀσθενήσαντων ἐκλογικῶν ἀμελείας
καθήμενος.

8. Ὁὐδὲν ἱερὸν.] Ἡρακλῆς εἶπεν, Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον. ὡς τῶν Διερρατ-
σάντων τὰς ἀνθρώπους, μόνον ἐφελάνων
ἡμᾶς. ἥ ὅτι οἱ καταφυγόπτες εἰς αὐτὸ
δύλοι, ἀδίκαι ἐχ' ἔχον. λίχηται ἡ Πα-
τὴρ μηδὲν ἀζῶν. ὡς φησι Κλέανδρος
ἐν δόλῳ προοιμῶν.

9. 'Οὐδὲν λελυμένων αἰδρωῖν ὄφελος.]
'Επὶ τῶν ἀπεράκτων· ἅτι γὰρ πτωχ-
οὶ ἀπιστοῦν ἔχουσιν· ἅτ' ἀπιστωμένων εἶπε
βασιλεύς ἐν νόμῳ.

ΙΟ. 'Ου μάλα κυκάεις.] 'Επὶ τῶν
μηδὲν ὄντων.

11. 'Ου γυκτὶ πολλοῖς.] Ἐπὶ τῇ μὴ ἀ-
κρωβῶς ἡ πιάντων. οἷς πιλαζοδρομούν-
των Δ[ὲ τὰς τ' ἀστέρων σημειώσεις.

12. 'Οὐδ' ἐπίσης φράσας ἔφυ-
σας.] Ἐπὶ τῷ ἀκούσαν ἢ ἀνὰ θυρῶν.

13. Οὐδὲν πρὸς τὸ Διόνυσον.] Ἐπὶ τῷ
μὴ προσήκοντα πῆς ἀπεκλειστικῆς φλυα-
ρίῳ. Ἐπὶ τὸν τῶ Σικυωνίων τραγω-
δία εἰς αὐτὸν ποιητικὸς, ἐπιφώνησεν τι-
νες τῶ τοῦ ὅθεν ἡ προοίμια. Ἐξέλιον ὃ ἔταως.
ὁ δὲ πρὸς οὐδὲν εἰς τὸ Διόνυσον χαφῆς, ἐξέλι-
πεν ὁ γινώσκων, ἀπὸ τοῦ Σαυμάκη εἰς ἄλλοις.

4. Nullus difficilis emptor bonam
obsonat carnem.]

5. *Quisquis comam promittit, is subigi solet.*] De illo, qui infamia notatus est. Alij autem dicunt *ὑνίξιμος*, alij *εἰναι*.

6. *Nec prope scopum iaculari potes.*] De ijs, qui cum aliquibus comparantur, nec tamen vel in minimo illis similes sunt. *inter* enim propè significat. Alij dicunt, parœmiam vſurpari de ijs, qui ab aliqua re aberrant, ducta metaphora à ſagittarijs, qui ſcopum minime attingunt, imò nec propè quidem illum iaculantur.

7. *Sedens ille stanti similis videtur.*
De studiosis & qui præ festinatione oculos
sedere nolunt.

8. *Nis sacrum.*] Hercules hoc verbi protulit, visa Adonidis statua. Quod qui bene de hominibus promerentur, solum honorari oporteat, aut quod serui ad illam statuam confugientes securitatem non haberent. Dicitur autem de rebus nullius pretij, vt ait. Cleander, libro secundo paræmiarum.

9. *Nulla candidorum virorum uti-
litas.* [De inutilibus.]

10. *Non valde misces.*] De ijs, qui nullius rei sunt.

II. *Non noctū nauigas.*] De ijs, qui non exactè aliquid faciunt: vt faciunt qui mare transmittunt iuxta astrorum indicia.

12. *Nondum septennis tribules edidisti.*] De insipientibus aut debilibus.

13. *Nihil ad Bacchum.*] In eos, qui ea quæ argumento non conveniunt nungantur. Cum Epigenes Sicyonius, tragediam de Baccho fecisset, quidam illud proclamarent, vnde & parœmia. Potius vero res sic se habet. Olim qui in Bacchum carmina componebant, illis inter sese certabant, quæ etiam Satyrica appellabant.

postea tragœdias scribete aggressi paulatim ad fabulas & historias se conuerterunt, nulla amplius Bacchi facta mentione, vnde & illud homines acclamabant. Chamæleon in libro de Theſpide his similia narrat. Theætetus verò in libro de Parœmia, refert Parrhasium pictorem apud Corinthios certantem Bacchum formosissimum pinxisse, illos autem videntes, eorum qui cum ipso cettauerant opera, longè inferiora, & Parrhasij Bacchum, acclamasse, Quid ad Bacchum?

14. *Nihil ex agro dicis.*] Hoc est, nihil agreste.

15. *In eo quod non necessarium est necessario uteris.*] In eos, qui inconsideratè quid faciunt.

16. *Res non mea est nunc amplius valeat diu.*] Quod rerum alienarum nemo curam gerat.

17. *Neque emungere quidem se no-uit.*] In valdè fatuos.

18. *Ne in selinis quidem.*] De ijs, qui ne principium quidem alicuius rei attigerunt. Ductum ab illis qui hortos ingrediuntur, nam extremitates hortorum, quas *ωρεακήπες* appellant, selino & ruta conferebant. Hoc igitur vult parœmia, nondum vel principium rei habes. Sicut qui hortos ingrediuntur, nondum in selinis sunt.

19. *Nulla tibi perdicis verecundia inest.*] De parum virilibus, quibusque nullus in bello pudor. Nam perdices cum fœminas suas accerrimè ament, qui illas ad pugnam alunt, quando in mutuum certamen incitant, fœmigam suam singulis adfate curant. Neque enim unquam perdix tulerit, ut illi quam amat aut cui coniuncta est, in certamine succubuisse videatur. Quin morietur potius plagis enecta quam ut retrocedens illam indecorè aspiciete audeat cui se approbare

ὑστρον δὲ καθ' ὅπως εἰς τὴν τραγῳδίαν γράφην, κατὰ μικρὸν εἰς μῦθους καὶ ἱστορίας ἐπελάσων, μή τι τῶν θεῶν μνημονεύοντες. ὅθεν ἔτι παρρησίαν. Ὁ χαμαλέον ἐν τῷ περὶ Θιασιδίου βιβλίῳ παραλέγει ἱστορίαν. Θιασίου περὶ τοῦ περὶ παρρησίας, Παρρησίαν φησὶ τὴν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον πρὸς Κορινθίοις πικρὰ δίουσιν ἀλλήλους, τὸς δὲ ὁρῶντας, ὅτι τῶν ἀγωνιστῶν ἔργα αὐτὰ κατὰ πλὴν ἐλείπον, καὶ τὴν τῶν Παρρησίας δίουσιν, ὅτι φωνῶν, τί πῶς τὴν δίουσιν;

14. Ὅθεν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.] Ἡ ἐστὶν ἀγροικία.

15. Οὐκ ἐν δέοντι χρῆ τῷ δέοντι.] Ἐπὶ τῶν ἀλόγως πικνιτῶν.

16. Οὐκ ἐν ἐμὸν τὸ πρᾶγμα.] πολλὰ χαίρειν.] Παρεῖσι τῶν ξένων ἐστὶς φρονιζέει.

17. Οὐδ' ὁδομύζαται σωσίωδεν.] Ἐπὶ τῇ ὁπρὸς αὐτοῦ.

18. Οὐδ' ἐν σελίνῳ.] Ἐπὶ τῇ μηδὲ πλὴν δέχῃ ἐφθάρκτων. ὁδο τῇ εἰς κήπους ἰσθίων. ὅτι καὶ ὁ ἀρεὰ τὸς λεγεμενὸς ὁρεακήπες, σέλινος καὶ πικρὰ καπνιστῶν. βέλτεται οὐκ ἐν τῇ παρρησία, ὅταν αὐτὸς δὲ δέχῃ ἔχει τὸ πρᾶγμα. κατὰ πρὸς ἐστὶ εἰς τῶν κήποις εἰσόντες, ἐν τῶν σελίνῳ εἰσίν.

19. Οὐδ' αἰδώς σοι πέρδικος.] Δηλονότι εἶναι. ὅτι τῇ ἀνάνδρῳ καὶ μὴ αἰδεσθῶν ἐν τῶν πλεόνεσι. οἱ γὰρ πέρδικας τῇ θηλυκῶν ἐρωσὶ δριμύτατα. καὶ οἱ τρέφοντες τὸς ἀλλήλους πέρδικας, ὅταν αὐτὸς εἰς πλὴν μάχην πλὴν κατὰ ἀλλήλων ὑποθήγῃ, πλὴν θηλυκῶν ἰκάσῃ παρρησίαν πρὸς. καὶ γὰρ ἡ περὶ πρὸς φωνῶν, ἡ τῇ ἐρωσὶ καὶ τῇ χαίρειν, ὁ πέρδικας ὑποθήγῃ. τὴν ἑστὶν δὲ μάλλον πρὸς, ἡ ὁδομύζαται ἰσθίων πλὴν. καὶ τῶν ἀγροικίας περὶ ἡ βέλτεται δόδοι.

δοκιμῶν· ἀκούει δὲ καὶ Κρήτη τινα ἱερὰ-
σιν, ἀγαθὴν περὶ ἀλλὰ καὶ τὸ πλέγμα·
ἔχιν ἢ παιδικὰ μερακιον ὥρα διὰ πε-
πῆς· μάχης δὲ γενεφίης, καὶ ἀθρόας ὠ-
θυμίας εἰς αὐτὸν τῆς τ' ἐχθρῶν φάλαγ-
γος, παρρησιαστικῶς κειμήλιον, καὶ πε-
ρησῆται λέγων αὐτὸν. ὅτι οὐ πρὸς πο-
λεμίων πικρὸν ἐμελεῖ καὶ μετὰ φρένων τ'
αὐτὰ· ὅδ' ὅπως φέρεται, μηδαμῶς εἶπεν
αἰσχρὸν καὶ αἰάλην πληγὴν ἐπὶ γάργης·
ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ παύσιν· ἵνα
μὴ με δειλίαν ὁ ἐρωδὸς καταψηφί-
σῃ καὶ φυλάξῃ τῃ περὶ εἰλαί με νεκρὸν·
αἰδέσθηναι μὲν οὐ αἰθρῶν φανήναι
κακὸν, ὅτι πρὸς ἡμετέρας· πέρι δὲ με-
τεῖται αἰδῶς, καὶ ἐρρομενοι τῷ ὅτι τῆς
φύσεως τὸ δῶρον. Κλεῶν μὲν δὲ ὁ ῥί-
ψασις, καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος, ὅτι τῶς
πατρὶδας ἡδουῶν, ὅτι τῶς γαμετῶς, ὅτι
τῶ παιδία.

20. Οὐδὲ κύων παύσεται· αὐτὸν ἅπα-
σιν σκυτοπραγῶν μαθὼν.] ὅτι πρὸς τὸν χι-
δὸν ἀμειψόμενοι.

21. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀσυνεχὲς
αἰὲρ.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκων.

22. Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶνες διὰ μίαν
πύλιν παύσονται;] Ἐπὶ τῶν διὰ πύλιν
διερχομένων· φασὶ γὰρ ὅτι μίαν
χελώνην πῆναι, αἱ λοιπαὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἑρῆς αὐ-
τῆς ποτίζονται.

23. Οὐδ' ὅσον ἀνδρες ὑπνώσκειν.]
Ἐπὶ τῶν ἀρρυπτοῦντων· παρόσον ἡ ἀνδρῶν
ἀρρυπτεῖ διὰ τὸ ἴτιον· μᾶλλον δὲ διὰ δι-
λίας· ἐπὶ δ' ὅμως ἀνδρῶν φιλόμοσος καὶ
φιλόξενος· ἐν γοῦν τ' ἐρημίας ὅταν ἀδῇ
πρὸς αὐτὴν ἀπλοῦν τὸ μέλος, καὶ αὐτὸ
κατασπῇ ἀδ' ὅταν ἢ αἰὼν, ὅτι τὰ ἀκρόν-
των μὴ διαμαρτυρῇ, ποικίλα τὰ ἀνὰ μέ-
λη· ὅτι τὰ κερῶς ἐλπίται τὸ μέλος.

24. Οὐκ ἐστὶν ἐν πολέμῳ δις ἀμαρ-
τάνην.] Λαμαχὸς ἐπὶ πύλιν τῶν

cupit. Audio & Cretensem quendam
amatorem cum cætera bonum tum bello
strenuum, adolescentulum formosum in
delicijs habuisse, pugna autem commissâ,
& tota hostili acie in ipsum impulsâ, aiunt
in cadaver offendisse, sicque fuisse sub-
uersum, quumque ex hostibus quidam
tergum illius esset traiecturus, ille con-
uersus, Ne tu inquit inhonestam mihi pla-
gam inferas: sed potius peccus feri; ne
amalius meum timiditatem meam con-
demnet, & à cadanere meo colligendo
caueat. Nec verò mirum est si quis, vir
cum sit, pauidus videri reuereatur, quum
perdici à natura præclarum hoc verecun-
diæ donum insit. Neque verò Cleonymus
qui clypeum abiecerat, neque paui-
dus Pisander, patriam, vxores aut liberos
lætitia affecerunt.

20. *Neque canis pellem edere cessabit si semel didicit.*] Quodd consuetudo
vix mutari possit.

21. *Nil prorsus equi cogitat vir
vrbicus.*] De iniustis.

22. *Omnes per vnâ plenæ eunt te-
studines.*] De pluribus qui per vnum
aliquem beneficijs afficiuntur. Aiunt e-
nim quando vna testudo biberit, reliquas
ex ipsius lotio potari.

23. *Nec quantum luscinia dormiunt.*]
De vigilantibus: quod luscinia propter
Itim seu potius ob timiditatem vigilat.
Est autem luscinia musices & hospitum
amans. Proinde in locis desertis vbi so-
la canit, cantionem simplicem ac mini-
mè elaboratam edit: quando autem cap-
ta est, nec auditoribus destituta, varia
quædam modulatur, & molliter cantio-
nem suam inflectit.

24. *Peccare bis bello cuiquam non
licet.*] Lamachus cum quendam ordi-
nam

num ductorem, qui in bello deliquerat increparet, illeque diceret se non amplius facturum, hac illi sententia respondit.

25. *Non est alsare conueniens sacro.*] De ijs rebus, quæ non rectè cum alijs exquantur.

26. *Quid non fies Arbelas profectus?*] De ijs, qui facilè decipiuntur.

27. *Nihil Orestes ad nos & Pylades.*] De duobus qui se valdè amant. Duo enim illi ob mutuos amores celebres fuerunt.

28. *Non eadem qua populus niteris.*] Clara parœmia. Est in oratione pro Ctesiphonte. decurtatim autem dicitur, & vox (anchora) aliundè est intelligenda.

29. *Neque heri aurum, neque hodie bellua Fabricium percelluit.*] De generosissimis & qui pecunijs non capiuntur.

30. *Non est medela in sycophante morsu.*] De inefficacibus. Decet enim vox, Φάρμακον.

31. *Non lauderis, ne in parentibus quidem.*] De hominibus nullius pretij. Solebant enim in parentalibus defunctum laudare, licet improbus fuisset.

32. *Nullum clypeum moueris, sed à scytale solum & pallio.*] De inobedientibus.

33. *Non est Corinthum fas cuique appellere.*] Quod meretrices pro Græcis in magno bello votum fecisse ferant: aut quod difficilis esset illa nauigatio: aut denique quod ad meretrices, quæ multæ ibi erant, diuitum duntaxat esset nauigio accedere.

34. *Non homini cum demone fas contendere bello.*] De impossibilibus.

35. *Non locus virum, sed vir locum gloriosum facis.*] Quod virtus, non autem patria, generosum cohonestet.

λοχαγῶν ἀμαρτάνοντι· τῷ δὲ Φήσιν· ὁμηκεῖν τὰ πειρήσειν, ὥστε πύστην τὴν γνώμην.

25. 'Ουχ' ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν. . .

26. Τί ἐγρήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλᾳς·] Ἐπὶ τῶν διεξαπιτήτων.

27. 'Ουδὲν ὀρέσῃς πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης.] Ἐφ' ἑξαίροιον ἄγει ἀλλήλων φιλοῦσιν· τὰ τε γὰρ ὅτι Φιλία διεβεβώησαν.

28. 'Ουκ ὅτι τῆς αὐτῆς ἐρεῖς πῆς πολλοῖς.] Δηλ. ἔν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος παροίμια ἐστὶν ἐλλειπῶς λιγομένη· πρὸς πικρὰς οὖν ἔχουσι τὴν ἀγκύρας.

29. 'Ουπὶ χρὸς τὸ χρυσίον, ἔπι σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν φαβρίκιον.] Ἐπὶ τῶν κρεστέων καὶ γενναιοτάτων.

30. 'Ουκ ἔστι συκοφαντὴν δῆγματος.] Ἐπὶ τ' αἰνιγμάτων. Λεῖπει, Φάρμακον.

31. 'Ουκ ἐπαυνηθεὶς, ὡς ἐς περὶδείπνοις.] Ἐπὶ τ' μηδεὶς ἀξίῳν εἰσῆλθαι γὰρ ἐς πῆς περὶδείπνους τὸ τελευτήσαι ἐπιπνεῖν, εἰ καὶ φαῦλόν ἐστιν.

32. 'Ουκ αὖ κινήσῃς ἐδεμίας ἀσπίδας, ἀλλ' ὥστε σκυπέλης μόνον καὶ τριβύνην.] Ἐπὶ τῶν περὶ θηρίων.

33. 'Ου παντὶς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔστι ἐπιπλεῖν.] Διὰ τὸ πᾶς ἐταῖρος ὑπὲρ τ' Ἑλλήνων ἀξιοδοτᾶσθαι ἐν τῷ μεγάλῳ πλέμει, τῇ Ἀφροδίτῃ ἢ διὰ τὸ θεοσεβόλον εἶναι τὸν πολέμῳ· ἢ ὥστε πολλὰ ἦσαν ἐταῖροι, καὶ τῶν πλεονασίων μόνον ὁ πλεῖς.

34. 'Ουκ ἔστι πρὸς δαίμονα σωματὶ μάχεσθαι.] Ἐπὶ τ' ἀδυνάτων.

35. 'Ουχ' ὁ πῆς τ' ἀνδρα, ἀλλ' ὁ αὐτὸν ἀνὴρ ἐν πῆς πῆς.] Ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀλλ' ἐξ' ἡ πᾶς τὴν γενναίαν πῆς.

39. 'Ουκεῖν

36. 'Ουκοῦν ἐν ψυχῇ τὰ τὸς ἐψή-
σομαι.] Ἐπὶ τ' ἀδυνατών. Charmidas γάρ
ὁ Λακεδαιμόνιος ἀκούσας διηγμένην ἱνὸς,
ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγγέλυας, ἔφησε
τῷ π.

37. 'Οὐ δύνασαι θεῖον καὶ Γα-
λατίας ἐρεῖν.] Ἐπὶ τ' ἀνόμοια ζητιού-
των.

38. 'Οὐτὶ Γαῖα πιστεύει Σκηπίω-
ν.] ἐς ὧν, ὅτι Σκηπίων ζῆσιν τῆς
πλῆως περὶ αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πα-
τριδὸν ἡρημένων ληστῶν.

39. 'Οὐ τὴν ἐοικαμένην οὐδὲ καλ-
λίπιδος ὁ δὲ κη-
λίπιδος.] Ἐπὶ μίμῳ καὶ ὑποκριτῶν σπ-
ωρῶν. ὅταν γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὸς μί-
μους καλῶσι. Καλλιπίδης γάρ ὁ τῶν τρα-
γωδοποιῶν ὑποκριτῆς, ὁνομαζόμενος καὶ
δοξαζόμενος ἐν τῇς Ἑλλάδι καὶ πανδοχεύμενος ὑπὸ
πένται, εἰπὼν περὶ βασιλείαν τὴν Ἀθη-
ναίων, σὺν ὀπρινώσκει μετὰ βασιλεῦς
ἦκσε πρὸς Ἀθηναίους.

40. 'Οὐκ ἐστὶν ἐν δυνάμει αὐτοῦ ὕδωρ
πῖναι.] ὁ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου οἶνος, ὅστις ἐορ-
ταῖς ἐστίν.

41. 'Οὐ πατρικὰ αὐτοῦ μέλη.] Ἐπὶ
τῶν οὐχ' ὁμοίως τῇς ἀνδραγαθίας βιοού-
των.

42. 'Ὁ Φελίας ὁ ἀγῶν οἷον οὐ γι-
νῆται, ἀλλὰ χρηματίας.] ἔλεγον δὲ
ἐπὶ τ' ἀργύρεον τελούτων.

43. 'Οὐδ' ὅσον κηρύττειν τὸν ἄνθρω-
πον ἀγαθόν.] Ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς
συμπελεγμένων.

44. 'Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδης.] Ὁ
Τισάνδρου Ἰπποκλείδης μέλλων γαμῶν
Ἀγαπίαν τὴν Κλειδίου τῆς Σικυωνίας
θυγατέρα τῷ τρεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν
γάμων ἡμέρᾳ ἀπαρχίσασθαι περὶ αὐτῆς
μετὰ τὸν πατέρα καὶ τοῦ Κλειδίου,
καὶ μετακλῆναι τὴν Ἀλκμαίωνος τὴν θυ-
γατέρα δόντ', πρὸς δὲ τὴν Ἰπποκλεί-
δου.

36. *Ergo in frigida illas lixabimus.*
De impossibilibus. Charmidas enim La-
tissus audiens quendam narrantem quod
vivas anguillas in feruenti aqua vidisset,
ita respondit.

37. *Non Galateam unà cum Thetide
amare potes.* In eos, qui dissimilia af-
fectant.

38. *Neque Roma cadet Scipione stan-
te, neque Scipio vinet urbe cadente.*
De ijs, qui pro patria emori propofuerunt.

39. *An non tu es Callipides ille dice-
licta?* De nimis & insolentibus histrio-
nibus. Ita enim Lacedæmonij illos ap-
pellant. Callipides porro tragediarum ac-
tor, nomen atque existimationem in-
ter Græcos, omniumque in se studium
consequutus, quum Agelilaum regem in-
terrogaret, Nostine me Rex? hoc ab illo
responsi audiuit.

40. *Non dishyrambus, frigidam
quisquis bibet.* Deus enim vini inuen-
tor, cuius illi festum agunt.

41. *Non patrias modulatur can-
tiones.* Qui non ut par est viris vi-
vunt.

42. *Utilitatis certamen.* Nempe in quo non agitur de corona, sed de pecunia. Dicebatur autem de ijs, qui pecuniam pendebant.

43. *Non tantum illi otij est ut vel
aures scalpat.* De ijs, qui multis nego-
tijs implicantur.

44. *Non curas Hippoclidēs.* Hippoclidēs Tisandri filius uxorem du-
cturus Agastam Clitænis Sicyonij ty-
ranni filiam, ipsâ nuptiarum die supra
modum tripudiavit. Cumque Clithestes
mutato consilio filiam Megachi Alcmæ-
onis filio in uxorem daret, & Hippo-
clidi palam ediceret, quod Agastæ
nuptijs

nuptijs exilijset, suscipiens respondit, Non erat Hippocides.

45. *Non apud aram consilio locum.*] Quod ante res consultandum sit, non ipsis rebus. Sicuti qui hostias aris admouent, non facto iam facto consultant.

46. *Non semper fluminis bipennes fert.*] De ijs, qui non semper eadem donant. Fetunt enim rusticum propè flumen gradientem, bipennem suam in id amississe: flumen autem eius misertum, argenteam illi remisisse, illo autem dicente illam non esse suam, auream rursum illi remisisse: negante autem & hanc suam esse, propriam illi reddidisse & alias insuper dono adiecisse hominis æquitate oblectatum. Quumque alius agricola eadem consequi optaret, data opera suam quoque bipennem in idem flumen proiecisse, eandemque eidem à flumine fuisse remisam. In quem quum prior agricola fortè incidisset, id quod præcellit respondisse.

47. *Non iterum vulpes.*] Deest, capietur. Illa enim vbi semel laqueos effugit, non iterum capitur. At vaftrum inquis animal terrestris vulpes: tu verò etiam marinæ technas audi: ac primum, aut hamum omnino non accedit, aut si hausserit, seipsam intus exuens ita sese extra retorquet, vt corpus tanquam tunicam euoluat, sicque hamum expellit.

48. *Neque compluitur, neque sole adurit.*] In stupidos aut extra omnem sollicitudinem constitutos.

49. *Non bellum annuncias.*] De bona nunciantibus.

δην φασειῶς ἐκπόντος ἐπὶ ἀπαρχῇ τῇ τῶν Ἀραρίων, ὑποτυχὼν ἴφη, οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ.

45. οὐ πρὶν βωμὸν δεῖ θεῶν θηνοίας.] Ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βυλάσθαι· καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς πῶς πράγμασιν. ὡς καὶ τὰ περὶ παρονομιῶν, καὶ μετὰ τὴν ὕψην βυλάσθαι.

46. οὐκ αἰὲν ὁ πῶς ἀξίνας φέρει.] Ἐπὶ τῶν οὐκ αἰὲν τὴν αὐτὴν δωρεὰν δίδωμι. Γενωρὸν γὰρ φασὶν ὅτι πῶς βυλάσθαι, λοιπὰ δὲ ἀξίνας· καὶ πῶς ἀξίνας δὲ τὸν πῶς, αἰὲν αὐτῶν ἀργυρῶν. τῷ δὲ φησὶν οὐκ εἶναι ταύτην αὐτῶν, αἰὲν αὐτοῖς χρυσῶν. ἀρνησάμενος δὲ καὶ ταύτην, τὸν πῶς τὴν ἰδίαν αὐτῶν αἰσθάναι· καὶ θεῶν ἄλλας δωρεὰς ἀγαθὰς αὐτὸν τῆς δικαιοσύνης. ἔπειτα δὲ γενωρὸν βυλάμενος τῶν αὐτῶν τυχεῖν, ἰσθῆναι καὶ βυλάσθαι τὴν ἀξίαν ἐν τῷ αὐτῶν πῶς· τὸν δὲ πῶς τὴν ἰδίαν αὐτῶν αἰσθάναι· τὸν δὲ πῶς πῶς γενωρὸν πῶς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸ προκείμενον.

47. οὐκ αὖ αὐτοῖς ἀλώπηξ.] Λέγουσι τὸ ἀλώπηξ· αὐτὴ γὰρ ἀπὸ τοῦ διφραφυῶς θεῶν πάγας, ὅθεν αὐτὴν ἀλίσκην. ὅτι ἐμὸ μοι λίγος πανέργον εἶναι ζῶον ἀλώπηκα τὴν χειρῶν· ἀκούει δὲ καὶ τῆς θηλασίας μηχανῆς· ἡ γὰρ οὐ πρόοισι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν δόχην, ἡ καπνίοντα ἰαυτῆς ἐπὶ μετεκλῶσα ἱστρεῖν ὥς ἐξω, ὡς οὐκ ἔστιν αὐτῶν τὸ σῶμα ἀνελίσσασθαι, καὶ ὥς ἐκτελῶν τὸν ἀγκίστρον.

48. οὐδ' ὕψις, ὅθ' ἡλιότης.] Ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, ἡ θηὶ τῶν ἐξω πῶς φροντὶς ἰσθῆναι.

49. οὐ πόλεμος ἀγγέλλας.] Ἐπὶ τῷ πῶς ἀγγέλλας ἀγγέλλων.

50. Ὅτι ποτε ἐκ σκιάλλης ῥόδα φύσκει καὶ ἐκ ὑάκινθου.]

50. Nunquam scilla rosas produxerit aut hyacinthum.]

51. Ὅτι οἱ τὸ πλεόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ ἄλλων ἀποβάλλουσιν.

51. Non norunt quanto plus dimidium toto.] Quod qui plura concupiscunt, etiam ijs quæ habent excidunt.

52. Ὁ φθίγων μύλον ἀλφίτα φθίγει.] Ἐπὶ τῇ ἐκθυσίᾳ ἀποβαλλομένων τῶν σφίσι πρόσφορα.

52. Qui fugit molam fugit farinam.] De ijs, qui studio amittunt quæ sibi profunt.

53. Ὁψὲ ἦλθες, ἀλλ' ἐς κελωνὸν ἔστι.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὰς καιρὰς ὑβρίζοντων.

53. Serò venisti sed in collem ito.] De ijs, qui post tempus aduenirent.

54. Ὁ φθιλλὸς φιλίας προξένος.] Ἀδελφῶν.

54. Oculus amicitie conciliator.] Leucippi.

55. Ὁ φῖς ἐν μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων ἢ γινήσκει.]

55. Serpens nisi serpentem edat, non fiet draco.]

56. Ὁ φεῶς ὄμμα.] Ἐπὶ τῶν ὀξὺ καὶ κατὰ πλεονεξίαν ὁρώντων. Φασι τὰς ὄφεις συνεννοεῖσθαι ἑαυτοῖς, ὅτι τὴν σεμαχὸν λεπίδα καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὁμοίως ὄντες ἀδελφοὶ φάγοι καὶ παμφαγώταται, ὡς Ἀλεγοπύλης λέγει, αἰνέσονται ὁρῶν καὶ ἐπ' ἀκρας ὥς ἔρως ἔστι. Ἐν τροφῇ καταλιθαίνει αὐτοῖς εἰς τὴν ὄγκον τῆ σώματος. ἀποδίδει ὅτι ὄντες, εἰς ἔρως ὥστε. ἢ δὲ καὶ ἀκοντιῶν δίκην. ἑαυτὸν τις μεθίστησι καὶ τὸ γὰρ ὄνομα ἐξ ἡ δὲ ἔχει κέκληται γὰρ ἀκοντίας.

56. Serpentis visus.] De ijs, qui acutè & horribiliter intuentur. Aiunt serpentes quum sciant sibi stomachum exiguum & longum, voracissimi interrim ac plurimum cibi ferentes, ut Aristoteles ait, erectos stare caudæ innixos, sicque illis nutrimentum in ventris receptaculum descendere. Quumque pedibus careant, quàm ocyssimè serpunt: quin & iaculi instar seipsum aliquis illorum erigit: ex quo factò nomen quoque obtinet, Acontias, seu iaculum, appellatus.

57. Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀπειρομένων ἐνίοις τῷ εἰσπε καὶ πρόσφορα.

57. Phallus Deo.] De ijs, qui vnicuique quæ conueniunt & commoda sunt tribuunt.

58. Ὁ χλαῖς μάτην με κῦμα ὅπως.] Ἐπὶ τῇ αἰσιοτήτι ἐχόντων ἢ παροιμία. ὡς γὰρ κῦμα προσκρούει αἰὲν ὁ χλαῖς πύργου, ὅθεν αἰεὶ, εἰ μὴ μάτην πονεῖ ἡ τῆς αἰὲν αὐτὸς ὁ χλαῖς μοι αἰνέσεις π, ὡς τὸ ἀχρηστὸς ἀκούει.

58. Ut unda me frustra impesit.] De ijs, qui nihil sentiunt patæmia visitata. Ut enim fluctus assidue marinis petris illisus nihil efficit, sed frustra laborat: ita nec tu me vexans quicquam proficies, ut quæ cupis audiam.

quæ intellecta Herculis fortitudine, finxit se illius amore captam: ad quam cum Hercules accessisset, in amore eius incidit, & ex ea filium genuit Laomedem nomine. Quumque multum illa oblectaretur, quodcunque illa ei iniungeret faciebat. Hinc fatui homines suspicati sunt Herculem illi seruisse.

50. *Asinus gestat mysteria.*] De ijs, qui indigni rem quampiam faciunt. Mysterijs enim celebrandis necessaria ex vbe per asinos Eleusinem deportabant. Vnde etiam paræmia. Quod autem asini onus portantes maximè affligerentur, quando talia aliqui patiuntur, qualia qui onere imposito opprimuntur, Aristophanes paræmiam adhibet. Similis illi, Feli croton & Simius in putrura.

51. *Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec uniuersum tempus candidum reddere potest.*] De valde infortunatis.

52. *Asino quis fabulam narrabat, ille autem aures mouebat.*] In stupotem quorumpiam.

53. *Asinus audiens lyram, aures mouet.*] De indoctis, aut de ijs, qui approbant quidem aliquid, nec tamen intelligunt.

54. *Quem ratio non percutit, nec baculus percusserit.*] De ijs, qui non parent optima differentibus.

55. *Asinus in pâleas.*] De ijs, qui præter spem in bona incidunt, & ijs suauiter fruuntur.

56. *Asini caput ne lanes nitro.*] In illos, qui quæ non conuenit faciunt.

57. *Asinus inter apes.*] De ijs, qui in mala inciderint. Asinos syluestres apud Indos magnitudine non minores equis gigni intellexi, qui in fronte cornu habent ad vlnæ cum dimidia magnitudinem, cuius inferior pars alba sit, superior phœnicei coloris, media autem admodum nigra. Sunt verò velocissimi, adeo, ut iuxta

αὐτὴ ἀκράσει πλὴν ἰσχυρῶς Ἡρακλῆους περσεπηνῆσιν ἱστῶν αὐτῶν. Ἡρακλῆς πησιάσας, ἔρωλε ἰσάτω αὐτῆς. γινῶ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν μαομήδην· ἡδόμενός δ' αὐτῇ, ἐπιστὶς ὅτι περσεπηνῆς ἡ Ὀμφάλη· οἱ δὲ δῶθεις ὑπελάβον λατρεῖν αὐτὴν αὐτῇ.

50. Ὅντος ἀρχή μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν παρ' αἰῶνος ἐπαπτόντων· πῆς γὰρ μυστηρίους ἐξ ἀσπίδος εἰς ἑλδῶσιν αὐτῶν ὄντων ἐφροντο εἰς χρεῖαν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. αὐτῶν δὲ τὸ κακοπιθεῖν μάλισται τῆς ὄντος ἀρχῆς φορῶντες, ὡς αὐτοὶ ὅμοια παρῶντων, τῶν πῆξας τῶν ὑπερμενῶν ἀχθεῖ, πλὴν παροιμία μίγνυσιν ὁ Ἀερίφάνης. Ὅμοια τῇ Γαλῇ κροκωτῶν, καὶ Πιθηκῶν ἐν πορφύρα.

51. Ὅν τὴν τύχην μέλας καὶ χαλκίαν, τῶν οὐ πῆς χρόνον· καὶ διώσας λαοκάναι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἀραν.

52. Ὅντος πῆς ἑλμα μῦθον· οἱ δὲ πῆς ὡς ἐκίνοι.] Εἰς ἀμαρτησίας πνῶν.

53. Ὅντος λύρας ἀκρόν κινεῖ τὰ ὡς.] Ἐπὶ τῶν ἀπειθῶντων· ἡ ὅτι τῶν συγκαταληγμένων ἀνδρῶν ἐπαπτόντων.

54. Ὅν τὴν τύχην λόγον· καὶ δὲ ράβδος.] Ἐπὶ τῶν παρῶντων πῆς εἰσχυμένων πῆς βέλους.

55. Ὅντος εἰς ἀχρεῖαν.] Ἐπὶ τῶν παρῶντων εἰς ἀγαθὰ ἐπαπτόντων, ἐν ταῖς δουλευτικαῖς χρομῶντων.

56. Ὅντος κεφαλὴν μὴ πλωῶν νίτρω.] Ἐπὶ τῶν ἀσφμεσι πτωχῶντων.

57. Ὅντος ἐν μελίτῃς.] Ἐπὶ τῶν κακῶς πεπαιστώντων· πῆς πωμαι ὄντος ἀρεῖας εἰς ἐλάττωνας ἵππων τὰ μέγιστη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρως δὲ ἔχων ἐπὶ τῶ μετώπῳ ὅσον πῆς πῆς, καὶ ἡμίσεος περσῶν· καὶ τὸ μετὰ κάτω μέρους τῆς κεφαλῆς ἐπὶ λαοκάν· τὸ δὲ αὐτῶν φοιτικῶν τῆς μὴν μέσση, μέλας δεινόν· εἰσὶ δὲ ὡκίστι.

ἄκιστοι. καὶ διαίτην ἐκείνης τῆς δὴ τὴν πι-
νηκον, μετὰ τὴν τὴν ἀκίχησιν· ὁ δὲ
ἐξ ὧν οὗτος, τὸ μὲν ἄλλα ὅσα ἐν τῇ περὶ
πίφυκεν, καὶ πάλιν τῶν ἐπὶ τῶν διεστηκότων
κίεταται. μονότροπος δὲ ἐστὶ, ὥστε αὐτὸν
λοις βιοῦν οὐκ ἀνέχεται.

58. Ὁ κερὶς τὸν λέοντα πυνθάνει.]
Ἐπὶ τῶν ἐκαστῶν γενεῶν.

59. Οὐκ εἰς μαρτυρὸν ὀγκᾶται.]
Ἐπὶ τῇ ἐγκαίρῳ ποιούτων.

60. Οὐκ ἀκροᾶται οὐλοπύγῳ.]
Ὁμοία τῇ περὶ πύγῳ.

61. Οὗτος καὶ οὗτος.] Ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ
ματρὶ ἡ τοῦ ἀνδρός.

62. Οὐκ εἰς κυμαίνεις.] Ἐπὶ τῇ
ἐκαστῇ ἐκαστῶν καὶ ἀνθρώπων.

63. Οὐκ ὕστατος.] Ἐπὶ τῇ μὴ πη-
ρὴ φερόμενων.

64. Οὐκ θανάτῳ.] Ἐπὶ τῇ ἀλλοτρίᾳ
διηγουμένων.

65. Οὐκ ἐκαστῶν.] Οὐκ πε-
ρὶ ἐκαστῶν ὁμοίως πηροῦμαι, ἵνα
ἀνέστηται· ὁ δὲ διασώτης τῶν ἐκαστῶν, τῶν
ὅντων διασώτης ἐκαστῶν.

66. Οὐκ πύγῳ.] Ἐπὶ τῇ ἀνθρώπων
καὶ μηδὲν λέγειται· ὁ γὰρ κέρει· ὁ δὲ οὐκ.

67. Οὐκ ἐκ τῆς καὶ πύγῳ.] Ἐπὶ
τῶν ἀνθρώπων.

68. Οὐκ γὰρ οὗτος.] Εἰς πλὴν φάρον.]

69. Οὐκ ἀνθρώπων ἡ καὶ οὐλο-
πύγῳ ὕστατος.]

70. Ὁνοσκελίαις θυγάτηρ.] Ἐπὶ τῇ
ὁνοσκελίαις θυγάτηρ· ὁνοσκελίαις, ὁ φέ-
σιος τῇ γένει, ὁ δὲ δημοστράτης, καὶ δὲ ἀλη-
θείαις ἀρεταῖς· ὅπως τὸν θῆλον μισῶν γένος,
εὐκταὶς ἀνθρώπων, εἰς τῶν παλαιῶν ἐκτελεῖ
ἀνθρώπων, καὶ ὅντων συνιστάται θηλεία. ἡ
δὲ ἐκαστῶν γενεῶν, ἐπὶ τῇ καὶ οὐλο-
πύγῳ, ὁνοσκελίαις θυγάτηρ· τὴν περὶ
θυγατέρα λαβόντων· ὁ δὲ τῶν θυγατέρων
ἡ ἐκαστῶν ἐκαστῶν ἐκαστῶν.

poëticum illud qui eos cursu insequi ve-
lit, nihil aliud quam ad ea quæ contin-
gere non possit cursum instituat, Asinus
autem piscis omnia interna non omni-
no ab alijs differentia habet. Solitarius
autem est, neque cum reliquis viuere
sustinet.

58. *Hinnulus leonem interrogat.*]
De ijs, quæ præposterè fiunt.

59. *Asinus ad funem rudit.*] De
ijs, qui aliquid opportunè faciunt, aut li-
bidine incitantur.

60. *Asinus tubam audit.*] Similis
priori, *Asinus lyram audiens aures mouet.*

61. *Asine sede.*] In illos, qui in re
quapiam superantur.

62. *Asinus inter Cumanos.*] De
rebus inopinatis ac raris.

63. *Asinus compluitur.*] De ijs, qui
re quapiam non mouentur.

64. *Asini mortes.*] De ijs, qui ab-
soluta narrant.

65. *Ob asini prospectum.*] Asino pro-
spiciente gallinæ perterritæ velum per-
tingerunt, unde veli dominus, asini pos-
sessori litem mouit.

66. *Asini lana.*] De rebus inutili-
bus, quæque potius non sunt omnino,
dicitur. Neque enim asini vellus habent
quod tondeatur.

67. *Asini cauda cribrum non facit.*]
De inutilibus.

68. *Asini mandibula.*] In edacem.

69. *Asinus lyram audit & tubam sus.*]

70. *Onoscelia filia.*] De formosissi-
mis. Adolescens quidam valde nobilis
genere Ephesus, filius Demoftrati, seu
potius reuera Martis, muliebrem sexum
exosum habens, nocte profunda ad pa-
tris greges curriculo se contulit, &
cum asina coiuit. Quæ prægnans ef-
fecta puellam peperit longe pulcherri-
mam Onosceliam nomine; ex illo euen-
tu etiam appellatione illi acquisita. Ait-
stoteles libro septimo Inopinatum.

81. Ὁ ῥήνος ἐλέγχει τὸν νόθον.] Ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων εἰ τις ἐπὶ ἰσίν, οἷος φαίνεται εἶναι.

82. Ὁ ῥῥὸς ὅρ' ἔμινυται, αὐθροπῶς δ' αἰθρώπη.] Ἐπὶ τῷ ἀσυμπαθῶς πρὸς ἡνὸς ἀκρίβειαν.

83. Ὅστις δις ναυαγήσει μάτην μέμψεται Ποσειδῶνα.]

84. Ὁ σράκς περὶ σροφῇ.] Ἐπὶ τῶν παθίως εἰς φυγὴν ἀρμεμένων καὶ Πλάτων, Ὁ σράκς μεταπίσσει, ἰσὺ φυγῇ μεταβαλὼν· ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἐκ κρείπτεων εἰς τυραντίαν μεταπίσσει· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυβερνούντων· ὁ σράκινος γὰρ τὸ πάλαι ῥωμῶντος βόλοις, τῇ μεταβολῇ τῶν, πλάκεις ἡγῶντο ἢ ἐνίκων.

85. Ὅς ἔνι ἐνὶ τῷ λόγῳ.] Ἐμπεδοκλῆς εἶπεν, αἰνιττομένη τὴν ἡν εἶναι, καὶ τὴν ὥσιν τῇ περάματι.

86. Ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμων θέλει.] Ἐπὶ τῶν τῷ οἰκῇ μὴ δυναμένων σωθῆναι, ἀλλὰ δὲ ζητιῶντων λακεδαίμονιοι γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀθηναίων, ὅτι περὶ δόξαν τὸ αὐτοῦ, Σάμων αὐτοῖς μόνον ἔσται, εἶπεν ὅτι αὐτῶν οὐκ ἔστι, τὸ καὶ ἄλλος ἔχον ζητεῖται.

87. Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.] Σικελὸς τις σῆκα ἄγων, ἐναυάζησεν ἢ ὅρῳ τὴν θάλασσαν ἀρμεμένην, ὅτι πίστεας καθ' ἡμέραν, οὐδ' αὖ φησι, ὅτι ἔστι σῆκα θέλεις. Ἀλλ' αὖτὸς οὐ λυμὸς μέμψεται τῆς περὶ οὐσίας.

88. Ὁ Σκύθης ἵππων.] Ἐπὶ τῷ κρύφα ἡνὸς ἐφικμένων, φανερώς δὲ δόποπύοντων αὐτῷ· διὸ καὶ Πίνδαρος· Ἀνέχοντο Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ κρύφα δὲ σκολοῖς γάυνον, αἰδέεσθαι πόδας.

89. Ὅταν φαῖν' ἐπὶ τῇ, μὴ ὅτι φαῖν' ἔσται.] Στράβων εἶπεν σκώπῳ τὸν Ἑυεπίδην, ὅτι τῶν φιληδότων.

81. *Rhenus spiritum arguit.*] In eos, de quibus periculum sumitur nuntiales sint quales se esse dicunt.

82. *Mons monti non miscetur, at verò homo homini.*] In eos, qui erga aliquos minime afficiuntur.

83. *Quisquis bis naufragium faciet, frustra Neptunum accusat.*] Eo quod oporteat semel deceptum non iterum decipi.

84. *Testa conuersio.*] De ijs, qui facile in fugam conuersi sunt. Plato: Testa relabente, capto exilio solum vertit. Alij accipiunt de ijs, qui ex rerum letiorum statu in contrarias reciderunt, sumpta translatione de ijs qui taxillis ludunt. Testaceis enim olim iactibus utebantur, quorum varietate saepius vincebantur aut vincebant.

85. *Os inest orationi.*] Empedocles ait, obscure significans aliquid esse velut substantiam negotij.

86. *Qui ipse se non possidet, Sament cupit.*] In eos, qui quum res ipsi suas seruare non possint, alienas tamen quaerunt. Lacedæmonij enim Atheniensibus quum ciuitatem ipsam tradidissent, petentibus vt sibi sola Samus relinquere-tur, responderunt, quum vos vestri iuris iam non sitis, etiam alios habere nunc quaeritis.

87. *Siculus mare.*] Siculus quidam ficus vehens, naufragium fecit. deinde videns mare exasperatum, saxo insidens, Scio inquit quid velis, ficus petis. Meminit adagij Alcman lyricus poeta.

88. *Scythæ equum.*] In eos, qui secretò aliquid cupiunt, palam tamen id respuunt. Hinc Pindarus. Scythæ mortuum equum verbotenus quidem auctantur, clam autem versutis gaudentes pedes excoriant.

89. *Postquam lentem coxistis, non infundatis unguentū.*] Stratis ait Euripidem taxans. In eos, qui voluptatibus dediti sunt.

90. *Quisquis canem peregrinum alis, huic solus funis sit reliquus.*] De ijs, qui frustra talibus rebus operam impendunt, ex quibus non solum utilitatem nullam percipient, sed easdem etiam amittent.

91. *Tantali lapis super caput recelitur.*] Ac si dicas continuus nos timor habet.

92. *Quando Nibas coccyssabis, tunc diuitias nancisceris.*] De impossibilibus. Thessalonica quæ est in Macedonia vicus vicinus est qui vocatur Nibas, in quo galli gallinacei congenito sibi cantu destituuntur, & omnino muti sunt: atque hinc prouerbialis locutio de impossibilibus proflexit, qua dicitur, tunc illud aut illud habebis, quando Nibas coccyssaue-rit.

93. *Ne à terra quidem inuabimur.*] Hoc est, ne minima quidem re.

94. *Nec Execestides rectam viam inueniat.*] Celebratur Execestides quod omnes vias nosset propter diuturnam peregrinationem.

95. *Impietas sese super est iacere sepulchris.*] Homeri.

96. *Mores nefas cuiquam Pasiphaës sequi.*] Quod non debeant mulieres in absurdos amores irumpere. Fabulantur Pasiphaën tauri pascens amore captam, Dædalumque ligneam bouem fecisse & eidem Pasiphaën inclusisse, taurumque in illam inscendentem mulieri se commiscuisse, quæ ex eo coïtu puerum concepit, cui corpus esset viri, caput autem bovis. Quod ego factum fuisse nego. Primum quidem quod fieri non possit, ut animal alterum diuersi generis amet, neque enim villo modo canis cum simia, lupus cum hyæna commisceantur, neque bubalus cum ceruo quod diuersi sint generis, nec porro taurus cum lignea bucula commisceri potuisse videtur, neque verò

90. Ὅστις κύνα πρὶ φη ξένον, τὸ τέ μόνον λινθὸν μὲν. Ἐπὶ τῶν ματαίως πυντων περὶ ἐκείνα, εἰς ἃ μόνον κερδαίνουσι, ἀλλὰ ἀ καὶ ἀπολείπονται.

91. Ὁ τὰν ἄλκην λιβθὸν ὑπερ κεφαλῆς ἀνταλλάττει. Ἀντὶ τῆς φοβῆς ἡμᾶς ἔχει διηνεκής.

92. Ὅταν Νίβας κοκύσῃ, πῶς ἔξει πλεόν. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Θεσσαλονίκη τῇ μακεδονίᾳ χωρὶς ἐστὶ γαλλῶν, καὶ καλεῖται Νίβας· ἀκούει εἰς ἐκείνην ἀλεκτρυόνες, φθῆς τῆς συμφυῆς ἀμοιβῆσι, καὶ σιωπῶσι πάντῃ πάντως. καὶ διὰ τὴν λόγῳ παρεμμυῖαν πᾶσι τῶν ἀδυνάτων, ὅς λέγει, τίτι αὐτοὶ ἔχηται πῶς πῶς, ὅταν Νίβας κοκύσῃ.

93. Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὄνησις. Ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ.

94. Οὐδ' αὖ ἔξ ηκεσίδης εὐροι τὴν ὁδοῖαν ὁδόν. Ἐθρυλλῆτο ὁ ἔξ ηκεσίδης, ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων, διὰ τὴν ἡρόνιον πλάνην.

95. Ὅχι ὅση φθιμύμοισιν ἐπ' αἰδρασιν ἀνέχεσθαι.

96. Οὐ δὲ μιμήσθαι τὴν Πασιφάην τρώον. Παρέστη ἡ δὲ πᾶς γνωστικὴς ἐξοκλήναι εἰς ἀλλοτρίους ἔρωτας. μυθολογία, ὅτι ἡρώδης τῆς βασιλίδος ἡ Πασιφάης, δαίδαλον δὲ ποιῆσαι ἔβην ξυλινὴν καὶ ἐγκλείσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν· ἔταπεν τὴν ταύρον θηβαιώτα, μιγῆναι τῇ γυναικί· τὴν δὲ κυῖσται παῖδα ἔχοντα μὲν σῶμα αἰδρός, κεφαλὴν δὲ βοῆς. ἐγὼ δ' ἔφημι τῇ πρὸς τῶν μὲν γὰρ ἀδυνάτων ἐραδῆναι ζῶν ἐπρεν ἐπρεν· ἡ γὰρ δυνατὴ κύνα καὶ πίθηκον, λυκὸν καὶ χυανὸν ἀλλήλοις συμμιγῆναι, καὶ βεβαλὸν ἐλάφῳ· ἐπρωγνῆ γὰρ εἰσι. ταύρῳ δὲ ἐδοκεῖ μοι βοὶ ξυλινῇ ἐμμιγῆναι· οὐκ αὖ δὲ ἡρώδης καὶ γυνὴ ταύρου θηβαιονοῦ, καὶ φέρειν ἡδυνά.

ἰδύατο γυνὴ ἰμδρυον, ἔχοντα κέρατα·
 π' ὁ ἀληθὲς ἔχει ἔταως. μινῶά φασιν
 ἀλγύνει τὰ αἰδοῖα, θραπέδῃται ὑπὸ
 κροῶς τῆ Παιδίων· κατ' ἐκείνον δὲ
 πὴν τῆς θραπέας καιρὸν, ἠκολύθη τῷ
 μίνωι νεανίας δ' ἐκδὴς, ὄνομα δὲ Ταῦρος·
 ὃ Πασιφάῃ ἔρωτι ἀλλήσῃ, μίγνυται αὐ-
 τῷ ὃ γυνὴ παῖδα. μίνως δ' ὁ Πηλογομί-
 μῃ· πὴν φέρει τὴν ἀλγυδιὴν τῇ αἰ-
 δοίῳ, καὶ γυνὴς ὡς ἔστι ἐξ αὐτῆς ὁ
 παῖς Διὶ πὴ μὴ συγκοιμᾷ αὐτὴν τῇ
 Πασιφάῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τῆς Ταύρος ἐπὶ τὸ
 κυρτὴν, δόκτικται μὲν ἔκ ἡτέρας τῆς πα-
 ῖδας, Διὶ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῇ εὐ-
 τῆς παῖδων· δόκτικται δὲ αὐτὴν εἰς ὅρος,
 ὡς ἐο θραπέωνται μοῖρα ὑπάρχει πῶς
 τιμίσιν· ὃ δὲ σὺν ὑπάρχει πῶς ἐκεί-
 λους. πυθόμενος ὃ μίνως τὰ καὶ αὐ-
 τὴν, ἐκέλευσε αὐτὴν ὥστε τῇ πολιτῶν
 κρατηθῆναι· καὶ εἰ μὴ ἔπειτα λελυμένος
 ἰλθεῖν· εἰ δὲ μὴ, δέσμιον· αἰδοῖμος δὲ ὁ
 νεανίας, ἀφίστα· εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἀρπάξων
 βοσκήματα, ἔτω δὲ τῇ πύμψαντος ὃ μί-
 νως καὶ ἔπειτα ὄχλος πλείονα, Διὶ τὸ
 συλλαβεῖν αὐτὴν, ὃ νεανίας ὄρυγμα πη-
 σης βαλὼν, καθήρξεν αὐτὴν εἰς ἐκείνο,
 εἵη ἐντος τῆς μινώταυρος, ἔπειτα ὥστε
 τῆς μίνως ἐκρατήθη ἰς ἀδικῶν, ὥστε τῇ
 μινώταυρον ἐπίμπετο, ὡς αὐτὴν ἰμωρή-
 σαι. λαβὼν ἔν ποτε μίνως τῇ Θεσεία πο-
 λίμειον, ὅτι τῇ μινώταυρον ἀπίσταν ὡς
 ἀπὸ πυθόμενον· γυνὴ δὲ τῇ ἡ' Ἀλεσθῇ,
 περὶ αὐτὴν ἐξίφος τῷ Θεσεί εἰς πλὴν
 ἐκ τῶν δὲ ὃ ἀείρει τῇ μινώταυρον.

97. Ὅθεν ἐγγύς ἐπικυβόδρομον.]
 Ἐπὶ τῇ τρυφῇ βυλομύων.

98. Ὅθεν πυρφόρος.] Λεῖπὴ τὸ ἀπὸ
 λείφθη. ὅτι τῶν πανωλεθρῶν φησὶν
 τῶν. πυρφόρος ὃ ἐλεγον τὰς ἱερείας, τὰς
 Πηλομίον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐπὶ πῶς οὖν
 πολεμίοις ἐώρῃσι τῶν ἱερέων οἱ νεκροί.

mulier taurum incendentem ferre quavis-
 set, neque fœtum cornu habentem in se
 gestare. Rei autem veritas ita se habet.
 Aiunt Minoem verendorum dolore cor-
 reptum à Cride Pandionis filia fuisse sa-
 natum, quo tempore comitabatur Mi-
 noem iuuenis quidam egregiè formosus,
 Taurus nomine, cuius amore Pasiphaë
 capta cum illo congreditur & puerum pa-
 rit: Minos aurem tempus supputans quo
 ex verendis laborauerat, intelligensque
 filium ex ipso non fuisse generatum,
 quod cum Pasiphaë non concubuisse, sed
 ex Tauro sâtum esse sciens, puerum
 interimere noluit quod frater suorum li-
 berorum esse putaretur: in montem au-
 tem illum ablegat, vr pastoribus famuli
 vice esset, quibus ille subesse noluit. Qua
 re intellectâ Minos illum per ciues suos
 comprehendi iussit; & si quidem seque-
 retur, solum venire, sin minus, vin-
 ctum. Iuuenis verò hæc in se parari sen-
 tiens, longius in montes secessit, raptisque
 armentis, vitam tolerauit. Quumque
 Minos manum priori maiorem ad com-
 prehendendum illum misisset, iuuenis fa-
 cta fossâ profunda in illam sese inclusit,
 quo in loco dum Minotaurus commora-
 tur, si quis ob delictum aliquod perpe-
 tratum à Mino caperetur, ad Minotau-
 rum puniendus mittebatur. Quumque
 aliquando Minos Thesea hostem cepis-
 set, ad Minotaurum quo morderetur,
 amandauit. Quod intelligens Ariadne,
 gladium Theseo in carcerem præmisit,
 quo Minotaurum interemit.

97. *Neque prope equestrem cursum.*] De ijs, quibus deliciosè viuere est ani-
 mus.

98. *Ne ignifer quidem.*] Deest, re-
 lictus est. De ijs, qui prorsus perierunt.
 πυρφόρος autem vocabant sacerdotes qui
 alraris ignem incendebant. Mos autem
 fuit vt hostium sacerdotibus victores par-
 cerent. De ijs porro qui in victoria
 victi,

videti, belloque subacti essent, solebant elatione videntes sic loqui, ita illos petijisse, ut nec ignifer quidem esset reliquus, perinde ac si diceretur, Ne sacerdotem quidem in exercitu fuisse relictum, qui ignem in urbem ferat. Velut si diceremus, Nec tentorij quidem custos aut alius rerum similium relictus fuit.

99. *Cuius lotium purum est, medicum rejicit.*] Aperta parcemia.

100. *Non penes unum Sparsana res.*] Vnus enim si moriatur, quod inde patriz damnum?

τις φείδεται. ὅτι δὲ τὸ περὶ πλοῦς ἡττήσαντων καὶ συμπατηνόντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰς ὧσιν ὑπερβολῇ χρηρμένοι, ἔτιω λίαν· ὅτι ἔτιω ἀπώλονται, ὥς τι ἔδει πυρφόρος ταύτην ἢ εἰπείν, οὐδὲ ἱερὸς ἀπὸ λείψθῃ τῷ στρατῷ οἶεν, οὐδὲ τι πύρ οἶστων εἰς τὴν πόλιν καθέπερ εἰ ἐλίζομαι, οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἥ τις τὸ ὄργανον ἔσται.

99. Οὐ πὲρ ἕρον καθέρων, δοτακρίν τὴν ἰατρὸν.] Δήλη.

100. Οὐ πὲρ ἓνα πὲρ Σπάρτας.] Εἰς γὰρ Σπάρταίων, τί βλάβος τῇ πατρίδι;

CENTVRIA XV.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΕ΄.

1. *Non finit me dormire aut negligentius agere Miltiadae trophaum.*] De ijs, qui propter bonorum imitationem, improbitatem suam abjiciunt. Quum enim Themistocles adhuc adolescens esset, inter pocula & mulieres volutabatur: posteaquam verò Miltiades exercitum ducens, barbari in Marathone vicisset; non amplius iam inuenire erat Themistoclem inordinatè agentem. Qui tantam eius mutationem admirantibus, hoc modo respondit.

2. *Non potes Phocione amico & assensatore uti.*] De ijs, qui exactè & sine dolo amant.

3. *Ne Hercules quidem contra duos.*] Fugit quippe Molionidas. Dion enim in secunda secundæ compositionis ait, Herculeum Idæum Daetylum ludos Olympicos edentem aduersus duos luctantem succubuisse. Herculis porro genus ita se habet: ab Io Ephaphus, ab illo Libya, à qua Belus, ex quo Danaus, ex quo Hypermnestra, non illa quæ coniugem suum Lyncea occidit, ex qua Abas, ex quo Prætus, ex quo Acrisius, ex quo Danaë, ex qua Perseus, ex quo Eleätrion, ex quo Alcmena, ex qua denique Hercules.

1. Οὐκ εἴς με καθόδεν ἔδει βραθυμῶν τὸ μιλτιάδου τροφεῖον.] Ἐπὶ τῶν ἀλγέμενσιν τῶν καλῶν, δοτακρίν τὴν ἑαυτῶν κακίαν. Θεμιστοκλῆς γὰρ ἔπλετο μέρεισιν ὧν, ἐν πίσις ἐκυλινδοῦτο καὶ γυναιξίν· ἐπὶ δὲ μιλτιάδου στρατηγῶν νίκησιν ἐν μαραθῶνι τὰς βαρβάρους, οὐκ ἦν ἔτι ἐντυχὴν ἀπακτινῶν Θεμιστοκλῆ· πρὸς δὲ τὰς θνυμάζοντας τὴν μετὰ τὴν, ἔλεγε τῶν.

2. Οὐ δύη φωκίωνι φίλῳ χρησθαι καὶ κόλακι.] Ἐπὶ τῷ ἀκερῶς καὶ ἀδόλως φιλοῦντων.

3. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Τὰς γὰρ μολιονίδας ἰφύρα. Δίων δὲ ἐν δόξῃ αὐτῇ δότιρας συντάξας, Ἡρακλῆα τὸν ἰδαῖον δάκτυλον καταδείξασα τὸν Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπικίδισαι, ἡττήσαντα· ἔτιω δὲ ἔχει τὴν γένεσιν οὗ Ἡρακλῆς· δότι ἰὼς ἔπεισε, ὃς Λιβύη, ἥς Βῆλος, ὃς Δαναὸς, οὗ Ἰπέρμνηστρα ἢ μὴ κτείνασα τὸν ἐμῶντον Λυγρία, ἥς Ἀβας, οὗ Πραΐτος, οὗ Ἀκρίσιος, οὗ Δανάη, ἥς Περσεὺς, οὗ Ἡλεκτρύων, οὗ Ἀλκμήνη, ἥς Ἡρακλῆς.

4. Ὁυδεὶς

4. 'Ουδὲς δυσώτης χρηστὸν ἐψώνη κρείας.]

5. 'Ουδὲς κομήτης ὅς τις ἀπαινήται.] Ἐπὶ τῷ Διδυμῷ· ἄλλοι δὲ λέγουσι, ψηνίζεμαι· ἄλλοι βιναι.

6. 'Οὐδ' ἱκταρ βαλὼν ἔχης.] Ἐπὶ τῷ Ὀξυβαλλομένῳ· τισὶ καὶ μὴ ἑξομοιωμένων μηδὲ βραχὺ· ἱκταρ γάρ ἐστι τὸ ἐγγύς· ἄλλοι δὲ φασὶν αὐτῷ λεγόμεν ὅτι τῶν λοιπῶν χαλόντων· ὅτι μετὰ φρεσὶ τῶν πεποιητῶν, τὸ ἔχ' ὅπρ' τῷ σκοπῷ τυγχάνοντων, ἀλλ' ἐδ' ἐγγὺς βαλλόντων.

7. 'Οὐτ' ὁ καθήμενος ἱσαμένῳ ἔοικεν.] Ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ Διδυμῷ· τὸ αὐτεὺς μὴ ἐκλεμμένων ἀμελεμένως καθήμενος.

8. 'Οὐδὲν ἱερὸν.] Ἡρακλῆς εἶπεν, Ἀδωνίδος ἰδὼν ἔσταιον· ὡς τῶν διαρρησάντων τὰς ἀνθρώπων, μένων ὀφελόντων ἡμᾶς. ἢ ὅτι οἱ καθ' ὅσοντες εἰς αὐτὸν δέλοιο, ἀδύνατον ἔχ' εἶχον· λέγειται ὅτι τῷ μηδενὸς ἀξίον· ὡς φησὶ Κλέανδρος ἐν δολύπρῳ παροιμιῶν.

9. 'Οὐδὲν λαοκῶν ἀνδρῶν ὅφελος.] Ἐπὶ τῶν ἀπείρων· ὅτι γὰρ περὶ αὐτῶν ἀπείρων χειρῶν· ὅτ' ἀπειρώτων ἐφη βασιλεύειν νομῶν.

10. 'Οὐ μάλα κυκᾶς.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.

11. 'Οὐ νοκὴ πλοῆς.] Ἐπὶ τῷ μὴ ἀκερῶς ἢ πλείωντων· ὡς πηλαγοδρομάντων Διδυμῷ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.

12. 'Οὐδ' ἐπίτις φεάτορας ἔφυσας.] Ἐπὶ τῷ ἀσότητι ἢ ἀσάφει.

13. 'Οὐδὲν πρὸς τὸ Διόνυσον.] Ἐπὶ τῷ μὴ προσήκοντι πρὸς τὸ παλαιὸν φλυαρήντων· Ἐπιγίνους τὸ Σικυωνίᾳ τραγῳδίας εἰς αὐτὸν ποιήσαντος, ἐπὶ Φωνήσαντι πινεσὶ τῷ τοιοῦτον πειρομίας· ἐλλείπον ὅτι τῷ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ Διόνυσον τραγῳδίας, ὅτι πρὸς ἐγὼν, ὡς ἐν Σατυρικῇ εἰλεγότο.

4. Nullus difficilis emp̄sor bonam obsonat carnem.]

5. Quisquis comam promittit, is subigi solet.] De illo, qui infamia notatus est. Alij autem dicunt ψηνίζεμαι, alij βιναι.

6. Nec prope scopum iaculari potes.] De ijs, qui cum aliquibus comparantur, nec tamen vel in minimo illis similes sunt. ἱκταρ enim prop̄ significat. Alij dicunt, parœmiam vsurpari de ijs, qui ab aliqua re aberrant, ducta metaphora à sagittarijs, qui scopum minimè attingunt, imò nec prop̄ quidem illum iaculantur.

7. Sedens ille stanti similis videtur.] De studiosis & qui prae festinatione ocioſi federe nolunt.

8. Nil sacrum.] Hercules hoc verbi protulit, viſa Adonidis statua. Quod qui bene de hominibus promerentur, solum honorari oporteat, aut quod serui ad illam statuum confugientes securitatem non haberent. Dicitur autem de rebus nullius pretij, vt ait. Cleander, libro secundo parœmiarum.

9. Nulla candidorum virorum utilitas.] De inutilibus.

10. Non valde miscees.] De ijs, qui nullius rei sunt.

11. Non potes nauigas.] De ijs, qui non exactè aliquid faciunt: vt faciunt qui mare transmittunt iuxta aſtroſum indicia.

12. Nondum septennis tribules edisti.] De insipientibus aut debilibus.

13. Nihil ad Bacchum.] In eos, qui ea quæ argumento non conueniunt nugantur. Cum Epigenes Sicyonius, tragœdiam de Baccho fecisset, quidam illud iuculamarunt, vnde & parœmia. Potius verò res sic se habet. Olim qui in Bacchum carmina componebant, illis inter sese certabant, quæ etiam Satyrica appellabant.

postea tragœdias scribere aggressi paulatim ad fabulas & historias se conuenerunt, nulla amplius Bacchi facta mentione, vnde & illud homines acclamabant. Chamaeleon in libro de Theſpide his similia narrat. Theætetus verò in libro de Parœmia, refert Parthasium pictorem apud Corinthos cettantem Bacchum formosissimum pinxisse, illos autem videntes, eorum qui cum ipso cettauerant opera, longè inferiora, & Parthasij Bacchum, acclamasse, Quid ad Bacchum?

14. *Nihil ex agro diris.*] Hoc est, nihil agreste.

15. *In eo quod non necessarium est necessario videris.*] In eos, qui inconsideratè quid faciunt.

16. *Res non mea est nunc amplius: valeat diu.*] Quod rerum alienarum nemo curam gerat.

17. *Neque emungere quidem se no-uit.*] In valde fatuos.

18. *Ne in selinis quidem.*] De ijs, qui ne principium quidem alicuius rei attingunt. Ductum ab illis qui hortos ingrediuntur, nam extremitates hortorum, quas *ωδρακήπες* appellant, selino & ruta confitebant. Hoc igitur vult parœmia, nondum vel principium rei habes. Sicut qui hortos ingrediuntur, nondum in selinis sunt.

19. *Nulla tibi perdicis verecundia inest.*] De parum virilibus, quibusque nullus in bello pudor. Nam perdicis cum fœminas suas accertimè ament, qui illas ad pugnam alunt, quando in mutuum certamen incitant, fœminam suam singulis adstare curant. Neque enim vquam perduxit, ut illi quam amat aut cui coniuncta est, in certamine succubuisse videatur. Quin motietur potius plagis enecta quam ut retrocedens illam indecorè aspicere audeat cui se approbare

ὑπερον δὲ κατὰ τῶν εἰς τὴν τραγωδίαν ἡρώφην, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐπεσέπησαν, μήκει τῶν θεῶν μνημονεύοντες ὅθεν ἔπιφάνησαν. Ὁ Χάμαϊλέων ἐς τῶν περὶ Θεσπίδων βιβλίου ἐκείνου. Θεαίτητος ἐς τῶν περὶ Πικτορίας, Παρθασίου φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον τῶν Κορινθίοις πηκτικῶν διόνυσον κάλλιστον, τὸς δὲ ὁρώντας, ὅτι τῶν ἀγωνιστῶν ἔργα αὐτῶν κατὰ πλὴν ἐλείπον, καὶ τὸν τῶν Παρθασίων διόνυσον, Πιφάνειν, τί πρὸς τὸν διόνυσον;

14. Ὅθεν ἐξ ἀγρῶ λέγεις.] Ἡ ἐξ ἐν ἀγροικῶν.

15. Ὅτι ἐς δίοτον χρὴ τῶν δίοτον.] Ἐπὶ τῶν ἀλόγως πεισμένων.

16. Ὅτι ἐμὸν τὸ πρᾶγμα. πολλὰ χαίρω.] Παροῦντων τῶν ξένων ἐδίδει φρονίως,

17. Ὅτι δότομυζᾶσθαι σιωποῖεν.] Ἐπὶ τῇ Πιπικῶς ἀοήτῳ.

18. Ὅτι ἐς σελίνους.] Ἐπὶ τῇ μηδὲ πλὴν δὲ χλὴν ἐφθάρκτων. δότο τῇ εἰς κήπους ἰσίων. Πιπικῶς ὅτι ἀκρα τὸς λεγομένους τῶν δρακήπες, σελίνα καὶ πικράνα καπυτῶν. βάλειται αὐτῷ λείαν ἢ παροιμία, ὅπως αὐτὸς δὲ χλὴν ἔχῃς τῷ πρᾶγμα τῷ. κατὰ πρὸς ἐδίδει οἱ ἐς τοῖς κήποις εἰσίοις, ἐς πῶς σελίνους εἰσίν.

19. Ὅτι αἰδώς σοι πέρδικος.] Δηλονότι ἐνεσι. Πιπὶ τὸν ἀνδρῶν καὶ μὴ αἰδουμένων ἐς τοῖς πλείοις. οἱ γὰρ πέρδικος τῇ θηλυκῶν ἑωσὶ δριμύτῳ. ἐκέν οἱ πέρδικος τὸς ἀθλήτας πέρδικας, ὅταν αὐτὸς εἰς τὴν μάχην πλὴν κατὰ ἀλλήλων ὑποθήγῃσι, πλὴν θήλειαις ἐκείναις παρεστῆσαι πειθῶν. καὶ γὰρ ἢ πᾶσι τῶν γυναικῶν φαῖναι, ἢ τῇ ἐρωμένη ἢ τῇ γαμέτῃ, ὁ πέρδικος ὑπομένει. Τεθνήξεταί δὲ μάλλον πικρόμενος, ἢ δότορα φέις ἰδεῖν πλεμῆσι. τῶν τῶν ἀρχιμόνως περὶ ἢ βέλεται δοκι-

Ὀδυσσεύϊ· ἀκὼν δὲ κ' Κρήτ' αἰ τινα ἐρα-
σὴν, ἀγαθὸν παῖ· ἀλλὰ καὶ τὰ πλεῖστα·
ἔχων ἢ παιδικὰ μερακιὸν ὥρα θ' ἀπρε-
πὶς· μάχης δὲ γυναικῆς, καὶ ἀνδρός ὠ-
βηλῆς εἰς αὐτὸν τῆς τ' ἐχθρῶν Φάλαγ-
γος, παρῶπαίτω νεκρῷ κεκλιμῷ, καὶ πε-
τρασπῆναι λέγουσιν αὐτὸν. τ' οὐ πρὸς π-
λεμίων πίπιν ἐμὸν καὶ μετὰ φρένων τ'
αἰδρα· ὅδ' Ὀππταφίης, μηδ' αὖτως εἶπιν
αἰσχρὸν καὶ αἰάλην πλὴν ἡν ἐπαγγάγης·
ἀλλὰ κατὰ τ' ἐργῶν αὐτίαν παῖσιν· ἵνα
μή μ' ὀδυσσεύς ὁ ἐραῖός μ' ἐκαστὴν Φί-
σηται καὶ Φυλάξῃται περὶ ἐλαίαν τεκρόν·
αἰδέσθ' ἦται μὲν οὐκ ἀνδρῶν Φαιήνων
κακῶν, ὥσπερ θνητῶν· πέρι δὲ με-
τέναι αἰδῆς, κατέρευον τῶν ὅς περ
φύστος τὸ δάρον. Κλεονύμ' οὐ δὲ ὁ ρί-
ψασις, καὶ ὁ δειλὸς Πέστρονος, ὅτι τὸς
πατρίδας ἠδοῦντο, ὅτι τὸς γεμετὰς, ὅτι
τὰ παῖδιά.

20. 'Ουδὲ κύων παύσεται ἀπ' ἀπαξ
σκυτοτραγῆν μαθὼν.] ὅτι τὸ ἴδιον χε-
ρὸν αἰμετάβλητον.

21. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀτυχὲς
αἰετ.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκων.

22. Οὐκὲ καὶ αἱ χελῶναι θάλασσαν
πᾶσαν περὶ αἱ;] Ἐπὶ τῶν θάλασσας
ἐκφυγευμένων. Φασὶ γὰρ ὅτι μίαν
χελῶνιν πῆναι λοιπὰς ὑπὸ τῷ ὕδατι αὐ-
τῆς ποτίζοντας.

23. ὁὐδ' ὄνκα ἀνδρόνες ἱστῶσιν.]
Ἐπὶ τῶν ἀρχυποῦλων παρόντ' ἡ ἀνδρῶν
ἀρχυπτὴ διὰ τ' ἱτῶν, μᾶλλον δὲ διὰ δι-
λίας. ἔστι δ' ὅμως ἀνδρῶν φιλόμοσος καὶ
φιλόξενος. ἐν γούτ' ἱερήμας ὅταν ἀδῇ
πρὸς αὐτὴν ἀπλουτὴ τὸ μέλος, καὶ αὐτὴ
κατασκευῇς ἀδ' ὅταν ᾖ ἀλφ, ἔτ' ἀκρόν-
των μὴ διαμαρτῇ, πικίλα τι ἀναμέλ-
η ἔτακρως ἐλίθη τὸ μέλ.

24. Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δις ἄμας-
θανεῖν.] λαμαχὼ ἐπὶ ἦμα πρὸς τῶν

capit. Audio & Cretensem quendam amatorem cum cætera bonum tum bello strenuum, adolescentulum formosum in delicijs habuisse, pugna autem commissa, & tota hostili acie in ipsum impulsâ, aiunt in cadauer offendisse, sicque fuisse subuersum, quumque ex hostibus quidam tergum illius esset traiecturus, ille conuersus, Ne tu inquit inhonestam mihi plagam inferas: sed potius pectus feri; ne amasus meus timiditatem meam condemnaret, & à caduere meo colligendo caueat. Nec verò mirum est si quis, vix cum sit, pauidus videri reuereatur, quum perdisci à natura præclarum hoc verecundiae donum insit. Neque verò Cleonymus qui clypeum abiecerat, neque pauidus Pisander, patriam, vxores aut liberos lætitia affecerunt.

20. *Neque canis pellem edere cessabit si semel didicit.*] Quòd consuetudo vix mutari possit.

21. Nil prorsus aequi cogitat vir
urbicus.] De Iniustis.

22. *Omnes per unam plene eunt te-
studines.*] De pluribus qui per unum
aliquem beneficijs afficiuntur. Aiunt e-
nim quando vna testudo biberit, reliquas
ex ipsius lotio potari.

23. *Nec quantum lusciniæ dormiunt.*] De vigilantibus : quod lusciniæ propter. Itim seu potius ob timiditatem vigilet. Est autem lusciniæ mulices & hospitum amans. Proinde in locis desertis vbi sola canit, cantionem simplicem ac minimè elaboratam edit: quando autem capta est, nec auditoribus destituta, varia quædam modularur, & molliter cantionem suam inflectit.

24. *Peccare bis bello cuiquam non licet.*] Lamachus cum quendam ordi-

36. 'Ουκοῦν ἐν ψυχῇ τὰς ἐψή-
σασθαι.] Ἐπὶ τ' ἀδυνάτων. Charmidas γάρ
ὁ Λαρισαῖος ἀκούσας διηγυμνῶν Ἰνός,
ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγχείλουας, ἔφησε
τῆτι.

37. 'Οὐ δύσασαι θέλεις καὶ Γα-
λατίας ἐρεῖν.] Ἐπὶ τ' αἰόμοια ζητιώ-
των.

38. 'Οὐπὶ Ῥώμῃ πισεῖται Σκηπίω-
ν.] ἐς αἶτα, ὅπ Σκηπίων ζήσει τῆς
πλευρᾶς περὶ αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πε-
ρεῖδων ἡρημῶν δόσθων.

39. 'Οὐ τὴν ἐστὶν Καλλιπιδᾶς ὁ δὲ κη-
λί[ας].] Ἐπὶ μίμῳ καὶ ὑπερμελῶν σπ-
δαρῶν. ὅταν γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὰς μί-
μους καλῶσι. Καλλιπιδᾶς γὰρ ὁ τῶν τρα-
γωδοποιῶν ὑπερμελῆς, ὀνομαζόμενος καὶ
δοξᾶν ἔχων ἐν τῇς Ἑλλήσι καὶ σπυδαζόμενος ὑπὸ
πάντων, εἰπὼν περὶ βασιλείας τὴν Ἀγη-
σίλαον, ὅτι ἐπὶ τῇς βασιλείᾳς καὶ βασιλεὺς
ἔκαστε τῶν Ἀθηναίων τῶν.

40. 'Οὐκ ἐστὶν διθύραμβος αἰ ὕδαρ
πῆν.] ὁ γὰρ θεὸς Διὸς οἶνος, ὃν πῆνι ὀρ-
πέζουσιν.

41. 'Οὐ πατρικὰ αὐτὰ μὲν μέλη.] Ἐπὶ
τῶν οὐχ' ὁμοίως τῇς ἀνδράσι βιοῦν-
των.

42. 'Ὁ Φελίας ὁ ἀγῶν οἶον οὐ γι-
φαιότης, ἀλλὰ χρηματίτης.] ἔλεγον δὲ
ἐπὶ τ' ἀργύροις τελοῦσιν.

43. 'Οὐδ' ὅσον κηρύσσει τὴν ἑσ-
πὴν ἀγει.] Ἐπὶ τῶν πρᾶγμασι πολλοῖς
συμπεπλεγμένων.

44. 'Οὐ Φροῦντις Ἰπποκλείδης.] Ὁ
Τισάνδρος Ἰπποκλείδης μέλλων γαμῶν
Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τῆ Σικυωνί-
ας θυγατέρα τῆς περὶ τὴν αὐτὴν τῇ τῶν
γάμων ἡμέρᾳ ἀπωχρήσατο περὶ τῶν
μέγαλ' ἀσπιδῶν δὲ τοῦ Κλεισθένους,
καὶ μεγαλῶν τῶν Ἀλκμαίων τῶν θυ-
γατέρων δόντ', περὶ δὲ τὴν Ἰπποκλεί-
δου.

36. *Ergo in frigida illas lixabimus.]*
De impossibilibus. Charmidas enim La-
risæus audiens quendam narrantem quod
vivas anguillas in feruenti aqua vidisset,
ita respondit.

37. *Non Galateam unà cum Thetide*
amare potes.] In eos, qui dissimilia af-
fectant.

38. *Neque Roma cadet Scipione stan-*
te, neque Scipio vivet urbe cadente.]
De ijs, qui pro patria emori propolunt.

39. *An non tu es Callipides ille dice-*
liffa?] De nimis & insolentibus histrio-
nibus. Ita enim Lacedæmonij illos ap-
pellant. Callipides porro tragediarum
actor, nomen atque exiftimationem in-
ter Græcos, omniumque in se studium
consequutus, quum Agésilauum regem in-
terrogaret, Nostine me Rex? hoc ab illo
responsi audiuit.

40. *Non dithyrambus, frigidam*
quisquibibet.] Deus enim vini inuen-
tor, cuius illi festum agunt.

41. *Non patrias modulatur can-*
tiones.] Qui non ut par est viris vi-
vunt.

42. *Utilitatis certamen.]* Nem-
pe in quo non agitur de corona, sed de
pecunia. Dicebatur autem de ijs, qui pe-
cuniam pendebant.

43. *Non tantum illi otij est ut vel*
aures scalpat.] De ijs, qui multis nego-
tijs implicantur.

44. *Non curas Hippoclide.]*
Hippoclide Tisandri filius uxorem du-
cturus Agastam Clisænis Sicyonij ty-
ranni filiam, ipsa nuptiarum die supra
modum tripudiavit. Cumque Clis-
thes mutato consilio filiam Megac-
lis Alcæonidis filio in uxorem daret, & Hip-
poclide palam ediceret, quod Agastæ
nuptijs

nuptijs exiliisset, suscipiens respondit, Non curat Hippoclidēs.

45. *Non apud aram consilio lo-
cum.*] Quod ante res consultandum sit,
non ipsis rebus. Sicuti qui hostias aris
admovent, non facto iam facto consul-
tant.

46. *Non semper fluvius bipennes
fert.*] De ijs, qui non semper eadem
donant. Ferunt enim rusticum propè flu-
men gradientem, bipennem suam in id
amississe: flumen autem eius misertum, ar-
genteam illi remisisse, illo autem dicente
illam non esse suam, auream rursus illi
remisisse: negante autem & hanc suam es-
se, propriam illi reddidisse & alias insu-
per dono adiecisse hominis æquitare ob-
lectatum. Quumque alius agricola eadem
consequi optaret, data opera suam quo-
que bipennem in idem flumen proiecisse,
eandemque eidem à flumine fuisse
remissam. In quem quum prior agrico-
la fortè incidisset, id quod præcellit re-
spondisse.

47. *Non iterum vulpes.*] Deest,
capietur. Illa enim vbi semel laqueos
effugit, non iterum capitur. At va-
frum inquis animal terrestriis vulpes: tu
verò etiam marinæ rechneras audi: ac
primum, aut hamum omnino non ac-
cedit, aut si hausserit, seipsam intus
exuens ita sese extra retorquet, ut cor-
pus tanquam tunicam euoluet, sicque
hamum expellit.

48. *Neque compluitur, neque sole
adurit.*] In stupidos aut extra omnem
solicitudinem constitutos.

49. *Non bellum annuncias.*] De
bona nunciantibus.

δὴν Φασερῶς εἰπόντος ὅτι ἀπαρχήμη ἔ-
ραίμεν τῆς Ἀλαρίνης, ἱεροτυχῶν ἱφῆ,
οὐ φροντὶς ἱπποκλιδῆ.

45. οὐ ὥστε βωμὸν δὲ θεῶν θη-
νείας.] Ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δὲ
βελούδαται· καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς πῶς πραγ-
μασιν. ὡς περὶ καὶ τὰ ἱερὰ περιφέροντες,
καὶ μετὰ τὴν θύσιν βελούονται.

46. οὐκ αἰὲν πᾶσις ἀξίνας φέρει.]
Ἐπὶ τῶν οὐκ αἰὲν τὴν αὐτὴν δωρεαδόντων.
Γεωργὸν γὰρ φασὶν ὥστε πᾶσις βασι-
ζοῖται, ἀποβαλεῖν ἀξίνην· καπιηκτί-
σθαι δὲ τὸν πᾶσις, αἰνῆσαι αὐτῷ ἀρ-
γυρεῖν. τὸ δὲ φησὶν ὅτι εἶναι ταυ-
τὴν αὐτῷ, αἰνῆσαι αὐτοῖς χρυσῶν. ἀρ-
νησάμενος δὲ καὶ ταύτην, τὸν πᾶσις τὴν
ἰδίαν αὐτῷ αἰνᾶδεναι· καὶ τὰς ἄλλας
δωρήσασθαι ἀναδόντα αὐτὸν τῆς δικαιο-
σύνης. ἔπειτα δὲ γεωργὸν βελούδον τῶν
αὐτῶν τυχεῖν, ἐκόντα καταβαλεῖν τὴν
ἀξίνην ἐν τῷ αὐτῷ πᾶσι· τὸν δὲ πᾶ-
σις τὴν ἰδίαν αὐτῷ αἰνᾶναι· τὸν
δὲ πρὸς τὸν γεωργὸν ὥστε τυχεῖν· εἰπεῖν
πρὸς αὐτὸν τὸ περικείμενον.

47. οὐκ αὖ αὐτοῖς ἀλώπηξ.] Λί-
παι τὸ ἀλώπηξ· αὐτὴ γὰρ ἀπὸς ἀλ-
φυῶν θεῶν πύγας, ὅδε πρὸς ἀλίσκει-
ται. σὺ μὲν μοι λέγεις πενῆργοι εἶναι
ζῶον ἀλώπηκα τὴν χειρῶν· ἀκρὺς δὲ
καὶ τῆς θηλασίης μηχαναί· ἡ γὰρ οὐ
πρόσσεισι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν δέχτην, ἡ κα-
πεπίνουσα ἑαυτῆς ἐπὶ τῆς μετεκδοῦσας
ἐπὶ τῆς ἑαυτῆς ἐξω, ὡς περὶ οὐκ ἑαυτῶν τὸ
σῶμα ἀνέλιστα, καὶ ἑαυτῶν ἐξέλιστα
τὸν ἀγκίστρον.

48. οὐδ' ἔτι καὶ ἡλίου.] Ἐπὶ
τῶν αἰνῶντων, ἡ δὲ τῶν ἐξω πύγας
φροντὶς ἐστίν.

49. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.] Ἐπὶ
τὴν ἀνὰ ἀγγελλόντων.

50. οὐ

50. Ὅπου ποτὶς ἐκ σκίλλης ῥόδα φύσκει καὶ ὅπου ὑάκινθος.]

50. Nunquam scilla rosas produxerit aut hyacinthum.]

51. Ὅπου οἱ τὴν πολέονα ἡμισοπαύονται, καὶ αἱ ἔχουσιν ἀποβαλέσθαι.

51. Non norunt quanto plus dimidium toto.] Quod qui plura concupiscunt, etiam ijs quæ habent excidunt.

52. Ὁ φεύγων μύλον ἀλφίτου φεύγει.] Ἐπὶ τῇ ἐκθυσίᾳ ἀποβαλλομένων τῶν σφίσι πρόσφορα.

52. Qui fugit molam fugit farinam.] De ijs, qui studio amittunt quæ sibi profunt.

53. Ὁψὶ ἦλθες, ἀλλ' ἐς κελωνὸν ἔστη.] Ἐπὶ τῶν ἐς τὰς καιρὸς ὑβρίζοντων.

53. Sed venisti sed in collem ito.] De ijs, qui post tempus aduenirent.

54. Ὁ φιλμὸς φιλίας πρὸς ζῆλος.] Ἀδελφίπαι.

54. Oculi amicitie conciliator.] Leucippi.

55. Ὁ φῶς ἐὰν μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων ἢ γενήσεται.]

55. Serpens nisi serpentem edat, non fiet draco.]

56. Ὁ φεῶς ὄμμα.] Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἀπολαύσεων ὁρώμενων. Φασὶ τὰς ὄφεις συνεννοεῖσθαι αὐτοῖς, ὅτι τὸν σῆμαχον λεπτὸν καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὁμοίως ὄντες ἀδελφοὶ φάγοι καὶ παμφορώταται, ὡς Ἀλεξάνδρου λέγει, αἰστανται ὁρᾶν καὶ ἐπ' ἀκροῦ τῆς κεφαλῆς ἐστῆσι. Ἡ τροφὴ καπιλαδαίνει αὐτοῖς ἐς τὸν ὄγκον τῆς σώματος. ἀποδίδει ὅτι πῶς, εἴτα ἐρπυσιν ὡκιστε. ἢ ὅτι ἡ ἀκοντίων δίκην, αὐτὴν τις μεδίστησι καὶ τὸ γὰρ ὄνομα ἐξ αὐτῆς ἔχει κίκληται γὰρ Ἀκοντίας.

56. Serpentis visus.] De ijs, qui acutè & horribiliter intuentur. Aiunt serpentes quum sciant sibi stomachum exiguum & longum, voracissimi interim acplutimum cibi ferentes, ut Aristoteles ait, erectos stare caudæ innixos, sicque illis nutrimentum in ventris receptaculum descendere. Quumque pedibus careant, quàm ocyssimè serpunt: quin & iaculi instar seipsam aliquis illorum erigit: ex quo factò nomen quoque obtinet, Acontias, seu iaculum, appellatus.

57. Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὸ εἶναι καὶ πρόσφορα.

57. Phallus Deo.] De ijs, qui vnicuique quæ conueniunt & commoda sunt tribuunt.

58. Ὁ χλαῖς μάτην με κῦμα ὅπως.] Ἐπὶ τῇ ἀκαταστάσει ἐχόντων ἢ παρουσίᾳ. ὡς γὰρ κῦμα περὶ σπῆρον αἰετῶν χλαῖς πίπτει, καὶ οὐκ αὖτις, ἐὰν μὴ μάτην πνεῖ. ὡς δ' αὖτὸς ἐχλῶν μοι αὐτίς π, ὡς πᾶσι χλαῖς ἀκῶται.

58. Ut unda me frustra impetiat.] De ijs, qui nihil sentiunt patæmia visitata. Ut enim fluctus assidue marinis petris illisus nihil efficit, sed frustra laborat: ita nec tu me vexans quicquam proficies, ut quæ cupis audiam.

Π.

Π.

59. **F** Vere quondam strenuus Milesij.] De ijs, qui quum antea feliciter egissent, postea in calamitatem inciderunt. Ponitur & de illis, qui quum antea aliquibus quoquo modo vfi fuissent, postea nihil eos curant. Quod in Aristophane adolescens vetulæ indicat. Olim mihi etiam inuito utilis fuisti propter inopiam, nunc autem non amplius tui curam gero. Porro Milesiorum historia hæc est: Primi Cares & Milesij mercede in bello auxilium alijs ferre cœperunt, & sicubi bellum exoriebatur, viros illos ad opem ferendam, dato stipendio accerfebant, illosque primos omnium in conflictu hostibus objiciebant, & si quid tristius ex bello accidisset, primis illis imputabatur. Vnde etiam aiunt, Vltiscor illum Caris pœna. Tales quidem olim Cares & Milesij. Sub Dario autem Hystaspis filio, vt scribit Herodorus, ab Histixo & Aristagora Milesijs persuasi non solum deficere à Persis, sed etiam bello illos laceffere, vehementer ab illis cæsi fuerunt. Et Miletus vrbs subuersa est, quique ex ea superfuerunt, cum vxoribus & liberis in Persidem ducti, captiui ad mare rubrum habitatum sunt missi in quandam urbem Ambem appellatam, sicque postea parœmia dimanauit.

60. *Omnia ad cursum impelluntur.*] De opulentis, pro quo Aristophanes in Tagenistis *πρῶτος ὁρῶσιν* reddidit. Sunt autem qui ludicri esse genus asserant. Euphronius verò prouerbialiter dici ait de ijs, qui ad celeriter veniendum aut discendum hortantur.

μῶδες λέγεσθαι, ὅτι τῶν πρῶτοι ἀποδιδόντων χάρις, ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεισθαι.

59. **Π** Ἀλλὰ ποῦ ἦσαν ἄλλοι μοι μιλήσοι.] Ἐπὶ τῇ πρῶτῃ μὲν ὁ πρῶτος ὁρῶσιν, ὅστις τῶν πρῶτων μὲν χρωμένων ποιεῖν, ὅπως δηπτε, ὕστερον δὲ μὴ φρονέουσιν αὐτῶν. ὡς ὁ ἐν Ἀλεξοφάνῃ πρὸς μιμνῶντι τῇ θεᾷ. ἥτις πάλαι ποτὶ μοι ἀκρητὴ χρησὶμη ἡγήρχες διὰ τὴν ἰνδοίαν. τὴν δ' ἐκτεπ σὺ φρονίδα ποιῶμαι. ἢ τῇ μιλησίῳ ἰστέλα τιαύτη. πρῶτοι καὶ ἄλλοι μιλήσοι μοι εὖ ξυμμαχῆν ἤρξατο. ἢ ἔπειτα πόλεμος ἀνιρρήγυστο, τὴν ἀδρας συμμάχους μοι εὖ μετιπύμποντο. Ἐπὶ τῇ αὐτῇ αὐτοὺς ἀπάντων ἤ συνάραξις τῇ πολέμιον. πῶς πολέμουσιν αἰπῶταται. καὶ ἔπειτα λυπηρὸν ἐκ τοῦ πολέμου συγκήρσει, πρῶτοι αὐτοὺς ἐγνώσκετο. ὅθεν φασι, τὴν πῶς δὲ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. ποιῶται μὲν ἦσαν πρῶτοι καὶ ἄλλοι μιλήσοι. Ἐπὶ Δαρῆος τῇ τοῦ Ἰσάπτου, ὡς ἰστέρι Ἡρόδοτος. παρ' Ἰσάπτου καὶ Ἀλεξοφάνου τῇ μιλησίῳ αἰατηθῆντες οὐ μόνον ἐκείνην Περσῶν, ἀλλὰ ἐκ αἰσῶν πολέμοις, ἀρδην ὑπὸ Περσῶν κατεκτείναντο καὶ κατισφάζη ἡ μιλησις. καὶ οἱ περὶ αὐτῶν γυναιξὶν ὁμοῦ καὶ πασι ἀχρῆντες εἰς τὴν Περσίδα αἰχμαλώτοι, περὶ τὴν ἰρὺθρον θάλασσαν μετακίωθον. περὶ πῶς πάλιν Περσῶν Ἀμῶν τῇ κλήσει. καὶ οὕτως ὕστερον ἢ παρρημία ἰρρήγη.

60. *Παῖτα θῶν ἰλαύνεται.*] Ἐπὶ τῶν ὁπῶν πρῶτος ὁρῶσιν, Ἀλεξοφάνης τωρητικῆς ἀπιδώκας δὲ οἱ μὲν παιδίας εἶδος τι. ἀφρόνιος δὲ παροι-

61. *Παρι-*

61. Παρεξηλημμένον τὸν νοῦν.]
Οἷον ἀμυδρὸν βλέπειν· ἢ ὑπὸ γήρωσ
διεφθόρῳ ἔχων τὸν νοῦν.

62. Πάντα κάλων σείειν.] Ἐπὶ τῶν
πίσῃ περιθυμία ζωμένων· περιήκ-
τη δὲ διὰ τῶν ἑαυτοῦ ἀρετῶν χαλάν-
των.

63. Πάναθρ' ὡς Σαρδανάπαλλον.]
Ἐπὶ τῶν φαντασμάτων καὶ πλυλόγων.

64. Παρεὶτα δεινὰ φρονιμώτερος.]
Ὁμοία τῇ· Ἐξ ὧν ἐπαγίεμας.

65. Πάντα λίθον κινεῖν.] Πολυ-
κράτει τῷ θεῷ ἡγεῖται χρησμός· ἐξέπεσε
πριαμῶ τίνων· ἐνθα μαρδόνιος ἐ-
σκήνωσεν, ὅτι Πέρσῃ ἐφυγον· καὶ εὖρε
χρυσόν· οἱ δὲ εἰρησταί φασιν διὰ τῶν
θηρώδων.

66. Παῦ μοι τὸ χρεῖον κρέμματα,
καὶ τὸ ἥμισυ σκίροδα.] Ἐλλείπει τὸ
ἥν. Ἐπὶ τῶν ἐλίγα ὀφειλόντων καὶ
ἀπληθῶν.

67. Πάντα ὀκτώ.] Οἱ μὲν Σησί-
χορὸν φασιν ἐν Κατάνῃ ἑσθῆναι πολυ-
πλῶς, πρὸς ταῖς ἑαυτῶν Σησιχο-
ρείαις πύλαις λεγομέναις· καὶ τῷ μη-
μαίῳ ἔχοντες ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθ-
μῶς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ οἱ Ἀχέτης
κατὰ χρησμὸν τὴν Κορινθίαν συνοικί-
ζων, ὀκτὼ φυλάς ἐποίησε τὰς πολί-
τας, καὶ ὀκτὼ μέρη τῶν πόλεων· εἰρηται δὲ
ἐπὶ τῶν παγίων καὶ δεσφίων.

68. Πάσχει κορυδαλῶσι χρὴ λό-
φον ἐγναίεσθαι.] Τῷ Σιμωνίδῃ ἐστὶ.
ὅτι τῶν ζηλοτυπῶντων, καὶ φιλονει-
κούντων.

69. Παρεὶ σφυρὸν παχέῃα μισήτη
γυνή.] Ἐπὶ τῇ αἰκνάνῳ τῇ μισογυνίᾳ.
μισογῆτη γὰρ ἦν ἐστὶ καὶ μισήτη· ὁ Κρα-
τίνος παρ' ἐφ'· μισήτη δὲ γυναικας
ἐλίσσοισι χρίσονται.

70. Παῖς ἐντραγὸν τὸν βούν, εἰς

61. *Cui animus detritus.*] Qui ob-
scure prospicit, aut ob senectutem ani-
mum velut consumptum habet.

62. *Omnem rudentem mouere.*] De
ijs, qui omni studio vtuntur. Ductum
autem ab ijs qui vela relaxant.

63. *Delitijs mollitieque corrumpis
Sardanapalus.*] In voluptuarios ac di-
uites.

64. *Post malacantior.*] Similis huic:
Vnde damnum passus es, sapientior redditus
es.

65. *Omnem lapidem moue.*] Poly-
crati Thebano hoc oraculum redditum
fuit, cum locum in quo Mardonius taber-
naculum suum habuerat, Persis fuga di-
lapis emisisset: vbi aurum inuenit. Alij
adagionis originem à venatoribus du-
ctum.

66. *Omne mihi debitum cape &
multa allia.*] Supple sit. De ijs, qui pau-
ca debent atque exigua.

67. *Omnia octo.*] Quidam aiunt
Stesichorum Catanzæ sumptuosè sepul-
tum ad portas quæ ab illo Stesichoriz
appellatæ fuerunt, monumento eius octo
columnas, octo gradus, & octo angulos
habente. Alij hinc dictum volunt, quod
Haletes, qui Corinthios ex oraculo in
vnam ciuitatem coegerat, ciues in octo
tribus, & ciuitatem in octo partes diui-
sit. Dicitur autem de benè fixis firmis-
que.

68. *Omni galerisa crislam inesse oportet.*] Simonidis dictum. De ijs, qui amu-
latione & contentione aguntur.

69. *Ad talum obesa omnis salax est
famula.*] In valde libidinosas, ita vt ea
re vinci nequeant. μισογῆτη enim & μισήτη
mulier libidinosa. vnde alibi Cratinus:
Libidinosa mulieres pudendi coriaceis vtun-
tur.

70. *Toto bone pulchrè denotato in-
canda*

cauda lassatus sum.] De ijs, qui in fine deficiunt,

71. *Apud testudinem testa.*] De eo, qui nil cum alijs participat, ut nec testudo suam testam.

72. *Omnia intus cadunt.*] De ijs, qui de rebus maximè dignis præter dignitatem loquuntur. Nam quod intus cadit comprehenditur: omne autem id quod comprehenditur minus est eo quod illud comprehendit.

73. *Apud surdum crepitum edere.*] De stupidis.

74. *Patroclo parcius.*] De diuitibus sed parcis vilibusque. Ille enim ex quo diues euaserat, nunquam deinceps se lauit. Aristophanes. Siue etiam de squalidis siccisque usurpatur.

75. *Clauus clauo pellitur.*] Quanto malum malo curatur.

76. *Panfone mendicior.*] Pictor hic fuit & paupertate celebris.

77. *Omnia commixta.*] De rebus confusis. Sumptum autem est ex Democrito physico.

78. *Pamphili anersio, seu frandatio.*] De furibus. Pamphilus enim cum tribunus esset pleb. apud Athenienses pecunias aliquas publicas auertit, quumque furtum eius iam palam esset faciendum, ipseque tanquam fur pecuniarum publicæ, pœnas esset daturus, à poetis exagitabatur. Habuit & Pamphilus quendam parasitum adulatorem, Belonopolem nomine, qui in idem propemodum discrimen rerum erat venturus, in quod Pamphilus inciderat.

79. *Omnia sub unam Myconum.*] De ijs, qui vna sententia condemnantur.

80. *Post Panathenæa.*] De ijs, qui morantur. Panathenæa autem ludi erant apud Athenienses quod à Theseo in ciuitatem congregati fuissent, primum qui-

τὴν ἄρὰν ἀπὲς καμῆρ.] Ἐπὶ τῇ εἰς τὰ πλοῦσι ἀπαρηχέτων.

71. Παρὰ χελώνη ὄρακον.] Ἐπὶ τῇ μὴ μετὰδιδόντῃ, ὡς ὅτε ἡ χελώνη μετὰδῶκε αὐτῇ ἑσπράκν.

72. Παιτὰ εἰς ὠπτήρη.] Ἐπὶ τῇ μὴ πρὶ πῶν παλαιοῦ ἀξίαν καὶ ἀξίαν οἰκόνων· τὸ γὰρ εἰς ὠπτήριον πρὶ εἰς, καὶ τὸ πρὶ εἰς ὠπτήριον ἅπαν μικρότερον τῷ πρὶ εἰς χελῶν.

73. Παρὰ καφὸν ὁπότε περδῶν.] Ἐπὶ τῶν αἰαδῶντων.

74. Πατροκλῆς φειδωλόπερ.] Ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ καὶ φειδωλοτέρῳ ἢ καὶ συμπεριεπῶν· ὅτος γὰρ ἐξ ὅτου πρὶ εἰς γενεῶν παλαιοῦ, ἢ καὶ ἐξ ὅτου, ὡς ἐλπίσιν. Ἀριστοφάνης· ἢ ὅτι ῥυπαρίων καὶ ἀνυμνητῶν.

75. Πάστῃλος πατὶς ἀφ' ὧν περδῶν.] Ὅταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακῇ χειρὶ περδῶν.

76. Πάμῃλος πῶν χόπερος.] Οὗτος ζῶντας φέρεται καὶ ὅτι πῶν ἀπὸ τῆς εὐλῆτος.

77. Πάτῃλος χεῖματῶν.] Ἐπὶ τῇ συγκαχυμῶν πρᾶγματῶν· ἐλπίσιν ἢ ἐκ τῇ Δημοκρέτους τῇ Φυσικῇ.

78. Παμφίλος νομιστής.] Ἐπὶ τῇ κλεψίᾳ· ὁ γὰρ Πάμφιλος δημογωγὸς ἦν Ἀθηναίσις, ἐξ ὧν ἐξέτετό πῶν τῶν δημοσίων χρημάτων· ἐπὶ ἐν ἐμὲλλε φωρεθῆσθαι, ἐξ ὧν δίκην, ὡς κεκλωφῶς τῇ δημοσίᾳ, κομῶντῃ ὑπὸ τῇ πηλῶν· ἐκ τῇ ὅτος ἐ Πάμφιλος καὶ πῶν κόλακα πρὶ εἰς πῶν, βελονοπῶν καλῶντῶν, ὅς ἐμὲλλε ζωῶντῶν πῶν τῇ Παμφίλῳ τῇ κακῶν.

79. Πάμῃ ὑπὸ μιᾷ κύκλῳ.] Ἐπὶ τῇ μιᾷ δίκῃ κατὰδικασθῆσθαι.

80. Παναθηναίων κατὰ πῶν.] Ἐπὶ τῇ βραδυῶντῶν· Παναθηναῖα Ἀθήνησιν ἱερῇ, ὅτι τῇ ὑπὸ Θεοῦ γενεῶντῶν συγκομιῇ· πρῶτον ὑπὸ Βελονοῦ καὶ τῇ Ἡφαι-

Ἡφαίστου καὶ τῆ Ἀθηναῖς ὕερον ἢ ἑσπέρου
Θησεύος τῶ συναρξαμένους τὰς δῆμους εἰς
ἄστυ γίνεσθαι ἢ ὁ ἀγὼν διὰ πάντι ἐτῶν καὶ
ἀγωνίζεσθαι πᾶσι, ἰσθμια· ἢ πρεσβυτέρους,
καὶ ἀνέμους καὶ αἰὲρ τῶν ἢ νικῶντι διδο-
ται ἀθλον, ἔλαον ἐν ἀμφορεύσει· Ἐὐ-
κλῶν ἐμφανῆται ἐλαία πικρὴ.

81. Πάππῳ ἀκαούτης.] Ἐπὶ τῇ
μηδείᾳ.

82. Παρὰ πτόμον Φρίαρ ὀρύττει.]
Ἐπὶ τῶν μάτην ποιοῦντων.

83. Πάλιν ἢ ὕς προορῶν.] Ἐπὶ τῶν
ἐνδοκινεῖν πνᾶ ἐπὶ ἐν ἀκοντα, ἢ ἢ
βυλεται· Ἀλκαίᾳ ἢ προορῶν.

84. Παρθένοις ἐξ ἑφάμιλλος.] Ἐπὶ
τῶν δούλων καὶ σκλάβων πρὸς Ἐριχθίῳ
θυρατῆρας ὡς ἐλεγον, καὶ ἐτίμησεν ἢ, τῶν
ἀνέμους ἐξ. πρεσβυτέρων καὶ ἐκαλεῖται
Πρωτογένια· δαυτέρα δὲ Πανδώρα· τρί-
τη, Πρόκλεις· τέταρτη, Κρίσσα· πέμπτη,
Ἀρείθια· ἕκτη Χθονία. τῶν λέγειται
Πρωτογένια καὶ Πανδώρα δαυτα αὐτῶν
(Φαζήναι ὑπὲρ τῆ χώρας, τραυτῶν ἐλθί-
της ἐν Βοιωτίᾳ· ἐ(Φαζήναισθαι ἢ ἐν τῶν
Ἱακίνθων καλῶν καὶ πύγῃ ὑπὲρ τῆ Σφεν-
δονίων διόκησιν ἢ τῶν καλῶν), Παρθένοι Ἱα-
κινθίδες, καὶ πρὸς μαρτυρεῖται φανόδημος.

85. Πατρόκληος περὶ φασίς.] Ἐπὶ
τῶν μὴ διμυαμένων διὰ τοῦτο θρηνη-
ται οἰκείας συμφορὰς· ἐξ ἐτέρων δὲ
θλίψεων αὐτὰς ἀποκλαυδόντων.

86. Πάθος κέρης ἰππομανῆος.] Ἐπὶ
τῶν διαφθορῶν καὶ ἀφόρηται θῆραν ὑφι-
σταμένων· ὅς γὰρ τῶ γένος τῶ Κοδριλίων
ῶν, ὅς καὶ πλεονεξίας ἐκασίλῳσι, τῶν θυ-
ρατῆρας καθῆρξεν ἐν χωρίῳ τῶν μετ'
ἰππομανῆος διὰ λαθραίῳ μίσθῳ τῶν
παρθένας αὐτῶν ἐλυμήνατο, Ἐὐκλῶν
τῶν κέρην βραχὺ ἐπιτίσκει· ἀφ' ἢ Πά-
ρπῳ καὶ Κόρῃ ὁ τόπος ἐν τῶν πᾶ-
σι ὑπὲρ τῆ καλῆται.

dem ab Erichthonio Vulcani ac Miner-
ux filio, postea autem à Theseo qui tri-
bus in urbem adduxerat, instituti. Fiunt
autem iidem ludi singulis quinquenniis.
Et decertat puer in Isthmijs non senior,
& imberbis, & vir. Vincenti autem præ-
mium datur, oleum in amphotis, eius-
que caput redimitur oleagino serto.

81. *Spina flocci.*] De re nihili.

82. *Apud flumen puteum fodis.*] In eos, qui temere laborant.

83. *Rursum sus incitat.*] De ijs, qui
irritant aliquem vel inuitum ad loquen-
dum ea quæ non vult. Alcæi paræ-
mia.

84. *Sex virginum amulus.*] De
magnanimis & temperantibus. Sic Er-
ichtei filias vocabant, & numerum se-
narium in honore habebant. Maior om-
nibus Protogenia vocabatur: secunda,
Pandora: tertia, Procris: quarta, Creusa,
quinta, Orithia: sexta, Chtonia, quarum
duz Protogenia & Pandora, dicuntur se ad
cædem pro regionis salute, quum exercitus
Borææ in illam venisset, obtulisset. Ma-
tææ porro fuerunt in pago cui nomen
Hyacinthus, vltra regionem Sphendonio-
rum, quamobrem etiam vocantur vir-
gines Hyacinthides, sicut testatur Phano-
demus.

85. *Patroclea occasio.*] De ijs, qui
præ metu calamitates suas lamentari non
possunt; ex aliorum autem infortunijs
iplas descent.

86. *Hippomanis filia infortunium.*] De ijs, qui pereunt & intoleranda quæ-
dam perpetiuntur. Ille enim cum ex tribu
Codritarum esset, ac postremus regnaret, fi-
liam suam, postquam clandestino coitu
virginitatem eius violasset, alibi cum equo
furente conclusit, quam equus pabulum
sibi fecit. Vnde locus in quo hoc mali
accidit Parippus & Core est vocitatus.

87. *Virgo paterna bona.*] De ijs, qui paterna bona clargiantur, dici consuevit.

88. *Panide suffragium.*] In eos, qui imperitè suffragium ferunt. Panides enim Chalcidis quæ ad Euripum est tex, pro Hesiodo contra Homerum suffragium tulit.

89. *Omitte vatem coronatum.*] Mos fuit ut vates coronatus ante aciem progrediretur, qui ornatus ut ipsi parcere-tur spondebat.

90. *Patacione calumniator.*] Hic quum ex calumnijs viueret, studioque haberet in præstantissimum quemque ciuium incurrere, tandem deprehensus suspendio pœnas luit.

91. *Omnem lapidem monebo.*] Similis illi: Πάντα λίθην κινήσω.

92. *Pisandro timidior.*] De ijs, qui modis omnibus hoc animo agitant, ut id quod volunt efficiant, parcemia vsurpatur.

93. *Ciconia leges & ciconia gratitudo.*] Quod ciconia parentes suos alat. Sic Aristophanes. Aristoteles autem ait hanc de ciconia narrationem veram esse, similiterque facere genus auium quæ aeropodes dicuntur, asserit. Hinc in sceptris superne quidem ciconiam effigiant, inferius autem hippopotamum; significantes vim iustitiæ esse subiectam. Ciconix enim illi operam dantes, parentes quando senuerint, in alis gestant, Hippopotamiautem animalia sunt iniustissima. Fertur de ciconijs hoc quoque, præterquam quod parentes in senio aiant, pullos etiam suos valde ament. Adulta enim iam ciconia, si quando nutrimenti inuolucris adhuc & teneris pullis dandi fortè fortuna indigeat, hesternum cibum euomens in nido apponit, eoque illos nutrit. Quod ipsum

87. Παρὴν τὴν πατέρα.] Ἐπὶ τῶν κατὰ χαλζομένων τὴν πατέρα ἑω-
θεὶ λείμεται.

88. Πανίδος ψήφος.] Ἐπὶ τῶν ἀμα-
θῶν ψηφισμένων ὁ γὰρ Πανίδης Χαλ-
κίδος τῆς ἐπ' Ἑυρίπου βασιλῆος ὢν,
Ἡσιόδῳ κατὰ Ὁμήρου ἐψηφίσαι.

89. Πάρες τὴν μαῖνιν ἐστμύρον.]
Ἐθ' ἡν περὶ τῆς φάλαγγος ὁδὸν
τὴν μαῖνιν ἐστμύρον· παρεγγυᾷ ἔν
τέτῃ φέειδαι.

90. Πατακίωνος συκοφαντικώ-
πιτρος.] Οὗτος διὰ τοῦ συκοφαντίας τὴν
βίον ποιῶν, καὶ περιστρέφειν ὅλητη-
δὲ τῶν δόκιμοι τῶν πολιτῶν, τί-
λητος φωρεθείς ἀνητήθη.

91. Πάντα κινήσω πέτρον.] Ὁμοία
τῇ Πάντα λίθην κινήσω.

92. Πεισάνδρου δειλότερος.] Ἐπὶ
τῇ πάντῃ τρέπον ὁλιγοτάτων ὥς τε ποι-
σῶ ὁ βέλωνται, ἡ παροιμία λέγειται.

93. Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ αἰτπι-
λάργωσις.] Ἡ διὰ τὸν τρέφειν τὰς γονεῖς
ἕως ἄρυσφαιάς. ὁ δὲ ἄρυσφαιάς
φησὶ τὴν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀλη-
θῆ. ὁμοίως ἢ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν ὅτι τὰς
αἰρόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις αὐωτί-
ρω μὲν πελαργὸν τοῦ πᾶσι κατωτέρω δὲ
ποταμίον ἵππον δηλῶντες ὡς ὑποτί-
ται ἡ βία τῇ δικαιοκρατίᾳ· αἱ γὰρ πε-
λαργοὶ δικαιοπραγεῖν ὄντες, πρὶν τῇ πει-
ρῶν βασιλεύσει τὰς γονεῖς ἀδικώτεροι. οἱ δὲ
ἵπποπόταμοι ζῶσι ἀδικώτεροι. Λέγεται
περὶ πελαργῶν καὶ τῶν ὅτι τρέφουσιν τὰς
πατέρας γονεῖς, καὶ αὐτοὶ δὲ τὰ
ἐαυτῶν ἔκγονα φιλεῖν· ὅταν γὰρ ὁ
πῆλκος ἐνδεής ᾖ, τροφήν ἀπὸ τῆς ἐπὶ καὶ
ἀσπλῆς τοῖς νεοττοῖς ἐκ τῆς καλλιᾶς ὁρ-
θῆναι, γονεῖς αὐτῶν κατὰ τὴν
ἀπορίας· ὁ δὲ πῶν ἑαυτὸν χιθῆναι ἀν-
μίους, ἐκείνους τρέφει καὶ τὰς ἐρω-
διᾷς

94. *Pellenae tunica.*] De ijs, qui vetustas vestes gerunt.

95. *Viri esurientis tibia semper ma-*
cta.]

96. *Perdicis sacellum.*] De viris strenuis. Eupalamo enim fuerunt liberi Dædalus & Perdix, eiusque filius Calos. Cui Dædalus ob artem invidens, illum ex summa arce deiecit, ob quod factum Perdix seipsam suspendit. Quem Athenienses honore sunt prosequuti. Sophocles autem in Comiciis occisum à Dædalo quendam virum Perdicem nomine, fuisse ait.

97. *Circumductus folijs incescitur & floribus.*] De ijs, qui in certaminibus vincunt. *περιαγρομένους* enim dicebant Athletas, qui post victoriam circumducuntur, circumeuntisque partim zonas, partim tunicas, partim galeros, alij denique alia quædam accipiebant. Vnde Simonides de Ætulo sic ait: Quis eorum qui nunc sunt tot folijs myrtorum aut coronis rosarum sibi victorias alligavit in certamine vicinorum? Aliqui aiunt hanc consuetudinem à Theseo principium accepisse, in illum enim ex Creta reducem Minotauro interempto, vbique locorum flores & folia coniecerunt, fructibusque qui tunc fortè aderant cohonestarunt.

98. *Pirithoi & Thesei hospitalitas.*] De ijs, qui sumptuose hospitio excipiuntur siue excipiunt. Lex autem erat apud Athenienses, ut quotquot Græci vellent, hospitio ab illis exciperentur. Inter quos Thesealos eximie excipiebant propter Pirithoi & Thesei hospitalitatem. Quibus etiam locum quendam relinquebant quæ vocabant Pirithoïda à Pirithoo Ixionis filio. Vnde Pirithoïdæ tribus sunt Oeniciæ familiae, ut Ephorus refert tertio historiarum.

99. *Lapides elixas.*] Et:

100. *Lapides seris.*] De impossibilibus.

94. Πελληναῖα ἑστῶν.] Ἐπὶ τῶν πλαταὶ φορέντων ἱματῖα.

95. Πενῶν αὐδὸς, ἰχθὺς τὰν ἡκνήμια.]

96. Πέρδικα ἱερὸν.] Ἐπὶ τῇ αἰασιδραίων. Εὐπελάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες. Δαίδαλος κὲ Πέρδιξ. ἡς υἱὸς Κάλως. ὃ φησὶν ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὴν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἐφ' ᾗ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν αἰρήσεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτήμησαν. Σοφοκλῆς ᾗ ἐν Κωμικῶς τὴν ὑπὸ Δαίδαλου αἰμαρηνῆα Πέρδικα εἶναι τὸνομα φησὶν.

97. Περιαγρομέδους φύλλοις βάλλεται κὲ αὐθισιν.] Ἐπὶ τῇ νικούντων ἐν ἀγῶσι. περιαγρομένους δὲ εἰλεν τὸς ἀθλητὰς. οἱ μὲν τὴν νίκην περιαγρομένοι κὲ περιπρόδρομοι, ἐλάμβανον, οἱ μὲν ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας· οἱ δὲ πετῶσας· οἱ δὲ ἀλλὰ γὰρ ἄλλα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀντύλλου φησὶν ἄτως. Τίς δὴ τῇ νύ, ποσὶ πετῶλοισι μύρτων ἢ σφάνοισι ῥόδων, αἰετὸν δὲ σαρὶ νίκας ἐν ἀγῶνι περιελκίσων; εἰνοὶ δὲ τὸ πρὸς τὸς θεοὺς τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκείνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομίσεντα, μὴ τὸ αἰελεῖν τὴν μινώταυρον, οἱ δὲ τὸ χῶρας, αὐθισὶ κὲ φύλλοις ἐβάλλον, κὲ πῶς παρ' οὖς καρπὸς εἴμεων.

98. Πέρδιθα κὲ Θησιῶς φιλοξενία.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῶς φιλοξενηθέντων ἐν φιλοξενίῳ νόμος δ' ἦν Ἀθηναῖς ξείνας εἰσδέχεσθαι τὸς βαλομένους τῇ Ἑλλήνων. Θεσσαλὸς δ' ἐξαίρετως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Περσίδα κὲ Θησιῶς φιλοξενίας. τὰς πῶς δὲ τὴν χώρην ἐμέλειαν, ἣν ἐκάλεσαν Περσίδα, ἀπὸ Περσίδος τῆς Ἰχίωνος. ὅθεν κὲ Περσίδα, δῆμον τὴν Οἰνιδίαν φυλῆς. Εφορῶν ἰσορὺ ἐν τῇ.

99. Πέτρας εἵψεις.] Καί:

100. Πέτρας ἀσπίρης.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ις'. CENTVRIA XVI.

1. Περεισίαρχοι ἐγένοντο.] Ἐπὶ τῶν καθαιρουμένων καὶ γὰρ οὗτοι περικαθαίρουσι τὰς εἰσὰς καὶ τὰς ἐκκλήσεις καὶ τὰς πόλεις. Ἰσχυρὸν δὲ ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ περεισίου φησὶ περικαθαίρουσι τὰς καθαιρούμεναι καὶ οἱ τὸ ἱερὸν καθαιρούμενοι περικαθαίρουσι. ἔξωθεν γὰρ περικαθαίρουσι μακαροφρονῶντες, ἰκάνει τῶν ἱερῶν οἰκίας περικαθαίρουσι δημοσίας καὶ περικαθαίρουσι ἔχοντες.

2. Πέδη τῷ λέγειν ἡ ἀγωνία.] Ὑπερίσθη τῷ λέγειν ἡ ἀγωνία.

3. Περιψήμα ἡμῶν ἐγένοντο.] Ἡ περιψήμα ἡ ἀπολύτρωσις. ὥστε ἐπὶ λέγειν τῷ κατὰ εὐαγγελίου συνέχοντι τῶν κακῶν περιψήμα ἡμῶν γενέσθαι. ἡ ζωὴ σωτηρίας ἀπολύτρωσις καὶ ὥστε εὐαγγέλιον τῷ θαλάσῳ ὥστε ἐπὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσιᾶν ἀποπνικνύειν λέγειν καὶ περιψήμα, τὸ κατὰ πᾶν πᾶν τῶν ὑπὸ τῷ ἔχοντι, ἡ ἐμπαιγμά.

4. Περιὼν σκιά.] Περιὼν τὸ ἐν τῷ σκιά τῶν μεθενέων ἀξίως.

5. Πίμπι εἰς ἔχρατον τὴν ὁπισθήμην.] Παραινέτικη πρὸς τὸ ἀναδύειν α...

6. Πόκης τρέπον.] Ἐπὶ τῶν περικαθαίρουσι ἀποκαθάρσεων ἐπὶ ἡ πόκη καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῷ θαλάσῳ.

7. Περὶ σφίην ἔλαχεν.] Ἐπὶ τῷ οἱ πίνητες πολλὰς τέχνας ὁπισθηδύουσι.

8. Πενώσας ἀλώπεκα ὑπὸς ἐπὶ χεῖρα.] Ἐπὶ τῷ πενύοντι ἡ πρὸς τῷ πίνηται τῷ δὲ ἀποκαθάρσεων τρέφει ἀποκαθάρσεων ἀλώπεκα οἱ εἶπε πρὸς οἱ πίνητες πολλὰς τέχνας ὁπισθηδύουσι.

9. Πήλιον αἰθρίας ἐσθλας.] Ἐπὶ τῶν ἀνακαθάρσεων καὶ ἀνέων.

1. Periesiarchus factus es.] De lustratoribus. Illi enim domus, templa, urbes lu-

strabant. Iustus autem in Atticis περιεσία inquit lustrationes appellantur, quique sacra lustrant περικαθαίρουσι. foras enim prodeuntes gladijs cincti circumeunt, passimque publicas templorum aedes occupantes ambiunt.

2. Pedica in dicendo anxietas.] Est Hyperidis dictum.

3. Peripsēma nobis fias.] Hoc est, lustratio seu piaculum. Ita enim dicebant ei qui singulis annis malis lustrandis subiciebatur: Peripsēma nobis fias. hoc est salus & malorum auerruncatio, sicque in mare præcipitabant tanquam Neptuno hostiam immolantes. Dicitur & peripsēma de eo, qui est velut sub vestigijs omnium & tanquam pulveris infestio.

4. De asini umbra.] In eos, qui rebus nullius pretij immorantur.

5. In ultimum misse scientiam.] Admonitoria sententia ad studium omne alicui rei impendendum.

6. Picea more.] De ijs, qui prorsus pereunt. Quod picea semel cæsa, deinceps non repullulat.

7. Paupertas sapientiam sortita est.] Eo quod pauperes, multas artes exerceant.

8. Esurienti vulpi somnus obrepit.] De vasis, aut pauperibus qui propter alimenti inopiam dormiunt. Vulpem autem posuit: quod pauperes, varias exerceant artes.

9. Figulina statua stetit.] De stupidis & amentibus.

δοκιμῶν ἀκῶ δὲ καὶ Κρήτῃ τινι ἐρα-
σῇ, ἀγαθὸν πῖπ, ἀλλὰ καὶ τὸ πολέμια·
ἔχεν ἢ παιδικὰ μερακιον ὥρα θῆκε-
πις· μάχης δὲ γινόμενης, καὶ ἀθροῦς ὠ-
βημένης εἰς αὐτὸν τῆς τ' ἐχθρῶν φάλαγ-
γος, προσπαύσας νεκρῶ κεκλιμῶν, καὶ πε-
τραπῆται λέγουσι αὐτὴν. ὅτι οὐ πῶς πο-
λεμίων παῖον ἔμελλε καὶ μετὰ φρένων τ'
αὐθρα· ὅδ' ὅπως φέεις, μηδαμῶς εἶπεν
αἰχρῶν καὶ ἀνάλκη πλεονῇ ἐπαγάγης·
ἀλλὰ κατὰ τ' ἐργῶν αὐτίκῃ παύσιν· ἵνα
μη μεθελίῃς ὁ ἐρωμένη κατὰ ψήφισ-
ται καὶ φυλάξῃται περὶ σέβας μενεκρόν·
αἰδέσθῃται μὲν οὐκ αὐθροπῶν φανῆται
κακὸν, ὅπως θναυμάσῃ· πέρι δὲ με-
τεῖναι αἰδῶς, ὡς εἰσενεον τὰ πρὸς τῆς
φύσεως τὸ δῶρον. Κλεώτυμ· δὲ ὁ ῥί-
ψασσις, καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος, ὅτι ὡς
πατρὶδας ἡδοῦντο, ὅτι ὡς γεμετὶς, ὅτι
τὸ παιδίον.

20. Οὐδὲ κύων παύσεται ἀπὸ ἀπαξ
σκυπτεργαγῆν μαθῶν.] Ὅτι πρὸς τὸ
δὸν ἀμειψάσθην.

21. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀνθρώπος
αἰὲρ.] Ὅτι τῶν ἀδίκων.

22. Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶνες θῆλας
πᾶσαι πλέαι;] Ἐπὶ τῶν θῆλας πνικ-
τοῦ ἐργαζομένων. Φασὶ γὰρ ὅτι τῶν μία
χελωνή πῆν, αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῷ ἔργῳ αὐ-
τῆς ποτίζονται.

23. Οὐδ' ἐσθλὰ ἀνδρες ὑπνώσκειν.]
Ἐπὶ τῶν ἀρετῶν πούνην· παρόσον ἡ ἀρετῶν
ἀρετῶν διὰ τ' ἴτιον, μάλλον δὲ διὰ δει-
λίας. ἔστι δ' ὅμως ἀνδρῶν φιλόμοσος καὶ
φιλόξετος. ἐν γοῦν τ' ἐρημίαις ὅταν ἄδη
πρὸς ἑαυτὴν ἀπλευρῶ τὸ μέλος, καὶ αὐτὸ
κατασπῶν ἄδῃ ὅταν ἡ ἀλγὴ, ἔτ' ἀκρόν-
των μὴ διαμαρτυρῇ, πικρὰ τὴν αἰσιν
πρὸς τὸ κεραῶς ἐλίσσει τὸ μέλος.

24. Οὐκ ἐστὶν ἐν πολέμῳ δις ἁμαρ-
τάνην.] Λαμαχ· ἐπὶ πῖμα πῖν τῶν

cupit. Audio & Cretensem quendam
amatorem cum cetera bonum tam bello
strenuum, adolescentulum formosum in
delicijs habuisse, pugna autem commissa,
& tota hostili acie in ipsum impulsā, aiunt
in cadauer offendiisse, sicque fuisse sub-
uersum, quumque ex hostibus quidam
tergum illius esset traiecturus, ille con-
uersus, Ne tu inquit inhonestam mihi pla-
gam inferas: sed potius peccus feri; ne
amalius meus timiditatem meam con-
demnet, & a cadauere meo colligendo
caueat. Nec verò mirum est si quis, vir
cum sit, pauidus videri reueretur, quum
perdici a natura preclarum hoc verecun-
dix donum insit. Neque verò Cleonymus
qui clypeum abiecerat, neque pau-
dus Pisander, patriam, vxores aut liberos
lætitia affecerunt.

20. *Neque canis pellem edere cessa-
bit si semel didicit.*] Quod consuetudo
vix mutari possit.

21. *Nil prorsus aequi cogitat vir
urbicus.*] De iniustis.

22. *Omnes per unam plena eunt te-
studies.*] De pluribus qui per vnum
aliquem beneficijs afficiuntur. Aiunt en-
nim quando vna testudo biberit, reliquas
ex ipsius lotio potari.

23. *Nec quantum lusciniæ dormiunt.*]
De vigilantibus: quod lusciniæ propter
Itim seu potius ob timiditatem vigilet.
Est autem lusciniæ musices & hospitum
amans. Proinde in locis desertis vbi so-
la canit, cantionem simplicem ac mini-
mè elaboratam edit: quando autem cap-
ta est, nec auditonibus destituta, varia
quædam modulatur, & molliter cantio-
nem suam inflectit.

24. *Peccare bis bello cuiquam non
licet.*] Lamachus cum quendam ordi-
nam

36. 'Ουκοῦν ἐν ψυχῇ τὰς ἐν ψυχῇ-
σομν.] Ἐπὶ τῇ αἰδιωτάτῃ. Charmidas enim
ὁ Λαρισαῖος ἀκούσας διηγμῆναι ἑνὸς,
ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγγίλνας, ἔφησε
ταῦτα.

37. 'Οὐ δύνασαι θεῖόν τε καὶ Γα-
λατίας ἐρεῖν.] Ἐπὶ τῇ ἀέροια ζητιώ-
των.

38. 'Οὐ πῶς ῥώμη πιστῇ Σκηπίω-
ντος ἐστὶν, ὥς Σκηπίων ζῆσει τῆς
πόλεως περὶ αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πα-
τριᾶς ἡρημένων δόξαθεν.

39. 'Οὐ τὴν ἰσὶν Καλλιπιδῆς ὁ δὴ κη-
λίτῃς.] Ἐπὶ μίμων καὶ ὑποκριτῶν σο-
φιστῶν· ὥς γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὰς μί-
μους καλεῖσι. Καλλιπιδῆς γὰρ ὁ τῶν τρα-
γικοποιῶν ὑποκριτῆς, ονομαζόμενος καὶ δόξαν
ἔχων ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀποδοξασθῆναι ὑπὸ
πάντων, εἰπὼν πρὸς βασιλέα τὴν Ἀθη-
σίλαον, σὺκ' ὁπρὶν ὠσὲς μετὰ βασιλεὺς
ἔκαστε παρὰ τὴν Ἀθησίλαον ταῦτα.

40. 'Οὐκ ἐστὶ διθύραμβος αὐτῷ ὕδωρ
πῖναι.] ὁ γὰρ θεὸς Δρυτῆς οἶκος, ὥς πινει ἐρ-
πύζουσι.

41. 'Οὐ πατρικὰ αὐλῇ μέλη.] Ἐπὶ
τῶν οὐχ' ὁμοίως πῶς ἀνδράσι βιοῦν-
των.

42. 'Ὁ Φελίας ὁ ἀγών· οἷον οὐ σε-
φαιότης, ἀλλὰ χρηματῆς.] ἔλεγον δὲ
ἐπὶ τῇ ἀργύρῳ τελουμένων.

43. 'Οὐδ' ὅσον κηρύσσει τὴν ἑξ ὀλο-
λήν αἶμα.] Ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς
συμπιπλεγμένων.

44. 'Οὐ φρονεῖς Ἰπποκλείδῃ.] Ὁ
Τισανδρῆς Ἰπποκλείδης μέλλων γαμῆναι
Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τῆς Σικυωνίας
θυγατέρα τῷ Περσέει, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν
γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρεχόμενος περὶ τῶν
μεγαλοδωτέων δὲ τοῦ Κλεισθένους,
καὶ μεγαλειότης Ἀλκμαίωνος τὴν θυ-
γατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὴν Ἰπποκλεί-
δῃ.

36. *Ergo infrigida illas lixabimus.]*
De impossibilibus. Charmidas enim La-
riszus audiens quendam narrantem quod
vivas anguillas in feruenti aqua vidisset,
ita respondit.

37. *Non Galateam unà cum Thetide
amare potes.]* In eos, qui dissimilia af-
fectant.

38. *Neque Roma cadet Scipione stan-
te, neque Scipio viuet vrbe cadente.]*
De ijs, qui pro patria emori proposuerunt.

39. *An non tu es Callipides ille dice-
licta?] De nimis & insolentibus histrio-
nibus. Ita enim Lacedæmonij illos ap-
pellant. Callipides porro tragiædiarum
actor, nomen atque existimationem in-
ter Græcos, omniumque in se studium
consequutus, quum Agesi laum regem in-
terrogaret, Nostine me Rex? hoc ab illo
responsi audiuit.*

40. *Non dithyrambus, frigidam
quisquæ bibet.] Deus enim vini inuen-
tor, cuius illi festum agunt.*

41. *Non patrias modulatur can-
tiones.] Qui non ut par est viris vi-
uunt.*

42. *Utilitatis certamen.] Nempe
in quo non agitur de corona, sed de
pecunia. Dicebatur autem de ijs, qui pec-
uniam pendebant.*

43. *Non tantum illi otij est ut vel
aures scalpat.] De ijs, qui multis nego-
tijs implicantur.*

44. *Non enyat Hippoclidēs.]*
Hippoclidēs Tisandri filius uxorem du-
cturus Agastam Clisænis Sicyonij ty-
ranni filiam, ipsâ nuptiarum die supra
modum tripudiavit. Cumque Clis-
thes mutato consilio filiam Megacli Al-
cæmonis filio in uxorem daret, & Hippo-
clidi palam ediceret, quod Agastæ
nuptijs

nuptijs exilijsset, suscipiens respondit, Non curat Hippoclitides.

45. *Non apud aram consilio locum.*] Quod ante res consultandum sit, non iplis rebus. Sicuti qui hostias aris admovent, non facto iam facto consultant.

46. *Non semper fluvius bipennes fert.*] De ijs, qui non semper eadem donant. Ferunt enim rusticum propè flumen gradientem, bipennem suam in id amisisse: flumen autem eius misertum, argenteam illi remisisse, illo autem dicente illam non esse suam, auream rursus illi remisisse: negante autem & hanc suam esse, propriam illi reddidisse & alias insuper dono adiecisse hominis æquitare oblectatum. Quumque alius agricola eadem consequi optaret, data opera suam quoque bipennem in idem flumen proiecis- se, eandemque eidem à flumine fuisse remissam. In quem quum prior agricola fortè incidisset, id quod præcessit respondisse.

47. *Non iterum vulpes.*] Deest, capietur. Illa enim vbi semel laqueos effugit, non iterum capitur. At vaf- rum inquis animal terrestris vulpes: tu vetò etiam marinæ technas audi: ac primum, aut hamum omnino non ac- cedit, aut si hauserit, seipsam intus exuens ita sese extra retorquet, ut cor- pus tanquam tunicam euoluat, sicque hamum expellit.

48. *Neque compluitur, neque sole admittitur.*] In stupidos aut extra omnem sollicitudinem constitutos.

49. *Non bellum annuncias.*] De bona nunciantibus.

δὴν Φαιρῶς εἰπόντος ὅτι ἀπαρχήμη ἔ-
χόμενος τῆς Ἀρχαίης, Ἰσχυρῶν ἐφῆ,
Οὐ φροντὶς ἱπποκλιδῆ.

45. Ὅτι οὐκ ἐξ ἀραμῶν δεῖ θεῶν δει-
νόσας. Ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ
βυλάσθαι, καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς πῶς πράγ-
μασιν. ὥσπερ καὶ τὰ ἱερὰ περιάγοντες,
καὶ μετὰ τὸ ἵστασθαι βυλάσονται.

46. Οὐκ αἰὲν ὅτι ἀργύρας φέρει. Ἐπὶ τῶν οὐκ αἰὲν τὰ αὐτὰ δωρεαδόντων. Γεωργὸν γάρ φασι οὐκ ὅτι πῶς δαδ-
ζόντα, ἀποβαλὼν ἀξίνην. καπικτί-
σαντα δὲ τὸν πῶς δαδόντα, αἰετῶν αὐτῷ ἀρ-
γυρῶν. τὸ δὲ φησὶν ὅτι εἶναι ταύ-
την αὐτῷ, αἰετῶν αὐτοῦ χειρῶν. ἀρ-
νησάμενος δὲ καὶ ταύτην, τὸν πῶς δαδόντα
ἰδίαν αὐτῷ ἀνὰ δόξαν. καὶ θεῶν ἀλλὰ
δωρήσας ἀναδόντα αὐτὸν τῆς δικαιο-
σύνης. ἔπειτα δὲ γεωργὸν βυλάσμενον τῶν
αὐτῶν τυχεῖν, ἐκόντα καταβαλὼν τὴν
ἀξίνην ἐν τῷ αὐτῷ πῶς δαδόντα. τὸν δὲ πῶ-
ς δαδόντα ἰδίαν αὐτῷ ἀνὰ δόξαν. τὸν
ὅτι πρὸ γεωργὸν οὐκ ἔστι τυχεῖν εἰπεῖν
πρὸς αὐτὸν τὸ προκαίμενον.

47. Οὐκ αἰὲν αὐτοῖς ἀλώπηξ. Λαί-
πει τὸ ἀλώπηξ. αὐτὴ γάρ ἀπὸ τοῦ ἀλ-
φουγῆσαι θεῶν πάγας, ἐδέπειον ἀλίσκη-
ται. ὅτι ἰδί μοι λέγεις πενυργὸν εἶναι
ζῶον ἀλώπηκα τὴν χειρῶν. ἀκουε δὲ
καὶ τῆς θαλάσσης μηχανῆς. ἡ γὰρ οὐ
πρόσσεισι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν δεξὴν, ἡ κα-
ταπίνουσα αὐτῆς ἐπὶ τὸ μετεκλῦντα
ἔστρεψεν ἑαυτῇ, ὥσπερ οὐκ ἔστι τὸ
σῶμα ἀνελίσσασθαι, καὶ ἑαυτῇ ἐκλῖναι
τὸν ἀγκίστρον.

48. Οὐδ' ὕπαι, καὶ ἡ λῆψις. Ἐπὶ
τῶν ἀναιδήτων, ἡ δὲ τῶν ἑξῶς πῶς
φροντὶς ἐστίν.

49. Οὐ πῶς ἀγγέλλεις. Ἐπὶ
τῷ πῶς ἀγγέλλειν ἀγγέλλοντας.

50. Οὐ

50. Ὅτι οὐ πῦρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύσκει ἢ ὕακινθος.]

51. Ὅτι οὐδ' ἴσασιν ὅσον πολλοὶ ἡμῶν πενήτες.] Ὅτι οἱ τ' πολλοὶ οὐκ ἔπιθυμοῦντες, καὶ ἀέχουσιν ἀπαλλάχθαι.

52. Ὁ φεύγων μύλον ἀλφίτου φεύγει.] Ἐπὶ τ' ἐκφυγίως ἀπαλλαχθῆναι τὸ σφίσι πρόσφορον.

53. Ὁ ψ' ἤλθες, ἀλλ' ἐς κελωνὸν ἔειπες.] Ἐπὶ τῶν ἐς τὰς καιρὸς ὑβρίζοντων.

54. Ὁ φθελμὸς φιλίας πείζεται.] Διόκλειον.

55. Ὁ φῖς εἰ μὴ φάγοι ἔφιν, δράκων ἢ γενήσεται.]

56. Ὁ φῖς ὄμμα.] Ἐπὶ τῶν ὁζὺ καὶ κατὰ πληκτικῶν ὁρώτων. Φασὶ τὰς ὀφθαλμοὺς συναγνώσκουσιν αὐτοῖς, ὅτι τὴν σέμαχον λιπὸν καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὁμοίως ὄντες ἀδδὲ φάγοι καὶ πικρὰ φρωτάται, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἀνίστανται ὁρῶντες καὶ ἐπ' ἄκρας ὄφας ἔρχονται. Ἐν τῇ προφῇ καταλιπαρῶντες αὐτοῖς ἐς τὸν ὄζον τῷ σώματι. ἀποδίδει ὁ φῖς, ὡς ἔρποντι ὥκιστος ἢ ὅτι ἢ ἀκροπύων δίκην, αὐτὸν τις μεδίσησι καὶ τὸ γὰρ ὄνομα ἐξ ἡ δὲ ἔχει κέκληται γὰρ Ἀκροπύας.

57. Ὁ φάλλος τῷ θεῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὸ εἶναι καὶ πρόσφορον.

58. Ὁ χλῆς μάτην με κύμ' ὅπως.] Ἐπὶ τ' ἀναιδήτως ἐχόντων ἡ παροιμία. ὡς γὰρ κύμα περὶ σκῆπτρον αἰὲν ἐπὶ γλῶσσαις πίπτει, καὶ οὐκ αὐτὸν, εἰ μὴ μάτην πνέει ἢ τῶς ἢ δ' αὐτὸς ἐχλῶν μοι αὐτοῖς πνέει, ὡς τὸ ἀχρηστὸς ἀκῶται.

50. Nunquam scilla rosas produxerit aut hyacinthum.]

51. Non norunt quanto plus dimidium toto.] Quod qui plura concupiscunt, etiam ijs quæ habent excidunt.

52. Qui fugit molam fugis farinam.] De ijs, qui studio amittunt quæ sibi profunt.

53. Sed venisti sed in collem iso.] De ijs, qui post tempus advenirent.

54. Oculi amicitie conciliator.] Leucippi.

55. Serpens nisi serpentem edat, non fiet draco.]

56. Serpentis visus.] De ijs, qui acutè & horribiliter intuentur. Aiunt serpentes quum sciant sibi stomachum exiguum & longum, voracissimi interim ac plurimum cibi ferentes, ut Aristoteles ait, erectos stare caudæ innixos, sicque illis nutrimentum in ventris receptaculum descendere. Quumque pedibus careant, quàm ocyssimè serpunt: quin & iaculi instar seipsum aliquis illorum erigir: ex quo factò nomen quoque obtinet, Acontias, seu iaculum, appellatus.

57. Phallus Deo.] De ijs, qui vnicuique quæ conueniunt & commoda sunt tribuunt.

58. Ut unda me frustra impetiat.] De ijs, qui nihil sentiunt paræmia visitata. Ut enim fluctus assidue marinis petris illisus nihil efficit, sed frustra laborat: ita nec tu me vexans quicquam proficies, ut quæ cupis audiam.

61. Παρεξηλημμένον τὸν νοῦν.] Οἷον ἀμυδρὸν βλέπειν· ἢ ὑπὸ γήρους διεφθαρτὸν ἔχων τὸν νοῦν.

62. Πάντα κάλων σείων.] Ἐπὶ τῶν πάσῃ περὶ θυμῷ ἀσυνεχῶν· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ χαλῶντων.

63. Πάντα βρῶν Σαρδανάπαλλον.] Ἐπὶ τῶν τετυφώτων, καὶ πολυβλάντων.

64. Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος.] Ὁμοίᾳ τῇ· Ἐξ ὧν ἐπαγίετο ἡ μάχη.

65. Πᾶν λίθον κινεῖ.] Πολυκράτει τῷ θεβαίῳ χρησμός ἐξέπεσε περὶ αὐτοῦ· ἵστα καρδόνιν· ἐσκήνωσεν, ὅππῃ Πέρσας ἐφυγον· καὶ εὖρος χρυσόν· οἱ δὲ εἰρηδοταί φασιν ἀπὸ τῶν ημερόντων.

66. Πᾶν μοι τὸ χρέος κρίμματα, καὶ τὸ ἥμισυ σκόροδα.] Ἐλλείπει τὸ ἥμισυ. Ἐπὶ τῶν ἐλίγα ὀφειλόντων καὶ ὀλίγῃ.

67. Πᾶν ὀκτώ.] Οἱ μὲν Σιτησχοροὶ φασιν ἐκ Κατάνης ἑλθῆναι πολυπλῶς, πρὸς τοῖς ἑσπέραις Σιτησχορῆσις πύλαις λεγόμεναις· καὶ τὰ μνημεῖα ἔχοντες ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ ὅππῃ Ἀχάτης κατὰ χρησμὸν τὴν Κορινθίαν συνοικίζων, ὀκτὼ φυλάς ἐποίησε τὰς πόλιν· καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν· εἰρημική δὲ ἦν τῶν παγίων καὶ βεβαιοῦν.

68. Πάσῃ κορυδαλλῇ χρηὲ λόφον ἐγγενέσθαι.] Τῇ Σιμωνίδῃ ἐστὶ· ὅππῃ τῶν ζηλοτυπῶντων, καὶ φιλονεικούντων.

69. Παρὰ σφυρὸν παχὺ ἡ μισθή γυνή.] Ἐπὶ τῇ αἰκαίνῳ τῇ μισθῇ. Μισθῇ γὰρ ἡσέσθη καὶ μισθῇ· Ἐὐκρετῆος παρὰ τῇ μισθῇ δὲ γυναικὶς ὁλίγοις χρησιν.

70. Πᾶν ἐνταγὼν τὸν βούν, εἰς

61. *Cui animus detritus.*] Qui obscure prospicit, aut ob senectutem animum velut consumptum habet.

62. *Omnem rudentem mouere.*] De ijs, qui omni studio vtuntur. Ductum autem ab ijs qui vela relaxant.

63. *Delitjs mollitieque corruptus Sardanapalus.*] In voluptuarios ac diuites.

64. *Post mala cautior.*] Similis huic: Vnde *damnum passus es, sapienter redditus es.*

65. *Omnem lapidem moue.*] Polycrati Thebano hoc oraculum redditum fuit, cum locum in quo Mardonius tabernaculum suum habuerat, Persis fuga dilapsis emisset: ubi aurum inuenit. Alij adagionis originem à venatoribus ductum.

66. *Omne mihi debitum cape & multa allia.*] Supple sit. De ijs, qui pauca debent atque exigua.

67. *Omnia octo.*] Quidam aiunt Stesichorum Catanæ sumptuosè sepultum ad portas quæ ab illo Stesichoræ appellatæ fuerunt, monumento eius octo columnas, octo gradus, & octo angulos habente. Alij hinc dictum volunt, quod Hæletes, qui Corinthios ex oraculo in vnam ciuitatem coëgerat, ciues in octo tribus, & ciuitatem in octo partes diuisit. Dicitur autem de benè fixis fœtibus.

68. *Omni galerita crislam inesse oportet.*] Simonidis dictum. De ijs, qui emulatione & contentione aguntur.

69. *Ad salum obesa omnis salax est famina.*] In valde libidinosas, ita ut ea te vinci nequeant. μισθῇ γυνή enim & μισθῇ mulier libidinosa. vnde alibi Cratinus: Libidinosæ mulieres pudendus coriaceis vtentur.

70. *Toto bone pulchrè denotato in cauda*

cauda lassatus sum.] De ijs, qui in fine deficiunt,

71. *Apud testudinem testa.*] De eo, qui nil cum alijs participat, ut nec testudo suam testam.

72. *Omnia insus cadunt.*] De ijs, qui de rebus maximè dignis præter dignitatem loquuntur. Nam quod intus cadit comprehenditur: omne autem id quod comprehenditur minus est eo quod illud comprehendit.

73. *Apud surdum crepisum edere.*] De stupidis.

74. *Patroclo parcior.*] De diuitibus sed parvis vilibusque. Ille enim ex quo diues euaserat, nunquam deinceps se lauit. Aristophanes. Siue etiam de squalidis siccisque vsurpatur.

75. *Clauius clauo pellitur.*] Quando malum malo curatur.

76. *Pausone mendicior.*] Pictor hic fuit & paupertate celebris.

77. *Omnia commixta.*] De rebus confusis. Sumptum autem est ex Democrito physico.

78. *Pamphili anersio, seu fraudatio.*] De furibus. Pamphilus enim cum tribunus esset pleb. apud Athenienses pecunias aliquas publicas auerit, quumque furtum eius iam palam esset faciendum, ipseque tanquam fur pecuniæ publicæ, pœnas esset daturus, à poëtis exagrabatur. Habuit & Pamphilus quendam parasitum adulatorem, Belonopolem nomine, qui in idem propemodum discrimen rerum erat venturus, in quod Pamphilus inciderat.

79. *Omnia sub unam Myconum.*] De ijs, qui vna sententia condemnantur.

80. *Post Panathenæa.*] De ijs, qui morantur. Panathenæa autem ludi erant apud Athenienses quod à Theseo in ciuitatem congregati fuissent. primum qui-

τινὲς ἔρχαν ἀπὸ πικραμύρου.] Ἐπὶ τῷ εἰς τὰ πλῆθυσια ἀποικητότων.

71. Παρὰ χελώνη ὄσραρον.] Ἐπὶ τῇ μὴ μετέδιδόντι, ὡς καὶ ἡ χελώνη μετέδοιεν αὐτῇ ὄσρακα.

72. Παντα εἰς ὡ πίνει.] Ἐπὶ τῇ μὴ πίνει πνικρὰ ἀξίαν καὶ ἀξίαν εἰπώνων· τὸ γὰρ εἰς ὡ πίνειν πατερίζει, καὶ τὸ πατερίζεσθαι ἀπὸ μικρότερον τῷ πατερίζεσθαι.

73. Παρὰ καφὸν δότο περδεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀναμειγμένων.

74. Πατροκλῆος φειδωλότροπος.] Ἐπὶ τῷ πατρὶσιν μὴ φειδωλότροπος ἢ καὶ μικροπρεπῶν ἔτος γὰρ ἔξοτος πατερίζεσθαι παλῶτος, ἢ καὶ ἐναντιοῦν, καὶ ἐλπίσας. Ἀριστοφάνης· ἡ δὲ ῥυπαρόντων καὶ ἀνυμνήτων.

75. Πάπυλος παπύλος παρὰ πύλον.] Ὅταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακῷ θεατρικῷ.

76. Παύρωνος πωχότροπος.] Οὗτος ζωχάφος ἦν καὶ δὴ πένια διαπύλον.

77. Παντα χρεμάτα.] Ἐπὶ τῷ συγκεχυμένων πραγμάτων· ἐλήθη ἢ ἐκ τῷ Δημοκράτη τῷ φυσικῷ.

78. Παμφίλωνος Φισμός.] Ἐπὶ τῷ κλεπτόντων· ὁ γὰρ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν Ἀθηναίους, ἐς ἐς Φίσιον πνα τῶν δημοσίων χρημάτων· ἐπεὶ ἐν ἑμὲν φειδωλότροπος, ἐδωκεν δίκην, ὡς κεκλωρὸς (δημοσία, καμνιδέ) ὑπὸ τῷ πινύων· εἰ καὶ ἔτος ὁ Παμφίλος καὶ πνα κόλακα παρὰ πύλον, Βελονόπυλον καλῶν, ὅς ἐμὲν ζυγαπύλον τῷ Παμφίλῳ τῷ κακῷ.

79. Παντα ὑπὸ μιᾷ μύκωνος.] Ἐπὶ τῷ μιᾷ δίκῃ κατὰ δικαστήριον.

80. Παναθηναίων κατόπιν.] Ἐπὶ τῷ βραδυνοῦν. Παναθήναια Ἀθήνησιν ἑορτή, δὴ τῷ ὑπὸ Θεοῦ γενεμῶν συνεισμη· πρῶτον ὑπὸ Βελονόπυλον τῷ ἠφαι-

Ἡφαίται καὶ τ' Ἀθηναί· ὕστερον ᾧ ὑπὸ
Θησέως τῷ συναξαζόντι τὰς δῆμους εἰς
αὐτὸν γένε·) ᾧ δ' ἄγων διὰ πέντι ἑτῶν καὶ
ἀγωνίζε·) πῆεις, ἴσθμια· ἢ περσὺ π-
ρος, καὶ ἀγνός καὶ αἰήρ· τῷ ᾧ νικῶντι δίδο-
ται ἀθλον, ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι· Ἐὖ νι-
κῶν ἐφ' αὐτῇ ἐλαίᾳ περικεῖ·

81. Πάπῳ·) ἀκαίθης.] Ἐπὶ τῷ
μηδεύῳ.

82. Παρὰ πῶμόν φρέαρ ὀρύττει·]
Ἐπὶ τῶν μάτην ποιοῦντων.

83. Πάλιν ἢ ὑς περὶ ῥή·) Ἐπὶ τῶν
ᾧ θεοκινῶντων πᾶσι ἐπ' αἶν· Ἐ ἀκοντα, ἢ ἢ
βύλεται· Ἀλκαίᾳ ἢ περὶ αἶν.

84. Παρθένους ἐξ ἱφάμιλλος·] Ἐπὶ
τ' ἀψύχων καὶ σωφρόνων τὰς Ἐρεχθίδας
θυγατέρας ἢ τὸς ἔλεγον, καὶ ἐπὶ μνηστῶν· τ'
ῥή·) μὲν ἐξ· περσὺ τῇ μὲν ἐκαλῆτο
Πρωτογένει· ὁ δ' ἄλλος δὲ, Παιδῶρα· τρί-
τη, Προκλῆ· τέταρτη, Κρέουσι· πέμπτη,
Ἐρρίθια· ἕκτη Χθονία· τῶντων λέγεται
Πρωτογένει καὶ Παιδῶρα δὲ αὐτῶν
Ἐφ' αἶν·) ὑπὲρ τ' ἡρώας, ἑκαλῆς ἐλθῶ-
σης ἐκ Βοιωτίας· Ἐφ' αἶν·) ἀσθονῶν·) ἢ ἐπὶ
Ἐκλῆ·) καὶ ἑκαλῆ·) πῶν ὑπὲρ τ' Σφεν-
δονίων·) διὸ καὶ ἢ τὸ καλῶν·) Παρθένους Ἐ-
κλῆ·) καὶ περὶ μαρτυρεῖ φανόδημος.

85. Πατρόκληος περὶ φάσις·] Ἐπὶ
τῶν μὴ ὁλωμένων διὰ φόβον θρηνη-
τῶν οἰκίας συμφορῶν· ἐξ ἑτέρων δὲ
διδίκεων αὐτὰς δοπολαμένον.

86. Πάθος κέρης ἱππομανῆς·] Ἐπὶ
τ' ἀφ' ὁρμῶν, καὶ ἀφ' ὁρμῶν δὴ τὴν ὕψι-
στον γὰρ τῶν γένους τ' Κοδρίων
ῶν, ὅς καὶ πλεονέκτης ἐκαστοῦ, τὴν θυ-
γατέρα καθ' ἑρῆν ἐν χωρῇ πᾶσι μεθ'
ἱππομανῆος· διὸ λαθραῖον μίξιν τὴν
παρθένον αὐτῆς ἐλυμήνατο, Ἐὖ ἱππο-
τῶν κέρην βορῆν ἐποίησεν· ἀφ' ἢ Πά-
ρ·) καὶ Κορὴ ὁ τίς·) ἐπὶ τ' πᾶ-
ρ·) ὑπὲρ καλῶν·)

dem ab Erichthonio Vulcani ac Miner-
uz filio, postea autem à Theseo qui tri-
bus in urbem adduxerat, instituti. Fiunt
autem iidem ludi singulis quinquennijs.
Et decertat puer in Isthmijs non senior,
& imberbis, & vir. Vincenti autem præ-
mium datur, oleum in amphoris, eius-
que caput redimitur oleagino ferto.

81. *Spina flocci.*] De re nihili.

82. *Apud flumen puteum fodit.*] In eos, qui temere laborant.

83. *Rursum sus incitat.*] De ijs, qui irritant aliquem vel initium ad loquen-
dum ea quæ non vult. Alcibi paræ-
mia.

84. *Sex virginum amulus.*] De magnanimis & temperantibus. Sic Erechthei filias vocabant, & numerum senarium in honore habebant. Maior omnibus Protogenia vocabatur: secunda, Pandora: tertia, Procris: quarta, Cleusa, quinta, Orithia: sexta, Chtonia, quarum duæ Protogenia & Pandora, dicuntur se ad eandem pro regionis salute, quum exercitus Boetiar in illam venisset, obtulisse. Matetæ porro fuerunt in pago cui nomen Hyacinthus, ultra regionem Sphendoniorum, quamobrem etiam vocantur virgines Hyacinthides, sicut testatur Phaedemus.

85. *Pastoclea occasio.*] De ijs, qui præ metu calamitates suas lamentari non possunt; ex aliorum autem infortunijs ipsas desunt.

86. *Hippomanis filia infortunium.*] De ijs, qui pereunt & intoleranda quædam perpetiuntur. Ille enim cum ex tribu Codritarum esset, ac postremus regnaret, filiam suam, postquam clandestino coitu virginatatem eius violasset, alibi cum equo furente conclusit, quam equus pabulum sibi fecit. Unde locus in quo hoc mali accidit Parippus & Core est vocatus.

87. *Virgo paterna bona.*] De ijs, qui paterna bona clargiuntur, dici consuevit.

88. *Panide suffragium.*] In eos, qui imperitè suffragium ferunt. Panides enim Chalcidis quæ ad Eutipum est rex, pro Hesiōdo contra Homerum suffragium rulit.

89. *Omitte vatem coronatum.*] Mos fuit vt vates coronatus ante aciem progredieretur, qui ornatus vt ipsi parcere-tur spondebat.

90. *Patacione calumniator.*] Hic quum ex calumnijs viueret, studioque haberet in præstantissimum quemque ciuium incurrere, tandem deprehensus suspendio pœnas luit.

91. *Omnem lapidem mouebo.*] Similis illi: Πάντα λίθην κινήσω.

92. *Pisandro timidior.*] De ijs, qui modis omnibus hoc animo agitant, vt id quod volunt efficiant, paræmia vsurpatur.

93. *Ciconia leges & ciconia gratitudo.*] Quod ciconia parentes suos alat. Sic Aristophanes. Aristoteles autem ait hanc de ciconia narrationem veram esse, similiterque facere genus auium quæ acropodes dicuntur, asserit. Hinc in scepttris superne quidem ciconiam effigiant, inferius autem hippopotamum; significantes vim iustitiæ esse subiectam. Ciconiæ enim illi opetam dantes, parentes quando senuerint, in alis gestant, Hippopotamiaurem animalia sunt iniustissima. Fertur de ciconijs hoc quoque, præterquam quod parentes in senio alant, pullos etiam suos valde ament. Adulta enim iam ciconia, si quando nutrimenti inuolucris adhuc & teneris pullis dandi fortè fortuna indigeat, hesternum cibum euomens in nido apponit, eoque illos nutrit. Quod ipsum

87. Παρὴν τὰ πατρῶα.] Ἐπὶ τῶν κατὰ χαλεζομένων τὰ πατρῶα ἔω-
θι λέγεται.

88. Πανίδος ψῆφος.] Ἐπὶ τῷ ἀμα-
θῶς ψηφίζομένῳ· ὁ γὰρ Πανίδης Χαλ-
κίδος τῆς ἐπ' Ἑυρίπω βασιλεὺς ὢν,
'Ησιόδῳ κατὰ Ὁμήρου ἐψηφίσαιτο.

89. Πάρες τὴν μαίην ἐστεμνόν.]
Ἐθ' ὅτι ἢ περὶ τῆς φάλαγγος ὁ δόξας
τὴν μαίην ἐστεμνόν· παρεγγυᾷ ἔν-
τάτῃ φέειν.

90. Πατακίωνος σκεφαοικώ-
προς.] Οὗτος δὲ σκεφαοικίας τὴν
βίαν πεινῶντος, & περιστρέφει Πιπτη-
δῶν τὴν δόκιμυσιν τῶν πολιτῶν, τέ-
λος φωραθείς ἀνητήθη.

91. Πάντα κινήσω πέτρον.] Ὁμοία
τῇ· Πάντα λίθην κινήσω.

92. Πεισάνδρου δειλότερος.] Ἐπὶ
τῷ πέντε τρέπον Πισκόντων ὥς τι ποι-
σῇ ὁ δόλονται, ἡ παροιμία λέγεται.

93. Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ αὐτὴ πε-
λαργώσας.] Ἡ δὲ τὰ τρέφει τὰς γουῆς·
ἕτως Ἀλεξοφάνης. ὁ δὲ Ἀλεξοπίλης
φησὶ τὴν περὶ τῷ πελαργῶν λόγον ἀλη-
θῆ· ὁμοίως ἢ αὐτοῖς φησι ποιεῖν ὅτι τὰς
αἰρέσοντας. διὸ ἐν τοῖς σκήπροις αἰωνί-
κω μὲν πελαργὸν τυπῶσι· κατωτέρω δὲ
ποτέμιοι ἵππον· δηλῶντες ὡς ὑποτέ-
τακται ἡ βία τῇ δικαιοκρατίᾳ· αἱ γὰρ πε-
λαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, Πιπτὴ πει-
ρῶν βασιλεύσας τὰς γνηρεκώσας. οἱ δὲ
ἵπποποταμοὶ ζῶα ἀδικώτατα· λέγεται
περὶ πελαργῶν & τῶν ὅτι τρέφουσιν τὰς
πατέρας γνηρεκώσας, καὶ αὐτὴ δὲ πε-
ρὶ αὐτῶν ἔκγονα φιλοῦσιν· ὅτι γὰρ ὁ
πῆλός ἐνδεής, τροφὴν ἀπὸ τῶν ἐπὶ καὶ
ἀπολοῖς τοῖς νεοπίσι ἐν τῇ καλλιᾷ τῷ ἔρ-
θῆναι, γνηρεκώσας αὐτῶ κατὰ τυχὴν
δοσιᾶς· ὁ δὲ πῶν αὐτῶ χιθὴν ἀνε-
μίαις, ἐκείνης τρέφει· καὶ τὰς ἐρω-
διὰς

[illegible]

atque ad facere audio, & pelicanos: qui conchas in fluminibus comprehensas deglutiunt, & postquam easdem in imo ventris calefecerunt, vomitu rejiciunt, testis inuicem ob calorem iam separatis, ut solent quando elix fuerunt. Illi autem carnem eruentes, prandium habent. Quin & hoc de ciconijs narratur: quod vetulae iam in nidis maneant, volare non amplius valentes. Liberi autem illarum, terram ac mare fete dixerim, pennis transmittentes undique parentibus suis necessaria suppeditant. Et haec quidem quiete, ut illam aetatem decet, agentes, in omni abundantia assidue suauiterque viuunt. Illi autem quidquid in victu illis suppeditando molestum subeunt, hac pietate atque expectatione, fore ut eadem a liberis suis in senectute aliquando consequantur leuius reddentes, necessarium vicissim debitum in tempore dissoluant, idem a suis mutuum officium rependentibus recepruri. Neutræ enim seipsas alere alioqui possunt. Pulli quidem initio suae generationis, parentes autem sub vitae finem. Unde natura ipsa docente a parentibus pulli nutriti, illos quoque in senectute nutrire gaudent. Nonne dignum ergo, haec ob causas, ut homines quotquot parentum curam depouunt sese abiant ac reprehendant, quod illos negligant quos vel solos vel praeter reliquis omnibus omni sollicitudine prosequi debebant; idque non tam dantes quam reddentes officium. Liberorum enim nihil proprium est quod non sit parentum. qui illud aut a se tribuerunt, aut causas eius obrinendi suppeditarunt. Amplius narrant, Cranone in Thesalia fuisse mulierem formosam, Alcinoë nomine, cuius maritus domi illa relicta in longinquam profectionem missus est. Alcinoë interim cum famulo quodam consuetudinem habuit. Quod domestica quaedam ciconia resciscens, minime ruli, sed dominum vindicauit. Aduolans enim mulierem visupriuauit.

94. *Pellenæ tunica.*] De ijs, qui vetustas vestes gerunt.

95. *Viriescunt sibi semper macra.*]

96. *Perdicis sacellum.*] De vitis strenuis. Eupalamo enim fuerunt liberi Dædalus & Perdix, eiusque filius Calos. Cui Dædalus ob artem invidens, illum ex summa arce deiecit, ob quod factum Perdix seipsam suspendit. Quem Athenienses honore sunt prosequuti. Sophocles autem in Comiciis occisum à Dædalo quandam virum Perdicem nomine, fuisse ait.

97. *Circumductus folijs incessitur & floribus.*] De ijs, qui in certaminibus vincunt. *περιαγρομύς* enim dicebant Athletas, qui post victoriam circumducuntur, circumeuntisque partim zonas, partim tunicas, partim galeros, alij denique alia quædam accipiebant. Vnde Simonides de Ætulo sic ait: Quis eorum qui nunc sunt tot folijs myrtorum aut coronis rosarum sibi victorias alligavit in certamine vicinorum? Aliqui aiunt hanc consuetudinem à Theseo principium accepisse, in illum enim ex Creta reducem Minotauro interempto, vbique locorum flores & folia coniecerunt, fructibusque qui tunc fortè aderant cohonestarunt.

98. *Pirithoi & Thesei hospitalitas.*] De ijs, qui sumptuose hospitio excipiuntur siue excipunt. Lex autem erat apud Athenienses, ut quotquot Græci vellent, hospitio ab illis exciperentur. Inter quos Theseus eximie excipiebant propter Pirithoi & Thesei hospitalitatem. Quibus etiam locum quandam relinquebant quæ vocabant Pirithoida à Pirithoo Ixionis filio. Vnde Pirithoidæ tribus sunt Oeneidæ familia, ut Ephorus refert tertio historiarum.

99. *Lapides elixas.*] Et:

100. *Lapides feris.*] De impossibilibus.

94. Πελληναῖα. χιτῶν.] Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορέντων ἱμάτια.

95. Πενιτῇ αἰδρὸς, ἰσχνὰ τὰν ἡκήμια.]

96. Πέρδικα ἰστέν.] Ἐπὶ τῇ αἰσχροῖν. Ἐυπάλῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ. ἦς υἱὸς Κάλως. ὃς φθόνος ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἐρύψεν αὐτὴν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἢ ὃς ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνῆλθεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐπήμουν. Σοφοκλῆς ἦ ἐν Κωμικοῖς τὴν ὑπὸ Δαίδαλου ἀναιρεθῆναι Περδικὰ εἶναι τέτοια φησίν.

97. Περιεαγρομέτους φύλλοις βάλλεται καὶ αἰθίσιν.] Ἐπὶ τῷ νικῶντων ἐν ἀγῶσι. περιεαγρομύς δὲ ἔλεγον τὸς ἀθλητάς. οἱ μὲν τῶν νικῶν περιεαγρομέτοι καὶ περιεαγρομέτοι, ἐλάμβανον, οἱ μὲν ζωνας, οἱ δὲ χιτῶνας· οἱ ἡ πετάσας· οἱ δὲ ἄλλα χαλκῆα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀλκυλῆ φησὶν ἄτως. Τίς δὲ τῷ νυῦ, ποσάδε πετάλοισι μύρται ἢ στεφάνοισι ῥόδων, αἰετῶν νίκας ἐν ἀγῶνι περιεαγρομύων; ἐνιοὶ ἢ τῶν πρὸς δότῃ θεοσίῳ τῶ ἀρχὴν λαβόν· ἐκείνων γὰρ ἐκ Κρήτης κομιθέντων, μὲν πρὸς αἰετῶν τῷ μινωπεύον, οἱ δὲ τῷ χιτῶνι, αἰθίσιν καὶ φύλλοις βάλλον, καὶ πῶς περὶ καρπῶν εἶμεν.

98. Περὶ δὲ καὶ θεοσίῳ φιλοξενία.] Ἐπὶ τῶν πολυπλῶς φιλοξενηθέντων ἢ φιλοξενηθῶν νόμος δ' ἦν Ἀθηναίων ξένους ἐνδεχόμενους τὸς βαλομένους τῇ Ἑλλάδι. Θεοσάλης δ' ἐξαίρετος ὑπέδεχοντο, καὶ τῶν Περσέων καὶ θεοσίῳ φιλοξενίας. τῶν πρὸς καὶ χιτῶν ἐμέλειαν, ἢ ἐκάλεισαν Περσίδα, δότῃ Περσὶς τῇ Ἰχίον. ὃς δὲ καὶ Περσίδα, δῆμ. τῇ Οἰνιδῇ φυλῆς. Ἐφορ. ἰστέν ἐν τῇ τῇ.

99. Πέτρας ἐψίνας.] Καί·

100. Πέτρας σπέρης.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΣ'. CENTVRIA XVI.

1. Περεισιάρχῳ ἐγένετο.] Ἐπὶ τῶν καθαιρούων· καὶ γὰρ ὅτι περικαθαίρουσι τὰς εἰσίας καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς πόλεις. Ἰσραὴλ δὲ ἐν ταῖς ἀτίκταις περεισιάρχει· φησὶ περεισιζορόντων τὰ καθαιρούσα· καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα καθαιρούντες περεισιάρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέρχοντο μακαροφροῦντες, ἐκείνων τῶν ἱερέων οἰκίας περιλημμένοι δημοσίας καὶ πεδίδρομον ἔχοντες.

2. Πίδη τῷ λέγειν ἡ ἀγωνία.] Ἵππεδος τῷτ' ἔφη.

3. Περιψήμα ἡμῶν ἐγένετο.] Ἦτοι κάθαρμα· ἡ δολιχόφρωνος. ὥτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐξουσίαν συνίσχοντι τῶν κακῶν· περιψήμα ἡμῶν γένετο. ἡ ζωὴ σωτηρίας δολιχόφρωνος· καὶ ὥτως ἐτίβαλλον τῇ ψαλάσῃ· ὡσπερ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν δολιχόφρωνος· λέγεται καὶ περιψήμα, τὸ κατὰ πτόμα πάντων ὑπὸ τοῦ ἔχου, ἡ ἔμπαιγμα.

4. Περιὼν σκιάς.] Περι τ' ἐσθλὰς τρεῖς ὄντων τὰς μηδενὲς ἀξίους.

5. Πέμπει εἰς ἔχρατον τὸν ὀπίστημην.] Παραίνεσιν πρὸς τὸ ἀναδύειν α...

6. Πόκης τρέπον.] Ἐπὶ τῶν πενωλεθρία δολιχόφρωνος· ἐπεὶ ἡ πόκη κρητίζουσα, οὐκ αἰσθίσι ἐπὶ θλασίν.

7. Πενή σφίην ἔλαχεν.] Ἐπεὶ δὴ οἱ πίνητες πολλὰς τέχνας ὀπισθηδύουσι.

8. Πενώσας ἀλώπεκα ὕπνος ἐπύρριπται.] Ἐπὶ τῷ πανύργων· ἡ δὲ τ' ἐπὶ πνήτων τ' ἐπὶ δολιχόφρωνος τρεφῆς ὑπνοῦ τῶν ἀλώπεκα οἱ εἶπε· πνέοντι οἱ πνήτες πολλὰς τέχνας ὀπισθηδύουσι.

9. Πήλιν αἰδοῖαις ἔσηκας.] Ἐπὶ τῶν ἀναιδιότητων καὶ αἰδίων.

1. Periesiarchus factus es.] De lustratoribus. Illi enim domus, templa, urbes lustrabant. Istrus autem in Atticis περιεσιάρχει inquit lustrationes appellantur, quique sacra lustrant περεισιάρχοι. foras enim prodeuntes gladijs cincti circumeunt, passimque publicas templorum aedes occupantes ambiunt.

2. Pedica in dicendo anxietas.] Est Hyperidis dictum.

3. Peripsēma nobis fias.] Hoc est, lustratio seu piaculum. Ita enim dicebant ei qui singulis annis malis lustrandis subiciebatur: Peripsēma nobis fias. hoc est salus & malorum aueruncatio, sicque in mare præcipitabant tanquam Neptuno hostiam immolantes. Dicitur & peripsēma de eo, qui est velut sub vestigijs omnium & tanquam pulveris inspersio.

4. De asini umbra.] In eos, qui rebus nullius pretij immorantur.

5. In ultimum misse scientiam.] Admonitoria sententia ad studium omne alicui rei impendendum.

6. Picea more.] De ijs, qui proterus pereunt. Quod picea semel caesa, deinceps non repullulat.

7. Paupertas sapientiam sortita est.] Eo quod pauperes, multas artes exerceant.

8. Esurienti vulpi somnus obrepit.] De vasis, aut pauperibus qui propter alimenti inopiam dormiunt. Vulpem autem posuit: quod pauperes, varias exerceant artes.

9. Figulina statua stetitisti.] De stupido & amentibus.

10. *Pegaso velocior.*] Aiunt Bellerophontem ab alato equo fuisse gestatum. Mihi autem videtur equus nunquam posse volare, nec si omnium avium pennas accipiat. Illum autem aiunt etiam Amisodari Chimæram interfecisse. Erat autem Chimæra, ut aiunt, Ante leo, post verò draco, mediumque capella. Sunt verò qui existiment talem fuisse belluam quæ tria haberet capita. Impossibile autem est leonem & capram simul nutrimento uti: quæque mortalem habeat naturam, ignem spirare puerile quoque est. Quodnam enim horum capitum corpus sequeretur? Res ita ipsa sic se habet. Bellerophon Phryx fuit Corinthus genere, pulcher probusque, qui constructa sibi longa naui, regiones ad mare positas deprædabatur. Naui autem nomen erat Pegasus: ut & nunc singulæ naues suum nomen habent. Consentaneum autem magis est, naui quam equo Pegasi nomen fuisse. Rex porro Amisodarus habitabat apud Xanthum flumen, cui mons præaltus adiacebat nomine Telmisus: ad montis autem anteriorem partem ascensus duo sunt ex urbe Xanthiorum, tertiùs verò retro ex Caria, reliqua præcipitia: in quorum medio hiatus terræ ingens, vnde & ignis redditur. Supra autè illa loca est & alius mons cui nomen Chimæra: tunc autem, ut aiunt accolæ, anteriorem ascensum leo inhabirabat, posteriorem verò draco: qui etiam pastores & lignatores lædebant. Quo tempore Bellerophon adueniens montem exiit: hincque accolæ dicebant, Bellerophontem cum Pegaso suo venientem Amisodari Chimæram interfecisse: ex quo euentu conficta est fabula.

11. *Pecensifare me videris.*] Hoc est, fallere. *πηνίκη* autem est capitis tegumentum, ex coma appositicia confectum. Appositicia porro conia hoc genus. *ἔντριχον* quasi ex capillis constans, *πρεσέμιον* hoc est, antriæ; ac denique *πηνίκην*, hoc est, galericalum, vocant.

10. Πηγάς τε γαχύπρος.] Φασὶν ὅτι Βελλεροφόντην ἐπὶ πτεροῖς ἵππος Πήγαςος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ ἵππος ἐδέσπῃ δοκεῖ ἵππῳ ὄναι, ἐδ' ἐπὶ πάντας τὰ πτηνῶν πτερὰ λαβεῖν. Τὴν δὲ Φασὶν ἔ' Ἀμισοδάρος Χίμαιρας ἀνελεῖν, ἣν δὲ ἡ Χίμαιρα, ὡς Φασὶν, ἐμπροσθεν μὲν λέων, ὅπισθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα· ἐμοὶ δὲ δοκεῖσι πρὶς τὴν γινώσκουσαν, τρεῖς ἔχον κεφαλὰς· ἀδύνατον δὲ λαβεῖν καὶ αἶσα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι· καὶ τὸ θυτὴν ἔχον φύσιν πῦρ δόσπον εἶναι εὐηθῆς. Πίσις δὲ τὸ κεφαλῶν τὸ σῶμα ὀπισθολαβεῖν, τὸ δὲ ἀληθὲς ἔτος ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν φρυγίος αἰὴρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλῶς δὲ ἀρχὸς, ὅς περ οἶον καὶ ἀσπιδάσις μακρόν, ἐλπίσσει τὰ πρὸς θαλάσσια χωρία. ὄνομα ἦν τῷ πατέρϊ Πήγαςος, ὡς καὶ νῦν ἔκαστος τῶν πατρῶν, ὄνομα ἔχει· ἐμοὶ οὖν δὲ δοκεῖ περὶ οὖν μάλλον, ἢ ὄνομα ἵππῳ εἶναι Πήγαςος. Βασίλεις δὲ τὴν Ἀμισοδάρος, ἣν δὲ Πηνίῳ Ξανθῷ περὶ μῦθον ἔρος δὲ ἦν ὑψηλὸν ὑπ' αὐτῷ, ὃ ὄνομα Τελμύσιος· περὶ δὲ δὲ ἔρος περὶ ἀσπὶς ἐστὶ δύο ἐμπροσθεν ἐκ πίλειος τῆς Ξανθίων· τρεῖς δὲ ὅπισθεν τῆς Καρίας· τὰ δὲ ἀλλὰ κοινὰ ἐν τῇ μέσῃ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα· ἐξ ὧν δὲ πῦρ αἰετὶς δίδωσι. Πηνί τε γὰρ δὲ ἐστὶν ἔπρον ἔρος, ὃ ὄνομα Χίμαιρα· τίτι δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ πρὸς χωριοὶ, καὶ μὴ τίτῃ περὶ Φασὶν, οἰκῶν λέων ἐμπροσθεν· ὅπισθεν δὲ δράκων· οἱ δὲ καὶ εἰσιν οὗτος νομῆας καὶ τὰς ὑποτάμους. τίτι δὲ Βελλεροφόντης ἐλθὼν, τὸ ἔρος ἐνέπησεν· καὶ ἡ Τελμύσιος κατακῆ· καὶ θύρῃ ἀπέπλετο. ἔλεγον δὲ οἱ περὶ χωριοὶ, Βελλεροφόντῃν ἀφικνέμενον μὲν Πηνιάδα, τίτῃ δὲ γινούστος, περὶ αὐτὴν πλάσθη ὁ μύθος.

11. Πηνικίζειν με δοκεῖς.] Ἀντὶ τῷ ἀπλεῖν. πηνίκη δὲ ἐστὶ περικεφαλαία τετραγῆ, καὶ περὶ τὴν κόμη· τὸ δὲ περὶ γῆτης κόμης τὸ μὲν, ἔντριχον· τὸ δὲ περὶ μέν· τὸ δὲ πηνίκη καλεῖται.

12. Πιπτακὸς εἶδεν ἄραν ὅς ἦν ἐκ μιτυλήνης.]

13. Πιπτακὸς ὁ τῷ Τύρῃ καμρὲν γινώσκει.] Ὅς ἦν ἐκ μιτυλήνης.

14. Πικρόν με ἀπαίσις ἐσοίκιον.] Ἐπὶ τῶν βαρέα ἴππισταπτόντων.

15. Πίσσα ναυπηγῶν, κακὴ ἐλέγχουσα πάντα καλύπτει.] Ἐπὶ τῇ πλεονασμῷ βίῳ χρωμένων, καὶ μὴ ἐλεγχουμένων.

16. Πίθηκος ἐστὶ περὶ φύρα.] Οἱ Φαῦλοι καὶ καλοῖς περιελθόντων, ὅμως ἀφαιρούνται πονηροί.

17. Πίθηκος ὁ πίθηκος καὶ χρύστα σύμβολα ἐστὶν.]

18. Πλῆθον παλύνεις.] Ἐπὶ τῶν αἰδυνάτων.

19. Πλείως προσκυῖναι τὸν ἥλιον αἰσάλλονται ἢ διώκοντες.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀρετῶν πρὸς αἰδύνειν ἐν τῇ νεότητι, ἢ τῷ γήρει.

20. Πλατῆρη δοκιμάζει.] Ἐστὶ δὲ φύλλον τῆς μύκωνος δι' αὐτῆς γούρῃς ἐπιμαρτυρεῖται πλὴν τῆς ἐρωμένων σερρήν. ἡγήσεις ἴππῃ τι τῷ αὐτῆς καὶ τῷ λιχανῶ καὶ αὐτῆς ἐπιοντες. καὶ εἰ μὴ ἤχησεν, ἐστέρησεν τοῖς οὐκ οὐκ, τὸ αἰσάλλειν.

21. Πλατῆρη Ἀρχύτης.] Ἐπὶ τῇ ἡσυχάζειν ἐν διωκόμενων. ὁ γὰρ Ἀρχύτης πεκτωνῶν, ἐπινέουσι πλατῆρην, ἢ ἐδίδουσι πῖς παιδίοις, ἵνα μὴ δύνῃ τῷ πλὴν οἰκίας σκώων ἀφαιρῶν.

22. Πλόκιον Γοργόνης.] Ὅτι φόβον ἐκπέσει ἢ δὲ πλέκαμος τῆς Γοργόνης, ὅς ἐδόθη Ἀστερόπη τῆς Κηφέως καὶ ὃν χροῖον Κηφέως Ἡρακλεῖ συνεστράτευον εἰς Λακεδαιμονίαν ἵνα τύτῃ ἀποδημοῦντες ἢ πόλις δότῃ μείνῃ.

23. Πολλὰ κεν εἰδέης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσας.] Ἐπὶ τῶν κατὰ φρονέοντων πνέων, ἢ ἴππῃ τῶν οἰσμένων τῷ θεῷ κατὰ σφίγγειν.

12. *Ne quid ait nimium, Mitylene Pittacus ortus.*]

13. *Tempus ait noscas ex Hyrra Pittacus ortus.*] Erat is ex Mitylene.

14. *Acerbe à me conduela domus pretium exposcis.*] De ijs, qui grauia iniungunt.

15. *Nautica pix apud mala cuncta opprobria celat.*] De ijs, qui ficto viuendi more vtuntur, nec tamen coaruantur.

16. *Simia in purpura.*] Improbi, licet pulchre vestiantur, improbi nihilominus apparent.

17. *Simia simia est, licet aurea insignia habeat.*]

18. *Laterem lauas.*] De impossibilibus.

19. *Plures surgentem quam occidentem solem adorant.*] De ijs, qui ob virtutem in iuuentute magis quam in senectute honorantur.

20. *Crepitus probabit.*] Est autem folium papaueris per quod coniecturam capiebant de amaliorem affectu; ponentes illud super pellicem & indicem digitorum, illudque cadentes. Quod si sonitum ederet, amabantur scilicet: sin minus, contra.

21. *Archyta crepitaculum.*] De ijs, qui tacere nequeunt. Archytas enim faber crepitaculum excogitauit quod pueris tradebant ne quid domesticæ suppellectilis percellerent.

22. *Capillamentum Gorgones.*] Quod timorem excitabat. Fuit autem coma Gorgones quæ data fuit Asteropæ Cephei filiz, quo tempore Cepheus cum Hercule militabat in Lacedæmonia: vt illo absente ciuias incolumis ab euerfione maneret.

23. *Multa scias opus est qui possis fallere numen.*] In eos, qui aliquos contempnunt: aut qui se Deum fallere posse arbitrantur.

24. *Ex multis paleis parum fructus reportavi.]* De ijs, qui plurimum laborant & parum proficiunt.

25. *Polypodis caput hisce nocet sed commodat illis.*] Propterea quod polypo caput sit esui aptum vt etiam podex. Sunt qui dicant parcemiam vsurpari de rebus commixtis quæque & boni & mali participes sint. Nam polypi caput viuum quidem mordet, mortuum autem esui commodum est. Polypus etiam alijs nutrimentis vescitur, ad cibum enim persequendum acer est, & ad insidiandum vaser. Causa etiam eius est quod voracissimum sit omnium quæ in mari sunt animalium. Quod vel hinc patet, si nulla ei contingat venatio, suos ipse cirros seu plexus circumrodit, sicque ventrem satians venationis inopix medetur. Deinde illi quod ademptum fuerat recrefcit, natura videlicet hoc illi prandium tempore famis instruente. Polypus quum aliquando in petram eminentem non valde tamen sublimem prorepens plexus ibidem suos euoluisset, neque tamen se in colorem eiusdem petræ vertisset (quod naturaliter polypi facere, sicque à structis insidijs sibi cauere solent, aut ipsi piscibus vltro insidiari) aquila acutè quidem, non tamen commodam sibi venationem cernens, magno alarum impetu in polypum insilit, paratum sibi suisque liberis prandium animo designans: plexus interim illius piscis sese aquilæ circumuolunt, & tenaciter adglutinati, pessimum suum hostem deorsum trahunt, quæ lupus vt ita dicam hians deinceps mortua prandij causa in mari fluitabat. Infinita quidem id genus aues patiuntur, plura verò homines. In decantatis autem ab Herodoto Massagetis sunt Cambyfes, alter Cyrus, & Polycrates qui in Orce

24. Πολλῶν ἀχύρατ' ὀλίγοι καρπὸν
αἰήσαντες.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ πσιουμένων,
ὀλίγα ἢ καρπευόμενα.

[illegible]

ὁροῖται ἀπὸ τοῦ ὡς τὸ χρυσὸν ἀρπασίματος· ἔστω ἄλλος τῶν ἑτέρων κακῶν, ἐφ' ἣν πᾶσι τῶν καὶ αὐτῶν μὴ οὐκ οἶδε ἡ ἀλογία· αὐθιγῶσι δὲ οἱ εἰδότες ἢ φυλάττονται.

26. Πολλαῖς πληγαῖς θύς δαμάσκειται.] Ἐπὶ τῶν δυσσελέτων καὶ δυσκατηρώμενων.

27. Πολλαὶ κυνὸς ἀρρῆνται δυνάμεις.] Ἐπὶ τῶν καλῶ φροῶν εἰς τὴν ἀφροδίτα.

28. Πολλὰ μετὰ πύλαι κυλίσκει καὶ χεῖλος ἀκρῶν.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσασθαι μελλόντων ἀμπελον γὰρ πινῶν φυτῶν, εἰς τῶν οἰκετῶν εἶπε πινῶν τῶν· ὁ δὲ Διογενιανὸς, Ἀγκῆος ἀμπελον φυτῶν φησὶ, βαρύνει ἐπὶ κεφαλῇ τοῖς οἰκέταις· εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἐφ' ἣν, μὴ γὰρ οὐκ αὐτὸν τῆς ἀμπελῆς· ἐπὶ οὐκ οὐκ ἐφ' ἣν, τὸ οἶνον ἐκίλεισε κεφαλῇ αὐτῶν μελλόντων πρὸς φέρειν τῶν ἐμαυτοῦ, ὑπερμνησκὲν αὐτὸν τῶν εἰχῶν καὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ οἰκίτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς οὐκ ἀγαλμαίνετο τὴν χώραν, ἀφ' οὗ οὐκ τὴν κύλικα ὁ Ἀγκῆος καὶ δραμῶν εἰς τὸν σῶν, ἀναιρῆται ὑπὸ αὐτῶν. Ἰωάννης ὁ Στεβαῖος εἶχον Ὀμήρου, ἦναι λέγει.

29. Πότος γὰρ ὡς λέγασιν ἐκλείησιν πατήρ.] Εὐελπίδα γράμην.

30. Πόλεμος τὴν ἀρετὴν ἢ λαφυροφραγῶν.]

31. Πόνον ἀφ' οὗ.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

32. Ποῦ μὴ ὅχι τὸν ἐπάγει.] Ἐπὶ τῶν ματαλογούντων.

33. Πολλοὶ στρατηγὸι κατὰ τὴν ἀπώλειαν.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογενομενομένων.

34. Πόλεμος Κόνωνι μελήσει.] Ἐπὶ τῶν περὶ ἀλλοτρίων φρονιζόντων.

ti domum auri rapiendi causa irumpens & alteri malum parans, suo id capiti conciliauit. Cæterum hæc bestia discrimina non norunt, homines autem quum nouerint, non cauent.

26. Multis icibus domatur querens.] De rebus quæ difficulter capiuntur aut subijciuntur.

27. Canis masculi multa cubilia.] De ijs, qui in res Venereas precipites aguntur.

28. Multa cadunt inter calicem supermaque labra.] De ijs, quæ longo post tempore euentura sunt. Cum enim vineam quidam plantaret, quidam famulorum hunc versum recitauit. Diogenianus autem ait, quod quum Ancæus vineam plantans famulis suis grauis immineret, quendam eorum dixisse illum de vite non gustaturum, quumque fructus iam ex ea prouenissent, famulo illum suo ut sibi vinum misceret iussisse, quumque calicem ori admoueret, huius versus illum admonuit. Quibus dictis alius famulus intrauit renuncians regionem illam ab apro deuastari. Relicto igitur calice Ancæus in aptum incurrens ab eodem interficitur.

29. Nempe ut loquuntur gloria est labor parens.] Euripidis sententia.

30. Bellum virtutem non depradatur.]

31. Laborem feris.] De frustra laborantibus.

32. Magno flumini aqua ductum inferis.] De ijs, qui ridicula fabulantur.

33. Multi duces deperdidere Cariam.] De ijs, qui inter se non concordant.

34. Bellum Cononi cura erit.] In eos, qui alienas res curant.

nuptijs exilijsset, suscipiens respondit, *Non curas Hippoclidēs.*

45. *Non apud aram consilio lo-
cus.*] Quod ante res consultandum sit,
non iplis rebus. Sicuti qui hostias aris
admouent, non facto iam sacro consul-
tant.

46. *Non semper flumini bipennes
fert.*] De ijs, qui non semper eadem
donant. Ferunt enim rusticum propē flu-
men gradientem, bipennem suam in id
amississe: flumen autem eius misertum, ar-
genteam illi remisisse, illo autem dicente
illam non esse suam, auream tursum illi
remisisse: negante autem & hanc suam ef-
se, propriam illi reddidisse & alias insu-
per dono adiecisse hominis æquitate ob-
lectatum. Quumque alius agricola eadem
consequi optaret, data opera suam quo-
que bipennem in idem flumen proieci-
sse, eandemque eidem à flumine fuisse
remissam. In quem quum prior agricola
fortē incidisset, id quod præcessit re-
spondisse.

47. *Non iterum vulpes.*] Decet,
capietur. Illa enim vbi semel laqueos
effugit, non iterum capitur. At va-
frum inquis animal terrestis vulpes: tu
vetō etiā marinæ technas audi: ac
primum, aut hamum omnino non ac-
cedit, aut si hauserit, seipsam intus
exuens ita sese extra retorquet, vt cor-
pus tanquam tunicam euoluat, sicque
hamum expellit.

48. *Neque compluitur, neque sole
adnritur.*] In stupidos aut extra omnem
solicitudinem constitutos.

49. *Non bellum annuncias.*] De
bona nunciantibus.

δην Φαειρῶς ἐκπόντος ὅτε ἀπαρχήκη ἡ
γάμοι τῆς Ἀγαμέμνης, ὑποτυχὼν ἰΦη,
Ὁυ φροσὶς ἱπποκλιδῆ.

45. Ὁυ πρὸ βωμὸν δὲ τῆς Ἱπ-
νείας. Ὁ πρὸ τῶν πραγμάτων δὴ
ἐκλόιδω· ἢ μὴ ἐν αὐτῇ τῇ πρᾶγ-
μασιν. ὥστε καὶ τὸ ἰερεὺς προσεύχοντες,
ὡ μὲν πρὸ ἡσύχου ἐκλόιδοντα.

46. Οὐκ αἰὲν πᾶσι μὲν ἀξίνιας φέροι.]
Ἐπὶ τῶν σὺν αἰὲν πρὸ αὐτῶν δωρεμάτων.
Γεωργὸν γάρ φασι πρὸ πᾶσι μὲν ἐκδο-
ζόντα, δωρεαθεῖν ἀξίνην· κατωκτι-
ραντα δὲ τὸν πᾶσι μὲν, αἰεταὶ αὐτῷ ἀρ-
γυρεῖν. τῷ δὲ φησὶν σὺν εἶναι ταύ-
την αὐτῷ, αἰεταὶ αὐτοῦ χειροῖν. ἀρ-
νησάμενος δὲ καὶ αὐτὸν, τὸν πᾶσι μὲν πρὸ
ἰδίας αὐτοῦ ἀποδοῦναι· καὶ τῶν ἀλλῶν
δωρεῖσθαι ἀναδύναι αὐτὸν τῆς δικαιο-
σύνης. ἔπειτα δὲ γεωργὸν ἐκλόιδοντα τῶν
αὐτῶν τυχεῖν, ἰκόντα κατεβαλεῖν πρὸ
ἀξίνης ἐν τῷ αὐτῷ πᾶσι μὲν· τὸν δὲ πᾶ-
σι μὲν πρὸ ἰδίας αὐτοῦ ἀποδοῦναι· τὸν
ἡ πρὸ γεωργὸν πρὸ τυχεῖν ἐκδο-
τὸς αὐτὸν τὸ προκείμενον.

47. Οὐκ αὖ αὐτοῦ ἀλώπηξ.] λί-
παι τὸ ἀλώπηξ· αὐτὴ γὰρ ἀπὸ ἀλ-
φυῶν τῆς πέγας, ἐδέπειον ἀλώπι-
ται. σὺ ἰδὺ μοι λέγεις παντὲρον εἶναι
ζῶον ἀλώπηκα πρὸ χειρῶν· ἀκούει δὲ
καὶ τῆς θηλατίας μηχανᾶς· ἡ γὰρ οὐ
πρόσκεισι τῇ ἀγκίστρῃ πρὸ δεξιῆν, ἡ κα-
πάπινουσα ἑαυτῆς ἐπὶ μετεκτοῦσα
ἐκτελεῖν ὥτως ἔξω, ὥστε οὐκ ἔχοντα τὸ
σῶμα αἰετίζεσθαι, καὶ ὥτως ἐξελθεῖν
τὸν ἀγκίστρον.

48. Ὁυ ὅτι ἔστι, ἢ ὅτι ἔστι.] Ἐπὶ
τῶν αἰαδιῶν, ἢ ὅτι τῶν ἔξω πᾶσι
φροσὶς ἰσώτων.

49. Ὁυ πόλεμοι ἀγγέλλεις.] Ἐπὶ
τῷ πρὸ ἀγαθῶν ἀγγέλλοντων.

50. Ου πτε σκίλλης ρόδα φύε-
ται ἔθ' ὑάκινθος.]

51. Οὐδ' ἴσασιν ὅσον πολίον ἡμῖν
πυντός.] Ὅτι οἱ τ' πολίωνων Πιτυμουί-
τες, καὶ ἄλγιστον δόποσάλλωσιν.

52. Ὁ φθῶν μύλον ἀλφίτα φθί-
γει.] Ἐπὶ τ' ἐκφυσίως δόποσάλλωσιν
τὰ σφίσι πρόσφορα.

53. Ὅψ' ἤλθης, ἀλλ' ἐς κελών
ἔειπες.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὴν καίρως ὑβρι-
ζόντων.

54. Ὁ φθελμὸς φιλίας πρῶτος.
ἀδίκημα.

55. Ὁ φῖς εἰ μὴ φάγοι ὄφιν, δρά-
κων ἂν γιγῆσται.]

56. Ὁ φῖς ὄμμα.] Ἐπὶ τῶν ἐξ
καὶ κατὰ πληκτικὸν ὁρῶντων. Φασὶ τὴν
ὄφιν σιωπῶντα καὶ ἑαυτοῖς, ὅτι τὴν
ἐμμάχον λεγόν καὶ μακρὸν ἔχον,
ὁμοίως ὄντες ἀδδὴ φάγοι καὶ πινυ-
φορώμεται, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, αὐτί-
κῃ οὐδὲν καὶ ἐπ' ἄκρας τῆς ὕλης
ἐπέσει. Ἐν τῇ κατὰ τὴν αὐτῆς
εἰς τὸν ὄφιν τὰ σώματα ἀπὸ τῆς ἑν-
της, εἴτε ἐρπυσσίν ὥσπερ ἡδὴ ἡ ἀκον-
τίων δίκην, ἑαυτὴν πρὸς μεδίτησιν καὶ τὴν
γὰρ ὁμοίαν εἰς ἂν δρῶν ἔχει· κίκληται γὰρ
ἀκοντίας.

57. Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.] Ἐπὶ τῶν
δωπενόμενων ἐνίοις τὰ εἰκότα καὶ πρόσ-
φορα.

58. Ὁ χλαῖς μάτην με κύμ' ὥπως.]
Ἐπὶ τῇ αἰσθητικῇ ἐχόντων ἡ παροιμία.
ὡς γὰρ κύμα προσκρούον ἀπὸ τῆς θαλάσσης
πύργους, ὅθεν αὐτοῖς, εἰ μὴ μάτην πνεῖ· ἂν
τὴν δ' αὐτὴν ὀχλῶν μοι αὐτίκῃς πρὸς
ὡς πρὸς ἀλγῆς αἰσθῆται.

50. *Nunquam scilla rosas produxe-
rit aut hyacinthum.]*

51. *Non norunt quanto plus dimi-
dum toto.]* Quod qui plura concupi-
scunt, etiam ijs quæ habent excidunt.

52. *Qui fugit molam fugit fari-
nam.]* De ijs, qui studio amittunt quæ
sibi prosunt.

53. *Sed venisti sed in collem isto.]*
De ijs, qui post tempus advenirent.

54. *Oculus amicitie conciliator.]*
Leucippi.

55. *Serpens nisi serpentem edat, non
fiat draco.]*

56. *Serpentis visus.]* De ijs, qui
acutè & horribiliter intuentur. Aiunt
serpentes quum sciant sibi stomachum
exiguum & longum, voracissimi inter-
rim ac plurimum cibi ferentes, ut Aristo-
teles ait, erectos stare caudæ innixos, sic-
que illis nutrimentum in ventris recepta-
culum descendere. Quumque pedibus
careant, quàm ocyssimè serpunt: quin
& iaculi instar seipsam aliquis illorum
erigit: ex quo factò nomen quoque
obtinet, Acontias, seu iaculum, appella-
tus.

57. *Phallus Deo.]* De ijs, qui vni-
cuique quæ conveniunt & commoda
sunt tribuunt.

58. *Vt unda me frustra impetit.]*
De ijs, qui nihil sentiunt parcæmia vi-
tata. Vt enim fluctus assidue marinis pec-
tris illis nihil efficit, sed frustra labo-
rat: ita nec tu me vexans quicquam pro-
ficies, ut quæ cupis audiam.

61. Παραζηλημέρῳ πὺν τοῦ.]
Οἷον ἀμυδρὸν βλέπων· ἢ ὑπὸ ζήως
διεφθρόεῃ ἔχων τὸν τοῦ.

62. Πάντα κάλων σείειν.] Ἐπὶ τῶν
πάσῃ περιθυμία ζωομένων· περιηκ-
ται δὲ ἀπὸ τῶν αἰετῶν χαλῶν-
των.

63. Πάναθρῳ Σαρδανάπυλῳ.]
Ἐπὶ τῶν τευφάντων, καὶ πολυόλων.

64. Παρεῖτα δεινὰ φρονιμαίπρες.]
Ὁμοία τῇ· Ἐξ ὧν ἐπαγίε ἱμαγίε.

65. Πάυτα λίθον κινεῖν.] Πολυ-
κράτει τῷ θηβαίῳ χρησμός ἐξέπει
πριαμῶν τὸν· ἔνθα μαρδώνῳ ἐ-
σκήνωσεν, ὅτι Πέρσαι ἐφυγαν· καὶ εὖρε
χρυσόν· οἱ δὲ εἰρηδαί φασι ἀπὸ τῶν
θηρῶντων.

66. Πάῳ μοι τὸ χρέος κρέμματα,
καὶ τὸ πένυμα σκέρδεα.] Ἐλλείπει τὸ
εἶν. Ἐπὶ τῶν ἐλίγα ὀφειλόντων καὶ
ὀλιγῷ.

67. Πάυτα ἔκτω.] Οἱ μὲν Σησί-
χορον φασι ἐν Κατῇ τῇ φῆναι πολυ-
πλῶς, πρὸς τοῖς ὑπ' αὐτῆ Σησιχο-
ρίαις πύλαις λιγοδύμους· καὶ τῷ μνη-
μῷ ἔχοντες ἔκτῳ κίονας, καὶ ἔκτῳ βαθ-
μῶς, καὶ ἔκτῳ γωνίας· οἱ δὲ ἐπὶ Ἀχέτης
κατὰ χρησμὸν τὸς Κορινθίους συνωκί-
ζων, ἔκτῳ φυλακῇ ἐποίησε τὸς πολί-
τας, καὶ ἔκτῳ μέρη τῶν πόλιν· εἰρηται δὲ
ὅτι τῶν παγίων καὶ δεδαίων.

68. Πάσῃσι κορυδαλῇσι χρὴ λό-
φον ἰγνύνειν.] Τῇ Σιμωνίδῃ ἐστὶ.
ὅτι τῶν ζηλοτυπωμάτων, καὶ φιλονει-
κούντων.

69. Παρεῖ σφυρὸν παχέια μισότη
γυνή.] Ἐπὶ τῇ αἰκάνων τῇ μισοτη-
κισογῇ τῇ γὰρ ἔστι καὶ μισότη· ὁ Κρα-
τῖος πα τῷ ἔφη· μισότη δὲ γυναῖκες
ἐλίσσοισι χρῆσονται.

70. Πάτ' ἐτρεγὰν πὺν βοῦν, εἰς

61. *Cui animus detritus.*] Qui ob-
scure prospicit, aut ob senectutem ani-
mum velut consumptum habet.

62. *Omnem rudentem monere.*] De
ijs, qui omni studio utuntur. Ductum
autem ab ijs qui vela relaxant.

63. *Delitjs mollitieque corruptus*
Sardanapalus.] In voluptuarios ac di-
uites.

64. *Post malacautior.*] Similis huic:
Vnde *damnum passus es, sapientior redditus*
es.

65. *Omnem lapidem mone.*] Poly-
crati Thebano hoc oraculum redditum
fuit, cum locum in quo Mardonius taber-
naculum suum habuerat, Persis fuga di-
lapsis emisisset: ubi aurum inuenit. Alij
adagionis originem à venatoribus du-
ctum.

66. *Omne mihi debitum cape &*
multa allia.] Supple sit. De ijs, qui pau-
ca debent atque exigua.

67. *Omnia octo.*] Quidam aiunt
Stesichorum Catanæ sumptuosè sepul-
tum ad portas quæ ab illo Stesichorix
appellatæ fuerunt, monumento eius octo
columnas, octo gradus, & octo angulos
habente. Alij hinc dictum volunt, quod
Haletes, qui Corinthios ex oraculo in
vnam ciuitatem coegerat, ciues in octo
tribus, & ciuitatem in octo partes diui-
sit. Dicitur autem de benè fixis firmis-
que.

68. *Omni galerita cristam inesse oportet.*] Simonidis dictum. De ijs, qui amu-
latione & contentione aguntur.

69. *Ad talum obesa omnis salax est*
famina.] In valdè libidinosas, ita ut ea
re vinci nequeant. *μισογῇ enim & μισότη*
mulier libidinosa. vnde alibi Cratinus:
Libidinosa mulieres pudendi coriaceis uten-
tur.

70. *Toto bone pulchrè deuorato in-*
cauda

cauda lassatus sum.] De ijs, qui in fine deficiunt,

71. *Apud testudinem testa.]* De eo, qui nil cum alijs participat, ut nec testudo suam testam.

72. *Omnia intus cadunt.]* De ijs, qui de rebus maximè dignis præter dignitatem loquuntur. Nam quod intus cadit comprehenditur: omne autem id quod comprehenditur minus est eo quod illud comprehendit.

73. *Apud surdum crepisum edere.]* De stupidis.

74. *Patroclo parcior.]* De diuitibus sed parvis vilibusque. Ille enim ex quo diues euaserat, nunquam deinceps se lauit. Aristophanes. Siue etiam de squalidis siccisque usurpatur.

75. *Clauus clauo pellitur.]* Quando malum malo curatur.

76. *Pansone mendicior.]* Pictor hic fuit & paupertate celebris.

77. *Omnia commixta.]* De rebus confusis. Sumptum autem est ex Democrito physico.

78. *Pamphili auersio, seu frandatio.]* De furibus. Pamphilus enim cum tribunus esset pleb. apud Athenienses pecunias aliquas publicas auertit, quumque furtum eius iam palam esset faciendum, ipseque tanquam fur pecuniæ publicæ, pœnas esset daturus, à poëtis exagitabatur. Habuit & Pamphilus quendam parasitum adulatorem, Belonopolem nomine, qui in idem propemodum discrimen rerum erat venturus, in quod Pamphilus inciderat.

79. *Omnia sub vnam Myconum.]* De ijs, qui vna sententia condemnantur.

80. *Post Panathenæa.]* De ijs, qui morantur. Panathenæa autem ludi erant apud Athenienses quod à Theseo in ciuitatem congregati fuissent. primum qui-

πῶ ἐρᾶν ἀπὸ καὶ μῦ.] Ἐπὶ τῇ εἰς τὰ πλῆθῃ ἀπειρηκῶτων.

71. Παρὰ χελώνῃ ὄρακον.] Ἐπὶ τῷ μὴ μετὰ δόξῃ, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη μετὰ δόξῃ αὐτῇ ὄρακον.

72. Παντα εἰς τὴν πύλιν.] Ἐπὶ τῇ μὴ πρὸς πῶν πλείους ἀξίων καὶ ἀξίων εἰπόντων τὸ γὰρ εἰς τὴν πύλιν πρὸς εἰς τὸ πρὸς ἐχόμενον ἅπαν μικρότερον τῷ πρὸς χονί.

73. Παρὰ κωφὸν δόξα πρὸς δέων.] Ἐπὶ τῶν ἀναμεικτῶν.

74. Πατροκλῆς φειδωλότροπος.] Ἐπὶ τῇ πλεονασμῷ φειδωλοτρῶν ἢ καὶ συμπεροπείων ἕως γὰρ ἐξότου πρὸς ἐξοτινὸς πλείους, ἢ καὶ ἐξοτινῇ, ἢ καὶ ἐξοτινῇ. Ἀριστοφάνης ἢ οὐδὲ ῥυπαρίων καὶ αὐχμηρῶν.

75. Πάσις αὖτος πατὶς αὖτος πρὸς αὖτος.] Ὅταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακῷ περὶ αὖτος.

76. Παύριος πῶς αὖτος.] Οὗτος ζῶντος αὖτος καὶ οὐδὲ πῶς αὖτος πρὸς αὖτος.

77. Παντα χρεμάτω.] Ἐπὶ τῇ συγκεχυμένῃ πρὸς αὖτος ἐλπίδι ἢ ἐκ τῇ ἀποκρίσει τῇ φυσικῇ.

78. Παμφίλῳ τοῦ Φισμῶ.] Ἐπὶ τῇ κλεισίῳ τῷ γὰρ Παμφίλῳ δημαγωγὸς ἦν Ἀθηναίῳ, ὅς ἐστι Φισμῶς πῶς τῶν δημοσίων χρημάτων ἐπὶ ἐν ἐμὲ αὖτος πρὸς αὖτος, ὅς ἐστι δίκη, ὡς κεκλωρῶς τῷ δημοσίῳ, καμωρῶς ὑπὸ τῇ πύλιν εἰς τὸ ὅς ἐστι Παμφίλῳ καὶ πῶς αὖτος αὖτος πρὸς αὖτος, ὅς ἐστι αὖτος αὖτος αὖτος τῷ Παμφίλῳ τῇ κακῇ.

79. Πῶς αὖτος αὖτος αὖτος.] Ἐπὶ τῇ μὴ δίκη κατὰ δικαστήριον.

80. Παναθηναίων καὶ πῶς.] Ἐπὶ τῇ βραδυοσίῳ. Παναθηναία Ἀθήνησις ἱορτή, ὅτι τῇ ὑπὸ Θησέως γανομένη συνοικισμῷ πρῶτον ὑπὸ Βερχησίου τῷ ἡφαίσ-

Ἡφαίστου καὶ τ' Ἀθηναίᾳ· ὕστερον ᾗ ὑπὸ
Θησεύος τῷ συναγαγόντι τὰς δῆμους εἰς
ἅν· γένε) ᾗ ὁ ἀγὼν εἰς πίνην ἐτῶν καὶ
ἀγωνίζε) πῦς, ἰσθμία· ἢ πρὸς βύπ-
ρους, καὶ ἀγνός καὶ αἰήρ· τῷ ᾗ νικῶντι δίδο-
ται ἀθλον, ἑλασον ἐο ἀμφορεύσι· Ἐὐ νι-
κῶν ἐμφανῶται ἐλαία περικεῖη.

81. Πάπα [Θ] ἀκαάθης.] Ἐπὶ τῷ
μηδενός.

82. Παρὰ πᾶσιν φρέαρ ὀρύττει.]
Ἐπὶ τῶν μάτην ποιοῦτων.

83. Πάλιν ἢ ὑς περὶ ἰνί.] Ἐπὶ τῶν
ἐπικρινύων πᾶσι εἰπὴν Ἐ ἀκῶτα, ἢ ἢ
βυλεται· Ἀλκαίᾳ ἢ παροιμία.

84. Παρθένοις ἐξ ἑφάμιλλος.] Ἐπὶ
τῷ ὑψίχων καὶ σωφρόνων πῶς Ἐρεχθίδος
θυγατέρας ἄτας ἔλεγον, καὶ ἐτίμησαν ᾗ, τῷ
ἀνδρὶ μὲν ἐξ. πρὸς βύπτη μὲν ἐκαλῶτο
Πρωτηγένει· ἡ δ' ἑτέρα δὲ Πανδώρα· τρί-
τη, Προκρῆς· τέταρτη, Κρέναι· πέμπτη,
Ἠρείβη· ἕκτη Χθονία. τῶντων λέγεται
Πρωτογένει καὶ Πανδῶραν δῶναι αὐτῶς
(Φαῖνηναι ὑπὲρ τῷ χώρῳ, ἐραλῆα ἑλθῶ-
σης ἐκ Βοιωτίας· ἐκ Φαρμασίησιν ᾗ ἐο τῷ
Ἐακίνθῳ καλεῖται πῶς ὑπὲρ τῷ Σφεν-
δονίῳ· διότι ἔτα καλεῖται), Παρθένοι Ἐ-
ακινθίδες, καὶ ἵππερ μαρτυρεῖται Φανόδημος.

85. Πατρόκληος περὶ Φασίς.] Ἐπὶ
τῶν μὴ ὀλιγαριθμίων εἰς Φόβον θρηνη-
τῶς εἰκείας συμφορῆς· ἐξ ἑτέρων δὲ
ὀλιγίων αὐτὸς ἀποκαλούντων.

86. Πάθος κέρης ἰππομανύς.] Ἐπὶ
τῷ διαφθέρει μὲν, καὶ ἀφ' ὅρῃ τῷ δὴν ὑφί-
στα μὲν· ἔτος γὰρ τῷ γένος τῷ Κοδριῶν
ῶν, ὅς καὶ πλεονέκτης ἐβασίλευσε, τῷ θυ-
γατρὶ καὶ κατ' ἑξῆς ἐο χώρῳ πῶς μὲν
ἵππος μαγνητός· διὸ λαθραίῳ μίξαι τῷ
παρθένοι αὐτῆς ἐλυμνηται, Ἐ ὁ ἵππος
τῷ κέρην βόρην ἐπισηκῶν· ἀφ' ἢ Πά-
ραπα [Θ] καὶ Κέρη ὁ τίς [Θ] ἐο ᾗ πῶς
δὲ [Θ] ὑπὲρ τῇ καλεῖται.

dem ab Etichthonio Vulcani ac Miner-
uz filio, postea autem à Theseo qui tri-
bus in urbem adduxerat, instituti. Fiunt
autem ejdem ludi singulis quinquennijs.
Et decertat puer in Isthmjs non senior,
& iuvenbibus, & vir. Vincenti autem præ-
mium datur, oleum in amphoris, ejus-
que caput redimitur oleagino ferto.

81. *Spina flocci.*] De re nihili.

82. *Apud flumen puteum fodit.*] In
eos, qui temere laborant.

83. *Rursum sus incitat.*] De ijs, qui
irritant aliquem vel inuitum ad loquen-
dum ea quæ non vult. Alciæ παρ-
μία.

84. *Sex virginum amulus.*] De
magnanimis & temperantibus. Sic Ere-
chtei filias vocabant, & numerum sen-
narium in honore habebant. Maior om-
nibus Protogenia vocabatur: secunda,
Pandora: tertia, Procris: quarta, Creusa,
quinta, Orithia: sexta, Chironia, quarum
duæ Protogenia & Pandora, dicuntur se ad
eandem pro regionis salute, quum exercitus
Bocotice in illam venisset, obtulisse. Ma-
tataz porro fuerunt in pago cui nomen
Hyacinthus, ultra regionem Sphendonio-
rum, quamobrem etiam vocantur vir-
gines Hyacinthides, sicut testatur Phano-
demus.

85. *Patroclea occasio.*] De ijs, qui
propter metu calamitates suas lamentari non
possunt; ex aliorum autem infortunijs
ipsas desunt.

86. *Hippomanis filia infortunium.*] De
ijs, qui pereunt & intoleranda quæ-
dam perpetiuntur. Ille enim cum ex tribu
Codditarum esset, ac postremus regnaret, fi-
liam suam, postquam clandestino coitu
virginitatem ejus violasset, alibi cum equo
furente conclusit, quam equus pabulum
sibi fecit. Vnde locus in quo hoc mali
accidit Patippus & Core est vocatus.

καὶ τὰς ἰρωδιὰς ἀκύν τρυπὴν ποιῶν· καὶ
 τὰς πελικάνας μὲν τοῖ· οἱ ἐν πῆς ποτα-
 μῶν καὶ γὰρ περιχαίροντες, εἴτε κατὰ πῆ-
 νυσιν· ἔνδον ἢ καὶ ἐκ μυχῶν τῆς γαστρὸς ὑπο-
 θάλλουσιν, αἰέμενοι· καὶ τὰ μὲν ἐστρά-
 κια, ἐκ τῆς ἀλίας διέση, ὡσπερ οὐ τῶν
 ἰφθῶν· οἱ δὲ ἐξ ὀρύθισι πὰ κράτε· ἐ δὲ
 πονέοντες ἔχουσιν. ἐπὶ ἑ τῶν λίγῃσι περὶ αὐ-
 τῶν· ὅτι τῶν πηλαργῶν οἱ μὲν γηραιοί,
 κατὰ μὲν ἄνθρωποι ἐν τοῖς νεοτιαῖς, αἰδωαῖον
 πρὸς ἱππασθ· οἱ ἢ τῶν παῖδες ὀλίγω
 δέω φάναι, γῆν καὶ θάλασσαν ὀππασί-
 μοι, πανταχόθεν ἐκπερίχουσι πῆς γο-
 νεῦσι πὰ ὀππασθ· καὶ οἱ μὲν ἀξίως τῆς
 ἡλικίας ἡμετέρας, ἐν ἀσθενίᾳ ἢ πλῆσι
 τῇ πάσῃ τρυφῶντες. οἱ δὲ, πῆς ἐν τὸν πο-
 λιμὸν κακοπαθείας, ἐπιπαρατρέμε-
 νοι, τῶν ὀσπερ καὶ τῶν περὶ δεκάων ἐν γῆρα
 αὐτὰς πείσσει ὑποτῆς ἐκρίναν, ἀναγ-
 καῖον ὁφλῆμα ἀντικρίναν ἐν καιρῶ,
 λαβόντες αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ὀσπερ καὶ· ἐδὲ-
 τεροι γὰρ τρέφει αὐτὰς διωαῖ· παῖδες
 μὲν ἐν δέχῃ τῆς γενέσεως, γονεῖς δὲ ὀππὶ π-
 λῶν τῶν βίᾳ· ὅθεν αὐτοὶ διδάσκον τῇ φύσει
 νεοπτεροφθῆντες, γρηγοροφθῆσι χαίρον-
 τες· δὲ· ἐκ ἀξίον ὀππὶ τῶν αἰθρῶν,
 ὅππὶ γενέων ἀμελῶσι, ἐγκαλυπτοῦσι καὶ
 κακίζον ἱαντὰς, ὀλιγωρηκοῦς, ὧν ἡ μέ-
 νων ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἢν περὶ φρονικένας· ἐ-
 ταῦτ· εἰ διδόντες μάλλον, ἢ δοποδόντες·
 παῖδων γὰρ ἔδεν ἰδιον, ὃ μὴ γενέων ἐστίν,
 ἢ οἴκῃν ὀππὶ δωμάτων ἢ τῶν αἰτίας τῆς
 κτίσεως περὶ χερσὶν· Ἐπὶ φασίν, ἐν
 Κεράωνι τῆς Θεσσαλίας, ὅππὶ Ἀλκινόην
 ἱερέα, γυναῖκα ὡρεάαν, ὃ γῆρας δοπο-
 λιπῶν οἶσι, ἢς πνα ἐξέλαττ δοποδη-
 μίαν· ἢ τῶν Ἀλκινόη, ὡμίλει τῇ γε-
 ραπντῶν πνί. τῶν σωιδῶν πηλαργὸς
 οἰκῆτος, ἢ καὶ ὑπομένειν, ἀλλ' ἐπὶ μῶρη-
 σε τῶν δεσπῶν. περὶ σωιδῶν γονεῖ ἐπὶ ἡ-
 ρωσι τῆς ἀνθρώπων πλὴν ὅσιν.

ardeas facere audio, & pelicanos: qui
 conchas in fluminibus comprehensas de-
 glutunt, & postquam easdem in imo
 ventre calefecerunt, vomitu rejiciunt, te-
 stis inuicem ob calorem iam separatis,
 ut solent quando elixæ fuerunt. Illi au-
 tem carnem eruentes, prandium habent.
 Quin & hoc de ciconijs narratur: quod
 vetulæ iam in nidis maneant, volare non
 amplius valentes. Liberi autem illarum,
 terram ac mare sere dixerim, pennis
 transfinite vndique parentibus suis
 necessaria suppeditant. Et hæc quidem
 quietè, ut illam ætatem decet, agentes,
 in omni abundantia assidue suauiterque
 viuunt. Illi autem quidquid in victu il-
 lis suppeditando molestiæ subeunt, hac
 pietate atque expectatione, fore ut ead-
 em à liberis suis in senectute aliquando
 consequantur leuius reddentes, neces-
 sarium vicissim debitum in tempore dis-
 solvunt, idem à suis mutuum officium
 rependentibus recepturi. Neutræ enim
 seipsas alere alioqui possunt. Pulli qui-
 dem initio suæ generationis, parentes au-
 tem sub vitæ finem. Vnde natura ipsa
 docente à parentibus pulli nutriti, illos
 quoque in senectute nutrire gaudent.
 Nonne dignum ergo, hæc ob causas, ut
 homines quosque parentum curam depo-
 nunt sese abdant ac reprehendant, quod
 illos negligant quos vel solos vel præ
 reliquis omnibus omni sollicitudine pro-
 sequi debebant, idque non tam dantes
 quam reddentes officium. Liberatorum
 enim nihil proprium est quod non sit
 parentum. qui illud aut à se tribuerunt,
 aut causas eius obrinendi suppedita-
 runt. Amplius narrant, Cranone in The-
 salia fuisse mulierem formosam, Alcinoën
 nomine, cuius maritus domi illa relicta in
 longinquam profectionem missus est.
 Alcinoë interim cum famulo quodam
 consuetudinem habuit. Quod domestica
 quædam ciconia resciscens, minimè ruli-
 sed dominum vindicauit. Aduolans enim
 mulierem visupriauit.

94. *Pellenæ tunica.*] De ijs, qui vetustas vestes gerunt.

95. *Viri esuriens tibia semper macra.*]

96. *Perdix sacellum.*] De viris strenuis. Eupalamo enim fuerunt liberi Dædalus & Perdix, eiusque filius Calos. Cui Dædalus ob artem invidens, illum ex summa arce deiecit, ob quod factum Perdix seipsam suspendit. Quem Athenienses honore sunt prosequuti. Sophocles autem in Comiciis occisum à Dædalo quandam virum Perdicem nomine, fuisse ait.

97. *Circumdatus folijs incescit & floribus.*] De ijs, qui in certaminibus vincunt. *περιαγρομύς* enim dicebant Athletas, qui post victoriam circumducuntur, circumeuntisque partim zonas, partim tunicas, partim galeros, alij denique alia quædam accipiebant. Vnde Simonides de Ætulo sic ait: Quis eorum qui nunc sunt tot folijs myrtorum aut coronis rosarum sibi victorias alligavit in certamine vicinorum? Aliqui aiunt hanc consuetudinem à Theseo principium accepisse, in illum enim ex Creta reducem Minotauro interempto, vbique locorum flores & folia coniecerunt, fructibusque qui tunc fortè aderant cohonestantur.

98. *Pirithoi & Thesei hospitalitas.*] De ijs, qui sumptuose hospitio excipiuntur siue excipiunt. Lex autem erat apud Athenienses, ut quotquot Græci vellent, hospitio ab illis exciperentur. Inter quos Thessalos eximiè excipiebant propter Pirithoi & Thesei hospitalitatem. Quibus etiam locum quandam relinquebant quæ vocabant Pirithoida à Pirithoo Ixionis filio. Vnde Pirithoidæ tribus sunt Oeneidæ familiæ, ut Ephorus refert tertio historiarum.

99. *Lapides elixas.*] Et:

100. *Lapides seris.*] De impossibilibus.

94. Πellenαῖ (Θ) χιτῶν.] Ἐπὶ τῶν πηλαῖα φορέντων ἱμάτια.

95. Πενῶν (Θ) αἰδρὸς, ἰαχὰ ταινικήμια.]

96. Πέρδιξ (Θ) ἱερόν.] Ἐπὶ τῷ αἰσασθραίον. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ. ἥς υἱὸς Κάλως. ὃς φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἐρίψεν αὐτὴν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾗ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτήμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὴν ὑπὸ Δαίδαλῳ αἰμαρτηγένη Πέρδικα ἵνα τι νόημα φησὶν.

97. Περιαγρομύρος φύλλοις ἐβάλλεται καὶ αἰθέριον.] Ἐπὶ τῷ νικῶντι ἐν ἀγῶσι· περιαγρομύρος δὲ ἔλεγεν τὸς ἀθλητὰς. οἱ μὲν πῶν νίκῃν περιαγρομύροι καὶ περιπορόμενοι, ἐλάμβανον, οἱ μὲν ζωναὶ, οἱ δὲ χιτῶνας· οἱ δὲ πετάσας· οἱ δὲ ἄλλα γε αἴτια. Ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀττύλου φησὶν ἔτως· Τίς δὲ τῷ νῦν, πασίδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων, αἰεθίσας ἐν ἀγῶνι περιεμνήοντος ἔνιοι δὲ τῷ πᾶσι θεοῖς δότῃ θεοσίως πῶν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκείνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομμοδίντα, μὲν τὸ αἰετῶν τῷ μινωταυρῶν, οἱ δὲ τῷ χώρῳ, αἰῶσι καὶ φίλοις ἑδωκέν, καὶ τῷ περὶ σὶ καρπῷ ἐμῶν.

98. Πέρδιξ καὶ Θησίως φιλοξενία.] Ἐπὶ τῶν πολυπλῶς φιλοξενηθέντων ἐ φιλοξενίῳ νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους ἐκδοῖσθαι τὸς βαλομύρας τῷ Ἑλλήνων θείων ἀλὲς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, καὶ πῶν Περὶ ξενίας καὶ Θησίως φιλοξενίας. τὰς τῶν καὶ τῶν χώρων ἐμῶν, ἢν ἐκάλεσαν Περὶ ξενίαν, δότῃ Περὶ ξενίας τῷ Ἰξίων (Θ). ὃς καὶ Περὶ ξενίαν, δῆμιον τῷ Οἰνιδῶ (Θ) φυλῆς. Εὐφροσύνη (Θ) ἐν τῇ τῇ.

99. Πίττας ἐψες.] Καί·

100. Πίττας ἀσέρις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΣ'. CENTVRIA XVI.

1. ΠΕΡΙΕΙΣΤΑΡΧΟΙ ΕΙΝΑΙ.] Ἐπὶ τῶν καθαιρότων καὶ γὰρ οὗτοι περικαθαίρουσι τὰς ἐ-

πίτας καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ τοὺς πόλεις. Ἰσθ' οὖν δὲ ἐν τῆς ἀπικυῖς περιείστα φησι περικαθαίρουσι τὰ καθάρσια καὶ οἱ τὸ ἕρξ καθαίρουσιν περικαθαίρουσι. ἔξω-
θεν γὰρ περιέρχονται μαχαιοφοροῦντες, ἰκάσιν τῶν ἱερῶν οἰκίας περιλημμένοι δημοσίας καὶ πεδίοις ἔχοντες.

2. Πέδη τῶ λέγειν ἢ ἀγωνία.] Ὑπερβολὴς τῶ ἐφ.

3. Περιψήμα ἡμῶν εἶναι.] Ἦτοι κέρμα καὶ δολιχῶς. ὥτως ἐπὶ λέγει τῶ κατ' ἐοικυῖν σιμῶντι τῶν κακῶν περιψήμα ἡμῶν γινῆ. ἥτοι σιμῶντος δολιχῶς καὶ ὥτως ἐτί-
βαλλον τῇ θαλάσῃ ὥσπερ τῷ Ποσειδῶνι θυσιὰς δολιχῶντες λέγειται καὶ περιψήμα, τὸ κατ' ἐπὶ πᾶσι πάντων ὑπὸ τῆς ἰσχύος, ἢ ἐμπαιγμα.

4. Περιὼν σκιά.] Περι τῆς ἐν δόξῃ τριβόντων τῆς μεγάλους ἀξίους

5. Πέμπι εἰς ἔλαττον πλὴν ὀπίσθη.] Παρανέμειν πρὸς τὸ ἀναδύειν α...

6. Πόκη τρέπον.] Ἐπὶ τῶν πινω-
λεθρία δολιχῶν ἐπὶ τῇ πόκῃ κα-
ταίρει, οὗκ αἰνῶσι ἐπὶ θαλάσῃ.

7. Πενή σφίην ἔλαχεν.] Ἐπὶ δὲ οἱ πίντες πολλὰς τίχνας ὀπίσθη δύναι.

8. Πενώζω αλώπηκα ὕπνος ἐπὶ ῥε-
χεται.] Ἐπὶ τῇ πινῶν ἢ πινῶν τῇ δὲ δολιχῇ τρεφῆς ὑπνῶντων. αλώπηκα οἷον ἐπὶ πινῶν οἱ πίντες πολλὰς τίχνας ὀπίσθη δύναι.

9. Πήλιν αἰθρίας ἔσηκας.] Ἐπὶ τῶν αἰαδιῶν καὶ αἰνῶν.

1. PERIEISTARCHUS FACTUS ES.] De lustratoribus. Illi enim domus, templa, urbes lu-

strabant. Istrus autem in Atticis περιείστα inquit lustrationes appellantur, quique sacra lustrant περικαθαίρουσι. foras enim procedentes gladijs cincti circumeunt, passimque publicas templorum aedes occupantes ambiunt.

2. Pedica in dicendo anxietas.] Est Hyperidis dictum.

3. Peripsēma nobis fias.] Hoc est, lustratio seu piaculum. Ita enim dicebant ei qui singulis annis malis lustrandis subiciebatur : Peripsēma nobis fias. hoc est salus & malorum aueruncatio, sicque in mare precipitabant tanquam Neptuno hostiam immolantes. Dicitur & peripsēma de eo, qui est velut sub vestigijs omnium & tanquam pulveris in-
spectio.

4. De asini umbra.] In eos, qui rebus nullius pretij immorantur.

5. In ultimum misse scientiam.] Admonitoria sententia ad studium omne alicui rei impendendum.

6. Picea more.] De ijs, qui proterus pereunt. Quod picea semel caesa, deinceps non repullulat.

7. Paupertas sapientiam sortita est.] Eo quod pauperes, multas artes exerceant.

8. Esurienti vulpi somnus obrepit.] De vasis, aut pauperibus qui propter alimentum inopiam dormiunt. Vulpem autem posuit: quod pauperes, varias exerceant artes.

9. Figulina statua stetit.] De stupidis & amentibus.

10. *Pegaso velocior.*] Aiunt Bellerophontem ab alato equo fuisse gestatum. Mihi autem videtur equus nunquam posse volare, nec si omnium auium pennas accipiat. Illum autem aiunt etiam Amifodari Chimæram interfecisse. Erat autem Chimæra, ut aiunt, Ante leo, post verò draco, mediumque capella. Sunt verò qui existiment talem fuisse belluam quæ tria haberet capita. Impossibile autem est leonem & capram simill nuttimento vti: quæque mortalem habeat naturam, ignem spirare puerile quoque est. Quodnam enim horum capitum corpus sequeretur? Res ita ipsa sic se habet. Bellerophon Phryx fuit Corinthus genere, pulchet probusque, qui constructa sibi longa naui, regiones ad mare positas prædabatur. Naui autem nomen erat Pegasus: ut & nunc singulæ naues suum nomen habent. Consenfaneum autem magis est, naui quam equo Pegasi nomen fuisse. Rex porro Amifodarus habitabat apud Xanthum flumen, cui mons præaltus adiacebat nomine Telmisus: ad montis autem anteriorem partem ascensus duo sunt ex vrbe Xanthiorum, tertiùs verò retro ex Caria, reliqua præcipitia: in quorum medio hiatus terræ ingens, vnde & ignis redditur. Supra autè illa loca est & alius mons cui nomen Chimæra: tunc autem, ut aiunt accolæ, anteriorem ascensum leo inhabitabat, posteriorem verò draco: quietiam pastores & lignatores lædebant. Quo tempore Bellerophon adueniens montem exussit: hincque accolæ dicebant, Bellerophontem cum Pegaso suo venientem Amifodari Chimæram interfecisse: ex quo euentu conficta est fabula.

11. *Pecenifare me videris.*] Hoc est, fallere. πηνίκη autem est capitis tegumentum, ex coma appositicia confectum. Appositicia portò comæ hoc genus. ἐντριχον quasi ex capillis constans, περὶ κόμιον, hoc est, antiam; ac denique πηνικην, hoc est, galericulum, vocant.

10. Πηγάς τεχύπρος.] Φασὶν ἐπὶ Βελλεροφόντην ἰσχυρότερος ἵππος Πήγας ἐφεῖρεν. ἐμοὶ δὲ ἵππος ἔδειπτε δοκεῖ ἱππιδου, ὃ δ' εἰ πάντεσσι πτηνῶν πτερὰ λάβη. γὰρ τὴν δὲ Φασὶν ἔ' Ἀμισοδάρεα Χίμαιρας ἀνελεῖν. τὴν δὲ τὴν Χίμαιραν, ὡς Φασὶν, ἐμπροσθεν μὴν λέων, ὅπουθεν τὴν δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα. ἐνίοι δὲ δοκεῖσι πιστὴν γενέσθαι θηρίον, τρεῖς ἔχον κεφαλὰς· ἀδύνατον δὲ λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίαν τροφῇ χρῆσθαι, καὶ τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν πῦρ σπινθέρειν εὐχῆς. ποίαις δὲ τὴν κεφαλῶν τὸ σῶμα διαπελάσθαι; τὴν δὲ ἀληθῆς ὕψος ἐχέει. Βελλεροφόντης ἦν Φρυγίος αὐτῆρ, τὸ γένος Κορὸνίδιος, καλεῖται δὲ ἀρχαῖος, ὅς ποιοῖον κατέσπευδεν μάκρον, ἐλπίζετο δὲ σῶσαι παλαιὰς χωρίας ὄνομα ἦν τῷ παλαιοῦ Πήγας· ὡς καὶ νῦν ἱκανοὶ τὴν παλαιοῦ, ὅνομα ἐχέει ὁμοιοῦν δὲ δοκεῖ παλαιοῦ μάκρον, ἡ ὄνομα ἵππου εἶναι Πήγας. βασιλεύς δὲ τὴν Ἀμισοδάρεα, ὡς δὲ ὅτι τὴν Ξανθίου περὶ μῦθον ἦν ὑψηλὸν ὑπὲρ αὐτῶν, ὃ ὄνομα Τελμύσιος· περὶ δὲ δὲ ὅρος περὶ βάσις εἰς δύο ἐμπροσθεν ἐκ πίλειος τὴν Ξανθίου· τρεῖς δὲ ὅπουθεν τὴν Καρίας· ὅ δ' ἀλλὰ κομμοῖεν· ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τὴν γῆς μέγα· ἐξ ὧν δὲ πῦρ αἰαδίδοι. Πᾶσι ταῦταις δὲ ἐστὶν ἔπρον ἔρος, ὃ ὄνομα Χίμαιρα· τόπῃ τὴν, ὡς λέγουσιν οἱ σῶσαι χωριοί, καὶ μὴ τὴν περὶ βασιον, οἰκῶν λέων ἐμπροσθεν· ὅπουθεν δὲ δράκων· οἱ δὲ καὶ εἰσινον τὰς νομείας καὶ τὰς ὑλοτόμους. τὴν δὲ Βελλεροφόντης ἐλθὼν, τὸ ἔρος ἐνέπρησε· καὶ τὴν Τελμύσιος κατακῆκε καὶ θηρίαν ἀπώλετο. ἐλεγον δὲ οἱ σῶσαι χωριοί, Βελλεροφόντῃ ἀφικέμενον μὲν Πηγάς, τὴν Ἀμισοδάρεα Χίμαιραν σπολίεσθαι. τὴν δὲ γενονότες, σῶσαι παλαιὰς θὲν ὁ μῦθος.

11. Πηνικίζειν με δοκεῖς.] Ἀντὶ τῷ ἀπώλειν. πηνίκη δὲ ἐστὶ περικεφαλὰς τριχὰς, καὶ περικεφαλὴ κόμη· τὴν δὲ περικεφαλὴς κόμης τὸ μὲν, ἐντριχον· τὸ δὲ περὶ κόμιον· τὸ δὲ πηνικην καλεῖται.

12. Πιττακὸς ἔδεν ἄρην ὃς ἦν ἐκ μιτυλήνης.]

13. Πιττακὸς ὁ τῷ Τύρῳ καιρὸν γνώ-
θι.] Ὁς ἦν ἐκ μιτυλήνης.

14. Πικρὸν με ἀπαίεις ἐσοίκιον.]
Ἐπὶ τῶν βαρέα ὀπιζήσιόντων.

15. Πίσσα ναυπηγῶν, κακ' ἐλέγχεα
πέντα καλύπτει.] Ἐπὶ τῇ πλυσσῇ βίῳ
χρωμένων, ἢ μὴ ἐλέγχομένων.

16. Πήθηες ἐς περφύρα.] Οἱ φαῦ-
λοι καὶ καλοῖς περιβληθῶσι, ὅμοις
διφραίνοντα πνηροί.

17. Πήκη· ὁ πήκης καὶ χρύσα
σύμβολα ἔχη.]

18. Πλῶντον πλύνεις.] Ἐπὶ τῶν
ἀδυνατών.

19. Πλείς προσκυῖσι τὴν ἥλιον
αἰατίλλιν ἢ διώοντα.] Ἐπὶ τῶν δι'
ἀρετῶν πρωμμένων ἐς τὴν νεότητι, ἢ τῶ
γήρα.

20. Πλατῆρη δοκιμάζει.] Ἐστὶ δὲ
φύλλον τῆς μύκων· δι' αὐτῆς γούρῃ ἐση-
μασιούσιν πλὴν τῆς ἐρωμένων σφρηγῆς· ἡ γένεσις
ὅτι τι τῷ αἰνέχεται· ἐτὶ τῷ λιχανῷ καὶ
αἰνέχεται πόντις. καὶ εἰ μὴ ἤχησιν, ἐστέρ-
ζοντο· εἰδ' οὐκ, τὸ αἰάπαλιν.

21. Πλατῆρη Ἀρχύτης.] Ἐπὶ τῇ ἡσ-
χάζειν ἐν δυναμείων· ὁ γὰρ Ἀρχύτης τέκ-
των ὢν, ἐπινόησε πλατῆρην, ἣν εἰδότες
πῆς παιδίοις, ἵνα μὴ δέν τ' κ' πλὴν οἰκίας
σκόλων διασπλάζωσι.

22. Πλόκειον Γοργόνης.] Ὅλη φόβον
ἐπετίθει· ἦν δὲ παλόκαμος τῇ Γοργόνῃ, ὃς
ἐδόθη Ἀστερόπῃ τῆς Κηφείας· καθ' ὃν χρό-
νον Κηφείας Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς
Λακεδαιμονίαν· ἵνα τύτῃ ἀποδημοῦντι
ἢ πόλιν δόξοιτο· μείνη.

23. Πολλὰ κεν εἰδέης, οἷς τὸν θεὸν
ἔξαπατήσας.] Ἐπὶ τῶν κατὰ φρονέ-
ων πνῶν, ἢ ὅτι τῶν οἰσμένων τὸ θεῖον
κατὰ σφίγγειν.

12. *Ne quid ait nimium, Mitylene*
Pittacus ortus.]

13. *Tempus ait noscat ex Hyrra Pit-*
tacus ortus.] Erat is ex Mitylene.

14. *Acerbe à me conduēta domus*
pretium exposcit.] De ijs, qui grauia
iniungunt.

15. *Nautica pix apud mala cuncta*
opprobria celat.] De ijs, qui ficto vi-
uendi more vtuntur, nec tamen coar-
guuntur.

16. *Simia in purpura.]* Improbi, li-
cet pulchrè vestiantur, improbi nihilo-
minus apparent.

17. *Simia simia est, licet aurea insi-*
gnia habeat.]

18. *Laterem lauas.]* De impossibi-
libus.

19. *Plures surgentem quam occiden-*
tem solem adorant.] De ijs, qui ob vir-
tutem in iuuentute magis quam in sene-
ctute honorantur.

20. *Crepitus probabit.]* Est autem
folium papaueris per quod coniecturam
capiebant de amaliorem affectu; ponen-
tes illud supet pellicem & indicem digi-
tos, illudque cadentes. Quod si sonitum
ederet, amabantur scilicet: sin minus, con-
tra.

21. *Archyta crepitaculum.]* De ijs,
qui tacete nequeunt. Archytas enim faber
crepitaculum excogitauit quod pueris
tradebant ne quid domesticæ suppelle-
ctilis percellerent.

22. *Capillamentum Gorgones.]* Quod
timorem excitabat. Fuit autem coma Gor-
gones quæ data fuit Asteropæ Cephei fi-
liz, quo tempore Cephæus cum Hercule
militabat in Lacedæmonia: vt illo absen-
te ciuitas incolumis ab euerfione traneret.

23. *Multa scias opus est qui possis*
fallere numen.] In eos, qui aliquos con-
temnunt: aut qui se Deum fallere posse
arbitrantur.

24. *Ex multis paleis parum fructus reportavi.*] De ijs, qui plurimum laborant & parum proficiunt.

25. *Polypodis caput hisce nocet sed commodat illis.*] Propterea quod polypo caput sit esui aptum ut etiam podex. Sunt qui dicant parœmiam usurpari de rebus commixtis quæque & boni & mali participes sint. Nam polypi caput vivum quidem mordet, mortuum autem esui commodum est. Polypus etiam alijs nutrimentis vescitur, ad cibum enim persequendum acer est, & ad insidiandum vaser. Causa etiam eius est quod voracissimum sit omnium quæ in mari sunt animalium. Quod vel hinc patet, si nulla ei contingat venatio, suos ipse citros seu plexus circumrodit, sicque ventrem satians venationis inopiz medetur. Deinde illi quod ademptum fuerat recrescit, natura videlicet hoc illi prandium tempore famis instructe. Polypus quum aliquando in petram eminentem non valdè tamen sublimem prorepens plexus ibidem suos euoluisset, neque tamen se in colorem eiusdem petre vertisset (quod naturaliter polypi facere, & sicque à structis insidijs sibi cauere solent, aut ipsi piscibus ultro insidiari) aquila acutè quidem, non tamen commodam sibi venationem cernens, magno alarum impetu in polypum insiluit, paratum sibi suisque liberis prandium animo designans: plexus interim illius piscis sese aquila circumuoluunt, & tenaciter adglutinati, pessimum suum hostem deorsum trahunt, quæ lupus ut ita dicam hians deinceps mortua prandij causa in mari fluitabat. Infinita quidem id genus aues patiuntur, plura verò homines. In decantatis autem ab Herodoro Massagetis sunt Cambyfes, alter Cyrus, & Polycrates qui in Oræ-

24. Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν αὐτῶν ἔχον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ πρσιούτων, ὀλίγα ἢ καρπυμένων.

25. Πυλὺ ποδὸς κεφαλὴ ἐνὶ μὲν κακῇ· ἐν δὲ εἰς ἀλὴν.] Διότι ἐν μὲν αὐτῷ ἰδω-
διμος ἢ κεφαλὴ, ἐπὶ δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πρσώπης· οἱ δὲ φασὶ τὴν περιομίαν λέγεσθαι, ὅτι τῶν ὄντων συμμίκτων, καὶ μετρίων καὶ ὑπερ-
μετρῶν καὶ ἀναστῆτος. τῷ γὰρ πυλὺ ποδὸς κεφαλὴ ζῶσα μὲν δακνὴ ἵεναι πρσιόντας, θνήσκουσα δὲ, ἐστὶν ἰδωδιμος. Ὁ Πολύπους ἐστὶ ἀπὸ μὲν καὶ ἄλλας τροφῆς· ἐστὶ γὰρ καὶ φαγὴν ὄφιος, καὶ ὅτι βλεψῶσαι σφόδρα πανέργος, πρὶν δὲ αἰλόν, περὶ βουτῶν θηρίων θαλαττίων ἐστὶ· ἐξ ἀποδείξεως· ἥτις αὐτῷ γίνῃ ἀθήρεια, τῇ αὐτῇ πολοκάμων περιέτραχε καὶ τὴν αὐτῇ γαστέρα κορέσας τὴν σπῆνιν τῆς ἀρχῆς ἡρέσας· εἴτα ἀναφυῖν πρὶν εἰσπῆν· ὥστε οὐδὲ φύσιν, καὶ τῷ πρὶν οἱ ἐν τῷ λιμῷ πρὶν σκόσεως ἐπιμον πρὶν δέπναι. Πολύπους πρὶν ἐρπύρας εἰς πύρας πρὶν κῆσαι, μὴν ἄρῃ ἐν ὑψηλῇ, εἴτα ἡπλωσε πρὶν σπλεῖνας. Οὐ μὲν ἰαντὴν εἰς τὴν χροῖαν τῆς πύρας ἐκτρέψας ἦν· πεφύκασι δὲ ἄρα ὄραν τῇ πρὶν πολυπόδες, καὶ τὰς εἰς ἰαντὰς ὅτι βλεψῶσαι φυλαττόμενοι· καὶ μὲν πρὶν αὐτὴν τὰς ἰχθύας ἐλλοχῶντες. ἰδὼν ὅν οὐδὲν μὲν, ἰαντῇ δὲ σὺν ἀρῇ πρὶν τῇ θήρεια αἰτῆς, ὥστε πρὶν ὄραν πρὶν αἶμα καὶ πρὶν εἶχεν, ἐμπνέει τῷ πολυπόδι. καὶ μὲν πρὶν εἰ δέπναι ἐξείν ἐπιμον ἰαντῇ πρὶν καὶ πρὶν πρὶν πρὶν ἰαντῇ κατὰ τραφῇ· πολοκάμοι δὲ ἄρα ἰχθύες· ἐκείνους πρὶν βλάψαι τῷ αἰῶσ φρεῖς ἰαντῆς· καὶ ἀπρὶν ἰχθύοι, εἴτα ἐλκεσι κατὰ τῇ ἰχθυσιν· καὶ χαλῶν λύκος, αἰς αὐτῶν, εἴτα μὲν πρὶν νεκρὸς ἐπὶ νηχέπ τῇ θαλάττῃ ὁ αἰτῆς πρὶν τῇ δέπναι. μυρία μὲν δὲ πρὶν πρὶν πρὶν ὄραν, πρὶν δὲ αὐτῶν πρὶν· ἐν δὲ πρὶν ἀδελφοῖς ὕφ· Ἡροδό-
τῃ μασαγίτης, ὁ Καμβύσης, Κύρ· ὁ ἕτερος· καὶ μὲν πρὶν καὶ Πολυκράτης εἰς Ὀροίτη

τῃ μασαγίτης, ὁ Καμβύσης, Κύρ· ὁ ἕτερος· καὶ μὲν πρὶν καὶ Πολυκράτης εἰς Ὀροίτη

ὁρεῖται ἀπὸ τοῦ αἵματος τὸ χρυσὸν ἀρπάζει·
καὶ ἄλλος τῶν κύνων ἐπὶ τὸν κάκον, ἐφ'
ἣν πιπτεῖ τῶν κύνων καὶ τῶν κύνων οἶδε τὸ
ἀλλοτρίον· αὐτοὶ δὲ εἰ εἰδότες ἐφυ-
λάττονται.

26. Πολλὰς πληγαῖς ὁρῶς δαμά-
ζεται.] Ἐπὶ τῶν δυσπελατών καὶ δυσκα-
τηρώμενων.

27. Πολλὰ κυνὸς ἄρρεν· δυνάει.]
Ἐπὶ τῶν καλῶν φερῶν εἰς τὴν ἀφροδίταν.

28. Πολλὰ μετὰ πύλην κύλικα·
καὶ χεῖλος ἀκροῦ.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον
μακρὸν γνησιότητι μελλόντων ἀμπελον
γάρ πινει· φυτὰ ποτίζονται, εἰς τῶν οἰκέτων
ἵπτι τὸν σίχον τῶν· ὁ δὲ Διογηνιανὸς,
Ἀγκυρῶς ἀμπελον φυτῶν φησὶ, βα-
ρύνει ἐπὶ κεφαλῇ τοῖς οἰκέταις· εἰς δὲ τῶν οἰ-
κέτων ἔφη, μὴ γὰρ σιῶσαι αὐτὸν τῆς ἀμ-
πέλης· ἐπὶ οὖν ὁ καρπὸς ἔφθανε, τὸ οἶνον
ἐκάλυψε καὶ οὐκ αὐτὸς μελλόντων πρὸς
φέρειν τῷ σίματι, ὑπεμνησκέναι αὐτὸν
τῷ σίματι καὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ
οἰκίτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς οὗτος ἀν-
θυμάνηται τὴν χώραν, ἀφ' οὗ οὖν τὴν
κύλικα ὁ Ἀγκυρῶν καὶ δραμῶν εἰς τὴν
συνῶν, ἀναρῆται ὑπὲρ αὐτῶν. Ἰωάννης δὲ ὁ
στοβαΐτης σίχον ὀμῆρεν, εἶναι λέγει.

29. Πόνος γὰρ ὡς λέγουσιν ἐκλείψει
πατέρα.] Εὐεργετὴς γὰρ ὡς.

30. Πόλεμος τὴν ἀρετὴν ἐλαφύ-
φρατον γινώσκει.]

31. Πόνον ἀνείρει.] Ἐπὶ τῶν μάτην
πονούντων.

32. Ποταμὸς ὅχι τὸν ἐπὶ γαίαν.] Ἐπὶ
τῶν ματαίολογούντων.

33. Πολλοὶ στρατηγοὶ καρδίαν ἀ-
πώλειον.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογενώμο-
νοιώντων.

34. Πόλεμος Κόνωνι μελήσει.]
Ἐπὶ τῶν περὶ ἀλλοτρίων φροντισ-
τῶν.

ti domum auri rapiendi causa irrumpens
& alteri malum parans, suo id capiti
conciliauit. Ceterum hæc bestię disci-
mina non norunt, homines autem quum
nouerint, non cauent.

26. *Multis iustibus domatur quæ-
ritur.*] De rebus quæ difficulter capiun-
tur aut subijciuntur.

27. *Canis masculi multa cubilia.*]
De ijs, qui in res Venereas præcipites
aguntur.

28. *Multa cadunt inter calicem su-
premaque labra.*] De ijs, quæ longo
post tempore euentura sunt. Cum enim
vineam quidam plantaret, quidam fa-
mulorum hunc versum recitauit. Dioge-
nianus autem ait, quod quum Ancæus
vineam plantans famulis suis grauis im-
mineret, quendam eorum dixisse illum
de vite non gustaturum, quumque fructus
iam ex ea prouenissent, famulo illum
suo ut sibi vinum misceret iussisse,
quumque calicem ori admoueret, huius
versus illum admonuit. Quibus dictis
alius famulus intrauit renunciatus regio-
nem illam ab apro deuastari. Relicto
igitur calice Ancæus in aprum incur-
rens ab eodem interficitur.

29. *Nempe ut loquuntur gloria est
labor parens.*] Euripidis sententia.

30. *Bellum virtutem non depra-
dat.*]

31. *Laborem feris.*] De frustra labo-
rantibus.

32. *Magno flumini aqua ductum in-
fert.*] De ijs, qui ridicula fabulantur.

33. *Mulsi duces deperdidere Ca-
riam.*] De ijs, qui inter se non con-
cordant.

34. *Bellum Cononi cura erit.*] In
eos, qui alienas res curant.

35. *Multa belli sunt inania.*] Siue quod multa ex fustione gerantur: siue quod Lacedæmonii vacuis ac sine netuo fundis, sonitum edebant ad terrorem hostibus incutiendum.

36. *Multi qui tauros stimulent sed rari arator.*]

37. *Vtrum insipientior is qui hircum mulget aut cribrum supponit.*] Respondeas, qui hircum mulget.

38. *Quale verbum dentium sepius elabitur.*] In eos, qui in suis sermonibus peruicacantur.

39. *Polygnosi lepus.*] De ijs, qui accuratè aliquid effigiant. Polygnotus enim, pictor quum esset, opinionem hominibus iniecit, leporem quem pinxerat animal viuum esse.

40. *Res plurimas magister edocet famas.*] De ijs, qui propter inopiam improbi quippiam designant.

41. *Faciám domum tuam Durium equum.*] Hoc est demoliar ipsam. Hipocomus ait Themistoclis hoc dictum. Sumptum autem prouerbiu ab equo Durio Troiano, quo Vlysses Troiam expugnauit.

42. *Vbi terrarum aut maris fuisti?*] De insipientibus.

43. *Mare bonorum.*] De multa bona habentibus.

44. *Multi se odio habebunt si te ipsum ames.*] Ferunt Nymphas hoc Narcisso dixisse in fontem aspicienti, & suamet formam amanti.

45. *Scit multa vulpes, magnum echinus unicum.*]

46. *Multos thyrsiferos paucos est cernere Bacchos.*] De ijs, qui sibi persuadent se splendidos esse, non sunt autem.

47. *Bellum quoddam ferri experts per Graciam motum est.*] De ijs, qui verbis pugnant: ita enim motus est sapientibus mutuo inter se velitari.

35. Πολλὰ κενὰ τὰ πλέμν.] Ἦπι Δὲ τὸ πλὰ καθ' ὑπὸντοια φέρει· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κενὰς σφενδόνας ἐνευρὰς ἐφόβον, πρὸς ἐκπληξιν τῶν πλεμίων.

36. Πολλοὶ βυκίη], πεῦροι δὲ πρὸς ἀρετῆς.]

37. Πότερον ὁ τὴν τεράγον ἀμύλων ἀφρονέσεν, ἢ ὁ τὸ κροκινον ὑποπιθεῖς.] Εἰπὺς αὖ, ὁ τὴν τεράγον.

38. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;] Ἐπὶ τῷ λέγειν ἀμαρτανύων.

39. Πολυγνώτης λαγώς.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἀκρεβῶς ἐκτυπέντων· Πολυγνώτης γὰρ ζωγράφος χαλκῆς λαγῶν, δόξας περὶ τοῦ πῶς ὀρώσι, ζῶν εἶναι τὸ θηρίον τῷ π.

40. Πολλὸν ὁ λίμος γένε] διδάσκαλος.] Ἐπὶ τῷ δὲ δόσεσθαι ἡ κακὸν πρᾶττον.]

41. Ποίσω τὴν οἰκίαν σου Δυρὸν ἵππον.] Ἦπι ἀφανίσω αὐτὴν· Ἰπποκόμες ἔρηκε· τὰ π' ὁμιετικέας· ἐλληται δὲ, ὅτε τῇ ἐν τῇ Τροίᾳ Δυρεῖς ἵππος, ὃ Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν ἐπύρθεσεν.

42. Πῶ γὰρ ἐπαλάττης ὑπερχεῖς;] Ἐπὶ τῶν αἰσίων.

43. Πόντι ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἐχόντων.

44. Πολλοὶ σε μισήσουσι αὐ στυγὲν φίλης.] Τῷ φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ὅτε βλέπωντα εἰς κηρὴν, καὶ τὴν οἰκίαν πθύντα μορφὴν.

45. Πολλ' εἶδ' αἰλώπηξ· ἀλλ' ἐχῆτος ἐν μέγα.]

46. Πολλοὶ πεναρθηκότες φέροι, πεῦροι δὲ βᾶκχοι.] Ἐπὶ τῶν δοξαζόντων εἶναι λαμπρῶν, μὴ ὄντων δέ.

47. Πόλεμος ἵς αἰσθητός αἰὰ τῇ Ἑλλάδι κεκίνη].] Ἐπὶ τῶν λόγοις μαχομένων ἔτω γὰρ ἐθ' πῶς σε φοῖς μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους.

48. Πονη-

48. Πονηρὰ κατὰ τρυγίαν ψάλλει.]
'Επὶ τῶν ὀλιγωρῶν ζώντων.

49. Ποταμός ποτε θάλατταν ἐρέζει.]
Επὶ τῶν ἀσέβων καὶ ἀδυνάτων.

50. Πολλὰ με διδάσκει ἀφ' ὧν διαφθό-
ρον ὅπως ἀκούει πολλά μηδέ τι ἐμαθῶ.]
φιλήμονος. Πηλὶ τ' ὀφθαλμῶν διδασκόντων.

51. Πόρρω Διὸς πικρὰ κεραυνῶ.] 'Επὶ
τ' ὀλιγωρῶν τοῖς σιωπῶσι χρωμένων. ἡ
γὰρ μετ' ἀπεργασίας ἀσφάλεια, τ' ἐν
ὀπισθανεὶ βίῃ κινδυνῶν ἀδυναμία· καὶ γὰρ
ἐφ' ὅσῳ τις μακαροδότης τ' τῷ τυράν-
νῳ φιλικός, ἐκλήθη τῆς ἐχθροῦ.

52. Πολλῶν πανηγύρεων Διὸς βαλά-
νας ἔφαγεν.] 'Επὶ τ' ἐμπείρων.

53. Ποικιλῶν περὶ ὕδρας.] 'Επὶ τ' δολοῶν.

54. Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκεα ψό-
φει.] 'Επὶ τ' πεπρωμένων ἐν πράγμα-
τι· ἡ δὲ τ' φοβουμένων καὶ διόντων.

55. Πολλὰκις καὶ μικρὸς αὐτὸν κατὰ
καίρειν ἔπεν.] 'Επὶ τῶν ἀσκέτως καὶ
σπαρῶν ἐπὶ τῶν ἡ σωτηρίῳ.

56. Πολύποδ' ὁμοίότης.] 'Επὶ τ'
ἰσομοιοῦντων ἐαυτοῖς πῶν ἡ λεηστῶν ἢ
φάυλοις.

57. Ποφάγας δελόπρος.] Τὰ πὶ τὸ
ζῶον ἐν Ἰνδοῖς ἐστὶ, καὶ πύφον καὶ διπλάσιον
ἰσχυρὸν τὸ μέγεθος· ἔρα δ' ἡ ἐχθρὰ αὐτοῦ, καὶ
καὶ μελαίνης ἀκροτάτως λευκός· καὶ εἰσὶν
αὐτῷ αἱ τρίχες τ' αὐθροπῶν λεπτότεραι
αὐτῷ· καὶ ἐν μεγάλῃ ἡδυνῇ αὐτοῦ ἐχθρὸν ἰσ-
χυρὸν αἱ γυναικες· καὶ γὰρ τὸ αὐτῷ ἀπλῆν
μάλα ἐξ αὐτῶν, καὶ χροσμουμένη ὡραίως
καὶ πλεκαμένη τῶν συμφύτων· καὶ αὐ-
τὸς ὑπερβαίνει. καλεῖται δ' ἡ εἰς δύο κή-
χους ἐκαστὸς τὸ μέγεθος τριχῶν. ἐκ μίας δὲ
ρίχης ἐμὴ καὶ τριάντα ἡσσανθίδων ἐκ πε-
φύκας ζῶον ἡ ἄρα τὴν ἀπὸ τῶν δελό-
πρων ἢ καὶ τῶν ἰνδῶν ὀφθαλμῶν, καὶ αἰσθητὴν
βλεπόμενον, ἢ πῶν ἐχθρὰ φάγας καὶ πρὸς

48. Laboriosè instat turgentis capis.]
De ijs, qui laboriosam vitam ducunt.

49. Fluvius mare irratat.] De in-
sulis & impossibilibus.

50. Me copiosè multa ob invidiam
doces, Ut multa post audita nil discam
tamen.] Philemonis. Dictum de ijs qui
plurima docent.

51. Procul à Ione & fulmine.] In eos,
qui quotum consuetudine vtuntur, eisdem
insidiantur. Nam securitas quæ ex vita o-
tiosa provenit, periculis quæ in vita alioqui
splendida sunt, tutior est. Neque enim felici-
tatem quis ex tyranni amicitia conse-
quatur. Sin tacitam vitam agat, inimici-
tiam eius declinabit.

52. Multis in ludis Iouis glandes edit.]
De expertis.

53. Versipellior hydra.] De dolosis.

54. Multarum ego belliarum strepitus
audini.] De ijs, qui in rebus gerendis sunt
exercitatissimi: aut de ijs, qui minime timet.

55. Sepe etiam est stultus valde op-
portunus locutus.] De ijs, qui non conside-
ratè & raro aliquid cordati loquuntur.

56. Polypisimilitudo.] De ijs, qui sese
seu bonis seu malis assimilant. Polypo pon-
tum carete aiunt, quod frigido dulcique sit
hostis. Septentrionale autem mare frigidius
natura ac dulce est, quod multa & magna
in id flumina deferantur. Quam ob causam
qui periti sunt huius venationis, dulcem
aquam petre infundunt quam ille ample-
xus fuerit, sicque illi quæ sitam venationem
habent. Hic autem vel inuitus loco abs se
infecto exurgit.

57. Poephago timidior.] Hoc animal
apud Indos est, & equo duplo maius gigni-
tur. Caudam habet densissimam & coloris
admodum nigri: suntque illi pili humanis
exiliotes, quos habere magni ducunt Indi-
cæ mulieres, cum illorum implexu maximè
vtantur, pulchreque ornentur, illos conge-
nitis sibi capillorum voluminibus subligan-
tes. Extenditur autem cuiusque pili longitudo ad duos cubitos. Ex vna autem radice
simul etiam triginta ad modum humbriz enascuntur. Cæterum animalium omnium

hoc timidissimum est, quod si ab aliquo videatur & se visum sentiat, quātum pedibus valet se proticiens fugit, magis omni incitatione quam tibiārum velocitate utens. Et persequuntur id equites atq; canes ad cursum apti. Si autem se capiendum praeuideat, caudam suam condensō quodā loco tegit, ipsam autem frontem stans obuertit, & venatores cum fiducia obseruat, existimans nihil in se studiosius apperendum apparere cauda non conspecta: illam enim suum ornamentum esse scit, frustra; tali imaginatione delusum. Venenato enim telo aliquis illud incessens occidentisque caudam illi amputat praeium eius venationis: totumque corpus excortians (nam & pellis eius bona est) mortuum relinquit. Vsurpatur & alia vulgaris de illo parœmia: Totus apparens caudam abscondit.

§8. *Herbe lapidem injicis.*] De ijs, qui contraria aduersus suos insidiatōres faciunt. Picus enim auis rostrum habet gibbosum atque incuruum quo quercus incidit, ibique locum excavans pullos suos tanquam nido imponit non indigens festucis, neque villa ex illis implicatione aut domus constructione. Quod si quis imposito lapide illius ingressum obstruat, ille cognitis insidijs contra se stricis, herbā ad se, lapidi hostem, & contra illum ponit, quā ille velut onere grauius neq; ferre sustinens, exilit, sicque rursus pice amica sua ingressio aperitur.

§9. *Senior Codro.*] De prorsus senibus. A Codro Atheniensium rege.

60. *Pramnium vinum bibisti.*] Aristarchus accuratē suauē vinum, Pramnium dixit. Quidam ὠνιοι, hoc est venale aut παραμόνιμον, quod diutius duret. Alij à vite, Pramnia appellata, ita vocant. Alij verò propriē vinum nigrum. Nonnulli quod tobur mitiget, quod etiam *Φαρμακιστήν* appellant. Alij deniq; Pramnium petrā esse aiunt, vnde illud vinum sit. *σὴν Φασίν*: ἑτεροι *Πράμνιον* πίνεσθαι εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

καὶ κέρηται περὶ θυμὸν μᾶλλον, ἢ σκελῶν ὠκυτή. καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἰππέων καὶ κυνῶν ἀρᾶθων δραμῶν· ἰσὺ μὲν τοι σωυῖδῃ, ὅπῃ αἰεὶ ἀλίσκεσθαι μέλλει, τὴν ἔρῃν ἀπὸ κρυψέων ἐν πνι δάσκι· αὐτὸ δὲ ἐν τοῖς περὶ σωυῖν ἐστὶν, καὶ δοκεῖν τὰς θηροδύτας. καὶ ὑποδέρρεϊ πως· καὶ οἷον μὲν κίλιν φανῆναι περὶ σωυῖν δάσκι· καὶ οἷον μὲν βλέπεται μὲν· ἐκείνην γὰρ εἶδεν εἶναι τὸ κάλλος· κενὴν ᾧ ἄρα ἰσὺ τὴν ὑπὲρ τῶν φαλασίων· βάλῃ γὰρ ἵς αὐτὸ βέλγιν *Φαρμακιστήν* καὶ ἀποκτείνῃς· ἀποκτείνῃ τὴν ἔρῃν, τὸ ἀθλοῦν τὴν ἔρῃν. καὶ δέρας τὸ πᾶν σῶμα· ἀσθὴν γὰρ καὶ ἡ δόρυ· ἀφ' ἧς τὸ νεκρὸν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῇ δημῶδῃ περὶ αὐτῆς παροιμία· Ὀλ· Φαινόμεν· τὴν ἔρῃν ἀποκτείνῃ.

§8. Πῶς λίθον ἐκβάλλει.] Ἐπὶ τῶν τάναντια τῆς *Πιτταλῆς* πτωχῶν· ὁ γὰρ *δρυοκαλάτης* τὸ ζῶον, ἔχει μὲν ῥάμφοις *Πικυρὸν* κελαστήν· δὲ αἶμα τῶν πᾶσι δρυῶν· καὶ ἐν αὐτῇ κελαστήν τὴν πᾶν, ὡς εἰς καλλιὰν τὰς νεοτῆς ἐπιθήσιν· ἐδὲ θείας κέρων· ἐκ τῆς ἐξ αὐτῶν πλοκῆς καὶ οἰκοδομίας ὄδιν· ἐκ τοῦ εἶναι λίθον ἐθεῖς *Πιτταλῆς* τῶν τῶν εἰσδυσιν, ὁ δὲ συμβαλὼν *Πιτταλῆς* τὴν κατ' αὐτῆς, κομίζῃ πᾶν ἰχθυὸν τῶν λίθων, καὶ κατ' αὐτῆς πῆσιν· ὁ δὲ οἷα βαρέμερος· ἐμὴ φέρων, ἐξ αὐτῆς καὶ αἰετῶν αὐτῆς τῶν περὶ τὴν μὲν ἢ *Φίλην* ὑποδέρρεϊ.

§9. Πρεσβύτερ· Κόδρυ.] Ἐπὶ τῶν πένυ παλαιῶν. Διὸ τῷ βασιλεῖ· οὐκ ἔστιν Ἀθήνησιν Κόδρυ.

60. Πράμνιον οἶνον ἐπίες.] Ἀλέξανδρος· ὁπρὶν τὴν πᾶν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε· πῆς τῶν οἶνον οἶνον, ἢ παραμόνιμον. πῆς Διὸ ἀμπέλις Πράμνιος ἐνομαζόμενης· οἱ δὲ ἰδίως τὴν μέλανα· ἐν οἷον τὸν πρᾶντον· τὸ μὲν· ὅν καὶ *Φαρμακιστήν*.

61. Πρὶν ἢ πλῖσσι παρ' ἁλῶρα, καὶ πρὶν τὰς ἰχθύας ἐλθῖν, οὐ πλὴν ἁλμυρῶν κυκᾶς· ἢ πρὶν ἐσφάχθαι δέρας.] Ἐπὶ τῶν περὶ σφύστερῶν τι πινύτων.

62. Προδίκω τῷ Κίῳ σφώπετρον.] Οὗτο· ἦν καὶ σφῶς λίαν καὶ ἀκριβὲς δικαστὴς καὶ ἀκριβὴς.

63. Προφειρὸς εἶ.] Ἐπὶ τῶν χρόνων μὲν νεωτέρων, τῇ δὲ ἐψφ' περὶ νεωτέρων δεκνύων. Αἰσχίνης ἐστὶ τῷ κατὰ Τιμαρχὸν· εἰσι μὲν γὰρ τοιοῦτοι, περὶ φερῆς καὶ περὶ βύπροι φαίνονται.

64. Πρὸ παλῶν αἰατέλλων.] Ἀπὸ τῶν αἰατέλλων ἢ ἰμάτια· ὅτι τῶν ἀκαίρως τι δρώτων.

65. Πρύμνας ἐκρύβοντο.] Πρύμνας αἰσχυρῶς ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπερβαίνειν, μὴ σφίψαι τὸ πλεον· ὁ γὰρ ὕτως ἀσχυρῶν, ὅτι πλὴν πρύμνας καταπλάττει· τῷτο δὲ πῶς, ἵνα δόξῃσι μὴ φανερώς φεύγειν· ἵνα μὴ τὴν ὀλίγον τοῖς πολεμίοις, περὶ σκωνται.

66. Πρωκτὸς λευκὸς περὶ πρὸς.] Ἐπὶ τῶν αἰσχυρῶν καὶ ἐκτὸς περὶ πρὸς ἐλθόντων· οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ περὶ γαστροῦς καὶ διώσονται ἑαυτοὺς ἀποπνίψαντες ἐπιπνύσας.

67. Πρόβατον μὲν αἰὲν τὴν αὐτὴν φθίγγεται φωνήν. ἀνθρώπων δὲ ἢ πλῆθος καὶ ποικιλίας.] Ἐπὶ τῶν ἐναντία φθιγγόμενων καὶ αἰσχυρῶν.

68. Προβατὶς βίον λέγει.] Ἐπὶ τῷ ἀπερχομένῳ. τῷ γὰρ τὸ ζῶν ἀπὸ τῆς αἰσχυρῶν, πῶς ὁρᾷται καὶ τρέφεται, καὶ ἢ ζῆταισιν τῆς τροφῆς ποιῆται, ὡς περὶ ἢ ἄλλα ζῶα· ὡς δὲ τῆς βίῃ, μαλακὸς καὶ φαῦλος ἐστὶ.

69. Προσέειπεν τῷ πικρῷ ἐπὶ τῷ θυρῶν λαιοδορεῖται.] Ἐπὶ τῶν πῶς οἰκίας αἰσχυρῶν καὶ ὁρῶντων, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς λαιοδορεῖται. Ἰερὺ γὰρ ὑπὸν ἰσχυρῶν, καὶ ὁρᾷται.

91. Antequam pinfas farinas, & antequam pisces ceperis, tu salsuginem mices, & antequam hostia mactata sis pellem deirahis.] De ijs, qui praepraece aliquid agunt.

92. Prodicto Cio sapientior.] Fuit hic valde sapiens & exactus iudex arbiterque.

63. Præcox es.] De ijs, qui tempore quidem iuniores sunt, aspectu autem proveciores ætate esse videntur. Aeschines in oratione contra Timarchum. Nonnulli siquidem iuniores quum sint, grandævus similes & seniores apparent.

64. Ante flumina se succingit.] Pro eo quod est, vestimenta subducit: de intempestivè aliquid facientibus.

65. Puppim impellebant.] Puppim impellere est paulatim retrocedere, non vertendo interim nauigium. nam qui ita retrocedit, versus puppim remos impellit, quod ideo faciunt ne videantur palam fugere, & ne hostibus terga dantes lædantur.

66. Podex lotionem vincit.] De rebus quæ nihil iuvant & quæ frustra fiunt, vsurpabant. Nam qui podice pingui & obeso ventre sunt, apud seipsos lavare non possunt.

67. Ovis semper eandem vocem edit; homo verò multas ac varias.] In eos, qui contraria ac dissimilia loquuntur.

68. Onicula vitam ducis.] De otiosis. hoc enim animal simplicissimum est, & obuijs quibusque nutritur, neque pabulum ut cætera animalia inquirat, ut eius vita mollis abiecta que habeatur.

69. Convenit eiusdem patris liberis intra fores connitiari.] In eos, qui non animaduersis proprijs turpitudinibus, in alienas debacchantur. Cum enim sacerdos filium haberet qui corpore non bene

iuxta formam vteretur, isque Ciceronem ob molliem increparet, & cinædum vocaret; id illi Cicero respondit.

70. *Promeri canes.*] Aiunt hunc, regius famulus quum esset, supra modum odisse Euripidem tragœdium poetam, illique canes feroces immisisse, qui illum deuorauerunt.

71. *Procridis iacula.*] De ijs, qui omnia vincunt. huiusmodi enim habens Procris, omnia superabat.

72. *Antehac existimabam te cornua habere.*] De ijs, qui fortitudinis exhibitionem sunt conloquuti.

73. *Ad follem exercetur.*] De ijs, qui inaniter laborant.

74. *Ex ocio negocia.*] De ijs, quæ præter opinionem accidunt.

75. *Ante victoriam canis enco-mium.*] In eos, qui res præueniunt. Similis illi: *Salsuginem misces antequam pisces ceperis.*

76. *Præus sestudo leporem praeur-res.*] De impossibilibus.

77. *Quinam nulla utilitas, si pastor abst.*] De necessario.

78. *Antequam pisces ceperis, muriam misces.*]

79. *Ad inanem canis.*] De ijs, qui frustra laborant.

80. *Præus duo echini marinus ac terrestris in amicitiam coquant.*]

81. *Oves canibus obijcientes.*] In eos, qui ocio gaudentes lycophantis obijciunt.

82. *Ante lupus ouem pascit.*] De eo quod fieri nequit.

83. *Misior columba.*] De mansuetis.

χρημίζον· ἴφ' ὧρα τῷ σώματι, τ' ἡ κικί-
ρανα λαιδορῶντος εἰς μαλακίας, ἐκίνα-
θεν δόπου καλῆτος, ἐπὶ τῇ τ' κικίραν.

70. Προμέρη κύνας.] Τῇ τ' οἰκίῃ τῃ
ὄντα βασιλικὸν, μισῶν καὶ ὑπερβο-
λῇ τῶν τραγωιδῶν τ' ποιητῇ· Εὐριπί-
δην· ἐπεφάνη· τὴν αὐτῷ κύνας ἀγρίους· οἱ
τὸν Εὐριπίδην καταθροῖσιν.

71. Πρόκερδι ἀκνίτα.] Ἐπὶ τῶν
πάντα νικούντων· τῇ τ' γὰρ ἔχων ἡ Πρό-
κρης, πάντα ἐνίκη.

72. Πρὸ τῶν σε ἔμην κίρατα ἔ-
χεν.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπολήψιν
ἐχόντων.

73. Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται.] Ἐπὶ
τ' ἀσθενῆς μοχθᾷτων.

74. Πράγματ' ἐξ ἀπείρας.] Ἐπὶ
τ' ὅσας δόξας συμβαίνειν.

75. Πρὸ τῆς νίκης ἀδεις ἐγκώμιον.]
Ἐπὶ τῶν πηλαμβαιόντων τὰ πρᾶγ-
ματα. ὁμοία τῇ, Ἀλμην τι κυκᾷς πρὶν
τὸς ἰχθύας ἔλεις.

76. Πρόπρον χελώνη πρᾶδραμῆ-
ται δασυπόδα.] Ἐπὶ τ' ἀδυνάτων.

77. Προβάτων ἐδὲν ὄφελος, ἐὰν πι-
μὲν ἀπ' αὐτῶν.] Ἐπὶ τῷ ἀναγκᾷ.

78. Πρὶν τὸς ἰχθύας ἔλειν, τίω ἄλ-
μην κυκᾷς.]

79. Πρὸς κενὸν ψάλλας.] Ἐπὶ τῶν
μάτην πινούτων.

80. Πρὶν κεν δύο ἰχθῆες εἰς Φι-
λίαν ἔλθωσιν· ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ'
ἐκ χειρᾶς.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτῃ καὶ
αἰσχροῖς.

81. Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνους.]
Ἐπὶ τῶν τὸς ἀπείρωντας πρᾶδιδόν-
των συκοφάνει.

82. Πρὶν καὶ λύκος εἶναι ποιμήν.]
Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτῃ.

83. Πρεσβύτερος πειστερᾷς.] Ἐπὶ τῷ
δυνατῷ.

84. Πρὸς

84. Πρὸς Κάρα καρίζεις.] Ὡς καὶ πρὸς Κρήτα κρηνίζεις.

85. Πρὸς σῆμα μητρυναῖς κλαίει.] Ἐπὶ τῷ ἀφρονίστῃ ἢ παρ' αὐτοῖς κλαίει.

86. Πρὸς κέντρα λακνίζεις.] Ἐπὶ τῷ αὐτῷ βλαπτόντων.

87. Πρὸς λείοντα δορκάδες συνάπτεται μάχας.] Ἐπὶ τῶν ἐλκρόντων πρὸς κριπίονα.

88. Πιπρυρίζεις.] Ἐπὶ τῷ ἐπιρριμῶν καὶ αὐτοῖς πῃ ἰσχυρότων· εἰληπταὶ ἐκ μετὰ φορέας τῶν ὀφθαλμοῦν μὲν πίπτεται νεοσῶν, μὴ διωκτῶν δὲ, καὶ ὡς γῆν πιπτόντων.

89. Πτολιμαῖς δίκῃ.] Ἐπὶ τῷ αἰατοῦ ἀλλομῶν· πρὸς δὲ τῷ ἢ ἢ Πτολιμαῖς· ἄλλοις δὲ ὁπότε δίκας λέγουσιν, καὶ αἰὶν ὑπερβλήν· ἀλλὰ τὸ μὴ δίκῃ βύλεως ἀπελλογῆται τῷ δικαίῳ.

90. Πτωχόπερ· Κινκάλῃ.] Κινκάλῃ πτηνὸν γυμνόν.

91. Πτῶν αἰὲς πτεροῖς ἄλλων μυγνύεις.] Ἐπὶ τῷ αἰμικτα μυννόντων. Τὸν αἰτὸν ὁ μόνον παρὼν καὶ ζῶντα δίδοικε τὰ ὄρνια καὶ κατὰ πτεροῖς φανέρως, ἀλλὰ καὶ τὰ πτεροῖς ἐκείνῃ, ἵνα τις πῶς τῶν ἄλλων σιναναμίξῃ, τὰ μὲν τῷ αἰτῷ μὲν ἐλίκληρα καὶ ἀπεπρόβλεπτα· τὰ δὲ ἐπὶ κατὰ πτεροῖς, πῶς πρὸς ἐκείνῃ κρινώμεν ὁ φέροντα.

92. Πίσσε πίσετ' Ἀναξάρχῳ θυλάκον· ὁ γὰρ πίσεις· Ἀναξάρχον.] Οὗτος συγχεῖται ὑπὸ Ἀρχελαῷ τῷ τυραννί, καὶ ὁ γὰρ ἐπὶ ὅλῳ, ἐπίσσετ' μοχλῶ ἔχοντα· πίσετ' δὲ ἐπὶ τῷ δίκῃ πίσετ' τῷ πίσετ' ἐνθῇ καὶ πίσετ' ἀντὶ τὸ πίσετ'· πίσετ' δὲ, ὅπως ἐφ' αἰνιγμένους οἷα φιλόσοφος δὲξεν, τῷ σάματ'· μὴ δὲ λόγον πίσετ'.

93. Πτωχῷ φίλοι ἐσὶ· οἱ γινῆτες.]

84. Cum Care Carizas.] Vi Cum Cretenfi Cretizas.

85. Ad sepulchrum materne plorat.] De illo, cui rei cuiuspiam nulla est cura: aut de illo, qui aliquid fictè agit.

86. Contra stimulum calcistras.] In eos, qui semetipsos lædunt.

87. Aduersus leonem dama pugnam ineunt.] De ijs, qui cum fortioribus contendunt.

88. Iactas alas.] De ijs, qui ad aliquid faciendum efferuntur, nihil tamen efficere possunt; sumpta translatione ab auum pullis volare conantibus; cum tamen non possint, & in terram decedant.

89. Ptolemaicalis.] De procrastinantibus. Ptolemais vetula erat, quæ usque ad obitum in iudicio litigabat, quæ litis semper dilationibus, quod nunquam vellet à litibus liberari.

90. Mendicior Cincalo.] Cincalus avis nuda.

91. Aquila pennam cum aliarum auum pennis miscet.] De ijs, qui non miscenda miscet. Aquilam non solum presentem viamque reliquæ aves timent, & vel conspecta trepidant: verum etiam si quis pennas eius aliarum auum pennis admisceat, aquilæ quidem integræ manent & sine damno, alie autem commercium illarum non ferentes computrescunt.

92. Pisse pisse Anaxarchi folliculum, neque enim ipsum Anaxarchum pisse.] Hic ab Archelao tyranno comprehensus atque in mortarium missus, ligneo veste tundebatur. Pisse dicitur autem est ad modum pisanæ tundi, unde & ipsa pisanæ à Pissidone dicitur. Itaque tunc hic respondit, testè significans (quippe philosophus) se corporis nullam rationem habere.

93. Mendico nec parentes amici sunt.]

94. *Mendici pera non impletur.*]

95. *Pythia & Delia.*] De cito perituris. Ferunt Periclem Sami tyrannum, Pythios & Delios ludos simul facientem, quendam oraculum consulturum Delum in Apollinis misisse, Num quæ ad sacrificium pertinerent ad præfinitum tempus offerret. Pythiam autem respondisse, [Hæc tibi Pythia & Delia sunt; postrema illi futura significare volens: paulo enim post de medio tolli contigit. Epicurus in quadam ad Idomeneum epistolarum hæc ait.

96. *Pyrausæ fatum.*] De ijs, qui per ea quæ maximè amant pereunt. Pyrausæ autem animalculum minutum est, ad lucernas obuolitans, quod dum facere studet, igne comburit.

97. *Post Pythia venisti.*] De ijs, qui serius quid faciunt. Pythia autem Delphis fiebant. Delphi porro à dracone Delphynæ dicuntur, qui illic ab Apolline fuit occisus. Qui draco quod ibidem putrefceret, Delphi etiam Pytho vocati sunt. πύθω enim putresco est. Hinc igitur Pytho & Pythia.

98. *Pythagoricas fabas ne edito.*] Pro eo, quod est nihil iniuste agas. Pythagorici enim per ænigmata philosophiam addiscebant. A quibus inter cætera hoc quoque ænigma proditum, ne quis fabis vescatur, hoc est: ne prodita iustitia, pecunijs se quis corrumpi sinat. Apud Athenienses enim iudices, olim loco calculorum fabis utebantur ad sententiam in iudicijs ferendam. Aiunt igitur ex fabis, quarum in iudicio usus est, nihil edi oportere.

99. *Ignis ad titiōnem veniens.*] De tebus quæ cito fiunt.

100. *Malus ianitor.*] De ijs, qui

94. Πτωχὸν πέρα ἢ πύραυλαται.] Ἐπὶ τῶν ἀπολλέων.

95. Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῇ βαχίῳ ἀπολλυμένων. Φασὶ Πυλακράτη τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιούντα, ἅμα εἰς Δῆλον πέμψαι εἰς θεῶν χορηγούμενοι, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγχι καὶ τὸ ὠρεσόμενοι· τὴν δὲ Πυθίαν αἰεταῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· βαλιδμή δηλοῦν, ὅτι ἐξαβα· μετ' ἐλίζον γὰρ χοροὶν αὐτὸν ἀπολλέοντων σιωπῇ. Ἐπικυρος ἐν πινὶ τῷ περὶ ἰδομενείας Πηλεῶν, ταῦτα φησὶ.

96. Πυραύς μόνον.] Ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀπολλυμένων ὑφ' ὧν ἀραπῶσι πύραυς· δὲ ἐστὶ ζωῶσι μικρόν· ὅς τις λύχνος πωροσπιδίου, καὶ δοκῶν ἱππιδου, ὡς τῶν πυρὸς κατακαίεται.

97. Πυθίαν ὑστρον ἦκες.] Ἐπὶ τῶν ὑστρῶντων· τὰ δὲ Πύθια ἐπὶ τῶν ἐν Δελφοῖς. Δελφοὶ δὲ λίζονται, διὰ τὸ Δελφύνην δρακόντα ἐκείναις ἐθῆναι, ὃν ἀπικτινέει ὁ Ἀπίλλων· διὰ δὲ τὸ σπυρῆναι ἐκείνῃ Δελφύνην, λίζονται ἐν Δελφοῖς, καὶ Πυθῶ· πύθω γὰρ τὸ σπῆναι· Πυθῶ οὖν καὶ Πύθια καὶ Πύθια.

98. Πυθαγορικὰς κυάμους μὴ ἐσθιέτω.] Ἀπὸ τῆς μὴ ἀδίκης. ὅποι γὰρ δὲ ἀνιγμάτων, τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐμαρτυροῦν δόγμα· παρὲς δὲ μετὰ τὰ ἄλλα, καὶ τὰ τῶν ἀνιγμάτων κυάμους μὴ ἐσθιέτω· τῷ τῷ, μὴ πωροσπιδίου τὸ δικαίον δωροδοκείτω χρημασιν. οἱ γὰρ Ἀθήνησι δικαστὴς τὸ παλαιόν, αἰτὶ ψήφῳ κυάμοις ἐχρῶντο πρὸς κατακρίσιν ἐν τῇ δικαστηρίῳ. Φασὶν οὖν ἐκ τῶν κυάμων τῶν ἐκ τῆς δικαστηρίας μὴ εἶναι ἐσθιέτω.

99. Πῦρ θεὸν δαλῶ ἐλθόν.] Ἐπὶ τῶν βαχίων γνομένων.

100. Πυλωρὸς κακός.] Ἐπὶ τῶν καλῶς

καλῶς φυλασσόντων· Θρηκυῖων γὰρ ἐκ Δελφῶν ὄψαζανόμενον· ἰδὼν τὸ φιλίππου στρατόπεδον ἐν Ἰσθμῷ ὡς σὺνὰ καταληφόεις, κακῶς ἔφη πυλωρὲς ὑμᾶς, ὃ Κορίνθιοι, ἢ Πελοπόννησον ἔχθ.

rem quampiam malè custodiunt. Therucion enim Delphis rediens, quum vidisset Philippi exercitum in Isthmo angustias occupasse, Malos, inquit, vos ianitores, ô Corinthij, Peloponesus habet.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΖ΄.

CENTVRIA XVII.

1. ΠΥΓΜΑΙΑ ΑΚΡΟΘΙΝΙΑ ΚΟΛΟΣΩΪ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙΣ.]
Ἐπὶ τῶν αἰόμοια πινύτων.

1. PYGMAIUM ACROTHINIA COLOSŪSO ADAPTARE.] Deijs, qui dissimilia agunt.

2. ΠΥΘΥ ΧΕΛΙΔΟΝ.] Ἀπὲρ τῆς, ἑγκαίρως πίνει τὸ σκευτῆ. Σὺν πινύτι Χελιδόν· θεολόγος καὶ παραποκός, περὶ ἱερῶν διηλεγόμενος ὡς νηυστάς ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἑαρωσσημαίνει.

2. Percunclare Chelidonem.] Pro eo, quod est, in tempore res tuas age. A Chelidone quodam Theologo & aruspice, qui de nūbus sacris disseruit, ut ait Mnaseas Patarensis in Periplo. Alij patæmiam inde ducunt, quod χελιδὼν, hoc est hirundo, querulum animal sit. Alij verò quod ver prænunciat.

3. ΠΥΡ ΘΠΙ ΠΥΡ· ΚΑΘὸν ΘΠΙ ΚΑΚΩ.] Ταύτης μέμνηται καὶ Πλάτων, καὶ Λιβάριος, Πῦρ θπι πῦρ ἡδόμενον.

3. Ignis igni, malum malo additum.] Meminit huius patæmix etiam Plauto & Libanius, Ignem igni additum sensi.

4. ΠΥΡ ΕΙΣ ΑΚΑΝΘΑΣ.] Ἐπὶ τῇ περὶ τῆς ἀδοκιμύων.

4. Ignis in spinas.] Deijs, qui in re aliqua præstant.

5. ΠΥΡΑΝΔΡΑ ΜΗΧΑΪΝΗΜΑ.] Οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

5. Pyrandri commentum.] Hic improbus fuit & sycophanta.

6. ΠΥΡΡΙΧΗΝ ΕΝΟΠΛΙΟΝ ΕΚΠΟΝΕΙΣ.] Ἐπὶ τῶν γυμναζομένων. τὴν δὲ πυρρίχην πρῶτον ὄρεε Πύρριχος Κυδωνιάτης· Κρής τὸ γένος. ἐκ τούτου καὶ πυρρίχιος πῦρ συγκείμενον ἐκ δύο βραχυῶν, ὑ· εἰον, λόγος. ἄλλοι δὲ φασιν Σὺν τῷ Πύρρῳ τῷ Ἀχιλλεύῳ ἔσθ· ἐς πρῶτον ἐκ τῶν ὁλοκρίων ἵππων ἐκλήθη, καὶ ὅτι τῇ νίκῃ ὑμνος αὐτῷ ἐτίθη πινύτω τρέπων.

6. Pyrrichen armatam elaboras.] Deijs, qui se exercent. Pyrrichen autem primus inuenit Pyrrichus, Cydoniates Cretensis natione. Vnde & pyrrichius pes appellatus duabus syllabis breuib. constans, ut λόγος. Alij dicunt, à Pyrrho Achilles filio: qui primus ex durio equo profiliit, & propter victoriam hymnus illi hoc carminis modo dicatus est.

R.

P.

7. **R**hadamanti iuramentum.] De ijs, qui pro piquitate testimonium ferunt. Iuramentum porro illud erat per anserem aut canē, aut platanum aut arietem, aut aliquid eiusmodi. Maximū autē prorsus omnium, quod per canem fiebat: deinde quod per anserem. Talia etiam Socratis iuramenta. Dicitur etiam, Rhadamanti iudiciū.

8. Facilius quam Onium Bæoti superarunt.] De ijs, qui terminos & mensuram transgrediuntur. Onium enim mons est, in quem termini Bæotorum desinebant.

9. Stilla continua cauat lapidem.] Quod qui continenter rei alicui dant operam, perficere eam aliquando poterunt. Differunt autem inter se ἐνπλήχεια & ἐνδελέχεια: ἐνδελέχεια enim continuitas est: ἐνπλήχεια autem perfectio & forma subiecti: hoc est forma proueniens ex tali elementorum materię compositione, aut inseparabilis forma à corpore: nam ἐνπλήχεια est, forma ac perfectio corporis. Dicitur etiam ἐνπλήχεια, id quod separatū est à corpore, sicuti nauis à nauis. quæ quidem ἐνπλήχεια foris existens ordinat atque exornat ac perficit subiectum. Quando igitur ἐνπλήχεια quis dixerit irrationalem ac naturalem animam, formam ἐνπληχειας dicit: quando autem rationalem animam ἐνπλήχεια appellat, formam separatam dicit.

12. Rhamnusia Nemesis.] Hæc primū dedicata fuit sub Veneris forma: vnde & ramum mali habuit. Dedicauit autem illam Erechtheus, cum mater eius Nemesis vocaretur eoque in loco regnaret. Statuam autem Phidias fecit, cuius

7. **P**Ἄδαμαίθου ὄρκος.] Ἐπὶ τῷ δικαιοσύνη μαρτυρημένων. ὁ δὲ ὄρκος ἦν κτ' χηνὲς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κελῆ, ἢ τινος ἄλλου πώτῃς οἷς ἡ μάγας ὄρκος ἀπαιτεῖ λόγῳ κύων, ἢ πεπαιγμένη. πῶς δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. λέγεται καὶ ῥαδαμαίθου κελῆς.

8. ῥᾶον ἢ τ' Οὐρανὸν ὑπερέβησαν οἱ Βοιωταί.] Ἐπὶ τῷ τὸς ὄρκους καὶ τὴν μέτρον ὑπερέβαινόντων. Οἷον γὰρ ὅρος ἐστὶν, οἷος δὲ οἱ ὅροι τῷ Βοιωτῶν ἀρίζηλο.

9. ῥᾶν ἐνδελέχῃσιν κοιλᾶναι πίτταν.] Οὐαὶ οἱ ὀλιγοῦς πρὸς τὴν ἀσπιδάζοντι, αὐτὸν καθ' ἐξῆς διώκοντι. Διὰ φέρει ἡ ἐνπλήχεια ἐνδελέχειας· ἐνδελέχεια μὲν γὰρ ἐστίν, ἡ συνήχεια ἐνπλήχεια ἢ ἡ πληρότης, ἐπὶ εἰδῶ τῷ ὑπεκρίμιν. ταῦτις ἐπὶ εἰδῶ τὸ ὀλιγοῦς γινώσκοντες ἐπὶ πᾶσι συνήσεως τῶν στοιχείων τὴν ὕλην ἢ τὴν ἀχώρεσιν εἶδος τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἐνπλήχεια ἐστίν, τὸ εἶδος καὶ ἡ πληρότης τῷ σώματι. λέγει ἡ ἐνπλήχεια, τὸ χωρεῖσθαι τῷ σώματι ὡς ὁ πλωτὴς τῷ πλοίῳ ἢ ἡ ἐνπλήχεια ἐξωθῆναι τῷ πλοίῳ, πῶς καὶ διὰ κοσμοῦ καὶ τῆς πᾶσι τῷ ὑπεκρίμιν. ὅταν οὖν ἐνπλήχεια λέγῃ, πῶς ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώρεσιν εἶδος τῆς ἐνπλήχειας λέγει· ὅταν καὶ πῶς λογικὴν ψυχὴν ἐνπλήχεια λέγῃ, τὸ χωρεῖσθαι.

10. ῥαμνυσία Νέμεσις.] Λυτὴ πρὸς τὴν ἀφ' ἑαυτῆς ἐν ἁφροδίτης ἀγκυλῇ· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλίας· ἰδρυσται τὸ αὐτῷ Ἐρεχθίδος, μητίεα καὶ ἑαυτῇ εἶσαι, ἐνομαζομένην ἢ Νέμεσιν, ἐξ ἀσπιδόσπον ἐν τῷ πότῳ· τὸ δὲ ἀγκυλῇ φθόνας ἐπιτίσιν· καὶ πῶς

ἡ τῶν Ἐπιγραφῶν ἐχαρίσατο, Ἀγορα-
κρίτῳ τῷ Παρίῳ ἱερῶν ἱεροῦ, ὃς καὶ Ὀλυμ-
πιάστῃ δακτύλῳ τῷ Διὸς ἐπιγράψεν
Ἐπὶ ῥῆγος καλὸς δ' ἦν ἔτος Ἀργεῖοι
ἱερῶν αὐτῶν ἐξ ἧς ἡ παροιμία.

11. Ῥαμνῆσος εἰ.] Ἐπὶ τῷ σφῶν ἐλλο-
γίμων. Ῥαμνῆς γὰρ δῆμος τῷ Ἀττικῆς.

12. Ῥεχρὴν δὲ τι νήπιον ἐγνώ.] Ἐπὶ
τῶν αὐοήτων. Ὁμήρως.

13. Ῥαχίαι λαλίστερος.] Ἐπὶ τῷ ἀδο-
λέσχων. ταῖς γὰρ Ῥαχίαις σιωπῶντες εἰς-
βάλλοντες τὰ κύματα, ψόφον δότι λείδῃσι.

14. Ῥήματα αὐτῷ ἀλφίτων.] Ἐπὶ
τῷ παροϊκίῳ φωνῶν μόνως.

15. Ῥηγίνας δὲ λώπρος.] Ἐπὶ τῷ κατ'
ὑπερβολὴν δολῶν καὶ δολίῳ προσεῖν ὡς
κύπτον. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ὁ Σώφρων
ἐκωμῶν δὲ τὴν Ῥηγίνας ὡς δειλὴν, ὡς
Διονύσιος τῷ τυραννικῷ πηδῆς.

16. Ῥητορικὴν δειλίαν διημόσιον
καίρος καὶ ὡς παροϊκίῳ.] Παροῖον οἱ ῥήτορες
αὐτοῖς εἰς τὴν εἰρήνην εἶναι.

17. Ῥοδίῳν χρησμός.] Ἐπὶ τῷ περ-
γῶν πρυτανῶν. Ῥοδοὶ γὰρ τῇ Λιν-
δίᾳ Ἀθηναῖοι οὗτοι κατ' ἐκαστὴν ἡμέραν,
ὅσοι ἐπίλοιποι τῶν ναυῶν δυνάμεις. ὅτι
ἦν δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ αἰμίδας εἰσφέρειν
ἡρώτησαν οὐκ εἰς τὰς δέοι πηλῶν συγ-
καταίνουσι. ὅτι, πάλιν αἰετῶν πηλῶν
χαλκῇ ἢ ὀρακλῇ. ὁ δὲ ὀρακλῆς ἀπι-
φύνατο, μηδὲ ἐπίστα.

18. Ῥόδον αὐμῶν συγκελῆς.] Ἐπὶ
τῶν αὐομοία σιωπαλλόντων καὶ συγ-
κελῆντων.

19. Ῥόδα μὲ εἰρηκας.] Ἀπὸ τῶν ἡμῶν
τῷ ὡς εἰρημῶν Ῥόδα εἶναι.

20. Ῥοαὶ νυμφικαί.] Ἐπὶ τῷ δωρ-
μῶν τῶν καλλίστοις καλλίταις.

21. Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζῆται
πέλιν.] Ἐπὶ τῶν κυδανόντων πινά, ἢ
ὅτι τῷ μετὰ μελῶν πινά τι καὶ μὴ διωμῶν τι αὐτοῖς.

inscriptionem concessit Agoracrito Patio
amasio suo, qui etiam in Olympijs Iouis di-
gito inscripsit Eparches. Pulcher portò erat
hic Argius eius amasius. Ex qua parœmia
etiam hæc.

11. *Rhamnusiensis.*] De sapientibus at-
que eximijs. Rhamnus enim pagus Atticæ.

12. *Factum autem stultus cognovit.*]
De insipientibus. Homerici.

13. *Cautè loquacior.*] De loquacibus:
nam fluctus continuo in cautes incidentes
strepitum edunt.

14. *Verba pro farinis.*] De eo, qui
nihil nisi verba fundit.

15. *Rheginense timidior.*] De supra
modum timidis. Et Timidior prospiciente.
Xenarchus enim Sophronis filius in Rhe-
ginensium timidity comico sale lusit,
à Dionysio tyranno persuasus.

16. *Oratoriam timiditatem publi-
cum tempus non sustinet.*] Quod the-
tores fortes esse velint.

17. *Rhodiorum oraculum.*] De ijs,
qui curiosius quid inquirunt. Rhodij enim
Lindiz Mineræ quotidie sacrificantes, af-
siduè in templo conuiuia agitabant. quum
autem ipsi in more nō esset matulas infer-
re, ab Apolline quærebant num hoc facere
deberent, annuente autem oraculo rur-
sum interrogabant, æreamne aut fictilem:
iratus autem Apollo respondit, Neutram.

18. *Rosæ anemona comparas.*] De
ijs, qui inæqualia inter se contendunt
comparantque.

19. *Rosæ mihi loquutus es.*] Pro eo
quod est, verba tua mihi rosæ sunt.

20. *Mala Punica Nympharum.*] De
ijs, qui pulcherrimis pulcherrima do-
nant.

21. *Quam præteristi ne amplius qua-
ras rosam.*] De ijs, qui aliquem maxime
celebrant, aut de negligentibus circa ali-
quid, quique nihil efficere possunt.

μα εἶναι. ὡς τίτωι ἡ ὁπὶ τὸ διδόντων ἵνα αἱ
αἰηκίς κς κακῶν συμφορὰς. παρόσον
ἂθνηαῖοι τὰς Σαμίους ἐτίσαν.

26. Σαρδανάπαλις βίβη.] Καλλι-
θένης ἐν δόλῳ τῶν Περσικῶν, δύο Φη-
σὶ γιγνέναι Σαρδανάπαλις· ἓνα μὲν
δραστήριον καὶ γενναῖον· ἄλλον δὲ μαλα-
κόν· ἐν Νίνῳ δὲ ὁπὶ τῇ μνήμαί. αὐτῷ
τῷτ' ὁπὶ γέγραπται. Σαρδανάπαλις. ὁ
Ἀνακωιδάρξης παῖς. Ταρσὸν πηχ' Ἀγ-
χάλην ἰδὲ μὲν ἡμέρη μῆ. σὺ δ' ἐοδίς, πίνε,
ὀχλοῦ· ὡς ἔγραψα ἄλλα καὶ ἐπὶ ἄξια·
τετίσι τῷτ' δακτύλων ὁποκροτήμα. ὁ
πὴ γὰρ ἐφιστὸς τῷ μνήματι ἄχαλμα, ὑπὲρ
τῆς κεφαλῆς ἔχον ὅς χεῖρας πεπίηται·
ὡς τ' ἀνακροῖν πῆς δακτύλοις. Ἐπὶ τὸν ἔ-
ς. Ἀγχάλη τῇ περὶ Ταρσὸν ὁπὶ γέγρα-
πται, ἥ τις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

27. Σάρων.] ναυπηγὸς πῶρος.] οὗτος
ὁ Σάρων, δαίμων ἦν ναυπηγὸς. ἐξ ὃ
καὶ πύλαρος Σαρωνικὸν ὁπὶ κληται. ἐστὶ
δὲ τῆς Παλαιστίνης· ὅπου πρὸς κεντῶ ἄλλαι
πὶ πόλεις πῶλαι, καὶ Ἰόπη καὶ Λύδα.

28. Σαρδόνιος γάλας.] Ἐπὶ τῶν
ἐπ' ὀλέθρῳ τῶ σφῶν ὁλῶν γαλῶτων.
ἔ. Δῆμων μὲν ἀγαθὸν ὅτι οἱ Σαρ-
δῶνα κατακροῦντες, αἰχμαλώτων τὰς
καλλίς κς καὶ περισυπῆρας ὑπὲρ ἐβδο-
μήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθουν γαλῶνας
ἐνεκα τῶ τὸ ἔπαινον ἐμφανῆσαι, τετίσιν
αἰδρεῖον ἢ ὅπ Σαρδόνιον, βοῶν ἔπὶ δηλη-
τήρι. ἥ τις ἅπαν τὸ σῶμα τῷ φαγέ-
ντες αὐτὸν πασσω ὑπὸ βάλλει· ὡς καὶ
τῶν χελῶν συκαλῆντων γυνεῶς τὰς
ὀδόντας καὶ γάλα. Φαλασίαι παρέ-
χον πῆς ὀρώσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐν ὕβρει ὀνο-
μάζουσι τὸ Σαρδόνιον γάλα. ἐστὶ δὲ καὶ
λίθ. ἔτω καλὸν μὲν.

29. Σαυτὴν ἐπαίνεις ὡς περ' Ἀστυδά-
μας ποτί.] Ἀστυδάμας τῷ μορσίμῳ διη-
μερήσκει τῇ τραγυδίας διδασκαλία,

ma esse putant. Vsurpatur de ijs, qui imme-
dicabiles malorum calamitates timent, eo
quod Athenienses Samios notis compun-
gerent.

26. *Sardanapali vita.*] Callisthe-
nes in secūda Persicarū duos Sardanapalos
fuisse ait; alterum quidem actuosum ac ge-
nerosum, alterum verò mollem. Nini
autem in ipsius sepulchro hoc inscriptum
est: Sardanapalus Anacyndaraxi filius,
Tarsum & Anchialem vna die condidit.
Tu autem ede, bibe, Veneri da operam.
nam cetera ne tanti quidem sunt. hoc est,
ne digitorum quidem crepitū valent. Sta-
tua enim sepulchro imposita manus supra
caput habens fabricata est, tanquam di-
gitis strepitum edens. Idem Anchialæ
propè Tarsum inscriptum est, quæ nunc
Zephyrion vocatur.

27. *Saron magis nauticus.*] Sa-
ron hic, genius siue heros fuit, rei nauti-
cæ addictissimus. à quo & Saronicum ma-
re appellatum fuit, quod in Palæstina est:
cui adiacent cum aliæ ciuitates tum Iopa
& Lyda.

28. *Sardonius risus.*] De ijs, qui in
suomet interitu rident. Demon autem ait
inde parœmiam traditam, quod Sardinæ
incolæ bello captos, qui pulcherrimi &
sepruaginta annis prouectiores essent, Sa-
turno immolarent; qui quo fortitudinem
suam virilemque animum ostenderent
ridebant. Aut quod Sardium sit herba
pestifera quæ vniuersum corpusea vescu-
tis spatio afficit, ita vt distractis labijs
dentes denudentur & risus speciem in-
tuentibus præbeant. Vnde nonnulli per
contumeliam risum Sardonium apellant.
Est & lapis ita appellatus. Diogenianus
autem air parœmiam dici de illis qui ex
animo rident.

29. *Laudas teipsum, quondam vt
Astydamas solet.*] Astydamæ Morsimi
filio, cum tragœdiam feliciter egisset, con-
cessum aiunt ab Atheniensibus, vt Par-
the-

thenopæi statuam Athenis in theatro dedicaret. illum autem de seipso tale adulatorium epigramma fecisse:

Vixissem cum illis vtinam vel tempore nostro,

Incundo primi nunc haberi elo-
quis:

Quam merito ex hoc par cunctis certa-
nunc abirem!

Tempore sed vincunt quos fugit in-
vidia.

propter nimiam ergo arrogantiam repudiata fuisse inscriptionem, & paræmiam hanc apud Comicos obtinuisse, vt est apud Philemonem.

30. *Selini corona lugubris.*] Selinum enim lugentibus conuenit, vt ait Duris libro de certaminibus.

31. *Nuncia amicorum Siren, apis hospitis index.*] Siren animal est ceram conficiens, api simile. Nonnulli aiunt cantiones quasdam esse, quas qui audit superuiuere non possit. quæ etiam Sirenia & Sirenes vocantur. Alij fabulantur mulieres quasdam fuisse vocis suauioris, quæ in insula parua sedentes, ira præternauigantes dulcedine cantus mulcebant, vt ad obitum vsque ibidem hærent. Habebant autem à thorace superius formam passerum, inferius autem mulierum. Sunt denique qui dicat machinamenta quasdam esse sub terra, mirificum quoddam melos reddentia.

32. *Nunquam tibi oneris excussio contingat.*] Vtebantur hoc verbi Athenienses apud debitores suos, qui nondum vsuram reddidissent. Dicitur verò σεῖσθ' ἄρ' αἰ, omnium debitorum tam publicorum quam priuatorum remissio, quam primus induxit Solon. Inde portò sic appellatur, quod Athenis mos esset vt pauperes debitores creditoribus suis corpore seruirent, soluto autem hac ratione ære illo alieno, onus illud debiti excuteretur, aut vt Philochoro videtur, onus illud latius suffragijs auferretur.

Παρθενοναίᾳ δοῖναι ὕπ' Ἀθηναίων εἰ-
κόνες ἀνάσσειν ἐν θεάτρῳ. τὴν δὲ εἰς αὐτὸν
ἑπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τῆτο·

Εἰδ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενέμεν, ἢ κείναι
ἀμ' ἡμῶν,

Οἱ γλώσσης πρῶτος πρῶτα δὲ
κῆσι φέρον·

Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκείθην ἀφε-
θεὶς τῷ ῥάμμῳ.

Νῦν δὲ χρόνον περὶ ἑαυτοῦ τοῖς φη-
σὶν ἔχ' ἔπιτιμι.

Διὸς οὖν τῶν ὑπερβάλλουσιν ἀλαζο-
νείων, τῷ ῥαίτησι δὲ τῶν ἐπιτραφέν-
των, καὶ περὶ αἰῶνα τῶν τοῖς κωμικοῖς ἐγίνε-
το, ὡς τῷ ῥα φιλήμενοι.

30. Σελίνῳ ἐφέωμι πίνθημι.]
Τὸ γὰρ σέλινον πίνθησι περὶ σήκῃ· ὡς εἴφη
Δῶρις ἐν τῷ Περὶ αἰώνων.

31. Σεῖρην μὲν φίλον ἀγγέλλει. ἔει-
πον δὲ μέλιος αἰ.] Σεῖρην δὲ ζῶν ἐστὶ κη-
ροπιόν, μελίος αἰ τῷ ῥαίτησι δὲ τῶν ἐπι-
τραφέντων, ὡς ὁ ἀκῆσας ἐξήσεται· αἰ καὶ
Σεῖρήνια καὶ Σεῖρήνες λέγονται· οἱ δὲ μυ-
θολογικῶς γινώσκουσιν ἵνας ὁφίωνες γη-
γενήσονται· αἱ πνίγες ἐν νησὶν καθιζέμεναι,
ἕτως ἐπὶ πρὸν τὰς περὶ αἰώνων Διὸς
τῆς ὁφίωνος, ὡς πρὸς κατὰ χεῖρ μέ-
λει θανάτου· εἶχον δὲ δότι μὲν τῷ ῥα τῷ ῥα
κῆσι, εἶδ' ἔπιτιμι· τῷ δὲ μετὰ σῆμα-
τα πνα κατὰ τῆς μέλιτος ἀρρήτην αἰα-
μέλιον αἰ.

32. Σεῖσθ' ἄρ' αἰ σοι μηδέποτε γένετο.]
Τῶν ἑλόντων οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ὁφεί-
λοντας, ἢ ἔπω τὸ δαΐφον δαποδόντας· λέγε-
ται δὲ σεῖσθ' ἄρ' αἰ χειροκτομία δημοσίων καὶ
ιδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σέλων· εἴρηται
δὲ περὶ τὸν εἶδος τῶν Ἀθηναίων τὰς ὁφεί-
λοντας τῶν πνιγμένων, σώματι ἐργασίαν
τοῖς χερσίν· δαποδόντας δὲ, αἰονεὶ τὸ ἀχ-
θὲς δαποδίσσασθαι· ὡς φιλοχώρα δὲ δοκῇ,
ἀποψήφισθαι τὸ ἀχθὲς.

33. Σίτον εἰς αἰμίδα μὴ ἐμβάλλαν.] Ἐπισημαίνει γὰρ ὅτι εἰς πονηρὸν ψυχὴν ἀσεῖον λόγον ἐμβάλλαν, ὡς παροϊκόν· ὁ μὲν γὰρ λόγος ἐροφὴ ἀληθείας ἐστὶν, τὸν δὲ ἀκαθάρτον ἢ πονηρίαν ποιεῖ τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδοκύδης Πυθαγορείου.

34. Σεισθήσισι κατ' Ἀχιλῆην.] Ἀντὶ τῆς μάτης ἐπαίρειται· ἀπὸ Ἀχιλῆως τῆς Σέλλης· ὅς ἦν χυμώσας καὶ ἀλαζών, ἐν τῇ τῷ ἀγαλίσσῳ, καὶ ἐν τῷ παραιοειδῶι πηλῶν. Ἀντοφρων δ' ἀπιδώκε τὸ σιλλίζεσθαι, αὐτὶ τῆς ψιλίζεσθαι.

35. Σὲ δ' οἰωνίσαι τ' αὖ τις ἰδών.] Ἐπὶ τῶν ἐσχεθῶν· παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τῆς σιωπῆς αὐτῶν πρῶτον ἐν τῇ ὁδῷ ἐδεχθεῖ· ὁ δὲ αὖτε καὶ σκοπινύτῃ ἢ λαχέμονεσσιν.

36. Σήπνοι γρόστιον.] Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

37. Σήψ' ὁ πίττην ὁ πλὺς χρόνος, ὅτι σιδήρεα φέει· ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.] Ἐξ ὀπληράμαται.

38. Σικελὸς ὁμφακίς.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρῆς ἐπαπιδόμῃς κέρδη, μετὰ γὰρ ὁ βλαπτομένων διώκει· ὁ δὲ τῇ τῇ ἀρεσίοπρῃ ἐκλεγομένων ἀσέβει.

39. Σικελὸς στραπώτης μωδὸν εὐωθεῖται.] Ἐπὶ τῇ ἀπιδόσθαι παραιοικμένων, ὡς μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσι.

40. Σίτω ἄμμοι ἐπὶ χρωσας.] Ἐκ στρατηγίας. Ἐπὶ τῇ ἀπιδόσθαι· ὁ γὰρ κερὸς ἐκ Ἀντιγονίας τῇ πόλει πολιορκούμενῃ, ἐκ τῆς αἰσχυρῆς ἐπαπιδόσθαι τῶν αὐτῶν, δύο τῶν μετρίων πύργων ἄμμοι πηλῶν καὶ νεκρῶν, αὐτῶν τῇ ὀπληράσας σίτω, τὰς τοῦ τῶν πολεμίων ἀφικνευόμενους παραλαβὼν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τοῦ τῶν πύργων αὐτὸς ἐσθλὸν εἶδος μὴ ἀπεσθλὸν εἶδη, ἀσπίνην ἐκ τῆς ἡμέρας.

33. *Cibum in matulam ne immittas.*] Significat animo improbo elegantem sermonem non committendum. Pabulum enim mentis est sermo, quem hominum improbitas impurum reddit. Andocydæ Pythagoræi.

34. *Sellisasti ut Aeschines.*] Hoc est, frustra effertis. ab Aeschine Sellæ filio, qui iactator sui erat in disserendo arrogans, quique diuitem sese esse assimularet. Lycophron autem reddidit vocem σιλλίζεσθαι pro ψιλίζεσθαι. Hoc est, balbutire.

35. *Te conspecto omen quis capias.*] De deformibus. Quod veteres ex eo quem primum in via obuium habebant, siue turpis ille siue formosus esset, siue nigra veste siue candida indutus, omen caperent.

36. *Putridus feniculus.*] De infirmis.

37. *Consumis lapidem longauum tempus idemque.*] Ex epigrammate.

38. *Siculus immaturas uinas uindemiât.*] De ijs, qui propter parua quæ animo præceperant lucra, multum læduntur. Potest & de ijs qui pulcherrima quæque seligunt dici.

39. *Siculus miles mercedem reputât.*] De ijs, qui aliqua rejicere se fingunt, quæ nemo illis dat.

40. *Fru mentum arena obduxi.*] Ex stratagemate. De ijs, qui alios fallunt. Merops enim quum in Antigoniam urbem obsideretur, & necessaria illi defecissent de nocte, duas maximas turres arena complens, supra frumento arenam contegens, acceptis ab hoste legatis, eisq; ad ingressum turrium constitutis, ne fallamini, inquit, putantes nos

rerum necessariorum inopia laborare: nam ut ipsimet videtis multorum annorum habemus annonam. Si ergo videtur, fœdere inito cum pace abite. Qua te legati confecta, ad pacem protinus venerunt, & obsidionem libentissime soluerunt.

41. *Ferrum natæ docet.*] De impossibilibus.

42. *Sicula mensa.*] De valde lautis.

43. *Silphium Battii.*] De rebus maximi pretij. Est enim silphium herba pretiosa. Causa autem paræmix hæc. Battus, qui & Aristoreles, ciuitatem in Lybia, nomine Cyrenem, condidit: Cyrenæi autem volentes regi suo gratiam referre pro beneficio, annulum consecrunt, in quo ciuitas illorum regi silphium offert: cuius & folium & fructus, & ramus, & succus, magni est pretij.

44. *Sinopizæ.*] Hoc est, lasciuus es siue intemperans: qualis fuit Sinope meretrix. Irridebatur enim illa quod intalem se habitum conformaret, ut ait Alexis.

45. *Umbra pro corpore.*] De ijs, qui quum putent se aliquid comprehensuros, non comprehendunt tamen.

46. *Scedasi imprecatio.*] De ijs, qui quibus mala imprecantur, ea illos consequuntur. Scedafus enim Leuctrensis quum tres haberet filias; & quidam Lacedæmonicum apud ipsas excepti hospicio, vi illata illas contumelia affecissent; metuentes Lacedæmonij ne libidinem suam patri indicarent, eas interficiunt. In ciuitatem autem suam Leuctras Scedafus reuersus, vbi facinus cognouit, imprecatus est omnibus Lacedæmonijs, apud sepulchrum filiarum suarum infelicitatem. Vnde & accidit ut infortunium in Leuctris quoque Lacedæ-

των ἀσχαίων λογίζομενοι· οὐ γὰρ καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, ὅτι πλείους ἱστοί θέρκους τρωφᾶς ἔχομεν· εἰ γὰρ δοκίμοι πεισθέντες, μετ' εἰρήνης ὑπὸ χωρήσας τὰ τοιαῦτα πείσθους ἰδοῦντες, πρὸς ἀποδοῦς αὐτίκα ἰχθυήσαντες, καὶ τὴν πολιορκίαν ἀσμενίσαντα ἔλθουσιν.

41. Σίδηρον πλεῖν διδασκεις.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτῳ.

42. Σικελικὴ τράπεζα.] Ἐπὶ τῷ ἄλλαν τρυφῇ.

43. Σίλφιον βάττιον.] Ἐπὶ τῷ ἄλλαν τιμωμένων· ἐστὶ βοτάνη πολλῶν μιν· ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττιον, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πλὴν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην ἔκποτον· οἱ δὲ Κυρηναῖοι βελόμενοι ἀπὸ πείσθους διεργασίας χαρίζονται τῷ βασιλεῖ, ἐπέστησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν περιφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον· καὶ τὸ φύλλον διὰ αὐτῶν καὶ ὁ καρπὸς ἐκ κλάδου καὶ ἐπὶ πολλῆς ἄξιότητι.

44. Σινωπίζεις.] Ἀντὶ τῷ ἀσχαλαίνεσθαι τὸ πειοῖσθαι πρὸς τὴν ἐξέρεσιν· Σινώπην· ἐκαμυδῆται γὰρ ἡ πόλις τῷ κατὰ χρημηνῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς.

45. Σικὰ ἀπὸ τῷ σώματι.] Ἐπὶ τῷ δοκούτων κρατεῖν π'· ἂν δὲ ὁμοῦς κρατυῶν.

46. Σκιδάσθαι κατὰ.] Ἐπὶ τῷ ἁπλῶς κατὰ τῶν ποσὶ. Σκιδάσθαι γὰρ ὁ λυκτεῖσθαι ὡς, ἔχει τρεῖς θυγατέρας· πνίς δὲ τῷ Λακεδαιμονίων πάλαι πρὸ αὐτῶν ἐπὶ ξενωθῆναι, μίξει τὰς κόρας ἐν οὐρα. Φοβηθέντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, μή πως δημοσίᾳ ὥσι τῶν οἰκείων πατρὶ τὴν ἀσέλγαν, αἰαιρῶσιν αὐτάς· ἐπανελθὼν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ πλεῖς τῶν λυκτεῖσθαι ὁ Σκιδάσθαι, ἐμαθὼν τὸ γινώσκον, κατηράσθη τοὺς Λακεδαιμονίους, πρὸς αὐτὴν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα αὐτῶν ἀνυχεῖσθαι· διὸ καὶ αὐτὴ ἐφθασεν ἐν λυκτεῖσθαι.

κτεροῖς τῶς Λακεδαιμονίους. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μετὰ τὸ πρῶτον κράτος νικῆσαι τὰς Ἀθηναίους, ἡ βωλῆθησαν ἐπὶ τὰς ἰδίους συμμάχους πολιορκῆσαι. καὶ ὁρμήσαντες κατὰ Θηβαίων, πρὶν περὶ συγγίῃ τῇ πόλει γενέσθαι, ἐν Λόκτοις· πόλις δὲ αὐτῶν Θηβαίων· συμβαλόντες, ἠτύχησαν· Ἐπιμινώνδῃ στρατηγῷ Θηβαίων ὀδοκμήσαντες, καὶ ὕτως ἀπίβη ἡ κατὰ τὴν Σκεδάσιν, ἔρχονται τὸ πᾶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Λόκτοις, ἐν τῇ Φθίρειαν καὶ ἀπὸ κτήσαντας θυγατέρας αὐτῶν.

47. Σκυθῶν ἱερμία.] Παρόσον σὺκτοῖς γῆς ἐγκρατῆς, ἀλλ' αἱ φύγουσι τὴν οἰκίαν.

48. Σχερπὸν οὐκ ἔσται αὐτοῖς.] Οἷον ἱκανὸν ἀμυνασθαι εἰς πληρὴν προζύνει.

49. Σκάνδιξ.] Λάχανον ἄγριον διὸ καὶ σκανδοπώλης ὁ Εὐρυπίδης.

50. Σκαρφίζεις αὐθροῦς.] Ἐπὶ τῷ σκιδῶδες καὶ αἰνιγματωδῶς λεγόντων πρὸς σκαρφίζειν δὲ ἐστὶ, τὸ τὰς ζωγράφους ὑποτυπωῦν· σκάριφ δὲ ἐστὶν ἡ γραφὴ αὐτῶν.

51. Σπάρταν ἔλαχες, κείαν κέσμε· τὰς δὲ μικρὰς ἡμῶς ἰδία.]

52. Σπῆται μὲν τῷ βίῳ τὸ ἔλαχον.

53. Σπερμολόγος ὦν λανθάνει.] Λίγη δὲ τῇ τῷ πλῶν καὶ οὐκαὶ φρονήτων ἀνθρώπων· καὶ ὡς τῇ τῷ ἀπ' ἀλλοτρίων ἀλγῶντων ἐστὶ τὸ μικρὸν ὀρνίθιον κολοῖσθαι, σπερμολόγος ἀντομασθῶν· οἷον καὶ τὸ τῷ τῷ σπέρματι ἀναλέγειν· ὅς μνημονοῦσι καὶ Ἀλεξοφάνης ἐν Ὀρεστίῳ ἐντεῦθεν οὖν ἡ παροιμία.

54. Σπῶγγα πᾶσι παλιν κρένει.] Ἐπὶ τῷ μὲν αὐτὸν.

55. Σμικρὸ ποδὶ μέγαλα περὶ τῆς ὑποδήματι.] Λέγουσι τῇ τῇ ῥητόρων μᾶλλον τῶν τὸ μικρὰ ἀντιθέτων.

monios consequeretur. Lacedæmonij etenim in bello Peloponnesiaco, quum Athenienses viribus superassent, etiam socios suos bello aggredi volentes, & adversus Thebanos exorsi, antequam ad civitatem accederent, Leuctris, quæ urbs est Thebanorum, pugna commissa, infelicitè rem gesserunt; Epaminonda ducè Thebanorum splendidam victoriam referente: sicque evenit imprecatio Scædasi, & Lacedæmonijs illud in Leuctris infortunium, ubi filias eius violatas intemerant.

47. *Scytharum solitudo.*] Propterea quod dominio terram non possideant, sed semper propriam fugiant.

48. *Scorpium ostipedem contra te excisas.*] Hoc est, illum qui te vulnere illato vlcisci queat irritas.

49. *Olus sylvestre.*] A quo Euripides σκανδοπώλης.

50. *Rem adumbras, o homo.*] De ijs, qui velut per umbras & ænigmata aliquid loquuntur. Σκαρφίζειν enim est quando pictores quippiam delineant: σκάριφος autem penicillus pictorius.

51. *Spartam nactus es illam orna Mycenæ autem nos priuatum.*]

52. *Palmus vita.*] Hoc est, minimum.

53. *Spermologum te esse patet.*] De vilibus & contemtibilibus hominibus dicitur. Et fortassis etiam de ijs, qui alieno victu viuunt. Est autem paruula aucula monedularum genere spermologus vocitata: eo quod semina sublegat, ut videtur: cuius meminit Aristophanes in Aulis. atque hinc paræmia.

54. *Spongia clauum percutere.*] De eo, qui nihil proficit.

55. *Parno pedi magnos calceos circumponis.*] De oratoribus dicitur, res paruas valdè exaggerantibus.

56. *Casi tyranni, si catos iungant sibi.*]

57. *Sabum feli.*] De ijs, qui quibus rebus gaudent, eas consequuntur.

58. *Gutta vini, mille congijs aqua non miscetur.*] De ijs, qui aliquid dissolunt aut mutant.

59. *Stupens seniculus.*] Hoc est, imbecillis.

60. *Duce belli presente omne (aliud) imperium cessat.*]

61. *Etiā bibenda sunt simul feces tibi.*] De eo, qui negotium aliquod incipit, deinde in eodem negligentior est.

62. *Tu terra genitum argentum possis.*] Dicitur in argenti cupidus.

63. *Cum cane etiā lorū.*] De ijs, qui omnia amiserunt.

64. *Suade non qua suavissima, sed qua optima sunt.*] Solonis praeceptum.

65. *Ficū possis.*] De adulatoribus. Athenienses enim agricolis adulabantur, illi autem eis hęc respondebant.

66. *Syracusanorum mensa.*] Hoc est, sumtuosa. Habebant enim Syracusani in victu omnium delicatissimi.

67. *Syri cum Phœnicibus.*] Utraque gens vafricitiei notata fuit. Aut quod assidue inuicem hostes essent, neque unquam inter se fideliter reconciliati.

68. *Sylla, & Metello quæ Pio concordia.*] De sinceris amicis, quique sine dolo se mutuo diligunt. Sylla enim cognomento Felix, inter maximas felicitates suas, duas statuebat; Metelli Pij amicitiam & quod Athenas non euertisset, sed vrbī pepercisset.

69. *Syrbeneorum mysta.*] Hoc est, tumultuosius ductum ab ijs qui tibijs tumultuose canunt, quod tibiarum theca seu phœtetz inanes sint. Et,

56. Σοφοὶ τύραννοι τὸ σφῶν συνίστα.]

57. Σπάρταλῆ.] Ἐπὶ τῷ οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.

58. Σαλαγμός οὔν, μυρίοις χοῦσιν ὕδατος ἐμίσγεται.] Ἐπὶ τῷ θαλυμῶνι καὶ μετὰ θαλαμῶνι.

59. Στύπαινον γρόνπον.] Ἦτοι ἀδυνής.

60. Στρατηγῷ παρόντι ἀρχὴ πυνσάδω.]

61. Συωεκπτόσι ἐσί σοι καὶ τῶν πρῶτα.] Ἐπὶ τῷ ἀρξάμενι πρὸς πρᾶγμα τῷ, εἴτα ὀλιγοῦνται.

62. Σὺ δὲ πὺν γηγνέων ἀργυροὶ αἰτῆς.] Λέγεται καὶ Φιλαργύρων.

63. Σὺ τῷ κυνὶ καὶ τῷ ἱμᾶτι.] Ἐπὶ τῷ παντὶ ἀπολωλεμένων.

64. Συμβάλλει μὴ τὰ ἡδίστα, ἀλλὰ τὰ ἁρσέα.] Σόλων καὶ ἡ ὑποθήκη.

65. Σὺ καὶ αἰτῆς.] Ἐπὶ τῷ κατακλόνῳ. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐκολάκουν τὰς γειτοῦς· οἱ δὲ πρὸς τὰς ἑλικοὺς ταῦτα.

66. Συρακασίων τραπέζα.] Ἡ πολυπλὴς· ἰδοὺ γὰρ οἱ Συρακασιοὶ ἀεροδίατοι εἶναι μάλλον πάντων.

67. Σύροι πρὸς φοίνικας.] Ἐκείνη καὶ ἡ ἰθὺς ἀφ᾽ ἑβραίων ὡς πανῆρα· ἢ ὅτι ἐκάστοι δὲ ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντι, καὶ οἱ πρὸς ἀλλήλους.

68. Σύλλῃ φιλία καὶ μετ᾽ ἄλλῃ Πίῃ.] Ἐπὶ φίλων, ἀρεταῖς καὶ ἀδολοῖς φιλομῶντων ἀλλήλους. Σύλλῃ γὰρ ὁ εὐτυχὴς ἀναγορεύθεις, τῇ μεγίστῃ δυνάμει ἐποιεῖτο δύο, τῶν Πίῃ μετ᾽ ἄλλῃ φιλία, καὶ τῇ μετ᾽ ἀποστροφῇ πρὸς Ἀθήνας· ἀλλὰ φέσκει καὶ πᾶσι.

69. Συρβηνῶν μύστα.] Ἀπὸ τῷ τραχώδῃ· ἀπὸ τῶν ἀνελώντων μετὰ θύρῳ· ἀπὸ τῆς ἀνελόντος καὶ φαιρίδας καὶ εἶναι καὶ,

70. Συρβη-

70. Συρβηνέων χορός.] Ὁ πᾶσα γ-
μῶς καὶ συνῶδες· ἀπὸ τῶν τοῖς ὑπὸν
ἐπιφωννύμενων.

71. Σὺ ἐν σαυτῇ φάρμακα ἔχεις.]
Ἐπὶ τῇ δὲ ὄραν ἐπιπαρωμύων τὰς αν-
δρας ἐφ' ἑαυτὰς· λέγει· Ἐπὶ τῇ ἄλλων
ἀρετῶν· φιλιππος γὰρ ἦρα Θεσσαλῆς
γνωαῖκός αἰῆας ἰχθύος καὶ φαρμα-
κός ἐν αὐτῇ· ἐσπύδασιν ἐν ἡ' Ὀλυμπίαις
λαβὼν αὐτῷ ἀνθρωπίνῳ πηχερίον· ὡς δὲ
κὶς οἶψιν ἐλθῆσαι, τὸ πῆδος ὡς περὶ ἐ-
φαίη καὶ διηλέχθη περὶ αὐτὸν ἐκ ἀγαννῶς
ὑδ' αὐτωέως, χαίρειτο· ἄρα, εἶπεν ἡ' Ὀ-
λυμπίας, αἱ διὰ βολαί· σὺ γὰρ ἐν σαυ-
τῇ τὰ φάρμακα ἔχεις.

72. Συβαρίτης διὰ πλεΐας.] Ἐπὶ
τῇ σοβαρῶς παρωμύων· Συβαρίτης
ἐπιδημίας Λακεδαιμόνι, καὶ τῇ ἐθιδῶν
καὶ τοῖς καρτερήσας οἷς ἐκ παίδων ἀνα-
τρέφονται, ὡς ἐν ἐφ' ἡμερῶν αὐτῶς
ποιῶν, ῥαδίως ἐν τοῖς πόλεμοις ἀποθνή-
σκοντες, ὡς ἐν τῇ μὲν ἔτος ἔτη.

73. Συσμαίρον σκάφης.] Τὰς
σιπη· ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγνὸς σιωπῶντων,
ἀπὸ τῶ μετρίως· Ἀθήνησιν ἐν ταῖς διη-
μοπλίαις πομπαῖς σκάφης φέροντες
πομπῶν· καὶ ὅτι τῇ ἐβύλοντι μέτρι-
ον δηλώσει, ἡ σκάφην ἔλεγον, ἡ σκα-
φη φέρον. διὰ τὸ τὴν ἀπερρήσιασιν εἶναι,
συσμαίρον ποιῶν ἀπὸ τῶν σκάφης.

74. Σωπόμενος ἡ πονηρία, ὁραδῆα
ἡ ἀρετή.] Παρόσον τὸ μὲν κατὰ δου-
ρῇ· ἄ δε κακά, πρὸς ἄλλοις.

75. Σωπῶν ἡ πονηρία καὶ ἡ
μέμνηται.] Ἐπὶ δύο κλεπῶν τῶν.

76. Σὺ τὴν ἀγνότητα ἐν τοῖς ἀσρα-
γάλοις ἔχεις.] τῷ εἶπεν Ἡρώδης περὶ
βαδύας τὴν ἀδελφὴν τῆς Ῥηδίλλης, γυ-
ναῖκός αὐτῇ ἦτο, ὅτι ἐκέρχεται πρὸς
φόνον· συμβῆλον γὰρ ἀγνότηας ἔφεν
ἐκρητὴ μόνον τῇ ἀποδῆματι, ἐπὶ σφύρετον ἐλπίαν μνησέας.

70. *Syrbeneorum chorus.*] Con-
turbatus & suillus. ab ijs, qui subus ac-
clamant.

71. *Tu in te ipsa pharmaca habes.*] De mulieribus quæ propter formam viros ad se trahunt. Dicitur & de alijs virtuti-
bus. Philippusenim Thessalam mulierem adamauit, quæ accusabatur quod ipsum ve-
neficijs eo adegisset. Egit igitur Olympias ut vir suus mulierem coram se ad manum haberet, quæ ubi in conspectum eius venit decensque eius forma apparuit, & cum illo non inscite neque insulle locuta est; facessunt, inquit, Olympias calumniæ: tu enim in re ipsa pharmaca habes.

72. *Sybarita per plateas.*] De ijs, qui insolenter egrediuntur. Sybarita quidam cum Lacedæmone peregrè ageret, & mores temperantiamque quibus à pueris in-
nutriebantur videret, nihil mirū facere a-
iebat, si in bello facile occumberent, ne ita vivere cogerentur.

73. *Taciturnior scapha.*] Ponitur de ijs, qui propter generis ignobilitatem ta-
cent; eo quod inquilini in publicis pompis scaphas ferebant, & quādo volebant in-
quilinum significare, aut scapham vocabant aut scaphæ baiulum. Vel quod id genus hominum nulla in dicendo libertate utebatur. Hinc illa comminatio, Reddam te scapha taciturniorem.

74. *Compendiosa improbitas, tarda virtus.*] Eo quod pulchra difficilia, mala autem procluvia & per mille labores quæ pulchra sunt comparantur.

75. *Conueniunt Attagas & Nemedius.*] De duobus furibus.

76. *Nobilitatem generis in talis ge-
ritis.*] Hoc dicti Herodes ad Baduā Redillæ uxoris suæ fratrem cum cædis condemna-
retur vspauit. Notam enim nobilitatis calceo innexam super talate eburneum lu-
næ formam referens.

77. *Cum Minerva etiam manus moue.*] Quidam oraculum acceperit, ut admota manu Deum inuocaret.

78. *Syncretismum habes.*] Dictum de ijs, qui propter necessitatem sibi inticem propugnant. Cretenses enim inter se seditionem agitant, cum viderent externum exercitum patriæ interim suæ bellum inferre, muri auxilij inter se societatem fœdusque inierunt, qui Syncretismus vocabatur.

79. *Ficulneum auxilium.*] Infir- mum nempe & inutile. Ficus enim arbor mollis planta est, & ligna eius nullius vtilis. Similis huic: *Ficulneus caculus.* &: *Ficulneus gladius.*

80. *Primum experiienti venia dan- da.*] De ijs, qui in re cuiuspiam primo aggressu errant.

81. *Sphacelus tibi.*] Irrisio quæ fit ostenso medio manus digito. Nonnulli sphacelum vocant, ossium putrefactionem.

82. *Consigna sermones quidem si- lentio, silentium verò tempore.*] So- lonis Execestidæ filij.

83. *Gygis annulus.*] Similis: *Galea Orti.* De ijs, qui obscura quædam & te- sta faciunt. Plato philosophus in libro de Repub. ita fabulam effert. Gyges, in- quit, pastor erat in Lydia, qui quum oves in quodam monte pasceret, in speluncam incidit: in quam ingressus inuenit equum æteum, in eoque hominem mortuum & annulum: cuius annuli pala, quam vocant fundam, mobilis erat. Accepto igitur annulo egressus est Gyges. Cæte- rum quum annulus ille consueto suo lo- co erat, ab omnibus videbatur: quando au- tē palam eius vertebat, inconspicuus omni- bus redditus est. Et Plato quidē ideo hanc infert fabulam, quod dicar virum iustum

77. Σὺν Ἀθηνᾷ ἔχαιρες κίνα.] Χρησμών τις ἔλαβε, τὴν χεῖρα προσφί- ροντα τὴν καλῶν.

78. Συγκρητισμὸν ἔχεις.] Ἐιρηται ὅτι τὸ δι' αἰάγκην συμμαχῶν γινεσθῶν ἀλλήλοις: οἱ Κρήτες γὰρ καθ' αὐτοὺς συ- στάζοντες, ἐπὶ στρατὸν ξενικὸν ἐώρων ὅτι- στρατεύοντα τῇ αὐτῶν πατρίδι, συμμα- χίαν καὶ ὁμαιχμίαν ἠπαύζοντο· ἐπὶ συγκρητισμὸς ἐκλήθη.

79. Συκίνη δακτυλία.] Ἀντὶ τῷ ἀδινεῖς καὶ αἰώφελος· ἡ γὰρ συκὴ χαυ- νον φυτὸν ἐστὶ καὶ αἰώφελὴ ξύλα ποιῇ. Ὁμοία τῇ Συκίνη βακτηρία. Ἐ· Συκί- νη μάχαιρα.

80. Συγγνώμη πρωτοπειρώ.] Ἐπὶ τῷ ἐν τοῖς πρώτοις ἀμαρτανόντων.

81. Σφακέλος σοι.] Ὁ δὲ τῷ μίσῳ τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς γινέμε- νος· χλωδασμός· σφακέλον δ' ἔνιοι λέ- γουσι τὴν σφῆν τὸ ὅστων.

82. Σφραγίζειν μὲν λόγους σιγῇ· τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.] Σόλων· τῷ Ἐξη- κείδῃ.

83. Σφενδόνη Γύγης.] Ὁμοία τῇ· Κυνὴ αἰδομένη. ὅτι τὸ ἀφαιῆ πνα καὶ δόπ- κρυφα ποιήσαν· Πλάτων ὁ φιλόσοφος· ἐν ταῖς πολιταίαις εἰσφέρει τὴν μύθον τῷ- πιν· ἔτω λόγων. Ὅτε Γύγης ἦν τις ποιμὴν περὶ τὴν Λυδίας· ἔτ· ποιμαίνων ἐν τῇ ὄρεϊ πρὸς τὰς περὶ τοῦ ἀσπιδίου ἐν- νί· καὶ ἐισελθὼν ἐς αὐτὴν δρεῖν ἵππον χαλ- κοῦ, καὶ ἔνδον τῷ χαλκῷ ἵππῳ νεκρὸν ἀθροῶν καὶ δακτύλιον· ὃ δακτύλιος ἡ κεφαλὴν σφραγίσαν καὶ ἐσφίρειν· ἡν καλῶσι σφενδόνην. ἔλαβεν οὖν ὁ Γύγης τὴν δακ- τύλιον· ἔξελθε. καὶ ἠνίκα μὲν ἦν τῇ τῷ ἐξ ὁ δακτύλιος, ἐωρεῖτο ὑπὸ πάντων· ἠνί- κα δὲ τὴν σφενδόνην τῷ δακτύλιῳ ἐσφ- ρειν, ἀφαιεῖς ἰζίνετο πᾶσι. Ὁ οὖν Πλά- των, ἀδικαίαν αὐτῇ, καὶ τῷ Γύγῃ λάβῃ δακ- τύλιον,

τέλιον, ἵνα μὴ ὀρέσθῃ ὑπὸ ἡνῶ, ὅτι ἔτι
ἔτι οὐκ ὤφειλεν ἀδοκεῖν· δεῖ γὰρ τὸ καλόν,
δὲ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν διπληθεῖν, καὶ μὴ
δὲ ἄλλον πινὰ τρέπον.

84. Σχημα καὶ τριώβολον.] Ἐπὶ
τῶν διὰ μικρὸν κέρδιον σμενότητι ὑπο-
κρινόμενων.

85. Σχῆνον διὰ τρώγων.] Ἐπὶ τῶν
καλλοπιζόντων ἑαυτοῦς, οἱ γὰρ πρὸς τοὺς
ἐνώπιον αὐτῶν διὰ τρώγων· ἕνεκα τῆς
λαύκας ὀδόντας ἔχον· παροῦν καὶ
τοὺς πρὸς τοὺς αἰσχροτέκτους ἐκά-
λου.

etiam si annulū capiat, ita ut nemo vide-
ri possit, ne sic quidem iniusti quicquam
commisurum. Oportet enim virtutem
propter ipsum bonum exercere, non au-
tem alterius rei causa.

84. *Gestus seu figura.*] De ijs, qui
propter exiguum lucrum, grauitatem ef-
fingunt.

85. *Lentiscum arrodere.*] De ijs,
qui sese exornant. Tales enim solent len-
tiscum arrodere, ut candidos dentes ha-
beant. Vnde factum, ut tales σχινοτρώκ-
ται, hoc est lentisci artolotes, appella-
rent.

T.

T.

86. Τὰ δ' ἐκ τριπόδου.] Τί-
θηται πρὸς τῶν πάντων ἀλη-
θειῶν. Ἀρμενική γὰρ,
τῇ Πυθίᾳ γινόμενῃ, μιχθῆναι Πυθαγό-
ραν τὴν ἀδελφὴν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς
μαντιδορῶν ἀποσημαίνειται ὡς ἐκ
τριπόδου.

87. Τὰ Νικησίᾳ ὀρεῖ.] Ἐπὶ τῇ μα-
λακῶν· πρὸς γὰρ ὁ Νικησίᾳς ἦν.

88. Ταῦτε ὑπερκύβας τὸ ταύ-
ριον, διὰ τῆς Εὐρώτας ἔπιν.] Ἐπὶ τῶν
ἀδυνάτων. Γεράδας γὰρ ἦν Σπαρτιά-
της, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ξένων πίνεις, εἰ πέ-
χῃσι περ' αὐτοῖς οἱ μοιχοὶ, εἶπεν, ὡς ἔ-
νε, ὡς δὲ γίνεται μοιχὸς περ' ἡμῶν. Ἐκεί-
νῃ δὲ ὑπελαβέντῃ, καὶ οὐκ ἔπινεν,
ταῦρον, εἶφ' ὁ Γεράδας, ἐκπίνει μέγαν,
ὅς ὑπερκύβας τὸ ταύριον, διὰ τῆς
Εὐρώτας πίνειται. Γαυμά (αἰῶς δ' ἐκείνῃ,
καὶ φησὶν) πῶς δ' αὖ γίνετο βῆς τη-
λικῆτος· γαλάσας ὁ Γεράδας, πῶς δ' αὖ,
εἶφ', ἐν Σπαρτῇ μοιχὸς γίνετο.

89. Τὰς κῆδος ἐφυλάξει.] Κατὰ
τὴν τῆς Ξέρξης ἐφοδὸν τοῦ Ἑλλήνων ἀπὸ

86. *Hæc ex tripode.*] Po-
nitur de admodum veris.
Ferunt enim Aristoclez
sacerdoti Pythiæ Pythagoram fratrem
corpus commiscuisse, & oracula quæ
per illam reddebantur tanquam ex tri-
pode edita consignasse.

87. *Facit ea qua Nicestias.*] De
mollibus. Talis enim Nicestias fuit.

88. *Taurus ultra Taygetum prospici-
ens, ex Eurota bibit.*] De impossibi-
libus. Geradas enim Spartiata ab exte-
no quopiam interrogatus, si adulteri pœ-
na aliqua apud ipsos afficerentur, Ho-
spes, inquit, nullus apud nos adulter; il-
lo autem suscipiente, quid autem si ali-
quis sit? Taurum, inquit, Geradas, mag-
num luit, qui ultra Taygetum sese attol-
lens ex Eurota bibit. Illo autem admi-
rante, & quomodo talis taurus fieri pos-
sit querente, ridens Geradas, Quomodo
verò, inquit, Spartæ mœchus hæci pos-
sit?

89. *Hæc Medus non custodiet.*] Sub
expeditione Xerxis, ferunt Græcos re-
bus

bus desperatis opes suas consumsisse, ad-
dentes, Hæc Medus non custodiet.

90. *Ad opus manuum admonendo
fortunam innoca.*] Quod oporteat Deos
inuocare, simul aliquid facere aggressus;
non verò aliter.

91. *Innuentienda viris virgines sunt,
uxores iam habentibus conseruanda.*] Ita
Lacō quidā respondit, interrogatus cur
virgines detectas, uxores autem contectas
in publicum producant.

92. *Tanarium malum.*] Quando
insignis iniquitas in seruis committitur.
Lacedæmonij enim Helotas, hoc est man-
cipia, in Tanarum confugientes interfe-
cerunt.

93. *Cinyra trusina.*] De ijs, qui
æqualitatem & iustitiam seruant.

94. *Ad cribrum dicta.*] Quasi om-
nino vera sint.

95. *Questor probus.*] De ijs, qui
accuratè tum propria tum publica seruant.
Fuerunt autem *πρῆμια*, magistratus Athe-
nis, ex ijs quibus quinquaginta medim-
norum census erat, per suffragia electi, qui
pecunias sacras publicasque in Mineræ
templo, quod in arce erat, conseruabant,
atque super ipsum Mineræ simulachrum.
Fuerūt & alij *πρῆμια*, seu magistratus, cre-
ati ad sacras & publicas tritemes curan-
das: hic quidem ad illam quæ *πύργος*
vocabatur, ille verò ad alteram quæ Io-
uis Ammonis dicebatur.

96. *Quaque in prora, quaque in
puppì, omnia perierunt.*] De ijs, qui in-
terneccione pereunt.

97. *Priorum non memini, media
non intelligo, vniuersa non probo.*] In
eos, qui multa loquuntur & omnia nul-
lius rei. Similis huic paræmia: *Priorum o-
bliti sumus, posteriora autem non intelleximus,
quod priora obliuioni tradita sunt.*

ρηκόντες τὰ ἑαυτῶν αἰαλίσκουν καὶ δια-
πανῶν, ὁπλίζοντες, τὰδε κηδοῦν καὶ
φυλάττειν.

90. Ταὺ χεῖρα πηπείροντα, πᾶν
τύχαι καλῶν.] Ὡς δὲ οἱ ὁπικαλεῖσθαι
τὸς θεὸς μετὰ τῶ ἐγχειρεῖν π καὶ πρᾶτ-
τειν ἄλλως δὲ μή.

91. Ταὺ μὲν κῆρας, αἰθρας δρεῖν
δαίτας ὅ γυναικας σῶζειν τὰς ἑχόντας.]
Λάκων τὸτ' ἐφ' ἐρωτηθεὶς. Διὰ τὸ ὅτι μὲν
κῆρας ἀκαλύπτους, τὰς ὅ γυναικας ἐγκυ-
καλυμμένους εἰς τὸ μυσταῖς ἀγνοοῖν.

92. Ταῖναρον κακόν.] Ἀπὸ τῷ
μέγα καὶ ἀξάνομον, εἰς οἰκίτας· οἱ γὰρ
λακεδαίμονες κατὰφυζόντας τὰς ἑλω-
τας εἰς τὸ ταῖναρον, ἀπικίνησαν.

93. Τὰ Κινυρὰ ἔλαττα.] Ἐπὶ τῷ
ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλαττόντων.

94. Τὰ ὅπλ' ἐροκίμω.] Λεγομένων
ἐκ, οἷον τ' ἀληθῆ πέντα.

95. Ταμίαις ἀρχαῖος.] Ἐπὶ τῷ ἀρχα-
ῶς φυλαττόντων, ὅτι ἴδια, ὅτι δημό-
σια· ταμίαι δὲ ἦσαν ἀρχόντες ἐν Ἀθήναις
κληρωτικὰ, δὸτ' ἐπὶ τῷ κοσμοεδίδμενον, οἱ
τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνῶν ἐν ἀκροπόλει
χρήματα ἱερὰ τε καὶ δημόσια ἐφύλαττον.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀθηνῶν
ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἀρχόντες χει-
ροπονηταί. ὅπλ' πᾶς ἱερὰς καὶ δημοσίας
τεταρταῖς· ὁ μὲν ὅπλ' πᾶς πύργου, ὁ δὲ
ὅπλ' πᾶς τῷ Ἀμμωνί.

96. Τὰ ἐκ πῶρας, καὶ τὰ ἐκ
πύργου ἀπώλυνται.] Ἐπὶ τῶν πεπολε-
μευμένων φειρομένων.

97. Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς, καὶ μένημαι,
τὰ δὲ μίσκ, καὶ σιωήμι· τὰ δὲ ὅπλ' πᾶ-
σι, καὶ δοκιμάζω.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λε-
γόντων, καὶ πάντα ὑπερὸς ἀξία· ὁμοίως
τῇ, Τὰ μὲν πρᾶτα ὁπικαλεῖσθαι, τὰ
δὲ ὑστερα καὶ σιωήκαμεν, διὰ τὸ τὰ πρῶ-
τα ὁπικαλεῖσθαι.

98. Τὰ

98. Τὰ μέροσ' αὐτῶν.] Ἐπὶ τῶν τὰν αὐτῶν πάλιν ἢ ἀντιπάλιν, ἢ λεγόντων· ὁ γὰρ μέροσ' τὸ ὅλον ἐμπάλιν φασὶ πῶς ἀλλοίς ἀπασί πίπτει· τὰ μὲν γὰρ εἰς τὸν προὔθεν ἵεται καὶ ἡ ἐφ' ἡμέρας· ὁ δὲ εἰς τὸ πῶς λέγεται καὶ τὸ πῶς αὐτῶν· ὅτι οὐκ αἰσινόμενοι τὴν πίπτειν, ἀλλ' ἅμα τῷ φύσει τὰ ὠκύπτερον, τὰ ἐργάζονται.

99. Τὰ δὲ πρὸ Ναννάκου.] Ἐπὶ τῶν ὅτι παλαιότητι θυμολογούντων. Ναννάκος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δελφικῶν χρόνων.

100. Ταυτὰ ἐκ τῶν τρυφῶν.] Ἐπὶ τῷ μάταια πρὸς τῶν πρὸς σκιά καὶ ἐνείραται αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

98. *Merops more agis.*] De ijs, qui omnia ab alijs contraria dicunt & faciunt: Merops enim avis, ut aiunt, contrario modo quam reliquæ aves volat: illæ enim prorsum secundum oculorum aspectum feruntur, hic autem deorsum: de quo & hoc dicitur, quod non expectatis parentibus, simul atque pennæ velociores innatæ sunt, hoc faciat.

99. *Hæc à temporibus Nannaci sunt.*] De rebus quæ ob vetustatem sunt admirationi. Nannacus enim rex Phrygum ante Deucalionis tempora fuit.

100. *Tantali hortum vindemias.*] De ijs, qui stultè quid faciunt, quod omnes voluptates umbra & somnium sint.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΗ.

CENTVRIA XVIII.

1. Τὸ δ' ἐπὶ τοῖς κενταύροις.] Λεγόμενον τι ἦν Τηλεκλείδης πρὸς τῶν δυασῶν. * * *

2. Τὰ ἐκ τῶν ἀμαζῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀποδρακαλὺς πῶς σκοπῶντων· Ἀθηναῖοι γὰρ ἐπὶ τῇ τῷ Χωῶν ἱερῇ, οἱ κοιμάζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαζῶν, τὰς ἀπηνῶντες ἐσκοπῶντες καὶ ἐλιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ πῶς Ἀθηναῖοις ὑστερον ἐπίεν.

3. Ταυτὴν τὴν χιλιῶν περὶ βάρων κρατῆσαν.] Πεντήκοντα λύκους μάχεσθαι.] Ὅτι δὲ κρατῆσαντες μὴ αὐτῶν κινδυνεύειν.

4. Τὰ ἐκ χειρὸς κρατῆματος, μέζονα ἐστὶ τῷ πρὸς δοκμῶν.

5. Τὰ ἐκ τοῦ οὐκ εἶδεν.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.

6. Τὰ μαγνητῶν κακά.] Ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγυνότατων κακῶν πρὸς τοὺς ἀσθενέστερους εἰς θεῶς, μεγάλων κακῶν ἐπεράθησαν.

1. *Hæc non sunt apud centauros.*] Dicitur Theclidæ ad potentes quosdam.

2. *Ex plaustris dicta.*] De ijs, qui aptè irritant. Athenis enim in festo Choorum comestantes in plaustris, obuios sibi irridebant & conuicijs incessabant: idem quoque postea Lenæis ludis faciebant.

3. *Perinde est, ac si quis, postquam mille oves sibi subiecit, contra quinquaginta lupos pugnet.*] Vbi quis victor euasit, non amplius rem periculo committendam esse.

4. *Qua manibus tenentur, meliora sunt ijs quæ expectantur.*]

5. *Qua ante pedes sunt non nouit.*]

6. *Magnetum mala.*] De maximis ac miserrimis malis. Quod illi impietate in Deos commissâ, magna fuerint mala experti.

7. *Tantali pœna.*] In eos, qui licet bona consequuti sint, illis tamen frui non permittuntur. Ferunt enim ante Tantalum omnis generis arbores esse positas, & quando manum extendit, vt aliquid ex illis carpat, ab ipso declinare: siue quod fons-aqua plenus sit, magni-que saxum supra caput ipsius impendeat, & quoties inclinatur se ad bibendum; saxum illud cadat, nec vt ille bibat permittat, idque perpetuo. Tantalus filius fuit Tmoli & Plutus, Tantalus verò & Euprytus reginæ, Pelops, Broctus, & Niobe: Pelopis & Hippodamiz Atreus, Thyestes, Dias, Cynosurus, Corinthius, Hippalmus, Hippasus, Cleon, Argo, Alcatho, Heleius, Pittheus, Træzen, Nicippe, Lysidice, & ex quadam Axioche Chrysippus spurius, quem reliqui Pelopidæ inuidiâ prosequentes, quod à patre cæteris prælatum esset, persuadent Atreo & Thyestæ vnâ cum matre sua iam maximè vetula, vt puerum in medio tollant, quem illi peremptum in puteum coniecerunt. Pelops autem filios suos ea de re suspectos habens, mala illis imprecatus patria eiecit. quorum alij alio habitatum iuerunt. Atreus autem & Thyestes in Triphyliam profecti, Mecestum incoluerunt, ductaque in vxorem Cleola Diantis filia, Atreus Plisthenem corpore debilem ex illa generauit, qui Eriphylem vxorem ducens, Agamemnonem & Menelaum cum Anaxibio postquam liberos sustulisset, iuuenis obiens patri filios suos reliquit. Thyestes porro Laodemiam in vxorem habens, liberos ex illa generauit, Orcho-menem, Agauen & Calea. Cumque Heraclidæ Peloponensem obtinuissent, oraculo Apollo edixit, vt illis Lacedæmone ciectis Pelopidæ regnarent.

8. *Ficos ficos dico, & panarium pa-*

7. Ταῦτάλοις πικρῶναι.] Ἐπὶ τῶν, ἀγαθῶν μὲν ὄψιπτοι χόηται, μὴ συγχαρμύων δὲ δόπολαύειν αἰσίων. Φασὶ γὰρ τῷ Ταυτάλῳ ἑμπεροῦν εἶναι πικτιδά-πὲ δένδρα· καὶ ἥνικα αὐτῷ τὴν χεῖρα ἐκτείνῃ λαβῆναι τὴν δένδραν, ἐκκλίνουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ἢ οὐκ ἡγρήσθαι ὕδατος ἐστὶ, καὶ ὑπερκαφαλῆς λίθου μεγάλῃ κρέμεται· καὶ ἥνικα αὐτὸν κύψῃ τὸ πίνειν, πίπτει ἡ πέτρα· καὶ οὕτως αὐτὸν πίνειν. καὶ τῷ αὐδῶν. Ταῦτάλος, υἱὸς Τμώλῃ καὶ Πλῆτῳ· Ταυτάλῳ ἢ καὶ Εὐρυτῳ αἰσίοσης, Πέλοψ, Βρόκτας, Νιώβη· Πέλοπτος δὲ καὶ Ἰπποδαμείας, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσυρος, Κορίνθιος, Ἰπποαλμῶς, Ἰπποαλῶς, Κλέων, Ἀργῶ, Ἀλκαθῶς, Ἐλεῖος, Πιτθεὺς, Τροίχη, Νικίππῃ, Λυσιδίκη, καὶ ἐκ τῆς Αἰξίοχης νόθῃς Χρυσίπῳ· τῶν περὶ φησὶ τοῦτο οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι, ὡς περὶ κεκρυμμένον ὑπὸ τῷ πατρὶ, ἀναπείθοντι αἶμα τῇ μητρὶ τῇ προσκυτῇ, Ἀτρεὺς καὶ Θυέστην, αἰελεῖν τὴν παῖδα· οἱ δὲ δόποκτείνουσιν, εἰς Φρίαν ἐκβαλόντες. Ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτης ἔχων τὰς παῖδας, ἐκβάλλει τὰς πατερίδας, ἐπερὶ αὐτὰς τῶν αἰσίων· ἄλλοι μὲν οὐκ ἄλλη ὥκησαν· Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐλθόντες ἐς τὴν Τριφυλίαν, ὥκησαν ἐς Μηκίαν· Ἐτρεὺς μὲν Κλέοιαν τὴν Δίατος ἀγαγόμενον, ἔσθ' Πλεισθίην, τὸ σῶμα ἀσθενῆ· ὅς ἐστι Φύλην γήμας, ἔσθ' Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξίβιον· νῆος δὲ πλοῦτων ὁ Πλεισθίης, κατὰ τὴν τῷ πατρὶ τὰς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδαμειαν, ἔσθ' Ὀρχομήνην, Ἀγάνην, Καλῖαν· τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατὰ χρόνον τὴν Πελοπόννησον, ἔλθοντες ὁ θεός, τῶν μὲν ἀπαρτίζονται Λακεδαίμονος, τὰς δὲ Πελοπίδας βασιλεύουσιν.

8. Τὰ σῦκα σῦκα λέγω, καὶ τὴν κάρδο-

κέρδοσιν.] Ἐπὶ τῇ τάλητῃ λεγόντων
ἀντιφθέτως.

9. Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας ἄλιν
ἐκτρέφει.] Ἐν ἀκμῇ γὰρ μετὰβάλλουσιν
ὅππὲ τὸ χεῖρον οἱ Ἀλινῆται, ὁπὸ Ἀχιλ-
λέως, Πατρόκλη, Λιαίως, Νεοπόλεμω.

10. Τὰ πέρυσι αἰὲ βελλίων.] Ἐπὶ τῶν
κατόπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων. ὁ πα-
νέμωμοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν μακε-
δονικὰ, ἐπεφώνουν τὸ πῦρτος.

11. Τὰ τῶν φόρων κρείττω.] Ἰπ-
ρίδης ἐν τῷ κατὰ Εὐθυνογένους δόγματι
παροιμία λεγομένη· πλεῖον δὲ φερόμε-
νοι ὦν ἡδίκησαν.

12. Τὰ Σαμίον ὑποπίδας.] Ἀν-
τι λέγεται ὅππὲ τῶν δευτέρων πινὰς αἰ-
κίως αἰκισμὸς περὶν, ἕνεκα παρδο-
σι.] παρῆλθε δὲ, ὁπὸ τῶν γινομένων
ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν·
ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν
ἀπίκτειναν, τὰς δὲ ἐσιζαν τῇ καλυμνῇ
Σάμῃ· ἣ ἐστὶν ἡδὲ πένθος Σαμιακῶ·
αὐτὸ ὦν καὶ οἱ Σάμιοι τὰς ἀλόντας μὲν
ταῦτα Ἀθηναίων ἐσιζαν.

13. Ταρατήσια μύθημα.] Ἐπὶ ὁμο-
γίθως· ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

14. Τὰ Ταντάλη πάλαντα.] Πλὴν-
σι.] ὁ φρυξ ταῖς ἀλ.] διοβιόσητο·
Πλῆτεις καὶ φρυξ λεγόμενον· κέρσηται
δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῃ·
γίγνετο δὲ ὡς τὸ ὄνομα πάλαντα· ὡς
καὶ ὡς τῇ κατὰ τὴν Ταντάλην
πάλαντα πεπλησμένηται.

15. Ταῖς δεσποίνας αἱ κύωνες μιμν-
εσθαι.] Λέγεται ὅππῃ καὶ οἱ ὑποχεί-
ριοι πῶς ἀρχαῖον ὅππὲ κακῶ συμφω-
νῶσι.

16. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.]
Ἐπὶ τῇ πλοδαῖα πτωχῶν.

17. Ταῖς ἐν ἄδῃ τελακάδας.] Τι-
μῶν ἢ τελακάς ἐν ἄδῃ, ὡς τῶν ἑκά-

παρίων.] De ijs, qui liberaliter vera lo-
quuntur.

9. *Agina primūm liberos alit op-
timos.*] Vbi enim ad robustam ætatem
peruenerunt, in peius sese Æginetæ trans-
migrant. Ab Achille, Patroclo, Aiace,
Neoptolemo.

10. *Res pracedentis anni semper
meliores.*] De ijs, qui sequenti tempore
in deteriora incidunt: Athenienses enim
bello Macedonico malis afflicti, tale quid
dicebant.

11. *Tributis potiora.*] Hyperides
oratione secunda contra Euthunogenem:
plura ut habet paræmia ex ijs, quæ ini-
stè deliquerunt referentes.

12. *Samiorum mala vereris.*] Di-
citur paræmia de ijs, qui ne immedica-
biles cruciatus propter prodicionem per-
petiantur timent. Manavit porro paræ-
mia à cruciatibus quos Samij ab Athe-
nienfibus subacti pertulerunt. Captos
enim illos Athenienses partim quidem
occiderunt, partim verò notis punxerunt,
quæ Samæ appellantur: species videlicet
Samie calamitatis. Ob quod etiam Sa-
mij captos Athenienses similiter stigma-
tis notantur.

13. *Tartesia muræna.*] De insigni-
ter magna, quod ibi magnæ muræne gigan-
tantur.

14. *Tantali talenta.*] Tantalus
Phryx ob diuitias celebris fuit, Plutus si-
ue Opulentie & Iouis filius dictus. Vfus
est etiam hac paræmia Anacreon in ter-
tio. ducta autem ab hoc nomine dictio
πάλαντα: ut etiam à Comico vsurpatur,
Tantali talenta tantalizat, hoc est ferit.

15. *Dominas suas canes imitantur.*]
Dicitur quando illi, qui alijs subsunt, in
malum illis consentiunt.

16. *Hec tibi Pythia & Delia.*] De
ijs, qui aliqua posttempus faciunt.

17. *Inferorum trigessimus mensis dies.*]
In honore est dies trigessimus cuiusq; mēsis
apud

apud inferos propter Hecatē: nam Minerva & Diana & Hecate idem esse videntur.

18. *Qua ultra Gades, non sunt penetrabilia.*] De longē sitis & impossibilitatibus. Gades autem sunt extra nostrum oceanū, quem Andron Halicarnassensis in vxores duxisse ait Pompholygen & Parthenopen, & ex Parthenope suscepisse Europam, ex Pompholyge autem Asiam & Libyam, vnde etiam nomen regiones illarū terrarum, nomen acceperunt.

19. *Ista Cumanis, mihi autem sit asinus.*] De ijs, qui minimē formidanda formidant. Aiunt enim Cumanos asinum tanquam feram bestiam horrere, proinde agalōnem quum asinus fugiens lasciuiret, illum verberasse, & praecedens dictum vsurpasse.

20. *Tria quae ad mortem spectant.*] Hinc octa paræmia, quod quidam Apollinem Delphicum consulens, obsignata oracula accepit, praedictumque illi fuit, si illa dissolueret, pœnam illi trimum esse luendam: aut enim oculis necessario, aut manu, aut lingua priuandum. Alij autem ab ijs, qui ad mortem condemnati erant, tractam aiunt, quibus tria hæc adferebantur, gladius, laqueus, cicuta.

21. *Opes amicos comparant mortalibus.*]

22. *Iuramenta celeriter incedentia.*] Aristarchus per antiphrasin capit, pro lentis siue tardis. Melius autem pro ijs, quæ in amore fiunt accipienda. extra pœnam enim sunt qui ita periurant. Vnde & paræmia, *Iuramentum iuramentum, pœna subiectum non est.*

23. *Tauropola Diana velocior.*] Instar tauri enim illa omnia circuit. Sic Apollo-dorus. Istrus autem, quod taurum à Neptune Hippolyto immissum occiderit. Est etiam Minerva Tauropola in Andro. Quum enim Anius taurum Atridis dedisset, iussit vi ubi ex naue exsilijset, eodem Mineræ conderent. atque ita prosperè nauigarent: ille autem in Andro exsilijt.

την καὶ γὰρ Ἀθηναῖ, καὶ Ἀρπυιαι, καὶ Ἐκάτη ἐν εἶναι δοκῶσι.

18. Τὰ πέρα Γαδείρων ἐπελάττω.] Ἐπὶ τῇ πύρραιατῃ καὶ ἀδιωτάτῃ τῇ Γαδερῇ ἐστὶν ἔξω τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάσσης πρὸ τῶν κασσόντων Ἀνδρῶν ὁ Ἀλικαρνασσίδης Φησι γῆμασι Περμφολύγῃ ἐκ Παρθενόπῃ, ἐκ δὲ Παρθενόπῃς ἔχειν Ἑυρώπῃ, ἐκ δὲ Περμφολύγῃς Ἀσίαν καὶ Λιβύην. ὅθεν ὠνομάσθη ταῖς ἡπείροις.

19. Ταῦτα Κυμαίοις, ἐμοὶ δὲ ὄνθων.] Ἐπὶ τῇ μετὰ δίκης τὰ ναυαγία δεδοτάτων. Φασὶ γὰρ τὸς Κυμαίους ὡς θηρίον δεδοταί πᾶν ὄντος ἐνθάδε πρὸς φυγὴν οἶον καὶ σκιρτῶντα πικρὸν καὶ λέγειν τὸ πεποκείμενον.

20. Τὰ τρία εἰς τὸ θάνατον.] Ὅτι ὁ μακρόδωμος ἐν Δελφοῖς σηματοδομῶν ἐλάμβανεν τὰς χρησμούς. καὶ πεποιθὸς αὐτῷ, ἐκ λύσῃ, ζημία τῇ τριῶν. ἡ γὰρ τὸ φθαλμῶν αὐτῶν ἔδωκε στερηθῆναι, τὸ χεῖρὸς, ἢ τὸ γλῶττης. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι τὰ κατακρινόμενων τῷ θανάτῳ πεποκρίνεται τὰ τρία ταῦτα. ἔξωθεν, ἐξ ἑαυτοῦ, κένεον.

21. Τὰ χρηματὰ ἀνθρώποις ἐν ἐπισκευῇ φίλων.]

22. Ταχυβάμενας ὄρκους.] Ἀρχαῖα κατὰ αὐτὴν φερον ἀκούει. αὐτῇ τῷ βραδείῳ. βέλινον δὲ τὸ ἐν ἐπὶ πρὸς πρὸς γινόμενους τοῖς ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ὀπορικήσας ὅθεν ἡ παροικία, ἡ φροδίσκος ὄρκου οὐκ ἐμπόνηται.

23. Ταυροπὼς Ἀρτέμιδος ταχύπρος.] Ὡς γὰρ ταῦρον πεποιθὲς πάλαι ἔως Ἀπιδόδοτος. ἱερὸν δὲ τὸ ἐν Πισιδῶνι ὀπορπομῶντα ἱεροπύλῳ ταῦρον ἐκίχνη. ἢ Ἀθηναῖ δὲ ταυροπὼς ἐν Ἀνδρῶ. ὁ γὰρ Ἀνὶς διὰ ταῦρον πῆς Ἀρτέμιδος ἐκίχνη, ἔπειτα αὐτὴ ἐκ τῆς ἄλλῃ τὰν ἱερῶν Ἀθηναῖ ὥς ἀπολοίσιν. ὅθεν ἐν Ἀνδρῶ ἐκίχνηται.

24. Τελινί-

24. Τελανίκῳ πνίεσθῃ.] Ὅθεν κ' ἡ κενώσῃ, πλανικῆσαι λέγουσιν οἱ Σερίφιοι, ἀπὸ τῆς, ὡς τὸ εἶδος, πνήθῃ. πνιπνίλῳς λέγεται καὶ Τελανίκῳ ἡχώ μετὰ φορεαῶς, ἀπὸ τῆ ἀγγείων τῶν μὴ ἐχόντων εἶδον π.

25. Τελμισσοῦς οἰκῶσιν ἐν Καρίᾳ.] Ἀπὸ τῆ δὲλοι παροικῶσι δέλοις, καὶ πνήσι πνήσις· ἀπὸ πνήσις δέλοις Ἀλικαρνασσῶς, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πῆλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τῆ Ἀπιδίων, καὶ μιᾷ τῇ Ἀντήρῳ θυγατρίων, ἡ ἐμῇ εἰς σκύλακα μετὰ βαλῶν. διὸ καὶ παραποκρίναι αὐτῷ ἐπιήσιν, ὡς Διονύσιος ἐν κτίσει.

26. Τενέδιος ἀνθρωπῶς, ἡ Τενέδιος πίλεκυς.] Κύκνον τὴν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τένης, θύγατρός τῆς, καὶ κατηγορηθῆναι τὴν Τένην ἀπὸ τῆς μητρός, ὡς περὶ αὐτῆς αὐτὴν· πεφθῆναι δὲ Κύκνον, εἰς μάστιγα βαλὼν τὴν νεανίαν. ἐλοιδώθη δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνῶσαι τῷ ἀδελφῷ, ἐκατέρωθεν κατηπνύντων· ἡ δὲ λάρναξ, ἐπὶ τῷ πρῶτον καλυμμένην λευκοφόρον ἐνέχθη, ὅστρον δὲ Τένεδον, ἀπὸ ἐκείνης· ἐς καὶ βασιλεύσας τῆς νῆσῃ. ἐνομοθέτησε τοῖς τῷ ψάδι καταγορεύσιν ὅπως περὶ αὐτῆς τὴν δῆμιον, πίλεκυ ἐκπερμένον, ὡς ἐλεγχθῆναι τὸ ῥαχὴμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τῆ φοβερῆς θάλασσης ἐκείνης λέγεται, Τενέδιος ἀνθρωπῶς. εἰρητῶν δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς οὐσίας.

27. Τίλῳ ὅρα τῆ βίᾳ.] Τῆ π τὸ ἀπὸ φθέρματος Σόλων ἔστι τῷ κρίσει.

28. Τενέδιος σωηγόρος.] Ἀπὸ τῆ ἀπὸ πνίος δύο γὰρ πίλεκυς ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι καὶ παροιμία, Τενέδιος πίλεκυς. Ἀριστοτὴς μὲν πνί, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πίλεκος.

24. *Telenico pauperior.*] Vnde pro euacuare πλανικῆσαι Scriphij vsurpant, ab eodem, tanquam à prius paupere. Dicitur & Telenicia echo per translationem, à vasis quæ nihil intus habent.

25. *Telmisenses habitant in Caria.*] Quasi dicas, serui cum seruis habitant, & pauperes cum pauperibus. Distant autem Telmisenses stadio vno ab Halicarnasso, vt ait Polemon. Telmissus verò vrbis in Lycia, à Telmisso Apollinis filio, & vna Autenotis filiarum, cum qua rem habuit in catulum mutatus. quam ob causam illam etiam prodigiorum interpretationem fecit, vt tradit Dionysius in originibus.

26. *Tenedius homo, aut Tenedia securis.*] Ferunt Cycnum Neptuni filium Hemiteæ & Teni patrem, illis alteram vxorem supetinduxisse, quumque Tenes à Nouera accusatus esset quod pudicitiam eius attentasset, Cycnum re credita iuuenem vnâ cum Hemitea idem cum ipso periculum adire volente, arcæ inclusos in mare præcipitasse: arcam autem ad insulam, ante Leucophotum, postea Tenedum de eius nomine vocatam, fuisse appulsam, cuius ille regno positus, lege sanxit, vt falsò accusantibus à tergo adstaret carnifex sublata securi: vt simul atque conuicti essent, occiderentur. à quo metuendo spectaculo dictum esse, Tenedius homo. Patæmia autem de ijs, qui terribili sunt aspectu, vsurpata.

27. *Finem visa considera.*] Apophthegmate hoc Solon ad Cræsum vsus est.

28. *Tenedius aduocatus.*] Hoc est asper. Duas enim secures in sacris donatijs venerantur Tenedij. Vnde & patæmia, Tenedia securis. Anstoteles autem ait, Tenedium regem, cum secu-

ri ius dicentem, qui iniustitiam commiserant, protinus sustulisse. Aut quod sit locus Asserina nomine in Tenedo, vbi fluniolus in quo cancrisint, qui testas superiores habeant ad formam navis distentas & securi similes: aut quod rex quidam lata lege adulteros capite puniret, idque in suo filio obseruasser. Vnde & in numismate ex vna parte securis, ex altera verò duæ facies ex vno collo ptodeuntes. Alij ideo, quod postquam talia à nouerca passus fuisset, cum securi capitalla iudicia exerceret.

29. *Terebintho insipientior.*] De fatuis ac stupidis. Est autem terebinthus, quercus.

30. *Termeria mala.*] Hoc est, magna, *πρῶτα* enim vltima vitæ dies: nempe qua vitæ finem quis sit inuenturus.

31. *In pugis,* seu vt alij, *In argutis visus.*] Est enim funiculus quidam in nauibus exiguus, qui vocatur *πρῶτον*. Sunt qui dicant, superiora foramina quæ sunt in instrumento mali, vnde veli antenna dependet, sic vocari. Alij quod mos esset, postquam adolescentes regionem lustrassent, militare quidem si bellum incideret, non tamen vnà cum alijs, sed seorsim ea in parte, vbi periculum pugne abesset. Vnde etiam illud genus militiæ per partes vociratum est. Significat autem & superuacuam actionem.

32. *Cicadam ala corripuisti.*] In eos, qui ora loquacium nequicquam obtutant.

33. *Cicada Acanthia.*] De mutis atque indoctis: neque enim illic canunt cicadæ.

34. *Quarta luna natus es.*] De ijs, qui frustra laborant. Ferunt enim Herculem quarta luna natum, Eurystheo laboriose inseruasse. Philochorus autem ait etiam de Mercurio dici posse. Herculi autem diem hunc assignatum, quod in eo ad Deos transierit.

δικάζων, τὸς ἀδικουῦντας δόκειας αἰρεῖν· ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ· ἐνθα πηγάμειον, ἐν ᾧ κἀκρίνοι πάλαινα διηρθρωμένα ἔχοντες ἔπαι πλεῖον, καὶ πλείον ἐμφορῇ· ἢ ὅτι βασιλεὺς τις νόμον θεῖς τὸς μοιχὰς ἀμφω καταβόμην· ἔπαι τῷ ᾧ ἢ ἐπὶ τῇσι τῶν. καθὼ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ' ᾧ μὲν πύλεως ἐφ' ᾧ δὲ δύο προσώπα ἐξ ἑνὸς ἀνθρώπου· οἷον ὅτι γυναικαὶ ἐπαθὲν ὑπὸ τῷ μητρεῖ, καὶ πύλεως τὸς φονεὺς ἐκτελεῖ δίκας.

29. Τερεβινθὸς αἰσητότερος.] Ἐπὶ τῷ μωρῶν καὶ αἰαδιῶν· ἔστι δὲ τρεβινθος ἡ δρυς.

30. Τερμερία κακά.] Τὰ μεγάλα· πρῶτα γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐφ' ἧς μέλλει τὸ πῆμα τῷ βίῳ ἐνέρῃσεν.

31. Τερβεία συζῆς.] Ἀπὸ τῆς φλυαρίας· οἱ δὲ φασὶ λεπιολογία· ἔστι γὰρ πελοῖον ἐν τοῖς πελοίοις λεπίον, ὃ καλεῖται τέρβειον· φασὶ δὲ πινεὶ τὰ αὐτῶν τετραμαχία τῶν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν, ἀφ' ὧν ἤρτηται τῶν ἰσθμῶν κεραία. οἱ ὅτι ἔστι ἐν τῷ ἐφ' ὧς μετὰ τὴν γυναικαὶ πεπύλεως τῆς χῶρες, στρατόνδε μὲν ἐν συμβαίῃ πόλεμος· μετὰ μὲν τῷ ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνους τῇ μάχῃ. διὸ τὸν στρατὸν καλεῖται, τὸν ἐν τοῖς μέρεσι σημαίνει· ἢ ἐπὶ τῷ ἀπάθῃ καὶ περὶ γυναικα.

32. Τετρίνα τῶν περὶ ξυνοίλῃ φας.] Ἐπὶ τῷ τῷ γέματι τῶν ἀποργαλῶσαν πολουῶτων.

33. Τίτλη ἀκαίθη.] Ἐπὶ τῶν ἀφύων καὶ ἀμύσων· οὐκ ἄδυν γὰρ οἱ ἐκείνοι πίπῃσι.

34. Τετράδι γίγονας.] Ἐπὶ τῷ ἄλλῳ πινέῳ· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλῆα τετράδι γινῇσιν· Εὐρυδὸς ἑταίρω παρρησία. φιλόχορος δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ ἑμῶν διώσας λέγει· ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἡρακλῆϊ τὸν ἡμίραν, ἐν αὐτῇ εἰς τῶν μετὰ τῶν.

41. *Cineres evitans, in carbones incidi.*] De ijs vsurpatur, qui de meliori & lauriori ad tenuiorem & viliozem statum deducuntur.

42. *Telmestia vulpes & canis.*] De Telmestia vulpe Thebanarum rerum scriptores abunde memoriz prodiderunt, sicut Chrestodemus, immisillam videlicet illam bestiam à Dijs in Cadmeos, propterea quod Cadmi liberos regno exclusissent. Ferunt autem Cephalum Deinisi filium Atheniensem, qui vxorem suam Procrin casu interemerat, canem possedisse, quem nulla ferarum effugere possët. Post eadem autem vxoris iultratium à Cadmeis, vulpem cum cane suo persecutum, quam cum propè Teumisium iam assequeretur, in lapidem & canem & vulpem fuisse conuersos.

43. *Quarta & nona luna.*] De ijs, qui natura sunt desides.

44. *Semiramidis mania, & mania Iericonthia.*] De munitis & captu difficilibus, siue admirabilibus.

45. *Iracundia flos animi infania.*] Apophthegma Apollonij Macedonis.

46. *Acesai lunam.*] De ijs, qui cunctantur & lentè quidpiam faciunt. Fuit autem Acesai gubernator Nelci.

47. *Presentem mulge, sequeris cur aufugientem?*]

48. *Manum admones.*] De ijs, qui rerum optimarum participes sunt. Mos enim quibusdam fuit, quum alij sacrificarent, ipsi hostiam contingerent ac participarent. Hinc Æschines ait, novisse tanquam illos qui vna sacrificia tangerent.

49. *Eiusdem figulina.*] De re simili, & proximè ad aliam accedente.

50. *Interdicto unde vi conueniris.*] Qui iudicio obtinuisent vt aut locum aliquem caperent aut agrum, aut ali-

41. τίφραν φάγων εἰς αὐθρακιά ἐπισιν.] Ἐπὶ τῷ δότῃ ἡτίωναν χείρωνι πεπιπνόντων κακοῖς.

42. Τελμυσία αἰλώπηξ καὶ κύων.] Περὶ τῆς Τελμυσίας αἰλώπικος. οἱ τὰ Θηβαϊκά γεγραφοῖτες, ἰκανῶς ἐστρηκασί, καθάπερ Χρηστόδημος. Ἐπιτιμωθῆναι μὲν γὰρ ἕως τοῦ θῆναι τὸ θηρίον τῶν τοῖς Καδμείοις διότι τῆς βασιλείας ἐξῆκλειον τὰς δότῃ Κάδμω γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶν τὴν Δῆν, Ἰθλυαῖον ὄντα, καὶ κύνα κυνηγῆδρον, ὃν εἶδεν διέφραγε τὸ θηρίον, ὃς ἀπὸ τῆς ἀκροῦς τῆς ἰαυτῆ γυναικα Πρόκριν, καθηρέστων αὐτὴν τὸν Καδμείων, δώκεν τῷ αἰλώπικα μὴ τὴν κυνὸς καταλαμψασσάμενος. Διὲ περὶ τὸ τῶμοσιν, λίθους γινώσκου, τὸν πικρὰ καὶ τῷ αἰλώπικα.

43. Τετραὶ καὶ νημηνία.] Ἐπὶ τῶν φύσει ἀργῶν.

44. Τείχη Σεμιράμιδος, καὶ τείχη Ἰερικύνθια.] Ἐπὶ τῷ ἀσφαλῶν καὶ δυσολῶν ἢ θυμασῶν.

45. Τῆς ἐξυθυμίας τὸ αἶθος μανία.] Ἀπὸ λωγίης μακεδόνης τὸ ποτὶ φθιγμα.

46. Τὴν Ἀκεαίαν στήλην.] Ἐπὶ τῷ ἀλαμδρόντων, καὶ βραδυώντων. ἦν δὲ Νηλῖως κυβερνήτης ὁ Ἀκεαῖος.

47. Τὴν περιέλασ ἀμειλίην τὴν φάγοντα δώκεις.]

48. Τὴν χεῖρ ἐπιβάλλει.] Ἐπὶ τῷ μετχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν ἔθους. γὰρ ἔχον πνεῖς, ἄλλων θύοντων συνειφάπτεσθαι τῆς θυσίας ἐκρινάμεν καὶ διαχρήσθαι εἴφῃ, γνωσκέν ὥστε τὰς ἐφαπτομένης τῶν ἱερῶν.

49. Τῆς αὐτῆς κεραμείας.] Ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ καὶ ὁμοειδέσιν.

50. Τὴν ἐξ ἄλλης δίκης φάγεις.] Οἱ δίκην νικήσαντες, ὥς πὶ δόξα λαβῆναι πικρὰ, ἢ ἀγρόν, ἢ πικρὰν, ἢ μὴ εἰσάμενοι, αἰτίαν.

αὐτρεχον εἰς δικαστήριον αὐτοῦ, καὶ ἐσά-
γον δικην· ἥτις ἐκαλεῖται ἐξέλιξις.
καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ δόπολαύνειν καὶ
καλύπειν ἔλεγον. οἱ δὲ δόπο τῷ ἐξῆναι τοῖς
ἐλθοσι κρατεῖν τὴν κεκτημένην.

§1. Τὴν θύραν ἔχει περὶ μύθου
ὡς περὶ αἱ πύλαι.] Ἐπὶ τῷ ἀπειθῶ-
ν καὶ ἀπειθαρχεῖν.

§2. Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγῶν, τὴν
Σκύλλην περὶ πύλαι.] Ὁμοίαν τῇ Ἐφυγον
κακῶν, εὖρον ἀμεινον. λέγουσι περὶ Σκύλ-
λης, ὡς ἦν ἐν Τυρρήνιᾳ, θηρίον τι, γυνὴ
μὲν μέλει τῷ ὁμφαλῷ, κυνῶν δὲ ἐσθλῶ-
θεν αὐτῇ περὶ σπύκασι κεφαλῇ· τὸ δ'
ἄλλο σῶμα ὅφως· παιατὴν δὲ φύσιν
ἐνοεῖν, πολλὴν ἔχει· ἡ δὲ ἀλήθεια, αὐτῇ
Τυρρήνιων νῆσι ἦσαν, αἱ ἐλπίζοντο τῇ
περίχωρῳ τῆς Σικελίας, καὶ τὴν Ἰόνιον
κάλπον· ἦν δὲ ναὺς τριήρης Ἀχαιῶν τότε,
ὄνομα Σκύλλα· αὐτῇ ἡ τριήρης τῇ λοιπῇ
τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλὰ καὶ
ἐργάζετο βρῶμα, καὶ λόγῳ ἦν περὶ
αὐτῆς πλῆρες· αὐτῇ τὴν ναυὶ Ὀδυσ-
σεὺς, σφοδρῶ καὶ λαύρῳ πόντῳ χρη-
σάμενος, διέφυγε· διηγήσατο δὲ ἐν Κερ-
κύρᾳ τῷ Ἀλκινόῳ, πῶς ἐδίωχθη, καὶ
πῶς ἐξέφυγε, καὶ πλὴν ἰδίας τῇ πλοίῳ·
ἀφ' ὧν περὶ σπύκασι κεφαλῇ ὁ μῦθος.

§3. Τὴν αὐτὴν σκιά δίδωκεν.] Ἐπὶ
τῶν σφοδρῶν δειλῶν.

§4. Τὴν ἀμίδα συνδάλει ὅτι περὶ
ταῖς.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγάλα ὅτι
χειροῦται.

§5. Τὴν δόπο Σκυθῶν ῥῆσιν.] Ἐπὶ
τῶν ὁμῶς καὶ περὶ φανῶς δόπο κρυ-
μμένων. τοῦτο γὰρ ἦν ὁ Ἀναχάρσις,
Σκύθης ὢν.

§6. Τὴν ἀρχὴν ἐδωθήσεται τῷ
λαῖ σιωπῆσαι.] Ὁ μὲν Ἀλκμαῖ-
τὸς ἔφη, τὸ τὸς ἀνθρώπους δόπο λυαῖναι,
μὴ διωαμένους πλὴν ἀρχὴν τῇ ζωῇ τῷ τι-

quid eiusmodi, neque id facere permit-
tebantur, ad iudicium recurrebant & cau-
sam suam proponebant, quæ vocabatur
ἐξέλιξις; expulsionis siue vnde vi. Veteres
enim expellere, siue prohibere, ἐξίλιν vo-
carunt. Alij verò dicunt dictum esse, quod
licet ita prohibentibus rerum possessio-
nem apprehendere.

§1. *Ostium atritum habet ut ovi-
lia.*] In hominem inhumanum & acces-
su difficilem.

§2. *Effugiens Charybdim, incidi in
Scyllam.*] Similis huic: Effugi malum, rep-
peti melius. De Scylla aiunt, in Tyrhenia
fuisse belluam, umbilico quidem tenus for-
minam, deinceps canum ipsi capita fuisse
agnata; reliquum verò naturam cogita-
re absurdum est; veritas autem talis. Fue-
runt insulæ quædam Tyrrhenorum, quæ
deprædabantur confinia Siciliæ, & sinum
Ionium, quæ habebant turrem velo-
cem, cui nomen Scylla: ea cum reliquas
naues interciperet, victum frequenter ex
ijs sibi comparabat, vnde multa de ipsa fa-
ma. Quam tamen navem, Vlysses, vento
vehementi & copioso vsus, effugit, & Cor-
cyræ Alcinoο, quomodo ipsam euitasset, ipsam
fuisse, & quomodo ipsam euitasset, ipsam
denique nauigij formam enarrauit. Ex
quibus conficta est fabula.

§3. *Vmbra suam metuit.*] De val-
de tinnidis.

§4. *Matulam sandalio obstruis.*] De
ijs, qui rebus parvis res magnas aggre-
diuntur.

§5. *Scytharum responsum.*] De
ijs, qui crudeliter & clarè respondent:
talis enim fuit Anacharsis Scythæ.

§6. *Principium non poteris cum fi-
ne connectere.*] Alcmaon hoc verbi u-
surpavit, quod homines prius percant
quam principium vitæ cum fine con-
iungere possint. Circulus enim est.

Ego autem de ijs dici puto, qui opera imperfecta & sine carentia faciunt.

57. *Toto die cribrat, qui fermentare non val.*]

58. *Leoninam pellem indue.*] Petinde est ac si dicas, esto strenuus.

59. *Salsuginem mifces, antequam pifces ceperis.*] De ijs, qui longè ante quam oportet rei quippiam parant.

60. *A matre tanquam hadus appellatur.*] Hædi enim in capilibus à matribus cognoscuntur. nam à patribus nequaquam possunt.

61. *Turbinem tibi parem impelle.*] Pro eo quod est, cum mulieribus æqualibus confuesce. Quidam à duabus mulieribus adactus, quarum altera diues erat & ipso potentior, altera verò genere nobilis, dubitans utrius maritus vocari vellet, ex Pittaco quæsiuit, utra nam vxore uteretur, illo autem respondente, ad pueros propinquorum nostrorum ito, qui turbines impellunt, ab illisque disces, qualis tibi vxor ducenda sit, ille abiens pueros inter se dicentes audivit, parem tibi impelle, quo sermone petcepto, opulentiorē dimisit, pauperioris autem quæque genere præstibat coniugio vsus est. Dicitur autem in eos, qui maiora eligunt quam facultates suæ permittunt.

62. *Orphei citharam in sermone redoles.*] Orpheus musicus fuit, Thrax genere, qui ira suauiter cecinisse fertur, ut quercus cantum eius sequerentur, & animalia rationis expertia, atque adeo lapides ac flumina. Hoc autem falsum est, & fabula. Videtur autem mihi tale quid subesse. Bacchæ furentes oues discebant in Pieria, aliaque multa violentè

λοι προσάψαι. κύκλῳ γὰρ αὐτὸν ἔγχε δ' ὅτι τῶν ἡμιπλῆ ἢ ἀπλῆ ἔργα ποιοῦντων.

57. Τὴν ἡμέραν πῶσαν σῆθαι, ὅς οὐ βούλεται ζυμῶσαι.]

58. Τὴν λεοντὴν ἐνδύει.] Ἴσον τὸ γενναίον.

59. Τὴν ἄλμην κυκᾶς, πῶς τοὺς ἰχθύας ἐλθῇ.] Ἐπὶ τῷ πᾶσι πολλοῦ περὶ ἀσκαζομένων.

60. Τῆς μητρὸς ὡς αἰχὴ καλεῖται.] οἱ γὰρ ἑρμῶι ἐν πῖσι αἰσῶσις δὲ τῷ μητρὶν γινώσκοντες. δὲ πατέρων γὰρ αἰσῶται.

61. Τὴν καθ' ἑαυτὴν ἑλαυνε.] Ἀπὸ τῶ ἴσους ἐμίλει. πῖς γὰρ Πιττακὸν ἔρετο βιάζομεν. ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μιᾶς ὅσος πλοῦσις καὶ ὑπὲρ αὐτὴν, ἣ δὲ γένος ἀξίας, καὶ δόξαν πῖας κληθεῖν αἰετ, ἥρετο πῖς γυναικὶ χρῆσασθαι, τῷ δὲ αἰετῷ, μέτρε πῶς τοὺς παῖδας τοὺς πλοῦσιον ἡμῶν τοὺς βέβαιους πῖοντες (ὅ ἐστιν οἱ σφόδροι) καὶ περὶ αὐτῶν μαθήσῃ, πῖς αὐτῷ χρῆσασθαι γυναικὶ ἀπὸ πολλῶν ἐκείνῳ, ἡ κεράσαι τῷ παῖδιον λεγόντων πῶς ἀλλήλους, τὴν καθ' ἑαυτὴν ἑλαυνε. καὶ αἰσῶμεν. τῷ λόγῳ, τὴν μὲν πλοῦσιον ἀφῆκε, τῇ ὅτι πνεύματι ἐχρήσασθαι γυναικὶ, τῇ καὶ τῷ γένος ἀξία. λέγειται δὲ ὅτι τῷ μείζονα ἢ κατὰ αὐτῶν δυνάμιν αἰρεμένων.

62. Τῆς Ὀρφείας διπλῆς κίχρας ἐν τῷ λέγειν.] Ὁ Ὀρφῆς γίνετο μυσικός, θεοῦ τὴν γῆν, ὅς λέγειται, ἐπὶ ἕτως περὶ τῶν ἁγίων, ὥστε ἐπεκτελεῖν τῇ ᾠδῇ αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ τῶν ζώων καὶ ἁλόων, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τοὺς πετρώμους. πῶς δὲ ψάλλει καὶ μῦθῳ. ὁμοίαι δὲ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαί μαγεῖσαι, πῶς δὲ διέσωσαν ἐν τῇ Πιερίας πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαιῶς ἔργα.

ἰεράζονται. περιέρχονται δὲ εἰς τὰ ὄρη,
διέπειρον ἐκ τῶν ἡμέρας· ὡς δὲ ἐμ-
ναν οἱ πολῖται, διεδίωκας πρὸς τῶν γυ-
ναικῶν καὶ θυγατέρων, μετέπειμήθησαν
πρὸς Ὀρφεία, εἶδοντο μηχανᾶσθαι, ὅν
πρῶτον κατὰγάγει αὐτὰς ἐκ τῶν ὄρων·
ὁ δὲ συντάξαί τις τῷ Διονύσῳ ἔργα,
κατὰγει αὐτὰς βακχεύσας κηπεύ-
ζων· αἱ δὲ, νάρθηκας τῆς περὶ πινυ-
σαι, κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ κλω-
νας δένδρων πανταπῶς· τῆς δ' αἰ-
θρώποιο θυμιατῆς τῆς θεασαμένης,
ἐμφαίνετο περὶ πινυτοῦ ἐξ ὕδατος κατὰ γόμῃα,
καὶ ἔφασαν, Ὀρφείας κηπεύζων ἄγει
τὴν ὕλην ἐκ τῶν ὄρων· καὶ ἐκ τῆς αἰ-
θρῆς αἰσπλάσθη.

63. Τιθωνὸς γῆρας.] Ἐπὶ τῶν πη-
λυρονίων καὶ περὶ γῆρας ἱστορεῖται
ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι Τιθωνὸς ὀπτιθυμία
πρὸς τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα με-
τέβαλλε.

64. Τίτῳνας καλῶν.] Ἐπὶ τῷ κεκρα-
γῶτων πινυτοῖς εἰς βοήθειαν.

65. Τί μ' ὠφελήσῃς; οὐκ ἔστιν ὅτι
τ' ἀλφειῶς;] Ἐπὶ τῷ μαινομένῳ πινυτοῖς
αὐτοῖς χρειώδεις.

66. Τίς ἐν κύδωνες;] Ἐπὶ τῷ φιλο-
φρόνως δεχόμενῳ τὸς ξένους, ἀπὸ κύδω-
νος Κορινθίου, φιλοξένως ἀγαθῶν.

67. Τί πρὸς τὴν Ἑρμῆν;] Ἀπὸ τῆς
πρὸς τὴν λέγον.

68. Τίς πατὴρ αἰνήσει· εἰ μὴ κακῶ-
δαίμονα τέκνα;] Ἰσως ὅτι τῶν πινυ-
τοῖς αἰδοραζήματα ὅπως αἱ ἰδίῳν
περὶ φερόντων.

69. Τίς γὰρ κατὰ πῆμα καὶ τυφλῶ
κρινωσία;]

70. Τιμὴ γεράνης.] Ἐπὶ τῶν παρ'
ἀξίαν πινυμένων. πρὸς τῷ τῷ Πυγμαίων
ἵθνη, ἐκλιπὶν· πρὸς τῷ γένει τῶν
ἀρρένων βασιλέων, ἐκράτησεν ἡ βασιλῆς.

perpetrabant, & in montes se recipien-
tes, dies aliquot ibidem sunt commo-
ratae. quas cum clues diutius expecta-
rent, malè vxoribus & filiabus metuen-
tes, accersitum Orphea rogauerunt, ut
modum excogitaret, quo illas ex monte
deduceret. Ille autem, orgiis Baccho
constitutis, illas cithara pulsata bac-
chantes deducit, quæ tunc primum serulas
& ramos omnis generis arborum habent-
es, de monte descenderunt. Viris au-
tem admiranda illa tunc videntibus, pri-
mum ligna deduci videbantur. Hinc
Orphea citharæ cantu syluam ex mon-
te deducere dixerunt. Atque inde fabula
fuit conficta.

63. *Tithoni senectus.*] De supra
modum longævis ponitur. Memoriæ
enim proditur, Tithonum senectutis
exundæ cupidine in cicadam fuisse con-
uersum.

64. *Titanes aduocare.*] De ijs, qui
aliquos in auxilium vocant.

65. *Quid mihi rhythmī ad farinas
profuerint?*] In eos, qui aliquid sibi mi-
nimè vile discunt.

66. *Quis in Cydonis adibus?*] De
ijs, qui amicè hospites excipiunt. A Cy-
done Corinthio viro hospitali.

67. *Quid ad Mercurium?*] Hoc est,
quid ad rem?

68. *Quis patrem laudet, nisi proles
sortis inique?*] Fortassis de ijs, qui ma-
iorum strenuè facta propter inopiam pro-
prietorum vendicant.

69. *Quid namque caco cum specu-
lo est commercij?*]

70. *Honos Geranes.*] In eos,
qui præter meritum honorantur.
Cum Pygæotum genti rex mæsta-
lus defecisset, regina quædam nomine
Gerana,

Gerana, apud eos rerum potita est, quam etiam diuinis honoribus, vltra quam hominem par erat, affecerunt. Vnde illa animo inflata, Iunonem, Venerem, Minervam, ne tantillum quidem cum forma sua esse conferendas dictitabar. Eamque ob causam propter iram Iunonis in auem, ad spectu turpem, protinus est transmutata. Arque etiam nunc grus cum Pygmæis bellum gerit, quod illam nimio hoc honore delato, ad insaniam perniciemque redegetint.

71. *Quis pilos pro luna totendit?*] Theocritus. in stolidos.

72. *Titanicè intuetur.*] Hoc est, horribiliter ac terrificè.

73. *Parit securitas ferociam, quando malo viro adfuerit.*] De ijs, qui rebus secundis efferuntur.

74. *Quis aberret à ianna?*] De rebus facilibus.

75. *Quis ibi?*] Rem diuinam facientes ita loquebantur, perinde ac si dicerent, Quis adest? praesentes autem benè ominantes respondebant, Multi ac boni. Hoc autem sacrificantes eo faciebant, vt si qui alicuius rei flagitiose sibi conscij essent, ex sacrificijs discederent.

76. *Quid opus Sapradora? dos.*] In eos, qui seipulis minimè digna quæ-
runt.

77. *Titanidem accolis.*] De ijs, qui Deos amant. Titanidem porò alij terram vniuersam, alij Atticam intelligunt; à Titenio quodam vno ex senioribus Titanibus, qui apud Marathonem habitabat, qui solus aduersus Deos non belligeravit, vt ait Philochorus in Tetrapoli, & Ister libro primo Rerum Atticarum.

78. *Appone iuxta aureum etiam figulinum poculum.*] Quod oporteat eum, qui feliciter agit, meminisse eorum quæ in paupertate ei acciderunt. Nam Agathocles, figuli filius, Siciliæ iam dominus

Γεράνη ὄνομα, ἥνπερ οὐ καὶ ἐκθροῦν-
τες οἱ Πυγμαῖοι, σπυνοτέρως ἢ κατ' αἰ-
θρων ἰπῶν ἡμαῖς· ὥς τῶν οὐ ἐ-
κείνη τὴν Διόνοισι ἐξημερώθη, καὶ Ἡραν
καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἀθηναῖ, ὅδε ἰκτε-
ρίαν βαλὼν περὶ τὴν αὐτῆς καλῶς
ἐκὼν καὶ χόλον Ἡρας, εἰς ὅρην αἰχρίσεν,
τὸ εἶδ'· τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡμεῖς καὶ ἐπὶ νῦν
ἡ γέρων πολυμῆτις Πυγμαῖοις· ὅτι
αὐτῶν ἐξέμηναν τῇ παύσει τιμῆς καὶ
ἀπώλειαν.

71. Τίς τρέχας αὐτ' ἐμὼν ἐπικίξα-
τι; Θεόκριτος. Πῆλ' ἢ αὐοήτων.

72. Τίτῶνδ' ἐπέκει.] Κατὰ πλη-
κτικόν, φοβερόν.

73. Τίκτην κέρ· ὕβρεν, ὅταν κα-
κῶ ἀνδρὶ παρείη.] Ἐπὶ τῇ ἐν δυνάμει
ἐπαυρομένῳ.

74. Τίς αὖ δύρας αἰμάρτι;] Ἐπὶ
τῇ ῥαδίᾳ.

75. Τίς τῆδε;] Οἱ ἀνένδοντες ἔλε-
γον, Τίς τῆδε; αὐτὴ τῆ, τίς πέρεσιν; οἱ ἡ
περόντες, ἐπὶ φημέμενοι ἔλεγον, Πολλοὶ
καγαθεῖ. τῆπ' δὲ ἐπὶ οἷον οἱ ἀνέν-
δοντες, ἵνα σωθεὶς τῆς αὐτοῦ τὴν ἀπῆλ-
εγχεῖν τῇ ἀνένδῳ.

76. Τίς ἀνάγκη Σαπράδωρα; ποῖξ.]
Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ πέριπτον αὐτοῖς ζητιῶ-
των.

77. Τίτῶνδ' ἀποικίς.] Ἐπὶ τῶν
Φιλοχῶν. Οἱ μὲν τὴν πᾶσαν γῆν, οἱ δὲ
τὴν Ἀττικὴν φασιν, διὰ Τητινίαν, τὴν Τι-
τανῶν ἀρχαιοτέραν, οἰκήσαντι· παρὶ μα-
ραθῶνα· ὅς μόνον· οὐκ ἐπράττωσιν Πῆλ'
τῆς γῆς, ὡς φιλόχωρον· ἐν τετραπὸ-
λιν, καὶ ἱερὸν ἐν πρώτῃ Ἀττικῶν.

78. Τίθεσθαι χρυσὸν κεραμικοῦ
ποτήριον.] Ὅτι τὴν δυνάμειν αὐτῶν
μνησθῆναι τὸ ἐπὶ τῇ ἐν πνεία· καὶ γὰρ Ἀγα-
θοκλῆς, ὁὗτος κεραμικός, γενόμενος ἡ κύ-
ριος Σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορεύ-
θεῖς,

θις, εἰώθει κεραμεῖα πῆρεα πῆρῃαι
 ὡς πὲρ χρυσοῦ. ἢ πῆς νέος Πηδοκύν-
 μῳ. Λεγέτω, ὅτι πιαύτω πῶν περὶ π-
 ρον, νῦν αὖτε πῶς ἀφ' αὐτῶν Πημέλειαν
 καὶ τῶν αὐδρίας.

79. τί τὸν Ἀχαιῶν δὲ πὲρ τῆς πύ-
 ρης κένεσι;] Ἐπὶ τῇ δοκιμαζόντων
 πρὸς πρᾶγμα ἀκλεσῶς, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνοι
 βύλονται.

80. τί σὺ ἀπὶ γῆ, ἵνα θήβῃς
 ἥρως γίνῃ;] Οἱ γὰρ ἐν θήβαις ἱαυτὸς
 ἀφ' ἀφ' αὐτοῦ, πολλῆς πρὸς ἡξίαν.

81. τί κοινὸν κωδὶ καὶ βαλανείῳ;]
 Ἐπὶ τῇ ἀσυνήθεις καταλαμβαίνοντων
 τόπων.

82. τί μικρῶν πύρ, μεγάλα προ-
 ομιᾷ;] Ἐπὶ τῇ μακρολογούντων.

83. τί μὴ διώκεις τὴν δόξαν, ἀλ-
 λά πᾶν;] Ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν βα-
 λανείαν.

84. τίς χρεία πυθιδρὸς κρομμύς;]
 Ἐπὶ τῇ ἀχρηστῶν.

85. τί δ' ἄλλο φωνὴ καὶ σιγὰ γί-
 ρων αὐτῶν;]

86. τίς ἐστὶ γνήσιος, τυχαίῳ εἰς
 Ἀρβέλας;] Ἀρβέλας πῆλις Σικελικῇ.
 Δι' ἀπῶνται δὲ οἱ ἐνοικεῖντες ἐκεῖσε
 ἰδοκῶν εἶναι.

87. τί τοῦ σι πυθιδρὸς καὶ ἱξίων
 κλάσθηρα.] Ὁ Τιτύς, ἡρώδης τῇ Λη-
 τῆς, καὶ ἑραδὸς ἐκράτησεν αὐτῶν δὲ τῶν
 κρηδεμένων. εἶτα Ἀρπυμὶς ἐπὶ Ἀπὸλων πῶν-
 δος ὄντος τῇ Λητῆς, καπνίσθῃσεν αὐτὸν
 ἐκ αὐτῶν. καὶ νῦν φασὶν τῷ ἄθῃ ἔχειν
 πᾶν βέλη ἐμπιπιδρῶν, καὶ κλάσθηρα ἐκ
 τῶν. Ὁ δὲ ἱξίων ἡρώδης τῆς Ἡρας, ἡ
 Ἡρα περὶ γὰρ τῇ δὲ ἀνί. ὁ δὲ Ζεὺς
 βεληθεῖς γνῶναι, εἰ ὄντως ἱξίων αὐτῆς,
 ἱξομοῖο Νεφέλην τῇ Ἡρᾷ, ἐκράτησεν. Ὁ
 δὲ ἱξίων νομίζας αὐτῶν εἶναι τὴν
 Ἡραν, συμμίγνυται αὐτῇ τῇ Νεφέλῃ.

factus, & rex renunciatus, solebat figulina
 pocula iuxta aurea collocare, juvenibus-
 que illa ostendens dicere: Quod qui prius
 figulina fecisset, nunc aurea faceret, id-
 que se industria sua & fortitudine conse-
 quutum.

79. *Quid ex Achivis indicatis ma-
 nibus?*] In eos, qui non accuratè res exa-
 minant, sed pro libitu tantum.

80. *Quare te non suspendisti, ut
 Thebis heros fias?*] Thebis enim qui si-
 biipfis mortem intulerant, multo hono-
 re afficiebantur.

81. *Quid cani commune cum bal-
 neo?*] In eos, qui loca infueta occu-
 pant.

82. *Quid in re parva longa exordia
 facis.*] In loquaces.

83. *Sequare quid nirectum, oberras
 sed via?*] In eos, qui non rectè proce-
 dunt.

84. *Quæ utilitas putridi cepi?*]
 De rebus inutilibus.

85. *Quid præter isthac vox & um-
 bra vix senex?*]

86. *Quis non futurus es, modo Ar-
 belis agas?*] Arbelæ vrbs Siciliz. Faci-
 les autem ad decipiendum incolæ eius-
 dem esse putabantur.

87. *Tity te & Ixionis supplicia
 manent.*] Tityus Latonam adamauit,
 & eiusdem amore positus est, cum ex
 mœnibus illam rapuisset: postea Diana &
 Apollo, Latonæ filij, illum sagittis impeti-
 tum occiderunt. Quem etiam nunc a-
 pud inferos sagittas illas transfixas habe-
 re aiunt, atque inde cruciari. Ixion au-
 tem Iunonis amore captus fuit, quod
 Iuno dū Ioui indicat, ille scite volens num
 teuera illam adamaret, nubem Iunoni
 adsimilat, illique antepōnit. Iunonem
 igitur essetatus, cum nube congregitur;

Iupiter verò iratus ita illum punit : in rota enim extendens illum perpetuo circumferendum affixit, sicque illà continuo circumdatus & circumactus, supplicium luit.

88. *Xenocratis caecolus.*] De ijs, quæ multum durant nec citò consumuntur. Xenocrates enim si quando vini seriam resignarer, in aquorem illud prius vertebatur, quàm ab ipso consumeretur. Obscopia quoque sua rancida facta sæpius ejiciebat. vnde etiam orta paræmia.

89. *Meliaca navis.*] De ijs nauigijs quæ valdè perfluunt. Refert Aristoteles, Hippotem in Coloniam missum, ijs qui secum nauigare volebant, imprecatum fuisse ne vnquam ipsis nauigia bene obturata contingerent, & vt semper in mulierum essent potestate.

90. *Egregium fabulatore.*] Rebus parem orationem habendam esse. Lacedæmonij Cephisophonta sese iactantem de re qualibet per totum diem posse differere, eiecerunt: apophthegma vsurpantes.

91. *Bonem volentem age.*] Hoc est, mulierem amantem redama.

92. *Patris filiulus est.*] De ijs, qui parentes rebus quibuscque opportunis imitantur.

93. *Nemo futurum effugerit.*] Veram esse paræmiam tū ex alijs tū hinc clarū est. Euechoro Babylonij imperante, Chaldaei predicunt, illum qui ex filia eius nasceretur, regnum suo ablaturum : quod quum ille horreteret (vt aliquid iocose dicam) Actisius erga filiam suam redditus est, illamque in arctissima custodia adseruauit : filia interim (vincebat enim Babylonij regis asturiam fatalis necessitas) ex quodam viro obscuro, clā concepto

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, κολάζει αὐτὸν ἕτως· τροχῷ διατείνας αὐτὸν, ἐπιήσων αὐτὸν φέροντα τὸν τροχόν, καὶ ἐστὶν αὐτῷ ἕτως αἰακυκλήμην· καὶ καθὰ φερόμενος ταύτην τὴν πτωχείαν.

88. Τὸ Ξενοκράτης τυχεῖον.] Ἐπὶ τῶν ὅτι πολλοὶ ἐξορμεόντων καὶ μὴ ἔλαττε αἰαλισκομένων· ὁ γὰρ Ξενοκράτης εἶπεν σέμενον οἶνον αὐτοῖς φέρον, ἔφθινεν ὁ οἶνος· τρεπόμενος πρὶν αἰαλωθῆναι· καὶ ὅσα πολλάκις ἔωλεν ἐξέρρηπεν· ἔθινεν καὶ ἡ πτωχεία.

89. Τὸ μελιακὸν πλοῖον.] Ἐπὶ τῷ ἄρῳ ἐσρέοντων. Φησὶν Ἀριστοτέλης Ἰπποτέην εἰς ἀποικίαν ἐκκλόμενον, τοῖς μὴ βυληθεῖσι αὐτῷ συμπαλεῖν, καθὰ ἐξοικισθῆναι, μή τι πλοῖα σταναὶ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὶ καὶ ὑπὸ τῷ γυναικῶν κρατεῖσθαι αὐτοῖς.

90. Τὸν ἀραχὶν μυθημένον.] Δεῖν τοῖς πράγμασι νοεῖν τὸν λόγον ἔχειν. Λακεδαιμόνιοι Κηφισοφῶντα εἰπόντα περὶ τοῦ τοχούτου· διωσάμενος ὅλην τὴν ἡμέραν λέγειν· ἐξίβαλον, φάμενοι τοῦτο ἀπόφθιγμα.

91. Τὸν θήλοντα βοῦν ἔλαυνε.] Ἡ γυνὴ τὴν ἀρετὴν φιλεῖ.

92. Τῷ πατρὶος ἐστὶ τὸ παιδίον.] Ἐπὶ τῶν πατρὸς ζόντων εἰς πινὰς ὁμιτηθείσθαι.

93. Τὸ μέλλον ἀδελφὸς ἐκ φύσει.] Ὅτι ἀληθὲς ἐκ τῶν πάντων ἦν δῆλον· Βαβυλωνίῳ βασιλεύοντι· Ἐυχεόμενος, Χαλδαῖοι λέγονσι, τὸν γινόμενον ἐκ τῆς ἐκείνου θυγατρὸς, τὴν βασιλείαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· τοῦτο ἐκείνου· πέφικε, καὶ ἵνα πᾶσι παῖδας εἴπω, Ἀκρίσιος γινέται εἰς τὴν παῖδα· ἰφρέρει γὰρ πικρόπικρα· λάθρα δὲ ἡ πικρὴ· ἢ γὰρ τῷ Βαβυλωνίῳ σφωπώσαν τὸ χρεῖον· τίς τῷ ὑποπληροῦσαι ἐκ τῶν

πρὸς αὐτὸν ἀφ' αὐτοῦ· τῶν οἱ φυλάσσον-
τες δὲ τῷ βασιλεῶς ἔρριψαν ἐκ τῆς ἀ-
κροπόλεως· αἰπὸς δὲ ἐπὶ τῷ παιδὸς κα-
ταφορὰ ὁ ἔντατα ἰδὼν, πρὶν ἢ τῇ γῇ
προσπαρῆσθαι τὸ βρέφους, ὑπὸ πλάτων
αὐτῷ κατανώτα ὑπέλαβε, ἔκρημνιζέ τις
κῆπὸν πινυ· ὁ πίνων τῷ κῆπῳ μελεδωνὸς,
καλὸν παιδίον θρασυμῆρος, ἐρᾷ αὐτῷ ἔ-
τρεφεν, καὶ καλεῖται Γύρραλμος, καὶ βα-
σιλεύς Βαβυλωνίων.

94. Τοῖς σίτῳ ἀπορῶσιν οἱ ὄρεβοι.]
Δήλη.

95. Τὸ πρὸς ὑπόδημα ἔραψε μὲν
Ἰστιάς, ὑπεδήσας δὲ Ἀρσαγόρας.]
Ἐπὶ τῶν σκιδνωρούτων καὶ συρραπίον-
των μηχανᾶς κλειπίζετας. Ἰστιάς,
Σάμιος μὲν ἢ τὸ γένος, φίλος δὲ
γυνέμῳ· Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλέ-
ως, εἰληφθὴ ὑπ' αὐτῷ ἐς Περσίδα· ἐκεῖ
δὲ διακώμῳ, ἐπιτίμει ἰδεῖν τὴν οἰ-
κίαν περὶ δα· μὴ ἀπολύμῳ, χα-
φει τῷ ἰδίῳ ἀνέψῳ τῷ Ἀρσαγόρᾳ, με-
λετήσας ἀπορῶσιν· καὶ πείθει καὶ πινος
τῶν ἰώνων ἀπορῶσαι· πρὸς τὴν δὲ ἕτως·
λαβὼν πρὸν εἰκέτην, καὶ τῆς τὴν κε-
φαλὴν ξυρήσας, ἐγχαράττει τῇ κεφα-
λῇ οἷον ἐβούλετο δηλωῶσαι· ἔτα μέλα-
νι ἐγκαυχτῶ τὴν χάσασθαι μελαίνει· καὶ
ἀφῆκεν ἀνενέγκειν ἑς τρεῖς καὶ με-
τὰ τὸ κομᾶσαι αὐτὸν, ἀποτίμπει· λέ-
γων τῷ οἰκέτῃ, πάλιν ἐκεῖσε ἀπορῶ-
σθαι, ἵνα αἰαγῶ· Ἀρσαγόρας δὲ
χαρμμάς. αἰαγνὸς πίνων ὁ Ἀρ-
σαγόρας καὶ μαθὼν, ἐποίησε τὴν ἀ-
πέσπιν χρεδὸν πάντων τῶν ἰώνων· ἔτα
μωθῆναι ἐς Περσίδα ὁ βασιλεύς, καὶ
σύμβουλος γίνεσθαι τῷ Ἰστιάῳ ὡς
Ἕλληνι, τί δὲ ποιῆσαι· καὶ συμ-
βηλός τε περὶ αὐτοῦ Ἰστιάου, αὐτὸν
πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἱκανὸν
εἶναι ἀγαλῶσαι τὸ πρὸς τῆς ἀπορῶσεως.

fortu parit. Quod natum fuit ob metum
regis, custodes ex arce urbis eiecerunt;
aquila autem infantis deiectionem acu-
tissime cernens, priusquam terræ allide-
retur, subiens tergo suscipit & in hor-
tum quendam portauit: ille autem qui
hoti curam habebat tam pulchro con-
specto puerulo, illum amat alitque, Gi-
galmi nomine imposito, ac Babylonijs
imperat.

94. Frumento indigentibus erui.]
Clara paræmia.

65. Hoc calceamentum consuit qui-
dem Histias, induit autem Anaxago-
ras.] In eos, qui occultissimas sutelas
instruunt arque architectantur. His-
tias Samius genere fuit, amicus
autem Darij regis Persarum effectus,
ab eo in Perside relictus est, ubi
agens partiæ ipsum videndæ deside-
rium subiit. Quum autem non di-
mitteretur, nepoti suo Aristagoræ
scribit ut rationem defectionis iniret,
persuadetque ut etiam Iones quidam
deficerent; hoc modo rem agens fi-
dum famulum capit, & capiti eius
prius deterso incidit quæ indicare vo-
lebat, deinde caustico atramento,
quæ inciderat denigrat, & capillos
rursus prouenire sinit. quos cum
ille recuperasset, eum ablegat, ei-
dem præcipiens ut illic rursus conde-
retur, quo Aristagoras litteras lege-
ret: quibus ille lectis cognitisque,
defectionem excitauit ferè omnium
Ionum: quam rem ubi rex in
Perside comperit, cum Histia tan-
quam Græco consilium init, quid
facto opus sit; ille ut se in A-
siam mittat persuadet, ut qui de-
fectionem illam posset dissoluere.

Veniens igitur Histæus in Asiam, & de re tota suspectus redditus, illa ab Artapherno Sardium præfecto audiuit. Calceum autem vocat totum tei apparatus.

96. *Viris beatis sunt trimestres liberi.*] De opulentis. Tales enim laborare nolunt; sed in lusu & delectationibus versari.

97. *Domesticum thesaurum calumpnians.*] De ijs, qui res ipsi suas traducunt.

98. *Carnem vili emptam canes edunt.*] In eos, qui ob vitandos maiores sumptus, res venum expositas deteriores emunt.

99. *Perdiciis crus.*] In eos, qui quum ad consilij inopiâ redacti sint, tamen eius sibi copiam adesse fingunt.

100. *Tunc olores cantabunt, quando graculi tacebunt.*]

ἐλθὼν οὖν ὁ Ἱστιάδης εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ὡς ὑποπτεῖται γενόμενος ὅλην τὴν πρᾶγμα μάλιστ' αὐτὸν τῶν Ἀρταφέρνην τῶν ὑπάρχοντων Σαρδίων, ἤκουσε αὐτῶν ὑποδήματα δι' ἐλάττω τὴν ὅλην καλῶς ἀποδὴν τῶν πρᾶγμα μάλιστ'.

96. Τοῖς ὀπυλῆντις τριμήν' ἐστὶ παιδία.] Ἐπὶ τῶν ὀπυλῆντων· εἰ γὰρ ὀπυροὶ κατὰν ἐβύλονται, ἀλλ' ἐν παιδικαῖς καὶ τέρεσι διαβάν.

97. Τὸν οἴκου θησαυρὸν διαβάλλει.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀποδόμων διαβάλλοντων.

98. Τὸν ὄντων κρέας οἱ κύνεις ἐσθίουσιν.] Ἐπὶ τῶν φειδῶ πλείονος διαπάνης φαῖλα ὡνία ἐσθιμένων.

99. Τὸν πέρδικον σκίλλει.] Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίας λόγους ὑποκρινομένων περὶ τὴν ψήφον.

100. Τότε ἄσονται κύνιοι, ὅταν κηλοὶ σιωπήσωσιν.]

CENTVRIA XIX.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΘ'.

1. *Crustum lignum nunquam rectum.*] Vulgaris parcermia & clara. Vsurpatur de ijs, qui incurva ligna, siue alia quæpiâ, conantur recta reddere; nihil tamen proficiunt.

2. *Tale quid Themistocles nunquam excogitavit.*] Quod Piræum ille mœnibus cinxit; aut quod sapientiæ laudem ferret. Dicitur in illos, qui ob res paruas bene gestas, vehementer se extollunt.

3. *Quod pulchrum est gratum esse.*] In eos, qui quod cōducit, solum sectantur.

4. *Ignem ventus, amorem autem consuetudo incendit.*] Socratijs

5. *Parni scaphula.*] De ijs, qui parua quæzunt. Parnus enim quidam cum scapham suam amisisset, continenter populum poscebat.

1. Τὸ σκαμνὸν ξύλον, ὃ δὲ ποτὶ ὀρθόν.] Ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀπαιτίας καὶ φανερᾶς ἀπαιτίας τῆς ἀπαιτίας καὶ ξύλου ἢ πρᾶγμα κατὰ πειρῶν ὄντων, καὶ μηδὲν ὠφελόντων.

2. Τοῖς τῶν θεμιτοκλῆς ὑπὲρ ἐσθίουσιν.] Διὰ τὸ ταχίστως πὺν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σφίσι δόξαν θεμιτοκλῆς ἀπαιτήσκατο· λέγεται δὲ τῶν ἄλλων ἐπιπορευμένων, ὅτι μικροῖς καταθώμασι.

3. Τὸ καλὸν φίλον εἶναι.] Ἐπὶ τῶν πὺν συμφορῶν ἀπαιτημένων.

4. Τὸν μὲν πῦρ ὁ αἶμα, τὸν δὲ ἔρωτα ἢ συνήθεια ἐκκαίει.] Σωκράτης.

5. Τὸ Πάρνιον σκαφίδιον.] Ἐπὶ τῶν μικρῶν ζητημάτων· Πάρνος γὰρ ἵς τὴν σκάφην ἀπαιτῶν, συνελθὼν ἤδη τὸν δήμον.

6. Τῶν

6. Τῷ μορύχῳ Διονύσῳ.] Ἐπὶ τῶν
 Ὀψίς ἢ ἀσπερσπερμένων.

7. Τοῖς στυτῇ πτεροῖς ἤλως.] Ἐπὶ
 τῇ πτῆσιν οἰκείους ἐλεγχομένων λόγοις.

8. Τοῖς κακοῖς τρεῖς τὰ κακά.] Ἡ
 περικομία σαφές· γίγνεται ὅτε τοῦτον. Φα-
 σι τὴν ἀπαραίτητον οὐκ ἐπιθυμίας
 εἰς Ἀργυρίου ἐκ Λυδίας, καὶ ἀφ' ἑνὸς
 εἰς τὰς ὕλας, τὰ μὲν πρῶτα, ὅρτυγος
 φωνὴν ἀφ' ἑνὸς, ἑξῆς δὲ ὕστερον τὴν
 περικομίαν ἐκείνην, λοιμὸς ἐγένετο, καὶ
 πολλοὶ τὴν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλυσαν
 καὶ διέλιπον οὐκ οἱ ὄντες ἐπὶ πολλῶν
 σφίγγων ἐκ ἀναστροφῆς παιδῶν, μᾶλλον
 φθίγμα ἀφ' ἑνὸς καὶ λείποντες, τρεῖς πτῆ-
 σεις τὰ κακά· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λό-
 γος, ὅτι καὶ συλλήφθητες, καὶ μόνον ἐ-
 πείσονται, ἀλλ' ἔτι φωνὴν ἀφ' ἑνὸς
 περικομίαν ἐφίσει· ἡ δὲ καὶ δὲ αὐτῶν
 ἡ κατὰ τὴν περικομίαν ἐφίσει· ἡ δὲ
 δὲ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐλθόντων ἀπαλώσονται
 τὸ πτερόν, πάλιν γίνονται ἐμφάνοι· ὁ μὲν
 καὶ τὸ φθίγμα καὶ τὴν περικομίαν ἀπο-
 λαμβάνοντες.

9. Τοῦτον χιτῶν, ὅσον ἐκ Διονύ-
 σῳ.] Ἐπὶ τῇ ἀποδοχῇ ἀξίας τυχόν-
 των.

10. Τόλμα πρὸς ἀρχή· τύχη
 δὲ τίλ· κηλῆς.] Δημοκρίτης ἐκ γνό-
 μη.

11. Τὸν οἶκον βρεχόμενον, ἔστι
 θεὸς οἰκτερός.] Καὶ αὕτη δηλώσις.

12. Τὴν κενὴν ἀσπίδα, τὴν πνεῦμα
 δίψαν· τὴν δὲ ἀνοήτως τὸ οἶμα.] ἐξ
 ἀποφθίγματος.

13. Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκες.] Ἐπὶ
 μεγάλων πραγμάτων καὶ βελανθίνῃ
 φανερῶς· δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας
 σωθήσονται· ἐπὶ τῇ κοινῇ βελανθίνῃ
 καὶ ἐπὶ τῇ ἰσχυρῇ αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κο-
 λοφῶνιοι περὶ τὴν τὴν κοινῇ ἐπὶ τῇ

6. *Morychi Bacchi.*] De ijs, qui ali-
 quid ineptē faciunt.

7. *Tuimel pennis captus es.*] De
 ijs, qui suis ipsi sermonibus conuincun-
 tur.

9. *Malis ter mala.*] Clara paræmia
 est; hinc autem nata. Ferunt attragines
 aues ex Lydia in Ægyptios transportatas,
 & in sylvas abire dimissas, primum qui-
 dem coturnicis vocem edidisse: postea
 autem ex fluuij altius fluentis eluue pe-
 sti enata, ac multis mortalibus illius
 gionis eo malo absumtis, non destitisse
 illas aues longē clarius & articulatus
 quam vel puer posset, voce vehemen-
 tius emissā dicere, *Ter malū ter mala.*
 Quin fama quoque est, eandem compre-
 hensas non solum non cicurari, sed ne-
 que vocem edere quā antea consueuissent,
 seruitute & atēiori custodia silentium
 ipsis inferente. Quod si dimittantur &
 liberās pennas extendere permittantur,
 rursum vocales fiunt, simul & voce &
 libertate recepta.

9. *Tantum ferē quantum ex Bac-
 chanalibus.*] De ijs, qui pro meritis ex-
 cepti fuerē.

10. *Rebus principium est audacia,
 perficit has fors.*] Democriti senten-
 tia.

11. *Qui domi compluitur, eius nec
 Deus miseretur.*] Estque vulgaris hæc
 paræmia.

12. *Inanes vtres ventus distendit,
 insipientes autem opinio.*] Ex apoph-
 thegmate.

13. *Colophonem imposuisti.*] De
 magnis rebus, & efficaci suffragio poni-
 tur. Duodecim ciuitates Ionie conue-
 niebant, de re communi consilium cap-
 ture, & si quando suffragia æqualia esse
 contingebat, Colophonij reliquum
 quod cætera vinceret apponebant.

Smyrnenſes enim aduenas ſecum comorantes in ſua poteſtate habebant: pro quibus etiam ſuffragium ferebant. Vnde parœmia de potentiffimo ac firmo ſuffragio uſurpatur.

14. *Fumum fugiens, in ignem incidi.*] De ijs, qui quum leuiota mala fugiant, in maiora ſe induunt.

15. *Per tenebras que apud querunt.*] De ſimplicioribus.

16. *Extra bellum ſaltarunt.*] De ijs, qui imprudentia ſua in bello victi ſunt. Sybaritas Italiz populos, nimiam deliciarum in victu ſollicitudinem habuiſſe audio, & reliquarum quidem rerum ſeriarum ignaros fuiſſe, vitam autem vniuerſam in otio ac ſumptuoſo luxu tranſegiffe. Erant ergo equi illorum edocti, tempore conuiuij numeroſe ad tibiam ſaltare. Quod quum ſcirent Crotoniataz, illis bellum intulerunt, tubam quidem & omnem vehementiorem atque adhortatorium ad arma ſonum ſilere iubentes, tibiam autem ac tibicines adſumentes. Quumque iam propinqui ad ſigittarum idum eſſent, ſaltatorium illam modulationem cecinetunt: qua audita Sybaritarum equi, ob domeſticæ conſuetudinis memoriam, tanquam in medijs conuiuijs conſtituti, vectores ſuos excutiebant, & laſciuientes tripudiabant, ac denique ordinem confundentes extra bellum ſaltabant.

17. *Canis delictum ſus luit.*] Quum ob malum ab alijs commiſſum, alij pœnas dederunt.

18. *Vellus onium ſonderi volo: ſed non crudeliter illas radi uſque ad cutem.*] Tiberij Imperatoris Romani hæc parœmia. Uſurpatur in illos qui inclementer tributa exigunt.

19. *De lente fabulam.*] Supple, loqueris. Uſurpatur, quando quis alicuius

Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας ſυναίκοις ἐκείκλυτο· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἔθηκε· ὅτιν ὅτι τῆς κεραίας καὶ βιβαίας ψήφῃ ἡ παροιμία εἴρηται.

14. Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὴν πυρῆπσον.] Ἐπὶ τῇ πικρᾷ τῶν δεινῶν φερότων, καὶ εἰς μείζονα ἐμπιπτόν.

15. Τὸ ἐν τῇ σκοτεινῇ.] Ἐπὶ τῇ ἀπλυσίῳ.

16. Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.] Ἐπὶ τῇ ἡττησίῳ ἀλόγως ἐν τῷ πολέμῳ. Συβαρίτας τὴν ἐς Ἰταλίαν τευφῆς ἀκύνῃ ποιήσαντα φρονίδα ὑπερεβάλλουσιν· καὶ τῷ μὲν ἄλλων ἐργῶν καὶ παρὰ δασμάτω, ἀμαθῶς ἔχον· πάντα δὲ τὴν ἐαυτῶν βίον διὰ γὰρ ῥασιμονόους ἐς ἀργία καὶ πολυπλείαν ἐκδιδασγμένοι γένησαν αὐτοῖς οἱ ἴπποι ἐν τῇ δωχίᾳ καιρὸν ἐρχομένων πρὸς αὐτὸν τῷ ρυθμῷ· τῇ περὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιάται, ἐπὶ λήμνῃ αὐτοῖς· σάλπιγγα μὲν ἔχοντες ἔχον σωόντων καὶ παρεκκλήσαντες εἰς ὅσῃα καποῖσιν· αὐτοὺς δὲ καὶ αὐτοὺς ἐν ἀδελφότητι, ἐπὶ ὁ μὲν ἔχον, καὶ τὸ ἔκμα ἐκικνεῖτο ἔδῃ, καὶ ἐκείνου ἐκείνου τὸ μέλος τὸ ἐρχομένου· ἐπερ ἔνθα καὶ αὐτοῖς οἱ τῷ Συβαρίῳ ἴπποι, καὶ τὴν οἴκῃ μνημῆν, ὡς ἐν μέσῃς ἔθῃς πῆς συμποσίῳ, ἀπὸ σείας μὲν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου, ἐκείνου καὶ ἐκείνου καὶ τῇ γὰρ ἄλλῃ, τὴν ἔχον σωόντων, καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.

17. Τὸ κυνὸς κακὸν ὡς ἀπίπτον.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων μὲν ἀμαρτησάντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.

18. Τὸν πόνον πεικείρατος βέλομαι τῇ περὶ αὐτῶν ἀλλ' ὅτι ἐν ἐνδύῳ δυσμενῶς ἄχρῃς ὁπιδιμείδος.] Τίς τῆς βασιλείας Ῥωμαίων αὐτῇ ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ὅτι τῇ βαρείᾳ φορολογούντων.

19. Τὸν ὅτι τῇ φακῇ μύθον.] Λέπει τὸ λέγει· λέγει ὅτι ἐν μνημῇ ἡ πῆς ὁπλῆς

πλῆς ὄντων, καὶ μεγαλύνῃ αὐτὴν ἄλλων
πρόσπρον ὑπὲρ ἄλλων λιγόντων, ἀξίων
ὄντων πολλῶν.

Τὸ τ' Ἀμαλθείας κέρως.] φιλήμονος.
Τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκῆς εἶναι κέρως.

Οἷον χρᾶφισιν οἱ χρᾶφῆς, κέρως
βοός.

Ἀργύρεόν ἐστι τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λίγῃ.

Πρὸς πῦτ' εἰ βύλοι· πάντα σοι γινήσονται.

Φίλοι, βοηθοὶ, μάρτυρες, σωοικίαι.

Τὸ γὰρ βροτέον ἀνέρι· ἐφημέρια φρονεῖ,

καὶ πρὸν ἔδεν μᾶλλον, ἢ καπνοῦ σκιά.

20. Τῷ Κροίσῳ παῖδες σιγηλέπρος.]
Κροῖστος γὰρ ἐκέκνητο ὑπὸν ἄφρωνος.

21. Τὸν τρέχοντα ἐπέθιζεν.] Πρόδηλος·
καὶ ἅτῳ δὲ τῷ φρονίμῳ.

22. Τὸ ἀγρίον σε λελάχηκεν.] Ἐν
Λιβύῃ, ὡς φασι, αἰθρουπέα Φωνῇ
ἐχρήσατο, καὶ εἶπε τὰ μέλλοντα.

23. Τὸ βασιλικὸν βοῖδιον.] Ἐπὶ τῷ
Πτολεμαίῳ βῆς ἀπίπκεν ἐξ βοείδων,
πρὸς οἷων δὲ ἀγαθῶν τὸ συμβεβημένον
λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, ἐν τῷ βασιλοῖς
μὲν πένος Πτολεμαίας προσέταξε
τρεφείας· χρῆσι δὲ τῶν, ἢ πᾶσι τῶν
θεραπείας πολλὰς ἀνέμελλον, ἢ πᾶσι τῶν
στυγνάντων ἢ πολυτεκνῶν.

24. Τὸ Δίωνος γρύ.] Οὗτος ὁ
Δίων, Ἀλεξανδρῶς μὲν ἦν τὸ γένος· ὅτι
φιλοσοφία δὲ περὶ βούτης· ἔχων δὲ
ἀδελφὸν παλαστήν, τίσιν καλόμενον,
λοιδορούμενον ὑπὸ πνικρῶν αὐτοῦ
γυναικῶν αὐτῷ, καὶ ἀκύνον ἀρρήτα ῥήματα,
ἐπακολουθεῖν καὶ ὄχλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθίγγετο,

vilioris mentionem facit, & valdè extollit,
quum tamen alij prius de alijs longè
magis dignis loquuti fuissent.

Cornu videtur esse Amalthea tibi,

Quale esse vates asserunt, cornu bouis:

Nummos ego esse deputo. num fortè habes?

Effare, namque hinc omnia obtingent tibi,

Testes, amici, res, opes domestica.

Genus diurna cogitat mortaliū,

Quamque umbra fumi cui fidentum sit magis.

20. *Cræsi filio taciturnior.*] Mutum enim filium Cræsus habuit.

21. *Currentem incita.*] *Para.* atque ita facere opottet prudentes.

22. *Agnus tuus locutus est.*] In Ægina, ut aiunt, agnus humana voce locutus est, & futura prædixit.

23. *Regia bucula.*] Sub Ptolomæo bos sex vitulas enixa est. Ptolomæus autem id quod eo omine significaretur in melius interpretatus, in regia illas omni cura ali præcepit. Vfus erit paræmiz aut de ijs qui multo cultu digni habentur, aut de felicibus seu fecundis.

24. *Dionis gry.*] Fuit hic Dion Alexandrinus genere, philosophia celebris, habens fratrem palæstriem, Topfium nomine, conuicijs autem à quodam aduersationum impetitus, ab eoque audiens verba quædam minime offerenda, multitudinem interim numerosa illum secutente, ipse quidem nihil respondit. sapien-

sapientiz quam in se continebat præceptum obseruans: in domus autem suæ vestibulo iam constitutus, & nihil præ sese iracundiz ferens, ad iuuenem qui se lacessiuerat ait, Ne gry quidem. Ille autem præ animi desperatione seipsum suspendit.

23. *Quod est in corde sobrii, est in lingua ebrii.*] De ijs, qui ebrii veritatem loquuntur.

24. *Philoxeni non.*] De ijs, qui vehementer aliquid negant. Philoxenus Cytherensis fugiens lapidinas, in quas Dionysius tyrannus illum coniecerat, quod tragædias eius laudare nolle, Crotonæ Italiz vrbe agebat. Quo intellecto Dionysius, vt se Syracusis listeret petebat. Ille autem accepta charta, & in medio eius, dictionem, & hoc est, non, minori caractere conscribens, propè eandem aliam, maioribus litteris eiusdem formæ exarauit, iisdemque totam chartam implens, illam Dionysio misit: ostendens quod ille abs se fieri vellet, id se ei læpius ac vehementer negare.

27. *Pafes semibolus.*] Pafes ille mollis fuit, magica arte excellens. Quoties enim semibolum daret, toties apud se eundem reperiebat.

28. *Præus pelagus vitæ ferret quam hoc fiat.*] De impossibilibus.

29. *Hipparchi murus.*] De rebus magnæ impensæ. Hipparchus enim, Pisistrati filius, circum Academiam murum construxit, in quem Athenienses multum sumptus facere cōegit.

30. *Hylam inclames.*] De ijs, qui frustra laborant ac vociferantur, quod Hercules ex nauī Argo descendens, Hylam postquam disparuisset quæsiuit, nec inuenit.

31. *Consilium quidem Dei fuit, falsum autem meum.*] Hoc enim lepidiori sermone reipub, præfati vtebantur,

καταπελόμενον, πὲρ τοῦ σοφίας ἐπὶ ἀγγελοῦ μαθητῶν. ἐπεὶ δὲ τῶ ἰδὶα πολὺν τοῦ γειόμενον. Ἐ μὲν οὖν ὁρῶντες ὑπομείνας, ἦντι πρὸς τὸν νόον, ὅδε γὰρ ὁ δὲ ἀνυμῶσαι, ἀπὸ γὰρ.

23. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τῷ ἡφιστῶ, ἐν τῇ γλώσσῃ τῷ μεθύοντι. Ἐπὶ τῷ ἐν μέθῃ τῷ ἀληθῶς λεγόντων.

24. Τὸ φιλοζῆλον. Ἐπὶ τῷ μεγάλως ἀνυμνῶν. φιλοζῶν. ὁ Κυθήρας διαφυγὼν τὰς λαπιδίνας, εἰς αὐτὸν ὁ Διονύσιος ὁ τύραννος ἐπέβαλεν, ὅτι ἐπεινοῦσε τὰς τραγῳδίας αὐτῷ, διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῇ Ἰταλίας. πηρόμενος. ὁ Διονύσιος, ἡξίς αὐτὸν εἰς Συρακῆσας ἐπαρξάμενος. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν λαβὼν χάριτι κατὰ μέτρον χεῖρας μικρὸν &, πρὸς τὸ πλεονέκτην καὶ πλεονέκτην ὡς πὲρ ὅλημα πλεονέκτην καὶ πλεονέκτην τῶν πλεονέκτων τὴν χάριτι, ἐπειμύεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλὰ καὶ μεγάλα δυνάμει.

27. Τὸ Πάσης ἡμιώβολον. Οὐδὲ τῷ μαλακὸς ἢ ὁ Πάσης ἡμιώβολον διενεχόμενος. πὲρ γὰρ ἡμιώβολον διδόναι, παρ' ἑαυτῶν πάλιν δέλεσται.

28. Τὸ πύλαγρον. πρὸς πρὸν οἷον ἄμπελον, ἢ πὲρ πὲρ γινέσται. Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτων.

29. Τὸ Ἰππάρχου τεῖχος. Ἐπὶ τῶν δαπανητῶν πραγμάτων. Ἰππάρχος γὰρ ὁ Πισιστράτης, περὶ τῷ Ἀκαδημίας τείχεος ἀποδόμῃσιν πολλὰ τὰς Ἀθηναίους ἀναγκάσας ἀναλώσας.

30. Τὸν Ἰλίου κραυγῆς. Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγάζοντων. ἔπειτα τὸν Ἰλίου ἀφαιρῶν γενέμενον, Ἡρακλῆς δόποιας τῆς νεῶς Ἀργεῖς, ζητήσας ἐχ' ἔναι.

31. Τὸ μὲν νόημα τῷ θεῷ, πὲρ δὲ κλίμα' ἑμὸν. Οὕτως γὰρ οἱ δημαγωγοὶ

γὰ ἀσείδημοι ἔλαζον· ὁ μὲν θῆες ὑπέβαλεν, ὁ ἐρασείμῳ ὅ· δέ, ἐγώ.

32. Τῷ Διὶ σὺν σάνδαλον.] Ἐπὶ τῷ μεγάλῳ δὴ πᾶσι περὶ βαλλομένων καὶ καινῶν.

33. Τὸ καινοῦ τῆς θῆς Φέρει.] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι αἱ γὰρ ἀγνοαὶ ἔφερον.

34. Τὸ Δωδοναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούμενων.

35. Τῷ Βάυνος χορῶν.] Ἐπὶ τῷ ἀπαλυσέρων καὶ ἀμαθῶν. περὶ οὗτον ὁ Βάυν κακὸς ἐπίειπε τὴν μαθητῶν.

36. Τὸν ἐν κάλυξιν καθήμερον εἶρεν χεὶρ σιφάνης.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀργουμένων.

37. Τὸ Ἐπιμενίδειον δέσμα.] Ἐπὶ τῶν δοσόντων· κατὰ τὴν γὰρ τῶν Λακεδαιμόνων τῶν.

38. Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμῷ γένει ἀρχεται· τὸ δὲ σὺν ἐν σοὶ πεύεται.] Παρὰ πλῆσιν αὐτῷ· Ἐμοὶ μὲν τὸ γένος αἴμων· σὺ δὲ τῷ γένει· Ἰφικράτης σκυποτίμης ὑδὸς πρὸς Ἀρμόδιον τὸν τῷ πελαῖα Ἀρμόδιος δόξονον, εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λειδωρέμενον, ἔφη τῷδε.

39. Τὸ Φρυγίαν πάλαισμα.] Κατὰ τῷ πατέρωτι σφιζομένων· περὶ δὲ τῆς γὰρ ἔτι γένεσι τῷ Λακεδαιμονίων.

40. Τῷ Μίδα παλῶν, καὶ Κροίσῳ ἐκωήσῃ.] Ἐν ὑπερβολῇ αὐτῶν.

41. Τερῶν.] Δίδυμός φησιν, ὅτι παροιμία ἐστὶν ὅτι τῶν ἀρμοζομένων καὶ σμυνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὴν ἐκαστία· Ἰσοκράτης δὲ φησιν, πόλιν εἶναι ἐν Θερσίῳ.

42. Τῷ σελίνῳ δέται.] Ἐπὶ τῷ ἰατρικῶς νοσημάτων· ἔστι γὰρ εἰς αὐτῶν σελίνους καὶ μνήμας.

43. Τὸν ζυνοῦται ἀντιζύνει.] Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ ὠφελούτων πινά· ἀπὸ μετὰ φρεσὶ τῶν ὄντων· ἀλλήλους γὰρ ἀντικνηθῆσιν.

pro eo ac si dicerent, Deus quidem rem iussisset, ego autem confeci.

32. *Iouis sandalum.*] De ijs, qui magna quædam ac noua proponunt.

33. *Canistrum Deæ fert.*] De puris castisque. Tales enim canistra ferebant.

34. *Æs Dodonæum.*] In garrulos & multum loquaces.

35. *Ex Baynis choro.*] De simplicioribus atque indoctis. Quod Bayn ille malos discipulos redderet.

36. *Inter calices sedentem coronam plectere oportet.*] De ijs, qui non sunt ociofi.

37. *Epimenidia cutis.*] De reconditis. Adferuabatur enim illa Lacedæmone.

38. *A me quidem familia mea incipit, tua autem in te definit.*] Proxima huic paræmia: Mibi quidem genus ignobile est, tu autem generi tuo. Ephicrates cædonis filius, Harmodio, vni ex veteris Harmodij posteris, ignobilitatem sibi exprobranti, hoc modo respondit.

39. *Phrynichi commentum.*] In eos, qui aliquid vafre comminiscuntur. Proditor enim Lacedæmoniorum ille fuit.

40. *Mida opes, & Cræsi, & Cynæra.*] Per hyperbolen dicimus.

41. *Torone.*] Didymus ait paræmiam dici, de ijs, qui seipfos componunt & pulchre comparant contra aduersā. Isocrates autem, urbem in Thracia esse, ait.

42. *Apio indiget.*] De periculose agrotantibus. Solitum enim apio monumenta vestire.

43. *Scabentem mutuo scabere.*] De ijs, qui se mutuo aut lædunt aut iuuant; translatione ducta ab asinis, qui se inuicem scabunt.

44. *Seneſta ut ara incommodorum eſt omniū. Huc cuncta ferri, his occupatam cernere eſt.*] Antiphanis.

45. *Meum refert mihi ſomnium.*] De ijs, qui quæ alijs acciderunt, eadem paſſis narrant.

46. *Seruus quidem neceſſitas lex eſt, liberis autem lex eſt neceſſitas.*] Demadæ.

47. *Veritatem reticere, aurum eſt ſepelire.*] Alterius cuiuſdam.

48. *Mortuo ne maledicas, ſed beatum pradica.*] Chilonis.

49. *Tragicum Theocrines.*] De ijs, qui ſycophantas agunt. Demotheſenes oratione pro Cteſiphonte, Aſchinem conuicijs inceſſens, Theocrinem Tragicum appellat, ſycophantam illum dicere volens; qualis iſte fuit, ut conſtat ex oratione contra Theocrinem: ſive illa Demotheſenis ſive Dinarchi ſit.

50. *Extremum curriculum obis.*] De ijs, qui animam agunt.

51. *Triceps Mercurius.*] Quod oratio plurimum poſſit. Alij autem tricipitem illum eſſe aiunt, quod vias commonſtret, ſubſcriptionemque habeat, quo hæc, aut illa ferat: fortè etiam quod ad linguſulas ſingula capita haberet. Mercurium autem tricipitem, Proclides Hipparchi amator, ur Philochorus ait, dedicauit.

52. *Trochilus crocodilo medetur.*] De ijs, qui ob merum potentioribus obſequuntur, à quibus tamen ipſi quoque vtilitatem percipiunt. Crocodilus hians natat, vnde ſanguifugæ natanti in os incidunt. quod quum ſciat, trochilo medico indiget. Eſt autem trochilus, auis paludibus gaudens, & apud fluminum ripas oberrans; obuijs quibuſque eſcis collectis ſeſe pascens. Crocodilus autem plenus ſanguifugatum, ad ripam prodians, adverſum ſolis radios hiat. cui trochilus immiſſo roſtro ſanguifugas

44. Τὸ γῆρας, ὡς περ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· πάντ' ἐς ἰδὼν γὰρ εἰς τὴν κατάπιθνύται.] Ἀντιφάνης.

45. Τὸ ἐμὸν ἐμὸι λέγεις ὄναρ.] Ἐπὶ τῷ τὰ ἑτέρους συμβαίῃ, πρὸς τὴν πεπινθῆκες διηγεμῶν.

46. Τοῖς μὲν δ' ἄλοις ἡ ἀνάγκη νόμου, πῶς δὲ ἐλευθέρους ὁ νόμος ἀνάγκη.] Δημάδης.

47. Τὸ σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρυσὸν ἐστὶ θηπέειν.] Ἄλλης ἑνὸς.

48. Τὸν πηλοῦ τῆς τῶ μὴ κακολόγη, ἀλλὰ μακάρεζε.] Χίλωνος.

49. Τραγικὸς Θεοκρίνης.] Ἐπὶ συκοφαντῶν. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, λοιδοροῦ μέμος· Ἀιχίνη, Φησί, Τραγικὸς Θεοκρίνης, πῶς πῶς· ὡς ἐστὶ δῆλον ἐκ τῆς κτ' Θεοκρίνης· ἦτι Δημοσθένης εἰπὼν, ἦτι Διφάρεχος ἕτος ὁ λόγος.

50. Τρέχει τὴν ἰσχάτιν.] Ἐπὶ τῶν τῷ λοῖδι πλείοντων.

51. Τραχέφαλος Ἑρμῆς.] Παρόντι ὁ λόγος μέγιστος ἰσχύει· οἱ δὲ φασιναὺ τὴν τραχέφαλον, ὡς διδάσκοντα τὰς ὁδούς καὶ ἔχοντα ὑπογραφήν, πᾶ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός, πᾶ δὲ ἐκείνη· ἵσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἐστὶ δὲ ὁ ἀναθεὶς τὴν τραχέφαλον Ἑρμῆν, ὡς φιλόχορος φησι, Προκλείδης ὑπάρχων ἐραστής.

52. Τροχίλος θραπύλλης κρακοδύλον.] Ἐπὶ τῶν φέροντων πρὸς κρείττεσι θηλοῦντων, ὅμως καὶ αὐτῶν ὑπὸ ἐκείνων ἀφελγμῶν· ὁ κρακοδύλος νήχεται τὴν ἄμα καὶ κέχνην· ἐμπιπίουσιν ἢν αἱ ἐδύλαι καὶ λυπῶσιν αὐτὴν· ὅπερ εἰδὼς ἵαται δεινὴ τῷ τροχίλῳ. ἐστὶ δὲ ὁ τροχίλος, ὅστις τὴν ἐλεῖων εἰς τὸ πρὸς τὴν ὄχλην τὴν ποταμῶν ἀλάττω, καὶ ὁ, ἢ αὐτὴν παρεκλίνων, εὐόσκειται· πλήρης ἢν ἐδύλων γενόμενος ὁ κρακοδύλος, ὅτι τὴν ὄχλην περιλθὼν, καὶ τὴν ἀκτῖνα κέχνην· ὁ πῶν τροχίλος ἐκβα-

ἐκβαλὼν τὸ ράμφος, ἔξαγγ' πὰς περ-
αρημύρας· καρτερὴ δὲ ὠφελιμὴ ὁ
κροκόδειλος, καὶ ἀστερμῶν καὶ ἐμὸν ἔχον
δεῖπτον ὡς ἐδεύλας· ὁ δὲ οὐρανός· καὶ τὸ
μυθεῖ ἀδικήσας τὸν τροχίλον, λογίζεσθαι οἱ
μυθεῖς· καὶ μύθῳ ἡ καὶ ὑπὸ πᾶσι τῶν κρο-
κοδείλων, ἵππευθλόνες ἐχιδνῶν καὶ ἐμ-
φὺς τῇ δέσῃ, πολλὰ κῆς ἀπὸ πρὶν αὐ-
τῶν· ἀλλ' ὅρα τροχίλος ὑπεραρεμπῶν
τῷ τροφέως, βοᾷ καὶ παύει κατὰ τῆς
μυθῆς αὐτῶν, καὶ ἀνίστησι, καὶ περὶ τὸν ἐχ-
θρὸν ὑποθίγει.

53. Τρεῖς ἐξ, ἡ τρεῖς κύβοι.] Οἱ μὲν
τρεῖς ἐξ, νίκη· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενό.

54. Τριτογενίας ἔφυ παῖς.] Ἐπὶ
τῶν ἐσδόξων καὶ φρονίμων· λέγεται δὲ
Τριτογενίας ἡ Ἀθηναῖος, ὅτι ἐκ τῆς η-
δύς καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῆς κεφαλῆς
τῷ Διὸς ἐξῆλθεν· ἡ ὅτι τῷ Διὶ τῶν
τῶ πατρὶος Λιδυκῆς ἐγενήθη, φθινούσῃ
τῇ γῇ, ὡς καὶ Ἀθηναῖος ἀγνοῖ· ἡ ὅτι
μυθεῖ Ἀρετῆν τῇ γῇ καὶ Ἀπάλλαν ἐγεν-
νήθη· ἡ ὅτι τῇ γῇ κεφαλὴν Ἀθη-
ναῖος ἐλεγει· ἡ ὅτι τρία γίνετα ἐξ αὐτῆς,
ἃ πάντα καὶ ἀνθρώπινα συνείχον· τρία
γὰρ ἐπὶ δέσποτα ὅντων ἀπαντα γίνετα, ἡ
κατὰ τὸν νόμον, ἡ τῶν ἀνάγκης, ἡ τῇ
πνὶ ἐθε πνί.

55. Τελετα κρατῆρες ἐγούσω.] Ἐπὶ
τῶν μεμνημένων τῶν πλεονέκτη καὶ σωτη-
ρωδέστερα· τρεῖς δὲ ἔσαν κρατῆρες· καὶ
τὸν μὲν πρῶτον ἔλεγον Ὀλυμπίαν· τὸν
δὲ δεύτερον Ἡρώων· Πλάτων ἐν πολι-
τεῖα, τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶ τῷ σω-
τῆρι καὶ Ὀλυμπίῳ ἐλέγαντο τῷ τριτῷ,
ἡ ἐπιπλὴς θυσία, ἐκ σὸς, κερῖ, ἐτρε-
γυ· ἐφυλῆς μέρ· τῇ πνι.

56. Τρεῖς ἐν τῷ βίῳ ἐλέγαντο, ὡς περ
οἱ Δαρδανεῖς.] Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν· οἱ
γὰρ Δαρδανεῖς Ἰλλυρικὸν ἐθν· ὅπως,
τρεῖς ἐν τῷ βίῳ ἐλέγαντο· ὅταν ἐγεννῶντο,

educit, idque crocodilus quietè suffert,
ob vitilitatem suam. Et ille quidem pran-
dium habet ipsas sanguifugas: hic autem
ab eo iuuatur. Cui proinde hanc mercedem
rependit, ne quid in trochilum in-
iustè committat. Crocodilo autem iacenti
ac sterrenti ichneumon insidiatur, &
collo eius inhaerens saepius ipsum suffo-
cat. Ceterum trochilus pro suo nutri-
cio vigilans, clamat, & naribus ipsius
verberatis, excitat, inque hostem suum
instigat.

53. *Ter sex aut tres tessera.*] Ter
sex victoriam desoriabant, tres autem
tesseræ inanes erant.

54. *Tritogeneia puer est.*] De pra-
claris & cordatis. Dicitur autem Mi-
nerua Tritogenia, quod ex utero, ex
matrice, & ex Iouis cerebro prodijt. Aut
quod apud Tritonem Lybiae fluvium na-
ta sit, tertio die lunæ decrescens: quo
die etiam Athenienses festum eius agunt.
Aut quod post Dianam & Apollinem, tertia
in lucem edita sit. Seu quod trito
Atheniensis caput vocarent, quod tria
ex illo oriantur quæ res omnes humanas
continent. Tria enim sunt quæ rerum
omnium dominium tenent, & per quæ
vniuersa fiunt, aut lege, aut necessitate,
aut tertio denique consuetudine qua-
piam.

55. *Ex tertio cratere gustasti.*] De
ijs, qui perfectissimis ac saluberrimis sa-
cris iniati sunt. Tres autem fuerunt cra-
teres, quorum primum quidem Olym-
piorum Deorum esse dicebant, secundum
Heroum ut Plato in Republica, tertium
Ioui Hospitatori Olympico seu Olympio
dedicatum. Vocabatur & τριτὸς, seu ter-
tio, sacrificium perfectum, ex suc, arietē,
& hirco constans. Fuit & τριτὸς, pars ter-
tia tribus.

56. *Ter lotus est in vita ad instar
Dardanum.*] De parcis. Dardanes enim
Illyrica natio, ter dumtaxat in vita
lauabantur; quando nascerentur,

ζωνται, ἔ τῃ ὀψὲ τῆς ὀρχήσεως κηλουῦ-
ται· καὶ παρῴσιν ἐγγυτέρω· οἱ δὲ ὑπα-
ναχωρεῖσιν ἡσυχῇ καὶ βαδῖν· ἔνθα δὴ πε-
ταῖς δειλαίαις, περικεῖται δίκτυα ἐκπι-
πτασμένα, εἴτα ἐμπήκισιν εἰς αὐτὰ καὶ
ἀλίσκονται· λέγει Λεωνίδης ὁ Βυζάντιος,
ἰχθύων φύσεως τι καὶ κλέσσεως ἀπέρων
ἀνθρώπων ἀρπάζουσιν ἐκ δικτύου τετυγό-
να· αἷτο ἢ ἄρα ὁ δυσυχὴς, ψῆτιαν εἴ-
ναι· φέρονται ὡς εἶχεν, ὅππῃ κελπον βα-
λεῖν καὶ βασιζέιν· ἵνα λάβῃ, ὡς τι ἀγαθὸν
δύον· εἴτα καὶ εἰς ἐμπλήν καρδαλίον
ἐαυτοῦ ἐχθ' ἀρπαγμα· ἡ δὲ ἄρα ἤλκη
πεζοδρομῇ, καὶ παῖς τῷ κέντρῳ διέρεσσε,
καὶ ἐξέχεε τὰ δυσυχῶς κλέπται τὰ πωλάγ-
χνα, καὶ ἐκείτῃ πῶς τῇ τετυγόνι νεκρὸς ὁ
Φῶρ· ἐταργῆς ἐλεγχῶ· ὧν οὐκ εἰδώς
ἐδρασε.

62. Τραχὺς πόνηκε.] Ἐπὶ τῶν
παρ' ἀξίαν στυμνομενῶν.

63. Τροχὸς πᾶ ἀνθρώπινα.] Ἦγυν
ὁμοπέτολα.

64. Τελκέφαλε Γηρυόνη.] Ἐπὶ τῶν
θηρολογημάτων· Φασὶ γάρ Γηρυόνην, ὡς
τρεῖς κεφαλῆς ἦν· ἀδιώατον δὲ, σῶμα τρεῖς
κεφαλῆς εἶχεν· ἦν δὲ πτόνδε τῆς πόλεις
ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Τελκαρηνία
καλεῖσθαι· ἦν δὲ Γηρυόνης ἐν ταῖς τῆς αὐ-
θρώπις ὀνομασίαις, πλάττω τι καὶ ἄλλοις
διὰ φέρων· εἶχε ἢ βοῶν ἀγέλην θαυμα-
σὴν· ἢ φ' ἦν ἐλθὼν Ἡρακλῆς, αὐτοποιῶ-
μενον Γηρυόνην ἔκτανεν· εἰ δὲ θωμάριοι πε-
λελαυνομενῆς τὰς βῆς, ἐθαμάζον· ἦ-
σαν γάρ τὸ μὲν μέγας, μικροί· ὅππῃ δὲ
κεφαλῆς ὅππῃ τῇ ὁσφύϊ, μικροὶ ἔσται,
κέφαλα ἔχ' ἔχουσιν· ὅσῳ δὲ μακρὰ καὶ
πλάτια· πῶς τὰς πωθνομενῆς ἦν
ἐλεγον· πνεῖ, Ἡρακλῆς πύπταις περὶ ἡλα-
σεν, ἄλλας Γηρυόνας τὰ Τελκαρηνῶν· πνὲς
δὲ ἐκ τῆς λεγομένης ὑπέλαβον, αὐτὸν
τρεῖς εἶχεν κεφαλῆς.

stantur, & adspecta eiusmodi saltatio-
ne demulcentur, propiusque accedunt,
quum intetrim hi senium taciteque sese
subducant ad eum locum, ubi retia an-
te escas expansa iacent: in quæ illæ mox
incidentes capiuntur. Leonides Byzan-
tius refert, quendam piscium naturæ ac
discriminis ignarum, cum turturem ma-
rinam, seu pastinacam, ex reti sumptuisset
(putabar autem miser lingulacam esse)
illam in sinu coniecisse, eoque pacto ne
res manifesta fieret abijisset; tanquam bo-
ni nescio quid, & lucrosam sibi in ven-
ditionem futurum inuenisset: illam autem
compressam, præ dolore quem patieba-
tur, immisso stimulo hominem rupisse,
miserique viscera effudisse, sicque apud
pastinacam suam furem illum mortuum
iacuisse; manifesto indicio quidnam per-
petrasset nesciuisse.

62. *Simius Tragicus.*] In eos, qui
nullius alioqui dignitatis, gravitatem se-
ueritatemque sibi adfingunt.

63. *Trochus res mortalium.*] Sci-
licet quæ mutabiles.

64. *Triceps Geryones.*] De ijs, qui
effertatis sunt animis. Aiunt enim Geryo-
nem tricipitem fuisse, quod fieri nequit,
ut vnum corpus tria capita habeat; tale
autem quid fuit. Urbs est Ponto Euxi-
no Tricarinia appellata. Fuit autem Ge-
ryones inter homines tum celebris, opi-
busque atque alijs rebus antecellens,
qui & boum admirabilem gregem ha-
buit, quem Hercules inuadens, Geryo-
nem illi propugnantem occidit. Porro
qui videbant boues circumactas, admira-
bantur: nam habitu quidem parvæ erant, à
capite usque ad ilia & insuper parvæ & simæ,
cornua non habentes; cæterum ossa longa
lataque. Rei autem quidnam id esset in-
terrogantibus, quidam responderunt,
Herculem Geryonis Tricareni boues ab-
egisse. Vnde nonnulli ex eo dicto, Ge-
ryonem tria capita habere sunt suspi-
cati.

65. *Talpa cecior.*] Animal hoc oculis caret. Ait autem Stesimbrotus à terra excaecatum fuisse, quod fruges corrumpere. Habet enim dentes maxime noxios, rostrum instar mustelæ, pedes instar vrsi.

66. *Typhone multiplicius.*] Typhon fulmine ictus à Ioue fuisse fertur. Dicitur etiam, Typhone magis varium.

67. *Cacum somnium.*] De fallacibus.

68. *Typhogeron.*] De senibus fastu vecordibus.

69. *Qui amat, circa rem amatam cæcus redditur.*] Platonis dictum.

70. *Cacutiunt aures tibi, mens, lumina.*]

71. *Audere multa, ut multa peccentur facit.*]

72. *Vernalibus folijs plures sunt syncophantæ.*]

73. *Quæ consequi non possis, ne agrediariis.*]

74. *Pulchrorum etiam autumnus pulcher est.*] Euripides pulchrum Agathonem in conuiuio amplexus, etiam barbescentem deosculatus, Amici, inquit, ne mirum id vobis videatur. Deinde proverbiale illud dictum adiecit.

75. *Nam laborantem etiam Deus iuuat simul.*] Euripidis sententia.

76. *Ficulno folio anguillam.*] Asperum enim ficulnum folium, anguillæ autem lubricæ: ad comprehendendas igitur illas aptum.

77. *De asinis mihi non est curæ.*]

78. *Plurimum calculus vincit.*]

65. *Τυφλόπρος ἀσπάλκος.*] Τὸ π τὸ ζῶον ἔχει ὀφθαλμούς· Φησὶ δ' αὐτὸ Σπείμυθρος ὑπὸ τῆς τοφλῶσθαι. Διὰ τὸ φθέρειν τὰς καρπύς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μισρωμένους, καὶ ῥύγχος ὡς περ γαλῆς, καὶ πίδαας ὡς ἀρκτός.

66. *Τυφῶν* πολυπλοκάπρον.] Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνώθηναι ὑπὸ τοῦ Διὸς· τὴν πικυλῶτερον.

67. *Τυφλὸν ἔνειρον.*] Ἐπὶ τῶν ἀπυτηλῶν.

68. *Τυφογέρων.*] Ἐπὶ τῷ τυφομαγῶν γερόντῳ.

69. *Τυφλότιμ* παρὶ τὸ φιλέμερον ὁ Φιλῶν.] Πλάτων τὸν ἔφη.

70. *Τυφλὸς* ἔστι ὥπερ, τὴν π νῦν, ἔστι ὁμματ' ἢ.]

71. *Τὸ πολλὰ πολμαῖν, πολλὰ ἀμαρτανῶν ποιῆ.*]

72. *Τῶν ἱερῶν φύλλων πλείονες εἰσιν οἱ σνοχφαίτιμ.*]

73. *Τῶν αἰεφίκτων μὴ ὀπχίει.*]

74. *Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν ἐστίν.*] Εὐρυπίδης τὴν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβανῶν ἐν τῷ συμποσίῳ, ἔκατο Φιλῶν ἤδη γεννηθέντα, πρὸς τὰς φίλους εἶπε, μὴ θυμιάζητ' τὴν περιμυῖδας τῶν εἰπῶν.

75. *Τῷ γὰρ πονῶντι καὶ πρὸς συλλαμβανῆ.*] Εὐρυπίδης ἡ γυνὴ.

76. *Τῷ θείῳ πλὴν ἑγχείλιω.*] Θείον τὸ φύλλον τῆς συκῆς. Τραχὺ γὰρ ἐστὶν αἶ δι' ἐγχείλους ὀλισθηραί· πρὸς τὸ λαμβανῶν ἐν αὐτῇ, κατὰ κληλον.

77. *Τῶν δ' ὅταν ἔμοι μέλει.*]

78. *Τῶν πλείονων ἡ ψήφος νικά.*]

Υ.

Υ.

79. Υ "βρεν ὑβρεν ἔκπε, καὶ
ψύγον. ψύγον.]

80. Ὑγραὶ νύξ.] Ἐπὶ
τὸ συμβαινόντων χαλεπῶν.

81. Ὑγίειν Κρότων.] Ἐπὶ τῷ
πάνυ ὑγιαίνοντων.

82. Ὑβρεν πὶ πικτεν πολῶν, ἢ φθ-
δὼ βίαν.] Ἐυραπίδα.

83. Ὑβρεν καὶ οὐκ ὀποκαλύπτειν
αἰώμασι φίλοις τῶν φίλων.]
Μενανδρῶν.

84. Ὑβρεν μικρῶν κρατῶν, φύ-
σις αἰμαίνων.] Ἀλλὰ πῶς.

85. Ὑδρας κεφαλὰς τίμνεις.] Ἐπὶ
τῷ ἀμυχανῶν. ἱστορεῖται γὰρ ὅτι Ὑδρα, ὡς
ἐν τῇ Λέρῃ ἦν, ἔχουσα κεφαλὰς ἑκατὸν·
ὡς δ' ἐξ ὀπίσθου ἔκλυον αἰσίνων·
καὶ ὅτι ἑκατὸν φονεύει αὐτὴν, καὶ εἰς
μάχην ἐκείνην καὶ τίμνων πᾶς κεφαλὰς
αὐτῆς, μίαν καὶ ἀποκτείνει, πολλὰ αὐτὴν
τοῦ καὶ οὐκ αὐτὴν νικῆσαι αὐτῆς ἀνέφαι-
νεν· εἰ μὴ Ἰολαὸς, τυχεύων ἐκείνῃ, πᾶς
κεφαλὰς κεφαλὰς ἀποκτείνει· τοῖς
δ' εἰς αὐτὴν γενέσθαι, μάταιός ἐστι. τὸ
δ' ἀληθὲς ὡς ἔχει. Λέρῃ ἦν βασι-
λεῦς· ὡς δὲ πάντες οἱ ἀνθρώποι καὶ
κῶμας· ἦσαν δὲ βασιλεῖς ἐφ' ἑκάστην
χωρίων τῶν. Σθένης δὲ ὁ τῷ Περ-
σέως, ἔχει τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπία-
τον, πᾶς μυκήν. Ὁ δὲ Λέρῃ οὐκ ἦ-
γελεν αὐτῷ ὑποπλάττειν· ἐπολέμειν
οὐκ εἰς δύο διὰ τῶν. ἐν δὲ τῇ εἰς βολῇ
τῆς χώρας· ἦν τῷ Λέρῃ πολυχρόνιος
καρπὸν, καὶ ἐφ' ἑαυτῷ αὐτὸν πνέχον-
τα πᾶσι ἀνθρώποις· ὡς ἐπ' ἑσσαν ὅτι
τῷ πύργῳ ἀδελφείῳς νύκτα καὶ
ἡμέραν· ὄνομα δὲ ἦν πολυχρόνιος, Ὑδρα.

79. [Iniuria ex iniuria, ex pro-
bro probum.]

80. Humida nox.] De
aduersis quæ accidunt.

81. Sanior Crotone.] De ijs, qui
optimè valent.

82. Ferociam gignunt opes, vita
haud frugi.] Euripidis.

83. Iniuria & vinum, amicis
amicorum mores detegere solent.]
Menandri.

84. Spirare magnum turpe, si par-
uum premias.] Alterius cuiusdam.

85. Hydra capita secas.] De rebus
superatu difficillimis. De Hydra enim
proditur, in Lerna fuisse, habentem ca-
pita centum. Quum autem Hercu-
les, ex præcepto Eurysthei, iussus esset
illam interimere, in pugna cum illa
congressus, & capita ei præscindens,
vno abscisso plura renascebantur: adeo
ut nunquam de ea victor fuerit eua-
surus, nisi Iolaus superueniens, capita
enascencia combussisset. Tale verò quid
si quis accidisse credit, stolidus est.
Res autem ita se habet. Lernus rex
fuit eo tempore, quo homines vniuer-
si vicatim habitabant. Fueruntque lo-
cotum illorum singulorum reges: in-
ter quos Stenelus Persei filius, Myce-
nas, locum maximum & hominum fre-
quentia celeberrimum, obtinebat. Cui
quum Lernus subesse noller, inter
utrumque est bellum exortum. In
ipso autem aditu regionis, Lerno oppi-
dulum bene munitum fuit, quod quin-
quaginta fortes sagittarij custodiebant,
quos in tutum indefinenter die ac nocte
immittebant. Nomen oppidulo Hydra
Mittit

Mittit ergo Eurystheus Herculem, oppidulumque illud obsidet. Qui autem in turri erant, ignem in illos qui subitus erant, eiacularantur. Quando autem quis ex sagittariis illis saucius cadebat, duo loco vnus, quod qui ceciderat strenuus fuisset, ascendebant. Quum verò Letnus iam bello ab Hercule tenetetur, externum militem conducit, ad quem Carcinus quidam exercitum secum ducens, venit; vir bellicosus & viribus præstans; cum quo Herculi restitit. Cui quoque Iolaus Iphiclei filius Herculis nepos, auxilio venit, ex Thebanis exercitum coactum habens, turrimque in Hydra constitutam accedens concremauit, hisque cum copiis Hercules illos expugnauit, & deleta Hydra, exercitum internecione cædit. Quo ex factis fabula conficta est: scriptoresque Hydram serpentem esse comminiscuntur.

76. *Hydrophoriam agis.*] Festum erat lugubre Athenis, pro ijs, qui diluuiο perierant, vt ait Apollonius.

77. *Aquam bibendo, nil boni produxeris.*] Aiunt epigrammatis esse partem. Hi quidem Asclepiadis, illi verò Theæteci.

78. *Aqua influit.*] De ijs, qui se promittunt omni opera in rem aliquam incubituros: adeo, vt vel nauigia quæ perfluunt, conscendere non cunctentur.

79. *Natum, tamesi pauper, educat suum.*]

80. *Natum, tamesi diues, exponit suum.*] Hermaphroditi.

81. *Vos neque tertij neque quarti.*] De hominibus nullius pretij.

82. *Vos damonem eligite, demon vos non deseret.*] Humanas res pro animi cuiusque destinatione, non faro, agis iuxta Olympiodorum & Ammonium.

πίμπρ' οὐδ' Εὐρύστος Ἡρακλῆα, καὶ πολιορκεῖ αὐτὸ τὸ πολίχνην· οἱ δὲ τῇ τῷ πύργῳ ἐπυρπόλου τὰς κάτω· ὅπῃσι δὲ τις πηλείης πίσι, αἰέθαιον δύο πξόπη αὐθ' ἐνός. ἐπξδαὶ αἰδρεῖος ἡνὸ περ-
αιρημῆ. Θ· ἐπεί ὅ σινάχετο ὁ Λέρος ὑπὸ Ἡρακλῆος τῷ πολέμῳ, μισθ' ἔπη ὀνήϊον στρατὸν· ἤλθι δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατὸν, Καρύνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ μέγας τὴν ἰαχὴν ἔπελεμκός, ἔτι τὴν τέτρω, αὐτῶν πρὸς τὸ Ἡρακλῆα· εἴτα βοηθεῖ ὁ Ἰόλαος ὁ Ἰφικλῆος, ἀδελφιδῆς ὦν τῷ Ἡρακλῆϊ· ἔχων στρατὸν δὲ Θεβῶν, ἔτι πεφυκῶς πύργον πρὸς τῇ Ἰδρῳ περ-
σλθῶν ἐπέπεσε· καὶ σὺ τῷ τῇ διωάμῃ ἐπὶ ὀρθῇσιν αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς, ἔτι τὴν Ἰδρῶν ἀναγρεῖ, ὁ μὲν στρατὸν δὲ πᾶν-
σιν· ὁ γνομένης ὁ μὲν ἄνθρωπος ἀνέπλάσθη· καὶ ἡράφισι τὴν Ἰδρῶν ὄφιν, καὶ τὴν μύθησιν ἀνέπλάσθησιν.

76. Ἰδρὸς φορέας ἄγεις.] Εορτὴ ἦν πίνθιμος Ἀθήνησιν, τῇ τῇς ἐν τῷ κατακλυσμῷ δολιχόμοις ὡς Ἀπολλωνίος.

77. Ἰδρὸς δὲ πῖνον, ἡρῶν δὲ ἔδῃν αὐτοῖς.] Ἰδρὸς ἐξ ὀππρημῆς Θ· εἴτα μέρ· οἱ μὲν Ἀσκληπιάδης, οἱ δὲ Θεαίτητες, φασίν.

78. Ἰδρὸς πρὸς ἰδίῃ.] Ἐπὶ τῇ ἐπεγ-
γλωμμένων πεντῇ ἀνέειν σπυδαῖον· ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι, ἐκ ὧν συνήλυν.

79. Ἰδρὸν τρέφῃς, καὶ πίνης τις ὦν τύχη.]

80. Θυγάτρας δ' ἐκλήθησιν καὶ ἡ πλῆσι Θ·.] Ἑρμαφροδίτης.

81. Ἰμεῖς ἔτι τέλει, ἔτι τίπαρτι.] Ἐπὶ τῇ ἀνέδος λόγῳ ἀξίῳ.

82. Ἰμεῖς δαίμονα αἰρήσεσθε, ἔχ' ὑμᾶς δαίμον λήξε.] Ὅτι ἐξ ἀναιρέσεως καὶ ἐκ ἐξ ἡμαρτημένης τὰ ἀνθρώπινα, καὶ τὸ Ὀλυμπιόδωρον καὶ Ἀμμωνίον.

83. Ἐπὶ τὴν κατάλογον.] Ἐπὶ τῇ μαθηματικῇ.

84. Ὑπὸ τῆς δικαίης δ' ἐστὶν ἡ εὐαγγελία καλόν.]

85. Ὑποκρίματα καὶ μαθήματα πλάνη.] Κατὰ Πλάτωνα.

86. Ὑπὲρ τὰ καλλικράτης.] Ἐπὶ τῶν πλεονεξούντων. πλεονεξούντων γὰρ ἔστι ἐν Κορίνθῳ.

87. Ὑπερβασμὸς, ἀκμαία πρὸς τὴν.] Ἀπὸ μετὰφορᾶς τῶν συνωνύμων τῶν ψήνων πεπείρων.

88. Ὑπερβολικαῖος ἐστίν.] Ἐπὶ τῶν ἀπλῶν ἀπὸ τῶν ὑπερβολικῶν παιδιῶν ἐχαιμαίρει Φῶν· ἀπὸ ἐκείνων δὲ ὑπερβολικῶν, ἢ ὑπερβολικῶν, αἱ γυναικες.

89. Ὑπερβερνέει.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβερνούντων. ὁ γὰρ περὶ τῶν μηνῶν ἔστι.

90. Ὑπερβασμὸς ἀνθρώπου.] Ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκείνου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπίσης κελεύσεως ὡς περὶ τῆς ὑπερβασίας. ἔστι δ' αὖ καὶ ὑπερβασμὸς περὶ γυναικός.

91. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.] Λείπει τὸ ὄνειδος· λέγεται ὅτι τῶν κακῶν καὶ ἐλεεινῶν.

92. Ὑπὲρ τὰ ἰσκαμνύματα πηδᾶς.] Ὁμοίον τῷ ὑπὲρ βαθμὸν πόδα τείνεις. ἔρηται ὑπὸ πινυθλίου τῶν Κροτωνιάτῃ· ὅς περὶ πινυθλίῳ ποδῶν ὄντων περὶ τὴν τῶν ἰσκαμνύων, περὶ αὐτὸν αὐτὸς ὑπερβᾶλε τῆς πηδήματι, ὡς τὸ πηδᾶμα λέγει.

93. Πέντε πινυθλίῳ πόδας πηδήσει φαυλῶς, διακάλει δ' ἐκαστὸν πινυθλίον πολεμικῶν.

94. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρρίπτεις κύβους.] Οἰοῦντο ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνίζεσθαι καὶ κινδυνεύειν.

95. Ὑπὲρ πρὸς τὴν.] Ἐπὶ τῶν

83. *Vltra catalogum.*] De perquam senibus.

84. *Ab aequitate vincier, pulchrum ac bonum.*]

85. *Somni & molestia disciplinarum sunt hostes.*] Platonis sententia.

86. *Supra Callicrasis facultates.*] De opulentis. Opulentus enim ille Corinthi fuit.

87. *Ὑπερβασμὸς, hoc est, Ad partem robusta.*] Dueta translatione à ficibus, quæ per pſenas vermiculos matureſcunt.

88. *Suppositivus es.*] De vilibus. Duſtum à pueris ſuppoſitijs & expoſitijs, quos mulieres vel exponunt, vel ſupponunt.

89. *Ὑπερβερνέει.*] De valde longævis. Hic enim ultimus menſis eſt.

90. *Subiugus homo.*] Qui aliquid non ex libera animi ſui electione, ſed aliorum iuſſu facit: ſicuti iumenta iugalia poſſes etiam dicere, negotium ſubiugale.

91. *Sub omni lapide ſcorpium.*] Deſcit, dormit. Dicitur de hominibus morum haud proborum, & contentioſis.

92. *Vltra ſoſſas ſaltas.*] Similis huic: *Vltra gradum pedem extendis.* Dicitur à Crotoniata quinquertione, qui cum ſoſſæ antea eſſent pedum quinquaginta, primus illas ſaltu ſuperauit, vt ait epiſgramma.

93. *Quinquaginta pedes ſaltu olim & quinque Phayllus, Centum quinque minus diſco tranſmittere viſus.*]

94. *Super ſummarerum aleas iacis.*] Quali dicas, de vniuerſis certamen inſtituis ac periclitaris.

95. *Piſtilli conuerſio.*] De ijs, qui eadem

eadem identidem faciunt ac nihil proficiunt.

96. *Pistillo nudior.*] &c:

97. *Pistillo multo caluor.*]

98. *Ob pudorem scrupitulem amplector.*] De valde teuperantibus. Euripides hoc in tragedia Erechtidarum alibi vsurpauit, ad hunc modum:

Da nata dextram tangere: hoc sat est patri:

Namque ut te amplectar arētins vetat pudor:

Cordatus haud vir famina nimis fauet.

99. *Ventosa somnia & laudum umbra.*] De frustra sperantibus.

100. *Supra caput spuit.*] De elatis & superbis.

αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ ἔδὲν αὐόντων.

96. Ὑπὲρ γυμνότητος.] καί

97. Ὑπὲρ πολλῷ Φαλακροπρος.]

98. Ὑπὲρ αἰδέας δὲ ἐλίας ἀπαύξομαι.] Ἐπὶ τῷ ἄλλαν σωφρόνῳ, τὴν ἔφησεν Ἑυριπίδης ἐν Τραγωδίᾳ Ἐρεχθιδῶν, ὅδε πη λέγων·

Ἄλλ' ὡς τίκον μοι δὸς χεῖρ', ὡς Σιγῇ πυτῆρ·

Ὑπὲρ αἰδέας δὲ ἐλίας ἀπαύξομαι·

Γυναικὸς Φρονεῖς θυμὸς ἀνδρὸς ἐσφῆ.

99. Ὑπὲρ ὀνείρα καὶ ἐπαίνων σκιά.] Ἐπὶ τῇ μάτην ἐλπίζοντων.

100. Ὑπὲρ κάρα πύει.] Ἐπὶ τῶν ἐπαυρομένων καὶ ὑπερηφανῶν.

CENTVRIA XX.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Κ'.

1. *Augurium sublatum.*] De futis.

2. *Subiectanea parit.*]

Hoc est, falsa & imbecillia.

3. *Supra Hyperbolum.*] Litium iudicialium amans ille fuit.

4. *Super asini umbra.*] De ijs, qui super te nullius momenti digladiantur. Ferunt Demosthenem pro reo quodam periclitante defensionem habiturum, iudicibus non satis attentis dixisse, Audite, viri, narrationem lepidam. Iuuenis quidam, Athenis Delphos vsque asinum conduxerat; meridie autem iam instante, onus dissoluens, sub vmbra asini subijt, repulsus autem ab agasone, illum non etiam vmbra conduxisse dicente, ipse cum altero in iudicium venit. quo dicto Demosthenes ex suggestu descendit. Rogantibus autem iudicibus ut finem iudi-

1. Ὑπὲρ πόχαλκον τὸ χρυσίον.] Ἐπὶ τῇ κικιδοδηλομῳῳτι.

2. Ὑπὲρ πνευματικῆς.

τὰ ψάδῃ καὶ ἀείδῃ.

3. Ὑπὲρ τὸν Ὑπὲρβολον.] φιλέδικες ἔτ' ἦν.

4. Ὑπὲρ ὄνα σκιά.] Ἐπὶ τῇ ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμῃ φιλομικμῳῳν. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης δῶπολογῳῳν ὑπὲρ πνῆ κινδυνώσης, οὐκ ἀναρῳῳν τῇ δικαστῶν, εἶπεν Ἀκούετε, ὡς ἀνδρες, διηγήματι πρηνῷ· Νεανίσκος πντὲ Ἀθηνηθεν εἰς Δελφὸς ἔγον ἐμίστωσεν τῷ μεσημβρίας ἢ κατὰ λαβύσης, κατὰ λύσης τὸν ὄνον, ὑπὲρ τὴν σκιά τῷ ὄνῃ· ἐκβαλλόμενῃ ἢ ὑπὸ τῷ ὄνῃ λατῃ, μετὰ τὴν σκιά μεμίσθωσεν λέγοντι, ἐπὶ τὴν εἰς τὸ δικαστήριον ἀμφόποι· ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν. ἐκ τῆς ἐμήλας· ἀξιουμένων δὲ τῇ δικαστῶν τὴν πύλιν.

πλος τ' δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τῷ βηματι, ὑπὲρ μὲν ὅντι σκιαῶς ἀκυστὴν, αἱ αὐτὲς, ὅτι θυμὸς ἐπὶ, αἰθρώπων ὃ κινδυνεύουσι. Ὑπὲρ ψυχῆς, ὃ δὲ φωνῆς ἀέχουσι τῷ καθ' ἑαυτὸν κελῶν, πὺν κατηγορεῖ μὲν περὶ ἐσωστῶν.

5. Ἔς ὑπὸ ῥόπαλον.] Ἡ παροιμία ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ῥόπαλου. ὅτι τὸ ἐαυτὸς εἰς ὀλεθρον ἐμβαλόντων. Δημόκριτος πολύζονα εἶναι ὅντι καὶ κύνα. πολλὰς γὰρ ἔχουσιν λέγεται μήτρας καὶ τὰς πόδας τὰς δεκτικὰς τῶ ἀνέμου, ὃ πίνων ἥρος, ὅτι ἐκ μιᾶς ὁρμῆς ἀπύσας αὐτὰς ἐκπολερεῖ, ἀλλὰ οἷς πὶ καὶ τοῖς ζώοντι τὰ ζῶα ἐκπορνύται· ἵνα ἡ συνεχὴς πληρώση τὰ τῶ γόνυ δεκτικὰ. ἡμίονος δὲ λέγει μὴ τίττειν, μὴ γὰρ ἔχουσιν ομοίας μήτρας πῶς ἄλλοις ζώοις, ἐπιμορφῶντες ὃ, ἵκισται διωαμύρας γοῖν δὲ ἀδελφὸν μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα πῶς ἡμίονον, ἀλλ' ἐπὶ νοίας αὐθροπίνης καὶ πλῆρης, ὡς αὐτοῖς μοιχοῖτον ἐπὶ τὴν χηνά τῶ πὶ κλέμμα.

6. Ἔς ἀγὰ ῥόδων.] Ἐπὶ τῶ σκαῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ῥόδου. ὅτι ἐπὶ ἀγρίων, ὅτι ἡμερον ἐστὶν Ἰνδοῖς γινέσθαι λέγει Κτησίας· περὶ βάρβαρον ὃ, τὰ ἱκανῶν, ὅτι ἐκ πύχους ἔχουσιν τὸ πλάττειν. τὰ φησὶ.

7. Ἔς ἐκώμασιν.] Ἐπὶ τῶν ἀστέμων πὶ ποιῶντων, καὶ παρ' ἀξίας ἐπιμορφῶν ἐπὶ πῶς ἀπὸ πύχους.

8. Ἔς πῶς Ἀθηναίων ἔλιν ἤελον.] Θεοκρίτος. ὅτι τῶν πῶς κρείττοσι φιλοεικισίωντων.

9. Ἔς ὀρέγειν.] Ἐπὶ τῶν βιαιῶν λέγειται καὶ ἐλπίσιν.

10. Ἔς λωσέμεν εἰς κύλισμα βορβόρου.] Ομοῖον τῷ κρέτι. ὅτι ὅς ἐστὶν βορβόρου ἰλυοῦται.

11. Ἔς φάοντα πιάσαντος * ὀπῆτης ἐτύφθη.] ὅτι πολλοὶ αἱλοὶ μὲν πιάσαντες αἱλοὶ δὲ δόπολα μὲν βαρύνονται.

cij istius discere possent, consensu iterum suggestu, De asini, inquit, umbra, viri optimi audire cupitis, homine autem de vita periclitante, ne vocem quidem nostram audire sustinetis. Quo dicto, tactis iudicibus, reum servauit.

5. *Sus sub suslem.*] Paræmia est apud Dinolochum; de ijs, qui seipfos in perniciem præcipitant. Democritus ait, suem & canem fecundas esse, quod multas habeant vulvas, locaque semini concipiendi apta. Semen igitur non omnes illas vulvas vno impetu replet, sed bis & ter illa animalia illud emittunt, ut continuatio emissionis, vasa fœtus receptacula adimpleat. Mulas autem ideo non parere ait, quod matricis sicut cætera animalia non habeant, sed alterius formæ, minimè generali semini recipiendo aptas. Neque enim mula naturæ opus esse, sed humanæ solertiæ atque audaciæ adulterinum inuentum ac furtum, ut ita loquamur.

6. *Sus per rosas.*] De intracabilibus atque indoctis usurpauit Crates. Suem neque feram neque cicurem in Indijs gigni Ctesias ait: oves autem, quatum caudæ cubiti latitudinem habeant, alibi quoque esse dicit.

7. *Sus lasciuus.*] De ijs, qui inconcinne aliquid faciunt, quique præter dignitatem ob res aliquas bene gestas effertur.

8. *Sus cum Minerva certamen suscepit.*] Theocritus. De ijs, qui cum præstantiori certamen ineunt.

9. *Sus turbat.*] Usurpatur de violentis & contentiosis.

10. *Sus in cœni volutabro lota.*] Simile isti quoque Cratetis: *Sus in cœno se pronoluit.*

11. *Textore errante Hypetes varu-lauit.*] Quod sæpenumero hi quidem delinquant; illi vetò luunt.

Φ.

Φ.

12. **P**hallicum poema.] Hoc est, extemporaneum: quod ad phallum canebatur. Vsfutpatur autem de amantibus. Phallus porro erat pellis, ad modum membri virilis efformata; quam Græci cum cantu sibi circumponebant in honorem Bacchi. Ille enim etiam tale membrum ex ficulno ligno dedolatum ex collo sibi suspendit, amafij sui, antequam eo potiretur mortui, amorem hoc modo expians.

13. *Phalaridus imperium & Echeti.*] De ijs, qui crudeliter imperant. Echetus enim Epiri tyrannus fuit, & quidem crudelissimus; qui omnis generis supplicia tormentaue invenit. Ad hunc, si qui vellent aliquos insigniter punitos, mittebant. Vt etiam poëta de ipso ait:

*Ad Echetum regem hominum
interfectorem omnium.*

Hunc Echetum ferunt, cum filiam suam à quodam corruptam didicisset; proprijs manibus oculos ipsi euulsiſſe, & ferrum instar hordei comminutum illam molere coëgiſſe, dixiſſeque, tum se illi oculos redditurum, quando ipsa ferrum istud farinam reddidiſſet. Cogruptori autem puellæ Echmodico, cum cætera corporis membra, tum verenda abſcidiſſe. Phalaris talis etiam quidam fuit, novorum suppliciorum inuentor, natione Siculus. Hic Dionysio tyranno, homini crudeliſſimo & suppliciorum inferendorum audiffimo, gratificatus, bouem æneum excogitavit, in quem puniendos conjici oportebat, & ignem succendi: vt dum intus illi arderent clamarentque, voce per os tauri tranſcurrente, ipſe taurus exuti mugi-

12. **Φ** Αλλὰ κεν πῖημα.] Ἡ πῖ αἰσθαλίαν ὅτι τῷ φαλλῷ ἀδόμενον λέγει ὅτι τῶν ἐρώτων ἦν δὲ φαλλὸς δῖμα ἐξ ἡμαρτῶν εἰς αἰδοῖον, ὅτι ἀμφιπέθην οἱ Ἕλληνες ταυτὶς εἰς πῖμα τῷ Διονυσίῳ καὶ ἔδον ὁ γὰρ Διόνυσος σκύλον αἰδοῖον πῖλε κήσας, περὶ ἦν εἰς τὸν αὐτὸν τρέχον ἀφ' οὐρανὸν πῖν ἐρωτὰ τῶν ἐρωμένων, ὅς ἀπὶ θανέει τῆς μίξεως.

13. *Φαλαργὸν ἀρχὴ καὶ Ἐχέτι.*] Ἐπὶ τῷ ἀπηνῶς ἀρχόντων. Ἐχέτι τῆς Ἡπείρου ὑπερχεῖ τῶν ἀνδρῶν ὅτος αἰμοκατακτείνων, ἐπὶ τοῖς παντοίας πικρῶν καὶ κατασφραγίσαντος τῶν οἱ θύλοντες ἀφ' ὧν κατασφραγίσαντες διέπμπιν ὡς καὶ ὁ πικρὸς περὶ αὐτῶν.

Ἐἰς Ἐχέτι βασιλεῖα, βροτῶν δηλημένα πάντων.

Τῶν φασι τὸν Ἐχέτι, τὸν θυγατέρα ὑπὸ τοῦ φθαρῆσαν ἔγνωκα, καὶ οἰκνῶναι χερσὶν ἐκκεντῶν τῶν ὄφιν αὐτῆς, καὶ σιδηρῶς ἀλῆθην κρήνης ἀναγκασαί, ἐρηκτοῦ, τῷ αὐτῇ τῶν ὄφιν δόσωσιν, ὅταν αὐτῇ τὸν σιδηρὸν ἀλῶρον πῖση. τὸν δὲ φθαρῆα τῆς κρήνης, λιχμοδῶμον τὰ πᾶν ἀλλὰ μὲν περὶ τῶν σώματι, καὶ αὐτῇ τῇ αἰδοῖα. Φαλαργὸς πῖν τῆς ἦν καὶ ὅτος καμνότερον κατασφραγίσαντος γινεν δρετῆς ἦν δὲ τὸ γένος Σικελιώτης. ὅτος Διονυσίῳ τῷ τυραννὶ χαρίζομενος, ὅτι αἰμοκατακτείνων καὶ πικρῶν, ἐπὶ τοῖς βαλὼν τῶν κατασφραγίσαντος καὶ πῖν αἰμοκατακτείνων ἵνα ἔδον ὅτις καὶ ὁμοῖοι καὶ βοῶντες, ἀφ' οὐρανὸν τῆς φωνῆς ἀφ' οὐ τῶν σφραγίσαντος τῶν αὐτῶν, δόξῃ ὁ αὐτῶν καὶ ὁμοῖοις μυκηθῶν δόπο-
πλεῖν.

πλὴν. τῶν ἢ τῷ Φαλαέριδος τὴ ἀπέν-
δρωπιν θαλάμῳ οὐ Διονύσιου, αὐτὸν
τῶν ἐς βαλεῖν εἰς τὸν βοιωτῶν, ἐκ αὐτῶν
ἀπὸ κίβητος ἐν τοῖς αὐτοῦ μηχανήμασι καὶ
ταύτην μὲν ὅπως ἔχουσιν εὐρεῖν τὴν ἐστὶ
ἐκείνη καὶ τῇ ἰωνίᾳ, ὡς εἶχεν, προσέστηκα μὴ
μὲν ποιῶν ἀληθὲς ἀποδοῖν τοῖς προσώποις·
ἐπεὶ γὰρ Φαλαεῖς ἦν οὐ τὸν βοιωτῶν ὀππὸν
τὴν κλαστικὴν ἀλλὰ Περύλαον· ὁ Ἀθη-
ναῖος ὡς ἐστὶ γὰρ τῷ ἡρώδι καὶ δὲ ἐκ τῆς
πρὸς Ἀθηναίους ὀππὸν τῶν Φαλαέρι-
δος, ὡς αὐτὸν ἀπολογισμῶν· οὐδὲ Φά-
λαεῖς ἐκ βαλεῖν εἰς τὴν βοιωτῶν κατὰ καυ-
σὸν ἐλθόντων καὶ εὐζῆν μυκώμενον. Περὶ
Φαλαέριδος καὶ Διωροῦτος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ
Σικελικῶν, ὅτι δὲ καὶ λέγει· Φαλαεῖς Ἀ-
κρεσσανῶν τῶν τῶν, ἀπὸ τῆς καὶ
ἀπὸ τῆς ὑπάρχων, ξένους καὶ παρὰ τῶν
μυκῶν βασιλείας ἐστὶ καὶ ἐπὶ βλάστησιν
ὁμοφύλων. Περύλαος δὲ, τῇ τῆς χαλ-
κῆς, καὶ τῆς βασιλείας δαμαλιν, ἔδω-
κεν τῷ βασιλεῖ δαρον· ἵνα τὰς ξένους εἰς
αὐτῶν βαλὼν κατὰ καὶ ζῶντας. μυκη-
θῶν δὲ ἡ δαμαλιν ἀνέδιδε τῷ Φυσικῷ
πρὸς μόνον· Φαλαεῖς δὲ τῇ μόνον γινώ-
σκουσιν οἰκίαν, αὐτὸν τὴν πᾶν τῶν πρῶτον
ἐς βαλεῖν ἢ πρὸς εἰς τὴν Ἀρχιλαόν Ἀ-
θηναῖον τὸ τῷ Ἡσιόδῳ ἡλθόντων ἐκ τῶν,
Οἱ αὐτῶ κατὰ τῶν καὶ αὐτῶ κατὰ
τῶν.

14. Φασηλιωτῶν θῦμα.] Ἐπὶ τῷ Ὀ-
πιδῶν πίπτει· φασηλιώτας γὰρ ἔχει
τῷ Κολάτρῳ θύειν Φησὶν ὁ Καλλιμαχος.

15. Φάνν ^{ὑπάρχῃς} τῷ καλῷ καὶ τῷ
 ῥέοντι. Ἐπὶ τῇ ἐρασμῶν καὶ ὑπερφά-
 νων· τῷ γὰρ φάνως ἐραδιθῆναι φασιν
 Σαπφῶ· ἔτιν πιητῆρας, ἀλλὰ τῷ
 Λεσβίῳ· καὶ δόπη γυγχανῶσαν βίβλαιαν
 τῷ δὲ τῆς Λευκάδος πίττας. τῷ δὲ
 φανῶν βίος ἦν πρὸ ἀλοῖον εἶναι καὶ
 μαζὶ ἔδεν περ' ἑδὲος ἐρομίζετο. ἐπὶ

tumque efficere videretur. Dionysius autem conspecta Phalaridis huius immanitate, ipsummet in taurum coniecit, inconfusumque suis artibus interemit. Quam historiam ita se habentem inueni, & Ionix nostræ eodem modo adiunxi; non tamen veram, si personas spectes. Neque enim Phalaris bouem illum ad supplicia excogitauit: sed Perilaus Atheniensis, ut volentibus videre licet, ex epistola Phalaridis ad Athenienses missa, dum sese illis super hac re purgat, quem Phalaris in bouem conijciens exussit, miserabiliter & multum mugientem. De Phalaride etiam Dorotheus libro primo tetræ Sicularum ita refert. Phalaris Acragantinorum tyrannus, crudelis & immanis quum esset, nouis excogitatisque supplicij contribules suos attriuit diuexauitque. Perilaus autem, arte faber ferrarius, iuuentam a se confectam: donum regi obtulit, quo hospitem in illam coniectos viuos exureret. Muginum autem iuuenta illa reddebat naturali adsimilem. Phalaris porro tunc solum iustus reddidit, ipsum artificem primum in illam iniecit. Nimirum illud Hesiodi in Archelaum Atheniensem verum extitit: *Qui damno imminet alterius, sibi comparat ipsi.*

14. *Phaseliosarum sacrificium.*] De vilibus ponitur. Phaseliotas enim sal-
samentum Colabro, seu Porcello, Deo, sa-
crificare, Callimachus ait.

15. *Phaon es & forma & moribus.* De amabilibus quidem se contumidis. Ferunt enim Sappho, non poetriam illam, sed Lesbiam, Phaonis amore fuisse captam, votoque suo destitutam, ex Leucade saxo sese praecipitasse. Phaoni autem hoc vitæ genus colebatur, ut apud naueum & mare, quod illic fretum erat, versaretur; ea animi modestia, ut à nemine ullam reprehensionem reporta-

ret: quod ab ijs solum, quibus sup-
peteret pretium transfectionis accipe-
ret. Vnde admirationi mores eius Lei-
bijs fuerunt. Laudat hominem dea Ve-
nus, quæ cum formam humanam sub
mulieris vetulæ specie induisset, cum
Phaone de navigatione colloquitur, cui
ille celeriter subseruiit & traiecit, nul-
lum præmium ab illa petens. Quid por-
rò post hæc dea in hominem hostimenti
contulisse fertur? senem iuuenili ætate &
pulchritudine remuneratur. Hic ille
Phaon est, in quo Sappho amorem suum
sepius sanguinem reddidit.

16. *Gerit & gallina lac.*] De valde
fortunatis.

17. *Solatum adfert dolore affecto,
eodem dolore laborantium participa-
tio.*]

18. *Tactus Pheraulas neuiquam
cessit retro.*] De maxime difficilibus &
constantissimis ad ea in quibus sibi elab-
orandum statuerunt. Cyrus enim post
Babyloniam expeditionem victimalque
holocaustas cum Ioui tum alijs Dijs im-
molatas, cum amœna esset regio ex qua
exercitum educebat, meram ad quinque
ferè stadiorum spatium designauit, & vt
fortiter equos suos tributum emitterent,
edixit. Ipse cum Persis inuectus, victo-
riam adeptus est. Maxime enim ipsi res
equestres curæ fuerat. Artabazus verò
quem equo Cyrus donauerat, inter Me-
dos vicit: inter Syros omnes, Gadates fi-
lius Hipparchi: inter Sacas denique,
equo suo ceteros equites post se di-
midij ferè curriculi spatium reliquit. Ibi
Cyrus ab adolescentulo quæsiuisse fertur,
num pro equo regnum habere vellet;
illum autem respondisse, regnum equi-
dem accipere nollem, verum benefi-
cium apud virum probum collocare mal-
lem. Cui Cyrus, Ego verò, inquit, tibi
ostendere locum volo, vbi si vel conni-
uentibus oculis serias, non aberres à vi-
ro probro. Cui Sacas, ostende ergo mihi,

ἐδὲ χεῖρο-θαυμάζῃν τὸ τὸ πρῶτον ὡς αὖ πῶς
λεοβίος· ἐπικνεῖ τὸν αἰθρῶπον ἡ θῆος.
Ἀφροδίτην λέγῃσι τὴν θεὸν, καὶ ποδὺ-
σαι θεὰ αἰθρῶπας γυναικὸς ἡδὴ γρη-
ρακῆας μορφήν τῷ φάωνι ᾧ Διελεγεῖ.
Ἰσχυρὸν ἐκείνης καὶ θεραπεύσαι, ἐξ ἀ-
καμίσαι, καὶ μηδὲν ἀπατήσαι· πῶς δὲ
τῆς θῆος ἡμεῖς ἀμείβῃ· φασὶ τὸν αἰθρῶ-
πον, καὶ ἀμείβει· νεότητι καὶ κάλλει τὸν γί-
ροντα. ὅτε οὖν φάων ἐπὶ ἐφ' ὧ τὸν ἔρωτα
αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πῶς αἶμα ἐπιη-
σεν.

16. φέρει καὶ ὄρνις γάλα.] Ἐπὶ τῇ
ἀγῶνι δὲ δαιμόνων.

17. φέρει ὡς αμύσιας ὁδωμῶν
κωνιανία τῇ σιναγῶν.]

18. φεράυλας βληθεὶς, ἔδαμῃ με-
τηράφῃ.] Ἐπὶ τῇ συνδομοῦταιν καὶ ἰπ-
ποκράτων, οἷς εἰλντο καὶ πᾶν· ὁ γὰρ
κύρ· μὴ τὴν ἐν βαβυλῶν· ἐξήλα-
σιν, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Διὶ καὶ πῶς ἄλλος
θεοῖς ὀλοκαύτωσιν, καλῶ ἐντὸς ἐς ὃ
ἐξήλασιν χωρίῳ, ἐδῆξε πρῶτα ὡς οὐ
πῖντι πεδίων χωρίῳ, καὶ εἰπε καὶ φῶλα
αἰακράτ· ἐλθῶντα ἀφ' εἶναι τὰς πε-
πας· (ὡς μὲν οὐ πῶς Πέρσας αὐτὸς ἡ-
λασε, καὶ ἐνίκα· πολὺ μαλίστα γὰρ ἐμ-
μελήκει αὐτῷ ἰπποκῆς· μηδὲν δὲ Ἀλ-
βαζ· ἐνίκα (κύρ· γὰρ τὸν ἰπποκῆν ἐδ-
δαίκεν αὐτῷ)· Συρων δὲ τῇ πάντων Γα-
δάτας ὁ γὸς τῇ ἰπποκῆ· Σακῶν ἡ δὲ δι-
αίτης αὐτῶν ἀπέλιπε δὲ τῷ ἰπποκῆ τὰς ἄλλας
ἰπποκῆς, ἐγγὺς τὸ ἥμισυ τῇ δρομῇ· ἐνθα
δὲ λέγει· ὁ κύρ· ἐρέδω τῇ νεαίσκον
εἰ δὲ ξατ' αὐτῇ βασιλείᾳ αὐτῇ τῇ ἰπποκῆ
τὴν δὲ σπικρίναδω, ὅτι βασιλείᾳ μὲν
ὅσα ἀνδρῶν δὲ ξαίμην, χάριν ἡ ἀνδρῶν ἀγαθῶν
κατὰ γὰρ δὲ ξαίμην· ὁ δὲ κύρ· εἰπε
καὶ μὴ ἐγὼ σοι δὲ ξαίμην γίλω, εἶθα καὶ
μῶν βαλῆς, ὅσα ἀνδρῶν ἀμαρτοῖς ἀνδρῶν
ἀγαθῶν πάντας ὁ Σάκας ἐφῇ, δὲ ξαίμην μοι·
ὡς

ὡς βαλὼν τὴν τῇ βάλῳ αἰετόμορος·
καὶ ὁ κύρ· οὐκ ἐκινύσιν αὐτῷ ὅπως ἤ-
σαν πλείους τῶν φίλων· ὁ δὲ καὶ τῶν ἰησὶ
τῇ βάλῳ, καὶ περὶ αὐτοῦ· φεραύλα
πυγχαί· ἐτυχεν γὰρ ὁ φεραύλας τῷ
γίλῳ τῇ τῶν κύρ· ἐλθὼν· ὁ δὲ
ἐδὲ μετράφῃ, ἀλλ' ἄχρετο ἐφ' ὅπρ
ἐλθὼν· ἀναβλεψας δὲ ὁ Σάκας, ἐρωτᾷ
ἡν· ἐτυχεν· ἢ μὰ τὸ Δία· ἐφ' ὅ
ἐδενὸς τῶν παρόντων· ἀλλ' ἢ μὲν πῃ, ἐφ' ὅ
νεανίσκος· τῶν γὰρ ὄποντων· ναὶ μὰ Δία,
ἐφ' ὅ κύρ·, σὺ γὰρ ἐκείνῳ τῷ τῷ
ἀρματῷ τῶν ἐλαυνόντων· τὸν ἵππον· καὶ
πῶς, ἐφ' ὅ, ἢ δὲ μετράφῃ; ὁ δὲ κύρ·
ἐφ' ὅ· μαίνόμενος γὰρ τίς ἐστιν, ὡς εἰκεν·
ἀκχρῶς ὁ νεανίσκος·, ὡς κετὸν σκελφόμορος
τίς ἐστιν· καὶ ἐρωτᾷ τὸν φεραύλα, γῆς τι
καὶ πλεον τὸ γένεον· ἢ αἰμα· ἐρῶν
γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς ῥίπης βληθῆναι· ἐπὶ ὃ
σωτῆρην, ἤρετο αὐτὸν εἰ βληθῆναι· ὁ δὲ
ἀπεκρίνετο, ὡς ὅρα· δίδωμι πίνω σοι,
ἐφ' ὅ, τῶν τῶν ἵππων· ὁ δὲ ἐπύρετο αὐτῷ τῷ
ἐκ τῆς δὴ διηγήτο· ὁ Σάκας τὸ πρᾶγμα,
ἢ πῶς εἶπεν· οἱ μὰ γὰρ ἢ· καὶ μαρτυρήσαντες
αὐτοὺς ἀναβῆ· καὶ φεραύλας εἶπεν· ἀλλὰ
πλεον τῶν μὲν αὐτῷ εἰς ὡφρόνης ἢ ἐ-
μοὶ ἐδίδως· νῦν δὲ καὶ γὰρ διέξομαι· ἐπὶ
χομαι ἢ πῶς τίς ἴσῃς, ὡς μετρίη-
σαν βληθῆναι ὑπὸ σῶ, δῶναι μοι πῶ-
ση, μὴ μετρίησιν σοι ἢ ἐμὲς δωρεάς, καὶ
νῦν ἐφ' ὅ ἀπύλασιν αἰσθῶν· τῇ τῶνδε τῶν
ἐμὸν ἵππον· ὁ δὲ γὰρ ἐγὼ παρέσομαι
τῷ σῶ.

19. φίλῳ ἀκαίρως, ἵσον ἐπὶ τῷ με-
σῶν.]

20. φιλοτιμῶνται ὡς μεμφίται τῶν
τῆς ἰσιδ· πλοκαμείας, ἢ Θηβαῖοι τῶν
τῆς Γηρυόνης ὅς τις, καὶ τεγεατῶν τῶν τῆς
Καλυδωνίης ἐρματι.

21. φιλία παράλειψς.] Ἐπὶ τῇ π-
σῶν τῶν φίλων· Πάρδαλις γὰρ ἐκ νηπί-
ας

inquit, quomodo sublata hac gleba ita fe-
rire possim. Tum Cyrus ei commonstrat,
quo loco multi amici simul erant. Ille
autem semiclaulis oculis cum gleba pet-
git, & illa Pheraulam præteriectum attingit.
Nam ille à Cyro quippiam sibi iniun-
ctum, nunciatum ibat: percussus autem,
nec se conuertit quidem, sed quo illi
prescriptum erat pertexit. Apertis mox
oculis, Sacas queminam contigisset inter-
rogat. Per Iouem, inquit Cyrus, nemi-
nem eorum qui hic præsentés sunt. Sed
nec absentium quenguam, inquit adoles-
cens: imò verò, Hercle, inquit Cyrus, il-
lum qui propè curius illos equum velo-
citer agitat: Et qui sit, inquit, quod se non
conuertit? Cui Cyrus, nimirum furiosus
quispiam est, ut apparet. Quo audito ado-
lescens, visurus quisnam esset abiuit, &
Pheraulam reperit: cui barba tetræ ac san-
guinis, qui ipsi sauciato ex naribus efflue-
bat, plena erat. Ad quem cum accessisset,
num à se percussus esset quærebat. Ut
vides respondit ille; Ergo, inquit, tibi e-
quum hunc dono. Cuius, inquit, tibi gra-
tia? Hic iam Sacas deinceps rem to-
tam illi enarrabat, ac tandem, Non puto
me, ait, à viro bono abetrasse. Pheraulas
autem At, inquit, ditioni me, si scāperes, il-
lum dedisses, nunc verò & ego accipio &
Deos omnes rogo, quibus volentibus fa-
ctum est, ut abs te feriter, facultatem ut
mihi dent efficiendi, ne te huius doni
tui pœniteat. Et nunc age, meum equum
conscendens discede; ego verò statim me
tibi sistam.

19. Amare ineptè, nil ab odio di-
scerepat.]

20. Gloriantur tanquam Memphisæ
Isidis cincinnis, Thebani Geryonis ossi-
bus, Tegeata apri Calydonij corio.]

21. Pardalis amicitia.] De maximè
fidis amicis. Pardalin enim à paruulo ve-
nator

nator cum cicurasset, eius amasij curam gerebat. Proinde allatum hædum viuum illi obiecit, præter cibum etiam voluptatem aliquam illi feræ ex dilaniatione hædi excogitare cupiens; dum illa non antea extinctum quid aut morticinum sibi edere videtur. Apportato igitur hædo ille abstinuit, quod propter expletionem inedia uti necesse haberet; idemque etiam postera die fecit, quod etiam tum fame tanquam pharmaco indigeret. Tercio autem iam die esuriebat quidem, idque consueta voce indicabat, hædum tamen illum, cui ille biduo duntaxat amicus fuerat, nondum tangere voluit: sed illo omisso alium sumplit. Homines interim etiam fratres produnt & parentes ac veteres amicos. Ferunt pardalin, admirabilem quandam odoris suauitatem in se habere, nobis quidem occultam, ipse autem muneris sibi dati præstantiam nouit, quam nec cætera animalia ignorant. Vnde & capiunt hoc modo. Pardalis cibo egens, in loco fruticibus aut folijs denso seipsum occultat, ita ut conspici nequeat, ac solum respirare possit: tum hinnuli capræ siluestres, & id genus animalia suauitate odoris, tanquam illecebra capta, proprius accedunt, quibus illa insiliens, venatione sua potitur. Pardalis Carica & Lycia non est quidem iracunda & saltui admodum apta: quippe corpore oblongo: hastis tamen ac lanceis vulnerata resistit, neque facile ferro cedit. Iuxta Homericum illud:

Fixa etiam ferro, non pugnam Inno relinquit.

22. *Amans qua non oportet, non amabis qua oportet.*] Inexplebilis enim libido, ac proinde etiam indigens, dubiaque. Clitarchi.

23. *Philippi gallus gallinaceus.*]

ἡμετέρας ἀνὴρ, ἡμετέρας οἶα φίλῃν ἢ ἐρα-
μὴν περὶ εἶπεν· ἐκὼν ἔριπον αὐτῇ φέρων,
ζῶντα εἰδὼν, τροφὴν ἐν αὐτῷ, καὶ ἡδονὴν
πῶς ὀπινοῖσιν τῷ θηρίῳ ἐν τῷ λίσσασθαι
τὸν ἐρμῶν, ἀλλὰ μὴ δοκεῖν εἰδὼν κενέ-
βελον τῷ ἐν θησιόδιον· καὶ δὴ κομιὰ ἐν
ἐρίφῳ, ἡ δὲ ἐγκρατὴς ἔχει, διομένη δότι-
σί· εἶναι δὲ πλεονεκτήσιν· ἐδρασι ἡ καὶ
τῇ δούτρᾳ τῶ· εἰδὼν γὰρ ἐπὶ ὡς φαρ-
μάκῃ τῷ λιμῷ. τῆς ἡ τρίτης ὀπίσκει
ἡμέρας, ἐπείνα μὲν καὶ σωτήτως ἐπι-
δοκνῶν τῶ· τῷ φηγμῶν· ἢ μὴν τῷ
ἐρίφῳ γενόμεν· δύο ἡμερῶν φίλῃ, ἐπὶ
προσψῶ· ἀλλὰ ἐκείνῳ μὲν εἶσεν, ἀλ-
λον δὲ ἔλαβεν· ἀνδραπὶ δὲ ἑ ἀδελφῶς
περδοσιν, ἑ τὴν γενναίαν καὶ φίλῃς
αρχαίς, πολλοὶ πολλὰς δωδίας πῶς
θυμῶν τῶν περδοαλιν· μετέλθῃ φεναί
φασιν, ἡμῶν μὲν δότορρήτῃ· αὐτῇ ἡ οἶσιν
τὸ πλεονέκτημα τὸ οἰκτεῖν, καὶ μὲν τοὶ καὶ
τῷ ἄλλῃ (ὡς σωεπίστῃ) τῶν, καὶ ἀλί-
σκε· τὸν τρέπον τῶν· Πάρδαλις τροφῆς
διομένη, ἐαυτῷ ὑποκρυπτή, ἡ λόγῃ
πολλῇ, ἡ φυλλαδι βαθεῖα, καὶ ἐντυχάν
ἐσιν ἀφαιῆς, μένον δὲ ἀναπνέ· ἐκὼν οἱ
νεβροὶ καὶ δορκάδες, καὶ τὰ πᾶσι τῷ ζῶντι,
ὡς ὑποπνὸς ὑγρὸς τῷ δωδίας ἐλκεται,
καὶ γίνεται πλησίον· ἡ ἡ ἐκπῆδᾶ ἑ ἔχει τὸ
θηράμα. Πάρδαλις καρκὴ καὶ λυκακὴ
σὺν ἐπὶ μὲν θυμικῇ· ἡ δὲ οἶα σφόδρα ἀλ-
πικὴ εἶναι, τὸ σῶμα ἡ μακρὰ πτεροσκο-
μὴν ἡ καὶ δόρασι καὶ αἰχμαῖς, ἀντίτο-
πὸς ἐστὶ, καὶ ἑ ραδίως τῷ σιδήρῳ ἐκεί· τῷ
τὸ δὴ τῷ Ὀμηρικῶν δρώσῃ,

Ἦρα π καὶ περὶ διὰ πεπαρμὴν σὺν
δὲ πολλῇ γει.

22. φιλῶν ἂ μὴ δᾶ, ἢ φιλήσεις ἂ
δᾶ.] Ἀπλήρωτον γὰρ ἡ ὀπιθυμία, δὲ
τῶ καὶ ἀπῶν.

23. φιλιππὸς ἀλεκτρυών.] Ὀνομα
γραπ-

πραγῇ ὅτι τῶν ἐν μικροῖς κατηρώ-
μασιν ἀλαζονδοῦντων.

24. φιλέψιος ὁδε πὺν τρώπον.] Ἐπὶ
τῶν φιλοπαιγμόνων· ἔτι γὰρ μετὰ
τὴν δημοκρατῶν μύθους ἔλεγε· κεκο-
μῶσθαι ἢ εἰς πανουργίαν.

25. φιλείε γὰρ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα
πάντα καλῶν.] Ἡροδότ.·

26. φιλεῖ ἢ τῷ κάμνοντι συσπᾶναι
θεός.] Εὐριπίδ. ἡ γυνή.

27. φοινίκων σωτήριαι.] Ὅτι πλὴν
Καρχηδόνα κτίσαντες φοινίκες, ὅτι περ-
σέωσαν τῇ λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγ-
χωρίων διέξασθαι αὐτοὺς νυκτὸς καὶ
ἡμέρας· ὅτι πυχόντες ἦν τὰν, σὺν ἐξέ-
λοντι ἀπελλᾶσθαι, ὡς σωτηρίμοι
νυκτὸς καὶ ἡμέρας μῦθον· διὸ λέγεσθαι
τὰν ὅτι τῶν ἐπεδρωπικῶς σωτηριέ-
ων· τὰ δ' ὅμοια καὶ Δήμων ὅτι μετε-
πνίπναι ἰσχυρῶ.

28. φόνος πέρων ἢ θανάτου πέρων.]
Ὁ εἰς τὸς λέγονται.

29. φοινικήια γραμματεῖα.] Ἡρωὺ
δὲ γραμματεῖα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γραμ-
ματεῖα ἀπὸ φοινίκος· Ἀγρόν· τὸ ὄρον-
τος λέγουσι. τῆτοι δὲ ἀπὸ τῆς Κρήτης,
ὡς ὀρέθη ἀπὸ τοῦ γραφῆναι ἐκ φοινίκων
πιπέλοις. Κάμων δ' ἐν ὁδῷ τῶν
ὄρημάτων, ἀπὸ φοινίκης τῆς Ἀκλαίωνος
ὀνομασθῆναι. μυθολογία δ' ἔτι, ἀρ-
σένων μὲν παίδων ἄπαι· γένεσθαι δὲ αὐ-
τῷ θυγατέρας, Ἀγλαύρην, Ἐρσην, Παύ-
δρασιν· τὴν τι φοινίκην ἐπὶ παρῆναι ἔσπευ
πλάτυσται· διὸ καὶ φοινικήια γραμματεῖα
τὸν Ἀκλαίωνα εἰπεῖν· Βαλὸν μὲν Ἰνὸς
πρὸς τὸ ποιεῖν τὴν θυγατέρα.

30. φορμίον· ἑιδῶς.] Ἐπὶ τῶν
ὀπλῶν.

31. φοινίκων αὐτὸς Πιθυμῆι.] Ὅτι
τὰ πενήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα
γίνονται. ὁ φοινίξ τὸ ζῶον αὐτὸ λογικῆς εἶδε

Nomen exercitus ductoris. Competit in
eos, qui ob res parvas bene gestas glorio-
sius sese efferunt.

24. *Philepsius hic moribus est.*] De
ijs, qui ludicris gaudent. Hic enim in me-
dio concionum fabulas narrabat, notatus
interim etiam vassitici.

25. *Amat enim Deus omnia emi-
nentia deprimere.*] Herodoti.

26. *Deus laborantes ope adiuvat sua.*]
Euripidis sententia.

27. *Phœnicum pascua.*] Phœnices qui
Carthaginem condiderunt, navigatione
Africam attingentes, incolas rogarunt, ut
se per diem noctemque reciperent, quo
obtento discedere noluerunt: quippe qui
pascuos assererent, ut ibidem dies noctesque
manerent. Vnde in illos usurpatur, qui
insidiosè paciscuntur. Similia autem De-
mon de Metapontinis narrat.

28. *Cadis penna aut mortis penna
sagitta dicitur.*]

29. *Phœnices litteræ.*] Hoc est, anti-
quissimæ. Lydij & Iones litteras à Phœ-
nice Agenoris filio inventore esse aiunt.
Quibus Cretenses contradicunt; inde il-
lis nomen invenitum asserentes, quod in
palmarum ramis conscriberetur. Camon
autem libro secundo de inventionibus, à
Phœnice Actæonis filia appellatas scribit.
Narratur autem hic sobole masculina ca-
ruisse, filias autem illi natas, Aglauren,
Ersen, Pandrosion: Phœnicem autem ad-
huc virginem mortem obijisse: unde &
Actæonem Phœnicias litteras appellas-
se; filiam honore aliquo afficere vo-
lentem.

30. *Phormionis torus.*] De tenui-
bus.

31. *Palmulas iterum cupis.*] Quod
mala hominibus sint disciplinæ. Phœnix
animal sine calculi arte numerum quin-
gento-

μιαρὲ, καὶ φρυγώνδας, καὶ πονηρὲ σύ, λίγα] δὲ καὶ ἐπὶ μάγων, ὡς Εὐδημὸς φησι.

40. Φρυγίχῃ πάλασμα.] Ἐπὶ τῷ πονηρῶν ἔδολίον. Φρυγίχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἃ στρατηγὸν ἔην, Ἀθηναῖοι ἠγέθησαν, καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς περὶ δόνητον τὸν πολέμον περὶ σκευάσθησαν.

41. Φυλακὴν γυμνῶν ἐπιτέλλεις.] Παροιμία. τίς γάρ γυμνὸς Φυλάτῃων, ὑποσπείη βέλη, καὶ λίθους, καὶ ξίφη;

42. Φύσει γάρ ἐχθρὸν τὸ δῦλον πῶς διασώτῃς.

43. Φύσει γυνὴ δυσήνιον τι καὶ πικρόν.] Μένανδρος.

44. Φύσις πονηρὰ ληστὴν ἢ θῦμα ἢ τρέφει.] Σωισίς.

45. Φώκῃ ἔρανος.] Ἐπὶ τῷ Λωχίᾳς σιωπετῶντων, ἐπὶ τῷ ἰαυλῶν κακῷ. Φώκῃ γάρ τις θυρατὶρα ἔχων ἐπὶ γαμεν, ἀνιβάλλεται τὸν γάμον· ἢ φῶν ὀργισθέντις οἱ μνηστῆρες, ἀπεκτείναν αὐτόν.

46. Φωνὰ τοι ἴς, καὶ ἔδεν ἄλλο.] Ἐξ ἀποφθέγματος· τίλλας γάρ Λάκων ἐπὶ τῷ τῷ ἀηδόνα λαβῶν, καὶ βραχέων σέρκα ὀρῶν.

in Phrygonda tu, & metum scilicet. Dicitur & de magis, ut Eudemus ait.

40. *Phrynychich astutia.*] De improbis & dolosis. Phrynichus exercitus dux apud Athenienses fuit, quo exercitum ducente, Athenienses victi fuerunt; multaque illi tanquam bellum prodenti crimina impegunt.

41. *Nudo custodiam iniungis.*] Paræmia. Quis enim nudus excubias agens, tela, lapides, enses sustineat?

42. *Naturâ inest seruo in suos mala mens heros.*]

43. *Effrane quid naturâ & acre est fœmina.*] Menander.

44. *Praua indoles mores parit nunquam probos.*] Synesij.

45. *Phoci conuiuium.*] De ijs; qui conuiuia instruunt suo malo. Phocus enim quidam filiam habens nubilem, nuptias differebat; qua re offensus proci, illum trucidarunt.

46. *Vox nempe es & nihil aliud.*] Ex apophthegmate. Lacon enim captam lusciniam deplumans, exigua adeo eius carne tepetta, hoc verbi vsurpauit.

X.

X.

47. **X** αλεπὰ τὰ καλὰ.] Πιττακὸν δότο πηξέμενον τῷ ἀρχῇ, περὶ τὸς θεοὺς μακάριζας, ἐπὶ τὴν φασί, Χαλεπὴν ἐσθλὸν ἐμμεναι· Σόλωνος δὲ μαλακίας αὐτοῦ κατεργάζοντες, φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλὰ. φασὶ τῷ Περικλέδον τῷ Κορίνθιον εἶναι δημότην, ὅτερον τῷ τῷ περὶ αἵρεσιν μετὰ αὐτῷ, τυραννικὸν γένος· ὅτι ἢ παροιμία· οἱ δὲ χαλεπὰ αὐτῷ τῷ ἀδυνάτῳ πηξάσιν, ὡς μηδὲ ἐκείνῃ διωχθῆναι τῷ γῆρας τῷ αὐτῷ γνώμη.

47. **D**ifficilia quæ pulchra.] Pittacum magistratu se abdicantem, rem admittentibus, dixisse fertur, Difficile est bonum esse: Solonem verò mollitiem eius reprehendentem, dixisse, Difficilia quæ pulchra. Aiunt autem Periandrum Corinthium, initio quidem populi studiosum fuisse, postea autem mutato instituto, tyrannum euasisse. Vnde & paræmia. Alij verò difficilia, pro impossibilibus ponunt, ut nec ille suam sententiam tueri potuerit.

48. *Difficile est sapere.*] Apophthegma Pitraci.

49. *Difficile est deterioris subesse imperio.*] Democriti sententia.

50. *Difficile est seipsum nosse, at vero beatum.*] Talis enim secundum naturam vivit.

51. *Salve Hypsipyle chara: meos convivos plecto: non de eo tibi loquor: meorum aliquis huc veniat.*] Patæmia vsurpatur de ijs, qui dissonantia & malè inter se cohærentia loquuntur. Similis huic:

52. *Ego de alijs tibi loquor, tu autem de cepis respondes.*]

53. *Chamaeleonte mutabilior.*] Chamaeleon animal non vno quopiam proprio colore gignitur, quo aut videatur aut cognoscatur. Furto autem seipsum subtrahit oberrans & intuentium oculos fallens. Si enim formam eius nigram conspicias, ille eam in vitidem conuertit, & tanquam vestem mutans, alius deinde apparet, albedinem subiens; tanquam personam siue indumentum aliud effingens. Dixerit ergo aliquis, naturam eius, licet neminem recoquat, neque veneficijs instar Medæ ac Circes immutet, ipsam quoque tamen veneficam esse. Quin & hoc de ipso fertur, festuca lata firmaque mordicitus renentem huc illuc sese reflectere, & serpenti ex adverso obuiam ire. quem ille comprehendere non potest, quod festucæ latitudinem hiatu suo complecti nequeat. Vnde fit vt serpens impransus, quod ad ipsum quidem attinet, maneat.

54. *Vallus vitem.*] Quando à seruante res seruanda læditur.

55. *Soluiam sacram anchoram.*] De ijs, qui in periculis ad aliquem, qui tueti se possit, confugiunt.

56. *Periculosum est, canem factus inuolucrum gustare.*] In eos, qui à paruis

48. Χαλεπὸν τὸ ὄγνῳσαι.] Τὸ ἀποφθεγμα Πιτράκι.

49. Χαλεπὸν ἀρχιεὺς ὑπὸ χειρόν.] Δημοκρίτης ἡ γνώμη.

50. Χαλεπὸν τὸ ἑαυτὴν γινῶσαι, ἀλλὰ μακάριον.] τοῦτ' ὅτι γὰρ καὶ φύσιν.

51. Χαίροις Ἵψιπύλῃ φίλῃ· πύς ἐμὲς κερύμβους πλέκω· ἃ σοι λέγω περὶ τούτου· ἢ μὲς ἤκει πρὸς ἐκείνην.] Ἡ παροιμία ἐκτίσθη διὰ τὴν λεγόντων ἀσύμφωνον καὶ ἀκατάλληλον. ὁμοίαι τῇ·

52. Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμου ἀποκρίνη.]

53. Χαμαιλέοντι.] Διευπαθολώπρ.] Ὁ Χαμαιλέον τὸ ζῶον εἰς ἰδίαν μίαν χροίαν ἢ πίφκειν, ἢ πὲρθεσθαι, ἢ πὲρ γινώσκειν καὶ πρὸς τὸ δ' ἑαυτὴν πλάσσειν καὶ ἀφαιρῆσαι τὴν τῶν ἐραντῶν ὅψιν· εἰ γὰρ περὶ τοῖς μέλαις τὸ εἶδός, ὁ δὲ ἐξέτερεψε τὸ μέρφωμα εἰς χλωρότητα· ὡς οὐ μὲν μυστασπίδρ.] εἴπα μὲν τοι ἀλλοῖς· ἐφαίνω, λαλῶ τῇ ἐξουσίᾳ, καθάπερ προσωπῆεν ἔπειν ἡ εὐλητὴ ἀποκρίσθαι ἄλλην· φαίη αὖ οὐ πρὸς, ἐπὶ τὴν φύσιν μὴ καθήκοντα μηδὲ διηγεῖσθαι φαρμάκους, ὡς περὶ κτείνειν ἢ κτείνειν φαρμακίδα εἶναι. λέγειται καὶ τὸ περὶ αὐτῆς, ὅτι κάρφος πλατὺ καὶ στερὸν ἐνδοκῶν, ἑαυτὴν διηγεῖσθαι, καὶ ἀπὸ προσωπῆος ὁμοίως χωρεῖ τῷ ὄφει· ὁ δὲ αὐτὴ λαβείσθαι ἀδωμάτει, τὴν κάρφος τὸ πλατὺ· ὅτι ἔχων περικρατῆν· σκευὴ ἀδελφῶν· τὸ γὰρ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὁ ὄφεις.

54. Κάρξ τὴν ἀμπλον.] Ὅταν ὑπὸ τῆς σάκκῃς τὸ σωζόμενον πάθῃ.

55. Καλάσω τὴν ἡρᾶν ἀγκυραν.] Ἐπὶ τῇ ἐν κινδύοις φερόντων εἰς τὴν ἀδωμάτον.

56. Χαλεπὸν χορὴν κύνα γάλα.] Ἐπὶ τῶν διηγεῖσθαι κακῶν χωρῶντων

αἱς μεγαλύτερα. τὸ ἑλῦτρον τῶ ἱμβρύου χο-
ρεῖον καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γυναικῶν
τάτης, καὶ πῶς ἱμβρύους διὰ τὸ λιχνὲν
ὑπὸ βλάσκοντα.

57. Χαίρει ταῖς κατέραις τὸ κύμι-
νον.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπὸ κατέραις
βλαπτομένων.

58. Χαράδριος ἐπεῖ.] Ἐπὶ τῶν
ἀποκρυπτομένων. ἐπεὶ γὰρ ἔτ' οὐκ
ἐκπρωγνύσκει ὡφελῆ ὑφ' αὐτοῦ, τῶν οἱ πα-
λῆντες κρύπτουσιν· ἵνα μή τις πρὸς τῶ ὡ-
νήσεται ἰαθῇ. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τὰς ἰδόν-
τας τὴν χαράδριον, ἀλλὰ τὰς φασίντας,
ἡ νόσος πυνεύει. ἀλλ' ἔτι μὲν ἔτι. ὁ-
δὲ γὰρ Αἰλιαῶς ἔτι περὶ χαράδριος φυ-
σιολογῶν· χαράδριος ἦν ἄρα δῶρον τῶν
ἑμὰ διὰ ἀπμάζην ἄξιον· ἦν γὰρ ὑπα-
ναπληροῦς τὸ σῶμα ἐκπύου, εἶπε εἰ
δρῖμυ ἐσομένη, ὁ δὲ ἀνέλεπτα μάλα ἀ-
τρέπῃως, ὡς περὶ οὐκ ἀνθυμῶν, ὅ-
τι ἡ πιαδὲ ἀνάδελφισ ἰαπυ πῦ πωρεῖ
μὲν πᾶσι τὴν ἀνθρωπίνην.

59. Χάρις ἡ ἐπαγγελία.] Ἐπὶ τῇ
προσχεύει ἐπαγγελιομένων, μηδαμῶς
δὲ ἢ δυσκόλως παρεχόντων. Χάρις γὰρ
ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ χερσὶς τῆς ἐπι-
μεινῆς πρὸς τὰς ἐπαγγελίας ἐγένετο
μὲν, οὐκ ὑπὸ τῆς δέξας.

60. Χαῖρ' ὦ φίλον φῶς.] Γνωσ-
τα βελονῶν ἀνδραγαθῶν, σβέσας
τὸν λύχνον, φασὶ πῦρ εἶπεν· ἔπειτα δὲ
ἤραυ.

61. Χαιρεφῶν ἀντίζημα.] Ἐπὶ τῇ
ἡρώων καὶ ἰσχυρῶν καὶ ὑπὸ τῇ δυνάτει ἐν τῇ
ἀδελφῶν σφίσι. ἔτ' οὐκ σφόδρα
ἡ χερσὶς τῶ ἀδελφῶν· ὅς οὐ Σωκράτης
σωτῆρ, λέγωνταῖς ὑπὲρ ὀφθαλμῶν ὀφ-
λῶν, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, ὑπὲρ χειρῶν,
ὅδε πρὸς τὸν.

62. Χάρωνος θυγάτηρ.] Δι' ἧς οἱ κατὰ
τοῦ ὑπὸ τῇ θυγατρὶ ἐκτὸς ἔχοντο.

malis ad maiora procedunt. χορεῖον fac-
tus inuolucrum appellatur. 3. quo canes
gustato, etiam infantibus prae auditate in-
sidiantur.

57. Cum non execrationibus gau-
det.] De ijs, qui maledictis non offen-
duntur.

58. Charadrius aliter.] De ijs, qui se
abscondunt. Quandoquidem enim cha-
radrius icterio morbo laborantibus con-
spectus prodest, idcirco, qui illum ven-
dunt, abscondunt, ne quis alius prius ab
ipso sanetur, quam fuerit emptus. Alij ve-
rò aiunt, non illos qui charadrium intu-
entur, sed qui illo vescuntur, morbo libe-
rari. Et illi quidem hoc pacto. Aelianus
verò sic de charadrii natura philosopha-
tur: charadrii hoc beneficium est, mini-
mè per Iouem vili faciendum. Si quis en-
im corpus ictero plenum habeat, fixeq;
illum intueatur, & ille contra fixis oculis
in illum adspiciat, tanquam vicissim ei suc-
census, talis murus adspexit hominem
praedicto morbo sanat.

59. Charesis promissio.] De ijs, qui
proptèr aliquid promittunt, nullo modo
autem, aut difficulter, praestant. Chares e-
nim Atheniensium belli dux facilis &
promptissimus fuit ad, quaelibet promit-
tenda, non autem ad se & facto exhi-
benda.

60. Vale charum lumen.] Mulier
rem libidini indulgentem, lucernam ex-
tinctam, aiunt hoc dixisse. Ahj dicunt animam
fuisse.

61. Reipsa Charephon.] De pallidis
& macilentis, & de fratribus inter se dis-
sidentibus. Hic enim maximus hostis
fratris sui fuit. quos inter se Socrates re-
conciliauit, dicens, nullum oculorum esse
vsum, neque manuum, neque pedum, nisi
inter se consentirent.

62. Charontis ianua.] Per quam cō-
demnati ad mortem exibant.

63. *Chares carmen orthium canens.*] De vocalibus. Chares enim Thebæus tibicen erat. Orthius autem tibiæ quidam tonus fuit valdè elegans, & intensionem quandam habens. Homerus :

64. *Constitit & magna Dea voce affatur Achaos.*

65. *Gaudes pyrausta gaudium.*] De ijs , qui ob exiguam voluptatem seiplos perdunt. Pyrausta enim animal est, fulgore ignis gaudens , quodque lucernas circumuolitat, quando flamma vehementior est ; putans se aliquid inde accepturum. Magno igitur impetu in illam incidens, deinceps concrematur. Meminit etiam eius Æschylus, dicens:

Stultum pyrausta metuo mihi fatum nimis.

66. *Testudo muscas.*] De ijs , qui queniþiam negligunt. Agamemnoni maledicentia Theristæ minus curæ erat, quam testudini muscæ. Testudo vbi serpentem edit, origanum supermanducans, immunis noxæ redditur ; alioqui ex tali esu peritura. Testudines marinæ in terra pariunt , & arēna oua sua obruentes , recedunt: adeo numerandi peritæ, vt à scipis quadraginta dies supputent , quibus quorū collocatorum fœtus generantur. Ad locum ergo illum redeunt, in quo fœturam suam absconderant, terram iniectam effodiunt, pullosque iam se mouentes & sequi illas valentes, abducunt.

67. *Hyems Ornithias.*] Hoc est, vehemens, quæ aues emoriuntur. Dicitur & ventus Ornithias.

68. *Chironium ulcus.*] Hoc est, insanabile.

69. *Labra modo adpersit , non*

63. Κάρες ἄδων ὀρθιον.] Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ γὰρ Κάρες ἀληθῆς Θηβαῖος ἦν ὀρθιον δὲ, ἀληθινὸς νόμος ἔτι καλῶς μὲν ἔν τινι, καὶ ἀνείλασιν ἔχων καὶ ὁ μὲν.

64. Ἐνθα εὐσὶ ἦυσεν ἡ δὲ μέγα θεὰ δεινὴν τὴν Ὀρθίαν Ἀχαιοῖσιν.

65. Καρὸν πυραύστης χαίρεις.] Ἐπὶ τῇ δὲ μικρᾷ ἡδονῇ ἑαυτὴς φθιρόντων. ὁ γὰρ πυραύστης, ζῶν ἐστιν, ὅσπερ οὐὶ χαίρει μὲν τῇ λαμπρόντι τῇ πυρὶ, καὶ περὶ αὐτὴν τις λύχνος, ἐς ἀκμαΐσῃ ἐπὶ τῇ φλογί. καὶ δοκεῖ τὴν λήψαν ἑμπεσὼν δὲ ὑπὸ βίβης, εἴτα μὲν περὶ κατεφλέγεται· μέμνηται δὲ αὐτὴ καὶ Ἀιγυλίου λίγαν.

Δίδοικα μωρὸν κάρτεα πυραύστης μόρον.

66. Χελώνη μυῶν.] Ἐπὶ τῇ ἀφροντίσει πρὸς τῶν Ἀγαμέμνωνος Θερίστας περὶ ῥήσας ἐλαττοῖν ἐμῶν, ἢ χελώνη μυῶν. φαγεῖται ὅπως χελώνη ἐσθιέται ὡς ἐμῶν, ἐξ αὐτῆς γίνεται τὴν κακίαν. Ὁ πῶτος αὐτῇ ἐκ τῆς τοῦ φῶτος ἀναρῆν ἐμῶν. ἡ χελώνη αἰ δὲ θαλάσσιον ἐν τῇ γῇ τίκεται, καὶ κατὰ χωνύουσιν ἐς αὐτὴν τὰ ὕδατα, καὶ ὑποσπείφουσιν· εἰσὶ δὲ ἐς ποσὶν λογιστικῆς, ὡς αἱ ἐαυτῶν ἐκλογίζονται τὰς ἐμῶν τὰς ποσὶν ἐκείνων, ἐς αἷς τὰ ἐκείνα αὐταῖς τῶν συμπαρίτων, ζῶα γίνονται· ἀπερὶ ψαύου δὲ εἰς τὸ χῶρον, ἐν ᾧ ἐκρυβαντο ἐαυτῶν βρέφη, ὁρῶσιν καὶ τὴν γῆν ἡν ἐπὶ θαλάσσιον, καὶ κινηθεὶς ἤδη τὸς ποσὶς καὶ ἐπὶ αὐτῶν διωκεμῶν αὐταῖς, ἀπέχουσι.

67. Χειμὼν ὀρνιθίας.] Σφοδρὸς, ἐν ᾧ τὰ ὀρνεα φθίρουται. λέγεται καὶ αἰμυρὸν ὀρνιθίας.

68. Χειρὼνιον ἕλκος.] Ἦτοι αἰηκεσθῶν.

69. Χείλεα μὲν τὴν ἑδὴν, ὑπερμῆν δὲ οἷον

ἐπὶ σὺν ἰδίῃ.] Ἐπὶ τῶν σμικρὰ δῶρα διδόντων.

integra proluit ora.] De ijs, qui exigua dant.

70. Χειμᾶσ' ποτὶ καὶ ἐφ' ἡμας ἡ δὸπ' ἔ' ὀρων νεφέλη.] Ἐπὶ τ' περὶδεχομένων ἡνὰ κακὰ μετ' ὀλίγον ἐλθούσων. φαῖσι ὁ μᾶζιμ' Ἀνίβα μαχέσθ' μὴ βαλόμεν, ἀλλὰ τρεῖς ἡμέρας πλὴν διώαμιν αὐτῶν, καὶ χρημάτων ἐνδεῶς ἐστίων ἔσσαν, ἐπεκλήθη δὲ τῶν τραχείων καὶ ὀρεῶν ἀντιπαρεξίσταν' καταπαλίνωνται δὲ τ' πολλῶν, καὶ παιδαγωγὸν Ἀνίβα καλέντων, μικρὰ φροντίων, ἐχρήθη πῶς αὐτῶν λογισμοῖς. Ἐπεὶ τὸς φίλους ἐλεγον, ὅτι πῶς σκάμματα φοβεσόμεν καὶ λοιδορίας, δειλοτέρων ἡγεῖται τῶν φάλογον τὸς πολέμους. ἐπεὶ ὅτι τῶν σωτέρων μιν κίς κατὰ τῶν ἡνὰ τ' πολέμων, πολλὸς ἦν λόγος, ὡς αὐτὸς ἀξίος τ' Γαίης, μᾶλλον ἔφη πλὴν ἀτυχίας ἢ πλὴν ἀτυχίας τῶν μιν κίς φοβεσόμεν. Ἐμετὰ μικρὸν ἐνέδρα περὶ πόλιν, καὶ κινδυνόσιν. δὸπ' ἔ' ὀρων, μετὰ τ' αὐτῶν διωάμεας, ἐπιβοηθήσας, τ' π' πολέμων πολλὰς διέφθαραι, κακῶν ἐσώσαν. ὁ μὲν οὖν Ἀνίβας εἶπε πρὸς τὸς φίλους, ὅτι πολλὰς ὑμῖν πρὸς ἐλεγον ἰγὼ πλὴν δὸπ' ἔ' ὀρων νεφέλην, ὅτι χεῖμασ' ποτὶ ἐφ' ἡμας.

71. Χῆρας ἐχρ' φιλοπόμην καὶ σκέλη γαστέρα ὅσον ἐχρ'.] Ἐπὶ τ' πολλὰς μὲν ἰσχυρὰς καὶ ὀλίγας ἔχοντων, χρημάτων ὅσον ἀπερῆσαν. Κοῖν' εἶπε πρὸς φιλοπόμους, καὶ γὰρ καὶ τῇ φύσει τῶν σώματι, ποῖον ἐτύγχανεν.

72. Χελώνην Πηγάσῳ συγκρίνεις.] Ἐπὶ τ' αὐτοῖς συγκρίνεται.

73. Χθονία λατρεῖ.] Τὰ πῶς νεκροῖς ἐπιφειρόμενα. ἐκόμενον γὰρ εἰς τὰ φῶς λατρεῖ.

74. Χίλωνδ' ἐσ' χεῖλη Λακεδαιμόνι, γινώθι σεαυτὴν.]

70. *In nos etiam aliquando nubes illa à montibus hyemabit.] De ijs, qui mala aliqua metuunt paulo post aduentura. Fabius Maximus, cum Annibale pugnam inire nolens, sed vires eius, pecuniarum & annonae inopes, tempore conterere, per aspera ac montosa exaduersum sequutus est hostes. Quumque multi id factum riderent, & paedagogum Annibalis vocitarent, parum id curans, suo consilio usus, amicis ait, se illum qui scommata & conuitia metuit, timidiorem existimare eo, qui bellum fugit. Cum autem collega ipsius, ex hostibus aliquot cecidisset, multisque de illo iam sermo esset, tanquam de viro Romae digno: magis se dixit prosperam quam aduersam fortunam Minutij timere. Quumque non diu postea in insidias ille incidisset, & de internecione cum copiis suis periclitaretur, Fabius suppetias ferens, multis hostium interemtis, cum seruauit. Tunc Annibal amicis suis, Nonne, inquit, vobis praedixeram, nubem illam à montibus aliquando in capita nostra hyematuram?*

71. *Philopæmen manus quidem habet & tibias, ventrem autem non habet.] De ijs, qui numerosum quidem equitatum ac peditatum habent, pecunia autem non abundant. Quintus hoc de Philopæmene usurpauit. Habitudo enim corporis talis ille fuit.*

72. *Testudinem Pegaso comparas.] In eos, qui inaequalia inter se contendunt.*

73. *Inferorum laucra.] Quae vita functis adhibentur. Ferebant enim laucra ad sepulturas.*

74. *Chilon ait magna ex Lacedaemone, nosce teipsum.]*

75. *Chlamys*

75. *Chlamys Sylosonis.*] In eos, qui vestitu superbiunt. Hic enim chlamydem habuit, quam cum Dario, priuato adhuc, dono dedisset, ab eodem reditum in Samum impetrauit.

76. *Choras sex capiet.*] Nempe cerebrum eius, tanquam de dolio aut vire dictum, qui si inungatur, capaciior fit; impedimentis quæ oblituxerant disiectis. In homines delitos.

77. *Chorus ociosorum.*] De ijs, qui absurda aliqua agunt.

78. *Χοῖνιζ κνωδάλα.*] De ijs, qui magnis mensuris vsi sunt.

79. *Chorum do.*] Perinde ac si dicas, laudem ac victoriam consequor. Apud Athenienses enim chorum consequebantur comici & tragici poetæ; non omnes, sed clari probatique.

80. *Terrigenis anima est congesta pecunia cunctis.*] Hesiodi.

81. *Tu me lyra visitor, non proximi.*] In eos, qui rerum ad alios pertinentium satagant.

82. *Non res rapta bona est, sed Diuum munere parsa.*] Hesiodi.

83. *Pecunia sunt vir: malus autem nunquam bonus.*] De ijs, qui propter opulentiam suauiter viuunt. Est autem apophthegmatica parcemia, vt & hæ:

84. *Magistratus virum demonstrat.*] Et:

85. *Non conuenit malum malo vlcisci.*] Amilcas quum qui fratrem suum occiderant, comprehendisset, & singulorum colla conculcasset, deinceps dimisit, hoc verbo vsurpato: abundè ob fratris necem vindictæ se sumxisse addens.

86. *Tacere oportet, aut silentio potiora loqui.*]

87. *Ex cute manifestum.*] Aiunt Pherecyden, sapientem, morbo pediculari

75. *χλαμὺς Συλασίου.*] Ἐπὶ τῷ ἀλαζονικοῦ μὲν ἐπ' ἰδιότητος ἔστι γὰρ ἔχει χλαμύδα, ἣν Δαρεῖος ἰδιωτὸν πεδωρησάμενος, ἔτοχε τῆς εἰς Σάμον κατόδου.

76. *Χοὰς ἐξ χωρήσει.*] Ἐπὶ τῷ παρὰ πλῆθους. τῆς πινυμένης ὁ γὰρ φάλαγξ αὐτῷ ἀμὰ δὲ ὡς ἐπὶ κεράμει ἢ ἀσπιδί. ἐς ἐὰν σμυχθῇ, πλείον χωρεῖ τὴν ἐμπιφρακτῶν δόπο βελήμων.

77. *Χορὸς ἀργουμένων.*] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ πᾶσι διαπεσσομένων.

78. *Χοῖνιζ κνωδάλα.*] Ἐπὶ τῶν μεγάλους μέτροις κερσομένων.

79. *Χορὸν δίδωμι.*] Ἐν ἴσῳ, τῷ δοκιμῇ καὶ νικᾷ. ὡς γὰρ πῶς Ἀθηναίοις χρὸς ἐπὶ γὰρ κωμῳδίας καὶ τραγωδίας ποιητῇ· ἢ πάντες, ἀλλ' οἱ δοκιμωυῖτες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

80. *Χρήματα γὰρ ψυχὴν πῖλεται διλοῖσι βροτῶσι.*] Ἡσιόδου.

81. *Χρῶ τῇ σταυτῷ λύρα, μὴ τῇ πῦρί.*] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰ ἀλλότρια σπυδαζόντων.

82. *Χρήματα δ' ἄρπακτὰ, θεόδοτα πολλὸν αἰμύνω.*] Ἡσιόδου.

83. *Χρήματι αὐτὸς πινυχρὸς δ' ἔδ' ἐπὶ ἰδιότητι.*] Ἐπὶ τῷ διαπλῆθιν ὀνημερῶντων αὐτῇ δόπο φθιγματολήγειν, ὡς καὶ ἡ.

84. *Ἀρχὴ ἀνδρα δείκνυσιν.*] Καὶ ἡ.

85. *Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διακακὸν ἀμύνασθαι.*] Ὁ Ἀμίλκας, πύς τὴν ἀδελφὸν ἀνελόντας συλλαβὴν, εἰς τὴν ἐκάστου πατήσας τραχίλους, εἶτα μὴ τὴν δόπο λύσας, ἔφησε τῷ, δόπο πῶσαν δίκην λαβὴν ἐπὶ πάντων ταύτην, ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ φόνου.

86. *Χρὴ σιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.*] Πυθαγόρου ἢ παραίτησις.

87. *Χροὶ δέστα.*] Φασὶ φερεκὺδην τὸν σφὲν φθαρμάσαι πλῶ τῆσται. Πυθαγόρου

γάρν γὰρ ὤφρα νομίζῃ καὶ πωθανομένη πῶς διακείσθῃ, πῶς βαλλοῖται τῆς θύρας τὸν δάκτυλον, εἰπὴν ἄρει δὴ λα. καὶ τὴν τεύξιν ὤφρα τῆς φιλοσόφου ἡ λείξις ὅτι τῇ χειρὶ τὸν ἑαυτοῦ οἱ δὲ ὅτι τῶν βελώνων χειρὶ μὲν διαμαρτυροῦνται.

88. Χρὸν γὰρ αὐτοῖς σι καὶ ἄλλοι ἐξείργοι λόγῳ.] Ἐπὶ τῇ πολλῇ λεγόντων.

99. Χρυσὸς Κολοφώνιος.] Οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάζοντο· καὶ γὰρ πολὺ φασὶ ὡς ἀλλὰ τὴν τῷ ἄλλῳ τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.

90. Χρυσὸν λαλῶν, πῶς ἀπεκρίνεται λόγῳ,

Παθεῖν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λίσσιν.]

91. Χρυσόχορδον ὡς σὺ.] Κέρρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων. τί δέ, ἡδ' ὅς, ὁ Θεραπμάχῃ χρυσόχορδῷ ἔλαβε δ' ὀρχήν ἐν τεύξιν. ἐπὶ τῇ φήμῃ πῶς εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐν ἑκτῇ τῷ χρυσῷ ψῆγμα πολὺ φαίνεται, καὶ φυλάττειτο ὑπὸ τῇ μαχίμων μυρμηκῶν· οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέχον ἐπ' αὐτοῖς· ἀπεκρίνεται δὲ ὑποσφύλακτι, καὶ μάτην κακοπαθεῖσιν αὐτοῖς, ἐσκαπὸν ἀλλήλους· λίγοντες, οὐδ' ὡς χρυσόχορδον ὁ περὶ δολοῖ, οὐδ' ὡς ψῆγμα πολὺ συλλέξας, χρυσόχορδον, ἡ γὰρ πλεονέχεια ἐχθρὰ ἀφ' ὧν ὁ ὑποσφύλακτι· Εὐθυλὸς γὰρ φησὶν· ἡμεῖς πῶς αὐτοῖς Κερροπιδας ἐπέεσμεν,

Λαβόντες οἱς ἑκτῇ τῇ ἐκλεθῆν ὅπλα καὶ οἱ τῇ μύρμηκας ἡμερῶν ἱριῶν· ὡς χρυσόχορδον ψῆγμα τοῦ πεφθότος.

92. Χρεία διδάσκει, καὶ βραδύς ἡσυχία.] Εὐραπίδης.

93. Χρυσὸν ἀκαπνίσαν ἡμεῖς ὁ γυνώσκεις.] Ἐπὶ τῇ ἐκτῇ λουδοβερμῶν ὅτι φησὶ γὰρ, νῦν δὲ κόσμος τῷ ἐστί μοι.]

94. Χύτρας λημῶν καὶ θορυβῶν.] Ἐπὶ τῇ ἀμύλου πωπύτων.

perijisse, Pythagora autem accedente, & quomodo se haberet ininterrogante, digito per ianuam extenso dixisse. Ex cute patet. Et hinc deinceps apud philosophos illa locutio usurpata. Usurpatur de rebus peioribus, peccant qui de melioribus.

88. *Momenta temporis tibi sermo auferat.* In eos, qui multa loquuntur.

89. *Aurum Colophonium.* Colophonij optimum aurum, efficiebant. Colophonium enim aurum, multum à reliquo differre aiunt.

90. *Auro loquente sermo inanis omnis est,*

Persuadet aurum quidlibet, silens tamen.

91. *Aurum te fufurum putabas.* Vitur ea patetia Plato. Quid autē, nunc ille Trasymachi filius aurum fundit? Origo patetia hæc. Fama aliquando apud plebem Atheniensem inualuerat, Hymetto multa auriamenta apparuisse, eaque à formicis bellacibus custodiri. Contra quas illi correptis armis exierunt: re autem infecta redeuntes, & frustra magna molestia suscepta, sese mutuo irridebant, dicentes: Tu aurum te fufurum putabas. Perinde ac si dicerent, Tu multo auri ramento collecto, aurum te fufurum, hoc est, opulentum euasurum, existimabas. Quo nomine etiam à Comicis incessabantur, utque Eubulus:

Nos Atticis quondā viris persuasimus, Hymettum ut armis conciti, raptis petant,

Contraque formicas cibi multū petant, Auri velut ramenta adessent fusilis.

92. *Quis tardus aut cordatus, usus edocet.* Euripidis.

93. *Inanrare te nos nō animaduertis.* In eos, qui temerē conuiciantur. Infecit enim, mihi hoc ornamento est.

94. *Ollis lippire & cucurbitis.* De cecutientibus.

95. *Ollam variegare.* Siue : *Ollam ornare.*] De impossibilibus.

96. *Ollaris Deus.* Seu : *Ollaris vir.*] Hoc est, testaceus; nempe vilis.

97. *Phrygum procul sunt & Mysorum termini.*] De rebus inter se contrarijs. Huic similis : *Seiuncta sunt Myrrha & Siloes flumina.*

98. *Regio & lex.*] Similis huic: *Urbis & locus.*

99. *Pugnat, simul multa & probanda dicere.*]

95. *Χύτρας ποικίλλειν. καὶ, Χύτρας κοσμεῖν.*] *Ἐπὶ τῷ ἀδωάτων.*

96. *Χυτρεὺς θεός. καὶ Χυτρεὺς αἰθραπο.*] *Ὁσρακιν, ὁ πλῆξ.*

97. *Χωρὶς τὰ μυσῶν καὶ φρυγῶν ὁρίσματα.*] *Ἐπὶ τῶν ἐκαστῶν ὁμοία τῇ. Χωρὶς τὰ μαρράς καὶ Σιλωάμ ῥευματα.*

98. *Χώρα καὶ νόμος.*] *Ὁμοία τῇ Πόλεις καὶ πῖπ.*

99. *Χωρὶς τὴν, τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρεμα.*]

Ψ.

Ψ.

100. **P** *Saphonis aues.*] De ijs, qui sibi maximam existimationem venantur. In Lybia vir eiusdem regionis fuit, Psaphon nomine, qui quum felicitatem, non hercle humilem aut fluxam quampiam, sed ut Deus haberetur, affectaret, comprehensis canoris aliquot auibus, multas ex illis canere docuit, *Magni Dei Psaphon*, sicque edoctas in montes remisit: illæ verò & alix, eidem voci adfuerunt, idem canebant. Libyes autem diuinam esse vocem opinati, Psaphoni deinceps, tanquam Deo, auium sibi suffragijs denunciatio, rem diuinam facere cœperunt.

100. **Ψ** *Ἀφῶνος ὄρνιθες.*] *Ἐπὶ τῶν μεγίστην αὐτοῖς δόξαν θηρωμένων. ἐν Λιβύῃ, αὐτὸς Λίβυς, ψάφῶν ὄνομα, ἱερὰ δὲ αὐτῷ ὀδαμονίας, ἢ ταπεινῆς μὰ Δία, ἢ δὲ τῆς περὶ θεῶς ταύτης· ἀλλὰ ἤγειρε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν. ἑλληδῶν οὐκ τῶν ὠδικῶν ὀρνίθων πλῆρες, ἐδίδασκεν ἄδον τὸς ὀρνίθους, μέγας θεὸς ψάφῶν, καὶ φιλῶν αὐτοὺς ὅτι τὰ ὄρη· οἱ δὲ αὐτοῖσι ἦδον καὶ οἱ ἄλλοι ὀρνίθες, ἐδιζήμενοι, τῇ φωνῇ ψάφῶν. Λίβυες ἡ θείας νομίσαντες εἶναι τὴν φήμην, εἶθον· καὶ ἦν αὐτοῖς θεός, ὑπὸ ὀρνίθων χειροπτηνέμενος.*

CENTVRIA XXI.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΚΑ'.

1. **P** *Robrum artis medica impertorum, manifesta laus est medicorum.*]

2. *Gutta imbrem generantes aque stagnare faciunt.*] De ijs, qui à parvis ad maiora progrediuntur.

3. *Referta mendacijs Atraphaxis.*] Hoc est, vanis fallacijs plena. *Atraphaxis*

1. **Ψ** *Ὁ γὸς ἀνιάτρων, ἐπαινος αἰκνους ἰατρῶν.*]

2. *Ψεκᾶδες ὀμβροὺς γεννῶσαι.*] *Ἐπὶ τῇ καὶ μικρὸν ὅτι τὰ μειζω χωρῶντων.*

3. *Ψυδῶν πλεῖς Ἀτράφαξις.*] *Λητὴ τῆς πλήρης ψυδμάτων. Ἀτράφαξις δὲ ἐστίν*

ἔστιν ἡδὲ λαχάνη, ὃ τυχέως εἰς μέγας αὐξέται. Εἰρηπία δὲ ἢ τὴν μπιρραζομύων καὶ ὑψηλῶν.

4. Ψεκάς ἡ δρόσος. Οὕτως ἐκαλεῖται Ἀντίμαχος, πτελιώδης ὧν ὕψος δὲ μελῶν ἦν πικρῆς. ἔτω δὲ ἐκαλεῖται, διότι παροίρρανε πῆς ὁμιλῶν λεγόμενος.

5. Ψύχος Φυγῶν, εἰς βόρβορον ἵπτον. Ἐπὶ τῶν φεζόντων μικρὰ κακά, καὶ εἰς χείρονα ἐμπιπόντων.

6. Ψυδόπυρα, οἷον τὰ σά. Ταῦτα δὲ νυκτὸς γίνονται παρὰ πλὴν τῶν πτελιῶν κατὰ πλῆξιν.

7. Ψύρα πὴν Διόνυσον. Τὰ Ψύρα, δὲ πλῆς ἡσὶς ἐστὶ καὶ μικρὰ, πλησίον χίμα, μὴ διωαιδμή οἶνον ἐσεργκεῖν. Λέγομεν ἐν τῷ παροιμίας, ὅτι τῶν ἐς συμπόσιον αἰσκειμένων, καὶ μὴ πίνοντων. Λέλεκται δὲ καὶ ὅτι τῶν δὲ πλῆσαι σημαίνοντων.

8. Ψωρεῶπι κάμηλος, πολλῶν ὄνων αἰατίζεται φορτία. Ἐπὶ τῶν ἐν γήρα μὲν ἔντων ἢ δυσυχίας, πολλῶν δὲ ἀμεινον ἐχόντων.

9. Ω γάμοι, γάμοι. Ἐπὶ τῷ δυσυχάντων.

10. Ω Ἡρακλῆς, ἀπόλωλε αὐτὸς ἀρετῇ. Ἀρχίδαμος Ἀργησιῶν, ἰδὼν βέλους, τίπτε πῶπιν ἐκ Σικελίας κομιδὴν ἐς Λακεδαίμονα, αἰαβοήσας, ἔφη τῷ. Τί δ' αὖ Φαίη, εἰ πλὴν νῦν βολίδα ἐώρεται;

11. Ω Λακιάδα. Ἐπὶ τῷ μοιχῶν.

12. Ω δινεν ὄρος, εἶλα μὴν ἀπὶ κτην. Ὅταν ἐλπίσας πρὸς μεγάλα, μικροῖς ἐπὶ τύχῃ, ἐτύχη Φαμί.

autem species est oleris, quod quàm citissimè in altitudinem excrescit. Paræmia verò in tumidos atq; elatos vsurpatur.

4. *Ant gutta, ant ros.* Sic Antimachus, melicus poeta, vocabatur; quòd spurto abundaret, eoque, cum discipulis differens, identidem toris instar infingeret.

5. *Frigus fugiens in cœnum incidi.* De ijs, qui dum parua & exigua mala declinare volunt, in maiora præcipites feruntur.

6. *Mendaces ignes, ut tua sunt.* Hi ignes nocte exstinguuntur, ad terrorem hostibus incutiendum, copiasque numerosas esse, ostendendum.

7. *Psyra Bacchum.* Psyra (multitudinis numero) exilis insula est & parua, prope Chium, vini haud ferax. Vsurpamus ergo paræmiam de ijs, qui conuiuio assidentes, non bibunt. De ijs quoque qui vile nescio quid præ se ferunt.

8. *Scabiosa camelus, multorum asinorum onera in se recipit.* De ijs, qui licet senes sint vel visco aduersæ fortunæ inhæreant, multis tamen meliùs agunt & præstantius.

9. *Nuptia, nuptia.* De infelicibus.

10. *O Hercules, perijt viri virtus.* Archidamus, Agesilai filius, conspecto telo quod tum primùm ex Sicilia Lacedæmonem portatum fuerat, vehementer exclamans, hoc dicti vsurpauit. Quidnam autem dixisset, si quod nunc est iaculatoris genus machinæ, conspexisset?

11. *O Laciada.* De adulteris.

12. *Mons parturiuit, deinde murem enixus est.* Quando quis magna sperans, parua consequitur, usurpanda paræmia.

13. *Crudiuorior Bacchus.*] In eos, qui crudelissima quæque atque immanissima perpetrant. Huic enim viuos homines veteres immolabant.

14. *O quæle caput, & cerebrum non habet.*] De hominibus, corpore quidem corporis, sed animo insulis.

15. *Cui nihil satis, huic etiam nihil tuncpe.*] Timotheus, Cononis filius, ad Aristophontem Azenientem, acri quidem præ cæteris ingenio hominem, sed luxu dissolutum, eo dicto est vsus.

16. *Tace puer, multum boni in silentio.*] Menandri admonitio.

17. *Heus tu, vel si saccus fias, non te accedam.*] De ijs, qui semel improbitatem aliquorum experti, non amplius illorum imposturis decipiuntur.

18. *Ex ouo prodijt.*] De formosissimis. Iupiter enim olori assimilatus, cum Leda rem habuit, quæ duo oua peperit, quorum ex altero Castor & Pollux procreati sunt, ex altero verò pulchra prorsus Helena. Vnde hoc adagij: Ex ouo progenitus est.

19. *Hyacintho formosior.*] Hic Amyclæus adolescentulus fuit, formosus: quo conspecto, Apollo & Zephyrus, uterque forma eius capti sunt. Ipse autem studiosè per ea, quibus uterque præstabat, fovebatur. Apollo sagittabat, Zephyrus spirabat: ab illo cantus & voluptas; ab hoc non nisi timor ac perturbatio suppeditabat. Dat sese igitur Apollini adolescens, & Zephyrum præ æmulatione in bellum contra se armat. Posthæc quum adolescens exerceretur, Zephyrus necis causam subministrante, qui ab hoc proiectus, ab illo in eum retortus, mor-

13. Ὀμηγεῖς Διόνυσος.] Ἐπὶ τῶν ὠμότατα καὶ ἀπειθροπώτατα πρᾶτ-
τίντων. τῶν γὰρ ζῶντας ἀνθρώπους ἔ-
θνη οἱ πελαγοί.

14. Ὡς οἷα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφα-
λον οὐκ ἔχει.] Ἐπὶ ἀνδρῶν μεγαλο-
πρεπῶν μὴ τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν
ἰσχυροῦσι.

15. Ὡς ἱκανὸν εἶδέν, τῶν γε αἰσχροῖν
εἶδέν.] Τιμόθεος τὸν Κόνωνα εἶπε τῷ
πατρὶ Ἀριστοφῶντι Ἀζηνίᾳ, πάντων
ἀρετῶν ἔχοντα λόγον, πλὴν γε ἀσωπτι-
νότητος.

16. Ὡς παῖ, σιώπα, πῶς ἔχει σω-
πὴ καλὰ.] Μεταφωρῇ ἢ ὁμοιοψίᾳ.

17. Ὡς εἴ τοι, καὶν ἦν λαγὺ γένῃ, ἢ
προσελῶσθαί σοι.] Ἐπὶ τῷ ἀπαξ πε-
ραθέντων μεχθρηίας ἐνίων, ἔκπερ διὰ
ἐξαπαταμένων τῇ περὶ αὐτῶν
ὑποκρίσει.

18. Ὡς ἐξηλθεν.] Ἐπὶ τῷ ὠραιοτά-
των. Ὁ γὰρ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κύκτω, ἐμί-
γη τῇ Ληδᾷ, καὶ ἐγέννησεν δύο υἱά. Ἐκ
μὲν τῶν ἐνέων υἱὸς οἱ Διόσκουροι ἐγέννηθη-
σαν, Κάτωρ καὶ Πολυδῶκης. Ἐκ δὲ τῆς
ἐπίρας, ἡ Ἑλένη ἡ πάγκαλος. ὅθεν τὸ
Ἐξ ὧς ἐγέννηθη.

19. Ὁρασιότερος Ἰακίνθῳ.] Οὗτος
Ἀμυκλαῖος ἦν μερῶν καὶ καλῶν. εἰς
τῶν εἶδεν μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶδεν δὲ ὁ Ζέ-
φυρος, καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορ-
φῇ. καὶ Φιλόπομος ἦν ἀφ' αὐτῶν εἶχεν
ἱεράματα. ἐπὶ δὲ μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶπε
ἰὸν Ζεφύρος. μέλη μὲν ἦν τὰ περὶ σκέ-
πης καὶ ἡδονῆς. Φέβος δὲ τὰ περὶ σκέ-
πης καὶ ῥέπει πρὸς τὴν δαίμονα τὴν με-
ρῶν, καὶ Ζεφύρος ὑπὸ ζήλοτι πᾶσι
ἀλλήτοις πᾶσι λείπον. μετὰ ταῦτα ἦν γυναι-
κεία τῷ μερῶν καὶ πικρὰ τῷ
Ζεφύρῳ. Δίος ἦν ὁ πρὸς τὴν αἰαίρε-
σιν σκέπης ἀντιθέσεις, ὑπὸ τῶν αὐτῶν
ἀφ' ἐ-

ἀφ' ἑσῆς, ὡς ἐκάνη δὲ ἐν ἐκθραῖς καὶ
ἐμὴ ἐπιθήκη. τὴν γῆν δὲ οὐκ ἔν ἔρημον
ὑπὸ μνήματος ἀφθῆναι τὴν συμφερόν,
ἀλλὰ τὸ αὐτὸς αὐτῇ τῷ μερκαλῇ γίνε),
ὁ τὸνομα δεχεται. λέγουσι δ' ὅτι καὶ ἡ
πετογροῖα ἐν φύλλοις Πηγάγερασι.

20. Ὡστερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι
βύλομαι.] Λέγεται ὅτι τὸ τὸς φίλος
πῶς αὐτῶν ἔργοις ἀεργετάντων.

21. Ὡσὶν ἐώσων.] Ἐπὶ τῷ περὶ τὸ
ἀκῶσαι τὰ ὠτὰ ἀρετῆς ὁρμῶν.

22. Ὡς παῖδα φιλεῖσιν ἐρασάι.]
Ἐπὶ τῷ ἐρωτικῶς ἀγαπημῶν.

23. Ὡραῖοι πορφυρίων.]
Ὁ πορφυρίων ὡραῖος τὸς πᾶσι καὶ
φειδονυμίας ἐστὶ ζῶν, καὶ χαίρει
κυνίω μὲν. καὶ περὶ τὸν δὲ αὐτὸν
ἐπιδίδωσι κύνερα καὶ λατρεῖς, πρὶν
αὐτῷ βαδίσαι δὲ θύμῳ βαδίσας δὲ κύν-
τα οἱ. σιγῆ μὲν δὲ ἐπὶ μαρτύρων,
ἀζηται, καὶ ἀλλὰ ταῦτα ἀναχωρεῖ, καὶ
ὑπολαμβάνειν ἰδίῃς. ζήλοτυπώται
δὲ ἐστὶν ἰσχυρῶς, καὶ πᾶς ἀναιδὲς τῶν
γυναικῶν ὡς ἀφύλακται τὸν τῶν μὲν
ἐν ὡραῖον ὄντα, καὶ κατὰ γυναικὶς ἐστὶν
οἱ ἄσωτοι. τῷ γὰρ ὄντιος τὰ μὲν
πλεονάζειν ἐστὶ, τὸ δὲ σῶμα ἢ πῶς
δεν. πορφυρίων δὲ οὐκ εἶδα κατὰ γυν-
αῖκα ἐδεῖνα ὅτι δέπειν, ἢ καλλίας, ἢ χ'
ὀρετήσιον τὸν Ῥωμαῖον.

24. Ὡστερ παλαιὰ εἰρεσιώνην
καίεται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ξηρῶν
καὶ φειδονυμίας ἄχαιος. Ἡ δὲ νεῖα εἰ-
ρεσιώνη θελλὸς ἦν ἐλαίας, ἐστὶ μὲν
ἐλαίος, καὶ πεποσμενῶν ἐχὼν πυν-
τοδαπὴς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τῶν δὲ
ἐκφέρει πᾶσι ἀμφιπληρῆς καὶ πύθη-
σι περὶ τῆς ὑγείας τῷ Ἀποδων
ἱερῶν, πῶς Πυανεψίσιος. λέγεται γὰρ,
Θησεία, καθ' ὃν καιρὸν εἰς κρήτην ἐπέλ-
θαι

tem illi conciliauit. Non conueniebat
autem, ut terra hoc infortunium memo-
riae expers relinqueret: quare florem pro
adolescente producit, idem cum ipso no-
men sortitum: idque folijs eiusdem inscrip-
tum fabulantur.

20. *Tanquam heros, in scuto hospi-
tio excipere volo.*] Dicitur de ijs, qui
amicos suos ex suismet rebus beneficio
afficiunt.

21. *Arrectis auribus.*] De ijs, qui
ad audiendum, aures componunt.

22. *Ut puerum amatores amant.*]
De ijs, qui amore tenentur.

23. *Porphyrione formosior.*] Por-
phyrio, animal est inter cetera pul-
cherrimum celeberrimumque. gaudet
pulvere inspergi: non prius tamen se
arenæ & lauactis committit, quam
passuum numerum sufficientem ingre-
diatur. ægrè coram testibus cibum cap-
it, ideoque se subtrahit, & secretò ve-
scitur: maximè autem zelotypia labo-
rat, & sœminas viro carentes obseruat.
Pauonem autem, formosissimus cum
sit, maculant ceduntque homines lurco-
nes. Nam pennæ quidem huius aus
ornamento sunt, corpus autem ipsum
nullius existimationis. Porphyriionem
autem à nemine in conuiuium macu-
lant noui; neque a Callia, neque ab
Hortensio Romano.

24. *Tanquam veterem olea ra-
mum comburit.*] De rebus exilibus
& siccis, quæque celeriter consumun-
tur. Noua autem Eirelione ramus erat,
oleæ lana coronatus, ex se penden-
tes omnis generis terræ fructus ha-
bens. Hunc autem effert puer cui v-
terque adhuc patens superstes, & an-
te fores templi Apollinis Indis Pyanc-
psijs reponit. Fertur enim, Theseus,
quo tempore in Cretam nauigauit,

Delo ob tempestatem appulsum, Apollini vouisse, oleaginis se ramis cotonatum, sacra illi facturum, quando occiso Minotauro seruati contigisset, & suppliance illo ramo ita coronato, ollas ptisanæ triticeæ pultifque ex fests leguminibus factæ, plenas elixasse, aramque constituisse. Vnde & Pyanephia dicta videntur, tanquam κυάμψια, hoc est, fabarum elixarum festum. Nam olim κυάμψς, πυάμψς vocabant. Porro festum hoc ad pestem repellendam agebant, in quo pueri versiculos hosce canebant:

Ficus ac pingues panes fert Eiresione:

Et mel in cotyla, ac munus prapignus olina,

Atque meri calicem, quo carpas ebria somnos.

Festo autem finito, extra agros ad ipsas fores hunc ramum collocant. Crates autem Atheniensis, in libro de Atheniensium sacrificijs, author est, quum sterilitas aliquando urbem occuparet, ramum lana coronantes, supplicationem Apollini instituisse,

25. *Tanquam Phinei vitam.*] De ijs, qui male res suas amittunt. De Phineo, quod Harpyæ victum eius corrumpere, fabulantur, putantque nonnulli illas feras quasdam volucres esse, quæ ex mensa Phinei prandium raperent. Res autem ita se habet. Phineus rex fuit Pæoniz, quem ubi senem visus defecisset, & liberi eius masculi mortem obiissent, filia Pyria & Etasia, patris rem familiarem destruxerunt. Hinc ciues, miser, inquebant, Phineus, cuius vitam Harpyæ corrumpunt. Zethus autem & Calais, vicini ipsius, Boreæ, viri non incelebris, filij, hominis commiserunt, auxilium tulerunt, & filias vrbe repellentes, opibusque eius re-collectis, inspectorem seu curatorem quendam illi Thracem apposuerunt.

ἡρώσιντες αὐτῷ, πὰς θυράριους ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χεῖρματι σιωαθροίσαντες, ἰππίσκοπὸν πῖνα κατήσκησαν τῶν θεῶν.

περὶ αὐτῶν δὲ ἡλῶν διὰ χαίμανα, ὁρῶνται τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἀντίπαλαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σιῶν μὲν τὸ τῆς μινεῖταιρον ἀποκτεῖναι, ἐνυπιάσιν, ἐπὶ τῶν ἐκτελείας πύτην καὶ ἀντίπαλαι. ἐψήσιν χύτρας αἰψάλης καὶ ἐν τῷ, καὶ βοῶν ἰδρύσιναι. διὸ καὶ Πυανέψια θεοῦ λέγεται, οἷον κυάμψια. τὸ γὰρ πῶν πρὸν τοὺς κυάμψς, πυάμψς ἐκαλεῖται. ἦεν δὲ ἔσθ' ὅτι, ὅτι ἀποτροπὴ λειμῶν ἦεν δὲ παῖδες ἄλλοι.

Ἐιρεσιώη σὺκα φέρει, καὶ πῖονας ἄρτας.

Καὶ μέλι ἐκ πύτης, καὶ ἐλαίον ἀποψήσας,

Καὶ κύλικ' ὁζυρον· ὡς αὐτὸς μεθύσας καθύδατος.

μετὰ δὲ τῶν ἱερῶν, ἔξω τῶν ἀρχῶν πείσας παρ' αὐτοὺς τὰς θυρας. Κεῖται δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ πρὸς τὸν Ἀθηναῖον συσῶν, ἀφορίας πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν πόλεων, ἡλλὰ καὶ τὰς ἀρχὰς ἐκείναις, ἐκτελείας ἀντιπάλαι τῷ Ἀπόλλωνι.

25. Ὡς τῷ φινέως τὸν βίον.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ἀποκαλλομένων τὰ ὄντα. ἰσχυρῶς πρὸς φινέως, ὡς διεφθόρην Ἀρπυγῶν τὸν βίον αὐτῶν· δεκῶς δὲ ἐνιοί, θυρία καὶ πτενὶνὰ εἶναι ταῦτα. ἀρπάζοντα δὲ τῆς τραπίζης τῷ φινέως τὸ δειπνόν. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει ἕτως. φινέως ἦν Παιονίας βασιλεὺς, ὃν γέροντα γεγενέσθαι ἢ ἐπὶ ἀπίλπειν· οἱ αὖτε ἀρρενὲς παῖδες ἀπίπαινον. θυράριους δὲ ἦσαν αὐτῷ Πυρία καὶ Ἐρασία, αἱ πρὸς τὸν τῷ πατρὸς βίον διεφθαιρον· ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται, δύστην ὁ φινέως. ὅτι αἱ Ἀρπυγῶν τὸν βίον αὐτῶν ἀφαιρούσιν· οἰκτεράτης δὲ αὐτῶν Ζεφύρος καὶ Καλαῖς, ἀνυγῆτινες αὐτῶν, βορέην παῖδες αὐτῶν, οἷα ἀσπίδα, θεοῦ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χεῖρματι σιωαθροίσαντες, ἰππίσκοπὸν πῖνα κατήσκησαν τῶν θεῶν.

26. Ὡςπερ ἰωλοκρασία μὲ κατὰ
 χίης.] Τάπειται ὑπὸ ὕβρεως. οἱ γὰρ
 οἱ ἰωλοκρασία καποκύσαντες αὐθρῶν
 φιλοσόφων, ἥνικα συνέπινον ἀλλήλοις
 παρ' Ἀθηναίους. ὑπὸ ἐκάστη κρατῆρι
 ἐπέπιε, καὶ εἰ τις ἐκείνου μὴ
 πᾶν τὸν ἴσον κρατῆρα, περὶ κατὰ τῆς
 ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξέχευε, καὶ ἐκαλεῖ-
 ται τὸ ἰωλοκρασία κυρίως διὰ χι-
 ζὸν βρωμα.

27. Ὡτίων πισυτροὶ ὀφθαλμοί.]
 Ἐπὶ τῶν ἀλόγως πρὸς κρείττω τοῖς μέεσσι
 ἐμβαλλομένων.

26. *Tanquam hesternae potione me perfundis.*] De contumelia illa ita usurpatur. Iuvenes enim Athenienses pridiana potione viros philosophos conspergere solebant. Ea potio erat, quando simul com-
 potantibus, in singulis crateribus vinum ponebatur: & si quis dormiens craterem suum non ebibisset, die sequenti in caput eius effundebatur, idque ἰωλοκρασία vocabatur: propriè tamen ea est pridiana
 cibus.

27. *Auribus oculi fideliores sunt.*] In eos, qui inconsideratè præstantiora cum deterioribus comparant.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΠΟΣΤΟ-

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙ- ΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

πατριάρχῃ κυρῷ Γεηγορείῃ τῷ Κυπρίῳ
κατὰ ἀλφάβητον.

Α

Α Τῇ ἡ μέραντος ἔδεν ἴσασιν.]
Ἀπὸ τῶν ἀλίσκων τῇ μῇδεν ἐλ-
κυσαίνων εἰρηται.

Ἀφροδίτη δὲκ.] Οὐκ ἐμπνίμι.

Ἀγορὰ Κερκώπων.] Ἐπὶ τῇ πνηρῶν καὶ
κακῇ θῶν. Κέρκωπις γὰρ πτες ἀπκ
πῶνες ἐγάνοντο ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀιτὴ γῆρας, κερύδων νεότης.]

Ἀραβία Κιλίκων.] Ἐπὶ τῇ καλῶς πλκ-
τηνίων. περδότης γὰρ Κίλιξ τῆς Μίλη-
τον περδὸς ὁπρήσι.

Ἀρσίοικα μὴ κατὰ φρόνησιν ῥήρη.]

Ἀδωνιδὲς κη.] Ἐπὶ τῇ ὀλιγοχρο-
νίων καὶ αἰώνων.

Ἀλλοι δ' ἀλλοίον πλῆθεν καὶ χώρα ἱ-
πιδ.] Ὅτι περσέκει τὶ γὰρ ἔξεμοιῶν
ἑαυτὴν πτες ἔχεισι τῶν πλείων καὶ πῶν
ἐν οἷς αὐ γάνειτο. εἰρηται δὲ δὸτὸ τῶν
πλυπιδῶν.

Ἀλὴν δρυὶ βαλάνιζε.] Ἐπὶ τῶν ἀπκ-
γερδωνίων δάξιν ἐπὶ τῷ αἰτησιν
ἑωξέσι λαμβδωσιν.

Ἀδεις ὡπτερ εἰς Ἀῆλον πλείων.] Ἐπὶ τῶν
ἀφροδίσας καὶ φιληδόνως βιάντων.

Ἀλα καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῇ μὴ εἰδῶτων καὶ
περσσοικιδῶν. οἱ γὰρ μαύτες ἄλα
καὶ κύαμον τιθέασιν.

Ἀῖρην μαχαλὴν.] Ἀντὶ τῇ ὁωχῆδα.
εἰρηται δὸτὸ τῶν ἀρχειοικῶς ὀρχα-
μῶν.

Ἀτὶ τῷ μάχαρον.]

Ἀδακρυς πλέμε καὶ καθάδου.] τρέ-
πιεν.] Ἐπὶ τῇ ῥάσει ἐπὶ ἰλπίδα
καπρβύτων.

Ἀεὶ κλοῖς περὶ κλοῖν.] καὶ, Ἀεὶ τὸν
ὁμοῖον ἀγῇ θί.] περὶ ὁμοῖον.

Ἀμαλθείας κέρως.] Ὅτι τῇ τροφῇ αὐ-
τῇ Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγῶς τρεφ-
σης αὐτὴν περὶ κέρως αἰγῶς. δι' αὐ-
τὴν ἐπὶ βλῦν αὐτῇ πᾶν ὁ αὐτὸς ἡτήσατο.

Ἀετὸν ἱππιδῶν διδάσκεις.]

Ἀεὶ γὰρ ὁ πῖπῃσιν εἰ Διὸς κύβοι.]

Ἐπὶ τῇ ἀξίως τιμωρῶν.

Ἀγῶν περσσοικιδῶν ὅτι ἡπιδεχεται αὐτὸς
Φιλία.

Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσσελά-
των.

Ἀληλεσμῶν βί.] Ἐπὶ τῇ ἐπίμκ
καὶ δότην.

Ἀνάγυρον κισῆς.] Ἐπὶ τῇ περσξέντων
ἑαυτῆς κακά. Ἀνάγυρος γὰρ τις ἥρας
ἐκάκῃ τῆς γένινας.

Ἀεὶ με πιδῶνι πλείμοι οἰάκειεν.] Ἐπὶ
τῶν κατὰ πεφρονημένων καὶ αὐτὸν ἐν ἀ-
ξίῳ.

Ἀετὸς θέρπες ὀρᾷ.] Ἐπὶ τῇ κατὰ φρο-
νῆτων ἰνῶν.

Ἀλμὴ ὅτι ἐσιν ἐν αὐτῇ.] Ἐπὶ τῇ ἀηδῆς.

Ἀλώπηξ ἢ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἢ
ραδίως ἀλίσκομένων.

Ἀεὶ φέρει τι λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῇ ἀσ-
ἐξ ἀρεσκόντων ἢ νέον κακόν.

Ἀνα πῆμῶν χωρῆσι πηγῇ.] Ἐπὶ τῇ
ἐσάντων λεγομένων.

Μ m Ἀ

Ἀεὶ ὁ πόντος λείψα πὶ σάφρονα πόνον.]
Ἀργύρε κρήνη καλῶσιν.] Ἐπὶ τῶν διὰ
πλεῖν ἐμφανιζομένων ἢ ὀψι-
μένων.

Ἀπὸ μείζοντος αὐτὸς ἀλεύ, ἥτοι φυ-
λατῆς, ἰωνικῶς.]

Ἀρράβις αὐλητής.] Ὅς ἡυλὴ μὲν δεξι-
χμης, ἐκπύει δὲ πημάτων.

Ἀιδῶ κυῆ.]

Ἀκρῶ ἀψαδαυ δακτύλῳ.]

Ἀϊματι κλαίειν.] Καθ' ὑπερβολὴν τοῦ
τῶν φόντος δακρυόντων.

Αἱ χάριτες γυμναί.] Ὅτι δὲ δωρεὰν δι-
εργατῆν.

Ἀκονίω σιτίζεις.] Ἐπὶ τῶν τρεφομέ-
νων, ὥς οὐκ ἐπιδοσίωντων.

Ἄλλοι κάμεν, ἄλλοι ὠναντο.] Ἐπὶ τῇ παρ'
ἐλπίδα πᾶ ἀλλότιστα κληρονομήντων.

Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κερώνη φθίγγεται.]
Ἐπὶ τῇ μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις.

Ἀλωπικίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλωπικα.]
Ἐπὶ τῶν ἐξαπατῶν βελονομένων οὖν
ὁμοίως.

Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφισι.]
Ἐπὶ τῶν λαλῶν καὶ φαύλων.

Ἀνδρὲς γέροντες αἰφῆς τὸ κράνιον.] Ἐπὶ
τῶν εἰς ἄδην χρησιμεύοντων.

Ἄλλα μὲν λάσκων, ἄλλα δὲ λάσκωντος.
] Ἐπὶ τῶν ἔχοντων πῆς λόγοις
ἀσύμφωνα πᾶ ἔρρα.

Ἄλλω μὲν ἐξαυτὸν μὲν, ἢ ἐκαστὸν.]
Ἐπὶ τῇ μάτῳ πινέντων.

Ἄμας ἀπῆκεν οἶδ' ἀπηνέντο σπάφας.

Ἀμ' ἡλέπηται καὶ τίθηται ἡ χάρις.] Ἐπὶ
τῶν ἀχαρίστων.

Ἀν μὴ παρῇ κρίας, παρέχω στερκρίον.]
Ὅτι δὲ πῆς παρῶν δόκεισθαι.

Ἄμμες πῆ ἡμῶν.] Αἱ πᾶ πύρσι βελτίω.

Ἀπὸ ὁ φάλαγγας καὶ μὲν κτύπον λύρας.]

Ἐπὶ τῶν παχέως ὀφθαλμῶν ἔκαστα
σεβῆται.

Ἀνδρὲς λυδοὶ παρ' ἡμᾶς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' αὐ-
τὸς ἐλθὼν ἐπείραται.] Ἐπὶ τῶν κακῶ
ἐαυτοῖς διαπαυμένων.

Ἀπληστὸς πῆτος.]

Ἀνέμενος γαργῆν.] Ἐπὶ τῶν πινέντων, ὅ
μηδενὸς μεταλαγχασόντων.

Ἀνάγκη ἐπὶ θεοὶ μάχονται.]

Ἀντὶ πέρκης σκορπίου.] Ἐπὶ τῶν τὰ χεί-
ρω αἰρεμένων.

Ἀλιδὸς πληγὴς νῶν οἴσθ.] πεινῶν δὲ π
νῆπιος ἐγνώ.

Ἄλλοι πείραται, ἄλλοι δ' ἀμύονται.

Ἀρκτα παρῶν, ἔχνη ζήτησις.] Ἐπὶ τῶν
περὶ δόλων.

Ἀετὸν κάνθαρος καὶ δέ.] Ἐπὶ τῇ ὑπερ-
βολῇ τῶν πικρῶν παρῶν, ὅ γὰρ κάνθα-
ρος πᾶ ἑαυτὸν αἰσθάνεται κυλίαν.

Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακίλεια.]

Ἀνδρὸς καλῶς πρᾶστος ἔχνη φίλοι.]

Ἀνδρὸς κακῶς πρᾶστος ὁ σκῆπτρον φί-
λοι.]

Ἀλώπηξ τὴν ἐλαύνει.] Ἐπὶ τῇ δουλεύῃ
ἐ μικρῶν, ὅμοις δὲ μεγάλων κατὰ γυ-
νιστομένων ἀφρονας.

Ἄλλοι μετρητὴ πῆς ἡμέρας, ἄλλοι με-
τρητῆ.] Ἐπὶ τῶν πῆς μὲν ὀψιμερῆται
ἄλλοι δὲ δυσμερῆται.

Ἄμα δίδει καὶ λάμβανει.] Ὅταν πρὸς ἀπ-
στον σωματικῶς αἰσθῆται.

Ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς γέροντι.] Ἐπὶ τῇ ὀφ-
οῖς ἡλπίσιν ἀντιφασίωντων.

Ἀπὸ τῇ βραδυσκελῶν οὐκ ἔστιν ἄριστος.]

Ἀπὸ τῇ τοῖς σιφῶν οὐκ ἔστι.] Ἐπὶ τῇ ἀφ-
φρόνησιν πάντων περὶ γυμνῶν.

Ἀργυρεὶς ἐλγῆρας μάχης καὶ πάντων κερ-
τῆς.]

Ἀπὸς ἐχθρῶν τρεχέας.]

Ἀρκὸν δέρας.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων πῆ
πινέντων.

Ἀλύτῃ βίον ἔχει.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλο-
τέρων βιούντων.

Ἀπὸ πῆς

Ἀπὸ τῆς χαίρης γίγασκε.] Ἡ τοι αἰφάρας
δοσδώσῃς.

Ἀπὴνται κακῇ βελὴ πρὸς ὑπερτίπῳ
αὐτῷ.] Ἐπὶ τῶν παχύντων ἀξία ὧν
ἰδεσθαι.

Ἀθως καλὸν πλὴν πλῆρες λημνίας βοός.]

Ἀπὸ κώπης ὅππῃ βῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀβρόως
μεγίστοις ἐγχειρῶντων.

Αὐτὸν ἔτρεφον, κωίας τρέφεις.] Ἐπὶ τῷ
δοσφύτῳ μὲν ἰαυτὸς τρέφει· ἀλ-
λως ἢ ἐπαγγελλομένων.

Ἀλῶν μέδιμον δοσφάγῳ.] Ἐπὶ τῶν
ἀχαρίστων.

Ἀμαξά πὺν βῆν ἔλκε.] Ἐπὶ τῶν αὐτο-
στροφῶς πὺν πινῶντων.

Ἀμαξία αἰρήματ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων
λόγων.

Ἀνθρῶπ. εὐρεπ. κ. ψυχὴ, ἔδιδ-
ναι, ἔτρεπ.] Ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μετ-
βαλλομένων.

Ἀπὸ λωλὴν ἢ κ. π. ἄλῳ, κ. ἢ γάβρος.]

Ἀκλήν κωμάξουσιν ἐς φίλους φίλοι.]
Ὁμοιοι ἐπὶ αὐτῶν αἰοῖ δ' ἀγαθοὶ ἀγα-
θῶν πλὴν δαῖτα ἴασιν.

Ἀνεωγμέναι μεσῶν θυραῖ.]

Ἀρχὴ ἀνδρα δεικνυσιν.]

Ἀλῶν ἢ φορτ. ἐνθεν ἔλθεν, ἐνθ' ἔβη.]

Ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων, κ. δοκίμη-
θέντων. ἐμπρ. γὰρ ἄλλας ὅππῃ φερό-
μενος ἐς νῆν, κλυδωνος ὅππῃ γομῆναι,
τὸς ἄλλας ἐς τῇ θαλάσῃ ἀπὸ βάλειν.

Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐς τῷ σκότῃ
φωτῆρος.]

Ἀρραλῆος φρονέειτα πρὸς φροσι πῶλ'
αγροῦν.]

Ἀντὶ λεοντῇ μὴ ἐξήκηται, τῇ αἰλωπικῇ
πρὸς αὐτὸν.] Ἐπὶ τῶν φαιερῶς μὲν
βλάπτειν μὴ διωκόμενων, πενηγρία ἢ
χρωμένων.

Ἀροτρω ἀκνήνιζης.] Ἐπὶ τῶν ἀσκέπως
ἢ πινῶντων.

Αὐτὰρ ἢ πῆγῃ εἴκοι ἐλπίδα πύγῳ.
Αὐτὸν ῥέδ. αὐτὸν πῆδημα.

B

Βοιὸν νόμ.] Ἐπὶ τῶν ἀπαυδῶντων.
εἰς τῷ πρὸς αἰὶ ὠνηδύσῳ οἱ βοιω-
πί.

Βοιωτὸν νόμ.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχαί
ἡρεμῶντων, ὕστερον ἢ περὶ αὐτῶν.

Βάκκος λίθ.] Ἐπὶ τῷ ἐξέλεσθαι μὲν ἐς
λόγους, παρῶν ἢ λυδία λίθ. πὺν
χρυσόν.

Βοιωτὰ αἰνίγματ.] Ἐπὶ τῶν αἰσυνῶντων.
βοιωτὴ γὰρ ἡ σφίγξ.

Βῆς ὅππῃ γλωσσῆς.] Ἐπὶ τῶν δωροδοκ-
μῶν. Διδ. πὺν τῶν ἀβλυαίων νόμισμα
βῆν ἔχον.

Γ

Γόγυ κήμης ἔγγις.] Ἐπὶ τῶν ἰαυτὸς
μᾶλλον ἢ πύρῳ ἀγαπῶντων.

Γέροντα δ' ἐρεθῆν φλαυρον ὅς νέος πίσῃ.]

Γλυκεῖα ἐκώρεα, φύλακας ἐκλελειπ-
τες.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρ. μέχθῃ πὺν ἀλλό-
τρεα καρπυμένων.

Γραυὸς βακχάει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὧρεσι
ἀπὸ πρᾶσι μόνων.

Γραῶν ὕβριοι.]

Γαστέρας μοι περὶ φέρις κάλλιπον ὄνειδ.
ἀπείτῳ, ἢ πῶλῃς μὲν ἰλαφροπ-
ει, κενεὰ ἢ βαρεῖα.]

Γῆς βάρ.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

Γλυκὺς ἀπείρω πῶλ.]

Γραυὸς ἀνακρετῆσαι πῶλῳ κενιότῳ ἐ-
γέρει.] Ἐπὶ τῶν δὲ ἐμπέριος πῶλῳ
πρᾶγματ. κινῶντων.

Γύγῃ δακτύλι.] Ἐπὶ τῶν πολυ-
μηχάνων.

Γυμνόπερ πατήλῃ.]
 Γυνὴ στρατηγῇ καὶ γυνὴ στρατιπιδάει.)]
 Ἐπὶ τῷ παρθεδέξων.
 Γυναικὶ μὴ πτεράει μηδ' ὅταν θάνῃ.]
 Γίλωε ἰωνικός.) Ἐπὶ τῷ ἐκλελυμένων. εἰς
 τῷ γὰρ ἰωνέε διωβάλλοντο.
 Γέρον ἀλώπηξ ἔχ' ἀλίσκεται.]
 Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῷ πεδεδεικ-
 νυμένων πρὸς τὴν εἰδέσθαι ἀπὸ ἀμει-
 νον αὐτῷ ἱστοί. ὅτι πολλὰ εἰς Ἀθήνας
 γλαῦκες.
 Γέρον βῆς ἀπὸ τῆς ἐς δομοισιν.)

Δ

Δ' ἴκην ὑφίξει καὶ ὄντο δάκη κυάα.)
 Ἐπὶ τῶν ὅτι μικρῷ συνεφωτισ-
 μένων.
 Δάκη δάκη ἔτικτο καὶ βλάβη βλάβη.]
 Ἐπὶ τῷ φιλοδίκων καὶ σωαμένων
 δίκαις δίκαις. καὶ ὅτι τὸ πυκταῖς περ-
 σσιν πύλων συμφοραῖς.
 Δίς πρὸς τὴν αὐτὴν αἰχρὸν περσέειν
 λῆγον.]
 Δωδωνίον χαλκῶον.] Ἐπὶ τῷ λάλῃ.
 Δακτύλῳ δὴ σε ἔλκυδι πῆται.] Ἐπὶ τῶν
 Δίᾳ τόσον ἢ λύπη ἰσχυρῶν γυναικῶν.
 Δῶρεθ' ἡδὺς πείθει καὶ αἰδοίως βασι-
 λῆας.]
 Δεινοὶ πλείονη μηχανὰς Ἀιγυπτίσι.]
 Δέδοται καὶ κακοῖς ἀρχαί.]
 Δόπερ πλείους.]
 Δελφίνα λευκὰ καὶ ὀχρεῖα.]

Ε

Ε' Πυρρίδης ὑπὸ τοῦ.] Ἐπὶ τῷ πολλὰ καί-
 μαμένων. περὶ τῆς γὰρ ἔτη ἐκά-
 στουθεν.
 Ἐς Τροφονίᾳ μεμαίεσθαι.] Ἐπὶ τῶν
 σκυθρωπῶν καὶ ὀχρῶν.

Ἐταλ' δρασκάζεις, ἢ κρύπῃς.] Ἐπὶ τῶν
 μὴ διωαμένων λαβῶν.
 Ἐσὼ τριμύς τὰλλα ὃ ἢ βύλοι κύων.]
 Ἐπὶ τῶν περ' ἀξίας ἀνημενύτων, ἔ-
 μάστις δυνάμων.
 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφον αὐτοῖς γίνονται.] Ἀέ-
 ριστοι ὅτι τῶν τὸ εἶδος ὁπλῶν. εἰς
 χρεῖας δὲ ἀναγκαῖων.
 Εἰς ἀρχαίας φάττας.] Ἐπὶ τῶν ἐλθόν-
 των εἰς ἀπὸ πρὸ προνοήσεως ἐξέπεσον.
 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις.] Ἐπὶ τῶν ἄλλῃ
 αὐτῷ ἄλλων ἐρώτων.
 Ἐκπερδίσκει ἔσκαλινισται.] Ἐπὶ τῶν
 διαδοιδασκείων τὴν θρησκείαν.
 Ἐλέφας ἔκ μίας πιῆς.] Ἐπὶ τῶν
 τὰ μικρὰ ἐκπερδόντων τῷ λόγῳ.
 Ἐμαυτῷ βαλανόσω.] Ἐμαυτῷ δια-
 κινήσω.
 Εἰς ἀδινέντας ἀδινέντας ἐλήλυθες.] Ἐπὶ
 τῶν ὅμοια παρόντων.
 Ἐυδοῖα κύρτο αἰρεῖ.] Ἐπὶ τῶν ὁπ-
 λῶντων.
 Ἐντὶ καὶ μύρμηκε χολή.] Ὅτι καὶ τὸ
 μικρὸν δὲ καὶ φρονεῖν.
 Ἐρμῆς ἀμύνητο.]
 Ἐκπερδύνης κύλικα πῶν.] Ἐπὶ τῷ
 ἐπὶ σμύρνης φίλων.
 Ἐν μέλει στυνὴν κατὰ κρύπτας.] Ἐπὶ τῷ
 συζώντων ἡδοναπαθείας.
 Ἐνδύεται τὴν λεοντήν.]
 Ἐνδυμένων ὑπὸν ὑπὸ τῆς.] Ἐπὶ τῶν
 πολλὰ καίμαμένων.
 Ἐλὴ φειν ἢ παγὶς πῆν μῦν.] Ἐπὶ τῷ ὅξως
 ἀλίσκομένων.
 Ἐν τριεὶς αἰμὶ λογισμῶν.] Ἐπὶ τῷ ἀπ-
 ραντων.
 Ἐν φρεσὶ κυσὶ μάχεσθαι.]
 Ἐκδεδαρμένον δόξης.] Ἐπὶ τῶν μάτη
 πονήτων. βέλειον δὲ ὅτι τῶν κακόν-
 των τὴν ἐς συμφοραῖς.
 Ἐπειτα πλετῶν σὺν ἰθ' ἡδύτη φα-
 κῇ.

κῆ. πρὸ τῆς ἐκ τῆς παγίας πύλης
ἤδη ἐν.]

Ἐν θύρῃ τῶν χαλῶν καὶ τρεῖς.] Ἐπὶ
τῶν μὴ καθ' ὥραν τῆς αἰαγκαίους
χρωμίων.

Ἐν θύρῃ τῶν αἰμίων, ἔτι μίμνουν
ἐν.] Ἐπὶ τῶν θυρήνους περὶ πύλων
τῶν.

Ἐλέφας μὲν οὐκ ἀλιγίζει.]

Ἐκ τῆς πηλῆς πόδα ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἐξ
κινδύων ἐν τῇ.

Ἐκ τρεῖς κρίματα.] Ἐπὶ τῇ κινδυνώ-
οντων. ὁμοίον τῷ. Ἐπὶ ξυρῶ.

Εὐρηγὴς ἐκ βαλανίου.] Ἐπὶ τῶν ἀλ-
πύλων ἡμιμίων.

Ἐργος ἐπὶ τῷ ἔργῳ.] Γραῦν φασὶ τῷ
ἐπὶ τῷ, κατὰ τὴν ἐν χυρῶν ἐν γ-
χῶ.

Ἐλθὲν αἰγὴς δόρυς.] Ἐπὶ τῇ βί-
ας ἀπὸ λαγμίων.

Εἰς κελὸν πύσης.] Ἀντὶ τῆς οὐ μετὰ το-
ρημονεῖς.

Ἐν πύλῃ τῶν κεραμείων.] Ἐπὶ τῶν μὴ
κατὰ τρεῖς τῆς μαθήμασι περὶ πύ-
λων τῶν.

Ἐν σκότειν ἐρχοῦν.] Ἐπὶ τῶν ἀμαρ-
τίας μοχθόντων.

Z

Ὡς γαίη κρημνὺς μῆραν λαθόν.]
Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῆς αἰτίας μεγά-
λην δεῖσαν καρπμίων.

Ζῶντι ὡς ὡς ἡλιόμην, ἀλλ' ὡς διωά-
μεθα.]

Ζητῶν γὰρ ὅσον θοιμάδιον ἀπώλεσε.]
Ἐπὶ τῶν ἀτυχισμένων.

H

Ἡ δὲ πύλην ἡλον. καὶ πύλην πύλην
πύλην ἐξέκρεεν.] Ἐπὶ τῶν
διαμαρτημίων ἀμαρτημάτων.

Ἡ κύων ἐν τῇ φάτῃ.] Πρὸς τὰς μήτι
ἐαυτοῖς χρωμίας, μὴ τι αἰτίας ἐν τῇ
περὶ τὴν ἡν κελὸν οὐκ ἔα μίμν-
ουν ἐν φάτῃ καὶ τῇ ἡν οὐκ ἔα.

Ἡσαν πύλῃ οὐκ αἰμίοι μιλήσοι.]

Ἡλιθιῶν πύλην Ἀδωνίδου τῷ Πραξιτί-
λῃς.] Ἀδωνίς γὰρ ἡς Πραξιτίλῃς ἡς
δοσθέντων, καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν ἐν
ἁδῶν, ἡ καλίστην αὐτῶν κατὰ τὴν, ἀπὸ
κρίνατο ἡλιον, σελήνην, σὺν καμῆλα. ἔδο-
ξε γὰρ ἡλιθίῳ τῷ πύλῃ ἐξιστῶν ἡλίω.

Ἡρακλῆς θυσιᾶς.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ τῆς
θυσιᾶς χρωμίων.

Ἡ ἀφύη τῇ πύρ.] Ἐπὶ τῶν τυχῶν λαμ-
βανόντων περὶ τὴν ἀφύη τυχῶν
ἐπὶ τῇ.

Θ

Θυμὸς ἐχθρὸν θυμὸς ἐχθρὸν.] Λέγειται δὲ
τῆς περὶ τὴν θυμὸν θυμὸν θυμὸν
θυμὸν, τὴν θυμὸν θυμὸν θυμὸν
ἐχθρὸν.

Θαλάττης ἐκ χαρᾶς ὕδωρ.] Ἐπὶ τῇ
τῆς μεγάλῃς τῇ μικρῇ περὶ τὴν
μεγίστων.

Θάσος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν οὐδαίμονα
καὶ λαμπρῶν δοσθέντων ἡ γὰρ ἐπαγ-
γελμίων.

I

Ἰερὰ ἄγκυρα.] Ἡ μεγάλη βοήθεια.
Ἰσότης Φιλέτης.]

Ἰσοπύλεμον ἐπὶ πύλῃ.]

Ἰλιας κακῶν.]

Ἰππόλυτον μιμήσασθαι.] Ἐπὶ τῶν σω-
φρόνως βιβίτων.

Ἰππίας εἰς πιδίον προκαλεῖται.] Ὅπερ ἐστὶ,
τὸς δοκιμῶντας, εἰς ἅπτερ δοκιμῶ-
σιν ἔργα.

K

Κακὸν κέραια κακὸν ὦτον.]

Κείσμεν σπάρταν ἢ ἔλαχε.] Ὅτι δὲ
ἐργάζην τῇ δοδεκάμηνι τύχῃ καὶ ἀνέ-
χεσθαι.

Καθμία νίκη.] Ἡ δὲ κακὴ τῶν νενι-
κῆστων.

Κύνειον ἄσμα.] Ἐπὶ τῷ ἐγγυὲς θανάτῳ
ἔχον· οἱ γὰρ κύνοι θνήσκοντες ἄδυσιν.

Κορώνην τὴν σκαρπίον.] Ἐπὶ τῶν βλαβε-
ροῖς θηχέρωντων.

Κιλίκισι τράγοι οἱ δασύς.] Ὅτι ἐν τῷ ἐν
τειχῶν ἱμαῖα κιλίκια λέγονται.

Κρητίζεν αὐτὶ τῷ ψεύδεσσι ἐκ ἀπατῶν.]

Τοιοῦτοι γὰρ οἱ κῆρες.

Καθώσπερ αἰνέθαι σιλικῆς κακῶς.]

Κύων δὲ τὸν ἰδίον ἔμετον.]

Καὶ δὲ τῷ τεκεῖν κερδαίνειν.]

Κατόπιν ἰορτῆς ἦκεις.] Ἐπὶ τῶν καλῶ
πράγματι.] Δοπολιμπανομένων.

Κελοφῶνα ἐπίθηκας.] Ἡ τοὶ πὲ τίληον καὶ
πλήρες.

Κατὰ τὸν φέρεται.]

Καρκίνος λαμμόν αἶψα.] Ἐπὶ τῷ αἰδιωπῶν.

Κενὸι κενὰ βυλίσονται.]

Κερατὸς ηἰστέτα.] Ἐπὶ τῶν λαμμάργων
ἀπώλησιν δὲ τὸ ζῶον.

Κεραὶς προφῆα ἀπίσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀχα-
ρίστων. οἱ γὰρ κεραὶ καὶ τὰς φαίνας

πλήττει καὶ τὰς θρέψαι.

Κακά μὲν θλίπεις, κακά δ' ἵπεις.] Ἀμφω
γὰρ λυμαινέται. καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα,
οἱ δὲ κέραια ἐοδύσιν.

Λ

Λήμνια κακά.] Ἀπὸ τῶν ἐν λήμνῳ
γυναικῶν· αἱ τὰς αἰσθῆρας αὐτῶν
ἀπείκελσαν.

Λαγῶδες πᾶσι κρεῶν.] Ἐπὶ τῷ κινδυνώ-
των καὶ ἀγωνίζομένων, ἐπὶ δὲ κακῶν
πᾶσι τῶν ἐαυτῷ κρεῶν τρέχει.

Λύκος μάτιον χασιών· ἡ λύκος πᾶσι φρέαρ
χορδῶν.] Ἐπὶ τῷ μάτιον πονήτων.

Λύκος πλεονέκτης.] Ἐπὶ τῶν αἰδιω-
πῶν.

Λύον λυμὴ κλέψης.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐ-
τῷ πρᾶττόντων ἢ λεγόντων, ἢ τῶν κα-
τὰ λήληα.

Λύκος ἀπὸν φύγῃ.] Ἐπὶ ἀφύκτων.

Λύδον ἄρμα.] Ἐπὶ τῷ τραπεζοῦται. καὶ
παρὰ λύδον ἵκεις.

Λοκὴ λίθη, λοκὴ σάβη.]

M

Μία λόχημα δῖο ἐμθακὸς ἢ τρέ-
φει.]

μηδὲ τράπεζα.]

μέλι.] μύσλον.] Ἐπὶ τῷ ἄρσιν ἢ
δέκας.

μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῷ πε-
ρατίζομένων ἀρσῶν ἢ παθεῖν διὰ τὸν
κινδυνὸν τὸν ἐν αὐτῷ.

μὴ πρὸς λένοντες διορκαὶς αἰφωμὴ μά-
χη.]

μυστὴν λεία.] Οἱ γὰρ περὶ οὐκ εἰς τὰς μυ-
στὰς ἐλπίζον.

Μὴ κίνη καμάρναν.] Λίμνη ἢ ἀπο-
γόρδον ὁ χηρσμός μετὰ χητεῦται· οἱ
δὲ χηρσμοὶ περὶ τὰς ἀκρίσιντες ἐβλά-
βηται.

Μωμίζεται μετὰ τὸν ἢ μιμνέται.] Ἐπὶ
τῶν ἀπειδύων.

μη παιδί μάχαιρεν.]
μη τοῖς ἀπείροις ἐγχαλῆζεν πράγματι.
μία χιλιδὼν ἔαρ ἢ πνί, ὅδε μέλισσα
μέλι.]

N

Νεκρῷ μῦθον εἰς ἕς ἔλεγεν.] Ἐπὶ τῷ μὴ
ἐπαίσιος· καὶ πᾶσι τῷ αἰσιδότητων.
Νεφέλας ξάνεις.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτων.
Ναῦς ἱκετίης πέτρας.] Ἐπὶ τῷ σφό-
δρα αἰσιδότητων.

Ξ

Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.]
ξύλον ἀγκύλον ὡς ἐπὶ ὀρήν.] Ἐπὶ
τῷ ἀδιορθώτων.

O

Οὐτ' ὅρα βωμόν διὰ τὰς θηνείας.] Οἱ
περὶ τῷ πρᾶγματων διὰ βωμόν ὅρα,
καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς. ὡς περὶ καὶ οἱ πᾶσι
πρᾶγματι, ὡς περὶ τῷ βωμῷ βω-
λόοντες περὶ αὐτῶν.
Οὐκ ἂν αὐτοῖς ἀλώπηξ.] Λεῖπ' πρὸς ἀλώ-
πηξ. αὐτὴ γὰρ ἀπὸ τῷ ἀλφειῶσι τὰς
πύρας, ὡς δὲ πρὸς ἀλίσκεται.
Ὅτος ἄγει μυήματα.] Ἐπὶ τῷ ἀναξίως
τι ἐμπιπτεσθῆναι.
Ὅτι γὰρ.] Εἰς πλοφάρον.
Ὅτι ἐλαφοὶ τὰ κέρατα δορυβάλλουσιν, πᾶ-
σι δὲ σφάρι.] Ἐπὶ τῷ ἐργαζομένῳ ὅρα
τὰς ἀφαιρέσεις τοῖς ἐργαζομένοις. οἱ μὲν γὰρ
οὐκ ἐστὶν εἰς, οἱ δὲ ὅτις κακοί.
Ὅτις τὰ μιλῆσαι, μὴ γὰρ ἐνταῦθα.] Ἐπὶ
τῷ ὅτι μὴ πρᾶγματι θηπιδικτυμῶν
ὡς ἦν, ἢ θηπιδεύματα ἀφαιρέσει-
μῶν. Μιλῆσαι γὰρ ὡς ἀφαιρέσει
δαίμονις δημηγορῶν, καὶ τὴν οὐκ

τρυφὴν ἐπικινῶν, ἢ καὶ ταῦτα.
Ὅτις, ὡς παῖδες, ἀληθεῖα.]
Ὅτις εἰς ἀχουρα.]
Ὅτις ὕψις ὡς ἡλιθιω.] Ἐπὶ τῷ ἀναι-
σθητῶν.
Ὅτις ἐπικινεθεῖς ὡς ὡς δὲ ὅρα.] Ἐπὶ
τῷ φαυλοτάτων καὶ ὡς δὲ ὅρα.
εἰώηται γὰρ ἐν τῷ δὲ τῷ ἀποθνήσκον-
των δειπνοῖς, αὐτὸς ἐπικινεῖν, καὶ ἔτι
ὅτις φαυλοτάτοι.
Ὅτις ὁ μάρτυρ.] Ἐπὶ τῷ καθ' ἑαυ-
τῶν φερόντων μάρτυρας.
Ὅτις ἐν μέλισσας.] Ἐπὶ τῷ ἐν κα-
κοῖς περὶ πρᾶγματι.
Ὅτις λύρας ἀκόντων.] Ἐπὶ τῷ ἀξυ-
νέτων.
Ὅτις ὡς ἔλιγας μῦθον, ὅτις ὡς
ἐπὶ ἔστιν.]

Π

Πολλῶν ἀχέρων ὀλίγον καρπὸν ἀνή-
ραζον.]
Παρεὰ καὶ φῶς διαλέγη.]
Πρὸς σῆμα μητρεῖς καλῶν.] Ἐπὶ τῷ
περὶ πρᾶγματι.
Πολλοὶ σιδηροὶ ὅτις δαμάζειται.] Ἐπὶ
τῷ δυσελεύτων.
Πρὸς τὰς ἰχθύας λαβῶν, τὴν ἄλμην κυ-
κλῶν.] Ἐπὶ τῷ τὰς καιρὸς περὶ λαμβαν-
όντων.
Πολλοὶ κυνὸς ἀρρενὸς ἀνά.] Ἐπὶ τῷ καλῶ-
φερῶν εἰς τὸ ἀφροδίτης ἔργα.
Πολλοὶ μωροὶ ἀπὸ καὶ καίροντες ἐπὶ.]
Πολλὰ μετὰ τὸ κύλικα καὶ χεῖλες
ἀκρῶν.]
Πλῆθος πτωχῶν.] Ἐπὶ τῷ ἀδυνάτων.
Πτωχεῖς πρὸς ὡς πρᾶγματι.] Ἐπὶ τῷ
ἀπληθύνων.
Ποικιλότης ὡς δὲ.] Ἐπὶ τῷ δολερῶν.
Πολλοὶ σι μισοῦσιν ἂν ἀντὶ φιλήσας.]

Πῦρ Ἰππὶ δαλὸν ἐλθόν.]
 Πολλ' οἷδ' ἀλώπηξι· ἀλλ' ἐχέτω τὸ μέγα.]
 Πολλοὶ τινεὶ νερῶν φοροὶ, παῦροι δὲ τινεὶ
 βαλχοί.]
 Πρὸς κέντρα λακτίζων.]
 Προφάτως δεῦτε μόνον ἢ πονηρία.]
 Πρὸ τῆς νίκης αἰδὲς ἐγκώμιον.]
 Πολλὰ ψάλλονταί αἰδοί.]
 Ποταμός ποτε θάλατταν ἐρέξαι.] Ἐπὶ
 τῶν ἀδυνάτων.
 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκύντα ψόφος.]
 Πένωπον ἀλώπηκα ὑπὸ ἔρχεσθαι.]
 Πενή σοφίην ἐλαχεν.]
 Παιῖτα πέτρων κινήσω. παῖτα κάλων.]
 Πρὸς λέοντα δορκάδες σινάπικισι μά-
 χας.]

P

Ροῖοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς
 βλασφημούντων.]
 Ραχίας λαλίστερον.] Ἐπὶ τῶν ἀδολέ-
 χων. ψόφον γὰρ ἀποπλεῖ βαλλομέ-
 νη τοῖς κύμασιν.
 Ραδαμαίδι κρέσις.] Ἡ δικομοῖται.
 Ρόδον παρελθὼν μακρὴν ζήτη πάλιν.]
 Τεχτὴν δὲ τὴν ἡπὶ ἔργον.]
 Ρηγίνων δειλόπρ.]

Σ

Στὴν Ἀθηναῖα καὶ χεῖρα κίνη.]
 Σωηλθὲν ἀπὸ αἰῶνος Νημηϊεύς.]
 Σύμβολός ἐστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμά-
 των.]
 Συγγνώμη πρῶτον πείρω.] Ἐπὶ τῶν ἐν
 πρώτοις ἀμαρτανούνων.
 Σαρδῶναι· γίλως.] Ὁ προσωπιπὲς, καὶ
 μὴ ἐκ χαίματος καρδίας.
 Σικελικὴ τραπίζα, καὶ Σουβαρλική.]

Σοφία μωρῶ.] Ἐπὶ τῶν ἀσωτίων λα-
 λήτων.
 Σέδ' οἰανίσμετ' αὐτὸς ἰδῶν.] Καὶ τὸ, τὸν δὲ
 ἡ νεότης ἐμίσην τὴν ὁμοιωζόντα.

T

Τοῖσιν θεμιστελῆς ἔποτ' ἐσώσει.]
 Σοφίας γὰρ δόξας ἔσθ' ἀπηνίγ-
 κατ.
 Τυφῶν πολυπλοκώτερον.]
 Ταλαίτε πάλατα.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα
 πλυσίων.
 Τὸν κελοφῶνα ἐπιθήκας.] Ἐπὶ μεγά-
 λων περσμάτων. καὶ Ἰππὶ βεβαίως
 ἐνήφω.
 Τὸ ἐν καρδίᾳ τῶν νέφοντων, ἐν τῇ
 γλώσσῃ τῶν μέθυσι.]
 Τὸν καπνὸν φλόγων εἰς τὸ πῦρ ἐκίπ-
 σιν.]
 Τὸ κυνὸς κακὸν ὅς ἀπίσιν.] Ἐπὶ τῶν
 ἄλλων ἀμαρτανούνων, ἄλλων δὲ δονταὶ
 δίκην.
 Τὸν ζυῖον αὐτὴν.] Ἀπὸ μετὰ φθορῆς
 τῶν ὄντων. ἀλλήλους γὰρ αὐτὴν κινήσει.
 Ἐπὶ ἀφελόντων ἢ αὐτὴν βλαπτόντων
 ἀλλήλους.
 Τὴν κρύστα πειδὸς σιγηλόπρ.]
 Τὸ οὐκ ἀπὸ γῆς ἵνα ἐθήθῃσιν ἔρως γίνῃ.]
 Οἱ γὰρ ἑαυτοὺς ἀσχεμερίζοντες ἐν ἐθί-
 βαις ἐλμῶνται.
 Τὸ ἰσπαρῆα τεχίον.] Ἰσπαρχος ὁ
 Περσικὸς ὅστις τὴν Πυθίαν τῆχος
 ἐκδόμοις. πῶς τὰς Ἀθηναίους εἰς τὴν
 αἰαλώματ' ἀναγκάσεις.
 Τὸν ἐγκέφαλον κατὰ ἐσθλαῖ μαι δο-
 καῖς.]
 Τὸ μὲν νόημα τῶν θεῶν τὸ δὲ κλειμὴ ἴμιον.]
 ὅτι γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀσεβίζοντες
 εἰλεγον. ὁ μὲν θεὸς ὑπὸ βάλαν· ὁ ἐργα-
 σίμενος δὲ ἐγὼ.

τῆ στήνης δεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἰαχυρῶς νο-
σάντων· εἰώθεαι γὰρ σιφαιῶν στή-
νοις τὰ μνήματα.

Τρεχικὸς πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν πρὶ ἀξίαν
σεμνωμένων. •

Τ

Υἱὸς ὕδατος ἔπλεε καὶ ψόγον· ψόγον.]
Ἵπὲρ ὅν σκιάς.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μη-
δὲν πονούντων.

Ἵπὶ πεντὲς λίθ· σκορπίος ὄδου.] Ἐπὶ
κακοήθων.

Ἵπὲρ τὰ ἰσκαμνύα πηδῶν.] Ὅμοιον τῷ,
ὑπερβάθμιον πῶτα τείνεις.

Ἵπὲρ τῶν ὄλων ἀναρριπτεῖς.] Οἷον ὑπὲρ
τῶν ὅλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνώζεις.

Ἵπηνέμια τίκει.] Ψάδῃ καὶ ἀβέβαια.

Ἵδραν τίμνης.] Ἐπὶ τῶν ἀμηνχάνων.

Ἵς ληστὴρ εἰς κύλισμα βορβόρου.]

Ἵς ὑπὸ πόπλον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτὸς εἰς
ὀλεθρον ἐμβαλλόντων.

Φ

Φρυξὶς ἀγὴρ πηληγὴς, αἰμείναν καὶ ἀγα-
θὴν ἐστὲρ.] νωθροὶ γὰρ δοκῶσιν εἰ
φρυγίαι οἰκίσται.

Φρυγὸν δὲ ἀλλος.] Ἐπὶ τῷ πονηρῶν. λέ-
γεται δὲ ἔσθ' ἡ μάχων.

Χ

Χαλεπὸν χορὸν κυβὰ γάβη.]

Χρήματ' ἀνὴρ· Πενυχτὸς δ' ἄδωπι
ἰσθλός.

Χωρὸς τῶν Φρυγῶν καὶ μυζῶν ἐρῶσιν.]

Χροὶ δὴλα.] Φασὶ Φερεκύδην τὴν Ζεφὸν
Φθιμελασίαν πλάττισαι· εἰπεῖν δὲ
πρὸς πυθαγόραν περὶ τῆς πυθαγό-
μου πρὸς ἀλόντα τὴν δακτύλον, χρὸν
δὴλα.

Χύτραις λημῶν καὶ χαλοκυψίτης.] Ἐπὶ τῷ
ἀμβλυωπύττων.

Χρυσὸν κατὰ πύκτων ἡμᾶς καὶ γινώσκεις.]

Ἐπὶ τῷ εἰκὴ λοιδορεμύων. ὅτι φέρει
γὰρ, νυὶ δὲ χρυσὸν· τὸτ' ἐγὼ μοι.

Ω

Ως ἦρως ἐν ἀσπίδι ξένισται βέλομεν.]

Λέγεται ὅτι τῶν αὐτῶν φίλος τις
ἑαυτῶν ἔργους ἀνταγινώσκων.

Ὡσὶν ἐς ὧσιν.]

Ὡδινεν ὄρος, εἰς μὲν ἀπίπκιν.] Περὶ
ξείνης ἢ ἐξωτὸς σκοπῆς.

1840
The first of the year
The first of the year
The first of the year

The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year

The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year

The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year

The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year
The first of the year

IN PAROEMIAS
MICHAELIS
APOSTOLII
BYZANTII
NOTÆ

PETRI PANTINI Tiletani, Flandri.

P Ag. 1. vers. 1. Ἀ' μὲν ὑπέσταν.] Id est, ὑπαχόμην. *Qua promiseram tibi Roma.* Euripid. Alcestide: ἢ τὸδ' ὑπέστη, *quia hoc promisisti.* Syncius Epist. 145. ὑπέστη ᾧ πλὴν ὑπαρξίαν αὐθαίρετο· ὁ σύγκλητος ἡμῶν. *Recepit in se. &c.*

P. 2. v. 21. Λόγος ὠφέλιμος.] Etymologicum magnum copiosius PROVERBIVM definit, λόγον ὠφέλιμον μετ' ὀπικρύνψεως μετρίας αὐτῶν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολλὴν πλὴν ἐν τῷ βάδι ἄλγος. *Sermonem utilem sub integumento mediocri, suum hinc secum fructum habens, multumq; in imo reconditum sensum.* Codex noster Etymol. vetus calamo exaratus brevius: λόγον ὠφέλιμον, ἢ τὴν βιωφελῆ, ὅθεν πλὴν ὁδὸν λεγόμενον: vt & Hesychius, qui tamen, οἷον παροδίας, dici ait. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. *Sermonem vita concludibilem, à via sic nominatum.* Infra itaque forte leg. ἢ δὲ Παροιμία ἐκ τῆς ὁδοῦ παροδίας καὶ τῷ οἶμῳ ἡ ὁδός· Παροιμία, καὶ Παροδία.

V. 25. Διαφέρει ᾧ τῷ Λινῶ.] Ex Eustathio in Hom. Iliad. λ'. nisi quod hic fusius rem explicet ex Herennio Philone. Male autem ab illo Scholiaste prænomen λυκίλλης Tarrhæo tribuitur, pro λυκίᾱ. Male forte & hic in Callimachi versu, τμῶλω pro πύλω Videndus de hisce copiosius differens idem Eustathius in Odyss. ξ'. qui testatur & μάλω vel δάλω legi pro Δήλω. M. Fabius Quintilianus eandem indicat *Λενί & Paræmia* differentiam lib. v. Institut. Orator. cap. 11.

P. 3. v. 10. Πᾶν τὸ χεῖρον.] Quid si Πᾶν πῶν χειρόν, & μοχ ἐνδείκται, pro ἐνδείκται, legas?

CENTVRIA I.

A Dag. 2. Ἀβυδοῦ ἐστίν.] Sic Eustathius disertè in Iliad. β'. Ἰεῖον ἔστι καὶ ὅτι τὸ Ἀβυδοῦ ὕστρον ἔστι σκεφαῖτα ἐπὶ τῇ περιμετρικῇ, καὶ τὸ δοκεῖν σκεφαῖτας εἶναι τὰς Ἀβυδηνάς. ὅτι καὶ Ἀβυδοκόμοι οἱ ἐπὶ σκεφαῖτα καμῶντες. πῆνται δὲ φασὶν ἡ λέξις καὶ ἔστι τῇ εἰκαίᾳ καὶ ὑπόθεσιν ἀξίᾳ· καμῶνται δὲ φασὶ καὶ εἰς μαλακίας οἱ τῆς Ἀβύδου· Πausanias δὲ καὶ περιμετρίας εἶναι λέγει. καὶ εἰκὴ τὸν Ἀβυδον· ἢ ἐχρῶντο, φασὶν, ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ ὑδαμινῶν. Sciendum postea, **ABYDVM** pro *scophanta* prouerbij vice adhibitum, quod *scophanta* esse *Abydeni* existimarentur. Hinc & Ἀβυδοκόμοι dicti, qui imposturus sese venditant. Quin & pro homine vano ac nullius pretij eandem vocem positam aiunt. Imo & ob mollitudinem *Abydenos* comico sale exagitados ferunt. Ad-
dit Pausanias etiam Adagio dici: Ne temere *Abydum*. Quo utebantur in homines fuitiles ac prorsus nihili. In Hefychio etiam Ἀβυδῶν ἐπιφώνημα, διὸ τὸ ὕπ' αὐτῶν σκεφαῖται τῶν ξένων. *Abydena* acclamatio, quod hospites ab illis deciperentur. In Zenobio vero *Parce*miographo ἐπιφώρημα lego, rectius, ut opinor.

8. μυρμηκία] Sic cod. scriptus, & Lucianus, cui etiam μυρμηδόν.

Ibidem: φασὶ δὲ αὐτὴς] Ex Æliano desumptum lib. vj. Historiæ Animalium cap. 43. sed decurtatum ex Epitome huius, & Variz historiæ, operis, quod in bibliothecis asseruari credimus. Quod ne plenilunii quidem otiose dare refert, confirmat & Plinius lib. viii. cap. 29. & epiphonemati adde & Salomonis illud Prouerb. 6. *Vade ad formicam & piger*, &c.

9. Diogenianus pro χαλαρὰ χαλαρὰ non recte. Desiderius ait recte de oratione blanda magis quam frugifera dici: si Apostolio assentire, potius de oratione aptè temperata accipiendum videtur.

10. Ἀραθὴ καὶ μάζα] Hefychius τὴν μάζαν interpretatur, farinam aqua & oliuo maceratam, seu subactam. Suidas etiam lac addit. Pane deteriore fuisse vel ex Athenæi lib. 6. Δείπνος. & Xenophontis item 6. *Cyropædiæ* constat. Diogenianus μὲν ἄρτον alio legisse sensu videatur.

11. Ἀραθὴς ψάλτης] Archidami dictum est apud Plutar. in Laconicis.

12. καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἦσαν Ἀραθὴ δαίμονες] Pausanias in *Beoticiis* prope Trophonij oraculum ædiculam ponit, in qua δαίμονες ἀραθὴς ἐν τῇ οἰκῇ αὐτοῦ ἀραθὴς esse ait. Eustath. quoque *Odys.* γ'. ex Ælio Dionysio poculum fuisse ἀραθὴ δαίμονος appellatum, quod mensis iam sublati circumferebatur.

17. Ἀραθὴν ἀραθίδες] Est apud Pollucem lib. vii. cap. 10. & Hefychium, à quo ἀραθὴς exponitur δέσμη ῥάμματος καὶ ῥήματος. pro quo malè in Etymologico ῥάμματος pro ῥάμματι editur.

21. Ἀγορὰ κερκώπων] Aliter paulo Eustath. Ἀθήνησι πλεσίον Ἠλιαίας esse forum ait, ὅθι τὰ κλοπιμαία ἐπωλῆντο. πῶτι γὰρ καὶ οἱ Κερκωπίαι περὶ δούπη, κλέπται δηλαδὴ καὶ πινυργοί. Idem alibi Κερκωπίζειν proverbiale agnoscit, & Hesychius locum Athenis prope Heliam agnoscit. Chrysippus ab animalibus cauda adulantibus dictum putat. Quomodo autem Cercopes Iovem fallere aggressi in simias mutati, refert Naso, lib. xiv. Transformat. ver. 91. & ex Callimacho Natalis lib. II. Mythologic. & Had. Iunius in Adagijs.

Ibid. λύκος δικάς] Ex Zenobio, Hesychio & Suida malim λύκος. Origo Parcemiæ hinc ducta, quod Athenis ad forum indiciarium statua Lyco heroi dicata esset lupi forma, apud quem sycophantæ & quadruplatores, genus hominum pessimum, maximeque inuisum versaretur, & triobolum illi cotidie penderent. Suidas alibi in decem, quæstui muneribusque inhiantes, qui inibi versarentur, iactatum ait.

Ibid. κροβύλου ζεύγος.] Ita rectius, quam in vet. cod. Apostolij κρομύλου, vel, ut in Suida, κροβύζα, vitiose. Fuit leno improbitissimus, cui Icorta duo, quibus iuventutem ad se pellectam compilabat. Hinc & *Crobly par*, siue iugum aut bigam appelles, de duobus scelere paribus.

22. Ἀγύριος ἐστίν] Apud Aristophanem legitur in

Ἀγύριος γὰρ τὸν Προνόμου πάγων ἔχων λέγεται.

Agyrius autem nescit se Pronomi barbati habere.

In Suida est Ἀγύριος, & pro ψηφισμῶν rectius forte ψηφισμῶν, turpi quidem, sed quam sensus & dictio sequens exposcat, notione. Vitiose etiam scriptum erat Παπρονόμος, nato, ut sit, è compendijs aut notis, errore, ut hic sæpe πῶς pro πατὴρ, & contra, editum Basilicæ ab Heruagio memini. Solent enim scribere Græci, nomina propria, ut agnoscas, transuersa linea signare. hinc ex Προνόμος, Παπρονόμος alius descripsit.

23. Ἀγασί ἰορτῶν] ἰορτῶν rescribendum videtur, reclamante licet utroque & edito Basil. & manuscripto cod. Estque eadem apud Plat. alibi in lib. de Repub. phrasis.

24. Διὰ Φεατέρων κύων.] Addit Suidas μασιγῆται. Eustath. in Iliad. 6. è lexico refert apud Athenienses aliquando quatuor duntaxat Tribus fuisse, ad similitudinem quatuor anni tempestatum seu partium. In singulis porro Tribubus tres Φεατείας, quasi curias seu consortia contribulium, ad numerum xii. anni mensium. Atque illas rursus in xxx. familias seu cognationes diuisas pro ratione 360. dierum, quot annus constat, &c. Φεατείας etiam dicti, vel antiquitus Φεατείας. Qui præerant Φεατείαρχοι; templum in quod conveniebant

bant *Φερίον*. hostia, siue ouis siue caprea, *Φερίη*. Plura Iulius Pollux lib. iiii. Onomast. cap. 4. Canes autem idcirco ab eorum arcebantur conuentu, ne latrando sacra consultationesque turbarent.

26. *Ἀγρὸς πυρὴ*.] Ex Apostolij interpretatione sic rescribendum videatur, vt censet quoque doctissimus vir contra Eras. allata Eustathij auctoritate Iliad. β'. qui *πυρὸν ἀγρὸς* dici ait *περομαιικῶς* ducta ὅτι τὸ *πυρὸς* πυρὸς tralatione, pro parte agri pinguisima. Addit tamen, capi & pro ijs qui otiosè rei cuiuspiam adsident: tertio deniq; in valde agrestes iactatum. Appendix Vaticana ad Zenobium (quam Schotto debemus cum reliquis Adagiorum scriptoribus extra Apostolium) præfert πὶ *πυρὸν*, vt & bonus auctor Hesychius; valde opulentos *ἀγρὸς πυρὸς*, *ρυρὸς* siue *agri fontes* appellatos docens.

28. *Ἰπθελικὴ*.] Id est, *περαινελικὴ*, *ιπθελικὴ*. Hoc enim *Ἰπθελικαί* significant.

29. *Ἀγὼν ἔδεχεται σκήψας*.] Affine huic Prouerbiū, *Ἀγὼν πρὸς φασιν ὅς ἐστιν ἀνὰ μύθους*.

30. *Ἀγναπτόται*.] In Suida *ἀγναπτόται*. Alibi: *Ἀγναπτόται* βάρτος αὐτοῦ. Erasmi. probat *ἀγναμπτόται*, maxime rigidus atque inflexibilis. nisi cui magis placeat *ἀκαμπτόται*. Sic in Hesychio male positum opinor *ἀγναπιόπιλεμ* pro *ἀγναμπιοπύλεμ*, bello insuperabilis; & *ἀγναπιον ἱμάλιον*, pro *ἀγναπιον*, non interpellata vestis.

35. *περιπίσης*.] Erat in scripto cod. *περιπίσης*, vel *περιπίσης*: ambiguum enim erat, vertendumne esset, *Orci podicem cōnuices*, pro *περιπατήσης*, licet hoc rarum. Diogenianus clare: *Ἄδὲ προικλὴ περιπίσεις, Orci incldas pod.* sensu contrario.

37. *Ἀδικεῖτω ἐμοὶ*] Forte leg. *ἀδικεῖτ' ἐμὲ ὁ πλῆσις*.

41. *Ἄδεις ἔχων*.] Sic Aristoph. in *Auibus* *Ληρεῖς ἔχων*. Attica phrasi.

42. *Ἄδεις πρὸς μυρρίνῳ*.] Plutar. lib. i. *Symposiac.* Dec. i. hic confundendus. Torqueri autem potest in imperitos, in cœtu doctorum, aliis loquentibus, obmutescentes.

43. *Ἀδώνιδος κῆπι*.] Sic Plurarch. & Hesychius, additque hic in Adonidis festo simulacra quædam duci, & hortos in testis, atq; omnis generis fructus, vt sunt fœniculum, lactucæque. In scripto tamen Apostolio, *κῆπι* lego, vt & in Suida editur, & à Nazianz. in *Carm.*

44. *κατὰ Φίλαργυρον*] Respicit locum qui est in Axiocho, siue is Platonis, seu potius Æschini Socratici Dialogus est: vbi Socrates Prodici Sophistæ auaritiam taxans, qui gratis doceret neminem, hominis versiculum semper in ore habentis:

Ἡ δὲ χεὶρ πλὴν χεῖρα κνίξῃ δὸς ἡ καὶ λάβοις π.

Confricat manum manus: da quidpiam, & simul cape.

Trochaicus est versus, si adijcias ad particulam: quæ metro & Epichar-

mum

num Siculum poetam delectatum ferunt, & hunc eidem fere attribuunt. Simile est Adagium: Ἰαμαδίδω, & λάμβανει. Nec abludit hoc Sophocleum, ἡ χάρις χάριν φέρει. Et alibi, ἡ χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ πίστις αἰεὶ.

45. Ἐπὶ τῷ φιληδόνων] Causam Zenobius Cent. 11. Ad. 37. hanc reddit. Facilis enim erat Athenis in Delum navigatio: quiq̃ue eò tenderent, otiose nauigantes cantillabant.

46. Ἀδελφὸς ἀνδρὲς] Citat ex Homero Socrates apud Platonem in Protagora. Innuitur autem hoc Prouerbio fratrum auxilium tutissimum esse, quod etiam alibi Homerus ostendit Et in sacris literis Salomon Prouerb. cap. xviii. ver. 19. *Frater qui adiuuatur à fratre, quasi ciuitas firma.*

50. Εἰώθεσαν ἐμμεῖναι ἀδδῶν, κατὰ τὴν ποιητίαν.] Homerus, Iliad. ε. v. 203.

54. Ἀεὶ κηλοῖς ὡς κηλοῖν] Ælianus lib. xvii. histor. Animal. ex Theopompo: sed, vt hic solet, ex compendio. vbi pro βέλεπαι, melius est βελόεσται, & pro λίγματ᾽, μειλίγματ᾽. Quæ porro de volatu adfert ex eo ipso Æliano sunt lib. vii. cap. 7.

60. Εἰς οὖν κρατῆρας ἔρριψεν] Significari puto Leontinos aliquotà Phalaride deuictos, in Ætnæ crateres iniectos. Ita enim vocantur. Ouid. alibi, *Et pronos currus medio cratere recepit.*

Plin. lib. iiii. cap. 8. de Ætna agens: *Crater eius patet ambitu stadiorum xx.* Eadem notione lib. iiii. Antholog. de Empedocle, cuius calceos ferreos crater eiecit, dum se in Ætnam, teste Horatio, præcipitat:

Πῶς δὲ κρατῆρων ἕκπαις ἀθανάτων.

62. Quæ hic rursus de aquila recitantur, ex Æliano sunt lib. ii. Histor. Animalium cap. 26.

67. Ἀεὶ φέροι πλειόνη κακῶν.] Ex Aristotele lib. ix. Animalium cap. 28. vltima vox in κερὸν mutanda videatur, astipulante Plin. lib. viii. Natur. histor. cap. 16. *Vulgare, inquit, Græcia dictum, semper aliquid noui Africam adferre.* Cum ramen Apostolij interpretatio eò ducat. Quid si illa reuera, & hac præposita Iambico senario legamus?

Ἀεὶ φέροι πλειόνη κερὸν κακῶν: vel κακῶν νέον.

69. Ἀζηλῶ, πλεῖν ὅτι τυφλὸς, *Dinitia vi caeca non expetenda*] Huc pertinet quod Plutar. in vita Lycurgi ex Theophrasto refert, maximum in eo viro fuisse τὸ πλεῖν ἀστυλον, μᾶλλον ἢ ἀζήλον, & ἀπλυν ἀπρηγοῦσαι τῇ χρυσότητι τῶν δειπνῶν, & τῇ πλεῖν ἀστυλῶν ἀπλησία. χρῆσις γὰρ οὐκ ἔστιν ἐδὲ ἀστυλῶν, ἐδὲ ἔστιν ὅλως ἡ ἀπλησία τῆς πολλῆς ἀστυλῶν, ὅτι ταυτὸ τὸ δειπνῶν τῷ πλεῖν ἐπλησιάζει. ὡς δὲ, τῷ πλεῖν ἀστυλῶν, ἐν μόνῃ τῶν ἀστυλῶν πλεῖν τῇ ἀπλησίᾳ σῶζεσθαι τυφλὸν οὐκ ἔστιν ἀπλησίαν, & ἀπλησίαν ὡς πλεῖν γὰρ ἀστυλῶν ἐπλησίαν: quod dinitias inuiolabiles, seu potius despectas reddiderit

diderit communi mensa & victus frugalitate. Neque enim illarum usus ullus aut fructus, vel omnino aspectus aut ostentatio maioris apparatus fuit, cum ad idem conuiuium pauper iuxta ac diues conuenirent. Vt iuxta tritissimum illud, in sola ciuitatum omnium quæ sub sole sunt, Lacedamone, Plutus cæcus adseruetur instar pictura, inanitus atque immobilis iacens. Consonat paræmiz huic Horatianum illud in Odis.

Nullus argento color est avaris
Abdita terris inimice lamina,
Crispe Sallusti, nisi temperato
Splendeat usu.

Huc pertinet & illud de Sparta datum oraculum, teste Plutar. in Laconicis Apophth. à Cicerone II. Offic.

Α' Φιλοχρημαλία Σπέρ' ἔν' ἔλοι, ἄλλο δὲ ἔδεν

Sola fames nummi Spartam exugnabit habendi.

Item: τῆς ἀπορήτης καὶ ἀφανῆς τῆς μουσικῆς ἔδεν ὁ φιλόχρημα. Occulta & abscondita musices nulla utilisitas, vt est apud Lucian. in Harmonide. Obseruat hic David Hæschelius, Philonem lib. de Iosepho iubere, τὴν γῆσιν περὶ τῶν πλάτων, καὶ τὴν βλέπντω περὶ τῶν τυφλῶν θυμῶσι.

72. Ἀηδόνες λέγαισι ἱκανήμηναι.] Probatur doctis viris, vt vox λέγειν, pro confabulatione, seu loco, in quem ad confabulandum conuenitur, potius quam pro nugis, vt Chiliastes voluit, hic vsurpetur. Ἀηδόνες autem ἀλλοχρημῶς viros doctos suauis sermocinatione tamquam auicula illa luscinia, dulcissimo cantu audientium aures animosque demulcentes, accipiamus. Sic Palamedes philosophus insignis, nec minor poëta, vt ferunt, apud Euripidem ἀηδὼν μουσῶν appellatur. sic Pindarus de se, ὅρως θηρίαται βύλομαι λιγύμουθ' ἀηδῶν, ait.

77. Ἀεὶρεα τήνεμον αἰρήσας] Ita vet. cod. nec ineptè, ad explanationem. Quando enim æther omnis est venti expertus? In Zenobio tamen ἐρίσας vel ἐρίσας est, quod est, aerem remo remigantium more diuerberare.

79. Ἐφίππει' εἰς τὴν πύκν.] Simile exemplum apud Rom. Q. Curtij, vt T. Liuius refert.

80. Αἰγίαις ἔπ' ἐρίπιν] Zenobius refert Cent. I. Ad. 48. Ægieneses cum in Achaia Ætolos deuicissent Pythiam consuluisse, quinam essent Græcorum præstantissimi, & respondisse, Vos Ægieneses, neque tertij essis neque quartj. Suidas copiosius. Diogenianus vt Apostolius. Aliæ ab aliis auctoribus paræmiz huius origines referuntur.

82. Πύκλον ἀνδράπων] Ex Æliano sumptum & illud lib. V II. Animal. cap. 6. vt & de musica qua oues pinguescunt, ibidem cap. 27. vocula tamen λέγοντες, παραλλάξ.

83. Ἀνατρίπυσσι πὲ ἀγροῖα] Recte itaque Suidas, Πὰ τῶν τοῦς ἀνατρίπυσσι ἀνατρίπτων, de iis qui beneficia sua corrumpunt, dici ait: ab aliis vero

vero in ijs adhiberi ex quibus insignis aliqua capitur utilitas, ob copiam lactis qua Scythiæ capræ abundant, teste Eliano lib. III. Animalium cap. 34.

86. αὐτοκινεμένων] Malim αὐτοκινεῖσθαι. Erasf. post ἀλλήλων, adjicit, ἀμυνόμενοι, & à gallis gallinaceis tralationem ductam.

89. Ἀιδώς γάρ] Geminum illud Homeri Odyss. ρ. & alibi:

Ἀιδώς δ' οὐκ ἀγασθὴ κατ' ἐρημύην αἰδοῖσι περ εἶναι.

Et Hesiodio illi:

Ἀιδώς δ' οὐκ ἀγασθὴ κατ' ἐρημύην αἰδοῖσι καμίζεν.

Utilis haud pudor est homini quem vexet egenus.

Erasf. Chil. II. Cent. V II. Ada. 2. *Verecundia viro egenti inutilis.*

90. Ἀεὶ τὸ πένθος βελών] Zenobius ait Athenienses re male contra Macedones gesta, huiusmodi dictum vsurpasse: itemque Diogenæus, sed hunc emendandum censeo. Tentabam, Ἰππὶ τῶν ἐν τοῖς χείρῳ κατόπιν γενομένων. Cent. II. Ada. 34.

91. Αἰτὴ καὶ τὰς αἰδρ.] addo syllabam αἰτὴ γα καὶ, vt Senarius constet. In principes adeo immisericordes, & populum expilantes, vt ex re qualibet, etiam sacra, tributum, quod etiam *farina* nomine designatur, exigant. Huic par: Ἀπὸ περὶ Φορολογεῖν: *A mortuo tributum cogere.*

92. Ἀιζωνίδης ἄλλῳ] Platonis locus in Lachete est: ὅθεν ἐρῶ παρὲς αὐτοῦ ἔχων εἰπεῖν, ἵνα μὴ μοι φῆς ὡς ἀληθῶς Ἀιζωνία εἶναι. Forte leg. ὅθεν ἐρῶ παρὲς αὐτοῦ ἔχων εἰπεῖν. Reponendumque hic Ἀιζωνίδης, καὶ Ἀιζωνόκευτος: quod etiam Hesychius interpretatur κατηγορεῖν. & pro Ἀιζωνίδης δῆμοι, Ἀιζωνεῖς δῆμος, vel Eustathio teste Iliad. θ. Lege & de vrbibus Stephanum, Etymologum, & Suidam: nisi quod apud hunc pro Ἀιζωνή legitur Ἀιζωνής recte: vt & in veteri Inscriptione Græca apud nobiliss. Marcum Velsenum Augustæ Vindelicoꝝ. & habet I. Gruterus in Opere vasto, & vtiliss. iuxta.

97. Αἰσχρὴν τι] Homeri est Iliad. β. v. 298. neque est περιμειανόν, sed γνώμη. Nam & plurimæ Gnomæ in eodem Apostolij opere, & Apophthegmata admista: vnde & ἰωνιὰν, quasi *Violarium* dicas, inscribendum curauit, ut initio ex epist. Aristobuli, eius filij clarum est. Germani hodieque, vt Hæschel. annotat, de ijs, qui cælum non animum peregrinando mutant, vulgo iactant *Anserem transuolasse mare, eum deo remeasse.*

CENTVRIA II.

A Dag. 4. *Ἀιγίθαλῦ πληρότερη*] Hæc Ælianus, è quo tamen leg. videatur *αἰγίθαλῦ*, lib. 111. Animal. cap. 3. & Aristotele Hist. animal. lib. 1x. cap. 30. & in Admirandis Audit. à quo mutuatus sua est Ælianus, Auem esse ait montanam, paulo merula maiorem, de die parum cernere. Latini *Caprimulgum* nominant. C. Plinius nocturnum furem, caprisque, quas ita mulsere, cæcitatem adferre, lib. x. Nat. Histor. cap. 40. Quæ hic è Menandro adducta ab Apostolio, ad Gnomas referenda, quas Adagijs cum Apophthegmatis in *Ionia*, seu *Violario* opere, miscuerat.

6. *Ἀιτῦ χάριν ἐκίωσεν*] Quæ de aquilæ in hominem seruatorem gratitudine referuntur, ex eodem hausta Æliano lib. x v 11. Animal. cap. 37. in quo pro *ἐκκίδεκα* est *ἐκκαίδεκα*. Mox noster, *ἔδδῃ τῆς σπιβολῆς κρείττων γενόμενος ἐγένετο*. Epitome penes me m. sc. præfert, *ἔδδῃ τῆς σπιβολῆς κρείττων ἐγένετο*. Ælianus tamen, *ἔδδῃ τῆς σπιβολῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο*.

καὶ πολλὰς] *κύλικας πολλὰς* legit C. Gesnerus, Epitome tamen. ut hic, legit.

Ibid. *τὸν χερσαίην*] Idem Ælianus lib. 11. De Animalib. cap. 39.

8. *Ἀιδῶ κυνῇ*] Hefychius interpretatur *νέφος π σκότους*, caliginis nubem. Etymologus, *νέφος π καὶ πορασία* ἢ *περιφραστικῶς τὸ πρόσωπον* ἐκρυψεν ἢ *Ἀθηνᾶ διὰ τὴν μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῷ Ἀριῶ*. Fabulam benè longam leges in Zenobio Cent. 1. Adag. 41.

14. *Ἰβυκὸς γὰρ*] Refert Plutar. lib. de Garrulitate, & innuit versu Ausonius Gallus.

16. *Ἀιάντης γέλως*] Res tota vel è Sophoclis *Aiace* lorario nota, vbi *Ajax* de *Vlysse* & *Menelao* sumere sese supplicium putans, *σιωθῆς γέλων* *πλὺν* inducitur. Vide Zenobium Cent. 1. Prou. 43. Mox 17. pro *καὶ πὲ τῶν πλείων*, malim, ἢ *τὰ τῶν λεγόνων*, aut quid simile.

21. *Ἀνύματιδ' ἀγαθὸν*] Priores duas voces explendo versui ex Zenobio addidimus.

22. *ὃν πτεράχρεα καὶ πτεράων*] Hac forma Apollini statuam *Lacedæmonij* posuerunt, teste *Sosibio*. Vide Zenobium Cent. 1. Prou. 54.

23. *Ἰάσσις*] *Suidas* *Ἰάσσις*.

24. *Ἀκρὸς δυσκίνητος χλωρός*] Nescio an hæc sit quam *Theocritus* in *Messoribus* appellat *καλαμαίαις μαῦν*. In *Hefychio* est *καλαμαίαις*, *ἔδδῃ ἀκράδῃ*, ἢ *καὶ μαῦν καλῶσιν*. Plura *Gilb. Cognatus* Centur. 1. Adag. 6.

25. *Ἄκισ πῖτον*] Male inf. repetebatur *Ἄκισ πῖς*. Est porro hic

hic fluuius in Sicilia à cuspide sagittæ dictus ὀχυρρίας, teste Eustathio.

27. Ἀκισαίη] Ἀκίστως est apud Zenobium Cent. i. Adag. 56. Ἀκισαίη in Diogeniano.

31. Ὑπὸ Ἐκαδήμῃ] Sic Suidas per secundam, non primam vocalem, & mox Ἐκαδήμια: quomodo etiam appellatam ait Laet. in Platonis vita. Statimque, Ἀκαδημία τρία, vox prior forte inducenda ut superuacanea. & αὐτῷ pro αὐτῇ malim. Sed vide, inquit Hæschelius, an è Plutarchi Theseo substituendum sic sit, Ἐχιδνήμια. Ita enim prius appellatam fuisse Academiam ibi legitur. Apud Stephanum de urbibus. Ἀκαδημία, & Ἐκαδήμια. Aristophanis autem locus ἐν νεφέλαις.

32. Ἀκίφαλοι καὶ ἀλίπτοι] Platonis locus integer sexto de Legibus: ἀποὺ δὴ πῶς λέγων γὰρ αὐτῷ μῦθον ἀκίφαλοι καὶ ἀλίπτοι. Quando igitur dicere capri, nequaquam fabulam sine capite reliquerim. Et in Gorgia: ἀλλ' ὕδὲ μύθους φασὶ μετὰ τοῦ θήματος εἶναι καὶ ἀλίπτοι, ἀλλ' ὁπθίντες κεφαλῶν, ἵνα μὴ αὐτοὶ κεφαλῆς περιή. quia nec fabulas interim deserere fas esse aiunt, sed caput illis imponendum, ne sine capite oberrent.

33. Τύμβους μὴ δὲ τάφους] Malim è Zenobio: ὅτι ἔδῃ κινεῖν μή τι σωμαὺς, μή τι τάφους ἢ ἡρώα: non oporeres aut aras, aut sepulcra, aut heroum sacella tenere. In Diogeniano & Suida, tantum duo priora legas.

34. Ἀκιστὸς μετ' αὐθιγέλα] Hefychius αὐθιγέλα recte Διονύσια interpretatur: in quibus quòd hedera coronari mos esset, etiam κισσοφόροι vocabantur. Simile huic Prouerb. μετὰ ἱερτῶν. Post festum: & illud, γυρεαὶ καὶ εἰς, εὐχ' ἐπ' αὐθιγέλα.

37. Ἀκων] vitiose scriptum erat ἀκίων. Diogenianus recte Ἀκων.

40. πρὸς ἄλλας] vocola φασὶ deesse videtur.

43. ἀλακτερόντες γὰρ μὲν] Ex Æliano lib. vii. Hist. animal. cap. vii. Initio scriptum repperi Ἐπὶ τῶν ἀγνῶν. Ὀρνέως reposui, & verti: David Hæsch. ἀγνῶς leg. coniecit. Lector arbitrabitur.

44. Ἀλμυρῶν] Vtitur hoc Adagio Libanius Orat. funebri in Iulianum Apostatam, ut nos Hæsch. monuit.

48. Ἀλώπηξ δωροδοκεῖ] Ita excusus Apostolius, ablata negationis particula, ut etiam mox ante ραδίως. Mox verò: καὶ τὸ αὐτοπελιν ἀλώπηξ ἢ δωροδοκεῖται ἢ τῶν μὴ ραδίως πιστομένων. quæ male absunt in excuso ab Heruagio Basileæ. Statim, τὸς χειρῶν εἶχοντες, ex Æliano desumpta lib. vi. Animal. cap. 24. sed ἐν Πιπμῇ, & quædam variant. ἔχοντες enim positum pro ἔρχονται, & ἐνισχόμεναι in Epitoma, prætulerim tamen ex Æliano ἀποδομέναι. Quæ verò de vulpina aduersum vespas astutia referuntur, ex eodem Æliano hausta lib. i. i. cap. 34. Animal. & de marina vulpe ex lib. ix. cap. 12. paulo tamen aliter.

51. Παλλεύη] Vitiose scriptum erat Παλίη. Vide Steph. de Urbibus.

bus, Ἀλκυονίδες à Luciano etiam hi dies tranquilli nominantur.

54. Ἐπὶ ἧ ἡλέξης πλατωνική] Platonis est lib. de Legibus quarto, initio: Πρόσιον ὁ θάλατταν χώρη, τὸ μὲν παρ' ἐκάστῳ ἡμέραν ἡδύ· μάλα γὰρ μὲν ὄντως ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γεύνημα. *Mare terra proximum, incundum quid est huiusmodi, nimis tamen salsuginosum & acerba vicinia.* Lucretius libr. 11. *Suave mari magno &c.* Et Horatius lib. 1. Epist. x1. v. 10. *Neptunum procul à terra spectare furem.* Sic Menander in Trasyleonte: Ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν δὸς τῆς γῆς ὄρεϊ; Et Catonis dictum illud, de tribus. Inter alia, prænitere si nauigio, quo pedibus potuisset, iter fecisset, aliaque huc faciunt Adagia.

58. Ἀλλων ἱατρος] Alijs medetur, ipse huiusmodi sciat. Legitur in Iambis Nazianzeni, & in Plutarchi Ethicis opusculis.

60. Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων] In eos etiam quadrat, qui cum sæpius cuiuspiam mensa vsi sint, ingratos se ostendunt. Hoc enim per salem innuitur. Aliud est tritum Prouerbum τῶν ἀλλῶν μέδμυς, apud Plutar. libr. περὶ πολυφιλίας. Aristot. in Ethicis, & Cicer. libr. de Amicitia.

63. Ὅτι τῶν μάλιστα πινόντων] Zenob. rationem reddit, quòd rimas agente naue, vt maxima sentina exhauriatur, noua semper affluente aqua irritus labor reddatur.

70. καρπυδών] legendum & καρπώντων.

72. λέγεται γὰρ μὴδ' αὖ] Ex Palaphato περὶ ἀπίστων desumptum de Alcestdide, nisi quod hic est αἰαβιδῶσαι, ibi vero αἰαβιδῶσαι; aliaque notata vix digna.

73. Πολύποδ' πολυχρόν] Theognidis est hemistichium: in quo hodie editur ver. 215. Πολύποδ' ἴσον ἵχει πολυφρον' : in alijs Πολύπους ἵχ' ἴχει πολυπλόκον. Illo modo Plutar. libr. περὶ πολυφιλίας. De polypro pisce Athenæus lib. v 11. Plinius lib. 1 x. cap. 24. & 30. & Chiliastes, *Polypro mentem obtine.* In edito Basil. Apostolio, loco αἰαβιδῶσαι, ἵπιδου legitur: Eras. χώρας ἵπιδου, forte χώρας melius. Apud Nazianz. in carm. Prouerbum simile. Πολύποδ' χοιρή.

74. ἄλλ' ἔτ' Ἡρακλῆς] Theseo id cognominis tributum testatur Plutar. & Eustathius ex Ælio Dionysio Iliad. ε'. apud quem plura leges. Fuit & Varronianæ Satyræ Πηργαφῆ, in Nonio Marcello frequens.

81. Ἀλλή περίλλη] Sic & in Diogeniano, nisi quod mox πρὸς pro σωρὸς scribitur melius. ac ne illud Hesychij quidem capio: περίλλη, Πηφώμημα θρηνητικόν, σὺν αὐτῷ θεακικόν.

84. ματαιοπονῶν] Sic in edito, vt putem addendum: ἢ ὅτι τῶν ματαιολογούντων: quo sequentia pertinent.

86. ἢ δὲ μὴ ἔχουσι] Deesse puto γάλα, vt sit, γάλα μὴ ἔχουσι. Proxima sunt

sunt è Παλæphato παλὶ κέραϊⓈ Ἀμαλθείας. Scribitur & Ἀμαλθαίαις, vt etiam in edit. Bibliorum Græca. Iob cap. 42. v. 13. & Stobæi λόγῳ πθ. ex Eurip. Phœnice. Et Ἀμαλθείας, vt lib. 111, Biblioth. Diod. Siculi: & Ἀμαλθείας, vt eiusdem Diodori lib. v. (vbi nominis adfertur εἴρημον.) Apud Synesium Epist. c 1111. & apud Lucian. duobus locis scriptum reperio: vt lib. de Sacrificijs.

93. Ἀμυρε μαίνειⓈ] Inf. est Θάμυρε, & è simili Parcemix explicatione vnum eundemque duplici fuisse nomine nuncupatum apparet: quod præter Diogenianum, & hunc Michaelē, Eustathius testatur in lib. Iliad. β. ver. 595. Ἰσίου ὅπ κη Ἀμυρεῖς ἵε δ' ῥητῇ δῖχα τῷ ἐν τῆς τῶν παρομιῶν αἰαρεαφῶς, εἴπ μοσικὸς, εἴπ κη ἐπρῶτῳ. Διὸ κη ἐν τῇ παρομιῇ τῇ λιγύσῃ, Θάμυρε μαίνειται, ἵνε Ἀμυρεν ἔγραψας δῖχα τῷ ἐν δῆχῃ θ. Cætera ad verbum pæne ab Apostolio inde exscripta è Lexico Pausaniæ. Historia est in Athenæo lib. x 11. simul cum oraculo Apollinis, quo Sybaritis interitus prædicebatur, vbi hominem Deo præferrent.

94. Πηλεσιῶν] Sic lego. vitiose enim Πηλεσιῶν scriptum erat, Casium autem montem & ciuitatem eiusdem nominis in Ægypto iuxta Pelusium, Stephanus etiam agnoscit. Vide & Prou. Castoticus nodus.

96. Ἄμας ἀπήτω] Legitur & apud Plutar. alibi.

97. Ἀμαρτέν] Lamachi dictum apud Plutar. Apophth.

98. Tauri dictum Parcemiam non sapit, sed Gnomen.

99. Ἀμνία θερίζει] In Eustathio Odyss. λ. male est ἀμνὴν θερίζειν, vt posterior vox sit prioris interpretatio, vt & in Hesychio: quam tamen lectionem nescio quomodo vir doctus probet, cum Eustathius disertim Parcemiam esse affirmet: neque quidquam minus tamen hæc vel illa vox præferat. Lego itaque cum Michaelē ἀμνία, vel cum Diogeniano ἀμνια, πρὸς προζυγνῶς. quam lectionem etiam ipse Eustathius adstruit his verbis: ὁ γὰρ ἄρνα ἐν ἱερὲ ἀκαρεῖ (male ἀκαρεπ. editum) ἱάται: quod hic & in Diogeniano est, ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὔτε δόποκέρεται. Quin: ea quæ in Eustathio præcedunt omnia, huc faciunt. Nam de mulco Erasmi nihil attinet dicere.

CENTVRIA III.

A Dag. 9. πᾶσι τούτῳ ἐδείκνυ] Puto rectum ἐδεκενύθ.

14. Ἀνδρὸς μείζονⓈ] Melius ἀνδρὶ μείζονι. Sumptum autem è Siracide cap. xiii. ἐξυποτίρω σε κη Πηλεσιῶν μὴ κενώνθ. Et Prou. aliud: Ἀλλ' ὅπ μείζονⓈ ἀνδρὸς.

19. Ἀιδραποδωίδης θερίζει] Platonis locus est in priore Alcibiade: ἐπὶ τῷ αἰδραποδωίδῃ, φαίνεται αἱ αἰ γυναικες, τρέχοντες ἔχοντες θητὴ τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμυσίας.

22. Ἀνθρακας μου] Luciani hic locus in Philopseude, sed aliter paulo: τὸ τοῦ τῷ λόγῳ ἐκείνῳ, ἀνθρακας ἡμῶν ὁ θησαυρὸς πύφηνας. *Iuxta id quod dici consuevit, tu nobis carbones pro thesauro apparuisti.* In Hermotimo est: ὁ πύφηνας, οἷά με εἰργάσῃ;

32. ἀνερρίφθω κύβητος] à Cæsare vsurpatum Prouerbij vicem transiit Rubiconem, *facta esto, uel est, alea.* Sueton. Cæf. cap. 32. & Plutar. in vita.

33. Ἀνχαλῶ] Plutar. lib. de educandis liberis.

34. αἰπίοις χερσίν.] Hinc Hector ille Homericus Iliad. ζ'.

Χερσὶ δ' αἰπίοισι δι' αἰβὼν ἀΐσσει οἶνον Ἄζομαι---

Illois manibus vinum libare Tonanti. Nemp̄e pudet---

Hesiodus Ἔργα:

μηδὲ ποτ' ἐξ ἧς δι' αἰβὼν ἀΐσσει οἶνον

Χερσὶν αἰπίοις, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοις.

Nunquam mane Ioui libes nigrantia vina

Illois manibus, neue immortalibus ullis.

Sic Virgilianus Æneas lib. v 111.

Surgit & aetherei spectans orientia Solis

Lumina, rite cauis undam de flumine palmis

Sustulit ---

Et lib. ix.

--- ad undam

Processit, summoq; hausit de gurgite lympham,

Multa Deos orans, oneravitq; aethera votis.

Contra Cynicus Diogenes quendam conspicatus lustralibus vndis se aspergentem, vt Laërtius refert; O miser, ait: nescis vt erratis in Grammatica admissis nulla aspersione queas liberari: ita nec vitæ maculas vlla lustratione posse elui.

35. Ἀναγυράσιος δαίμων] Eadem Diogenianus Cent. 111. Ada. 31. Suidas ex Hieronymi cuiusdam Comm. de Tragœdiæ scriptorib. indicat Agyrum, siue Agyrasium, genium quendam fuisse: cuius cum quidam lucum excidisset, scorto illius imponentem erga filium eius amorem immisit: cumque ille importune illius libidini obtemperare nollet, stupri ab illo sibi intentati apud patrem est criminata. Quem ille oculis orbam carceri inclusit, ac mox se suspendit. Illa vero in puteum se præcipitauit.

37. Ἀνοίκεον] Sumptum ex illo Siracidæ cap. xxii. v. 6. Μυσικά, ἐν πίνθη, ἄκαιρος δίκησις.

41. Ἀνὴρ ὁρατὸς] Ὀπλητὸς scriptus cod. ἀπλητὸς in excluso & m. f. Bongarsiano, Illa bona lectio, opinor, quòd insignium artificum opera assidue ab omnibus requiratur.

43. Ἀναμυ-

43. Ἀνακυμβαλίζεις] Eustath. Odysf. α'. ἀνακυμβαλιάζειν, ab Homero in Iliade dici ait, ὅπῃ ἀρματα κτυπῶσιν ἀνὰ τετραπύρρα, quando cingitis subuersi sonitum edunt.

45. οἱ δὲ ἀγκύλοι] Forte leg. ἀγκύλη, & mox loco περμαχόμενοι, περμαχομένη, vt ἀγκύλη capiatur, ἀντὶ τῶν ἀγκυλιστῶν, pro ipsis iaculatoribus, quos ante equites collocari, eisque propugnare solitos, non uno loco inuenias.

48. ἀσθενὲς τὸ κρένιον] Zenobius & Diogenianus ἀσθενής, rectius forte. Certe Lucianus in Tyranno de senibus: ἐπεὶ ἀσθενεῖς γὰ πάντες ἤδη εἰσι: quando iam omnes vna passa sunt. Lucilius huc respexit apud Nonium:

Rugosi passig, senes, eadem omnia quarunt.

51. Ἀντὶ πύκνης σκορπίον] Huc pertinet illud Euangelicum Lucæ xi. v. 12. ἐὰν αἰτήσῃ οὖν, μὴ ὀπιδῶσέ σου σκορπίον;

65. δολιχὸν δόλιον] Rectius fortasse, vt in Suida, ἀπικνύτων.

67. Ἄν μὴ λειοντῇ] Lysandri dictum apud Plutar. in eius vita, & alibi.

71. τῷ θρόνῳ] βρώματι, Suid. & καὶ ἀξίαν.

72. Ἀξιῶ λαβεῖν ὁ μισθός] Interpretatur Suidas, ἀξίος ἐστὶν ὁ μισθός, ὡς λαβεῖν αὐτόν.

73. Ἀριστάρτης] In Pluto: vbi Scholiastes eadem quæ hoc loco.

74. καὶ ἀγῶν] male in Suida ἀγασθῶν. Δόρπιον vero pro Δορπῖον, Scholiastes Aristoph. in Acharnens. & Suidas bis. Apud illum vitiosè ἀγῶνισιν, & ἀγῶνισιν apud Suid. quem vide in Ἀπικνύτω, & Ἀναρίφ.

Ibid. Ζαῖθι, iisdem, sed Ζαῖθι est Photio in Cononis narratione 39. Eadem lectionis varietas apud Aristoph. qui mendose θυμῶν pro θυμόντιω.

78. πῆς καλοῖς] vt Senarius numeris constet, καλοῖσιν lego.

79. καὶ ἀβρότη] cuiusmodi est Ἰωνικὴ apud Maximum Tyrium.

82. κίναβος] Eadem apud Suidam ἀντὶ πλεξῶν leguntur. Post non longe: καὶ ὁ ποιητής, Ἀνικλείας, deest περὶ Ἀνικλείας, quomodo Suidas. Locus poetæ est Odysf. λ'. ver. 206. vbi Vlysses matris vmbra suæ Anticleæ amplectitur. Sic enim ait: τρεῖς δὲ μοι ὅκχι χειρῶν σκῆψι ἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρω. Εἴπατ' --- Quem locum Maro in re simili lib. v. 1. Æn. expressit, ver. 702.

Ter frustra comprehensa manus effugit imago,

Par leuibus ventis, volucribus, simillima somno.

84. Ἀπίλογος Ἀλκίον] Sic & in Aristotele est Rhetoric. lib. iii. cap. 6. non Ἀλκινόος. Desiderium legisse video: nec satis commodè, vt arbitror, ad sermones Vlyssis apud Alcinoûm, Odysf. η'. θ'.

85. Ἀπίδων πανδαυσία] De Api boue Ægyptio pro Deo cultor Pomp.

Pompon. Mela lib. 2. Herodotus lib. III. Strabo lib. XV II. Plinius lib. VIII. cap. 46. Ἀπὸ βῆς, qui & μεμφίτης αὐρ. Luciano.

86. Ἰπιφάνης] Ἰπιφανής leg. putabam. Ellipsis tamen vsitatio, vel Ἰπιφάνη reponendum. & mox ante ἰφάιντη προπονenda vox ἦοι. Suidam lege.

87. ποδῶπις ἡ καλὴ] De hac Æsopi conserua Herodot. lib. 2. Plutar. lib. 36. cap. 12. & A. Schottus ad Suidæ Collectanea Adagiorum Cent. III. Adag. 7. & Cent. XI. Adag. 6. Hic Senarius est Iambicus: *Sors una cupēdis, vel pulcra Rhodopidi.*

89. ἀποστρέμω] præmittit Suidas: πηϊόμω] Ἰπιδάλλε, *verbera-
turi adjicias.*

90. ἡ τρώων διδάσκαλ] Rectius fortasse τρώων, ut in prologo Persius poeta.

94. ἡ ἄφισι καὶ βαλβίδα] Lucianus ἀφετηρίαν καὶ βαλβίδα. Vide Pet. Fabri IC. Agonisticῶν libros eruditos.

95. ἁπλεμ] Suidas integrum adfert Cent. III. Adag. 28. ne tamen vox unica Parcemiam efficiat, addi queat πολυμῆ. *Imbellus pug-
nat.* vel quid non absumile.

97. * πτεράδι * δι' φασὶ] Asterisci mutilum esse arguunt locum: ita forte supplendum: πτεράδα πτώτω, δότρεαν· φασὶ δι' αὐτὰς πὺς ἡμέρας ἐν αἷς φονικὰς θίκας ἐδίκασον· διὰ τὸ εἶναι δότω φερίτιδιον. Hesychius, nisi deprauatus & ille locus, septem nefastos fuisse hosce dies ait. Integre autem hic locus apud Etymologum legitur.

98. ἦρας] ἦρας Eras. ut & in nostro cod. scripto & excuso Suidas. δὲ τὸ λύκεν ἦρας, à lupi venatione, Cent. III. Prou. 30.

CENTVRIA IV.

A Dag. 1. ὁ δὲ πλάτων] aut mutilus locus, addendumque δὲ τὸ ἐν οὐκ αἶπ' ὄντα κατέπεσόν, aut delenda illa αἶπ' ὄντα κατέπεσόν, ut superuacanea.

2. πτερυμύ] γὰρ ἦν ἐφ' αἶδω] vel, ὅ ἐν αἶδω πύγῃ. Suidas enim recte Danaidum hic fabulam tangi ait.

3. αἰδρὸς αἶλαι] αἰδρὸ pro αἰδρῶ, Diogenianus, Suidas, & Vaticanæ scidæ: ille ὁρμητικῶς facit παροϊμίας, ut hic etiam ἡθικὸν pro ἰωνικὸν reponendum videatur. Hinc simile: Ἀνδρὸς μύζον] μὴ κενώγει.

4. ἵπω] ἔρησιν] Sic excusus Apostolius: scriptus vero ἔρησιν· neuter bene, ut opinor. Forte ὤρησιν. Suidas ἵπων, omiffa sequenti vocula.

6. τὸν μόθωνα] Suidas turpis & seruilis saltationis genus facit. Pollux vero φορὶντὸν ὄρχημα ἐναυτικόν, *molestam & nauicam saltationem.*

9. Ἀπὸ

9. Ἀπὸ Δωρίαι Φρύγιον] De Harmonijs seu νόμοις Inl. Pollux lib. III. cap. IX. Dorium autem tonum temperatum fuisse ex hoc constat ἀδήλως exemplo : *Victus* inquit, *rationem* sortitus est temperatam, non fractam, neque ab inopia deteriore, neque ab opulentia deliciosum, sed mediam quandam ac Musicam, ad Doricum modum verè contemperaram. Phrygiam porro Harmoniam Aristoteles lib. de Repub. V. III. cap. vlt. air vim habere ad animos Bacchico furore concirandos, & affectus commouendos. Ibidem Doriam maxime sedaram ait, & ad mores maxime pueris aptam. Plutar. lib. de gerenda Republ. Phrygiam, τὴ θρηνώδες καὶ φιλοπνευστὴς ἡμῶν ἐγείρειται τὴ ψυχῆς.

11. καλὸν εἶναι δεῖ] Assutum hoc nescio vnde: neque Suidas agnoscit.

12. τῆς ἀληθείας ἔφω] Manuscr. τιμὴ ἀληθείας ἔφω, nec amplius. Eras. vero aliter sic legit: δεῖ τ' ἀνδρῶν ἐρμευδισμάτων, id est, τὰ ἐνδικα.

15. ἀπὴντη(ε κακῶ βολῇ)] ὁ βολῇ fortasse leg.

18. Ἀπὸ λωλεν ἡ ὕς] Iambico versu legit Eras.

Ἀπὸ λωλεν ἡ ὕς καὶ τάλαντον καὶ γάμον.

Peris mihi sus, & talentum, & nuptia.

24. Ἀρχομένη δὲ] Vide Aristotel. Problem. sect. 26. Problem. 44.

25. ἀλλοις τῶν λοιποτέρων] Suid. ἑπὶ τοῖς ποινέτεσσι. necque aliter inf. M. S. Cod. quod Ἀρκαδίας μιμήσεσσι: ibi præferat.

Ibid. καὶ λυπηρὰ] adde ex Suida: λυπηρὰ (id est sterilis) καὶ διὰ τῆς πεινῆς καὶ τῆς σκῆρας, ὅθεν φέρεται λόγος ἄξιον οἱ τὸ πρὸς θεοῖς.

33. Ἀρμόδιον μέλη] Sic Diogenianus & Hesychius alibi. Suidas ἀρμόδιον. τὰ σκολιὰ μέλη συμπεπλεκτά esse ait Etymologus maior. Hesychius παροίσιον ὠδῶν: & σκολιὸν dictum, non à versu ratione, tamquam tortuosus seu flexuosus esset, sed quod à solis doctis caneretur. Verum accuratius id carminis genus Athenæus describit lib. XIII. Dipnosoph. Triplex esse ait, aliamque etymi adfert rationem, allato prolixo etiam huiusmodi carmine ex Carcino, vbi Harmodij, Aristogitionis, & Admeti fit mentio. Interpretatur Adagium Diogenianus, quasi Harmodius talia cantare carmina solitus fuisset: σκολιὰ γὰρ Ἀρμόδιον μέλη ἦδε. In Suidæ Collectaneis male ὅτι τῶν δούλων, pro ὅτι τῶν σκολιῶν editur. Hesychius, vt Apostolius, de Harmodio carmina illa obliqua facta fuisse, vt à Callistrato.

34. Ἀρκαδίῳ μὲν αἰτῆς] Oraculi Spartanis redditi integer est apud Suidam versus ex Herodoto lib. I.

Ἀρκαδίῳ μὲν αἰτῆς: μέγα μὲν αἰτῆς, ἔπειθ' ὀδῶς.

Eius vestigium apud Diogenianum & M. Tullium lib. X. ad Attic. epist. 5. vt quidem legit Turnebus lib. XVII. Aduersar. cap. 10.

36. Ἀρχὴν μὲν μὴ Φῦναι] Citatur ab Athenæo lib. iii. ex Theognide & Alexide Comico : ex Cratete & Metrodoro, alijsque Desiderius Chiliaſtes in Adagio: *Optimum non naſci* : quæ non deſcribo. Suidas verſum addit Theognidis. exſtantque num. 452.

40. ἡ γὰρ ἀρετὴ] Sumptum ex Æliano lib. v. 1. Animal. cap. 3. ſed integrum, ſi placet, inde locum apponam Latinè tamen: καὶ ἡρεπεν ὑνὰ πλὴν ἑξὶν ἡμέραις. &c. Et ſingulari quodam modo corporis habitudinem extenuat, idque per dies quadraginta. Ex quibus, auctore Ariſtotele, quatuordecim immobilis manet; alijs duntaxat mouetur. Caterum totis quadraginta mediam tolerat, dextrum pedem tantum lingere ſatis habens; cumque hinc inteſtinum illi conglutinetur & adductum cohæreat, eius rei gnara, progreſſa aron, agreſtem edit. quippe natura ventofa cum ſit, inteſtinum diducit ac dilatât, eoſque facultatem receptandi ſibi conciliat; quod cum cibis rurſum repletum fuerit, formicis veſcitur ac ſacillime enacuat. Locus autem Ariſtotelis, quem Ælianus citat, lib. v. iii. eſt Hiſt. Animal. cap. 17. Ovis autem formicarum ſanare ſe verſum refert Plinius lib. xxix. cap. v. i. Longe porro aliam interpretationem adferunt Diogenianus & Suidas huius Parœmiæ. Ille, in timidus venatores, qui cum verſum ad manum habeant & inuadere poſſint, in veſtigijs eius indagandis occupatos ſe ſimulant. Hic breuius: Πῶς τὰ πύρινα ζῆται περὶ τοὺς μύθους: qui ea qua præſentia habent, quætere ſe ſingunt. Hic etiam pro ἐξαγάγῃ, legi poteſt ἐξαγάγει.

41. Ἀρχὴν ἰατρικὴν πόλυ λώιον] Hinc Perſius: *venienti occurrere morbo*. Et Naſo:

Principijs obſta: ſero medicina paratur.

Cum mala per longas inualuere moras.

42. Ἀργυρίαις λόγχαις] È Suida leg. ut verſus conſtet, καὶ πάντα νικῆσεις. *Argenti pugnato haſtis, atque omnia vinces.* Philippi Regis, cui hoc datum oraculum, leges apud Tullium lib. i. ad Attic. de aſello auro onuſto, omnes inuadente arces. Et Auguſti dictum ſæpe apud Plutar. *Prodiſionem amo, odi prodiſorem.*

44. Ἄρεσιν χαλῶδες οἰφᾷ] Sic Scholiaſtes ad 4. Eidyll. Theocriti, quem vide. Explicat enim ibidem eandem Parœmiam. Male vero ſcriptus cod. οἰφᾷ.

44. λαλῶσιν] καλῶσιν vitioſe erat ſcriptum, ſed recte è Suida λαλῶσιν.

47. Ἀρχαίοπρεπες τῆς διφθ.] Diogenianus in eos uſurpatum ait, qui putida quædam vetuſtaque deliramenta narrant. Ita & Suidas.

51. περὶ μὲν τῆς δέχτης] Suidas ad eundem modum. Simplicius tamen Diogenianus, ὅπῃ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ οἰκίῃ εἰσι φενομένῳ. *De hijs qui quales ſint magiſtratuſ declarant.* Hinc illud, ſiue Pittaci ſeu Solonis: Ἀρχὴ πῶν αὐδῶν δεικνυσιν. *Imperia demonſtrant virum,* Iambico dimetro. & Prouer-

bium

bium Plutarcho in vita Ciceronis. Aristot. v. Ethic. & in Paræmijis Theophrastus Bianti tribuunt id apophthegma.

52. Ἀρχιλόχον πῆλῃς] H. Iunius ita restituit, cum antea legeretur in Diogeniano & Apostolio scripto Ἀρχιλόχου πῆλῃς, vt & Erasf. edidit. In eos autem apte dicitur qui conuicijs prouocati, probe se de prouocante conuicijs vicissim vlciscuntur, nam

Archilochum proprio rabies armauit Iambo

ait Q. Flaccus. Duæta ab ijs tralatione, qui anguem vel scorpium suo damno calcantes lacesunt. Eandem obseruauī phrasim in Æliano lib. xvi. Animal. cap. 5, ex Aristophane in Auibus:

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κ' ἐ πολυπράγμων, ὃδ' Ἀισωπὸν πεπότηκας.

62. ὅτι τῶν ἐκ μακρῆς] Addit Diogen. à nauigantibus ductam metaphoram. Suidas ab ijs qui longum & desertum iter faciunt, & ex stellis locorum situm conjiciunt.

65. ἐκ μόνῃς τῆς ἀφῆς φασὶν] Haftenus Ælianus lib. i. cap. 54. Animal. Quæ vero de Libyca aspide commemorat, hausta ē libr. iiii. cap. 34.

71. λέγεται γὰρ ὅτι ἔστι] Palæphati sunt de Cæneo.

73. εἰς αὐτῶν ἀβλαβῆς] Rectius puto τῆς ἀβλαβῆς, quomodo Suidas.

74. ὅτι τῶν πρὸς ἀπορήτῃς μυκρόνων] Zenobius & Diogenianus de illis dici autumant, qui clanculum inter se coeunt, & secretè quid agunt: quòd occulte sacra illa Eleusinia peragantur.

78. ὅτι τῶν πηγαίων] Suid. ὅτι τῶν ἐν βίβλῳ φυλασσόντων πίσιν.

79. βαρὺ συμφορωπέτων] malim per ὑφ' ἐν, βαρυσυμφορωπέτων, id est δυσυχῶν.

86. Ἀὐτὸν κέρρακας] Vide Suidam.

91. πτύας] ita etiam in m. f. Sed Gaza mauult πητύας, cum sit ver-
bale à πτήω. itaque scriptum apud Suidam.

96. Ἀὐτὸς ἔφα] Suidas à Pythagora manasse recte ait, 'qui quo in congeffibus orationi suæ autoritatem conciliaret, id vsurparet de Dèο: innuens quæ diceret, non à se, sed à Deo profecta. Vñ post & hoc dicto Pythagorei de præceptore, contenti eius auctoritate, iussi quinque annorum tenere silentium, quam ἐχμυσία nominarunt. Sed hæc diserte, vt omnia, Clemens Alexandrinus lib. ii. Stromat. pag. 159. CHRISTO attribuit.

CENTVRIA V.

A Dag. 1. τὴν περὶ αὐτῶν] Lego τῶν περὶ αὐτῶν. Zenobius τῶν περὶ αὐτῶν: qui cum Diogeniano amplius legit,

ἅπαντες χαλῶντας ἐδίδετο, ὅππῃ εἴλετο:

Tesludines cepistis: hic vester cibus.

Addit Diogenianus, iactari in illos, qui quum temere aliquid facere sunt aggressi, mox aliorum ope indigent.

2. Ἄλλοι δὲ αὐτῶν] Aliter τῶν αὐτῶν αὐτῶν.

4. ὡς τῶν δὲ] εἶναι Suidas, & recte opinor: scriptus tamen Apostolius ὡς. Est autem explicatio breuioris istius Atticæ paræmiz.

6. τῶν ἐρωτικῶς] Vet. cod. Bongarsij, καὶ ἐρωτικῶς, quem sequor: & ὡς pro ὡς.

8. τὴν πίδα διώκει] De nautico fune res est, quo vela vel intenduntur, vel relaxantur: & ad imam mali partem (qui & ipse pes nominatus est) alligatur. Seruius in illud lib. v. *Æneidos: Vna omnes fecere pedem.* Sophocles in *Antigona: πίδα τείνας.* Sic Euripides in *Orestes:*

καὶ ναῦς γὰρ ἐνθάδε πείσεται πεδίῳ

Ἐβαλεν ἐπὶ δὲ αὐτῆς ἡν χαλὰ πίδα.

Quis pede incitato fortius perit:

Servatur eadem si relaxari pedem.

10. τῶν πυρῶν] alias τῶν πυρῶν. & in sequ. pro ἔλῳ Plutar. ὁλῶν præfert.

11. Ἄ Φιλοχρημαΐα] Oraculum Spartianis datum, teste Zenobio & Diogeniano, quo indicatur tum eos perituros cum aurum argentumque in precio haberent. nempe

--- πῶς καὶ πόλεις

Πορθεῖ, καὶ αὐδρας ἐξαιρήσιν δόμων.

Hoc sternit urbes, & viros pellit domo.

Recte igitur Lyricus:

--- diffidit urbium

Portas vir Macedo, & subruit æmulos

Reges muneribus.

Memor scilicet Philippus oraculi sibi dati, argenteis pugnabat hastis: de quo iam diximus.

15. Ἄ Φροδίστον ὅρα] Plato alibi: Ἄ Φροδίστον γὰρ ἔρχον ἅ φασιν εἶναι. *Venerium insinrandum omnino esse negant.* Et Naso alibi:

Iuppiter è calo periuria ridet amantum.

19. Ἄ Φύων πμῆ] addenda vox ἔλαιον è Suida: vt sit: *Aphyarum presium oleum*, quod cum eo optime coquantur.

29. ὅτι ἄλλοι κότε] Forte, εἰον, ἄλλοι κότε. & ὅτι. alterum exemplū, vt & apud Suidam.

29. Ἀχυνυμένη σκυτάλη] *De Laconica* Scutale copiose Agellius libr. xvii. Noct. Attic. cap. 9. & Plutare. in Lyfandro. Suidas item, Hesychius, & Etymologus, Gr. Mox, οἰονεὶ ἀπυλῆτης, ex Diogeniano lego εἰτ' ἀφελῆτης: & statim pro αὐτῆς ἀπυλῆτης potius αἰτηφελῆτης. nostra enim lectio alium proorsus sensum constituit, qui huc non pertineat.

31. βαθεῖαν αὐλακα] Alias ἄλοκα. Ab agricolatione ducta tralatio. Est enim ἡ αὐλαξ εἰς τὴν γῆς ὑπὸ δρότερον, sulcus terra aratro factus. Vel, vt Eustathius Odyss. χ'. ἡ τῷ δρότερον εἰς μῆκος πηλὴ, terra ab aratro in longitudinem proficissa. At eruditiss. Hæschelius Æschyli locum indicauit de Amphiarao prolutum in ἐπὶ Θηέας:

οὐ γὰρ δοκῆν ἄρετος, ἀλλ' αἶμα γέλῃ,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενῶν καρπύμεν,
Ἐξ ἧς πὶ κεδνὰ βλαστῆν βελόματ'.

Hoc sensu: Eum virum optimum, esse malle quam videri: cuius animus, tamquam ager fecundus & probe subactus, conceptis virtutum seminibus honestorum consiliorum, &, quæ inde oriuntur actio-
num, quandam quasi segetem proferat.

32. βαλανεύσιν ἰοικας] In Hesychio, Diogen. & Suida, tantum est βαλανεύς: statimq; expositio additur: quem Suidam vide in βαλανούτης.

34. βάκηλ'] Zenob. & Diogen. Prouerbij originem hinc repetunt, quod οἱ βάκηλοι, hoc est excæci, siue eunuchi, molles sint ac viribus destituti. Apud Suidam & Hesychium vtræque expositio est.

37. ἀχρημοσύνη] H. Wolf. hic in Suida, ἀχρημοσύνη leg. censebat.

38. αὐτὶ τῷ, μή σε ἐρυθρὸν πύσω] Aristophanis hic versus præmittendus in Acharnensib.

ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδινιακόν.

Ne te linam colore Sardiniaco.

Cui interpretatio accommoda est, alioqui sine sensu futura.

39. βαλκαρέας] in Suida male pro ἀδωμάτων, διωμάτων est. qui & diuisim βάτ' αρέας. Monet Hesychius τὸ βατὶς, καμπυρεῖ, hoc est pronum & procliuem significare. Κάρα autem caput denotat. In Accessionib. seu Appendice Zenobiana legitur βαλκαρέας. additurque, existimasse nonnullos vnum id nomen videri. In Iliæo tamen scriptum, Caram Bati filiam fuisse.

40. ἐν τῶν βάτων] Sic editus, & asterisco notabat Wolf. Batti mentionem facit Pindarus Pythiacis Ode iii. & v.

42. βάτραχοι Σειφίοι] Ex Æliano lib. iii. Animal. cap. 37. Et mox de ranis Cyrenensibus eodem lib. cap. 35.

43. βαίραχθ. τὸν ὕδρον μισεῖ.] Ex Æliano lib. xii. cap. 15.

44. βαβαί] Eadem Suid. & Sylloge Prouerbiorum Tarrhæi & Didymni.

51. βάλλειν μήλοις] Suidas simpliciter exponit de ijs qui quæ amant consequuntur. Ita etiam Accessiones Romanæ ad Zenobium.

52. Abominatio desolationis, est in S. Scriptura frequens. Daniel. 11. & 12. Math. 24. 15. Marc. 13. 14. Locum autem asterisco notatum è Suida suppleo: τύχωρ ἐς τὸν ναὶν τῷ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγόν.

54. ἀπὸ τῷ βέκκθ.] Lydorum lingua panem sonare Herod. ait lib. ii. initio, & in Becceselenis, seu Originibus Antuerp. Io. Goropius Becanus lib. v. pag. 552. ex Aristophane in Nebulis, Socrate sale perstringente Strepsiadem: καὶ πῶς ᾧ μωρὲ σὺ, καὶ κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσίλανε. *Quis prodo tu facie & Lunaticæ, qui Saturnia oles.* Vbi Scholiastæ multa de Arcadibus περὶ σελήνης, & βεκ Phrygium lingua panem significare: pag. 149. & 150. vbi de Phrygia lingua, & Paphlagonum agit: vt hic Apostolius *Lydorum* nominat.

55. Phocylidæ dicto geminum illud Euripidis: σοφὸν γὰρ ἐν βέλδμα πῆς πολλὰς χίεας Νικᾶ.

56. βησῆς ἔσηκεν] Puto addendum è Suida & Zenobiano Append. οἷον ἀχανής: ac deinde: ἔτθ. γὰρ ἔσηκεν ἀχανής καὶ πατωγώδης καὶ ὑπὸ μωρθ.

57. πρᾶτῆιν] E Diogeniano lego ἑπρόν τι πρᾶτῆν.

60. ὅτι τῶν διδάσκαλων] Diogenianus exponit, ὅτι τῶν ἐξ ἐπίμυσι γίνονται: de ijs qui ex parato & facili viuunt. In Accessionib. Zenobianis notatur etiam scribi βίθ. ἀληλεσμήθ., *molita vita*, & in ijs adhiberi qui felicitatem ostentant suam.

66. βός κύπεθ.] Est & in Hesychio, vt in stolidos atque impuros usurpari solitum. Sic enim ait: σημαίνει δὲ ἀνοπίαν τῶν κυπέων (forte addenda dictio βωῶν:) καὶ εὐδοξ. ἀφηγέται ὅτι καὶ παροφθαλμοῖς. Quod Plinius lib. xxviii. cap. vii. contra tormina illos facere scribit.

67. ἐν ταῖς ἑορταῖς] Suidas & Zenob. in fœderibus iureiurando firmandis Molossos hunc morem seruasse tradunt. Diogenian. vt Apostolius. Suid. πῆς ὀρκωμοσίαις, pro his, ἐν ταῖς ἑορταῖς.

70. βοιάπθ. νημθ.] Zenob. clarius exponit, ductamque Paræniā hinc esse ait, quod Bæoti prius liberam vitam quietamque agebant, posteaque mortuo Laio in varias inciderunt calamitates.

72. βότρες περὶς βότρεω] Huc respexit Iuuenalis Satyra 2. ver. 81.

Vnaq. conspecta linorem ducit ab vna.

74. βῆν ὅτι γλωτῆς φέρθ.] Demostheni hanc ipsam ob causam obiectum, quod ἀγνοεῖ γλῶτῶν pateretur, teste Agellio lib. xi. Noctium Atticarum cap. ix. & antecessit simile, 68. βός ἐπὶ ὄθῃ, & alibi, βουῶν ἐν γαῖῃς

γνώθεις φέρει: apud Suid. qui & recto casu, βοός ὅτι γλώττης.

75. βυλείας δικάζει.] Immodicus hic in casis ampliandis, vt nullam rota vita sententiam pronunciārit. Apud Zenobium Cent. II. Παρεμ. 67. similis est, sed βύνας nomine, & 86. Adag. ibid.

76. ἡ βοός, ὅτι] Ex Æliano de Animal. lib. VI. cap. X. Ceterum vbi hic θέλεις, ibi μέλλεις editur, & mox; περιτρίβει καὶ περιμεινίδια ἡράσσει. Infra, βοός δ' ἦν κατὰ πῆν, ex eodem lib. cap. 35.

77. βοός εἰς ἀμνητὸν] Amplius Diogen. βοός ἀμνητὸν ὀπιτηρῶν. Bos messem obseruans. vt hæc lectio est, putem ἐπιμύθη, quidue simile exaudicendum. Quæ de Ptolemæo secundo referuntur, ea deprompta ex Æliano lib. III. de Animal. cap. 34.

78. βοός ἐν αὐλῷ γέρον] Hefychius de inutilibus Cratinum in Deliacis interpretari ait: itaque Suid. cum ea explicatione. Editus tamen Bas. Apostolius κατὰ pro γέρον.

79. βοός ὅτι σωρῶ] Diuersam Suidas expositionem attulit, de ijs, qui propositis bonis frui non possunt: ducta à bobus triturantibus tralatione, qui came impediuntur quo minus ex aceruo quem triturant, edere possint.

80. βοιάει ὅτι] Sic inf. & apud Pindarum Olymp. Ode 6. & Suidas: βοιάει, etiam rectam.

86. βροσίδας μὴ γὰρ αὐτὸς ἀγασθὸς] De eo Plutarch in Lycurgo: & in Apophth. Laconicis.

87. βώμας εἰ καὶ βωμολόχῃ] Clarius Hefychius explicat. βωμολόχῃ, σκώπτης, ἱερέουλῃ, ὅτι τὰ λεχθῆν εἰς τὸς βώμας, ὅ ἐστιν αἰεδορῶν πανέργος ἀρεθὴς, ἀπαλῶν. Irrisor, fur, sacrilegus, ab insidiando altaribus, uaser, impius, impostor. Suidas videtur statuere Synonyma: alij, vt nomen proprium lincolā notant.

88. βώλοισ] βῶλῃ Suidas, & mox 89. βρώτων scriptum erat pro βοιάων.

92. γαλῆ χιτῶν] I. f. est 96. γαλῆ χιτῶνιον, vbi cum dicat Apostolus ex Eudemi sententia, Παρεμῖς huic similem esse, ἢ πέπει γαλῆ κρέκωτῃ, non video quomodo Apostolij interpretatio hisce Prouerbijs quadrare possit. Quid enim vel hic vel ibi quod iniustis vel nihil remittentibus conueniat? Adeoque inclinatur animus, vt pro ἀδίκων legatur αἰσικαίων, vel, vt in Suida est, αἰσμοίων: & pro αἰένων, αἰούτων aperto sensu, de rebus quæ alicui minime aptæ sunt, aut viles, vt nec felitunica, aut crocotum. Ibid. φασὶ τὸ γαλῆν, sumptum id vt alias sæpe, ex Æliano lib. VI. de Animal. cap. 27.

96. ὅτι τὸ μὴ αὐλῶν] negatio accessit à Diogeniano Schotti, rectè. Malim etiam pro ἰσθιέντων, ἰσθημῶν, nisi legas ἰσθιότων: quasi ab inusitato ἰσθίω. De reliquis supra in γαλῆ χιτῶν.

97. Γαστήρ.]

97. Γαστήρ] Est apud Chrysostr. & Nazianz. in Iambis, cui forte tribuendus, quod hoc ordine metri legatur. Heracliti illud apud Plut. & alios: Ἀνὴ (id est, ξηρὰ) ψυχὴ σφωπνύται, quod Cicero alibi expressit.
100. Γέλως συγκράσις] Suidæ est συγκροτάσις.

CENTVRIA VI.

PROVERB. 3. Γένοιτε σοφὸν] Agnoscat & Suid. paræmiam, omisso tamen ἐν ἀλήθειā: exponitque, αἰτὶ τῷ εὐφραίνει σοφὸν μεγαλορρημονῶν. vt & inf. illud: γνώθι σοφὸν expositum: Paræm. 42.

4. ἔχαισκέτω] accessit vocula πένη ἐ Suida.

8. αἱ γὰρ γέροντες] Ex Æliano lib. iiii. de Animal. cap. 13. & 14. desumptum illud in extremo: κυβερνήτης ἢ ἰδών.

9. καθ' ὧραν] Hinc corrigendus Suidas, apud quem καθ' ἡμέρας pro καθ' ὧραν vitiose legitur, ideoque stellula ab Hier. Wolf. Suidæ interprete notatum.

17. Γῆρας λεόντων] Affine huic superius positum: Ἀετὺ γῆρας, κερύδων νότος.

18. γῆ καὶ θάλαττα] Suidas γῆ θάλατταν σιωαναμίγνυσι, Cælum terra miscet, cum eadem, quæ hic ponitur, expositione.

20. γῆς βάρες] Sic Hom. Iliad. σ'. ἐτάζιον ἄχθος ἀρύρης. Et Odyss. ὁ ἄχθος ἀρύρης.

Γῆρα] Vt sit Senarius Iambicus, lego: Γῆρα μὲν ὁ βούς, πέδ' ἔρρα πολλά τῷ βοί. In scripto cod. mendose erat τῷ βίω.

Ibid. ἔτῃ Σιωφν. de hoc enim præcedente Adagio, ἀλλὰ τῷ μίνωας, vt ex Palæphato constat, vbi eadem memörantur. Mox malim ὑπὸ τῷ μέλιτι, vt sub narrationis finem.

31. Φασὶν ὅτι ἔστι] Ex Palæphato, de Glaucō Sisyphi: ex quo addo, καὶ μεγάλας δαπάναις πιεόμενος.

32. Γλαύκος Σποθιόνιος] ex eiusdem proximo cap. vt & sequentia: τῶν πολλῶν, de Glaucō marino: τῶν ἐν τῇ πόλει &c. Glaucum autem Chium, non (vt Suidas scribit) Samium, ferruminationis inuentorem fuisse, auctor est etiam Pausanias in Phocicis.

41. Γλαυξ ὁπίσθινος πρᾶξι] Ex Æliano lib. x. Animal. cap. 37. vt & illud: ἐν τῇ κρήνῃ, ex lib. v. cap. 2. & 5. illa, τὴν ἄρρην: sed hic male, & quæ alio pertineant. Additumque ex eodem ὁ τραχὺς αὐτῆς, & mox pro κάλλη puto leg. κάλλαια etiam in ipso Æliano. εἰς ἀθλῶας autem Ἀθήνας vel ἐν Ἀθήναις. Sæpe enim εἰς pro ἐν vsurpatur.

42. Γνώθι σοφὸν] In scripto Apostolio legitur distichon ἀδήλων:

Γνώθι σοφὸν, ἄρχει πῆν καὶ ὅτις ἐτόχθης;

ῥῆα μὲν ὧδε τόχθης κάλλος δέχεται πῆν.

44. τὸν ὀφθαλμὸν] Ex Palæphato. ποτὸς ἔχουσιν τὸν ὀφθαλμὸν εἰς τὸ ἐξ-
φθεῖν γυμνώσει φησὶ δαίς. Et mox Palæphatus, μιᾶς ἡμέρας νύκτι. Inf. κατὰ τὸ εἰ-
σπυρμόν. & hæc è Palæphato, quem cum his comparato.

47. Γραῦς βακχιδί] Suid. χορδία.

49. Γραῖς καθήνιζέμεναι] Eras. interpretatur de vetulis indecore la-
sciuentibus. Credam potius in anus bibaces & temulentas dici pos-
se. Sic Hesychius: Κωθόνισσι, μεθύουσι. Κώθων, αἵ κτθ. μίθρζθ. Μόνοιον,
ποτήριον, κεχμήσιον εἰδθ. πωτήριον.

50. Γραῦν ὕθλοι] apud Suid. leg. videtur ὕθλθ. Cyrillus: ταυτή γάρ
ὕθλθ, καὶ ἔπροι ἀδέν.

51. Γρὺ τὸ Δίωινθ] Alibi auctor originem Parœmiz indicat. Dio-
nem Alexandrinum cum quidam probris onerasset, nihil ille respon-
dens se domum recepit. quò postquam peruenisset, intra vestibulum
consistens hoc solum ait: εἰδὲ γρὺ, ne γρὺ quidem. Quo facto ad tantam
animi impotentiam conviciator ille adactus est, vt seipsum suspende-
rit. τὸ γρὺ porro sunt qui vnguim sordes interpretantur, & proinde
pro re nihili accipiunt. Alij à grunntu porcorum deriuant. De his
latius Suidæ collectanea.

52. ἀνακροτή(ασσι] Sic & Suidas. Vide ibi Notas Andr. Schotti.

54. Γυμνόπρθ· Ἰαλέμθ] Adfert Hesychius aliam interpretationem.
Ἰαλέμθ ὑπὸς Καλλιόπης. Et Ἰαλέμθ ὠδὴ ψυχρὰ, εἰδένος ἀξία, καὶ παροιμία,
Ψυχρόπρθ· καὶ οἰκτόπρθ· Ἰαλέμθ. Ialemi cantilena, frigida ac nihili. Et Pro-
merbiunt, Frigidior & lucuosior Ialemo. Meminit & Eustathius Iliad. ζ.

56. Ἐχθρόδον] Subijciendum putavi γυμνόπρθς, vel potius γυμνοί.
Vide Plutar. in Lycurgo. quamquam hoc Adagium non ex instituto
Lycurgi sed aliunde, vt apparet, petitum est. Mox pro ἐν θυρίᾳ, in
excuso Apostolio θυρεαῖς. at scriptus cod. & Suidas θυραιαῖς.

57. Γυμνὴ τῇ κεφαλῇ] Rectè interpretatur. Sic Plautus Captiuis,
impudentiam duorum volens exprimere. Act. iii. Sc. 1.

Ipsi de foro tam aperto capite ad lenones eunt,

Quam in tribu aperto capite fontes condemnans reos.

Socrates contra in Phædro Platonis contra minores verba facturus,
præ pudore caput tegit. Et Cicero de Catone minore, capite obuo-
luto, ebrio existente, in Fragmentis.

58. Γύραρθον φυσᾶς] Hesychius vas plexum interpretatur, in quod
pistores panes conjiciunt. Suidas lecticam in qua paralyticos & fu-
riosos vectabant.

60. Γύγθ δακτύλιθ] Est apud Platonem lib. vi. de Rep. & Cice-
ronem iii. Officiorum: & Lucianum. Suidas hic πανύργων habet, no-
ster πλυμνηχάνων: & statim ἐπὶ σισμῷ. pro quo hic, τῆς γῆς ραγίσσης.

71. Λίγισσι γάρ] Ex Palæphato περὶ ἀπίστων, de Dædalo.

76. Δαύπυς κριῶν] Terentianum illud huic par : *Tuse lepms es, & πῦρα τρεῖς γὰρ κριῶν* ? Mox παρ' ἄλλα, est in Suida.

77. Δακτύλιος ἡμέρα] Sic alij. Suidæ Δακτύλιος.

80. Δελφῶν ἀμεινόνων] Explicat & Zenob. Cent. III. Παρæm. 15. & Diogen. IV. Παρæm. 15. Mox, ἡρὰ μὴ καυθῇ, ex Hesychio restituendum opinor, μὴ καλὰ ἐφθῇ.

85. Δεκάπυς] Vide Aristophanem.

89. Δείκα τῷ ὀβελῷ.] Male in Hesychio Δεκάτης βόλῳ, ὡς δὲ ἀξίῳ, qui hinc est corrigendus : Δείκα τῷ ὀβελῳ, ὅτι ὡς δὲ ἀξίῳ.

94. κακὴρζοπάτων] κακὴρζώωντων, Suidas.

95. Λίγνῃ περὶ δελφίνων] Ex Æliano lib. VIII. Animal. Hist. cap. 6. sed ἐν Πιπμῇ, ut in m. ss. habemus. Mox : Λίγνῃ κῆ, ex eodem lib. XI. cap. 22. Φυσικῇ δέ. Eadem inde lib. XV. cap. 17.

98. Δελφῖνα λεκαῖν ἢ χωρεῖ.] Amphetratis Rhetoris Atheniensis arrogans dictum, qui cum Seleuca ad Tigrin exsulet, ciuesque cum rogarent, ut oratorium apud se doceret, cum fastu, Delphinis patinam capacem esse respondit. Plutar. Illa Apostolij apud Ælianum sunt lib. XII. de Animal. cap. 6. nisi quod pro ὀλυμπίῳ Διὶ, legendum, ὀλυμπίῳ δέ, ut hic.

99. Δηλὶς καλυμνητῷ] Supple δέ. Suid. Adagij usum indicat. Cum enim Euripides Socrati librum quendam ab Heraclito Ephesio, cui ab obscuritate σκιδνῆς cognomen adhæsit, editum tradidisset, & post, quid ipsi videretur, quæ esset : Præclarum quidem sibi visum, sed Delio opus esse natatore, ne quis in eo mergeretur, respondit. Diog. Laërtius in Heracliti vita, Crateti hoc dictum attribuit.

CENTVRIA VII.

A Dag. I. ῥίπνῃ δέ.] Adde σε δέ, ut numeris metrum constet.

3. ὁ μήλιος] Male in edito Apostolio μιλήσιος. Suida μήλιος quoque in quo pro μετῷ, substitue, κατὰ τὴν Πίνδαρον : & pro δρετῆς, repone ἰορτῆς.

4. Διακωνδωνιστῆς] Hesychius exponit ἀφροδισιῶντες. hoc est infames. Etymologus magnus etiam de ijs dictum, quorum sit periculum, siue qui examinantur, ducta metaphora à tintinnabulo, cuius sonitu equi probantur, num generosi sint : siue ab ijs qui volæ sonitu excubias explorabant.

5. ἀντιπέρωκεν] Ἀναπέρω, velut alis motis attollo. Hesychius : ἀντιπέρω, μετώρον ποιῶ. In scripto libro est, ἀναπέρωκεν : in excuso vero Apostolij, ἀντιπέρωκεν, male. Cum Suida itaque & scripto Bongarsij cod. ex Aristophane lego, ἀντιπέρωκεν.

10. Διὸς κώδιον] In Hesychio deprauate editum, Διοσκώλιον, ὡς ἔλα-

ρον ἔτοι ἱερῶον, ἔλθεν: Rescribendum Διὲς καὶ διον, ἕτως ἔλεγον ἢ τὸ ἱερῶον διττῶς, αὐτὸ ἰσότης.

15. αἰχραῖς ἕσπες] ita & Suid. non vt antea editum αἰχρῶς. & ἀλληγοῦν, addit idem εἶτε αἰχρῆς.

21. Θῶκος] alias θάκος, θῶκ. Suidæ, τὸ θᾶκ. apud Lucianum, & οἱ θάκος in Concil. Ephesino. Vtroque igitur genere vsitatum. Forſan etiam θάκος hoc loco legendum, vel θᾶκ.

22. Διὰ δακτυλίων] Supra in excuso est & Bongarſiano M. S. Δακτυλίων δὲ σὺ ἐλευσθήναι, addita interpretatione.

33. Δαλόπρος μεσσηνίων] μεσσηνίας Zenob. legit, hincq; fluxiſſe ostendit, quod Lacedæmonij Meſſenias sæpe ab iſtis deſciſcentes durius quam alios ſeruos tractarint.

34. Δόρυ κηρύκειον] Sic Suidas. In M. S. noſtro est δορύκειον. In Heſychio δόρυ καὶ κηρύκειον. Luciano κηρυκαῖον, & in Zenobio, & Euſtathio. Huc facit Virgilianum illud:

Pacem ferre manu; præſigere puppibus arma.

30. Δῆλος ὦν κόμην ἔχων] Comam alere apud Spartanos ingenuis tantum conceſſum ex Lycurgi inſtituto, quod dicerent comam formoſos formoſiores reddere; deſormes magis formidabiles. Plat. in Lyſandro. Et Charillus interrogatus cur Spartani comam alerent, quod hic ornatus omnium minimo conſtet, reſpondit. Idem in Apophth. Imo Græci vniuerſi facitabant, & cicadas capillis illigabant: vide Commentarium de Coma Had. Iunij.

37. Σωσιγράτης] Sic & Suidæ. Σωσιγράτης in excuso erat & ſcripto Apoſtolio: vitioſe opinor. Decimus tertius vero hic Philippicarum Theopompi liber, etiam in membraneo citatur, non tertius, vt in Baſilienſi editum mendose. Sequens Prou. Δρυὸς πρὸς ὄψιν, est apud Gr. Theocriti interpretem: Senarius, *Cadente quercu, ligna quiſque colliget.*

39. Δεξιμῆς μὲν ἡ ὕλη.] Recte Horatius lib. ii. Serm. Satyra iii.

Omnibus hoc vitium cantoribus, inter amicos

Vt nunquam inducant animum cantare rogati:

Iniuſſi nunquam deſiſtant. ---

Demotheſis huc pertinet ad Ariſtodemum fabularum auctorem dictum: *Talentum accipis mercedi vt agas: plus ego, vt taceam*, lib. xi. cap. ix. Agellij Noſt. Atticar.

42. Δωδεκαμήχανον] Sic omiſſo Κυρήνη Suidas Prouerbiū recenſet, vt & m. ſc. codex Apoſtolij.

44. Dodonæum xs] Vtitur Themiſtius Orat. i. philoſophica. & in Suida pro μακρολογουμένων leg. μακρολογουμένων. Hic enim πολλὰ λαλόντων præfert diſerte Apoſtolius: Ariſtotelis locum & Suidas, ſed non indicato loco, laudat.

50. θαλῆς] At idem Suid. π, Ἐργία, ὡς δ' αὖτε, κίλωνός ἐστι μάλας, recte affirmat. Vide Laërt. & Aufonium.

52. Ἐι καὶ λύκεν ἐμνησθῆς] Plautus in Stich. A&T. III. Sc. 1. *Eccum tibi lupo in sermone*. Terentius eius æmulus Adelph. A&T. III. Sc. 1. *Lupo in fabula dixit*. & Cicero ad Attic.

55. ὁ Σωπείδης] Plutar. libr. de instituendis liberis, huius importunæ ipsū loquacitatis pœnas haud indignas dedisse scribit: τῆς ἀκαίρου λαλίας ἡ μεμπλήν ἔδωκε δίκην.

56. * αἰτίνοφρων] Asterisco locum, quod stigmatias sit, merito signam. Nescio equidem quo pertineat. An καλαινόφρων; aut μελαινόφρων, seu αἰθινόφρων. Res plane obscura. Quid si ita? καὶ ἀν' ἐφρυν- νε sit: *Anum in fastigium & adium vocant supercilium*. Iudicent acutiores. Daus enim hic, non Oedipus videri volo. Nam ut Prouerbio. dicitur, forte ex Euripide, εἰς αὐτὴν ἡ πῖνθ' ἐρά.

59. πρὸς κέντρα λακκίζειν] Est A&T. Apostol. cap. ix. v. 5. & cap. xxvi. v. 14. Simile Io. Chrysostomi de clauis: λακκίζειν κτ' ἤλων.

67. Ἐις χέλην πύον] Ita & Suidas Cent. vi. Adag. 10. In Diogeniano est, Ἐις χέλην ἡ πύη, ὅτι τῶν μεγάλων: neque amplius. Suidas ante μεγαλορρημονῶ, addit particulam δὲνηκεν, ἢ. In sinum despuī solitum inuidiæ auerruncandæ, ostendit etiam Theocritus Eidyllio vi.

ὡς μὴ βασκαῖθω δὲ τῆς εἰς ἐμὸν ἔπιουσας χέλης.

Ibi verus interpres, mulierculas etiam refert sua ætate, hanc ob causam in suum sinum despuere consueuisse; adducto Callimachi versui

Δαίμων, τί χέλη ποιοῖσι Πηληϊόωντος γυναικες;

O fortuna, sinum mulier cur despuis omni?

Huc & Plinij illud facit lib. xxviii. cap. 4. *Veniam quoque à Deis speculicuius audacioris petimus in sinum spuendi.*

69. εἰς κυνέουρας] Eustachius Odyss. G. κυνέουρας locum Athenis fuisse ait, sic appellatum ab albo cane, qui ex sacrificijs aliquid rapiendo fugisset, additque: αὐτοῖσι πρόσρημα τὸ εἰς κυνέουρας, ἀλλὰ ἴσθι τῷ Ἐρ κέρας: vbi forte αἰσιν. leg.

71. Ἐις μαοσιλίαν. Suid. & M. sc. Apostolij, μαοσιλίαν præfert.

72. αἰ μέλιτται] Ex Æliano de Animal. lib. v. cap. 10. & sequ. vbi pro πείσανδρον legitur πινούσαν, etiam in Epitome M. S. quam fere descripsit Apostolius. Statim τὸ σκοπῆν etiam supra ex ora irrepsisse videtur. Mox ante hæc verba ἐπιδαυ δὲ, Ælianus eiusque Epitome scripta, hæc præmittit: αἰ χράδονες ἐφ' ἱαντῶν εἰσίν: apum soboles etiam seorsum. Et illud: σὺν αὐτοῖσι ποτ, sic repositum ex Æliano eiusque abbreviatore scripto, cum in MS. esset, non recte, σὺν αὐτοῖσι ποτ.

76. εἰς λιρῆα] Integra Parœmia est, supra allata: Ἀπὸ τοῦ εἰς λιρῆα.

84. 'Εἰς κανὸν πικρῶν] Malim πικρῶν. Id enim μαλισταπικρῶν Aristophani, ἰτάσια μοχθίζειν Theocrito: μάπηα μοχθεῖν Scholiastæ Ecclesiastæ. Et supra est πετημῶν, & πετημῶν. vtrumque recte. Illud enim Proverb. cap. 23. Hoc apud Chrysostomū & Lucianum: apud hunc etiam πετημῶν.

91. 'Εἰς θῆρ' ὠρεῖς] Legend. οἱ θῆρες. Sunt enim formicarum ad cicadam apud Æsopum.

95. 'Εκκάστα βωῶν] Tinefis est pro κάστα ἐκβωῶν. Videtur aliquid similitudinis cum illo: ἄνδρες χαρακτηρὲς ἐκ λόγου γνωρίζεται.

98. 'Εκ τῷ εἰσπᾶν] Habet Clemens Alexand.

CENTVRIA VIII.

A Dag. 2. 'Εκ τῶν ὀνύχων] Chrysost. & Procopius efferunt, ὀνύχων.

'Εκ παντὸς] Sic & Suid. ἐκείνη τὴν κύφον (in edito vitiose legitur κοῦφον) γίνοιτ' αὐ. vbi aliam huius Adagij adfert explicationem.

5. 'Εκ τοῦ] Suid. ἐκπὲς π. π. ἔχειν.

6. 'Εκπερδικῶν] Ita cod. scriptus: Aristoph. tamen Auibis, ἐκπερδικῶν habet. Quam auem perdicem πανῶρον vocat, de ea Basil. Magn. Homilia viii. in Hexaëm. & in sanctum Baptisma, vbi ὄρνις ἀμύχανος dicitur.

10. 'Επὶ ξυροῦ] Hoc Adagium in Suida alieno legitur loco, in paræmia: Ἐκπὲς πολλὰ πῶδες ἔχειν.

12. 'Ελθερλῶν] Sic Suidas. Cæteroquin maluissem, ἐλθερλῶν, vna minus syllaba.

13. 'Ελὶφασὶ πωλίφ] Ex Æliano de Animal. lib. vi. cap. 46. vt in Epitoma est m. s. Mox ἐλὶφαστες οἱ νῖοι. Ex eiusdem lib. vi. cap. 61. & lib. 7. cap. 15. συναγαγόντες ἑρμῶν, reponendum ex eodem συναγαγόντες ἑρμῶν.

15. Λογὸς ἡς ἴσιν] Ex Æliano lib. xvii. cap. 7. de Animal. In Proverbio autem pro ἡ δακνῶν, σὺν ἀλεξίῳ habet excusus & Bongarsianus m. s. cod. Apostolij. Zenobius & Diogenianus, μὴν ἡ ἀλίστη.

16. ὦς περὶ οὐ κακίαις] Plutar. ὦς πὲρ οὐ κακίαι, & lib. de utilitate ex inimicis. Aristor. Problem. scē. 26. quæst. 1. & Olympiodorus in 1. cap. Meteor.

19. τὴν ἱερὰν ζωὴν] Hæc apud Suidam, & aliter paulo in Append. Vaticana, nisi quod male hic τὴν δικαιοζωὴν pro ἱερὰν ζωὴν legatur. Eustathius porro Iliad. β'. ait, Embarum hunc non filiam immolasse, sed illa in templo absconsa capream decenter ornata pro ea substituisse. Hinc natam Paræmiam, Ἐμβαρὸς ἐστὶν ταῖσι νεμεχῆς, φρένιμ' ἐμβαρῶν.

barus es, hoc est, cordatus ac prudens, contrario plane sensu à nostro. Historiam ex Pausania desumpsit Eustathius.

24. καὶ Καρκίνῳ] Καρκίνῳ lege. Apud Plutar. vero lib. περὶ φιλαδελφίας, & in Vitis versus sic citatur:

Ἐν δὲ διχομασίῃ καὶ ὁ πύγκαιος ἔμμορε ἱμῆς.

Mox pro κόρυδι in m. sc. vitiose κόροικῳ legitur. Vtitur Prouerbio Eustath. Iliad. π' ad Hom. versum 492. & repetitur inf. totidem verbis in cod. vetere Apost. calamo exarato.

25. ἐν πυδίῳ] Suidas sic: ἐν πυδίῳ κρεῖττον ἢν δοτεπείηται.

31. Λάμων βασιλῆς] Alijs λάμων vel γλάμων. pro quo apud Scholiasten Homeri Iliad. ψ'. hoc legitur acroteleution: ἐν τυφλῶν πόλει γλαμυρὸς βασιλῆς.

34. αἴση] μοῖρα erat in vet. libro scriptum, sed glossema esse constat istius vocis, vel ex vno Hesychio, qui interpretatur Ἐν καρὸς αἴση, ἐν θνητῇ φόρῳ μοῖρα. κῆρες γὰρ αἱ θανατοφόροι μοῖραι, pro mortifero fato. κῆρες enim, inquit, Parca mortiferæ. Atque ita alteram sic habes explicationem. Vtramque etiam agnoscunt Glossæ Gr. ad Homeri hunc versum Iliad. 1. ver. 378.

Ἐχθρὰ δὲ μοι τῶ δῶρα, ἵω δὲ μιν ἐν καρὸς αἴση

Inuisa mihi huius dona: honore vero eum aque atq. Carem.

Adagium autem ex Platonis Lachete & Euthydemo. Ita enim in illo: μή εἰ ἐν τῷ καρὶ ὑμῶν ὁ κίνδυνος κινδυνώσκει. In hoc vero: ὥστε ἐν καρὶ ἐν ἡμῶν ἵστω ὁ κίνδυνος, ὡς ἐγὼ ἐπὶ δὴ καὶ περισβύτης εἰμι, πῶς κινδυνώσκειν ἔτοιμος. Homeri locus est Iliad. 1. v. 378. Ἐν καρὸς μοῖρα adhibet sæpe Synesius, Epist. 79. & Orat. in Pæconium. Sequi. Adagio pro κλωνι, Suidas κλάδω habet: & προέφραπτης H. Wolph. κρήφραπτης repon. censebat.

38. Ἐν Σπέρτῃ Plutar. in Laconicis.

40. Ἐν πίδῳ] Plato in Gorgia, & in Lachete Adagium adhibet; quæ verba non describo, indicasse contentus.

47. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθύδατος.] In accessionibus ad Zenobium è bibl. Vaticana, in Diogeniano & Suida, eadem fere explanatio. Alij tamen tradunt, Endymionem à Luna fuisse adamatum, & à Ioue obtinuisse, ut in Latino Cariz monte, omnis senij expers perpetuo dormiret. M. Tullius Tuscul. 1. à Luna consopitum ait, ut eum dormientem oscularetur. Lucianus in Dialog. Veneris & Lunæ.

52. Ἐν νυκτὶ βελή] Quæ nox ideo ὥφρῳνη dicitur, ut alibi adnotatum.

54. Ἐνδύεται τῷ λεοντῷ] In Diogeniano est ἐνδύετ' αὖ, alibi μοι. non male Apostolius. Zenobius recte, metaphoram esse ab Herculis facto, qui leonis induebatur exuvijs, monet.

60. διδω πῶσιν] Fortè διδῶς, vel magis ad explicationis sensum, διδῶσι.

61. Ἐξ εἰκείων κακῶν ἐν πυχρόντων. Forte Ἐξ εἰκείων καλῶς πυχρόντων.

63. Ἐξὸν Φυγῆν Plutar. Alcibiadæ dictum in Apophthegmatis sic refert: καλέμμενος ὅτι κέρσιν θανάτικόν ἐκ τῶν Ἀθηναίων δότο Σικαλίαις, ἐμυψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν· ὧσθ' εἶναι τὸν δίκλιν ἔχοντα ζητεῖν δότο Φυγὴν ἐξὸν Φυγεῖν: vel, ζητεῖν μὴ δότο Φυγεῖν, ἐξὸν Φυγεῖν. Cum ab Atheniensibus in iudicium capitis arcessetur, abdidit sese: stultum esse reum dicens, cui cum fugere liceret, defensionem sui quaereret. Idem Plutar. ut hic, τῇ μητρὶ. Ælianus lib. xiv. Variæ Histor. cap. 38. μητρὶ δὲ habet.

66. Ἐπὶ τῶν ὁδῶν δότο πλαισηγῆναι Addendum arbitror negationem, ut explicationi conveniat, οὐκ δότο πλαισηγῆναι.

67. ὅς φασὶ τῇ ἑαυτῶν ὑρᾷ Ælianus lib. vi. Animal. Histor. cap. i. robur sibi cauda leones excitare ait, idemque lib. xiii. cap. xiv. & Plinius lib. viii. cap. 16. Homer. Iliad. v. ver. 170. Theocrit. Idyl. 32. Pro φέρεται, χωρεῖ, habet Basilii Magn. pag. 176. Vtitur Nazianz. Homil. in S. Baptisma, & Chrysost. Orat. in Lazarum.

69. ὁ ἰχθύς ὁ γλαύκος Ex Æliano libr. Animal. i. cap. xvi. Mox pro τὸν κατὰ φύσιν, melius forte, τὸν κατὰ φασίν: & pro φανερὰ, φοιτῶν Ælianus.

77. Ἐπιφυλίδες Vide Aristoph. ἐν βατράχοις, quæque ad Suidam Cent. vii. Prou. 6. notata.

79. Ἐπὶ πόδα Vtitur Adagio, Polybius, & Lucianus.

81. Προέστηκεν Suidæ προέστηκεσιν. quem cum his componito.

83. Ἐπὶ καλάμῃς ὅτι καλάμη Suid. & contrarius omnino adfert explicationem. Morem enim esse ait agricolis, agros alternis annis à satione vacuos relinquere, quo fructus ferant vberiores, ne singulorum annorum satione illos exhauriant. Allata & Lysiae auctoritate, Orat. ad Polemonem. ubi quendam avidum nimis rusticum, hanc ob causam reprehendens ait: ἄποσι δὲ πρὸς ὅτι καλάμῃς ἀροῖ. Hic frumentæ arationem in ipsa stipula facit. hoc est, perpetuo serens nullam remissionem terræ concedit. Iac. Bongarsij cod. scr. pro γεωργῶντων, λεγόντων præferebat.

84. ὅς δὲ ἐξ ἐκάθου Peccatum opinor in numero, rescribendumque πενήκοντα, auctoritate Diogenis Laërtij, in quo etiam amplius est infra: ὅτι ἐπὶ καὶ νῦν ἔστιν ὄρεϊν κατὰ τὰς δῆμους τῶν Ἀθηναίων ἑωμεῖς ἀνώνυμους, ὑπόμνημα τῆς τῆς γενομένης ἐξίλασεως. Ex eo iam hodieque per Atheniensium populos aras invenire est sine nomine, in eis qua tunc facta est expiationis memoriam. Ἀραιοῖσιν autem infr. est Suidæ & Appulcio, pro Ἀραιοῖσιν. Mox quoque κατὰ κοινήν ἐπὶ καὶ πενήκοντα ἔτη, scribit & Apollonius Histor. Mirabil. i. ex Theopompo. Hic ἐξ tantum animaduerto καὶ πενήκοντα.

85. πρὶ τῷ ἑνδῷ Ex Æliano lib. xvi. Animal. cap. 5. ἐν ὀπτιμῇ.

89. Ἐπὶ.

89. Ἐπὶ χοίρικῳ] Inter Pythagoræ Symbola numerat in eius vita Laërtius, Suidas & Plutar. lib. de liberis educandis, & Symposiac. lib. vii. quæst. 4. quas legito.

91. Homeri locus Iliad. κ. ver. 173.

93. Ἐπαινῶ] Huic apophthegmati vetius quam Adagio alterum ex Aristot. addit Apostolius in Iωνια : Ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς Φιλίας, ὁ πλεῖστος ἀδικοῦντων διωάμενος. Vide Ethic. ad Nicomac. lib. vii.

CENTVRIA IX.

A Dag. 3. Ἐρως θάλλει] additur in scripto: Διολύμας δὸς φθίγμα. cognata illi Adagio: *Sine Cerere & Baccho friget Venus*: & Euripidis illud:

Ἐν πλησμοσιν τοῖς Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' ἔ.

11. Ἐρμαιον κρινόν] Eadem apud Suidam, vt pleraque.

12. Λελυμένος] malim ἰλκυμένος.

13. κατὰ χάριν] in Suida & edito ἐν ὁππῃ Apostolio Basileæ alter: ἡ κατὰ αἰάγκην διδομένη.

15. Ἐρως Δημοσίου] Apud Plutarchum in Parallelis minorib. Historia xv. Δημοσίου legitur, forsan vitiose, vt Hæschel. obseruauit: & recte, cum hic τῷ ὁππῃ μὲν τις παρθένης fuisse scribatur.

16. γυψωθέντας κρέακας] Locus mutilus etiam in m. scr. Apostolio, qui è Suida suppleri potest. Mox lego, δυνωτισκούς.

17. Ἐπὶ καὶ σιγῇ] Plutar. lib. περὶ ἀδολείας, & Horat. Oda 2. lib. iiii. Carm.

Est & fideli tuta silentio

Merces ---

& ibi interpretes, vetus, Lamb. Cruquius, & Torrentius.

21. Ἐστία θύει] Suid. θύειν, additque: ἐφ' ᾧν σὺν δότοφροντι δὸς τῆς ἐστίας: Rursum alterum simile Prouerbiū subiicit: Ἀντὶς θαλάροις ἐστίας πὺν πυρόν. omissa ἀπικῶς præpositione σὺν.

26. μὴ βρεχθεῖ] Legi etiam posset βρεχθεῖ, cum huius vestigia sint in edito Apostolio, qui βρεχθεῖ præfert.

28. Ὀπρεξίας] Ex Herodoto desumptum.

37. Λίκνον βασιζόντα] Sic & Suidas: qua voce Clemens Alexand. & Themisthius vtuntur. Apud Callimachum λίκνον est.

38. Ἐφ' ὅδον τῆς ἀσιτίας] Apud Plutar. in præceptis tuendæ valetudinis (quare hic παρεγγλήματων leg. potius quam δόσφρημάτων, vt ab auctore, censeo) contra prorsus, sed vero sensu, est pro ἀσιτίας, ἀπλησίας. Verum quando Michael noster in parcos iactatum ait Παρεμπιάν, scribendum statim videatur, τὴν ἀπηνίαν σὺν ἔχουσιν. iuxta Catul-

lianum

lianum illud, in illos qui vel silicem comesse possent:

Est pulcrè tibi cum tuo parente,

Et cum coniuge lignea parentis.

Nec mirum, bene nam valetis omnes,

Pulcrè concoquis. ---

39. ὁ δὲ Διογενιανὸς] In Diogeniano quo utimur, è duobus M. SS. Palatino, & Pantiniano nuper edito, nusquam extrema hæc apparent, sed habet ut hic lego : Centur. 1111. Adag. 78. Assentior itaque Erasmo non integrum illum sed ἐν ἑπταμῇ duntaxat haberi. & alia de his ipsis *Ephesijs litteris*, quasi à Magicis signis non abhorrentia, addidit, emendauitque in Varijs Theod. Canterus libr. 1. cap. 18. ex Clemente lib. v. Strom. quomodo & Vaticanæ Accessiones Cent. 1. Adag. 95. Suidas Cent. vii. Adag. 29. & Eustathius in Odysf. φ'. Dianæ autem Ephesiz statuas in nummis spectari docuit in Antiquitatum Dialogis Anr. Augustinus V. C.

41. ἡ δὲ ἡμίονα hic repositum, etsi cod. scriptus ἡ στήμιονα præferret. Quodque *μονήμερον* animal, ἐφήμερον rectius est, ut in Prouerb. lemma- te, in Aristot. ipso libr. v. Animal. Histor. cap. 19. Legend. Ælianus libr. 2. de Animal. cap. 4. & lib. v. cap. 43.

44. τὰς ἐχίνας] Ex Æliano libr. ix. Animal. cap. 47. De terrestri verò, libr. 1111. cap. 17. & libr. vi. cap. 54. De marino vero lib. eodem 1111. cap. 4. de Animal.

47. τῷ πλωχῷ] In edito Apostolio τῷ πλωκῷ, quod leporem signifi- cat apud Theocritum & Nazianz. in Carminib.

52. Ζεῦ γὰρ Κροβύλα] Ita & scriptus Apost. cod. sed vitiose; Suidas, & Etymologus Κροβύλα. apud illum in Κροβύλα ἀνέκδιχ' ἡλός, paræmia.

54. Ζεὶ χύτρα] In m. s. est Ζῇ χύτρα, non recte, sed bene Ζῇ Φιλία.

57. καὶ θεόκελ'] Eidyllio x111. ver. 36.

58. Κρατὶν' Φησὶ] Hic reddi debuit: *Cratinus ait Zopyrum Persam, ob affectum*, &c. nam non recte hic inculcatū: quod cum esset apud Philippon.

59. μετρίως] addit Suid. ἀπηνώς, & pro ἀλατρίως, κατὰ γυμνή.

61. Ζυγόν] Pythagoricum est, & Phocylidæ.

62. Κρομύνα μύραν] Pro μύραν, Suid. μόνον habet.

63. Ζῶμεν] Plato in Hippiâ maiore: οὐχ οἷα βέλεις πρὸς, φασὶν, οἱ πε- ροιμαζόμενοι, ἀλλ' οἷα δούσται. Et Terent. Andr. Act. 1111. Scena 4. *Et quimus, aiunt, quando ut volumus, non licet.*

64. οἱ Πέρσαι] Σκυθίας rescribendum censeo, ut & in Diogeniano cor- rectum à Schotto, annotatumque ex Zenobianis accessionibus, & Suida, & Luciano varie: ut à Scythis responsum datum Dario, ut sibi parerent impueranti, *ploraret*. quod & Græcis familiare penas minan- do οἰμώξαν iubere: ut Aristophani, οἰμώξῃ, non *feres impune*. Et Antigo-

nus maior, murmurantib. iuxta tentorium militibus penuria laborantibus: οἰμώζειν, εἶπεν, εἰ μὴ μακρότερον ἀποσείνῃς λαιδερύσῃ ἡμᾶς. *Flebitis, nisi longius remoti male nobis dicetis.* Plutar. Apophth.

65. ἡ ἀφύη πῦρ] Exaudiendum puto εἶδε, *vidit*. Sic enim Clearchus apud Athenæum lib. vii. ἀπὸ πύρου, εἶδε πῦρ ἀφύα: *Vidit ignem aphyæ.* Zenobius Cent. ii. Adag. 32. Ἀφύας πῦρ: Cent. iiii. Prou. 25. & Append. Vatic. & Diogenianus, ut hic. Suidas in Collectaneis: Ἀφύα εἰς πῦρ, explicans τῇ τῶν πλῶν ἑχέως (vel ὁξὺ) λαμβανέτω. Vide in Ἀφύα. Tale illud Augusti apud Suetonium: *Citius quam coquantur asparagi.*

66. λείπει π, ἔλκει] Vel deest à Luciano, πὶ πλάκῃς ἐκφέρει. Vide Suid. in Ἀμαξία.

67. ἡ δέλων] Heroicus est versus ex Homeri hemistichio Odyss. ξ. concinnatus. Affine Maronianum illud: *Dolus an virtus, quis in hoste requirit?* Hic Antigonus Philippi F. malis præsentib. rogante quando castra moturus esset, Τὶ δίδουκας εἶπε, μὴ μὲν τῆς οὐλῆς γὰρ οὐκ ἀκούσῃς *Vereris, ne tubam solus non audias?* Plutar. in Apophth.

68. ἡ δὲ] Videor alibi Adagium hoc legisse, ait Hæschel. hoc modo: Δὲ πὲρ χελώνας ἡ φαγῶν, ἡ μὴ φαγῶν. ut ἡ δὲ hic corruptum sit, & ἡ δὲ cum Suida legendum.

71. καὶ πὺν ἵππων] ὕπνεν erat in excuso. Suidas καλὴν scil. ἵεθῃ vel ἵοθῃ: quæ verbi ellipsis & elegans est, & vñtata.

73. ἡ κολεκωῖται] ἡ κολεκύνθαι. Suid. in κέρνον. Quid si hinc Parmia apud eundem? Κολεκωῖτης ὑγιέστερος. Bifariam enim scribitur, κολεκωῖται Basilio M. & Luciano: Κολεκωῖτης Hippocrati, Aretæo, & Æliano. Apud Suidam utrumque.

76. ἡ λήγῃ] Ἐυελπίδα ἡ ὑποθήκη. Vide Plutar. de Nugacitate, & inf. 89.

78. ὁ πλάτων] Locus in Phædro, seu de Pulcro. mox leg. περίχην.

80. Post ἀμάρτημα, addatur, ὁμοία τῇ. Ἀνέπερ Ἀιβύκῃ καὶ Κορύκῃ καὶ μελιτίδῃ. Sed corrige: Ἀνεπήπερ Ἀιβύκῃ καὶ Κορύβῃ. Hanc enim & Melitidem coniungit Lucianus in Amoribus, ut & Euseb. libr. xiiii. Euang. Præparat. cap. Aduersus Scepticos: nisi quod apud hunc quoque Κορύβην vitiose legitur. Vide Scholiasten Aristoph. in Ranas, ut nos Hæschel. monuit.

81. ὁμοία τῇ, Ἀνέπερ] αὐτέστερ malim.

82. ἡ φορμὴ] Huc magis pertinent; quæ Ælianus habet Animal. lib. iii. cap. 15. Quo libro & de palumbe cap. 44.

86. ἡ μορσίμῃ] Morsum Tragicum fuisse, & subfrigidum, auctor est Suidas.

90. ἡ ψίλλῃ] Hinc origo Adagij: Cum blæsa se blæsam esse negaret, pronuntiatione ipsa dum πηδῶν προ πηδῶν effert, prodidit. Perinde

Inde ac si dicas: *balba non chedit*, pro *credit*.

91. ἡ Παναγαῖα] ἡ Περγία, sic Suidas, Strabo lib. XIII. Geogr. Pompon. Mela lib. I. cap. 14: At περγασία, Steph. de Urbib. In excuso Basilex Apostolio Περγασία editum video, & ἀργυρῶν καὶ πενήτων, pro quo Suid. πλουτηῶν rectius. & ἀργυροῦσιν, pro quo hic ἀγείρειν.

96. Ἡερῆλειος λίθος] Zenobius & Diogenianus duplicem faciunt lapidem: Vnum magnetem, ab Hercule, qui ferrum attrahat; alterum ab Heraclea, vrbe Lydiæ, argento similem, teste Zenobio. Pro quo facit etiam Plinius lib. XXXIII. cap. 8. & *coticulam* vocat. De *Lydio lapide*, aurum etiam probante, elegans est Bacchylidis lyrici Carmen apud Stobæum, Serm. περὶ ἀληθείας, dialecto Dorica.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν.

Ἀνδρῶν δ' ἀρετὴν σφίσιτι

Παγκρατὴς τ' ἐλέγχει ἀλάθεια.

Cæterum, de Magnete seu lapide Herculeo, eiusque in nauigando vsu, multa præclare, emendato etiam Ptolemæi in Geographia loco, colligit Nicol. Fullerus Miscellan. Sacror. lib. III. cap. XIX.

98. ἦσαν ποτὶ ἦσαν] Diogenianus & Suid. clarius: ὅππῃ τῶν πρὶ ἐν, ἐν τ' ἐπὶ τῶν γεγονότων (ita enim in Diogeniano quoque leg.) *De ijs quibus quosidiana prospere, & deinde sequins sese habuere.* Tale & illud Virgilianum: *Finimus Troes.*

99. ἡ σιγὴ καίμεν] Refer huc Apollonij sententiam, ἡ πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει. τὴ σιγῇ ἀσφαλίστρον. Vide supr. Adagio 69. & 76, Pythagoricum.

100. Συλοσῶν] alij sic efferunt. Vide Herodot. lib. III.

CENTVRIA X.

A Dag. 1. ἡ σνκάμιν] Prouerbij originem eò referre posse videmus, quod maculæ ex moro maturo contractæ, succo viridis eluantur. quò facit C. Plinij locus lib. XV. Natur. Histor. cap. 24. *Tingunt manus succo matura, eluant acerba.*

3. ἡ τρεῖς ἐξ.] Vtitur Paræmia Plato lib. XII. extremo de Legibus: significans omnia tentanda esse vel cum periculo, ad iustam de Republ. tractationem instituendam.

4. ἦτοι τίθησκεν, ἡ διάδοξίς γεράμματα] Male in vet. cod. scriptum, ἡ παθηταίαι διδάσκει.

5. ἡ φαῖς ὕψα] Sic cod. scriptus & Suidas: in Zenobio est φαῖς.

7. ἡ φαῖς δισμός] Nota est fabulæ, qua Vulcanus Martem & Venerem vinculis subtilissime factis conclusisse legitur, ex Ouidio lib. IIII. Metamorph. tabula V.

Ἡβη δ' ἀμφ' ὀχλοῖσι βάλε καμπύλα κύκλα.

Vbi & Iliad. σ', & Odyss. ζ'. pro rota currus capi ait. Quomodo & hic fortasse, dissentientibus nonnullis.

52. Ἰππολύτου μιμήσεσσι] De incesto Phædræ in Hippolytum priuignum amore, habes in Euripide, & Seneca Tragicis, & libr. xv. Transformationum Ouidij, & apud eundem Epist. Phædræ ad Hippolytum: & alibi passim. In Suida loco βυλομήδων est ἑπυγαλλομήδων.

54. εἰς πιδόν] ad hanc Parcemiam allusit Horat. lib. i. Serui.

Infelix operam perdas, ut si quis asellum

In caput doceat parentem currere frano.

Alij sic: Ἰππὸν εἰς πιδόν ἀΐξῃς, αἰτὶ τῷ ὄπῃ μοι ἐστὶ λυσιπλῆς. Suidas.

55. Ἰππὸν με φέρει] Tangit idem Horatius Epist. xviii.

Splendidus multo est, equus ut me portet, alar rex.

Pro eo autem ἰκέρραϊον nomen proprium, Diogenianus κοῖραϊον habet, vt hic.

56. Ἰππῖας εἰς πιδόν] Malè Ἰππῖας à librario scriptum erat, pro ἰππῖας, & est infrà, & apud Diogenianum, *Equites in planiciem*, vt exaudiatur προκαλῆς seu παρκαλῆς: prius illud Luciani; hoc in Synesio Epist. quadam. nec illud λῆον in alterutro est. Suidas Prouerbij rationem reddit.

58. Δαίμονος σὺν οἶδῃ] Puto legendum δαιμονίως οἶδῃ (*mirifice nouis*) vt sibi auctor constet. Μοχ' εἰ μόνον δὲ φαλ. Ex Æliano lib. vi. Animal. cap. 57. & lib. i. Variæ Histor. cap. 2.

59. ἰσὶ πῆλεμον] ἰσιν est apud Plutarc. in Solone, cuius hoc dictum est.

63. Adijci è Luciano posset Ἰχθύων ἀφανίστηρ, sed in Adagijs iam exstare opinor.

64. Ζήλας] Τισίας est in Zenobio, Suida, & Diogeniano: & in eius vita Syracusani. Statim, Δίους δὲ κέρκυες, desumptum ex Æliano lib. 2. Animal. cap. 48. & 49. Διλημμάτων recte quoque in Apostolio edito, & in Bongarsij cod. Tertia ratio quæ in M. S. est redditur ab eod. Æliano lib. iii. cap. 53.

67. καὶ πὴν δὴν χαμμήν λῆον] Diogenianus dictionem λῆον omittit, Prouerbio κινήσω πὴν ἀφ' ἑρῆς, vt & Suidas, aitq; translationem ductam vel à sacræ anchoræ func, vel à tessara, quæ in sacra linea, quæ est in ludo calculorum, de quo Iulius Pollux lib. ix. Onomast. *Uterque*, inquit, *ludentium quinque calculos habet, in lineis quinque collocatos, quarum linearum media SACRA dicta, à qua dum ludens calculum moueret, locum Prouerbio fecit.* Quod Diogenianus Prouerb. *Moueo à sacra linea*, tum demum fieri solitum ait, cum ad extremum ventum esset periculum. Cæterum cum non habeatur hic τὸ ἑρῆς, non de sacra, sed de

prima linea, vnde ludum auspicabantur, intelligendum: cum quo etiam auctoris facit explicatio.

68. καθὶ πίνυσι] Exstat quoque apud Suidam. & pro τὴν πίνυα, πητύας leg.

74. ὁ καίθαρς ἄθλη ζῶν] Ex Æliano lib. x. Animal. cap. xv.

75. Κάμυλ] Vtitur in Epist. Synesius.

77. Κατὰ μύες ὄλεθρος] De muris interitu eadem Ælianus lib. xii. de Animal. cap. x. ubi ex Menandro huius etiam Prouerbij meminit. Ibidem, κατ' ἐσ] vocem, ex Cratini versibus, ut temere intrusam, furcis ejiciendam duximus.

79. Διαχέουσι] Legi etiam διαχέουσι posset. Idem enim vsus est verbi vtriusque apud probatos auctores.

80. Δωδεκάτην] δεκάτην Suidas tantum, idque opinor verius.

81. καθὸν τενέδον] Ductam puto Parœmiam ab immanitate Tenedi regis, qua in sumendo de reis supplicio utebatur. Vide & Tenedius bipennis, Tenedius homo, Tenedius aduocatus etiam in Had. Iunij Adagijs, & in Urbibus Stephani: atque in Suida dict. τίνης.

84. καὶ Ἡρακλῆς] Fabula quæ tangitur, ignoro. An illa ut infra exponam, qua Hercules mortuus ex nidore perdicis assæ reuixisse dicitur? an potius de cornu Amaltheæ capiendam?

84. Καρκὴ μῦθος] καρκὸν μέλ] est in Iambis Platonicis apud Athenæum lib. x. pro tristi, inamœna, ac lugubri cantione, quòd tali Cares in luctu uterentur: vel, ut Hesychius ait, Cares fœminæ, vt in funeribus præfices agerent, conducebantur. Eustathius ad hæc Iliad. β', καρκίζαν pro βαρβαρκίζαν vsurpari ait. In Hesychio est καρκάζαν. Refert Pollux lib. 4. Phryges tibiam lugubrem inuenisse, eiusque vsu postea ad Cares transisse; proinde luctuosum esse cantus genus. In Diogeniano post vocem σκυθῶν additur καὶ γραμμάτων; an forte γραμμαίων leg. Simile huic refert Apostolius excusus καρκὸς πᾶν], vt recte in Bongarsij scriptum cod. Suidas vero simile apponit: καρκὸν θυμία.

86. Καθ' ἑαυτῷ βιλλεροφόντης] vide sup. βιλλεροφόντη τῶ γραμματῶ ἐπόμισσιν.

89. αὐτὸ τῷ ἰγκαίρως] alius cod. ἐγκαίρως: quamquam tolerari illud potest, cum ἰγκαίρως vsurpet Themistius pro εἰς καιρόν.

90. κατὰ βοὸς ἔνχη] Miror equidem Eras. ex Diogeniano citare μὴ ἔνχη, cum tale nihil M. SS. duo codd. præferant, & omnino Diogeniana explicatio repugnet. Noster potius in alterius expositionis membro eo accedit, vt quidem habet codex scriptus. Excusus enim omittit. itaque εἰρωνικῶς legendum.

91. ἡ ἀδελφὴ] βύβλις nomine, teste Suida in β. & in κ.

92. ἐν νυκτὶ βύβλη] Ita & in Diogeniano. male in isto λύν] εἰς πινύμασι :

μαίνῃ : quam Parcemiā Diogenianus melius isti subijcit καρκῖν & λαγὺν αἰρεῖ.

99. Καλλιπῶν & τρέχῃ] melius κάλλιπος.

100. καὶ φιλήν] Contra Scipio apud Ciceronem negabat ullam vocem inimiciorem Amicitiae potuisse reperiri : nec adduci potuisse, ut hoc, quemadmodum putaretur, à Biante dictum esse crederet. Videndum itaque an hic pro κάτωνος sit βίαιος rescribendum. Vide & Agellium lib. 1. Noctium Atticar. cap. III. de Chilonis super Armitia dicto.

CENTVRIA XI.

A Dag. 6. κατὰ πυρὸς ξαίνεις] In vet. cod. κάπρος, sed vox nihili, nisi si pro ignito tolerari queat. Sed κατὰ πυρὸς est in Accessionib. è Vaticana Zenobianis, & Diogenianus, καθ' ὑδατὸς γράφει.

7. Κασσιωπὴν] Suidas : Κάσσιοι πηλεσιῶται Φυσιχη τέχνη ἄμματι ἔπλεον ; δοκὺς ὅτι δοκῆς σιωάπιοις καὶ Κασίτη ἴσιν ἄμματι δεσμά ; ἐν Ἐπιγράμματι. Hæc ille.

8. κακὴ πρὸς δός] πρὸς δός Diogenianus, male.

9. καὶ ἄμμα λύεις] lego κάθμα ex Zenobio, Diogen. & Suida. Midæ autem currum accipio, de quo oraculum Phrygibus datum fuerat, qui vinculum eius dissoluisset, illum Asia portitutum. Dissoluit autem Alexander Magnus. Sic Zenobius, & Plutar. & Q. Curtius Rufus libri tertij initio rerum ab Alex. gestarum.

10. καὶ δρῦς] Citat hoc Suidas carmen:

οὐκ ἐπὶ θελγομένης Ὀρεφῶς δρύας, σὺν ἱππίτρως.

Ἄξῃ. sua scilicet cithara; per quam Nazianzen. eloquentiam intelligit: Ὀρεφείη κιθάρη μῦθῳ πέλει, id est, ἡδυπέλα.

11. ἡ πίννα.] Ælianus lib. III. Animal. cap. 29.

15. Καλαμαρξίδικε & Γάδαρ] Portenta verborum, mihi quidem.

25. ὅτι τὴν νόσον] Vritur Greg. Nazianzen. pag. 332. nuperæ editionis. Mox pro ὁ καμπής, malim καμπήρ. Aristotel. lib. III. Rhetor. cap. 9. ὁ δρομῆς ὅτι πῆς καμπήρσιν ἐκπνύουσι καὶ ἐκλύουσι. Idem erat in m. sc. mendum, Rursum εἰς τὴν ὑσπληγῶν, Plato in Phædro, ὡσπερ δὲ ὑσπληγῶν πσιών.

30. Κέρδῳ αἰσχροῦ] Periantri est apophthegma.

31. Πολλοὶ δὲ] Homeri locus est Iliad. λ'. ver. 159.

32. Κερσμός] Κερσμός Eras. legit, aut κέρσµ, rectius opinor. Diogenianus tamen ut hic. Simile huic illud M. Tullij in Verrem in Frumentaria: Deinde in hoc homo luscus, etiam callidus & veterator esse vult.

ad Zenobium è Vaticana bibl. à Schotto nostro editæ nunc primum. Hesychius etiam pro magnitudine, summitate, ac sine cuiusque rei usurpatum ait, atque etiam pro rebus maxime aduersis, vt & Etymologicus Græcus.

57. *κότις ἰαυρώπερ* ☉] Et illud ad verbum è Palæphato.

59. *κρητίζεν*] Notum illud Epimenidis Cretensis in Cretenses, etiam à Diuo Paulo ad Titum Cretensium Episc. allatum:

κῆρς αἰὲ ψεύδεις, κακὰ θηρία, κατάρτες ἀργαί.

Cres semper mendax, mala bestia, venter inersq.

61. *κρείων Ζώπερ* ☉] Herodot. lib. 111. Musarum, & Plutarch. in Apopthegmatis.

63. *κελήτης κάματος* ☉] Qualis Pyrrhus fuit, quando & amici hostiliter cum illo, & contra hostes amice egerant. Plutar. in Pyrrho, & scriptor de Viris illustr. Quod autem prius editum *φαρμακίω*, pro *φαρμακίω*, hinc error est ortus quòd in codd. scriptis *ε* pingitur fere vt u Latinorum.

64. *κύκνειον ἄσμα*] Vide Ælianum lib. 11. cap. 32. Et lib. v. c. 34. Et x. cap. 36. Aristotelem de Hist. animal. lib. 1x. cap. 12. Plato in Phædone rationem addit cur cygni cantant, cum sibi moriendum esse videant: & Zephyro tantum flante cantum audiri ferunt.

66. *ἔξ ἑκὲς τοῦ νόθους σωματεῖν*] Immo Suidas contrà, locum illum spuriiis, quiq; nec patris nec matris nomine ciues censeri poterant, exercendis fuisse destinatum. Quam infamiam Themistocles tollere volens, ingenuos ac nobiles iuuenes cò induxit, seque ibidem cum illis vnxit. Eoque facto callidè spuriorum & legitimorum discrimen sustulit. Plutar. in Themistocle. Quod hic autem *ἀσπασμα*, in Suida est *βαίμας*, & alio apud eundem loco *ἱερὸν*. Qui *εἰς καὶ εἰς Κυνόσαυρας* ex-tulit Prouerbiū, quem & in *κυνόσαυρας* lege.

69. *ἄφωνον*] Hanc retineo vocem non *κωφὸν*, quod alibi legitur, quia surdum & mutum etiam designat, vt Sapient. 10.

71. *λαγῶδες καθύδων*] Lepus patentib. dormit oculis. Plin. lib. x i. cap. 37. Ælianus lib. xiii. cap. 13. cætera leporis membra somnum capere ait, oculis tamen prospicere videri. Proinde recte excusūs addit, ἢ *πενυγυαίμων*, ad finem explicationis, de iis qui dormire se fingunt, malive quid machinantur. Diogen. de iis qui ager quid simulant, reuera tamen nihil agunt. Suidas, vt & Apostolius, duabus illis carent vocibus.

73. *ἦμιστε γὰρ πᾶς γυναικὶς*] Lacones de vxoribus custodiendis nihil admodum sollicitos fuisse etiam in Lycurgi vita Plutar. innuit. Aristophan. Thesmophor. *λακωνίζεν* etiam *πᾶ τῶν λακωνίων φρονεῖν* significat, item *βεραχυλογεῖν*. De qua *βεραχυλογία* Laconica exstat epist. Greg.

Nazianz. ad Nicobulum. Exempla item Laconismi duo apud Plutarch. lib. περὶ ἀδόλεσχίας. Vide eiusdem, περὶ ἀρεμῆς, ad Apollonium, Platonis Protagoram, & Clem. Alex. Strom. 1.

74. Λακόνως πλεονάζει] Vtitur Alciphron Epist. 1x. de Callia Thenistijs Orat. 1v. Philosophica: narranturque eadem à Suida.

75. Λαίμιας] Meminit Diod. Sicul. lib. xx. Biblioth. Lucianus in Philopseude: Scholiastes Aristoph. ἐν Ἐιρήνῃ: & ad verbum eundem apud Suidam, nisi quod Δῶρες, ibi pro Δῆρες vitiose legitur: qui historicus & alibi frequenter laudatus. Legendum quoque apud hunc, κίνανδρον ἐν Ἀνδρογυνῷ, confirmante Io. Stobæo.

76. Λαρινέων γὰρ] Eadem Athenaus lib. 1x. Δειπνοσφ. Παραπλησίως τῷ Ἀχαιῷ ἐστὶν Ἐραποδίτης (ἐν Ἀντιρρηνί) ὅτι σὺν σὺν Λαρινέας περὶ τοῦ ποταμοῦ, μετὰ τὸν ποταμὸν ἐστὶν αὐτὸς ποταμὸς τῶν λαρινέων βοῶν. ὁ ὕψος ἐκλήθησεν, ἡ δὲ ποταμὸς Λαρινέας, ὅπερ ἐστὶ σιπίζας, ἡ δὲ ποταμὸς κώμης ἡ ποταμὸς Λαρινέας, ἡ δὲ ποταμὸς βυρρῶν, αὐτὸς Λαρινέας ὁ δὲ ποταμὸς ἐκαλεῖται.

77. κλειπῶν] ab auis nimirum natura.

79. Γυμνὸς περὶ] Hinc forte Suidas rursus corrigendus, vbi τοφλότερως male legitur. Ibidem: ὁ ποταμὸς ποταμὸς ὁ ποταμὸς, Iosephus lib. 111. Antiquit. cap. 8. Isidor. Pelusiota lib. 11. Epist. 175. τὸν ποταμὸν ἀνθρώπων, τὸν ποταμὸν καλῶν, ὡς περὶ Λαρινέας ποταμὸς ποταμὸς. Quod idem lib. 1. Epist. 126. τὸν ποταμὸν καλῶν (ἢ ποταμὸν ποταμὸν), & τὸν ποταμὸν ποταμὸν, de serpente dicit. Lucianus τὸν ποταμὸν ποταμὸν ποταμὸν pro serpentis exuuiis in Hermotimo ait.

80. Λεῖθηθρα] Pausania Λεῖθηθρα in Bæoticis, & Λεῖθηθρα ibidem. τὰ μακεδονικά, τὸ ὄρος, ἢ ποταμὸν οἱ βάρβαροι Λεῖθηθρα, οἷς ἐν Διὰ τὴν ποταμὸν ποταμὸν ποταμὸν. Sic Eustath. in Iliad. Hom. φ. ibidemque esse τῶν ποταμῶν docet.

82. Λευκώλεον λίνον] Fuit cum existimarem τὸ λίνον conflatum videri à duabus antecedentibus vocis syllabis. Et quid lino similitudinis cum vxore λευκωλένῃ? & si quis argueretur, & esse astruat, quid saltem turpitudinis illi inest. vt περὶ τῶν αἰσχρῶν καμάντων adhibeatur? Adde quod illud κερδοκαμῆς (sic enim in scripto est Apostolio, ac Diogeniano) magis me in illa opinione confirmat, & vt res est fatear, eo inclinatur animus, vt credam ita scribendum: λευκώλεον κερδὼ κερδοκαμῆς, albi vulpam vulpeculam ducis vxorem lucri gratia. Vulpi porro Simonides in Iambis mulierem comparauit. κερδὼν est in Vaticanis ad Zenobium ad ditamentis, & post αἰσχράς, additur, ἡ τὰς γεγενηκίας.

84. De Leocorio, fame laborante vide quæ inf. Cent. x11. Adag. 2. adnotabimus.

85. Λεόντα ζυγῶν] nisi in explicatione mendum est initio, ita accipio vt in eos iactetur homines, qui facile se ad quid agendum patiendumve obsequentes præstent, vt nec leo manum radentis admiserit. Suidas

das de iis adhiberi, qui res factu impossibiles suscipiant. Diogenianus, & Accessiones ad Zenobium, de iis qui sibi noxia aggtediuntur. Dau. Hæschelius κρύψιν leg. coniecitabat, quod παρὰ τῶν ἀδυνάτων, atque πρὸν λίσσῃ ξυρῶν. Sic & Plato vsurpat lib. 1. de Rep. M. S. hic ξυρῶν. vtrumque vsitatum. Suid. ξυρῶς habet. Quid vero κυρῆσιν, notum è Plutarchi Quæstion. Rom. 71. & è vita Crassi. In scripto vero κηρύσιν mendoisè legitur, pro quo ὀρύσιν multo malim.

88. ἡ Λέρνη πηγή] Meminit Lucianus Dialogo 1. marino. At Strabo lib. viii. Ποταμός η Λέρνη καλῶμεν, ὁμώνυμος τῇ λίμνῃ (scilicet τῇ Ἀργείας ἔσθης Μυκηναίας,) vt eodem scribit lib. allata etiam Paræmia Λέρνη κακῶν. Quod ait ex aliorum sententia διὰ τὴν ὕδραν: eam ibi fabulantur fuisse, vt idem affirmat Strabo. Vnde illud Luciani quoque: κάρηνα λερναία, τῆς πελικοφύης ὕδρας πολυπολοκάπτου, in Dialogo Θεομητιῶν.

89. Λεσβίῳ ἄξια] ἄξια est in excuso Apostolio. ἄξιον Zenobius. vbi Schottus noster adnotat in Vaticanis esse membranarum Λεσβίων ἄξια, & Λέσβιου δεξιῶ.

90. καὶ οἱ τίππιν] De λίαν varij. Euripidi λίαν ἀπείρων. plura Lucianus ἐν εἰκόσιν.

91. Φυρῶσιν] In vet. Diogeniano scripto φυρῶσι, & supra φυρῶσαι. vthinc Suidas corrigendus videatur, apud quem φυρῶσι legitur, vt & in Hesychij Lexico φυρῶσι. De μάζα Theocriti Scholiastes. ἡ μάζα νεομάκλιος ἔσθης νεοφύρατος Φωμίον. Basilio autem Cæsariensi προφῆ ἐξ ἄρτου, ἡ ἀλόρεα γαλακτὶ δεδομένη κυρῶς· ἀλλὰ γὰρ ἔσθια δὲ τῶν βρωσίς, ὕψιν ἢ μίμαγδμή, μάζα ἔσθεται.

93. Λόκα ψῆφον] A Scytharum mote sumptum, qui singulos dies qui prospere ipsis cesserunt, iniecto albo in pharetram calculo, notabant; sequiores dies nigro notabant. Vide inf. μία τῶν εἰς Φάρετρας.

95. Λόκη σέθμη] Præter has duas voces nihil est in Zenobio, Diogeniano, & Suida: sequentes tamen addi recte, clarum vel ex Zenobij explicatione, in quo vbi legitur, καθῆπερ ὁ ἔμυλον, reponendum ἢ διὰ τὴν μίλλαν σέθμη.

96. ἡ Μύρσιλ] in Suida lego μυρτίλ. Ad illud: τὰ λήμνια κακά, pertinet illud Herodoti Erato extremo: νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ χέτλια ἔρρα πέντε, λήμνια καλέσθαι.

98. πέντε ἀνδροκτάντων] inde λημνιαδες siue λήμνια istα γυναικες à Pindaro ἀνδροκτόνοι dicuntur Pythionicων Oda 4. & Ἰψύλλη, eidem Olympionicων Oda 4. vocatur Ἰψύλλη. Ad illam autem Veneris indignationem allusit & Synesius Epist. iv. μήμια ἂν φροδότης, ὡς εἰπάται, κατὰ τὴν τὴν χώραν. δυσχερεῖ γὰρ ὥσπερ αἱ λήμνια.

99. τὸ Λήμιον πῦρ] Aristophan. *Lyfistrate*: ἔστι ἀναφορὰ ἐς Λήμιν πυρὸς χαλεπότης. & Suid.

100. ἀδ ποιήσας] Adiciit scriptus Apostolius, sed ad grammaticam verius quam Parcemias pertinentia. ἴσιον ὅτι αἰθέριον λέγουσιν πὺν δὲ πὸν λίθων καπνόν, &c. ut apud Latinos quoque, *fumus à nidore* differt.

CENTVRIA XII.

2. Λιμῶν πιδίον] *Campius* verti, secutus Hesychij, Diogeniani, Zenobij & Suidæ lectionem. *παιδίον* tamen in scripto cod. bis: quæ lectio forte non reiicienda secundum expositionem Prouerbij 84. superioris Centuriæ, *λεωκέρων οἰκῆς*. Sic enim ait: ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀθηναίη, ἔ λυσις ἐν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή.

3. Λιμὸς μηλίῳν] Sic & Zenobius, *μηλιαῖον*. Legendus Thucydides extremo lib. v. *Pelopon. belli*. Initio, pro *κτ' πάντων* in Suida, vbi eadem leguntur, H. Wolf. leg. censebat *κατὰ τῶν ἀποκρίντων*, *contra eos qui defecerant*. Infra vero pro *ἐπείδησιν*, ut in scripto etiam libro est, atque Suida, reponebat Hæschelius *ἐπείδησιν*.

4. Λίνδοι: τὴν θυσίαν] Eadem Zenobius in Adagiis.

7. Λίνον λίνον] Zenob. & Hesychius, in iis adhibendum putant, qui agunt dicuntque eadem. Diogen. in iis, qui fragilibus fragilia aptant. Suidas denique in iis, qui similia miscet similibus.

7. Λιτυίρουν] Pollux cap. i. *Onomast.* *Λιτυίρουν* scribit, carmen ἐν τοῖς fossorum & agricolarum esse ait. Libro tamen 4. cap. 7. est *Λιτυίρουν*, & Phrygium esse carmen dicit. *Lityersam* quoque primum apud se agriculturam esse inuentam gloriari commemorat. De hoc Athenæus lib. x. qui & *Κελαιναῖς* habet, ut & Suidas: qui *ὑποδεχόμενον* legit pro *ὑποχόμενον* & *δράγματι*, ut noster, sed in m. scr. *δέρματι* obferuo scriptum, in quo & *ὑποκρίπιν* pro *δοκρίπιν*. Denique in extremo pro *θρεμκός*, ut & in nostris membranis est, malit Hæschel. cum Suida legere *θρεμκός*: neque enim alterius exemplum habetur.

9. Λέγῃ ὁ ἔυδημος] Ex *Æliano* lib. iiii. cap. 53. ut in *Epitoma*, & M. S. Pro *συνιέντα*, quod etiam vitiose est in scripto, repono *συνιόντα*. Et sequi. Prouerb. in *Zebonio* est *σωτήριον* pro *σωτήριον*.

11. Λέγειο πὺν πελίῳν] Fabula est apud *Diod.* Siculum lib. v. & Zenobium hoc ipso Adagio. Eius vsus esse posse videtur, si dum quid restituere conamur, prorsus destruamus, ut *Peliæ* recoquendo accidit.

13. Λέγῃ πὺν λυγία] Ex *Palæphato* desumptum. vbi tamen illa non comparent verba, *καὶ λυγία*. Vitiose autem hic *λυγία* scriptum etiam

etiam in antiquo cod. vt & in Plutarchi Theſeo etiam Aldinæ editionis ac Florentinæ. Alius vero λυγγῶς apud Scholiaſten Theocriti Idyl. iiii. Natum, vt fieri amat, mendum ē vitioſa pronuntiatione, γ ante κ, vt n & g vulgo efferentium.

14. Ἀλιευός Φησι] Locus eſt lib. viii. cap. 14. Hiſt. Animal.

15. Λυδὸν εἰς πιδίον] Equitatu Lydos valuiſſe auctor Herodot. lib. i.

16. Ὡπύτως κῆ] Recte Suidas: ὡς πύτης πῆς ὥρεως τῶν Λυδῶν ἀγλασπινῶν.

17. Λυδὸς καπηλός] Herodotus lib. i. refert.

18. Λύκος αἶπὸν φύγει] Explicat Heſychius de fugientibus. Diogenian. vt hic & Ælianus lib. iv. cap. iiii. Animal.

19. Λύκος ἔχαιεν] Idem Ælianus parcemix meminit lib. vii. Animal. cap. xi. vbi de aquila agens: κῆ χαίαν λύκος, ὡς αὐτοῖς, εἴτε μὲν πεικρὸς ἐπιήχεται τῇ θαλάττῃ ὁ αἰτὶς. Et aquila deinceps lupus hians (vt ita dicam) mortua in mari ſuſcitabat. Leg. hic autem μὴ λάβῃ, quando negatio ab operis eſt omiſſa contra membranas.

21. Λύκος σωνόμος] Sumiſit & hoc Prouerb. ex Æliano, ſiue conſinxit, ē lib. iiii. Animal. c. 3. Quod vero de lupo refert, idem lib. x. de Animal. cap. 26. Qui loco priore pro ἐκείνῳ, σκῆ ἶσιν habet. Sophocles tamen dixit in Philoctere pag. 431. edit. H. Steph. Ἀλλ' ὡς λείοντι σωνόμῳ φυλάσσεται, &c. Homeri vero locus eſt Iliad. ἡ. ver. 433.

Ἥμος δ' ἐτ' ἄρ' ὡς, ἔπ' δ' ἀμφιλύκη νύξ.

23. Λύκος ἐμπληθεὶς] Narrat Ælianus lib. iiii. Animal. cap. xv. Ipſum autem prouerbium adhibet Virgilius Ecloga ix.

— vox quoque Mærim

Iam fugis ipſa. lupi Mærim videre priores.

Vbi Seruius Honoratus conſulendus ex Theocriti Idyllio xiiii. adferens:

ὦ φθίγγη, λύνον εἶδες

27. Pro κατὰ σέξιδαι, quod & apud Suidam eſt, in I. Bongarſij vetere cod. legitur κατὰ σκιδάσσεσσαι.

32. Λυσικράτης εἶ] Sic in Apoſtolio typis ab Heruagio in vulgus edito: M. ſcr. ἐπὶρος præfert.

35. Λύσει πλεῖται] Hic pro διελύθησαν· οἱ κῆ Διονύσιον, legit Suid. ἔλυσαν ἀλλήλους, κῆ Διονύσιον Λυσίον. aliaque ē Suida intruſa, quem etiam cum his comparare graue ne ſit.

36. Λυδία] De Lydio lapide aurum explorante aliud ab Apoſtolio adfertur: Λυδία μὲν γὰρ λίθος μαυρὸς χρυσὸν παγκρατὴς τ' ἐλέγχῃ ἀλάτῃα, αὐθρῶν δ' ἀρετὴν σοφία. Quod Bacchylidæ eſſe notat, ſed vitioſe ſcriptum πλεῖται: recteq; attulit Stob. Ser. πλεῖ ἀληθείας, ἐκ τ' ἰπποχημάτων. Vitioſa etiā eius interpretatio ibid. Eſt & apud Theocrit Idyl. xii. verſ. 36. 37. Hæc Λυδὴ

λίθῳ Clementi Alex. Strom. i. Quidam male cum Heraclea confundunt, quæ est μαγνήτις λίθῳ. eidem Clementi Stromat. vii. Ἀχίνη autem (contra quam sentit Theophrastus libr. de Lapidib.) cui addit Epitheton λίθινη Photius Epist. i. est ἡ βασιλεύουσα τὴν χροὴν, ἢ δοκιμάζουσα τὸ χρυσοῦς. Hinc & βάσιμος dicta Pindaro Pythion. Oda x. *Coticula* Plinio lib. 33. cap. 8. Quæ Hæschelius recte à se observata per nos publici esse vult iuris.

38. Παρὰ Λύδιον ἄρμα θίγῃ] Eustathius ad Hom. versum 431. *Iliad.* κ'. μήνορος, οἱ καὶ Μαίεινες, καὶ Λυδοὶ, ἐπρωτόθεν κατὰ τὸ ἰπποδρόμιον ἔθεν ἡ παροιμία, τὸ παρὰ Λύδιον ἄρμα, ὅτι τῶν πλὴν ἐπίσω λοιπημύων. Et Anna Comnena, edente Hæschelio, lib. vi. extremo *Alexiados* : ἀλλὰ πίζος, φασὶ, παρὰ Λύδιον ἄρμα. Quod Pindaricum est, Plutarcho testante in *Nicia*, παρὰ Λύδιον ἄρμα πίζος ἰχθυόων : nam in ipso Pindaro non exstat.

39. Λύπης δὲ πάσης] Diphili Comici est dictum, estque apud M. Tullium frequens. vt lib. xii. ad Atticum : & lib. iiii. *Dolores vetustate mitigantur*. Et initio lib. v. ad Famil. Vti & lib. iiii. Famil. Ser. Sulpicius : *Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat atque moliat*.

40. Λήθλω ἑμποικῶ τῷ Φαρόνῳ] *Homerus Odyss.* lib. ix. v. 94.

Τῶν δ' ὅς τις λωπῖο Φάροι μελιθεῖα καρτὴν
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, ἔδε νέεσθαι,
' Ἀλλ' αὖτις ἐβύλετο μετ' ἀνδρεῖσι Λωπφάρεσι
Λωτὴν ἱεπεριόμμοι μὲν ἰδὲν, ἵστασι λατρίδαι.

C. Plinius idem testatur lib. xiiii. *Naturalis Hist.* cap. xv ii.

41. ἔθνη παρὰ τῆς πλεοναΐας ἡμέρας] Solonis id memorabile dictum à Latinis poetis, vt Ouidio, vsurpatum : item à Tragicis Græcis. Euripides in *Andromache* vers. 100.

Χρὴ δ' ἔτι εἰπαῖν ἔθεν ὄλβιον ἑροτῶν

Πρὶν αὖ θανάτου τῷ πλεοναΐας ἴδης, δδς.

Sophocles : μηδὲν ὀλέζεις, πρὶν αὖ πῦρμα τῷ βίῳ πρᾶσι---

42. μαχαλίσματα] *Etymologus Græcus* : μαχαλίσματα τὰ τῷ φονεῖν ἡλικίᾳ ἀκρωτηριασμένα. ἢ γὰρ ἡ νομικὴ τῆς δολοφονήσεως ἀφοσιώσεως τὸν φόνον, διὰ τῷ δολοφονηθῆναι ἀκρωτηριασμῷ. τὰ δὲ ἀκρωτήρια ἡρόντις ἐς σὺν ἰσχύοντες διὰ τῶν τῷ νεκρῷ μαχαλῶν, καὶ τῷ τραχήλῳ περιέθεντο τῷ νεκρῷ. *Maschalis mata*, inquit, sunt interemptorum mutilationes. More enim erat receptum, vt qui aliquem dolo occiderant, eadem illam tali admutilatione eius, qui dolo interemptus fuerat, expiarent. Extremasque cadaueris partes inter se connectere, & secundum axillas & collum cadaueris adfutas illi apponere. Addit Suidas id factum, quo scilicet interempti omnibus viribus destituerentur ad vliscendum homicidam. Refert idem ex Apollonio partes illas truncatas sibi ipsis homicidas imposuisse, ne quid deinceps

ceps ab occisis grauius paterentur. Abstergebant etiam enses in capitibus interfectorum, quasi remouentes à se cædis piaculum. Quin & sanguinem illorum bibebant. Prouerbij vsus esse videtur posse, si quando necem alicui comminemur, aut ominemur. Aliud vero Zenobio, Diogeniano, & Suidæ Cent. ix. Adag. 70. μαχαλὺ αἶρες, Μαχίλλαν tollis: de quo & Hesychius: & hic inf. 47.

43. μαχαίρα] Σιδῆρω Suidas, vt Latinis ferrum sæpe pro ense. Lucianus in Vetis narrationibus. Pythagoricum hoc Symbolum, vt instr. 84. 85.

45. ἐκ ὀλίγου χρό.] Lege Plutar. lib. περὶ ἀοργησίας, Clemens Alexandrin. lib. 11. Pædag. cap. 2. & Eustathium in Hom. Iliad. ε'. ad ver. 495.

46. μαργίτης εἶ] Suid. etiam meminit *Margita*, qui ultra quinque, alij centum referunt, numerare nequiret: item Eustathius in Odyss. κ'. addens ridiculum quid. Hinc μαργαίνει τῷ ἔστιν μωραίνειν, vide Hesych. Et Homeri interpret. qui μαργίτῳ scripsisse referunt Homerum; Camerac. & Io. Spondanus. Sed Homericum ne sit dubitant. Clemens Alexandr. Stromat. 1. & Basiliius M. Homilia ad iuuenes de vtilitate è Gentium scriptis: Suidas Pigræ Cari adscribit.

48. μακροὶ τὸν χρόνον] Naso, etiam manib. attribuit:

An nescis longas regibus esse manus?

Nos de auribus vulgi sermone vsurpari audimus: vt auritus Midas, asini auriculis.

49. μάστιξ ἱλαυνέ] Diogen. μία μάστιξ ἱλ. Suidas adijcit πίνεας.

50. μαυλοχῆρος] Quæ in explicatione sunt ex Eustathio fere Iliad. ε'. desumpta. vide & Suidam, qui μάτη habet, vt & Varinus pro μάλοισι: idemque μαυλοχῆρος in tribus diuersis editionibus.

55. μέγας κελύπης] Plutarch. in Laconic. Apophth. cui si τῷ addes Iambicus erit Senarius. In edito & scripto cod. Apostolij κληκπῆς erat. Pro quo leg. Hæschelio videbatur potius μελικπῆς, id est, cantor: quo vtitur Theocritus Idyl. 111. ver. 30. & Moschus Idyl. 3. ver. 7. — καλὸς πύθνηκα μελικπῆς. Tale quid paræmiæ dicat expositio, facta ψάλλτω mentione. Plutarchi verba apponam. Sic enim in Eudamidae apophthegmate: ψάλλτω τινὲς ἀσημαρῆσαντες, ἡρώτησαν αὐτὸν [Εὐδαμίδα] πῶς αὐτῷ δοκεῖ εἶναι μέγας, ἔφη, κληκπῆς ἐν μικρῷ πρᾶγματι. Dorice autem pro κληκπῆς, quod in vulgatis exstat Lexicis: sed mauult Hæschelius κληπῆς, qui & κληπῆς, *delinisor*, cuius fæmininum ἡ κληπῆς. Et Varino seu Phauorino, κλησμός, ἡ μετ' ὠδὸς πρῆψις, & κλησσις, γέλιξις μετὰ μέλυν, & Pindaro κῆλα, τῶ τῆς μασηκῆς κλησματος, Pythionican Oda 1. Alius vero ὁ κληπῆς, *herniosus*, epist. 14. Synesij ab ἡ κλη, & apud Xiphilinum in vita Pertinacis Aug. Erasmus vulgata secutus Lexicâ
κληκπῆς

κυληκτής, quod æque mendosum est, legit, & cum ijs *versator* reddit.

58. μῆζον φρονῖ] μέζα Diogenianus: μέζα φρονῖ μᾶλλον Suid. & Zenobius.

60. μελαμπύγων] μελαμπύγῃς ἐ Zenobio & Diogen. legend. Suidas & Apostolius excusus, μελαμπύγων τύχης, absque negatione.

61. ὡς ὁ πιητής] Ex Palæphato, sed hæc nullo sensu; repono ὡς ὁ πῖσις βέλτοις. In extremo ὁ μῦθος, addendum προσωπαλιότης.

62. γάρ τι μέλθ] Ælianus lib. viii. de Animal. cap. 24.

66. μεθυσοκῆτασθ] ἱγρὸς παλάτῃ] Rescribo: μεθυσοκῆτασθ, ἥτις λάτῃς ἱγρὸς χαλκῇ φιάλῃ. Κέπιασθ, λάπῃς, χαλκῇ φιάλῃ. Lucian. in Lexiphane: λαλαγέιν κῆπιασθ. idem in Philopatri. Οἱ γάρ σε θεοὶ κῆπιασθ πῖς ἐν φρονῖσιν ἱγροῖο. Plutar. in vita Periclis, νεαῖαι μεθυσοκῆτασθ, ex Aristophanis Acharnensib. *Iuvenes cottabis madidi*. Vide Suid. in κέπιασθ & μεθυσοκῆτασθ, vbi eadem repetit. ἡ λάπῃς itaque sonus ille, qui effuso in pateram seu peluim vino excitabatur. Vide & Athenæum lib. 13. & Eustat. in Iliad. τ'. & in κοπιασθ Suidam (qui tamen variat) excerptum ex Scholiis Aristophanicis in Eirenen. vbi & Septimius Florens multa diserte in noua Aristoph. editione pag. 644. 645. post Cælium Rhodiginum & Ia. Parrhasium.

68. μεπιδ] μοι πηγάνε] Cur ruta contra fascinum remedio adhibeatur disputat Aristotel. Problem. 34. Sect. xxi. De eo pluribus Plinius lib. xix. & xx. Natur. Hist.

69. μερὶς εἰ πνίξ.] Suid. etiam scribi admonet, μερὶς εἰ πνίξ, *Portio non ingulat*. Sic & Zenobius, quem consulas licet.

71. μεπὲ μεσῶν κέρυδ] In Accessionib. ad Zenobium, seu Vaticana Appendice, est & hæc Paræmia: 'Εν ἀμέσῃς καὶ κέρυδ] φθίγγεται. *Inter indoctos etiā Corydus loquitur*. Suidas hic, vt in edito est exemplari.

72. μεπὲ γεγραμμάτων ἐφίστων] Vide suprà 'Εφίστα γεγραμμάτων. Quænam illæ fuerint litteræ, quidque significarint, & quidē plures quam triginta, recenset Hesychius: quem emendatē Clem. Alex. Theod. Canterus in Variis. Apostolius hæc ex Eustathio in Odyss. τ'. descripsit. Lege Mart. Delrium Magicarum Disquisit. lib. 11. quest. 12. & de Ephesiis nominib. in conuiuialib. Plut.

79. Εὐρύδης γάρ] Plutarch. hoc factum narrat lib. περὶ Φιλαδελφίας, & ad verbum in Eumenis Apophth.

80. Μηδὲν κτ' βοὸς εὖξ] Suid. Cent. x. Ad. 6. Μὴ πᾶντα κατὰ βοὸς εὖξ. vbi forte leg. ἐ Diogeniano εὖξ. *Ne omnia contra bouem optes*. Suprà: Κατὰ βοὸς εὖξ, vbi particulam negantem male abesse puto, vt paræmix huic respondeat: vel μεπὲ βοὸς leg. Vide H. Iunium Cent. v. Prou. 50. Huc faciunt Paræmix: *Dij facientes adiuvant*. Et: *Cum Minerva manum quoque admo-*

81. *μη πῦρ*] Epiphanius lib. II. contra Meletianos, *φλόγῃς τὸν καπνὸν εἰς πῦρ ἐκίπναι*.

84. 85. 86. 87. *μη παντὶ ἐμβάλλειν*] Hæc & sequ. tres Paræmiæ cum explicationib. ex Plat. de liberis educandis sumptæ, suntque Pythagoræ dicta, cuiusmodi ibid. plura: & sup. 43. Ignem gladio fodere nefas esse. Explanauit hæc symbola, Plut. & Iamblycus: de recentioribus Lilius Gyraldus, Beroaldus, Eras. in Chiliadib. & Alexan. Brassicanus: alij.

87. *μη ὁπιστρέφειν*] Hoc apud Cicer. M. Cato, de senectute disserens eleganter sic extulit: *Quod si quis Deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerascam, & in cunis vagiam, valde recusem. Nec vero velim quasi decurso spatio à calce ad carceres reuocari.*

88. *μηδ' ὅπῃ χυτροπιδῶν*] Hesiodi est in ἔργois ver. 747.

Neu comede ex illa qua non benedicta patella est.

89. *μηδὲ δίκλῳ δικάσῃς*] Hesiodo & illud, sed falso, adscriptum: hinc *ψαδησιόδοιον* nominat M. Tullius Epist. 17. lib. VII. ad Atticum. Plutar. lib. de Stoicor. pugna & Lucian. de Calumniæ sine auctoris citant nomine. Phocylidis autem esse vidit Eras. Adag. *Ne de lite pronuncies.* & cod. vetus Augustanæ biblioth. locum illi tribuit, ut versus sit 84. Geminum est illud Aristoph. in Vespis:

Ἦπῃ σοφὸς ὡς ὅστις ἔφασκε, πρὶν αὐτὸν αἰμῶνιν ἀκύνῃς,

οὐκ αὖτὸν δικάσῃς. Simile est: *Alteram audi partem.*

90. *θήκας ἐκείνης*] Extremo deesse hanc video quæ repones, ἐπεὶ οὐδὲν οὐδ' ἡ νυθεὶα παροιμία ἤχθη. Leguntur autem hæc totidem verbis apud Plutar. in Apophtheg. & apud Stobæum λόγῳ 1. nisi quod pro *διελών*, *λαμβανέτω*, infinita locutione vtuntur *διελόντα λαβεῖν*. Maxim. Tyrius λόγῳ 1. epigramma intra sepulcrum hoc ait fuisse: *ὅτ' πάντων αὐθρύπων αἰπλησώτατε, ὅς ἐτλης νεκρῷ θίξαι, δι' ἑρῶτα χρυσῷ.*

91.] *μήλω βάλλειν*] Suidas *μήλω βληθῆναι, malo peti*. Pomum, amoris symbolum, ac Veneri sacrum. Virg. Ecl. *Malo me Galatea petit, lascina puella.* Plura congerit Eras. hoc ipso Prouerbio, & Maronis interpretes eruditiss.

97. *μη πῦρ*] Alio sensu accipi Adagium illud etiam queat, ut notat Hæschelius accuratissimæ vir diligentis in recensendis priscis Græcis scriptorib. ad cap. VIII. Siracidar. ver. 4. *μη ὁπιστρέφῃς ὅτι τὸ πῦρ αὐτὸ ξύλα*: ibidemque D. Drusus multa colligit.

CENTVRIA XIII.

A Dag. 5. μήπ γράμματ^α] Suidas adiicit *Πήσιμα*. De hac H. Steph. Notis ad Dicarchum.

8. λέγεται ὅτι γυναικίς ἴνες] Ex Palæphato, in quo mox pro *περιεργάας* legitur *περιελάους*. *ἑαυτεῖς* *ἰνίδες* rectè. nam & *ἑρπετῶν* *χώραν*, dixit Diod. Sicul. lib. i. Biblioth. sed *ἑαυτεῖς* Palæphatus, & Photius in excerptis ex Helladij Chrestomathia pag. 170. & ibid. Diod. Sicul. neque hoc vitiosè. Ibidem *μήλα*, *τὰ πρῶτα*. Sic Hesiod. lib. *ἔργων*, v. 162. Vnde *μηλονόμ^α* Nonno in Dionysiæis, idem qui ὁ τῶν ποιμνίων *Πιμελητῆς* eodem Diod. Siculo. *οἶων Πήσιμα* Homero.

10. *μισῶ μνάμονα*] Citat in Lapithis Lucianus, & *πιηλὸν λόγον* ait: cuius rationem explicat Plut. initio *Συμπσιακῶν*, ubi ferulam & obliuionem Baccho dedicatam refert. Idem Adagium infra in scripto Apostolio repetitum, nisi quod vitiose legitur *μνημοσύαν πᾶν*, pro *μνάμονα συμπίπεν*, cum hac explicatione: *ἂν τὰ ἀπ' αὐτῶν γινόμενα ὁ δ' Εὐρωπαϊδης τῶν αὐτῶν πλὴν λέθω, σφωδρῶς οἶπε*.

14. *ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ*] Ex Æliano hæc tria exempla lib. 10. Animal. cap. 34. illud *μία χελιδὼν*, vsurpat Arist. i. Ethic. Nicomach. c. 7. Greg. Nazianz. Homilia in 5. lumine, Stobæus Serm. 95. ex Telete.

15. *μίνθω ἐν πλέμῃ*] Reddit huius dicti rationem Aristot. Problem. 2. Sect. xx.

17. *ἔχων*] *ἔχων* Suidas.

19. Maximi Tyrij locus est orat. *περὶ κέρδ^{ος} & Φρυγίας*: quem elegantissimum suavissimumque scriptorem Philosophum, nuper denuò Latine redditum debemus elegantissimo doctissimoque Heinsio. Mox pro *ὅς ὦν εὐχαισθ^ο* rectè sine negante particula Tyrius: ut hic fort. leg. videatur: *ὅς ὦν εὐχαισθ^ο*. Refert Adagium Clemens Alex. lib. iii. *Παδαγωγ.* cap. 6. & Aristoph. in Pluto, & Lucianus in Votis.

22. *μικρὸς, ἢ λίγ^α Μόλων*] Eustath. in Odyss. σ'. *ὅσ^α Μόλωνας πολυμυγέθης* interpretatur; contraria prorsus à nostra sententia. Suidas tamen nobiscum, & duos fuisse ait: ad hæc apud Aristophanem *Παρæmiam* existere.

23. *Μικρὸν τὸ ὅσοι^α τίμιον*] E Suida potius leg. *μικρῶν ὅσοι^α τίμιον*.

25. 26. De Cameli memoria Ælianus lib. iv. Animal. cap. 37.

29. *Μολῶν λάβ^ε*] Plutarch. in Laconicis Apophth.

30. *Μόνας λάκαινας*] Idem Plut. in Lycurgo.

32. *μυκῶνι γάτων*] Eustath. in Odyss. ε'. *μυκῶνι αἰῆρ, προσημακῶς* vsurpari ait de homine parco sordidoque, quod propter paupertatem insulæ quam incolunt, sterilitatem cupidi auariq̃ue Myconij

esse censerentur. Citat Cratini auctoritatem, quam plenius Athenæus adfert principio libri 1. δειπνοσοφ.

33. Hoc Adagium cum superiore videtur in Suida confundi.

35. οἱ μόες] Ex Æliano lib. 9. cap. 3. de Animal. & cap. 41. de marinis muribus: τῶν γε μὲν οἰκετῶν θρασύπτεροι οἱ θαλάττιοι. De Brasida Plutar. in Apophthegm. Regum & Imperatorum: πρᾶσιδας ἐν ἰσχάσι συλλαβῶν μὲν καὶ δηχθαῖς, ἀφῆκεν, ἵπτα πρὸς τῶν περὸντας, οὐδὲν ἄτως, ἔφη, μικρὸν ἐστίν, ὃ μὴ σφίζεται πηλμῶν ἀμύνεσθαι τὰς ὀπχειρουῦτας. Idem scribit libro πῶς ἀνὴρ αἰ-
δοῖται ἑαυτὴν περὸν πόντον. ἐπ' ἀρετῇ.

36. κατ' ἐκείνους] lege è Suida: οἱ γὰρ πείροισι κατ' ἐκείνους τὸν χρόνον.

37. Μυσὶ κανθαίρας] Sic est in Diogeniano & Suida.

39. Μυέλιθρον] Supra, Κατὰ μυὸς ὄλεθρον, quod in Æliano est lib. xii. cap. x. & à Menandro in Thaide vsurpari ait. Quod autem Michael interpretatur, vt & Diogen. ὅτι τῶν ἡσυχῶν, puto rescribend. ὅτι τῶν ἡσυχῶς φθρομένων, de ijs qui sensim pereunt.

46. Μὴ θῆας ἀνθρώπων] τῶν κρείττωνων πᾶ ἥτις. præmittendum videtur πρὸς. Sic ἡσυχίας πρὸς ἡμῆς αἰρεῖσθαι dixit Plutarch. in Numæ vita. Φρυξὸν etiam scriptus cod. cum υ. pro quo apud Suid. in Ἀθήμας legitur Φερίξον, per υ, vt etiam apud Diod. Siculum lib. iv. & Pausaniam in Bæoticis, & in Luciani libro de Astrologia, idem tamen per υ Dialogo marino 1. & apud Aristophanis Scholiasten, nec non alibi, vt sit τ' διήρυγαφικῶν. sed quod subiiciat ab eo Phrygiæ nomen prouinciæ datum, rectius per υ scribitur. Alias est Phrixus Macisti frater, & Cytori pater, apud Steph. de Urbibus. Mox, ἐπ' ἐκείνης Ἑλλάσσοντος κέκληται, refert Dial. i. marino Lucianus & Siculus lib. iv. Biblioth. qui & Marti oblatum arietem ait: Mercurio alij. quibus addi posset ἢ τῷ Φρυξίῳ. Δι' ex Eustathio, quem vide ad ver. 86. Iliad. ἡ. vbi similiter Φερίξος legitur & lib. i. Bibliothecæ Apollodori Atheniens. & lib. i. Argonaut. Apollonij Rhodij v. 256. Infra σφαγιαζόμενον in Bongarsij etiam cod. erat: malit tamen Hæschelius cum Aristophanis Scholiaste in Nubibus legere σφαγιασθησόμενον. & supra paullo προμεταπίπτου, μετῴπιπτου idem reponit. Et hæc quidem ad Argonauticæ expeditionis pertinent exordia.

47. Μὴς ἄρτι πώσης γόεσσι.] Diogenianus accipit de iis, quibus recens obuenit malum. Suidas, de iis, qui à malo non absque labore liberantur. Hesychius pro eodem interdum μόες ἐν πώσῃ vsurpari ait: sed hoc à Mure Tarentino athleta, qui se ab Olympico certamine male expediuit. Vtut Adagio Photius Epist. cii. & absque ἄρτι, Theocritus Idyll. xiv. v. 51. cuius expositionem Scholia continent. Vtriusque & apud Suidam, vt dixi, reperitur: alterius explicatio hinc redintegrari potest.

48. *μόρς χαλλῶ ἰλέγξει*] Tangit fabulam, qua Venus dicitur selem in puellam mutasse, & decenti veste ornasse: quæ mure conspecto ad ingenium rediens reiecta veste murem inuasit. Vide Prou. *Feli crocotaen*.

50. *ἀπὸ τῆς μολευῖσθαι*] In Zenobio est *μορύσαι*. Fort. Apost. scripsit, *ἀπὸ τῆς μορύσαι* τῆς ἐστὶ μολευῖσθαι. *μόρυχον* per o Suidas rectius nominat, quam per ω membranæ nostræ, qui etiam nominis inibi reddit rationem.

51. *μωρὸς σιωπῶν ἢ διώπαι*] In promptu causa est: αἴτις γὰρ ἐστὶν ὀλιγόφρων, ἀπὸ τῆς ἐπὶ πολύφωιν. Vt rectè Nicostratus dixerit:

Εἰ πὺ σιωπῶς κὲ πολλὰ, ἐπὶ χείρας λαλῶν,
Ἦν τῆς φρονεῖν ἀδύνατον, αἱ χελιδόνες
Ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σιωφρονέστεραι πολύ.

Et Plutar. alibi: ἀγγεῖα κενὰ, ἢ χυμὸς μετέ.

52. *κορύβει*] Sic quidem M. scr. leg. tamen *κοροῖβει*, quo de Suidas in *Κόροιβ*.

53. *μωμήστης ἢς μάλλον ἢ μιμήστης*] Senarius Apollodori pectoris apud Plut.

57. *Ναὸς παλαιά*] Fort. *Ναὸς ἡ παλαιά*, quo Senarius constet. Alij *ἐκ τῆς παλαιότητος* efferunt. Suidas *παλαιά*.

58. *Ναὺς ὡς ὑπὸ κει*] In Suida *Ναὺς* ὅτι τῶν μικρῶν. δεκά, ὅτι πέντε τῶν ἀνῶ. Emendo: *Ναὺς* ὅτι τῶν μικρῶν. δεκά, ὅτι πέντε τῶν ἀνῶ ἢ ὅτι τῶν λείξιν. Quem vide, & in *καρκῖν* Scalig. Stromateo v. 1315. *Ναὺς* ὡς ὑπὸ κει. *Nanius* *de cum his*. Luciano etiam *ναυοφυης* & *ναυωδης* τῶν φύσιν dicitur simplici littera in m. scr. & in Aristotele 4. de partib. animal. cap. 10. inde *Ναῖον* Senecæ Rhetoric in Controuers. Lar. edit. Andr. Schotti.

59. *ὅτι τῆς ἑξαπατώντων*] Interpretatio est in Suida ex Aristoph. non in Aibus, ut citat Suid. Cent. x. Adag. 46. Sed ex Equitibus: *ἑξαπατών*, &c. ubi interpret Græcus *προσιμῶδες* dici ait, pro, ἵνα ἵαται. *ἀρχή*. ut Latinis Adag. *Vna hirundo non efficit ver.*

63. *Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων*] Malim equidem *ὅτι τῶν ἀνὴντων*, de ijs quæ nihil conducunt, seu inefficacia sunt. cuiusmodi, mortuos vngere.

65. *Νεκρὸς ἢ δάκνη*] Dictum est Theodori Chij, qui in concilium vocatus Pompeium victum in Ægypto interficiendum censebat: hoc dicto addito, ut in Pompeio Plut. refert.

68. *Νεοτὶς γὰρ*] Sext. Empiricus lib. i. contra Logicos: *Ὁμῶς φασὶ τῶν φιλοσοφῶν ἄντα ἀπὸ πλῆθους. ἰώκει γὰρ τῇ μὲν λεκίδι, ἣν ἴνες νεοτὶς ἀρχὴν λέγουσι, πὴν θικὰ τῇ δὲ λεκίδι, ὅτι τῆς λεκίδος, πὴ φυσικά. τῇ δὲ ἑξῶθεν ὅς ἐσθλὸς, πὴ δογματὰ. Vide Laërtium in vita Zenonis Cirtiensis. Mox ἐν ἐπεὶ λέγει, *σοφιστικῶν* interpret etiam Theocrito Idyllio xxii. ver. 33.*

ὅτι νεο-

ὁ ὀνειροκλήκτος est Philoni lib. de Ioseph : ὁ ὀνειροσκόπος Basilio M. in Psal. xlv. Ibidem νοτίζῃ habet cod. Bongarsij pro νεοτίζῃ: νεοτὶς, pullus est auis, Deuteron. cap. xxii. v. 6. edit. Rom.

73. αὐτὴ γὰρ ζῶσα] Sic in Palæphato in Niobe: inscripto Apostolio tamen ζῶσα pro ζῶσα, vbi & quædam hic posira non agnoscit. Meminit Niobes fabulæ Lucianus lib. de Saltatione, & in Philopatri, & Theophylact. Epist. 26.

75. Νοῦς ὁρᾷ] Epicharmi hoc dictum est apud Clement. Alexan. Strom. ii. & Plutarchum.

76. νοῦν τὸν ξένον] Sequor hic Vaticanam Appendicem, seu Accessiones ad Zenobium. nam scriptus hic liber, Νοῦν τὸν ξένον præfert.

88. Θειῶν ἐπεὶ] Clem. Alexand. Strom. ii. τίς τῶν περὶ Ἑλλήσι σοφῶν τὸ ἐπεὶ θεῶν ἀπιφθίγγεται; estque inter vii. Sapientum dicta hoc primum apud Sotiadem. *Vetus præceptum, DEVM SEQVERE*, inquit Seneca, lib. de vita beata cap. xv. Plutarcho lib. de Auditione, idem est quod τὸ πείθεσθαι λόγῳ, *Rationi parere*. qui & in Homeri vita sumptum existimat ex illo Homeri versu 218. Iliad. α'.

Ὅσος κε θεοῖς ὀπιπείηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῷ.

93. ξυνὸν τῷ θεῷ] Sophoclis hic versus in Aiace Lorario. Cui ille Euripidis in Iphigenia Aulidenfi geminus est:

Δεῖ δὲ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι.

Θνητὸς γὰρ ἔφυς· κ' αὖ μὴ σὺ θάλης,

Τὰ θεῶν ἔτω βελόμματα ἔσται.

Necesse est ut & gaudeas & doleas.

Mortalis enim natus es. Et ut nolis,

Deorum tamen ea voluntas fuerit.

97. Ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν] Sic & Zenobij Accessiones Vaticanæ hinc ortam volunt Paræmiam, quod cum Corinthij in causæ cuiuspiam disceptatione cum Megarensibus nihil haberent quod allegarent, tantumque contra nitentibus Megarensibus subinde repeterent, *Non feret Iouis filius Corinthius*: illi responderunt: *Cade cade Iouis filium Corinthum*. Recte proinde in eos adhiberi Prouerbum, qui eadem sæpius repetant. Vbi fort. leg. pro ἔχόντων εἰπέιν, sic: ἔχοντες εἰπώντων.

98. φύσας] οἷος, ex Suida fortasse rectius.

CENTVRIA XIV.

A Dag. 2. ὁ ἥλιος τὴν οὐρανὸν ἀπιδεία] Auctor eius rei præter alios Plinius lib. xxix. Natur. Hist. cap. 6. & lib. x. cap. 3. Quo respiciens Tertullianus lib. de Anima: Solem, inquit, nocturna nesciunt oculis. Aquila ita sustinent, ut natorum suorum generositatem de pupillarum audacia iudicent: alioqui non educabunt ut degenerem, quem Solis radius auerteris.

14. μάρτυρες] Sic ex Appendice Vaticana ad Zenobium lego. Suidas in eos dici ait, qui postquam mendacio usi sunt, ad veritatem tamen denique confitendam adiguntur; in dict. ὁμολογεῖν.

19. Οἱ Φῶρες περισσεύουσιν] H. Iunius in eos dici posse ait, qui ridiculo aliquo prætextu culpam suam excusant, cumque iustæ reprehensioni subiaceant, in alios crimen deuoluunt. Aristides aduersus eos qui taciturnitatem ipsi reprehendebant, id ipsum Adagium in simili re usurpat.

20. Ὅις τὴν μάχαιραν] Diogenianus: αἷξ τὴν μάχαιραν. Apostolius supr. Αἷξ δῶσαι τὴν μάχαιραν, vbi Adagionis vide originem, ut & in Zenobij Accessionib. vbi de ijs dici ait, qui rebus inutiliter vtuntur. Fertur enim Medea cum suosmet liberos interemisset, ac gladium prope templum Iunonis defodisset, Athenas abiisse: post aliquod vero tempus, cum sacrificium esset faciendum, ouis pedibus terram fodicans, gladium detexit, quo etiam mactata fuit.

21. Ὅινος καὶ παιδὸς] Plato in Symposio. Ὅινος αὐτὸς πὶ παιδὶ καὶ μετὰ παιδὶ ἀληθής. In Diogeniano, Ὅινος καὶ ἀλήθεια, ut & in Suida, corrupte opinor: ille addit ab Euandro (fort. Menandro) proditum, apud Persas quæstiones non per tormenta, sed per ebrietatem haberi. Quo & Flaccus, sed de Siculis tyrannis, respexit; verum de Inuidia loquens:

*Inuidia Siculi non inuenere tyranni,
Maius tormentum. ---*

24. Οἷον μετὰ δαίμων] Zenobius refert Cycloperum drama fuisse Philoxeni poetæ, in quo Ulysses in antro Cycloperis detentus hanc peræmiam usurparit:

25. Ὅιός τις πίπνυται] Ita M. sc. sumptum autem è versu Homeri 495. Odyss. κ'. Οἷον πιπνύσθαι, &c.

28. κτήν γὰρ θηρίον] Addit Suid. etiam significare τὴν ὀλίγα δαπανῶντα, pauca insumentem, paruos sumptus fountem. Zenobius vero animalculum illud, huc illuc transilire, eiusque Stratidem meminisse. Vide & sup. κτήν ἐκ χώρας.

30. Ὁ κ' ἀργύριον] Locus haud dubie corruptus. Quid si ita legerent?
εἰ γὰρ

ὡς γὰρ ἔρεϊν πάντας θεῶν ἐκ' ἐλαύνειν, nempe ἡ ναῦς. Certe quid simile reponendum.

31. τὸν πόντον] τὴν θάλασσαν Zenobius, Diogenianus, & Suidas. supr.
II. ὁ κρῆς τὸν κρῆτα.

34. Ὁ καλῶς ἄγων] Plutarchi est in Lycurgi vita.

35. ὅλη πρὸς.] Videtur posse explicari per illud Socratis in Gorgia Platonis: Σωφροσύνη μὲν διοικεῖν καὶ αἰσκητῶν, ἀκολασίαν δὲ φιλόκτιον, ὡς ἐχρ' ἀπὸ τῶν ἑκαστῶν ἡμῶν. Temperantia quidem sectanda atque exercenda: intemperantia vero fugienda nobis, quantum quisque pedibus valet. Suid. tamen paulo aliter ὅλη διδάσκει, hoc est, totis viribus exponit.

40. ἦν παρ' ὀφθαλμοῖς.] Puto deesse φασί. Et Aristophanis locus ἐν δόπτερι Θεβαίων.

44. Ὁ μὲν λόγος θαυμάσιος.] Eudamidae est Apophthegma, apud Plutar. in Apophth. Laconicis.

45. ὅτι τῶν ἀπειδύων] num satis ex vero hæc explicatio equidem dubito.

47. Ὁ μὲν ἐκάτερος ἀμφοτέρω.] Plutar. refert in Apophth. Philippi regis Macedonum.

49. Ἐπὶ τῶν ἀπίστων] Forte Ἐκ τῶν ἀπίστων. Desumptum enim ex Palæphato, cuius syntagma sic inscriptum.

53. μηδὲ ἐπαίνοντων] Suid. ἐπαίνοντων: neutrum verum est. rescribendum ἐπαῖοντων. Ridiculum quod Suidas de Ammoniano fabulatur, asinum habuisse Philosophiæ auditorem, ut de Buridani asello in scholis nugantur.

57. Ὅπως ἀγγεῖται] Ex Æliano de Animal. Hist. lib. iv. cap. 52.

59. Ὅτι εἰς μάριον ὄγκωται] Verti, quasi esset, Ὅτι εἰς πῶρον ὄγκωται melius quid occurrat.

61. Ὅτι καὶ.] Eustath. in Odyss. ζ'. Metaphoram ab ijs ductam ait qui sphæra ludunt, inter quos victor Rex, victus vero As i n v s vocabatur. Clarum id ex Platonis Theæteto: ὁ δὲ ἀμαρτῶν κατὰ δειπνῶν, ὥσπερ φασί οἱ σφαιρίζοντες, ὅτι ὅς δ' αὖ περὶ γίγνηται ἀναμάρτητος, βασιλεύς ἡμῶν. Pollux etiam lib. ix. Onomast. hunc rangit ludum, & ἔργον vocat: in quo quod victor imperabat, victus facere cogebatur.

62. Ὅτι εἰς κομαίαν] εἰς κομαίαν est in scripto & excuso Basilæ Apostolio. Equidem Suidæ secutus sum lectionem, qui refert asinum Cumaniis adeo formidabilem fuisse, ut illum magis quam terræ motum aut grandinem extimescerent. Addit & illud: apud Parthos nudum asino vectari ignominiosissimum videri.

65. Ὅτι ἐκ γούρας] Zenobius in illos dici ait, qui ridiculè aliquem calumniantur: remque inde ductam, quod cum figulus plurimas in officina gallinas aleret, & asinus illac præteriens, obseruan-

te negli-

te negligentius agasone per fenestras introspiciens eam turbaret, vasa eius confregerint. Qua de causa officinæ dominus agasonem in ius vocauit: qui ab obuijs interrogatus, quam de causa in ius vocaretur, ob asini, inquit, prospectum. Sic fere Suidas vno loco: alibi vero, vt Apostolius noster.

66. ὄνι πικρῇ] *πικρῇ* est in Diogeniano: vtrumque rectum. Zenobius ὄνι πικρῆς ζῆτῆς, *Asini vellus queris*, dicique etiam ait ὄνον κείρεις *Asinum tondes*, in eos qui res aggrediuntur inutiles.

Ibid. καὶ τὸν νοῦν] καὶ τὴν χεῖρα Plutar. lib. de Garrulitate.

75. ὄνι μὴ ἐφικνέται] Dictum Lysandri Plutar. in vita & Apophthegmatis refert. Pro πρὸς ἑαυτὸν alibi est πρὸς αὐτὸν.

76. ὄνι αἰ ἔλαφοι] Quæ de ceruis occulto loco cornua ponentibus dicuntur, tradit etiam Aristot. lib. ix. Animal. cap. v. vbi & Proverbij huius meminit. De dextro duntaxat affirmat Ælianus lib. iiii. cap. 17. de Animal. Vide & Plinium lib. viii. Natur. Hist. cap. 33.

79. θηροσφίς] Malim θηροσφίς.

80. ὄρνιθι ἔσωσεν Ἡρακλῆα] Hinc paræmiæ origo. Cum Hærcules Tyrius à Typhone esse interfecit, populusque omnia sedulo ageret quo illum in vitam reuocaret, coturnicem quem ille in delicijs habere soleret, viam cremauit. Ex cuius ille nidore reuixit, Zenobio teste Athenæus libr. ix. ab Iolao coturnicem mortuo admotam, eiusque adratu in vitam refert rediisse.

81. ὁ ῥῆνι ἐλγχε] Meminit huius rei Aristot. lib. vii. Politic. cap. 17. Iulianus Apostata ad Maximum: Galenus quoque de sanitate tuenda. Denique sic alibi Gregorius Nazianzenus de Celtis in Epigrammatis: ὡς ἰόθην Ὀζανίως ῥῆνι κελύειν πείθεις. Hinc etiam ἐλγχε ῥῆνι Rhenus in Epigramm. dictus, & in lib. Antholog. Virgilius simile quid fortasse canit:

--- natos ad flumina primum

Deferimus, rigidoque gelu duramus & aestu:

Claudianus:

--- nascentes explorat gurgite Rhenus.

Valerius Flaccus ad Scythiam & Phasim transfert:

--- subitam seni durissimus æne

Progeniem, natosque rudes. ---

Plura ad Nonni Panopolitani Dionysiaccōn libr. xlv. Gerar. Falkenburgius, Nouiomagus, homo Græce doctiss. ad pag. 477.

82. ὄρνιθι] Adagium nostris etiam familiare, *Montes sibi non occurrere, sed homines.*

83. ὄρνιθι] Hieronymus Epist. quadam: *Frustra Neptunum acuser, qui iterum naufragium facit.*

84. ὁ πλά-

84. ἰπλάτων] in Phædro. Dio. Chrysost. Orat. 4. de Regno, Lucianus Apologia, De mercede conductis.

87. ἀρχιμήδης] Suidas contra ῥαληνῶσαν, & Zenob. ἐν τῇ ῥαλήνῃ.

92. θιοσαλονίκη] Refert Ælianus lib. xv. Animal. cap. 2.

94. 'Οὐ δ' αὖ ἐξηκισίδης] Aristoph. in Avibus locis aliquot.

96. μυθιῦται ὅτι] Ex Palæphato in Pasiphaë. Cæterum de Dædalo Philo libr. περὶ τῶν ἐν εἰδει νομῶν, Diod. Siculus libr. iiii. Biblioth. Greg. Nazianz. Carmine κατὰ γυναικῶν καλλιπῆς. vers. 165. Clemens Alexandr. Protreptico, Apollodor. lib. iiii. Biblioth. Lucianus lib. de Astrologia: Plutar. libr. ῥωμαϊκῶν ᾠδῶν γαλμάτων. quem etiam lege in vita Thæsci.

CENTVR. XV.

ADag. 1. οὐκ ἴαμι καθόδον] Plutar. lib. Quomodo quis sentiat se in virtute profecisse: & M. Tullius Tusculana 1 v. Meminit & Orat. pro Sextio.

2. οὐ δύνῃ φωκίῳ] idem Plut. de adulatoris & amici discrimine.

5. ψυλίζετα, ἄλλοι βινιά] Vtitur illa voce Synesius Epist. civ.

10. ἢ μάλα κυκᾶς] κυκᾶς erat in MS. Apostolij: monstrum verbi. Lego igitur ex Diogeniano κυκᾶς, nisi ex Hesychio κυρᾶς malis.

12. οὐκ οὐὲ οἱ τριφοῖτης] Ex Æliano lib. 1 v. Animal. cap. 1. vt in E-pitoma est m. f.

21. ἀσυνκῆς αἰνῆς] ἰσυνκῆς legit H. Iunius ex Eustathio ad senarij numeros stabiliendos. Quam lectionem si sequamur, pulcre quadrabit illa M. Catonis apud Ciceronem sententia: *Lsibidine dominante, temperantie locum non esse omnino: & in Voluptatis regno Virtutem non posse consistere.*

22. ἔχῃ καὶ αἱ χελῶναι] adde negationem, ἔχῃ αἱ χελῶναι.

23. ἐστὶ ὁ ῥόμος] Ex Æliani lib. v. Animal. cap. 38. vbi φιλόδοξος le-go, pro quo Apostolius φιλόδοξος. vtrunque verum.

24. σὺν ἱσῇ] Plutar. in Apophthegmatis.

26. τί εἴρησῃ] Eras. interpretatur de eo qui peregrè proficiscens, ingentia sibi pollicetur, fretus gentis ad quam it, inscitia barbaricæque.

28. σὺν ἰπὶ τῆς αὐτῆς] Est in extrema orat. Demosth. sed ibi ὁρμᾶ legitur, quomodo noster forte scripserat, aut alioqui ἔρμῃ Doricæ.

29. ἔπῃ χθὲς πρὸς χρυσίον] Factum narrat Plut. in Pyrrhi vita, quem ait Fabricio legato inter ceteros ad se misso aurum obtulisse, nullam ob rem turpem, sed amicitiz tantum & juris hospitalis gratia. Quo recusante, postero die, quo virum perterrefaceret, elephantem derepente, quo loco colloquebantur, induci iussisse. At illum visa bellua

absque vlllo metu hanc sententiam protulisse, nisi quod in Plutar. pro
ἐξέταλξε legatur ἐκίνησε.

32. ἐπὶ τῶν πειθλυῶν] De inobedientibus dictum noster ait. Existi-
mam tamen hac parœmia innui, non temere arma mouenda, sed per
caduceatores, adhibito sapientum virorum consilio omnia prius esse
tentanda, vt Comicus ait Latinus, quam armis agendum.

34. Φωνὴ μάχεσθ'] id est, ἀνδρῶν.

35. οὐχ ὁ πῶς] Secundum illud Damonidæ dictum apud Plutar.
Δαμωνίδας γὰρ τυχθεὶς εἰς τὴν πλεονεχίαν τ' χοροῦ τίξιν, ὡδὲ τ' πὺν χορὸν ἐκίησεν,
εὐχα, εἰπὼν, ἐξέυρες πῶς καὶ αὐτὸς ἐνέμεθ' ἡμῶν.

36. ἐν ὕδατι] Mutilus locus. Lego ἐν ζείοντι ὕδατι. sic optime quadrat
Charmidæ dictum, vel potius ἐν ὕδατι.

38. ὦ π' Ῥώμη πιστῇ] Plut. Apophthegmate vltimo P. Corn. Scipionis.

39. οὐ τὴν ἐοσι καλλιπιδας] Agésilai magni dictum Plutarcho in La-
conicis. Δεικνύσκει habet Eustath. in Iliad. λ'. & apud Lacones Comi-
cos sic dictos. Helychius vero Δεικνύσκει, μιμητῆς, imitatores seu pi-
ctores sic apud Lacedæmonios appellatos ait.

41. ἀνδράσι] πατεράσι reponendum censeo.

44. ὁ Φροντὶς Ἰπποκλείδῃ] Ex Herodoto lib. 6. Musarum & Athe-
næo lib. xiv. desumpta historia. Suidas tamen ex Hermippī Δημότις,
Agaristam non Clisthenis, vt hic, sed Agathoclis Sicyoniorum tyranni
filiam fuisse, siue memoria lapsus, siue alios secutus Annales, ait. Dio-
genianum nostrum hic in eo ipso Adagio sic emendat vir omni ele-
ganti politus eruditione J. Rutgerius, Regius Consiliarius, libro 1.
Variar. Lect. cap. 9. legiturque pro καλλιπιδας, κλειπιδας εἰπόντ', Ἐξο-
χῇ πὺν γάμον, ὁ Φροντὶς Ἰπποκλείδῃ, ἀπικρινάται.

46. οὐκ αἰεὶ] Vide Phrygij fabulatoris Æsopi fabellam ξυλόμε-
ν' ὁ Ἐρμῆς.

47. πανῆρ γενεῇ] Ælianus lib. ix. Animal. cap. xii.

50. οὐ πῶς γὰρ ἐκ] Theognidis est, versus 537. Gnomologiz.

51. οὐδ' ἴουσιν] Hesiodi ver. 40. ἐργων. Versus integer:

νήπιοι, ἐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισιν πάντες.

53. οὐ ψῆλθες,] κολωνόν Eustath. in Iliad. ν'. exponit locum alto-
rem, nec prorsus acutum, sed latitudinem aliquam in summitate
habentem. Jul. Pollux, duo eiusmodi loca Athenis fuisse tradit: al-
terum ἱππιων, quò Oedipus exilio deiectus confugit. vnde nomen
Tragediz apud Sophoclem, vbi interpres Gr. legendus. Αἵρε-
τον ἀγορᾶν, hoc est in foro constitutum, ad quem conuenire soli-
ti, qui operam suam mercede aliis locarunt. Vnde κολωνίτη
dicti. Male autem in Polluce, ἐπὶ ψῆλθες pro ἐπὶ αὐτῇ & ἵς pro
ἵς. Male denique vox αὐτῇ ab eodem omīssa. Helychius parœ-
miam

πιαμ explicat *Ἐπὶ τῶν μισωτῶν ὅς* (non recte in illo τὰς) *Ἐπὶ τὸ ἔργον ἔλθοντας ὅψι ἀπέλθουσιν πάλιν εἰς τὸ μισωτῆρον*: *De mercenariis quos seruis ad opus venientes rursum in locum mercenariorum dimittebant.* Recte igitur Suidas ad verba quæ Apostolus habet, etiam ista addidit *καὶ Ἐπὶ τῶν μισωτῶν.*

54. *Ὁφθαλμὸς Φιλίας*] Hinc illud: *ἐκ τῶν γίνεται τὸ ἔργον.* Et ver-
sus ille: *γυναικὸς ὁμοία πῆς ἀκμάζουσι βέλῃ*: & versibus aliquot ele-
ganter describit Musæus ille de amore eius & Leandri.

59. *Φασὶ τὸς ὄφεις*] *Æliani* sunt lib. vi. cap. 18. de Animal.

59. *Πάλας πῆς ἦσαν*] *Diogenianus* geminat: *ἦσαν πῆς ἦσαν.* Illud,
πῆς δὲ μιν ἐν καρὸς simile illi supra: *ἐν καρὸς τὸν κύνδιον.* Infra, *πῆς*
ἰστῆς καὶ Ἀρκεσίου *Herodoti* est lib. v. Musarum. Antea pro *καὶ*
καποσκάφη, quod mendum etiam in cod. scripto hæsit, repono *κα-*
ποσκάφη. Sic *Synesius* *Epist.* l v 11. *πῶς πῶς καποσκάφη.* *Prouerb.*
cap. 11. v. 11. *ἐμας δὲ ἀσβῶν πῶς καποσκάφη.* *Ore* *impiorum* *urbs e-*
uersa est. *Jo.* *Xiphilinus* in *Adriani* vita. *Πολὺν αὐτὸς ἀπὸ τῆς καποσκα-*
φίσης οἰκίσθη. *Euripid.* *Hecuba*: *πατρὸς θ' ἰστῆς καποσκάφη: πατρὸς*
lares euerſi sunt. *Dau.* *Hæschel.*

60. *Ἐπὶ τῶν δόκων ὡς ἄλλοι.*] Postremam vocem opinor cor-
ruptam, mutandamque in *παροξύνειν*: pro quo excusus *Aposto-*
lius *ἀναξοῦσιν*, nullo, ut arbitror, sensu.

61. *Παρεξηληνῶμεν*] Recte *Hesychius*, metaphoram ductam ait à
tibiæ linguæ, quæ ubi detritæ, nullus tibiæ est vsus.

68. *Ἐπὶ τῶν ζήλουτων*] *Plutarch.* in vita *Timoleontis*, & ali-
bi vsurpat eo sensu, ut ostendatur, nullum esse humanum ingenium
adeo præclarum, cui non sit innatum aliquod vitium, nem-
pe iuxta *Horatianum* illud: *Nam vitis nemo sine nascitur.* Et illud
Cratetis apud *Laërtium*, malum *Punicum* non esse, cui non insit ali-
quod granum putre.

69. *μισήτης γυνή*] ἢ *μάχη*, quasi *μισήτης*, ὡς τὸ *μισήσαι*, ἢ εἰς
τὰς σωμασίας ἀπέφορος. Vnde ἡ *μισήτης* apud *Aristoph.* in *Pluto*.
Aliud est *μισήτης*, π, ον, *Prouerb.* 30. cap. Pro ὡς σφυρὸν legitur ὡς
σφυρὸν apud *Eustath.* in vers. 113. *odysſ.* κ'. & apud *Scholias.* *Aristoph.*
in *Auibis*, ubi etiam copula καὶ redundat, obseruante eadem *Hæ-*
schelio: qui & ἐλίσσειν emendat, quod in *Cratini* versu corruptum
erat in ἐλίσσειν in *Basilienſi* *Apostolio* *Heruagij*, item in *Suida* & *He-*
sychio mendosum est.

72. *πάντα ἡσὺ πᾶσι*] Refert *Eras.* ex *Theocriti* *Scholias.* hanc paræ-
miā: *Πᾶσι ἐνδοῖ, Omnes intus.* quem consulas licet.

74. *Παροκλίεις*] Editus *παροκλίεις*. *Aristophanis* locus in *Pluto*
est, cuius vide ibid. Græca *Scholia*.

79. Πάντα ὑπὸ μιᾶς φύκαςⓈ] Strabo lib. x. Geogr. interpretatur de iis qui res natura diuerfas eodem complectuntur titulo. vide & Plut. 1. Sympof. qu. 2. Themistium orat. 1. Clem. Alexan. Strom. 1. Prouerbij originem vide apud Zenobium & Strabonem. Est autem *Μύκας* insula Cycladum vna.

85. ΠατέκλειⓈ] Sumptum ē versu 302. Iliad. τ'. cuius Adagij rationem reddit Eustath. Vtitur illo Plutarch. lib. πρὸ ἑαυτὸν ἱπανεῖν ἀντιπρόθεως. &, quem locum Hæschelius suggessit, Anna Comnena lib. 111. Alexiados.

86. ΠάβⓈ] βορὰν ἐπιήσεται. hic βίαν est in edito, vt & in Suida in Adagio πάρεμπον ἐκέρη, vbi scriptus cod. noster πάρεμψⓈ præfert. Vide apud eundem ἱπποπόδης.

91. Πάντα κινῶσω πύρον] Hefychius χέρον, male, opinor.

93. ὁ ὃ Ἄρμεσπιλῆς] Lib. ix. de hist. animalium cap. 13. in quo non αἰρόπδες, vt hic, sed μέροπες idem cum ciconiis facere dicuntur. Suidas tamen nostram agnoscit lectionem. Statim: λέγεται πρὸ πιαργῶν ex Æliano est lib. 111. cap. 24. Et: οἱ ἐν πῆς πύμοις, idem Ælianus lib. v. cap. 35. Animal. vt & statim: ἔλθ' φασὶν ἐκ ex eodem lib. viii. Animal. hist. cap. 20. Meminit & Basil. M. Homil. viii. in Hexaëmeron. Priora itaque Prouerbij huius verba, scholiastæ sunt apud Aristophanem in Auibus, quem hic etiam auctorem laudat: in quo & in Suida reponendum μέροπες pro αἰρόπδες. De Hippopotamo, animali, vt ait, iniustus fimo, Horapollon lib. 1. Hieroglyph. cap. 1 vi. Porphyrius lib. 111. πρὸ δόκητος ἐμφύκων, & indice Hæschelio, Photius C. P. in Excerptis de vita Isidori. οἱ ἱπποπόταμοι, ἀδίκον ζῶον ὅθεν ἔκ' ἐκ πῆς ιερογλυφικῆς γραμματικῆς αἰδικίας δηλοῖ τὸν γὰρ πεπύρα δόκησιν, βιάζεται τὸ μὴ πύρα.

94. Ἐπὶ τῶν πελαγαίων φερόντων] Mirum, cum teste Hefychio & Suida Pellenæ vestes essent præ ceteris præstantiores; adeo vt etiam iis qui in certaminibus vicerant, præmij darentur loco. Proinde cum irrisione pronunciandum cenleo, quasi minime Pellenæ tunica, sed potius vilis ac vetusta.

95. ΠενῶντⓈ] Senatius est versus, Parcemiam comprehendens.

CENTVRIA XVI.

Adag. 1. ΠερισίαρχⓈ] περισίαρχοι in Hefychio & Suida.

3. λέγεται καὶ περὶ ψῆμα] Huc pertinet locus S. Paulli 1. Cor. 4. 13. ὡς περικαθάματα ἔχουσιν ἐνυμνησμένον, πάντων περὶ ψῆμα ὡς ἄρτι. Vulgatus interpres: Purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsēma usque adhuc: vbi plurib. Eras. Hefychius autem interpretatur περικαθαμαγμα, nisi

nisi forte leg. *πεινασπασμα*, & in Apostolio pro *εμπαιγμα*, *εμπασμα*, *δοτὸ* *ε* *π* *ο* *σ* *ω* *ιν* *σ* *β* *ε* *ρ* *γ* *ο*: nisi malis *εμπαιγμα*, *omnium ludibrium*. Legitur & in Tobia cap. v. *Περὶ λήψαμα ε* *παιδὶς* *ἡμῶν* *ῥῆσι* *π*. Eusebius [Eccles. hist. lib. vii. cap. xxi. *Τὸ δημῶδες ῥῆμα, μόνος αὐτὸ δοκεῖ φιλοφροσυνῆς ἐχέσθαι, ἔργῳ δὲ τίτι πληροῦς, ἀπόντος αὐτῶν περιψήμα.*

7. *Πανή*] Euripidis est in Polyide Tragedia, quæ de multis intercidit, apud Stobæum Sermone xciii.

10. *Ἐμὸς δὲ ἵππος* ☉] Ex Palæphato de Bellerophonte. Et mox ex Hesiodo reponendum:

Πρόσθε λίαν, ὅπθιν δὲ δρόκων, μέσση δὲ χίμικρα.

Prima leo, postrema draco, media estq. capella. Et statim:

καὶ αἶσα, hæc male defunt Palæphato. Rursum *ἔμοιον δὲ δοκεῖ πολλοῖς μάλλον, ἢ ὄνομα ἵππων*, idem Palæph. legir, *μᾶλλον δὲ δοκεῖ πολλοῖς ἢ ἵππων ὄνομα εἶναι*. Nostri cod. lectio, si *πολλοῖς* legatur, non est contemnenda. *Chimera* vero *αἶξ* est Apollodoro lib. ii. Biblioth. *εἶχε δὲ κεφαλὰ μίσκῳ αἰγῆς, δι' ἧς πῦρ αἰεί*. quæ inde *χίμικρα* *πυρίπυς* eidem lib. i. dicitur. Vide Homeri interpretes.

11. *Πλουκίζεν*] Iul. Pollux *τὴν πηνίκελν* (ita enim excusum video) *gale-riculum* vocat ex capillis confectum in virorum ac fœminarum vsum, qui comis carerent. Quinetiam *φεντελχον* appellari solitum addit. Inde autem metaphora ducta, quod ascititium illud capillamentum quasi à natura esset, imponere solear. Hinc Cratinus: *τοῦτον μὲν καλῶς διεπηνίκισας λόγον*. Egregiè hunc sermonem ficasti. Pro *τελχασή*, Suida *τελχαστή* habet. Lucianus vero, *τὴν πηνίκελν ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς*. Et, *τὴν πηνίκελν ἐπὶ τῇ*: *ὑπερέβον γὰρ αὐτὴ αἱ τέλχες*.

13. *ὁ ε* *τ* *ῖ* *ῥ* *ῥ* *α*] Sic & vetus Apostolij codex. *τῖρραδὶς* Laertius & Suidas. vterque etiam hoc illi apophthegma adscibunt.

16. *πίθηκε* ☉ *ἐν παρφύρῳ*] Greg. Nyssenus lib. de professione Christiana ad Harmonium: *οὐκ αὖ ἐλοίμεθα μὴ εἶναι τῷ, ἐπεὶ τὸ ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαγγέλλεται*, *ὡς αὖ μὴ τὸ περὶ ε* *π* *ι* *θ* *η* *κ* *ε* *δι* *η* *ρ* *η* *μ* *α* *τὸ π* *ρ* *α* *τ* *ῆ* *ς* *π* *ι* *ς* *ἔ* *ξ* *ω* *π* *ε* *ι* *φ* *ε* *ρ* *ε* *ἰ* *δ* *μ* *ε* *ν* *κ* *α* *ὶ* *ἡ* *μῖ* *ν* *ἑ* *φ* *α* *ρ* *μ* *ό* *σ* *η* *ς*. Dixit *τίς* *ἔ* *ξ* *ω*, ut Lucianus lib. *περὶ τῷ δὲ πᾶσι μιὰ δὲ συνόντων*, & Dialogo, *ἂ λισῶς, ἢ ἀναβισιῶν*.

17. *πίθηκε* ☉ *ὁ πίθηκε* ☉] Lucian. lib. aduersus indoctum, & Nazianzenus Carmine Nicobuli ad patrem, ver. 173.

Τίς χάρις, ἡ σὺ πίθηκον ἔχης βροτοειδέα λώβην,

Χρυσέοισι βρέχεισι δέρεν περικυρωθέντα;

18. *πλύνθον πλύνεις*] Theocrit. Idyll. xvi. v. 61.

19. *πλείας περσικωῦσι*] Plut. in vita Pompeij: qui Sullam iussit cogitare, *ὅτι τὸν ἥλιον ἀνατίλλοντα πλείονες, ἢ δύσμερον, περσικωῦσιν*: *ὡς αὐτὴ μὲν αὐξανομένης, μεικρμένης δὲ μαραινομένης ἐκείνη τὸ δυνάμειος*.

20. 21. πλατύνη] Idem accentus contra atque alibi in m. sc. nostri Apostolij, & lib. iv. Biblioth. Diodori Siculi. verum hac significatione apud hunc κροτάλυς, crepitaculi, addito χαλκῇ epitheto. In altera enim significatione ἑφύλλα πλατύνων Iosepho lib. iiii. Antiquitat. cap. 8. & πλατύνωνιον vsitatus dicitur. Theocrit. Idyll. xi. ver. 57. ὡς πὶ πλατύνουσιν, πὶ ἡχάν. Suid. Statim τῆς μέκανος παραμυρίς, Arctas, Dioscorides, Aëtius, Lucianus. alii genere femin. ἑφμάκων idem Iosephus ibidem, haud scio an vitiose. Addit edictus Apostol. ἡ ἀνεμώνης: de qua herba Theocr. Scholia.

25. οἷος αὐτῷ γίνεται ἀθηρία] Ex Æliano lib. i. cap. 27. & lib. xiv. de Animal. cap. 26. Ex hoc facto alia etiam Parcemia apud Hesychium: πολυπόδ' δίκλῳ ἱαντὴν κατὰφαγών: Polyri more seipsam edens. Rursus πολύπους πῖπ ex eodem desumpta lib. vii. cap. xi. vt & illud: ὁ καμβύσης legit idem ὁ καμβύσης κύβ' ὁ ἐπερ'. Videntur Herodot. lib. iiii. Ibidem: καὶ ἄλλ' τάων, in Plut. lib. de audiendis Poëtis, ita carmen legitur:

Ὅς δ' ἄλλω κακὰ τῶχεν ἐὼ κακὸν ἤπειν τῶχλ.

Damna struens alijs, proprium hepar laeserit ipse.

28. μετὰ πύλην] πύλη Henric. Steph. Gellius lib. xiii. cap. 17. Ερπτο κύλικ' κρύλλης Athenæus lib. xi. Δεπροσεφ. Originem Adagij pete ex Scholiaste ad versum 188. libri i. Argonaut. Apollonij Rhodij περὶ Ἀργοναυτ.

30. λαφυραγωγῶ] ita leg. Operarum enim σφάλμα aberrauit. Stilponi dictum attribuit Plutarch. lib. de Institutione puerorum. At in libro περὶ ὀφθυμίας, hoc ait Stilponem Demetrio dixisset inter cetera: τῆς τύχης πέντα τ' ἄλλα λαφυραγωγῆς καὶ παλαιωμένης, ἔχομεν ἡ ποιῶν ἐν ἑαυτῇς,

Οἷν κ' οὕτῃ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ὅτ' αὖ ἄρτιεν.

Homeri Iliad. é. v. 484. In edito tamen poeta,

Ἥν φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἥκει ἄρτιεν, quia negandi particula in versu priore.

38. ποῖόν σε ἔπ'] Homero frequens carmen: vt Iliad. δ' v. 350. Vtitur & Ælianus alibi: Ἀθάλα γὰρ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως αἰ ἰκασθῇ ἡ ψυχὴ εἰσω τῶν ὀδόντων ἱρκῆς. Mortalia omnia obscura esse, quæm diu anima cuique intra scriptum densum versatur.

39. Πολυγνώτῃ λαγώς] Polygnoti meminit etiam Hesychius: Πολυγνώτῃ πὸ ζωγράφῳ ἐν' (male excusum ὁ τῶς) ἐπὶ μηχανή' ἐκαιῖος

ἐναλίως (sic malim , quàm vt nunc editur ἐναλίῳ) ὁπισθεμυρῶν καμίζων σκροφόνον , καὶ πλὴν μυρσίλευ καὶ πὴν λαγῶν , καὶ ἀνάκκηται ἐν τῷ αἰακείῳ . Polygnoti , ait , πικτέρῳ αἶσινος πικτὺς ἐστὶν , in partem aduersam conuersus , calonem seu sarcinam militarem super se portans , & myrsinum , & leporem : possisusque est in sano Castoris & Pollucis .

40. Πολλῶν ὁ λυμός γινεται] Iuxta Persij illud :

*Quis expeditis psittaco suum χαῖρες
Magister artis ingenique largitor
Venter, negatas artifex sequi voces.*

Supta Adag. 7. Πενή σφίην ἔλαχεν.

41. Δύρεον ἵππων] Ἰπποκράμῳ legend. pro Ἰπποκράμῳ) εἴρηκε τὰτὶ θεμισκλήης , ex Plutar. in eius vita . Porro Troiam equus ille ligneus ab Epeo fabricatus , militibus callidæ suffertus per dolum occupauit , siue equus ille , siue machina fuit bellica ; ab Aristophane *Diurios* , ab Homero *διερέπῳ* dictus libr. v i i i . Odysl. & à Lucretio libr. 1. vt à Valerio Flacco libr. 2. Argonauticῶν ex Apollonio Rhodio *Duria castra*, quæ *Doria* vulgo : vt Politanus cap. v. Miscellan. obseruat.

50. πολλὰ με διδάσκεις] Philemon hic Comicus fuit : qui postquam magnum Regem suo illo sale perstrinxisset , casu ab illo captus , pila ac talis tamquam puerulus mentis experts donatus , ab eodem impunè dimissus est . Plutarchus libr. de ira cohibenda . Idem in scena certans obiit . vt refert idem Plutar. libr. An seni gerenda Resp. Vide & Girald.

51. Ἐπὶ τῶν ὁπιθέλων] In Suida mendose legitur ὁπιθέλης .

56. Πολυπόδῳ ὁμοίωται] ὁμοιώτῳ est in Vaticana Appendice ad Zenobium , at perperam . Hic ex Æliano de Polypo deesse Græca videantur .

57. τὰτὶ πὴ ζῶων] Ex Æliano libro x v i . de Animalibus capite x i . vbi legit aliter paulo : καὶ μέλαιναν ἀροστῆ . χρῶαν , pro μελαίνης χροῶς .

58. Ὁ γὰρ θηροκατάπις] Ex eodem Æliano libro 1. capite 45. de Animal.

60. τινὲς τὴν ὄνιον εἶπεν ὄξενόμιμον] Legend. ἢ ὄξενόμιμον , aut περσινόμιον , vt Etymologista habet . alias ὄξενόμιμον . Homerus vero *Περσήμενον* vocat vinum . τινὲς δὲ ἀμπέλιν , vt apud Athenæum Didymus . apud quem , vt & Suidam , *φαρμακίτην* nominari video , pro *φαρμακίτην* . Eadem Eustathius in Iliad. λ'. vers. 638. ex Athenæi lib. i . Δικπρεσ .

62. *Προδικα* *ἔκισ*] Ita vitiose etiam scriptus cod. *μοποφθόγγως*. Repone *κῆν*. Clemens Alexand. eius meminit lib. 2. *Pædag.* cap. 10. Xenophon, Cicero 1. *offic.* Suidas & alij.

64. *Πρὸ πᾶμᾶν*] Prouerbum unde sumpserit ignoro: aperta sententia. Non esse substringendas vestes antequam flumen adsit, quod vadetur. Huc refer superiora: 61. *πρὸν ἢ πᾶσιν* &c. Et 78. *πρὸν αὐτὸν ἰχθύας ἐλθῖν, πρὸν ἄλ. μὲν κυκᾶς*. Et Latinis: Ne triumphum ante victoriam.

65. *πρύμνας ἐκρ.*] Greg. Nazianz. Orat. funebri in laudem Basilij M. *πρύμνας ἐκρυσμύλιν*. De *ἀνακρέωσιν* Herodot. *Vrania*: οἱ μὲν δὲ ἄλλοι 'ἐλλήνες' *ἔπ' πρύμνιν ἀνεκρέοντο*. Et: ὡς δαίμόνιοι, *μίχελι κῶσιν ἐπὶ πρύμναι ἀνακρέεσθαι*; Ibidem.

68. *Δίγας*] alias *ζῆς*.

69. *Ἰερὺ γὰρ*] Idem mendum in cod. scripto. Repone *οὐέρην* ex Plutarch. in *Apophth.* Rom. Vide & Ciceronis loca lib. 2. de *Oratore*, apud Macrob. lib. 11. *Saturnal.* & Senecam *Rhetorem*. Verrinis orat. nihil notius, diæteris in illum iactatis.

71. *ἀκνῆα*] Puto *ἀκνῆα*: & forte commissum vitium è scribendi modo, quo *ι* litteræ *τ* includebant. Suidas tamen & Diogenianus, ut noster & Hesychius, *ἀκνῆων, ἀκνῆων, δοράων*. Ceterum de Procridis iaculo Cephalo dato Ouid. etiam lib. 11. *Metamorph.* Fab. xxv 1. ver. 684.

*Consequitur quodcumq; petit, fortunâq; missum
Non regit, & reuolat nullo referente cœuentum.*

In quem locum Mariangelus Accurtius in *Diatriba*, adfert C. Plinij è lib. xxiv. cap. 13. de *aquifolia* factum baculum: pro quo *iaculum* reponendum censet. Porro Suidas Cent. xii. *Adag.* 17. *Ἐπὶ τῶν πάντων τυγχάνοντων* exponit, pro quo hic *τῶν πάντων νικῶντων* & *πτοχ*, pro *πάντα ἐνικα*, ibi *πάντα ἐνίκησ*. Eustathius in *Odyss.* λ'. explicat *ἐπὶ τῶν ἀσχεχῶς ἀκνῆζόντων, καὶ μὴ ἀποτυγχάνοντων*. Suid. hic pro *τῶν γὰρ*, habet *ποῖα τὰ γὰρ ἐχῶσι ἢ Πρὸ κελε, πάντα ἐνικα*.

73. *Πρὸς κώρυκον γυμνάζονται*] Hinc apud Hippocratem *περὶ διαίτης, κωρυμαχίη*, exercitationis genus cum folle vel pila. de hac singulari libello Galenus: de illa in *Gymnasticis* Hieron. *Mercurialis*. Suidas etiam reticulum pane excipiendo interpretatur. Hesychio vas coriaceum, simile vtri: alij etiam eodem testante, nauigium & lanceam exponunt. Sed *κώρυκον* in scripto Apostolio esse potest deprehendi, quem *ἀθλητῶν* facit Aristot. 3. *Rhetor.* cap. 17. Apud Suidam mendose quoque *κώρυκον* editur.

75. *Πρὸ τῆς*] Plato vititur in *Lyside*, & in *Theæteto*: *Πρὸν νενικημένον ἔδον ἰγκώμιον*.

79. πρὸς κενὸν ψάλλας] Suid. πρὸς κενόν. Diogenian. vt noster. Huic simile ait Suidas, πρὸς ἑρρωγῆσαν ἀδρς, *Ad fractam canis*, siue chordam siue citharam. Nota è Strab. fabula cicadæ aduolantis, & ex Alciati IC^{ti} summi Emblemate.

80. Ἐἰς Φιλίαν ἔλθῃν] Desider. legit ἔλθῃν. Mox pro χερσαίης, Diogenianus χέρου, vitiose opinor.

86. πρὸς κίνηρα λακτίζῃν] Supra quædam attulimus Cent. v. 11. 59. quæ non repeto, ex Actis Apost. 9. cap. v. 9. Vtitur Eurip. in Bacchis, Pindarus Pythiacis, Oda 2.

87. συναΐσιν μάχας] ἀΐσιν μάχην Suid.

90. Πτωχόπτερος κιγκάλυ] Cincalus siue Cinclus, auicula est, teste Hesychio, & Suida, valde exilis, caudam continuo motitans: à quo & κιγκλίζῃν pro *conuolare*. Hinc nonnulli etiam *οὐροπυγίδα* vocant. Ælianus lib. xii. Animal. cap. 9. adeo debilem esse, vt nidum sibi construere nequeat, & propterea in alienis oua ponere. Hinc etiam bonorum omnium inopes, rusticorum Prouerbio *Cinclos* nominari, vt hodie vagos homines & agyrtas *Cingalos* Itali hodieque appellant. Menander in Thaide est vsus:

Πτωχόπτερος ἢ λιθηρίδης καὶ κιγκάλυ
Mendicior leberide atque Cincalo.

91. τὸν αἰτῶν] Ex Æliano lib. ix. cap. 2. Quod porro de *aquila plumis* dicitur, etiam Theophylactus Simocatus verum esse testatur Problemate 2. Et C. Plin. lib. x. cap. 3. Aquilarum pennæ mistas reliquarum alitum pennas deuorant.

92. Πτίσις πτίσις] Anaxarchum Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus, ait M. Tullius 3. de Natur. Deor. & Tullul. 2. Val. Max. lib. iiii. cap. 3. & in Ibin Ouidius. Citat Dion Chrysost. orat. Corinthiaca: Nazianz. Steliteut. 1. & Epist. 2. ad Eudoxium Rhetorum. item ad Philagrium, 59. Clemens Alex. 4. Stromateo. Philo breuius: Πτίσις τὸν Ἀναξάρχου αἰτῶν. Ἀναξάρχον γὰρ οὕτω δύναιτο. Archelaum hic tyrannum Cypri nominat, Cicero ibid. *Nicoreontes*, & Plutar. lib. de Virtute morali. *Aristocreon*tem vero Origen. contra Celsum. Πτωσάνην autem οὕτω πτίσις καὶ αἰτῶν deriuat Eustath. in Iliad. x. pag. 301. Rom. edit. & pag. 437. ab αἰτῶν ait, è Pausaniæ Lexico. Πτισάνη etiam vnico σ ab Areta scribitur lib. i. cap. 10. Therapeut. acutor. morb. vt me doctissime monuit, amice datis Augusta Vindelici. litteris, Hæschelius.

98. κνάμυς] Fabis cur abstinendum, Plutar. de liberis educandis, & Quæst. R. 92. Clem. Alex. lib. 3. Strom. fusc: Agellius, c. 11. Laërt. in Pythagoræ vita. Suid. καὶ κυαμοτηῶς.

99. *Πη δαλῶ*] Sic noster scriptus. Aliter Diogenian. & Accessiones Vaticanæ *Πη δαλόν*

100. *Πυλωρὸς κακὸς*] Malim *πυλωρὸι κακῶι*. Ita enim Plutar. in Problematis.

CENTVRIA XVII

A Dag. 1. *Πυγμαῖα*] Suid. *Πυγμαίων*, & Eustath. in Odyss. τ'. Ἀκροθίνια autem hic pro spolijs siue exuvijs hosti detractis accipi videntur potius quam pro frugum primitijs, vt vult Eras. Legendi Hefychius, Suidas & Eustath.

3. *Πῦρ Πη πῦρ*] *Πη πυρ* Suid. melius. Hefych. vt noster. Platonis autem locus 2. de Legib.

4. *Πῦρ εἰς ἀκαίθους*] *Ἦτοι' ἀκαίθους* Diogenianus. Par huic: *πῦρ Πη δαλόν, καὶ πῦρ ἐγγὺς καλᾶμης*.

6. *Ἐπὶ τῶν γυμναζομένων*] Tradit Eustath. in Iliad. γ'. Persas non secus tripudiare quam equitare didicisse, quod utroque corporis robur exerceri arbitrantur. Addit & hoc: Antiocho magno moris fuisse in conuiuio ad arma vna cum amicis saltare: eratque hæc *πλεμικὴ ἔρχης* καὶ *πύρριχη*: quam licet proprie pueri armati saltabant, tamen Polysperchon vir bellica laude & dignitate nemini secundus, etiam senex, exercebat. Fuit etiam *χειρονομία* appellata, eodem testante Eustathio, diuque apud Lacedæmonios durauit. Vide & Hefychium & Suidam copiose de triplici ripudij genere agentem, & post Lucianum etiam *πρὸς ὀρχήστους* nostra ætate doctiss. Io. Meursium.

7. *ἢ κυνὸς*] per canem iurat Socrates in Phædone Platonis.

8. *Ὀνειρον γὰρ ἔστι*] Strabo libr. v 111. Geogr. τὰ ὄνειρα ὄρη vocata ait, & à saxis Scironijs & itinere, quod ab his in Atticam & vsque in ipsam Bæotiam protendi. Suidas male τὸ ἔρειον. Hefychius vt hic, & Corinthi montem facit.

9. -- *ραῖς ἐνδελεχθεῖα κυλαίνῃ πίτταν*] Quid ἐπιλέχθη in Animi definitione, disputant Philosophorum filij. Themistius libris de Anima, Budæ. Comm. Ling. Græc. Basilii Cæsar. alibi, τὸ γὰρ ἐνδελεχθεῖς τὸ πικρὸν καὶ σιωχέει. Plura ad Cicer. 1. Tuscul. & Politianus, ac denique libr. 1111. Tullianar. Quæst. Schottus noster. Vtitur Prouerbio Nazianz. orat. funebri in parentis laudem, Isid. Pelusiota lib. 11. epist. 284. Zonaras proœmio Histor.

10. *Ῥαμνυσία Νέμεσις*] In Rhamnunte tribu dicata, ait Hefych. idque è solido lapide. Noster è Suida descripsit, vt pleraque alia Prouerbia. Eustath. in Iliad. β'. meminit Adagij. Suidas pro βασιλεύουσιν, βασιλεύουσιν habet, & μετρήκης pro Ἐπέρχης.

11. 'Ραμνέσιος ἐῖ] male in Suida 'Ραμνός legitur : qui addit , in Rhamno pago (Plutar. in x. Oratorib. *tribus Rhamnusius* dixit) Antiphontem vnum è decem Græciæ Oratoribus floruisse : quem multi imitantes Prouerbio huic occasionem dederint , vt *Rhamnusij* viri boni vocarentur.

12. Ρεχλὴν δὲ πηγήν ἐγνω] Menelai dictum apud Homerum Iliade ρ'. vers. 32. vbi Eustathius consulendus , qui ex huius Parœmiæ fonte manasse ait dictum illud nescio cuius :

Ἐγνωκα δ' ἡ πέλακινα συμφορῆς ὑπό·

Noni misella iam meo docta ex malo.

19. 'Ρόδα μ' εἰρηκας] Eadem translatione qua Plautus in Pœnulo vsus, *misissa loqui.*

21. 'Ρόδον περιελθὼν] Vitam rosæ comparatam fugacem ait. Iuxta illud distichon :

Τὸ ρόδον ἀμμάζει βαιὸν χρόνον· ἦν δ' περιέλθοι,

Ζητῶν εὐρήσῃς εἰ ρόδον, ἀλλὰ βάπν.

Verna breui rosa flore nitet : simul ille recessit,

Non rosa quarenti, sed rubus asper eris.

Et de vitæ fragilitate :

Τῆς ὥρας δόπολαυς, ὠρᾷ ἀμμάζει ἕως αἰῶν·

Ἐν ἡμέρᾳ ἐξ ἱρίφῃ τερχὺν ἔηκα τεάζον.

Vtendum est ætate, cito pede labitur ætas :

Æstas ex hædo feceris vna caprum.

22. 'Ρόδοι τὴν θυσίαν] Vide Prouerb. Λίνδοι τὴν θυσίαν. *Lindus* enim *Rhodi* vrbs est.

23. 'Ρωπὴν ὤνιον] 'Ρῶπ, inquit Eustathius Iliad. ι'. λεπίδος καὶ ἀπλῆς Φόρῃ, *parua atque exigua rei sarcina*, ex varijs tamen constans : quam veteres γίγλυ appellabant. Hinc *ῥωπικά*, teste Hesychio, τὰ περιεμπορεύματα, *rei emptæ additamenta.*

24. Σαλαμινία ἵαυς] Harum duarum nauium frequens mentio in Thucydide, vt lib. iii. Locus de Alcibiade est lib. vi. Peloponn. belli. Hesychius, *Salaminiam* ait fuisse vnam duarum sacrarum nauium. An forte & illa quæ eodem die, quo Socrates est condemnatus, apulerat. Vide Phædonem, Platonis initio. De *Paralo* Suid. copiosè.

25. ὡς πολυρᾶμμα] Hac notarum seruis inustarum inscriptione Theophanes & Theodorus ab impio Theophilo affecti, teste Georgio Credeno in Annalibus. Vnde illi ad Methodium ab eodem carceri subterraneo inclusum, his Iambis lepide inserunt.

Τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωὴ φόρος

Ναίων τὴν γῆν, καὶ πολὺν τὸν πόλον

Τεταπτεῖ γεφύρωσι, δίσμοις τῷ δεσμῷ.

*Vino cui mors, cuique visa est mortuo,
Cui terra sedes, & simul polus, notant
Vincto reuincto has litterati litteras.*

Quibus ille eadem respondet venustate:

*Τὰς πῆις βιβλοῖσιν ἔρκετο κλυτογράφας,
καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐπιγυμνίας
προσῆπιν ὁ ζώοντι· ὡς σινδοισμίας.
Quorum libris iam nomina in caelestibus,
Quorum exarata frons decentibus notia,
Vini sepultus alloquor vinctos simul.*

M. Plautus in *Casina* eadem translatione: *Si hic litteratus me sinat.* Porro ex Plutarcho in *Pericle* & *Hefychio*, legendum: Σαμίον ὁ δῆμος ἐστὶν αἰς πλουζαῖμα(ι)·, *Samiensium quam litterata est ciuitas.* Ibidem: Σαμαία δὲ *Hefychius*, nisi subfir mendum, Σαμίας ναῦς appellat, totasque constraras fuisse ait, & peculiarem quampiam ab alijs constructionem habuisse, teste *Didymo*; alueo nempe laxiore, rostris in similitudinem rostri porcini, prora in modum piscis conformatis. De quibus hunc citat versum:

Ναῦς δὲ τις ὠκυπέρ· Σαμία, ὅς ἐδ· ἔχουσι.

28. Σὺ δὲ ἐοῖε] *Suid.* σὺ δὲ ὡς ξένε ἐοῖε, καὶ πίνε, καὶ πιῖξ. *Plutar.* lib. II. de fortuna *Alexandri* & virtute, hoc pacto eius monumento inscriptum fuisse ait:

Ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβερα.

Duo integri versus ab alijs referuntur.

*Κεῖν' ἔχω ὅσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβερα, καὶ σὺν ἔρωτι
τέρπν' ἔφαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ἔλθια πάντα λίλξπιαι.*

Quos *Tullius* lib. V. *Tusculanarum* ita vertit:

*Hac habeo quæ edi, quæque ex saturata libido
Hauisit: at illa iacent multa & præclara relictæ.*

Multa de hoc monstro *Iustinus* lib. 2. & *Lælius Bisciola* Tom. I. Subciuar. horarum. Ἀρχιᾶλλω autem reſtius in M. sc. quam in edito Ἀρχιᾶλον, ex auctoritate *Athenæi* lib. XII. *Strabonis* lib. XI V. & *Steph.* de Urb.

27. καὶ πύλαγ·] de *Saronico* mari *Strabo* lib. V III. *Geogr.* Σάρων, regionis nomen, I. Paral. 27. Ibidemque & *Isaïa* 33. Σαρωνίτης.

28. Σαρδάνι· γίλως] Sic *Procopius* lib. IV. de bellis *Gothicis*: Σαρδιανὸς *Plurar.* Et ἡ Σαρδονία λεγομένη πία, *Dioscorides* lib. 6, cap. 14. καὶ ὁ Σαρδόνι· γίλως, ibidem. multa que *Hesiodi* *Scholias* *Tzetz.* καὶ λίβ· Σαρδῶ *Luciano* lib. de domo, & compositum σαρδόνιξ, εἰς ὃ σαρδῶ· eidem *Sophistæ*: vt monuit *Hæschelius* *Augustanus.* *Diosco-*
ridi

ridi ergo per ο μικρόν, & Platoni lib. i. de Repub. ἀνικάγχασε μάλα Σαρδόνιον. Hic vero in cod. scripto per ω, σαρδόνιον.

29. ἐς θεάτην] Hic præmittenda vocula Φασί, etiam in Suida, unde hæc fere descripta. Porro in Zenobio est pro στυπὸν στυπῶν, & loco ultimæ dictionis πῆ habet γυναι.

31. ἐς νησίω] νησιδῶ lego. Versus Prouerbialis etiam apud Hesychium legitur. Porro quod ait antea, etiam animalculum esse, confirmat & Eustath. in Odyss. μ'. Aristotelis lib. ix. Animal. cap. 40. auctoritate. Vocem vero habere præsagam atque vaticinam à sacro quodam sapiente asseri ait, credo à Iob. cap. 30. v. 29. Synesius Epistola 146. Nam de Sirene machina, suauissimam sub terra vocem edente, Archimedis inuentum, sunt, qui locum Plutarchi in Marcello capiant: qua ita ille delinitus fuit, vt ne corporis quidem vitæque curam habuerit. Ibidem: εἶχον ἧ δὸπ' μὲν ἔθ' ὁύρακε: ex Suida malim: εἶχον ἧ δὸπ' μὲν ἔθ' ὁύρακε. Ἐάνω εἶδ' ὅ γυναικῶν τὰ ἧ κατὰ στυπῶν.

32. σφαίχθεια] Plutar. in Solone sub finem: idem in Politicis præceptis. vide Hesychium, & in Comment. Ling. Græcæ G. Budæum. Χρειωκῶσιον vocat & Philo Iudæus, Cyrillus χρεῶν δακρυπῶν.

36. Σήπινον γερόνιον] Alias στυπῶν γερόνιον. Stuppeus seniculus. Dion. gen. στυπῶνιν vt inf. Adag. 59.

37. ἐξ ὀπιγερμάτων] Apud Latinos Aufonij Galli est epigramma de lapidibus:

Mors etiam saxis marmoribusq; venit.

Vel respexit ad illud Adagium sup. 9. de gutta, cauante lapidem.

38. ὑποπιδόμματα] Male in Suidæ collectaneis ὑποπιδόμματα editum,

39. Σικελὸς τραυώτης] Zenobius & Hesychius, nihil amplius. in expositione tamen Prouerbij, Hesychius cum nostro facit, vt & Zenobius, sed dimidia parte hic mutilum esse constat, ex Hesychioque restituendus est, atque adeo ipse est emendandus: Σικελὸς τραυώτης, περιμωδὴς· ἐπεὶ ξένους ἐτραυώτης τραυώτης, ὡς ὅτι πολὺ οἱ περὶ τὴν Ἰερῶνα τὴν τύραννον. Hactenus recte. Sequitur: ὡς διορθωμένων αὐτῶν, τὴν μισθὸν μηδενὸς δὲ αὐτοῖς διδόντων.

42. Σικελικὴ τερέπιζα] Siculas aspes alibi Horatius celebrat. legend. Athenæus lib. xii. Siculas mentas & Syracusanas taxat Plato lib. iii. de Rep. Meminit Cic. lib. ii. de Finib. & V. Tusculana.

43. Σίλφιον βάπτει] Sup. Bassi Silphium: vbi exponitur de iis qui raris honores consequuntur.

45. Σκυῶ ἀντὶ σώματι] Huic paræmiæ explicandæ facit Apologus de cane frustum carnis gestante, eiusque umbra in aqua conspecta id dimittente, quo maius scilicet consequeretur. Fabula item illius qui pro Iunone nubem amplexus est.

48. ἀντεγείρεις] ἐγείρεις est in Hesychio, ἀντεγείρεις in Diogeniano in Suida: quem vide in Ὀκρίωπιω. Σκορπίους etiam editum pro Σκορπίον video.

49. Σκαυδοπώλλω] Euripidis mater vendidisse fertur olera; vt Demosthenis patrem cultellos vendidisse omnium pene doctorum litteræ loquuntur, ait Val. Maximus lib. iii. cap. iv. extremo, & Suid. de Euripide, & Agellius lib. xv. Noct. Attic. cap. xx. & Schottus in Vitis parallelis Aristorelis ac Demosthenis.

51. ταῖς ᾗ μυκίαις] Altetum hoc membrum nusquam alibi, quod sciam, legi. Prouerbij tamen concinnam reddit speciem, iuxta illud Terentij nostri: *Curemus æquam utrique partem, tu tuam, ego meam.*

53. Σπέρμολόγῳ ὡν λαυθάνας] ἡ λαυθάνας erat in scripto Apostolio. Eustath. in Odyss. i. τὸν σπέρμολόγον σπέρμονέμον appellari, auisque genus esse satis infestum. Inde Atticis *Spermologos* dictos, qui circa fora & mercatus versantes, sublegebant quæ ex sarcinis forte decidebant, atque inde vitam tolerabant. Hinc ita vocari cepti homines nullius pretij. Dicitur etiam, teste Suida, *Spermologus*, ὄνυχόγῳ ἢ ἀκροπόμῳ, *λοφῶν* *φυσίλῳ*. μικρὸν ὀρθόταρον refert Aristot. lib. v iii. Hist. animalium cap. 3.

54. Σπύγγη πύτταλον] Ab Acco muliere fatua id factum Suidas refert.

59. Στύπινον] Sic δὲ καὶ εὔπιναι Diodoro Siculo lib. i. Biblioth. à styra εὔπη, quæ & εὔπηη. Veluti εὐπαῖον & εὐπαῖον dicunt. Quinetiam εὐπαῖον Iudicum cap. xv. & xvi.

69. Διὰ τὴν αὐλοθήκας] τὴν σὺβλευά Hesychius ex Cratino αὐλοθήκη *tibicinem* interpretatur: & σὺβλευ αὐλοθήκη, *tibiarum thecam.*

72. Σὺβαρίται διὰ πλατείας] Refert Hesychius, Acopum quendam in Italiam venisse, operamque dedisse vt dicendi genus quod profitebatur exquisitum lautumque esset. atque hinc alteram dimanasse Paræmiam, *Συβαρίται λέγοι.* Et apud eundem ac Suidam, *σὺβαρίται, τρυφῶν.*

75. Σωῆλθεν Ἀτταγῆς] Laërtius in Timone Niceo hoc refert Prouerbium. Meminit vero & Theophanes, Græcæ scriptor historiarum, de Constantino agens Copronymo, creante in antistitem Constantinopolitanum profligatissimæ vitæ Caustinum. Ostenditque Prouerbij usum cum duo nequissimi inter se coisissent. Lege clariss. Baronium in Ecclesiast. Annalib. ad annum Chr. 754. Suidas rursus hic corruptus, mutilusque habet Ἀτταγῆς Νεμενία, leg. forte Νεμενίη σωῆλθεν. *Attagas cum Neomenio societatem iniit, & cetera ex Apostolio addenda.* In Diogeniano Ἀτταγῆς lege. Ios. Scaliger *ιαμβικῶς* in Adagiorum Stromateo:

Συνῆλθεν Ἀτταγάς π καὶ Νυμνείας,
Coniunctus est suo Attagas Numenio.

76. Τούτῳ εἰπὼν Ἡρώδης] Herodes sophista Atticus ad Braduam leu-
 uirum magnificentius se de nobilitate sua iactantem dixisse fertur,
 auctore Philostrato lib. II. Sophistarum, Romanos nobiliores calicis
 suis Arcadum exemplo (qui se Luna priores iactabant) lunulas assu-
 tas habuisse. causam tradit in Quæst. Rom. Plutarchus. Hinc Iu-
 uenalis Sat.

Appositam nigra Lunam subtexit aluta.

77. συν Ἀθλῶν] Suidas explicat quod non oporteat sola spei in nu-
 mine collocatæ fiducia otiosos desidere: ductumque ait à mulieribus,
 iisque maximè quæ labori sunt obnoxie, citatque in hanc sententiam
 Senarium itidem Prouerbialium:

Αὐτὸς πίνω π δρῶν, εἴπε ἔστ' θεοὺς κάλει.

Aggressus ipse urus, dehinc Deos voca.

Plutarch. in Laconicis Apophthegmatis: Ἐπλέγῃσι ἡ καὶ οἱ περὶ οὐμιαζό-
 μῃοι, τὰν χεῖρα πειφύροισα, πὶν τύχῃ καλεῖν. ὡς δὲ οὖν τὰς θεοὺς ἴπικαλεῖν
 μετὰ τ' ἐγχερεῖν ἡ καὶ περὶ τὴν ἄλλως ἡ μὴ.

78. Συγκρητισμὸν ἔχει] Refert Proverb. Plutar. lib. πει Φιλαδελφίας.
 Simile illud Aristotelicum: σὼμάτῃ τὰς ἀνθρώπους τὸ κακά: *Aerumna ho-*
mines inter ipsos concilians. συγκρητίζου idem, teste Suida & Etymologo.

81. Σφακέλος σοι] τὴν σφακέλον vocant Medicorum filij gangrænam,
 unde inchoat sphacelus, teste Athenæo: Galeno est partis alicuius in-
 flammationem perpessæ mortificatio. Nemo, quod sciam, interpre-
 tatur irrisiōnem quæ fit per medium digitum. Nisi forte ad Romano-
 rum respexerit morem, quibus talis irrisio supremi contemptus in vsu.
 Hinc Martialis lib. II. Epigr. & *digitum porrigito medium.* Persius vo-
 cat *infamem.* Cum autem etiam ossium seu medullarum putrefactio-
 nem significet, quid si vsus Paræmiz fuerit, ut id malum alicui im-
 precarentur.

83. κυῶν Ἀἰδῶ] Vide Zenobium, ibidemque à Schotto nostro no-
 tata, & Platonem lib. x. de Rep. At quem hic Platonis laudat locum,
 is est lib. II. indeque Cicero lib. III. de offic. Nazianz. Orat. I. Steli-
 reutica in Iulianum, & Orat. in laudem Basilij Magni, & Carmine πει
 ὁρεῖς.

84. Σχήμα καὶ τεράσιον] Mirifice illustrat hoc Adagium Eusta-
 thius in Iliad. v. ἰεῖον ὅπῃ πᾶν ἀνθρώπου ὀρχήσις, &c. Latine apponam à me
 conuersam: *Sciendum saltationis in laude posita species non solum illas*
esse que in Curetum historiis tradita sunt, sed etiam Tragicam, in quam
Tragædi summo studio incumbabant, ut & Paræmia indicat: Habitus
aut signa. Fecunt Phrynichum Tragædiarum scriptorem tantæ
 curæ

tantæ coræ Tragicam hanc saltationem habuisse, vt quisquis nouam aliquam speciem inuenisset, triobulum illi daret. Ceterum scimus ex Iamblici scriptis, à Pythagoræ factò sumptam esse Parœmiam, qui discipulo, sollerti alioquin, ignauo tamen ad disciplinas addiscendas, ob quamlibet figuram Mathematicam, numerauit triobulum. hoc pacto discipulorum suorum ad litteras hauriendas diligentiam emeratus. Vide Iunij Cent. v. 11. Prou. 14. Apostolij itaque nostri explanationem nescio an probare debeam.

85. *ῥῖνον λευκῶδες*] *Lentiscum* dentibus mundandis aptum etiam Martialis ostendit in Aphoretis:

*Lentiscum melius, sed si tibi frondea cuspis
Defuerit, dentes penna leuare potest.*

Bibebant etiam lentisci oleum comptuli hi eodem fine. Porro pro *ῥινοτομικῆς*, quod noster habet, Suidas *ῥινοτομῶνας*. Verbum eius *ῥινοτομῶνας*.

86. *τὸν ἀδελφὸν*] Decet vocula *Φασι*. notat etiam hic Suidas, *Tripodem* Apollini sacrum propterea, quod nota illi sint,

Quæ sunt, qua fuerint, qua mox ventura trahuntur.

Athenæus lib. 11. *καὶ γὰρ ἐκ τριπόδος λίγην φαιδρὸν εἶναι ἀληθόντως*. Aristoph. in Pluto de Apolline: *ἐς θιασιπιδεὶς τριπόδος ἐκ χειρολατῆς*. De tripode à piscatorib. inuento scribit Laetius in Thaletu, Plut. in Solonis vita, Sueton. de claris Rhetor. *τριπόδος αὐτοβόητος* dicitur Nonno lib. xiiii. *Dionysiacῶν*.

90. *τὴν χεῖρα*] Sup. paulo, Prou. 77. *σωὶ ἂν θλωῖ καὶ χεῖρας κίπῃ*. In Suida sic: *τὴν χεῖρα προσφέρειν τὴν θὺν καλῶν*. vbi lepidam adfert fabellam, bubulco currum agente, eoq̃ue in fossam delapso, Herculem nequidquam otiose inuocantem, *τὴν χεῖρα προσφέρειν τὴν θὺν καλῶν*.

94. *λεγομένη*] Melius *λεγομένη ἵνα*. Vide supra: *κοσμίαν ματωμένην*. Suid. *τὰ πρὸς τὴν θῆν*.

97. *τὴν μὲν*] Cleomenes Anaxandridæ F. Samiorum legatis proluxa nimis oratione Polycrati bellum vt inferret, hortantibus, sic respondit: teste Plutarch.

98. *ὁ γὰρ μέγας*] Ex Æliano lib. 1. cap. 49. de Animalibus. Mox: *τὴν ἰσχυρίστη*, id est, *ἀντικρὺς τὴν γυνῆς*: Aristot. lib. ix. Hist. animal. cap. 13.

100. *κῆπιν*] *κήπας* Suidas.

CENTVRIA XVIII.

A Dag. 1. Λεγόμενον π] Legit Suidas, & interpungit. Λεγόμενον π ἢ τῆ-
λεκλείδης· ὡς τῶν διωαίων ἡ κίχλα· ἢ γὰρ ἐξ ἐκελευροισι. 1. Diuer-
bium quoddam erat Teleclides. Potentium aliquibus quid iube:
non enim similis apud Centauros.

2. Ἐν τῇ τῶν Χαῶν ἑορτῇ] Χαῶς festum ait Suidas esse quod Athenis
agebatur die x. mensis Nouemb. iuxta Gazæ calculum, hinc ortum,
quod cum Orestes matrem occidisset, ab Atheniensibus quidem sus-
ceptus fuerit, & conuiuio exceptus, sed cum eo vinum bibere nolu-
erunt, sed seorsim illi populus vini certam mensuram, χαῶς vocabant,
apposuit. vide latius apud eundem. Plutarchus lib. 2. Sympof. qu. 1.
indicat Orestem etiam muto conuiuio tum exceptum fuisse.

4. τὰ ἐν χερσὶ κεράτῳμα] Facit huc lepidus ille Apologus: Cum
accipiter cibi indigens philomelam cepisset, & illa jam vnguibus di-
scerpenda dimitti rogaret, exiguam se escam fore dicitans ad tantum
ventrem implendum: αἰὲν ἐγὼ γε ἀφρον, respondit ille, αὐ εἶπὼ ἐν χερ-
σὶν ἐπίμην τροφὴν ἀφ' οὗ πᾶσι μὴ φαινόμενόν περ δῶκεται. Simile quid Hesio-
dus initio ἔργων καὶ ἡμερῶν.

5. τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν] Idem Thalcti cum astra contemplaturus in
foeam incidere dictum: τὰ ἐν ποσὶν ἢ διωόμενον· ἰδεῖν πᾶσι δὲ τὰ ἔργα οὐκ
γινώσκουσι. Laërtius in ejus vita, & epist. Anaximenis ad Pythagoram.
Plato in Theæteto: οὗς πᾶσι μὲν ἐν ἔργῳ περὶ οὐτοῦτο εἰδέναι· πᾶσι δὲ ἔμπροσθεν
αὐτοῦ καὶ ἐξ οὗ πῶς, λαμβάνουσι αὐτόν. Lucianus in Pseudologista: καὶ πᾶσι
κοινὰ ταῦτα, καὶ πᾶσι ἐν ποσὶ ἀγνοῶν. Communia hæc & quæ ante pedes sunt igno-
rans, Hinc Terentius eleganter in Adelphis. *Ist hoc est sapere, non quod
ante pedes modo est videre, sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere.* A. d. III. Scena 3.

8. καὶ πλὴν κάρδοντι] Sumptum ex Aristophanis nubibus. Apud eun-
dem & alterum est πᾶσι οὐκα οὐκα, πλὴν σκαφῶν σκαφῶν λέγω: sicus, sicus &
tutrum tutrum voco.

9. Ἐν αἰμῇ γάρ] Sic fere & Diogenian. De his qui initio quidem
probi sunt, & compositis moribus, postea vero insolentes euadunt.

11. Ἐπειδὴ] Suidas nihil tale, sed statim explicat; Παροιμία ἐστὶ λε-
γόμενη κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν φερούμενων ὡς ἡδίκησαν.

12. τὰ Σαμίαν ἑσπομένης] Suidas ὁπομένης. Noster melius, ex quo et-
iam in reliquis Suidas corrigendus videtur. Mox, τῇ καλυμμένη. Ego
vero σαμαίνῃ ἢ ἰσιν εἰδῶ σκάφης, vel ex ipsa Suidæ dictione Σαμαίνῃ, vbi
hanc ipsam Παροιμίαν retulerat, sed quæ male suo loco excidit, forte
describentis incuria. Vbi enim dixerat Samænem præter nauigij

quoddam genus, etiam nomisma esse: *πύγμα δὲ*, ait, *ἅπλ των διδωτων ἡ-
τας ἀνέκτες συμφορας*, nempe eodem, quo hic, sensu. Notas igitur illas
ab Atheniensibus illis inflictas, & stigmata ad nauigij speciem factas
fuisse arbitror, ut quibus Athenienses à Samijs affecti fortassis ad vlu-
lae formam. Hesychius *Σάμιανα* legit, & nauigium ad suilli rostri si-
militudinem rostra habens, & *μοχ σμαίνετι, σφογίζετι, ὅθεν ἔπι-
χάρμω*.

15. *ταῖς δεσποίνας*] Simile illi: *οἶά γε δεσποῖνα πιάδι χ' αὖ κύων*. M. Tul-
lius lib. v. ad Atticum Epist. 11. Clemens Alexand. lib. 111. Pædagog.
cap. 11. Vide Prouerb. metricum in Stromateo Scaligeriano 725.
οἷα πρὶ ἀ δεσποῖνα, πιάδ' αὖ κύων. *Qualis domina, catella talis est quog.* Quod
autem Eras. adfert è Cicerone, *talis pedisequa*, id in eo non exstat.

16. *ταῦτά σοι καὶ Πύθια*] Vide supra: *Πύθια καὶ Δήλια*, & corrigo in
Suida, ut & in Diogeniano *πιέντων* in *πιέντων*.

17. *ταῖς ἐν ἄδυ τριακάδας*] Explicat Suidas de hominibus qui nimis
curiose res abditas nosse student. Corrige porro & hic Diogenia-
num mutilum *ἡμᾶται*.] *Ἡ τριακάς ἐν ἄδυ διὰ τὴν ἑκάτην*. Copiosius
Vaticana Appendix exponit Cent. 111. Prou. 16. Quod autem Mi-
neruam idem, eandem cum Diana & Hecate putari aiunt equidem
dubito, & auctoritatem quæro. In Hesychio quidem est *ταυροπόλας*
Dianam & Mineruam dici, sed id non satis probat, pro vna vtram-
que sumi. De Diana & Hecate non item dubito. Virgilius

Tergeminamq; Hecatē, tria virginis ora Diana.

Tricesimum porro cuiusque mensis diem, vita functis dicatum esse,
idem alibi refert.

18. *τὰ γὰρ Γαδείρων*] Lego *τὰ πέρα Γαδείρων*: pro quo excusus sen-
su eodem *τὰ ἐπέκρη Γαδείρων*. Facit ad explicationem Paræmiæ Pin-
dari in Nemeonicis locus:

Γαδείρων τὸ πρὸς ζῶφον ἔπειραν.

Non est accessus ad Occidentem ultra Gades.

Et alibi

--- *ὅκ' ἐν πύρρω*

ὑπὲρ Ἑρκλείας πύρρην Ὀμαρῆς

Ναυπλίας ἱερᾶτας. --- *non ulterius*

Supra Herculis extremas columnas penetrare

Nauigando facile est. ---

Rursum in Olympionicis Hymno 111. --- *τὸ πύρρω δ' ἐπὶ σφοῖς ἀβανὸν κ' α-
σφοῖς*. Hinc, *ἱερᾶτων τὰ γὰρ ποῖς* poetis dicta.

19. *μετὰ δὲ τὴν ἀνάξια*] Suidas *τὴν δὲ τὴν ἀνάξια*. Tollo itaque *τὴν μετὰ* ut
τὴν δὲ τὴν ἀνάξια referatur.

20. *τὰ τρία εἰς τὴν θύλακιν*] Suidas duplici modo habet Prouer-
bium: *τὰ τρία τῶν εἰς θύλακιν*, utque noster excusus *τὰ τρία τὰ εἰς τὴν θύ-
λακιν*.

γαπρ. Zenobius vero, vt noster. Mox ἐν δάλοις rectum, cū vitiose
 scriptum ἐλφάλοις, vocis monstrum. Et εἰλύσι idem Suid. & scri-
 ptus noster cod. Editus enim mendose, εἰλήσι. Quid si ἀνεῖλῃσι, sen-
 su eodem, quo noster codex? Subiungit huic Parœmiæ Suidas alte-
 ram: τὰ τρία τὰ πρὸς τῇ αὐλῇ. *Tria quæ apud Prætorium*: quam etiam ha-
 bes in Appendice Prouerbiorum ad Zenobium à doctissimo, & in
 bonum rei litterariæ, vt Lipsius noster identidem prædicare solet,
 uato, And. Schotto, primum edita. Qui copiose ibidem de more ob-
 struendi os eorum qui ad mortem condemnati, raperentur ad suppli-
 cium, postquam cibo potuque repleti tria, quæ libitum fuisset, li-
 berius prolata essent, præbita occasione sigilli cuiusdam antiqui,
 quod apud V. C. & omnibus doctrinæ humanitatisque dotibus or-
 natum, Marcum Vellserum, patricium Augustanum visebatur: videt-
 que ibidem à Schotto additum. De quo, vt quod sentiam ipse quo-
 que aperiam, putarem ad Midam Phrygum Regem non incommo-
 de posse referri: qui, quod inter Apollinem & Pana, cantu decer-
 tantes, ad Tmolum iudex electus, pro Pane contra Apollinem sen-
 tentiam tulisset, asininx illi aures ab Apolline sint additæ. Fascia
 autem seu vinculum ori obiectum fortassis significet, oris seu linguæ
 intemperantiam omnino cauendam. Fertur idem etiam, cum Bac-
 chum hospitio excepisset, iussusque ab eo esset, petere quod libitum
 cumque animo esset, stulte optauit, vt, quidquid attingeret, in aurum
 verteretur. Vnde factum vt mox miser inedia esset periturus, nisi
 Bacchus hominis misertus illum à voto male concepto obtentoque
 in integrum restituisset, ad quam hominis soliditatem linguæque in-
 temperantiam significandam, fortè illi camus in os additus, vt aures
 asininx adiunctæ. Tertia denique de hoc fabula, quod cum Bacchi
 asinos forte prætereuntes iniuria affecisset, ab illo hoc infortunium
 nactus sit. Nam de Marfya, quod amicus quidam ait, cum fabula
 pugnat. Venio ad alteram coniecturam. Quid si caput istud tali sche-
 mate efformatum ludæum aliquem significet ad mortem damnatum?
 (vt tempore Claudij & Neronis multa millia fuerunt:) cui præter
 camum ori obditum etiam aures asininx additæ in ludibrium gen-
 tis, irrisæque religionis, quod asinum vulgo adorare existimaretur.
 Cui etiam simulacro Christianos initiari creditos, vt eidem religio-
 ni propinquos, Tertullianus tradit, Apologetic. aduersus Gentes.
 Vide & Tacitum lib. v. Histor. & Octauium Minucij Felicis: qui ait
 mentitos esse Possidonium & Apollonium Molonem, qui caput asi-
 ni à ludæis in sacrario collocatum fuisse confinxissent. Legendus &
 Iosephus lib. II. contra Apionem. Tertia ad hæc coniectura aridet
 magis, quo existimem Romani hominis esse effigiem, quæ patricidum

commissum iam capitis dānati, cui folliculus lupinus more maiorum esset inditus mox perituro. Elegans ea de re locus lib. i. Rhetoricorum ad Herennium. *Malleolus, inquit, indieatus est matrem necasse. Ei damnato statim folliculo lupino os obuolutum est, & solea lignea pedibus sunt induc̃ta, & in carcerem ductus est.* Et lib. ii. de Inuentione: *Quidam iudicatus est parentem occidisse.* Et statim: *Quod effugiendi potestas non fuit, lignea solea in pedes induc̃ta sunt. Os autem obuolutum est folliculo & praeligatum.* Deinde est in carcerem deductus, ut ibi esset tantisper, dum culeus, in quem coniectus in profluentem deferretur, appareretur: Videlicet ad significandam parricidij immanitatem lupinus ille folliculus: quod lupi scruentes nec a mutua laniena abstineant, teste Æliano præter cæteros lib. vii. de Animalib. cap. xx. Fortean vtrique rei exactius exprimendæ auriculæ lupinæ illi folliculo additæ.

21. τὰ χεῖματα] Sic Prouerb. 14. cap. Salomon: πλεσίων πολλοί. Et cap. 19. πλεῖστον περιστήσιν φίλος πολλός.

22. βέλιον ἢ τὸ ἐν ἰστίῳ πρὸς ἡμοῦς νοεῖν] Ex Suida hoc noster est mutuatus, sed corruptè vterque; reponendum enim vel ἐν ἰστίῳ vel ἐν ἰστίῳ, ut ex Hesychio clarum, & ex ijs quæ consequuntur.

23. ταυροπίλιν] Scriptus cod. ταυροπίλας. Suidas etiam Doricè τινυροπίλιν τινυ ἄρπιν dicit.

24. ὅθεν καὶ τὸ κενώσας] Corrige hic Hesychium hac ipsa dictione, auferendo particulam μὴ. Statim: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν. Ab eadem translatione Persius Satyra V. v. 25.

Quid solidum crepet ---

Et forte Euripides:

Σὺ δὲ εὐτροπὴν μὲν γλῶσσαν ὡς Φρονῶν ἔχης,

Εἴ πῃσι λόγῳ δὲ σὺ ἐνός σοι φρένες.

Volubilem linguam quidem ut prudens habes,

Mentis sed omnis sermo inanis est tuus.

Hinc Zenon recte discipulos quosdam suos φιλολόγους, alios λογοφίλους esse aiebat.

25. Τελμίσσης οἰκίστην ἐν Καρίᾳ] Suidas explicationem non adhibet: tempus forte abstulerit, aut describentis oscitantia. C. Plinio lib. v. cap. 27. *Telmessus Lyciam finire dicitur.* Telmessum Caria ab Alexandro M. tributum idem auctor est, & Steph. πρὸς πῖλιν. Τελμίσσης πῖλιν Καρίας ὡς ἢ φίλων, καὶ Στρατῶν, Λυκίας. Vide & Etymologicum Magnum. Ibidem: ἀπίχοντες στάδιον, leg. ἐ Suida, ἀπίχοντες ἑξ. στάδια, hoc est, stadia ix. Et mox in scripto cod. εἰς κύλικα erat, idem Suidas rectius, εἰς σκύλακα.

26. Τενίδης πλεχὺς] Hic pro τέστιον, melius Suid. rursus τὸν τέστιον, Strabo legendus lib. xiii. Geogr. ubi & fabulæ huius mentio. Vide Hesy-

Hefychium Τενέδιον βέλϑ: qui hanc parœmiam vsurpari ait in eos qui rigide, seu præcise, aliquid agunt, adfertque nescio cuius auctoritatem: ἴτι ἀρα τὸ πρᾶγμα Τενέδιον πλέκῃ συνίσταται: rem *Tenedia amparunt bipenni*. Vide & Diogenianum Cent. viii. Ada. 58, & Zenobium Cent. vi. Ad. 9.

28. εἰδὶ ὅτι ἡμῶν] Suidas nullo pœne sensu: εἰδὶ ὅτι ἡμῶν ἔπαθεν. Puto rescribendum. εἰδὶ ὅτι μὲν τὸ ἡμῶν ἔπαθεν. Lege Steph. de Urbibus.

29. Τερέϊνθος] Φυτὸν ἐστὶν ἐν ξηροῖς τόποις φυόμενον, κλάδους ἔχων κατισκληρώτης. Scholion Esaiæ cap. i. Τερέϊνθος ἄπλωτος Diod. Siculus lib. ii. Biblioth.

30. τὰ μεγάλα] Plutar. in Thesæi vita ex communi opinione deducit à Termero, qui quod obuios capite feriens necaret, ipse quoque ab Hercule talium monstrorum domitore de medio sublatus fuit. Suid. à castello quodam inter Melum & Halicarnassum sito, quo tyranni pro carcere vsi sunt. Ex quo cum etiam latrones loca circum circa depopulantes non facile capi possent. Hinc etiam ducit parœmiam ait. Malè autem in Suida editum *τερμέλα οὐδ' ἔτι κακά*, Statim pro *eis ἧς μέλλῃ τῇ*, lege *ἐφ' ἧς μέλλῃ τις π.* quæ omnia tamen ad parœmiam nihil pertinent.

31. Τέρθρον] Τέρθρον Suidas: vbi eadem leguntur. Hefychius artemonem interpretatur, vel vt alij extrema cornua antennarum: τετῶν πῶν, vel, vt nonnulli, summum rei cuiusque culmen. Addit: *πεθροὶ οἱ εἰς τὸ κίρας τῷ ἰστίῳ ἐκατέρωθεν διδεδρότοι* (fortè excidit vox *χοῖνοι*, *κάλω*, siue *πίδες*) *ἐν οἷς ἀρμυρὸν ἔλκασι*: *funes virimque religati ex cornibus antennarum, quibus vela trahunt.* Τέρθρεα porro interpretatur *λογμαχίαι*, ἀπάτω, φλυαρίαι, φληναφίαι, verborum contentionem, improbitatem, loquacitatem, pugas.

32. Τήπια τῷ πτερῷ] Archilochi poëtæ dictum, quo respondet cuiusdam à quo conuitio fuerat lacessitus. Nota animalis illius natura, cuius quo magis alas presseris, eo magis est streperum. Infra: *πυλῶντων*, puto rectum *πλῶντων*, *obturantium*, *coarctantium*, & *comprimantium*.

33. Τίπιν ἀκάνθιν] Tradit Ælianus lib. v. cap. 9. Hist. animal. cicadas Rheginenses in Locrensi agro mutas esse, & Locrenses in Rheginensi. Plinius lib. x i. cap. 27. Vide & Strab. lib. v i. Geogr. In Suida & Hefychio est *ἀκάνθιας*. Hic speciem certam cicadæ esse ait: iste negat, sed epitheton duntaxat. Steph. *πῆλιν* vtroque habet modo, & à loco deducit, non à spinis, vt Suidas: in quo cum legitur *ὅτι τῷ ἡχῶν ἐν ἀκάνθιας*: puto particulam *ἐ* negatiuam addendam.

34. Τερεάδι γίγονας] Eadem ferme Eustathius in Odyss. i. Pro ἄλλως vero ἄλλοις malim, vt & in Hefychio. Corrigendus & Suidas in

Τετραδισαί. Vbi enim legitur: οἱ Πιπύονες ἑόν Διόνους, legendum omnino, οἱ Πιπύονες ἑόν Διόνους: vel Πιπύωνες, vt Schottus noster in Suidæ Adag. Cent. xiii. Prou. 45. idque Hesychij auctoritate.

36. ἐγὼ ἢ εἶδον] Ex Æliano lib. xii. Animal. cap. 6. apud quem ἑόνους pro εἶροντες legas. Testatur idem Plinius lib. xi. cap. 26. Quod ait: τῆς μεσῆς; Plutarch. quoque lib. viii. Quæst. Conuiuialium, cicadas Musis sacras ait.

38. Τετρίγοφόρος εἶ] Puto in hominem sibi ob familiæ antiquitatem nobilitatemque, aut etiam Musicam artem nimium placentem posse torqueri. Illarum enim rerum indicium cicadas aureas comarum cincinnis illigatas Athenienses gestasse auctor est Thucydides initio libri i. cuius apponam verba: χιτῶνας πλινῆς ἐπέπασστο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν πετρίγων ἐν ἐρσὶ κρωβύλον ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Scholiastes ibi legendus, & locus asterisco notatus sic è membranæ Augustanæ bibliothecæ, quod Hæschelius suggessit, est restituendus. ὑπάρβαν, Διὸς τὸ ἀεροδίαπν χιτῶνας πλινῆς φοροῦντες, Testantur & Suidas atque Hesychius, & Eustathius in Iliad. γ'. Adde & Clem. Alexandr. lib. ii. Stromat. cap. 10. & de πετρίγοφοις Aristoph. in Equitibus. Sequitur ἢ μεσικῆς. Τέτριξ enim Aristophani ἀχίς in Auibus, id est, vt Scholiastes in Nubibus exponit, μεσικῆς: ideoque ἀνακείμενος τῷ Ἀπίλλωνι, idem Schol. ibidem.

39. Τετρίγων ἀνάμεσαι] Sumpta & hæc ex Aristophane parœmia est. Sic enim in Nubibus: Ἀρχαῖά γε, & διπολιώδη, καὶ πετρίγων ἀνάμεσαι. Prisca hæc, cana, & cicadis repleta. Suidam denuo corrige, qui nullo alioqui sensu mutilus est, addita ex nostro, voce μερῆς. Mox: ὡς οἱ τέτριγες ψυχροί τινες τῷ φύσιν. Vide Aristotel. lib. iv. de partib. animalium cap. 5. & lib. de animal. incessu cap. 9. & lib. iv. Historiæ animal. cap. 7. Plinium lib. xi. cap. xxvi. & Ælianum lib. i. cap. 10. & iii. de Animalib. cap. 38. vbi etiam de silentio feminæ. Quod in meridie potissimum canant cicadæ refert & Basilii M. Homilia viii. in Hæxæmeron.

40. αὐτὴ τῷ σκώρῳ εἶδαι] Vide Suidam, vnde hæc in partem desumpta legendum. ἢ in eo πετρίτῳ. (Legunt alij hic σκουφορεῖα) Capi autem aliquando pro re militari satis indicat vox τερασμός apud Hesychium pro στρατήια. Quin & eadem sæpius verba iterans, πετρίτην dicitur. Vide Etymologum, & Eustathium Iliad. ξ'. Quam vocem πετρίτην eo significatu usurpauit Origenes lib. v. contra Celsum: ὡς τῶν πετρίτην ἐπὶ τὰ ἀγάλματα. Et Eusebius proœmio libri iv. Euangel. Præparationis: περὶ τῶν κατ' ἐχθρὸν Διόνους τῶν πετρίτων. Ἀτ τῶν πετρίτων Luciano in Lexiphane, ὑπάρβαν: quod recte Hæschelius obseruauit. Platonis autem in Timæo locum qui aduocatur, reperias.

42. Τελμησίαις αλώπηκιⓈ] Legendum hic & apud Suidam, vt est recte in edito Apostolio Τελμησία, pro Τελμισία. & Πρόκεαν in Græco, pro Πρόκινω & Τελμησὶν pro Τελμισοῶν, cum Etymologo, (qui & Τελμησίαις αλώπηκιⓈ, θελέω meminit) vel Τελμησοῶν cum Pausania, Strabone lib. ix. Geogr. Stephano de Urbib. qui huius vulpis ipse quoque mentionem facit. Quod ait in extremo λίθους ἡνέσθαι, eadem Pollux lib. v. Onomastici cap. 5. & in Bæoticis Pausanias pag. 296. Canis iste Procridi Erechthei filix à Diana legitur dono darus, & fera vulpes Teumesia, in Thebanorum perniciem ἐκ μηνίματιⓈ Διονύσου, enutrita esse. Cæterum Prouerbij vsum non indicat Apostolius, Ex Palæphati autem narratione capi posse videatur de homine astuto, aliorum res deprædante, mox tamen sceleris sui pœnas luente.

44. Τείχη ΣεμιράμιδιⓈ] Iustinus ex Trogo Pompeio lib. i. & Suid. in *Semiramis*. Er Herodotus lib. i. qui oppidum situm in planicie ingenti forma quadrata describit, magnitudine quoquouersum centenûm vicienûm stadiorum: in summa quadringentorum & octoginta in circuitu quatuor laterum vrbis. Deinde murum fuisse quinquaginta cubitorum regionum crassitudine, ducentorum celsitudine. De eadem Babylone Assyriæ vrbe ad Euphratem à Semiramide condita, & muro latericio circumdata, longitudinis stadiorum trecentorum, sexaginta; latitudinis tantæ, vt sex currus iunctim per eam agi possent: altitudinis denique incredibilis refert Diodorus Sicul. initio lib. ii. Synesius Epist. ad fratrem de suo naufragio. ait inter viros & mulieres, quæ in eadem erant naui, laceri veli partem interiectam fuisse, addit σφραγίσαν αἰθρώπις τὴν τέχην τὴν ΣεμιράμιδιⓈ. Cæterum de muris Hierecunrinis nihil singulare legere memini, præter ea quæ in sacris sunt libris, sed è quibus nihil de altitudine, latitudine, aut longitudine elicitur.

50. τὴν ἐξέλις] Suidas dict. ἐξέλις tribus locis copiosè, Hesychius ac Iulius Pollux lib. viii. Onomast. cap. i. Etymologus & G. Budæus Comment. ling. Græcæ accuratè, & Iureconfulti recentiores, De interdito *Vnde vi*: & in Orat. Ciceronis xli. pro A. Licinio Cæcina Ibidem ἐξίλειν melius forte ἐξέλειν, ἐξίλειν, aut ἐξέλειν.

51. τὴν ὅραν ἔχον περὶ μύδιον] Ironice pronunciandum, quod oniliū fores minime attritæ sint aduentium frequentia. In Suida est περὶ μύδιον, quod idem est. Fortassis non male legeretur περὶ σπημύδιον, *foraminatum*: Quòd pastores, hominum genus agreste, & infociabile ferme, non temere ostium aperire aduenientibus soleant, sed per foramen loqui: forte etiam ob insidias luporum id frequentius clausum habentes, vel ne oues foras proruant. Suidas autem ἔχον habet.

52. Ἐφύγον κακὸν, ὅσον ἄμεινον] Hoc ἀπερὶ σολόνου exemplum, nisi addatur

datur particula negans ὅχ: aut loco ἄμυνον legatur κακίον, seu κακίον: vel denique χείρην, quomodo in excuso Apostolio deprehendi. Quæ autem hic de Scylla, ea ad verbum ex Palæphato sunt. De Charybdi quoque nota res, ut exponere necesse non sit. Mox pro λαύρην malim equidem λάβρην. Σæpe enim inter se confunduntur à Græcis librarijs υ & β: & in membranis β ita scriptum obseruo υ. Verbi gratia in Xiphilini Seuero, ὑπὲρ λαύρην, & λάβρην habent editiones variz. Sic Iliad. ψ. v. 479. λαβρογόρης, qui Psalmo cxxxix. ver. 25. Apollinarij λαυρογόρης, in edit. Paris. & Commelini, sed per β codex M. SC. Boicus, quem David Hæsch. inspexit.

55. τοῦτ' ὅ γάρ Ἀνάχαρις] Ex eodem etiam fonte Laertius Diogenes in Anacharidis vita Paræmiam deriuat. Alij à responso quo Scythæ Dario οἰμῶζεν iusserunt. Denique sunt qui τὴν ῥῆσιν iussione seu *prescriptionem* interpretentur: quod Scythæ quos subegerant, crudeliter immaniterque tractarent.

56. τὴν ἀρχὴν] Affertur ab Aristotele Problem. 111. Sect. 17. Non abludit illud poetæ veteris:

Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.

57. τὴν ἡμέραν πῶσαι σῆθι] id est κατανύξῃ. Dictum Prouerbum de ignauis, & ne serium quidpiam & ad rem faciens aggrediantur, in friuolis sese occupantibus.

61. τὴν καθ' ἑαυτὴν ἔλαιν] Suid. τὴν κατ' ἑαυτὴν ἔλα, eodem sensu, & ab oraculo deductum: interpretaturque, Qualis est talis appare, ex Epigrammate Callimachi apud Laërt. in vita Pittaci. Mox, πὺς βέμβηκας Callimachus in eadem re βέμβηκας per ι. appellat: & fortasse pro πύλλοντας rectius substituat *πύλλοντας*. Statim: τὴν καθ' ἑαυτὴν ἔλα Plutar. lib. περὶ πύδων ἀγωγῆς sic extulit: τὸ γὰρ τὴν κατ' ἑαυτὴν ἔλα, σφέν: ὡς εἰς μακρῶ κρείττους ἑαυτῶν λαμβάνοντες, ἢ τῶν γυναικῶν ἄνδρες, τῶν δὲ περικῶν δούλοι λαοφάνεσι γινόμενοι.

62. τῇ αὐτῇ αὐτῇ] id est, τῇ ἑνὶ αὐτῇ λόγων ἢ ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ἑαυτῇ βίῃ κατ' ἑαυτῇ. Eam enim vim tribuit Eloquentiæ Cicero lib. 1. de Inuentione, & lib. 1. de Oratore: hancque esse intelligendam per Orphei citharam docet Nazianzenus quoque Carmine Nicobuli ad filium v. 193. & Carmine filiorum ad Vitalianum v. 213. Mox: καὶ μὴ οὐ, de eo Clemens Alexand. initio Protreptici, ubi Orpheum *οὐρανίου* σφινδ appellat. Quod ait τῷ Διονύσῳ ὄργισα, habet Lucianus de Astrologia. Supra verò Δοκεῖ δέ μοι ex Palæphato ad verbum descriptum. Mox: περιμύσαι π malim ἐρεφόμηναι π in Palæphato rescribi vel περιμύσαι.

63. εἰς τίτινα μετίθαλε] Eustath. in Iliad. γ' hinc fictam fabulam opinatur, quod Tithonus quo magis senex, eo loquacior reddebatur.

Ad eam

Ad eam fabulam Horatius alluisse videri possit, Oda xvi. lib. ii. Carm. *Longa Tithonum minuit senectus*. Est enim senectus naturâ loquacior, ut ait M. Tull. in Catone maiore: & sola fere vox in senibus, debilitatis organis cæteris, remanet, ut Servius notat ad illum Virgilij versum *Æneid.* iv. *Tithoni croceum linquens aurora cubile*. Eustathius quoque ad primum versum Hom. *Iliad.* λ'. Tithoni nomen vsurpari solitum ait de senibus infelicibus & laboriosis.

64. *Τιτάνας καλῶν*] Suidas legend. Tractum fortè à fabula qua Saturnus dicitur Titanum opera vsus in filijs suis perdendis, ne patris imperium, ut fato constitutum erat, ipso expulso inuaderent. Assidentes enim illi Rheæ parturienti, simul ac prolem masculam enixa erat, illam discerpebant. Suid. idem alibi indicat hinc profluxisse, quod Titanes hominibus sese inuocantibus opem ferrent.

65. *τί μ' ὠφελήσεται*] Hinc illud Nasonis de se dictum:

Sæpe pater dixit: Studium quid inutile tractas:

Mæonides nullas ipse reliquit opes.

66. *τίς ἐν Κύδων*] Melius Suid. *ἀεί τις ἐν Κύδων*: *Semper aliquis in Cydonis adibus.*

69. *τίς γάρ κατόπιρ*] Epicharmi est apud Stobæum λόγος πῆ.

70. *Ἐκλιπώντος πῆ*] Ex Æliano per cōpendium lib. xv. & xvi. cap. 29. de Animal. in quo præ his in extremo τῇ πείρᾳ ἡμῶς legitur non male τῇ πείρᾳ πμῆ. Ibid. εἰδ' ἡμῶς ἔλεγε βάλλιν, Platonis id Prouerb. est in Cratylo.

71. *τίς τείχεος*] Ex Theocriti Hodæporis Adagium, Eidyll. v. ver. 26. Sic Latine redditum:

Quis vice lanarum feras desondeas? aut quis

Primipera præsentē capra vilem velis amens Emulgere canem.

72. *Τιτανῶδες βλέπῃ*] *βλέπῃς*, alias. Lucianus Timone vsurpat, quod in Icaromenippo, *Τιτανῶδες ὡς ἡνα ἀπιδῶν*. Et *δριμύ τις Τιτανῶδες ἐνιδῶν*, in eiusdem Philopatri. Similes aliorum locutiones & hic obserua, & notauit ad librum i. Hieroglyph. Horapollinis cap. 27. doctiss. Hæschelius.

73. *τίκτει κόρ*] Theognidis est, sed versus integer est:

τίκτει ποὶ κόρ ὅταν κακῶ ὄλβῳ ἔπηται

Ἀνθρώπων, καὶ ὅταν μὴ νοῦς ἄρπῳ ᾖ.

Nascitur à luxu princeps iniuria, quando est

Mentis inops magnus vir malus inter opes.

Malè ergo ac mutilè in Diogeniano editum, explicatumque ab Eras. ut ab alijs notatum. *τίκτει κόρη, ὅταν κακῶς αὐδρὶ περὶ ἡ*: quod vel explicatio statim indicat, & versiculi defectus: ut & Notis eruditis ad Basilij M. Homilias docuit P. Fronto Ducæus, Soc. Iesu, pag. 30. & 31. Pindarus Oda xii. Olympionicῶν ὅταν κόρην ματρία dicit, quem

secuti legemus τίς τε πρὸν ὕδρας sed prior lectio vetustior. Solon apud Laërtium: τὸν μὲν χρόνον ὑπὸ τῷ πλάτῃ ἡμεῖς ἀποκαταστήσαμεν, τὴν δὲ ὕδραν ὑπὸ τῷ χρόνῳ. Et Philo lib. de Agricultura, χρόνος γὰρ ὕδρας ἐγγιγνόντων γήσιν: & lib. de Abraam, ac lib. 11. de Mose, χρόνος ὕδρας ἐγγιγνόντων. Idem alibi: οἱ δὲ τὸν χρόνον ἀδυναμιῶντες φέρειν, ἐξυβρίζουσιν. Plutar. qu. 71. Roman. διὰ χρόνον καὶ πλεονασμὸν ἐξυβρίζουσιν καὶ βόες, καὶ ἵπποι, καὶ οἶνοι καὶ ἄνθρωποι. Homerus quoque Prouerbiali specie omnium esse sati-
tatem ait, Iliad. v. vers. 636.

Παύται μὲν χρόνος ἐστὶν, καὶ ὕπνος καὶ φιλοτιμία.

Μολπῆς πὶ γλυκερίας, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμῖο.

Huc pertinet Sallustianum illud: *Res secunda mire sunt vitijs obtentis*, ut alibi expositum: & poetæ nescio cuius illud: *Luxuriant animi reb. plerumque secundis*. Chariclex quoque illud inf. ab Apostolio allatum: φιλοὶ γὰρ Ὀμηρεῖα ὀφθαλμοῖς ὕδρας ἔργα προκαταστάται.

77. τίς τινίς παροικεῖς] Eadem Suidas habet.

78. Ἀγαθοκλῆς υἱὸς κεραιῶν] Plutarch. in Apophthegmatis Regum & Impp. qui lib. de Sui laude citra inuidiam in hunc recitat modum: Ἀγαθοκλῆς χρυσῇ πτήρῃ καὶ περὶ τοὺς νέους περιπνέων, ἐκάλει καὶ κεραιῶν κομισθῆναι. καὶ τοὺς τὴν ἐστὶν ἔφη, τὸ ἐνδελεχὲς καὶ φιλόπονον καὶ αὐδρεῖον ἡμεῖς πάλαι ταῦτα, νῦν δὲ ἐκείνα πιαῖμεν. Ἐδόκει γὰρ ἐν κεραιῶν πτεράφῃσι διὰ δυστήναιαν καὶ πνίαν ὁ Ἀγαθοκλῆς: ὥστε συμπαύσης, ὀλίγον δύναιτο, ἐκαστοὺς Σικελίας. Aufonius Epigram. viii.

Fama est seditilibus cenasse Agathoclea regem, &c.

Recte itaque hic διὰ τὴν Πηνελόπειαν emendauimus, etiam ἀμύμονος scriptum esset.

79. τί τὸς Ἀχαιοὺς] Apparet versum ex antiquo Tragico esse. Tangitur autem furtum Priami, Iliad. γ. qui Helenam in mœnib. intetrogat, quinam præcipui sint in Græcorum exercitu.

80. πολλῆς ἡμῶν ἡξίετον] Negat hoc Suid. & πρὸ ἱστορίας esse affirmat: negat & Zenodotus, qui κατ' Ὀφημισμὸν dictum putat. Ironice itaque efferendum.

81. τίς κρινὸν κρινὸν] Luciani est libro Aduersus indoctum libris tu-
mentem: Idem in Parasito: καὶ ἔμοι γὰρ δοκεῖ (inquit) ἐν συμποσίῃ φιλο-
σοφῇ πιαῖσθαι, ὅσον ἐν βαλανείῳ κύν. Paræmiz autem ratio ex arte medica forte deducenda. Solebat à cane rabioso mortis, ex eo vulnere, vbi parum occursum est, aquæ timor innasci, ὀφροφθίαις Græci appellant, miserrimum morbi genus: in quo simul æger & siti & aquæ metu cruciatur. Quo oppressis in angusto spes est: sed vnicum tamen remedium est, nec opinantem in piscinam non antea prouisam propicere: & si natandi peritiam non habet, modo mer-
sum bibere pati, modo attollere. Si natare norit, interdum depri-
mere,

merc, vt vel inuitus aqua fatietur. Sic enim simul & sitis, & aquæ metus tolluntur. Hactenus Corn. Celsus, auctor elegans, lib. v. rei medicæ cap. 27. quem gentilis meus ac ciuis Gulielmus Panticus, Medicus præstantissimus, luculentis Commentarijs illustrauit. Cum ergo quidam hoc morbo laborans, in balneo, quo morbi leuandi causa deductus erat, canem vidisset, aut videre se putasset (imaginofus enim ille morbus) eius simul & aquæ aspectu territus, Paræmiam vsurpauit.

85. τίς ἄλλο] Deesse videtur aut addendum ἡ *quæ*: sed tum Senarius claudicabit. Vide inf. Cent. xix Adag. 19. Philemonis versus. Senes decrepitos præter vocem nihil retinere Sup. Adag. 63. exposui. Et de omni hominum genere Flaccus: *Puluis & umbra sumus*. Quodque nostra memoria sæculi ac Belgij decus, Iustus Lipsius nostro tumulo viuus inscribi voluit:

HVMANA cuncta sumus, umbra, vanitas:

Et scena imago, & verbo vt absoluiam, NIHIL.

Et nihil hic Orbis, quod perennes possidet.

89. ἰσθρεϊτῶν] ῥεόντων Suidas, additque εἰρηται τῶν ποτῶν ἰσθρεϊας ἕως, quæ nostro defunt. Mox pro φησὶν Ἀριστοτέλης ἰππότητων, idem habet φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἰππότητων quæ lege in Μηλιακὸν, & in Paræmia τὸ Μηλιακὸν παλαιοῖν.

93. βαβυλωνίῳ βασιλεύοντι] Εὐνηχόρι] Ex Æliano lib. xii. de animal. cap. 21. in quo Σακχόρι legitur: & pro ὁ πῖξας male ibi ἐπιπλάσας & rursum ἐπὶ λῆν αὐτὴ καὶ πὲρ ὧν ἐπέβαλεν: rectius hic: ἐπιπλάσας αὐτὴ καὶ πὲρ ὧν ἐπέβαλε. Qui in extremo γίγλαμι, alibi γίγλαμι, Æliano est Τιγλάμι, affinitate literarum r & t.

95. ἱσταί] Σάμι] ῥιρ] Historia est apud Herodotum, lib. v.

96. τοῖς ἐντοχοῖς] Paræmia hinc nata, quod cum Augustus Cæsar Liuiam Drusillam matrimonio Tiberij Neronis abduxisset, intra mensem tertium, Drusum peperit, fuisseque suspicio ex vitrico per adulterij consuetudinem procreatum, statim certe vulgatus est versus. Sueton. initio vitæ Claudij & sub finem Augusti: in quo legitur, καὶ τριμύλια παῖδια: & ita Xiphilinus: proinde Apostolij non satis sunt apta, vt à Græco rerum Romanarum non satis gnaro, allata. Videtur enim vitiosam secutus scripturam, quam & membranæ hic præferebant: τριμύλιος παῖδια.

99. τὸ πέρδικον σέλιον] Citat Suidas περδίκαι καὶ καὶ περδίκαι πύς: vbi nescio an pro καὶ sit leg. καπηλῖον. vt est in Appendice Zenobiana. Vide Aristophanis interpretem in Auib. qui Perdicam cauponem claudum fuisse ait miræ astutiz. Quid si porro Paræmiam à Perdice aue astutissima deducamus: qua de Plinius lib. x. cap. 33: Si ad nidum is (auceps) cæperit accedere, procurrit, ad pedes facta, prægrat-

uēt aut elumbem se simulans: subitoq; in procursu, aut breui aliquo volatu cadit, ut fracta aut ala aut pedibus: ne procurrit iterum iam iam prehensurum effugiens, spemq; frustrans, donec in diuersum abducatur à niais. Quæ Plinius ex Aristot. ferme desumpsit lib. 9. Hist. animal. cap. 8. vt & Ælianus lib. 111. cap. 16. de Animal. Sed Apostolij expositio huic rei non perinde est apta.

100. Τότ' ἄσσημι] Paræmia à Greg. Nazianzeno vsitata, Epist. ad Celestium Præsidem, cuius principio leg. ὦ λάλε, cum M. Sc. Augustano, pro καλέ, vt monuit Hœschelius.

CENTVRIA XIX.

A Dag. 1. τὸ σκαμῶν ξύλον] Plutar. lib. de Institut. liberor. οἱ ἀρμάττειοι τροχοὶ πινυ καμψέντες, ἢ δὲ αὖ, εἰ τι γένοιτο, πῶς ἐξ ἀρχῆς διώκοντο αὐτοὶ λαθεῖν ἐν θυρωρίαις. ἵς γὰρ καμψύλας τῶν ὑποκρετῶν βακτηρίας ἀπειθύνειν, ἀμύχανον.

2. τοῖσδε θεμιστοκλῆς] Themistoclea vaftricies etiam Prouerbio celebrata. Sic Eunapius Sardianus: οὐδ' οὐσίον ἵνα καὶ θεμιστοκλῆς παρεληλυθὼς πινυρίαις. Eluxit autem potissimum, quando spuriorum & legitimorum discrimen sustulit: de quo Plutar. & paræmia sup. εἰς κυνώσας 216. Item, quando Xerxem astutia sua in fugam conuertit. Aristoph. in Equitib. Prouerbio vsus, quod Piræcum muro circumdari voluit, Sapiens verò habitus propter interpretationem Oraculi Delphici de muro ligneo.

3. τὸ καλὸν φίλον] Verba sunt Platonis in Lyfide: καὶ κινδυνώει καὶ ἀρχαίων παροιμία, καλὸν φίλον εἶναι: Et videtur iuxta vetus verbum, quod pulcrum, idem carum esse. Theognis:

Ὅτ' ἡ καλὸν, φίλον ἐστὶ: τὸ δ' ἢ καλὸν, ἢ φίλον ἐστὶ:

Τούτ' ἐπὶ αἰθηνάτων ἦλθε διὰ σματαῶν.

Quod pulcrum, carum est: quod non pulcrum, nec amicum:

Hoc Superum aeterno venit ab ore melos.

5. μικρὰ ζητάντων] Suidas: μικρὰ πηλάκις ζητάντων. Fortè πηλάκις αἰτάντων. Mox Suidas: Πάρησθαι γὰρ γυνεῖρήτης σκάφῃ ἀπώλινε, καὶ σιωπῶς ἠνόχλει.

6. τῷ Μορύχῳ Διονύσῳ] Sic & Suid. in Μορύχῳ. Cæterum Zenobius, Cent. v. Adag. xiii. Μωρότησθαι εἰ μορύχῳ -- stultior es Μορχῳ: qui quæ intus sunt, relictis, extra domum desidet. Vide Apostolium sup. hoc ipso Prouerbio μωρότησθαι μορύχῳ, qui id ibi ad alium quam ad Bacchum refert; fortè ad Tragicam illum poetam, cuius Suidas ab Aristophane fieri mentionem putat. Zenobius autem hinc interpretationis

rationis suæ causam sumpsit, quod vindemiatores Dionysiæ statuas faciem musto & viridibus ficis inficerent.

7. τοῖς σωτῆ ἡρώϊς] Ex Aristophanis Avibus.

8. τοῖς κακῶϊς] Fortè τῶς τῶς κακῶς τῶς τὰ κακά: Athenæus lib. i. x. Δειπνοσφ. τῶς τῶς κακῶς κακά: vbi quoque leg. censcam τῶς τῶς κακῶς τῶς κακά. nam versum redolere dimetrum mihi persuadeo. Ibidem addit φασὶ πρὸς ἀπὸ ἀγῶν: id ex Æliano ad verbum, lib. xv. de animalib. cap. 27. & pro ἀπολαυσιζόντες melius ἀναλαζόντες,

9. τοσῶτον χρεδόν] Refert Suidas integrè, hoc pacto: Ἐξ αὐτῶ χρεδόν, ἔστιν ἑκ Διονυσίων: Ex ipso tantum fermè, quantum è Bacchanalibus. idemque interpretatur, quidquid contra Erasum argutetur H. Steph. ὅτι τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων, de rebus dignis quæ excipiantur: quomodo & in nostro legi malim. Quæ verba si ex H. Stephani sententia ad Paræmiam hanc non referuntur, quidnam interpretationis Suidas ad Paræmiam adfert? Nam Prouerbum esse disertim affirmat, & infra αὐτῇ τῇ ἡδέωται interpretatur τῶν Διονυσίων πανήγυριν. Ego hunc sensum esse existimo, ex ipso tantum iucunditatis fermè percepi, quantum ex Bacchanalibus. Huc enim faciunt duo auctorum loca quæ producit.

10. τόλμα πηξέει δὲ χά,] Hexameter fuisse videtur, quem sic libēs numeris restituiam: τόλμα πηξέει δὲ χά, τύχη ἢ πάλιν κυρῶν.

13. τὸν κολῳῶνα] Platonis est in Euthydemo. Infra, ὅτι τὸ δ &c. cap. i etiam pro graculo, testis Hesychius, atque pro pisce marino. Quin & pro calamitatibus: pro capite denique, sine, ac termino cuiusq; rei.

15. ὁ θεὸς δὲ δρυὸς σκότος] Longè aliam adfert Plutar. interpretationem, & originem aliam dicti ostendit, in Græcis Quæstionibus: Quod nimirum cum Samij & Prienates, alternante læpius fortuna ac victoria, inter se bello decertassent, tandem ad locum, cui *Quereus* nomen, pugna congressis optimos quosque ciues Prienensium cecidisse. Vnde & Prienates mulieres tanta calamitate percussas hoc iuramentum Per tenebras apud quercum, pro eo quod fit de rebus, deinceps vsurpasse. Desiderius de ingēti ac fatali calamitate interpretatur: quod vnde hauserit diuinare equidem non possum: certe Plutarchi locus nihil tale indicat. Fortè quod τὸ σκότ in sacris litteris accipi sciebat pro rebus aduersis, vt Suidas locum illum Psalmi xvii. vers. 29. capit. ὁ θεὸς μου φωτίζει τὸ σκότ μου. Deus meus illuminas tenebras meas. Clarior Isaias, cap. 8. extremo: καὶ ἰδὼ ἀπορία ἐν τῇ καὶ σκότ, θλίψις καὶ στενωχία, καὶ σκότ, ὥστε μὴ βλέπει καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενωχίᾳ ὡς ἔως πειρῶ. Vulgatus interpres sic: Et ecce tribulatio & tenebrae, dissolutio & angustia, & caligo persequens: & non poteris auolare de angustia sua. Eadem translatione M. Tullius Orat. post reditum: Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in Rep. respicere capissis. Et pro domo sua: Quæ tu in illis

Reip. tenebris, cacisque nubibus & procellis constituisli. Sic & ἡ ὁμίχλη pro Reip. statu perturbato, apud Aristoph. in Equitib. & ibi Scholiastes pag. 337.

16. Τὸν πόλεμον ἐξαιρήσουσι] Operæ hic turbant bellum pro bellum excudendo. Et pro αὐτὸν βίον etiam αὐτῶν legi potest, ut pro ἐπαργία, diuifum ἐν ἀργία: ut in extremo αἰαβάτας reposui, etsi scriptum esset mendose αἰαδάντας, sumptum autem ex Æliano, ἐν Ὀπισμῇ ut solet, lib. xvi. Animalium cap. 23. Habes eandem Historiam in Athenæo, lib. xii. de Sybaritis atque Cardianis ex Charone Lampfaceno, lib. ii. de Finib. ac Limitibus. Ex hac fortasse ductum & illud Adagium: Ἐξορχῇ τὸν γάμον: Nuptijs exsilijsti, cui responderit Clistheni Hippoclidēs: ἢ Φροσπὲς Ἰπποκλείδῃ: Quod & in Diogeniano iam à V. Cl. Iano Rutgersio emendatum, lib. i. Variar. Lect. cap. ix. ex Herodoto, lib. vi. Musarum, & Suidæ collectaneis.

18. Τιβέριον βασιλέως Παρσίου] Suetonius lib. iii. cap. 32. Præsidibus onerandas tributo prouincias suadentibus rescripsit: Boni pastoris esse tondere pecus, non deglubere. Et Dio, lib. lvii. κείρανται μὲν τὰ περὶ βαλῶν, ἀλλ' οὐκ ἀποξύνουσι βόσκειν: quod Suid. extulit ἢ ἐξορῶνται. Versus autem hos politicos auctor hic ex Constantino Manasse, ubi de Tiberio Imp. agit, descripsit: quem Manassem & antiquissimum penes me habeo, & elegantibus nuper characteribus Græcis euulgandum curauit Io. Meursius, homo doctiss. deque Græcis litteris tam meritis, quam qui maximè.

20. τὸ κρίσιον πυλῶδες] Historia est apud Herodotum, lib. i. & apud Agellium, lib. v. Noct. Attic. cap. 9.

22. τὸ δένιον σι λελάληκεν] ita corrigendum hic operarum vitio σφάλμα contra dictum, cum λελάληκεν excuderint. Mox pro ἐν Ἀιγίνῃ Suidas ἐν Ἀργύρῃ habet in dict. ἀργίον, & in Paræmia: τὸ δένιον σι λελάληκεν.

24. ὀρχῆς ὑπομίνας] Suidas idem ὑποφῆνας rectius.

25. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ] Huc pertinet paræmia ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: & Senarius ille ab Athenæo ex Euripide citatus:

Κατόπρον γὰρ εἶδες χαλκός ἐς' οἴῳ ᾧ νῦ.

Forma ære lucet, vina produnt pectora.

26. γράβας μικρὸν οὔ.] In Suida male in Adagio φιλοξένου γραμμάτιον, τὸ ἢ omisissum. Male quoque in Diogeniano, Cent. viii. Adag. 54. φιλόξενον γὰρ Διονύσιον καλῶν: lego, φιλόξενον γὰρ Διονυσίῳ καλουῦν, vel, ut Schottus noster emendat: φιλόξενον γὰρ Διονυσίῳ καλῶν, ex historia, & Suida, qui ait μετὰ πμπομένην ᾧ Διονυσίῳ αὐτὴν. Huius autem Philoxeni & latumiarum meminit & Ælianus lib. xii. περικλήεις ἱστορίας cap. xlii.

27. Τὸ Πάση] Suidæ in dict. Πάσης ἡμοθέλιον est: qui de hoc homine plura narrat magicis suis incantationibus effecisse, ut & con-
uiuia

uiuia splendida apud ipsum & ministrantes quidam conspicerentur. Pro *πρὸς αὐτῶν* autem lego *πρὸς αὐτῶν*.

28. τὸ πάλαι *ἑξήμιτρον*] Hexameter propemodum versus paucis demptis videatur.

29. *πρὶ τῷ Ἀκαδημία*] Male antea in nostro cod. *πρὸς τῷ παιδείᾳ αὐτῶν*.

30. τὸν Ἴλιν κραυγάζει] Miserat Hercules Hylam ad fontem aquatum, quem poëta fabulantur à Nymphis raptum. Ille diu quæsitum magnoque clamore vocatum, nec inuentum diu luxit. Apollonius Rhodius Polyphemo hanc tribuit inquisitionem lib. 1. Argonautic, extremo, & ibi Scholiastes ἀδελφῶν, & Demetrius Chalcondyles, qui penes nos est calamo exaratus καὶ αὐτὸς *ἑξήμιτρον*. Maro fabulam tangit Ecloga vi. post Theocritum, Eidyll. xiii.

Hic adiungit Hylam nauta quo fonte relictum

Clamassent: ut lissus Hyla Hyla omne sonaret.

31. τὸ μὲν νόημα τῷ θεῷ] *τῆς θεῆς* Suidas. Mox pro ἔλεγον, ὁ μὲν idem legit: ἔλεγον τὴς αὐτῶν Ὀπινίας *τῆς θεῆς*. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαινεν, recta sententia sermone sollertiam suam Deæ adscribentes, quod illa quidem tale consilium suggessisset: ipsi vero rem assecuti fuissent. Hæschelio videbatur, si ὁ μὲν θεὸς legas, ut editum, Ἑρμῆς ὁ λόγιος καὶ διακτὼρ intelligendus: sin ἡ μὲν θεὸς cum Suida legas ἡ Πειθῶ possit intelligi.

33. τὸ καὶ ἐν τῆς θεῆς] Philochorus, Suida teste, διὰ Κασσιόχοι, refert Erechtheo regnante primùm virgines nobiles institutas, quæ Minervæ canistrum ferrent, quibus imposita erant, quæ ad sacra Panathenæorū & aliarum pompæ pertinerent. Idem διὰ Κασσίου eundem morem Athenis fuisse ludis Dionysiæ, additque canistra illa ex auro fuisse facta, & libamina, cultrumque ad hostias mactandas corollis obuincta gestari solita. De castris igitur recte paræmia, non de ijs quæ iam castitatis pertæse hoc facto Dianæ fidem facerent, ut in Rob. Constantini Lexico, nescio è quo auctore, legitur. Nota autem τῷ θεῷ ἀντὶ ἀπολύτως pro Minerua ferè accipi, ut τὸν θεὸν pro Apolline.

34. τὸ Δωδωναίων χαλκῶν] Themistius Orat. i. Ἀλλ' ὅστις ὑπέστη τὸ Δωδωναίων χαλκῶν. Eiusdem fit mentio apud Theodoretum, lib. x. Therapeut. de Oraculis. Mox: ὅτι τῶν πολλὰ λαλῶντων, Suidas, ὅτι τῶν μικρολόγων, de fusilibus. Noster ex Diogeniano habet. Vide sup. Δωδωναίων χαλκῶν, ubi clarius ὅτι τῶν ἀσπαρτύς καὶ πολλὰ λαλῶντων: de ijs qui continuo & multa garrunt: ubi & de lebere copiose.

35. τὸ βάλλει *ἑξήμιτρον* χροῖ.] Suid. legit. τῷ βάλλει *ἑξήμιτρον* χροῖ.

37. ἐπὶ τῶν ἀποθνήσκοντων] Sic in Epimenide Suid. nam in scripto Apostolio ἀποθνήσκοντων erat.

38. τὸ μὲν ἐμὸν] Soltratus auloedus apud Stobæum serm. 84. expono.

probrante quodam quod ignobili esset genere natus: id magis inquit, admirandum, quod à me genus incipit, *ὅτι ἀπ' ἐμῆς τῆς γένεως ἀρχεται*. Et C. Lælius, cum ei quidam malo genere natus diceret, indignum esse suis maioribus: *Ὡς Ἡρῶς*, ait, *tu tuus dignus*. M. Tullius lib. ii. de Orat. ad Q. fratr. Et in responsione ad Sallustium falsò illi adscripta: *Ego meis maioribus virtute mea præluxi: & si prius noti non fuerunt, à me accipiant initium memoria sua. Tu tuus vita, quam turpiter egisti, magnas offundisti tenebras: ut etiam si fuerint egregij cives, certè venerint in oblivionem*. Hæc igitur Parœmia è Plutarchi Apophthegmatis sumpta, ut de Iphicrate in Apohth. Regum & Imp. de quo & idem Stobæus Serm. eodem: *ἡ φικρότης ἐνδεδιέσθη αὐτῷ εἰς δυσψύχειαν, Ἐγὼ ἄρξω, ἂν περ, τῶ ἥμῃς*.

39. Προδότης γὰρ.] Suid. in Φρυνίχῃ πάλαισμα. De huius autem quo aduersum Alcibiadem est astu vsus, vide Thucydidem lib. viii.

40. De Mida & Cræso peruulgata res est. De Cræso quidem etiam Theocritus Eidyllio x. ver. 32. De Cynera non perinde notum omnibus est. Fuit ergo Eurymedontis, uti quidam volunt, F. Cypri rex opulentissimus, qui Achiuos ad se venientes, quo tempore Troiam obsessum ibant, hospitio excepit, & se illis necessaria submissurum promissit. Quod cum facere neglexisset ab Achille diris devorum ferunt, perijsseque dum cantu cum Apolline certat, Vnde & Cyneram à cyniro instrumento Musico appellatum. Plura de hoc eiusque hospitalitate ac fraude, qua Græcos delusit, apud Eustathium leges, Iliad. λ'. Meminit eiusdem ut opulenti & Pindarus, Νημεσίναις, Oda β'. *Ὅσπερ καὶ Κυνύραν ἔβλεπον πλέτω πύλαι ἐν ποτὶ κύπρῳ: Quæ felicitas cum Deo etiam Cinyram auxit diuitijs marina olim in Cypro*. Celebrat & in Πυθωνίαις. Huius porro Prouerbij Plato meminit lib. ii. de Legibus: *ἰὰ δ' αἶσα πλετῇ μὲν Κυνύρα καὶ Μίδα μάλλον, ἢ ἢ ἀδικῶ, ἀθλιός τί ἐστι καὶ αἰσχροὺς ζῆν*. Quod si opulentior Cinyra aut Mida fuerit, iniustus autem sit, miser est & insuauiter viuit. Plura Ouidius lib. x. Metamorph. & Veneris Cypriæ sacerdotem etiam fuisse auctor Tacitus, lib. xviii. Annalium.

41. Τορώνη] de Toronâ Chalcidica vrbe, quam Athenienses tum tenebant, à Brasida per prodicionem intercepta, eadem ab Atheniensibus per vim recepta, ciuibusque partim interfectis, partim in seruitutem cum vxoribus ac liberis redactis, multa quidem Thucyd. lib. iv. belli Peloponn. nihil tamen quod magnoperè parœmiam illustret, originemue eius indicet: neque quæ apud Herodotum lib. vii. leguntur. Quidquid est, ab insigni Toronæorum in aduersis tolerantia manasse constat. In extremo hic pro τῇ Θεράκη, Θεράκης habet Steph. de Urbibus.

42. ἰχθυῶς νοσόντων] Ἰπποφάλῳς est in Plutarchi Timoleonte: vnde locus descriptus.

45. τὸ ἰὺν] Platonis est lib. viii. de Rep. sic alibi Sophocles, teste Eustathio Iliad. εἰ τ' ἄμὸν ἑνέρον Φρονῶν.

48. τὸν πλάττησι] Eidem Chiloni tribuit Laërtius: τὸ μὴ κακῶς λα-
γῆν πύς πλησίον. Sed πὺν πλὴν ἔτα μὴ κακῶς ἀγορεύειν inter leges Solonis
commendat Plutar. εἰς τὸ γὰρ ἦν πῶς δὲ χαίροις πύς ἀπὸ τοῦ κακῶς μὴ λοιδορεῖν,
ait Suidas: *more antiqui fuisse non maledicere mortuis. ὅτι γὰρ πῶς καμῖ-
νοις εἰ Φασὶ δὲν* Lucian. in Nerone.

49. Τραγικὸς ὁμοκλήτης] Locus Demosth. est in extrema orat. pro Cresiphonte: ἦνικά αὖ ἐπ' αὖν τι κ' τῶν θεῶν ἐσὶ πύπης λαμπροφωβότατος, ῥητορικώτατος, ὑποκλήτης αἰετός. τραγικὸς ὁμοκλήτης. Si quando aliquid contra istos dicendum est, hic tu voce es maxime sonora, memoria summa, optimus histrio, Tragicus Theocritus.

30. τρέχει πῶς ἰσχυάτω] Eadem suprà phrasis, πῶς πρὶ καὶ τρέχει, vt subaudiatur ὁδόν. vt πῶς ὑπὲρ ψυχῆς γίνομαι est in Synesio Epist. ad Euoprium fratrem de suo naufragio : νῦν σαφῶς πῶς ὑπὲρ ψυχῆς γίνομαι : *nunc planè de vita periclitamur*, vt subintelligas πῶς δρόμον, quæ dictio alias additur. Sic Aristophanes in Avibus, καὶ πῶς πρὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν. Et Greg. Theologus ad Cæsarium fratrem : πῶς πρὶ ψυχῆς δρόμον τρέχοντες ἀνθρώποι. Simile autem huic nostræ Paræmiae exemplum apud Suidam è nescio quo auctore : ἵασι τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχουσι πῶς ἰσχυάτω πῶς πρὶς Ῥωμαίους κατέφθον. *Quod si iuxta id, quod dici solet, ultimum decurrendum sit curriculum ad Romanas confugiens.*

σι Τελεφάλοῦ Ἑρμῆς] Ostendit sua explicatione Suidas, exem-
ploque Isxi, compendio dictum τελεφάλοῦ, subaudito τῷ Ἑρμῆς. Ex-
emplum Isxi Orat. de Euclide: Μικρὸν δ' αὖν τῷ τελεφάλῳ ὡς καὶ τῷ
ἐστὶν ἰδόν. Paulo superius ade Mercurij tripicis ad Vesse viam. Eras. parœ-
miam in vehementer astutos, siue etiam ambiguos ancipitesque com-
petere videri ait, ita efformatus forte, quod in triuijs viarum index
collocaretur. Fuit τέτρακέφαλοῦ Ἑρμῆς, cuius statua in Ceramico de-
dicata stabat, Telefarchidis opus, cum hac inscriptione: Ἑρμῆ πτε-
ρείφαλε καλὸν πεπεριχθῆς πανθ' ἱσθῆς propter quadruplicem Philosophiam
rationis, ut ait Eustathius Iliad. α. & fusiis Iliad. ε'. Fuit denique ἀμ-
φιπρόσωποῦ, instar Iani, in homines sublesta fidei, qui alii verbis,
alii factis ostenderent. Greg. Nazianz. Epistola ad Nemesium, ἄμ-
φιπρόσωποῦ Ἑρμῆς, διγλυφῶ, οἷα πρόσω τό μὲν, ἄλλο δ' ὅπῃθεν. Bifrons
Mercurius dupliciter sculptus, quasi aliud ante sit, aliud retrò. Loco autem
προκλείδῃ, quod est in nostro auctore & in Suida, Etymologicus le-
git Πατροκλείδης fort. melius, item sup. eadem varietas. Et pro ὑπαρ-
χῶ ὑπαρχῶ habet idem Suid. ut ὑὸς Attico exaudiatur more.

52. ο κραινέιλⓈ] Leguntur hæc in Æliano, lib. 111. de Animal.

cap. xi. vt in trochilo in eodem lib. viii. cap. 25. Legend. & Plutar. libro de sollertia animalium.

53. οἱ μὲν τρεῖς ἐξ, τίκω] Clarum id ex Æschyli Agamemnone, vbi excubitor statim initio sic loquitur, vt rectissime Iunius & Canterus emendant: nam Suidas hic prorsus in vitio cubat:

τὰ δεσποτῶν γὰρ ὧ πᾶντα θήσεμμι,
 τρεῖς ἐξ βαλύσης τῆς ἐμῆς Φρυκτωρίας,
 Feliciter casurum herilem rem dabo,
 Fax ista quando iccerit ter sex mihi.

Est in Suida altera huic gemina Parœmia: τρεῖς ἐξ ἡ τρεῖς οἶας. Sic enim duæ vltimæ dictiones legendæ. In Zenobio pro οἶας nullius rei οἶας. τίω οἶλω, porro pro vnione iactu damnofo capi testis etiam Hefychius. οἶη inquit ἀμπλῶ καὶ κυβάνκός βόλῳ ὁ κενός καὶ ἀνικαίμῃ ὧ τρεῖς ἐξ. ita enim lego, pro τίω ἐξω pessime excuso. Agnoscit & Iulius Pollux τίω οἶλω pro vnionis iactu. Vbi enim excusus habet lib. viii. Onomast. ἐστὶ ἡ καὶ οἶη ὡς πῶς ἴωσι μόνοις. Codex Pollucis M. Sc. qui fuit aliquando Demetrii Chalcondylæ, habet μοιᾶς pro μόνοις. In cod. cod. verba illa excusi, καὶ οἶον, καὶ οἶλω, desunt, legitque ἐκδιώων καὶ χῆ, ὅτι καὶ κῆν ἐκάλουν. ἐστὶ ἡ καὶ μοιᾶς &c. Hinc & ἐνίσεν pro μονάζειν apud Hefychium.

54. Τραυγυρίας ἔφυ πῶς] Non ita capiendum quasi Minerua aliquando pepererit, quæ poëtis αἰνυμφοτῶ, Φυγάδεμνῶ, καὶ ἄραμῶ nuncupatur, sed quod illam, teste Suida, αἰδορόδω veteres existimabant, quod pueros masculos præstaret. Qua phrasi dicitur quis ἄρεῶ νεοτῆς: nisi forte quis cum Iunio potius τραυγυρίας πῶς legere malit, iuxta περιουμῶδη versiculum ab eodem Suida allatum:

Πῶς μοι τραυγυρίας αἶη, μὴ τραυγυρία
 Tritogenes mihi nascatur, non Tritegenua.

Quod votum videtur optantis masculam prolem, vt altero illo sexu sequiore nobiliorem. Ibidem φθινοντῶ τρατῆ. secunda vox in Suida desideratur. Aliam præterea huius epitheti Mineruæ rationem adfert Diodorus Siculus lib. i. Eustathius ad Homeri versum 515 Iliad. δ'. & ad vers. 39 Iliad. θ'. Etymologus denique, vt Hæschelius nos monuit.

55. Ἐπὶ τῶν μεμνημένων] vt inf. probat τίω τρατῶ, seu, vt alij scribunt, τίω τρατῶ, vel τρατῶσαν perfectum sacrificium fuisse, quod ex sue, arietē, & hirco constabat; ita hic ostendit libationis in conuentu eius absolutum modum fuisse, vbi primus calix Dijs Olympi incois, secundus Heroibus, tertius ipsi Ioui sospiratori, qui & ipse Olympius Pindaro dicitur, misceretur, ac proinde non male, vt videtur, Apostolius noster interpretatur de ijs qui res sacrorum absolutissime
 ac pro-

ac prosperissime edocti sunt. Erasmus tamen Adagij vsum esse posse putat, cum significabimus nos ad id quod in negotio postremum ac principium est; ac cetera: quem vide copiose ac docte de hac re differrentem. Ibidem Ὀλυμπικῶς, rescribendum puto Ὀλυμπικῶ. vt Plato lib. de Repub. ix. De hoc vide Pindarum Isthmionicarum initio Odæ vi. & ibi Scholiasten pag. 469. edit. nouæ Pauli Steph. Vnde locum hunc, vt & apud Suidam, corrigendum Dau. Hæschelius existimabat. Sic enim Græcus ille interpres. τὴν μὲν γὰρ πρῶτην, Διὸς Ὀλυμπία ἐκίρνασεν. τὴν δὲ δευτέραν, ἡρώων τὴν δὲ τρίτην Διὸς σωτήρη. De hoc tertio Plato in Charmide, & in Philebi epologo, τὴν τρίτην τῶ σωτήρη. Et Epist. vii. ad Dionis propinquos & amicos: οἷν ὕδαλι κεκραμμένῳ, Διὸς σωτήρη. Diodorus Siculus lib. iv. Biblioth. pag. 189. Hoc autem ἐπλήρωμα Διὸς σωτήρη dixit Archestratus Dipnologus lib. i. apud Athenæum. Hefychius vero: τρεῖς κρατῆρες: Σοφοκλῆς ναυπηλίου καὶ ἀσπιδίου. ἐν ταῖς σιναυσίαις ἐκινῶντα κρατῆρες τρεῖς· καὶ τὴν μὲν πρῶτην Διὸς Ὀλυμπία, καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἑταίρον. τὴν δὲ δευτέραν ἡρώων, τὴν δὲ τρίτην σωτήρη. Tertius crater. Sophocles in Nauplio in portum appellente. In conuentibus tres calices miscebantur, quorum primum Iouis Olympij & Deorum Olympiorum appellabant: secundum Heroum, tertium σοφιστοῦ. Hunc vltimum perfectum fuisse habitum Suidas tradit. Prouerbum porro ex Pindari Isthmionicarum principio Odæ vi. vt dixi, concinnatum. Sic enim canit olor ille Lyricus:

— Εἴη δὲ τρίτην Σωτήρη πορταίνοντα Ὀλυμπίῳ Ἀιγίνας καὶ ἀσπιδίδην
μελιφύοις αἰδοῦς. Contingit tertium Sernatori parantes Olympio Aeginam
perfundere mellisonis carminibus. Vouet itaque tertiam victoriam Olympi-
cam Ioui sacram: sicut in conuiuijs tertium poculum est Iouis Seru-
uatoris. De tribus autem hisce Crateribus, qui sapientum sunt, vt
& reliqui, qui furentium fiunt, insignis est apud eundem Athenæum
locus lib. ii. Deipnosoph. ex Eubulo, Bacchum loquentem introdu-
cente: Τρεῖς γὰρ μόνες κρατῆρας ἐγκραγνύω, &c.

56. οἱ Δαρδανεῖς] Articulum tollo, vt trimeter constet.

57. Ἐπὶ τῶν μετᾶν συμφορῶν] Malim μετὰ συμφορᾶς ex Hefychio &
Suida nota res, à Tragœdia deducta: licet quæ Apostolius adfert,
alio detorqueere videatur, vt Hircinum malum vertendum esse videa-
tur, vt sequentia docent: & τράγῳ hircum sonat, vt vel pueri norunt.
Quæ subiicit: οἱ τράγοι, ea ex Æliano, lib. i. de Animal. sumpta, cap. 26.

59. Προφωνίᾳ μεμαϊσμένῳ] Vtitur Maximus Tyrius disertum philoso-
phus, Dissertatione xxvi. Mox pro κατίδον, Suidas κατηδόνον præfert.
Infra: ὡς πῆς Ἀργείοις, male in Æliano ὡς πῆς αἰετοῖς, nisi forte ex eodem
lib. cap. 4. σκαρδαῖς leg. sit, qui pro gregalibus suis pugnant. Idem mox:
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας σιναυσίας ὑπὲρ γαμετῆς. sed noster compendio fere,
vt sæpe iam admonui, sua ex Æliano descripsit.

61. ὡς Αἰλιανός φησι] Verba Æliani sunt lib. xii. cap. 10. Τρυζόνες λαλίστρων ἔλινον. ἡ γὰρ πῖ τρυζῶν καὶ ὁ δῶ τῷ ἑσμάτῳ μὲν ἀπύστως φθίγγαται, ἥ δὲ ἢ καὶ ἐκ τῶν κατὰ πινυμῶν, ὡς φασὶ πᾶσι πωλεῖται. Μένονται ἢ καὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτὸς (Μένανδρῳ) καὶ Δημήτρῳ. μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μένονται, ὅτι ἐν τῇ πυρῇ λαλοῦσιν αἱ τρυζόνες. *Turtur loquaciorē quēmpiam dicebant. Turtur enim & ore semper. & postica etiam parte, ut aiunt, plurimum garrula est. Meminit huius patetia idem etiam (Menander) in Plocio, & Demetrius in Sicilia fabula, turtures postica parte loquaces esse commemorat. Ibidem, οἱ τὰς θαλαττίας, eadem rursus fecit Ælianus lib. xii. cap. 18. Animal. Quæ autem de pastinacæ fure Leonides Byzantius tradit, ex eodem Æliano sunt libro ii. de Animalib. cap. 50.*

62. Τετραγὸς πῆγος] Ita vocat Æschinem Demosthenes Orat. pro Ctesiphonte de Corona: ad quem locum Hier. Wolfius vir doct. τοῖς λέγει τοῦτο ὁ ῥήτωρ, ὡς καὶ ὅτι πῶν ὑπὸ κέρει ἀνυχοῦντο τὸ ἰδίον. Quamquam ibi non Τετραγὸς sed ὑποτετραγὸς, etiam in M. Sc. nostro satis vetusto sic legitur: ὑποτετραγὸς πῆγος δὲ κερῶν. Ὀνόματι περιέσχημα ῥήτωρ. Idem scōmma in Christianos ab Ethnicis iaci solitum, perinde quasi vultu habituque pietatem profiterentur, & scelcrati alioqui haberentur, B. Hieronymus alibi in Epistolis testatur.

63. Τροχὸς πὲρ αἰθρώπια] id est, ὁ βίβῳ τροχός. *Vita instar rota*, ut Phocylides ait vers. 25.

Κοινὰ πᾶσι πάντων, ὁ βίβῳ τροχός, ἄσκητος ὅλος. *vel κύκλος τὰ αἰθρώπια*, circulus est rerum humanarum, ut in Herodoti Clio, & exponunt Aristotel. lib. iv. Physicæ auscultationis cap. 14. & Problem. iii. Sect. 17. & Greg. Nazianz. Oratione ad ciues trepidantes, & De pauperum amore. Siue ergo *rotam*, siue *trochum* veritas, perinde paræmix quadrat. De priore significatione multa Erasmi Chiliade iv. Cent. viii. Adag. 26. De rotæ similitudine ut alia omit- tam, locus ille insignis apud Zonaram in vita Basilij Imp. Macedonis, vbi deuicto Agarenorum exercitu captus illorum Imperator, quem Sultanum vocabant, à Rege Francorum, cum toto biennio risu abstinuisset, tandem ridere visus est. Cuius rei causam interrogatus, respondit se rotas in curru vidisse: quarum nunc vna pars terræ allideretur, nunc eadem sursum attolleretur, nunc rursus ea quæ in sublimi fuerat deprimeretur. Vnde argumento capto mobilitatis rerum humanarum, se in risum erupisse, sperareque fieri posse uti sui quoque rerum status eandem mutationem admitteret: ut qui nunc ex edito loco in humilem adeo deiectus esset, in pristinum denuo erigeretur. Eadem historia est in Theophane apud me M. Sc. et breuius, qui barbarum hunc αἰγίλας Σελδάρας, non Σολδέν, ut hic, cognō-

cognomentum tribuit. Simile in Nicephoro est de duob. Regib. cur-
rum triumphantis Sefostris pro iumentis trahentibus, libro xviii. Hist.
Eccles. cap. 29.

64. *Τηκεφαλε*] Themistius Orat. iv. & Iustin. Martyr. Epist. ad
Zenam. Quod de amicorum conjunctione accipit Lucianus in Toxa-
ri. Philo *Θηρυόντιον τὴν τελευτήματιον* appellat, libro aduersus Caium, vt &
Diodorus Siculus libro iv. Biblioth. Quod ait: *Φασὶ γὰρ Τηρυόντιον*, id ex
Palaphato desumptum.

65. In extremo: *πίδας ὡς ἄρκτυς*, male in Hesychio est *ἄρκυς*.

66. *Τυφῶν* & *πλυπλοκ.*] Paræmia est ex Phædro Platonis, qui est
de pulcro: quem locum etiam Plutarchus descripsit libro Aduersus
Colorem. Verba Platonis sunt: *Σκοπῶ ὃ παύεται, ἀλλὰ εἰμαινέτι, εἰ τί τι θεῖον
ὦν τυγχάνω τυφῶν & πλυπλοκάπρον, ἢ μάλλον Ἰππὶ τυφωμένον, εἴ τι ἡμερῶν-
ροῦ τι καὶ ἀπλῆστον ζῶον θείας ἑνὸς ἑ ἀνὸς μοίρας φύσιν μετέχον. Νονίσι,
sed meipsum considero. Nam bellus quædam sim Typhone multiplicior iactan-
tiorque, siue mansuetius aliquid & simplicius animal diuina cuiusdam ab
omni sensu aliena sortis natura particeps. Quæ Socratis verba non ad sub-
uertendam vitam, sed ad fastum stuporemque molestasque & nimias
illas hominum de seipsis opiniones atque iactantiam inde expellen-
das Plutarchus facere ait: quæ ipsa quoque hanc paræmiam satis ex-
plicant. De Typhone, seu, (vt Latini poetæ, eorumque princeps sem-
per appellant. *Τυφῶν* quoque *τυφῶς* Pindaro Pythionic. Od. i.) *Τυφῶος
ἐκαπυκεφάλῳ*, quomodo Tellus ob eadem gigantum irata, Iouem
apud Iunonem calumniata sit: illaque rem Saturno aperuerit, & ille
duo oua ei dededit terra occultanda, vnde nasceretur qui Ionem
regno detruderet, aliaque id genus *ληρώδη*, longa est fabula: quam
Iustathium in Iliad. β. eiusque allegoricum sensum. Ma-
lim autem in Apostolio & Suida legi *Τυφῶν* & *πλυπλοκάπρον θεῖον*,
Typhone multiplicior bellus, ex Platone & Plutarcho: quo vsus & Sex-
tus Empiricus lib. i. contra Logicos; cap. de homine. aut *Τυφῶν* & *π-
λυπλοκάπρον*, & *τυφ. πικιλῶτερ*, *Typhone multiplicior, & magis varius*.*

67. *Τυφλὸν ὄνειρον*] Melius forr. *τυφλοὶ ὄνειροι*. Nimirum hæc illa
sunt Insomnia, quæ per portam elephantinam ab inferis mitti dicun-
tur, teste Marone extremo lib. vi. *Æneid.*

Sunt gemina somni porta, quarum altera fertur

Cornea, quæ veris facilis datur exitus Vmbri:

Altera candenti perfecta nitens elephanto:

Sed falsa ad calum mittunt insomnia Manes.

Qui locus haud dubie ex Homero expressus Odyss. γ. hoc initio:

Δοίαι γάρ τι πύλαι ἀμνηστῶν εἰσὶν ὄνειρων, &c.

Vbi pro *ἀμνηστῶν*, Suidas *ψευδῶν* legit. De quinque porro Somniorum

generib. legend. Macrobius, cap. 111. lib. 1. in Somnium Scip. M. Tul. liij. τὸ ἐνείρη quoque & ἐνυπνίε discrimen apud Suidam dict. ὄνειρος, & Eustathium dicto loco.

69. τρυφλῆται] Plutarch. in Quæstion. Platon. pag. 406. edit. Xylan. & pag. 30. Τριφυλῆται παρὰ τὸ φιλέμενον τὸ φιλοῦν.

72. τῶν ἐαρινῶν] Hexameter erit si legas

Πλείονες ἐαρινῶν φύλλον εἰς' οἱ σὺν σφάπτῃ.

Plures quam verne frondes nunc sunt sycophantæ.

74. τῶν καλῶν] Ex Plutarchi Apophthegmatis.

76. τῷ θριψ] Parcæsiam esse arbitror adhibendam cum quis hominis lubrici fallacem dolumque sermonem dicat validis argumentis reuincendum.

77. τῶν δ' ὄνων] Allusum videtur ad versum antiquum

Ἀπενίμῃ τις σὺν ἀμάξῃς : τῶν δ' ὄνων ἐσθλὴν μέλῃ.

Tu tuo curru utere, & nil curæ aselli sint tibi:

Cum quis rebus priuatis acquiescit, relictis alienis.

78. τῶν πλειόνων ἢ ψῆφον νικᾷ] Ductum à iudicijs, vbi maior pars in suffragijs ferendis vincebat minorem. Hinc formula illa apud Romanos in renunciandis suffragijs: HÆC PARS VIDETVR ESSE MAIOR. Vide Brissonij Formulas.

81. ὑγίστρον κρότωνον] Potest dictum videri vel ab vrbe Crotone omnium saluberrima, teste Strabone, lib. vi. Geogr. vel ab insecti genere boues canesque infestante: de quo Suidam lege. Vel denique à Crotone gummi Ægyptij specie, cuius varius in medicina vsus. vide Hefychium, & copiose Erasmus. Strabo tamen à Crotone vrbe, vt dixi, deriuare mauult, & ab eodem fonte hæc quoque deriuat: Κροτωνιατῶν ἰσχυρὸς πρῶτον τῶν ἄλλων ἐκλυῖν. Crotoniatarum robustiorum, primus est aliorum Græcorum.

85. ὑδρας κεφαλὰς πένκεις] Ex Palæphato, in quo tamen Hydræ quinquaginta duntaxat capita tribuuntur.

86. ὑδροφορέαν ἀγῆς] Potest Parcæmia, si modo Parcæmia est, in eum iaci, qui tristitiæ seu affectui nimium se tradit, idque publicæ præ se fert.

87. ὕδωρ ᾧ πίνων] Suid. legit: ὕδωρ ᾧ πίνων καλὸν ἐπὶ πίνεσιν ἐπὶ. aquam bibens carmen bonum non panxeris. Hinc scite Demetrius, seu Niceratus Halicarnassæus, vinum poetarum equum sic appellat:

Egregio vati vinum sit Pegasus ales.

Ferunt Æschylum nobilissimum poetam non nisi inter calices Tragædias suas scripsisse: & Ennius ipse pater nunquam nisi potus ad arma Profilijs. Plura Had. Iunius Emblemate xxxiv. ad illud: *Vinum ingenij fomes.*

90. ὑμῖς] Integer versus oraculo redditus:

Ἰμῖς δ' Αἰγῖς ἔπ' ἑλίπαι, ἔπ' ἡμέραι.

Vide Suidam & hic, & Scholiasten Gr. in Theocritum.

91. ὑμῖς δαίμονα] Si mendo locus vacat, λήξιται Fut. i. Medium dixi verbi λαγχάνω.

94. ὕπνοι καὶ κόποι] Legitur apud Platonem lib. vii. de Rep.

95. ὑπὲρ τὰ Καλλιχερίτης] De hoc Prouerbio copiosius Zenobius, qui pro ἐν Μορένθῳ legit ἐν Καρύστῳ. Suidas quoque, qui etiam aliam parræmix originem facit, à Callicrate Atheniensi quodam, qui iudicialias mercedes in immensum auxerat.

96. Ὑπερψηνισμένη] Πλὴν Lucian. clarius Suid. ἀκμαῖα πρὸς πικρὸν τὸν ἐν πῖς ὀλυθῖσι γινόμενον σκώληκα ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτεσσι τῶν κλαδῶν τῆς συκῆς, ὅπως αὐτὸ καρπὸς αὐτῶν μὴ ὑπαρῇ. mulier partui apra siue pregnant, à pscene verticulo, qui in grossis generatur: quem agricola ramis ficulnea illigant, ne fructus illarum diffuset. Et dict. ὕψνης. κωνώπια interpretatur, τὰ ἐν πῖς ὀλυθῖσι γινόμενα οἷς (male excuditur οἷ) πνὺς καὶ τῶν ὀλυθῶν περικυκλωμένων πῖς συκαῖς πεπύνησι τὰ σύκα. Culices grossis innatos, quibus quidam etiam ipsos grossos ad ramos ficulnea adaptatis, ficus maturas reddunt.

98. Ὑπερερεπῆς] Iosephus lib. iii. Antiquitatum seu Originum, cap. x. τῷ δ' ἐβδόμῳ μὲν, ὃν Μακεδόνες Ὑπερερεπῆμον καλεῖσι. Meminit eiusdem mensis & lib. viii. cap. 7. Zonaras in expositione Canonis Apostolorum xxxv i. i. ὁ μὲν παρὼν κανὼν, καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου κανὼν κ.λ. πλὴν πῖπτεται. ἐδομάδα πλὴ μὲν τὴ Παλὰ ἐλέγχει, ἐπὶ τῷ μετὰ τὴν κηρὸν, ἥρου πὴν Ὀκτωβριον. ἔτ' ὅ γάρ ὁ Ὑπερερεπῆς.

99. Ὑποζυγῶδης ἀνθρωπος] Ex Etymologo Græco desumptum.

100. λήπι' τὸ, εὐδὲ] Suidas exaudit ὕπναι.

CENTVRIA XX.

TUrbant hic numeri Adagiorum, denario operarum ῥαθυμία interiecto. nos rectam seriem calculumque quæ possumus, sequemur.

Paral. Cent. ix. Adag. 33v

Ἐυρύβατος] De hoc plura notabam ad lib. ii. de vita Teclæ protomartyris, ut à Basilio Seleuciensi descripta typis exijt Plantinianis.

Adag. i. Ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα πηδᾶς] Sic Lucianus in Gallo: sed ἄλλῃ Plato in Cratylo.

2. Ὑπὲρ τῶν ὄλων] ἐκκυβέβη Polybius dixit. τὴν περὶ τῷ παντὸς ἀναρρίψας κύβον, Suid. Prouerbiū aurem hoc Iulio Cæsari Rubiconem transfecuntī vsurpatum: qui consecutus ad Rubiconem Fl. qui provinciæ eius finis erat, paulum constitit, ac reputans quantum moliretur, conuer-

conuerfus ad proximos: Etiam nunc, inquit, regredi possumus. Quod si ponticulum, transierimus, omnia armis agenda erunt. Et mox: Eatur, inquit, quo Deorum ostenta & inimicorum iniquitas vocat: **ΙΑ-
CΤΑ ΕΣΤ ΑΛΕΑ.** Sueton. Eadem imagine Petronius Arbiter:

Iudice fortuna cadat alea -- Et Lucanus: *-- ruit alea fati*

Alterutrum mensura caput. vt erudite Læuinus Torrentius adnotauit.

3. *ὑπὲρ πεντροπῆς*.] Sic etiam Hesychius & Zenobius: Suidas semel *πεντροπῆς*, & alias *πεντροφον*: sed hoc vltimum minus rectè:

6. *ὑπ' αἰδέας*] Ad numeros constituendos mallem legere:

ὑπ' αἰδέας ἢ ἂν λίαν ἀσπάζομαι,

7. *ὑσπνέμια*] Leg. forte *ὑσπνέμια* vt mox 10. *Ἰλιάδ, ἐπὶ πύλων σκιάς*, non satis concoquo. Quid si scriptum fuerit, *καὶ ὑπνών* vel *κάπνυ σκιάς*.

9. *ὑσπνέμια χροσπῶν*] Themistius Orat. 1. *ἡ πρὸ φύρεν, ἐν φασμασίῳ αὐθῶν*, eis πλὴν ἀπορρῶν εἰσάγει.

10. *ὑσπνέμια πικρῆ*] Ab auibus ducta Paræmia, quæ desiderio maris, cuius vocem forte audierant, aut pulueris affrictu, aut vento, aut mutuo denique initu oua subuentanea pariunt, ex quibus nullus fetus generatur. Non longe hinc abit illud Homeri: *κακὸν ἢ αἰμώλεια βάζει*: *malum est ventosa loqui.*

11. *ὑπὲρ τὴν ὑπέρβολον*] In homines litium iudiciariarum amantes. Hinc Aristophanes Suida citante: *ἡ συντυχία σ' ὑπέρβολον* *δικῶν αἰσώλη-
ος*. Hyperbolus *δημαγωγός*, de quo Thucydides lib. viii.

12. *ὑπὲρ ὅνυ σκιάς*] Celebris Paræmia & à Zenobio copiose enarrata. Alij *πρὸ ὅνυ σκιάς*, Plato in Phædro: Origines lib. iii. contra Celsum, Lucianus in Hermotimo, additque hic *μάχεσθ*.

13. *Ἦς ὑπὸ ρόπαλον*] Ex Diogeniano. Addit Hesychius *δραμῆται*. Mox quæ ex Democrito, ea ex Æliano de prompta lib. xii. Animal. Hist. cap. 16.

14. *Ἦς 2[α] ρόδων*] Ita Suidas: Erasmus *ροῖδων* haberet quod noster *ροῖδων*, diminutiuo *ὑπὸ τῆς ρόας*, à malo Punico. Pro *ἀπαυδότῳ αἰσώλη-
ων* in Suida legitur: qui etiam Cratetem ἐν γένεσι citat. Statim ὅνυ *ἀρχιον*, versum ex Æliano lib. ii. Animal. cap. 3.

16. *Θέοκελτος*] Locus est in Hecæporis, vbi Scholiastes ait sic vulgo Paræmiam efferri *ὅς ἐστι πρὸς Ἀθήνῳ ἐμίζης*.

19. *ὑπὲρ τῆς ἐνίφης*] ὅς ἐστιν Eras. non male opinor. Olethacr. Paræmia ærem vulgi, & in *δοτολάμια* αἰσῶσι aliquid desidero, forte *παληγός*, *παλῶ*, aut quid simile deest.

20. *Φάλλικον*] Ita emendo, cum antea *φαλέκιον* legereur. In Hesychio est *φαλλικὸν ὀρχημάτι*. οἱ ἢ μέλ^{ος}. ἀλλ^{ος} ὡδὼ ὅτι τῷ φαλλῷ ἀδ^{ον}ομήν. Emenda *φάλλικον*, vt & in Polluce: vtroque enim corruptum.

Qui

Qui plura de abominando hoc mysterij ritu cognoscere volet, adeat Plutarchum, lib. de Iside & Osiride: Eustathium in Iliad. λ'. Iulium Firmicum Maternum De mysterijs & erroribus profanar. Religionum, Snidam, & alios. Ithyphallica quoque ne Latinis quidem ignota, sed reiecta, & à sacris aliena.

21. *ὡς καὶ ὁ ποιητὴς*] Homer. Odyss. σ'. vers. 84. 115. Et φ'. vers. 308. Eustathius ad vers. 84. & Scholia parua hoc ipso loco, qui corruptoris filiarum Metopæ & Amphissæ, nomen non *αἰχμόδημον*, ut noster, sed *αἰχμόδοκον* appellant. Addunt eadem Scholia Echetum filium fuisse Bucheti, à quo & in Sicilia *Buchetius* vrbs condita fertur: ita enim meus Homeri cod. cum scholijs antiquis, non *Bucetus*, ut excusum video, scribit cum spiritu. Addit Apostolius: καὶ τῇ ἰωνίᾳ, id est, τῇ συναγωγῇ τῶν Παροισμῶν. Phalaridis aurem, quam hic laudat, epistola est insignis cxxiv. ad Athenienses: item ad Teleclidem, Epist. lxxv eadem de re: idemque notum etiam è Luciani Phalaride i. Vide Pindari Græcum interpretem ad Pythionicor. Odam i. extremam, & Io. Stobæum, Serm. xlvii. & Plutarchum Parallelis Græc. & Rom. nu. xxxix. apud quem *πέρλαος* dicitur, non, ut hic, *πέρλαος ὁ Ἀθηναῖος*. Et Plinius, lib. xxxiv. cap. 8. *Perillum*, inquit, *nemo laudat seniore Phalaride tyranno, qui tantum fecit, mugitus hominis pollicitus igne subdito: & primus eum expertus cruciatum infestioris sententia.*

22. *Φασηλιῶτων*] Zenobius *Φασηλιῶν*, cuius & scriptus Vaticanus codex Calabrum nominat, qui hic Colaber est, de qua nihil equidem comperi: habetque *τῆς ἡοῖς* Eras. vero *Dio Capro*. Hesychius *Κελαβρον καὶ μέδιον* (male vulgo *καλιβριον* excusum) interpretatur. Proinde *porcello Deo* potius dicendum fuerat. Sed quis ille tam sordidus Deus? Forte ducente eodem nos Zenobio legendam est: *Φασηλιώπας*, aut *Φασηλιπῆς* γὰρ *τὸν* *ὄντα* *τῶν* *καλάων* (offæ seu placenzæ id genus) *τῆς ἡοῖς* *γύνη* *Φησὶν ὁ Καλλιμαχος.*

23. *τῇ ᾗ Φάωνι*] Exstat fabella in Æliani Varia Hist. lib. xii. cap. 18. De Sappho vide Ouidij sub eius nomine ad Phaonem epistolam in Heroidib. Pro *ἐνομιζέτω, ἐκομίζετο* mallem. De Leucade saxo, quo se amantes præcipitarint, Photius in Biblioth. commemorat.

24. *Φέρει καὶ ὄρνις γάλα*] Est in Athenæo, lib. ix. Dipnosoph. hic versus ex Mnesimachi Philippo: *Λιγώπρον πάρεστι ὄρνιθων γάλα. Gallina adeſt lac, ecce, quod rarissimum.* Et lib. ii. ait Anaxagoram in libris De natura, auctorem esse lac gallinæ album oui vocari. Quem locum Eustathius citat Odyss. δ'. sed male omiſſa hac dictione. Legend. enim opinor: *ὡς καὶ ὄρνιθων γάλα καὶ Ἀναξαγόραν ἐν τῆς ὥς λαβὼν ὁ Ἀθηναῖος περὶ ἰδῶσι:* atq; de insigni felicitate vsurpari ait, ut & hæc: *Διὸς γάλα. Ἰονίς lac, quod est in eodē Athenæo, lib. xiv. & Διὸς ἐγκέφαλος Ἰονίς cerebrum.*

26. Φερσύλας] Concinno locum metri lege Iambici: βληθεὶς Φερσύλας, ἡ δαμῆ μετράφη. Porro factum hoc generosissimum apud Xenophontem leges lib. viii. περὶ κύρου παιδείας. Μοχ ἐν φ., ἐξήλασεν Xenophonti hæc defunt. pro ἀφίεναι, ἀφῆναι Leunclaij Xenophon, idemque legitur. σύρων ἢ ὁ περσικῶν. ἀρμενίων ἢ Τραπεζηνς. ὑρκανίων ἢ ὁ ὑπὸ τῷ ἰσπαρχῷ. Rursus pro δεξαίμαι αὐ, δεξαίμεν αὐ Xenoph. in quo edito male omisum ὁ κύρ. & προσήλθεν pro συνῆλθιν.

28. Τοῖς πῆς Ἰσιδῶ. πλοκάμοις] Apud Plutar. Ἰσιδῶ. τρεῖς sunt plantæ marinæ genus lib. De facie in orbe Lunæ. De eiusdem Isis cri-nibus in luctu euulgis, vide Etymologum in κοπίς. Illud: φιλοδημουῦνται ὡς μεμφίται sumptum videtur ἐ Luciano. Sic enim ille lib. aduersus indoctum libris tumentem: Ἐχέμεθα τὸ κήμηλιον τῷτο καὶ δέικνυσιν, ὡς τε-γαῖται τῷ καλυδωνίῳ τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὅσα τῷ Γηρυονίῳ καὶ μεμφίται τῆς Ἰσιδῶ. τὴς πλοκάμους. Meminit & in Arcadicis Pausanias.

29. Πισίτα] πεισῶτων rectius fort. aut πισότα φιλέωντων. Est hæc historia seu fabula ex Æliano, lib. vi. de Animal. cap. 2. Illud, οἷα φί-λῳ ἢ ἱεροῦ μὲν περὶ ἔπιν, ἔκυν. Ælianus sic: ὅταν οἷα δῆται φίλ' ἢ ἱερῷ. ἀγα-πῶν καὶ περὶ ἔπιν ἰσχυρῶς ἔκυν. Et pro κενίβραον π, Ælianus νεκερμῶν π. Rursus. Σωθίας πνος ex eo ipso Æliano, lib. v. de Animal. cap. 4. in quo statim pro μετφληφίται, μετφληχίται est. Homericum illud: ηγε-π καὶ περὶ δουρ, in Hom. aliter Iliad. φ. vers. 577. Ἀλλὰ π καὶ.

32. φιλέψι] in Hesychio est φιλέθι.

33. Φιλέψι γὰρ θιές] Verba sunt ex Artabani apud Herodot. lib. vii. oratione.

34. φιλέψι] Vide sup. Prouerb. Σὺν Ἀθλῶν ἢ χεῖρας κίψι.

35. νύκτες καὶ ἡμέρας] Schedæ Vaticanæ apud Schottum nostrum νύκτα ἐ ἡμέραν, & Suid. itaque Erasmus, recte. Similes supra fraudes, & de Didone fundum Carthagine cœmentę. P. Maro: Taurino quan- tum possent circumdare tergo.

37. Φοινικία γραμ.] Non Φοινικίως, sed ex ipsis litteris interpreta- ri videtur Hesychius, aliamque assignat causam quare Cadmus ἐ Phœ- nicia illas reportasset. Herodotus Terpsichore eas nominat, & καδ-μυῖα γραμμάτα ibidem. Suidas Cadmum litteras in Græciam primum intulisse scribit, quas Phœnices primi inuenerint, allato hoc Zeno- nis Epigrammate, ut vir clariss. Io. Goropius Becanus Belgij, dum vi- xit, decus emendavit:

Ἐστὶ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ Φθίν; εἰμὶ δὲ Κάδμῳ
κύνῳ, ἀφ' ἧς γραμματὰ Ἑλλὰς ἔχῃ σιλίδα.

Id est, eodem interprete:

Sum patria Phœnix, quis linor? sum tamen ille
Cadmus, cui debes Græcia tota libros.

38. φορμίωνⓈ ἡβας] De hoc Phormione militis duce fortissimo laborisque patientissimo copiose Suidas, τὴν ἡβασάν αὐτοῦ Ἡελύχιος interpretatur τὴν ῥοπὴν ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων ὡσπιν, καὶ τὴν φύλλον χαμυπκίτιον: *Ex ramis & viridibus herbis stratum, sive quahumi fit inter folia cubationem*: qualis fere militum esse lectus solet.

39. φοινίκαν αὐθις ὀππυμῆ] aut mendosus locus ut mutilus, aut ego fallor. Videtur germana illa Parœmia: οἷδ' ὁ θήλης, οὐκα θήλης. Scio quid petas, ficos petis. Vide & Σικελὸς θάλασσαν, *Siculus mare*. Quæ de Phœnice aut sunt quæ ex Æliano, lib. 6. de Animal. cap. 58. nihil huc admodum pertinent, nisi ἴτη pro αὐθις vel ἐναύτης potius legas. Fallit multos φοίνικⓈ vocis ἀμφιβολία, in palma arbore & in aue longæva, si vera est fama: qualia exempla collegit M. Ant. Muretus, lib. xiii. Variar. Lect. cap. xii. Prouerbij & illud specie aut γνώμης sic dictum: πὰ πεθίματ' μαθήματ'. Mox pro λογικῆς, λογικῆς rectius videatur, ut in Æliano est, quem hic denuò ἐν ὀππυμῇ descripsit.

41. φρυγὰς ἄδων] Est in Aristophanis nubibus: φρυγὰς ἄδων ὀλίγων φρυγῶν γῆνηται: *Excubiarum causa cantans rapè perij*. Admonet Eras. etiam legi φρυγὸς ἄδων, *Excubitor cantans*. Scholiastæ Græcum adito.

43. τὴς φρυγῆς αὐτῆς] Suid. αὐτῆς melius, nisi forte malis αὐτῆς.

47. φρυγῶνδας ἀλλⓈ] De hoc Eustathius in Odyss. κ', & copiosius Suidas hac dict.

48. φρυγῶν πάλαισμα] De huius astu Thucydides, lib. v. & Suid. hac parœmia.

53. φώκας ἔσανⓈ] Constat ex Zenobio Phocum symbolas in conuiuio frequenter Procos filia suæ poposcisse. Vnde verisimile est illos perditæ rei, & spe nuptiarum diutius delata impatientes hominem de medio sustulisse.

54. φωνά τοι ἴς] Plutar. in Apophthegm. Lacon. φωνά τύπες ἔστι. Et mox pro ὀρῶν, legi queat ἑυραίν. Et in editis libris τίλας simplici λ legitur.

55. χαλεπὸν τὰ καλὰ] Platonis est in Cratylo, in Hippia maiore, & lib. iv. de Rep. Pittaci quoque dictum χαλεπὸν ἐσθλὸν ἐμμεναι apud Laertium est in vita Pittaci: qui è Simonide quoque πιστάκην esse probat. Refert illud etiam lib. de liberis instituendis Plutar. Pro θυμμάζοντας malè in Suida ἀιμάζοντας, qui hinc corrigendus, & δημοτικὸν Suidas non male. Lege Zenobium Cent. vi. Adag. 38. & Hesychium dict. χαλεπὸν: qui hinc Prouerbium ortum ait, quod cum Solon facta Periandri cognosset, hæc verba pronunciarit. Sed mutilus fortasse is locus, & è Zenobio explendus.

59. χαίροις Ὑψιπύλη] Quæ Luciano Ὑψιπύλη lib. de Saltatione, illa Pindaro Ὑψιπύλη Olymp. Ode 4. ut sit δικαίω ληκτον, quemadmodum

Περαιφόντ' &c. Περαιφόντ' apud eodẽm , atque alia non nulla id genus nomina propria θυλικά. Est, vt apparet, locus vbi mulier colloquens cum alio, viso marito, non respondet amatori suo ad rem. Simile huic alterum etiam Adagium: Ἀμας ἀπήντων, εἰ ἢ ἀπερωῦντο σκάφας, apud Plat. lib. περὶ ἀδολφίας. Pro ἡοιζὺς legit Eras. ἀοιζὺς, rectius, vt opinor.

60. ἡ χαμηλίαν] Ex Æliano ad verbum lib. ii. cap. 14. de Animal. transcripta: vbi in editis legendum τὴν τῶν ἐράντων ὄψιν, & περὶ τοῦ χροῦ μίλαντι. Et mox ex eodem lib. iv. Animal. cap. 33. & in album etiam verti colorem ait. Excusus vero* Apostolius omnem] colorem præterquam album induere asserit, quod & Plutar. asserit lib. de amici atque adulatoris discrimine. Et Plinius lib. viii. cap. 33. *Reddit colorem, quemcumq; proxime attingit, præter rubrum candidumq;.* Idem lib. xxviii. cap. 8. *Nullum animal puridius existimatur, & ideo versicoloris esse mutationis:* Διὰ γὰρ τὸ φόβον πολύχρῳ, Aristot. lib. iv. de partib. animal. cap. xi. In Æliano quoque emendandum, vt hic, ὑποκροῖς, pro ὑποκροῖς.

61. χάρσῃ τὴν ἄμπλον] Est & apud Zenobium, qui integre efferri ait ab Aristophane in Vespis nimirum: Ἐξηπάτησεν ἡ χάρσῃ τὴν ἄμπλον. *Callus fefellit funditus visem suam.* Trochaicus est integer εἰς τοῦ καὶ Ἐξηπάτησεν ἡ χάρσῃ τὴν ἄμπλον. *Nempe nunc prorsus fefellit vineam palus suam.* In Hesychio pro πάθῃ, quod Zenobius, Suidas & noster habent ἀπατήσῃ legitur, non male. Lege Eustadium ad vers. 563. Iliad. ε'.

62. χαλάζω τὴν ἡράν] Metaphora à nautis, qui inter ceteras anchoras vnā habent omnium firmissimā, quam ἡράν, hoc est sacram nominant, quam non nisi in extremo constituti periculo laxare solent. Pro validiore igitur auxilio sumitur. ἄγκυραν δὲ ἡράν φασὶν ἄγκυραν, καὶ τὴν εὐδαίμῃ μηχανῇ διατρίβειν. *Audi igitur sacram, vt aiunt, anchoram, quam nulla vi abruperis.* Lucian. in Ioue Tragedo. Et in Hecuba Euripides ab eadem translatione:

Ἀγκυρα δὲ μὲν πᾶς πύλας ὄχρ' ἰκάνη. *Nisuntur una res mea nunc anchora.* Nisi ad alterum respexit Adagium ὅτ' ὁ δὴν ἐρμῆ, *Quas. nixus anchoris in portu sedet.* Quomodo & Pindarus Lyricus *Bonum esse duabus sulci-* si dixit.

63. χορὴν νύα] χορὸν vt Galen. definit, proprie inuolucrum seu tunica fœtus ante puerperium. Sic appellatum air, quod χορῆμα, locum nempe & spaciū præstet fœtui. Pollux lib. ii. duplici tunica seu inuolucro obuolui fœtum tradit: altero tenuiore ac molliore, quod ob id agninum ab Empedocle vocetur. Quod autem exterius, chorion vocari, cui vmbilicus sit fœtus connexus. Vide Anatomicos & Læuinum Leinnium de oculis Naturæ miraculis. Eras. minus proprie,

proprie, intestinum χορίων dixit. Est & in Suida, sed ex Theocrito, Eiddyllo x. χαλιπὸν χορίῳ κυῖα γῆσσι.

Intestina canem semel adgustasse periculum est.

64. χαίρει πῆς κατέρραις] Probat hoc Theophrastus, lib. viii. de Plantis: ἰδὲν ἢ καὶ ὁ λίγισι κ' τῶν· Φασὶ γὰρ δὲν κατέρραις π καὶ βλασφημίῃ σπῆροντας ἰς μέλι καλὸν ἴσασθαι καὶ πλῆ· Peculiare est quod de eo commemorant. Aiumt enim execrationibus & maledictis opus habere, qui id ferunt, si id pulcrum copiosumq, pronenire cupiunt. Idem de ocimo tradit Plinius, lib. 19. cap. 7. Nihil ocimo, ait, facundius, cum maledictis ac probris ferendum precipiunt, ut latius proveniat.

65. ὁ ἢ Αἰλιανὸς] Libro xvi. Hist. animalium cap. xii. Pro ὑπόσχισις, ὑποσχίσεως Suidas.

67. ἔτιρεῖ ἢ γεαυῷ] Suid. οἱ ἢ αἰχρῆν ἄλλοι γεαυῷ. Addit etiam Diogenianus id à muliercula factum, ne corporis sui fecditatem proderet. Puto porro in vsu olim fuisse ut illato lumine ijs vterentur verbis, aut potius χαίρει ἀχαρὸν φῶς, ut & in Coniectaneis Varronianis Scalliger observat: quod & inter Christianos postea obtinuit.

68. χαίρει φῶν αὐτῆς χρημα] Suid. hoc pacto effert: αἰτ ἔδεν διοίσις χαίρει φῶντ. Quod autem hic de Socrate dicitur, Suidas apud Xenophontem esse ait. Vide in ὑπομνημονεύειν.

69. Χάρωνος ἦρεα] Iulij Pollucis verba sunt in Onomastico: τῷ ἢ νομοφυλακίῃ ἦρεα μία Χαρώνιον ἐκαλεῖτο, δι' ἧς τῷ Πηλὶ θανάτῳ ἀπήχοντο. Hesyechius magis aperte: χαρώνιον, ἦρεα μία τ' νομοφυλακίῃ, δι' ἧς οἱ καπὶ θανάτῳ τῆς Πηλὶ θανάτῳ ἐξήχοντο, pro ἐξήχοντο, Zenobius Diogenianus & Suidas ἐξήχοντο. Χαίρωνι. Zenobius habet, Χαρώνιος Suidas. qui & alteram refert Παρῶνιῃ ex Aristophanis Pluto:

ὁ ἢ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν. Charon Symbolam dat, hoc est, morieris.

70. χάρις ἄδων.] Hoc Prouerb. nusquam alibi exstare memini. Ceterum νόμον ὄρθιον Eustathius etiam agnosceit Iliad. λ. ad vers. 10. qui à nostro & Suida citatur: τὸ ἢ ὄρθια, ἔρηται μὲν Ἀπικῶς, αὐτὸ τὸ ὄρθιον, ὅπῃα καὶ ἄλλα παιάσι περὶ γέγραπται. ἐρμηνεύεται ἢ τὸ πὲρ ἢ μίχα τε, δαιμόνι. τοιούτων γὰρ ὁ τῶν τοῖς Μουσικαῖς ὄρθι. νόμου, ἢ γυν. τῶν. ἐκείνος ὡδὴς εἰς πλεμον ἐρεθιστικός. τὸ ὄρθια, inquit, Attice dictum pro ὄρθιον: cuiusmodi etiam alia id genus ante scripta. Interpretantur autem quid sit, illa verba: Μίχα τε δέον τε magnum, validumque. Talis enim apud Musicos Orthius cantus, nempe cantionis genus quod in pugnam incitabat. Addit deinde, Timotheo hoc cantu vtenre ita Alexandrum M. fuisse commotum, vstatim ad arma prosilierit. Terpendri esse inuentum, ut & Trochæi, Pollux auctor est. Sed de nomi significat. pluribus Schotus noster ad Procli Chrestomathiam poetica ab illo egregie cum

Observationum humanarum libris illustratam, editamque. Nos ad finem properamus σὺν Θεῷ.

71. Καρὰν πυράς τε χαίρης] Æschyli Tragici Senatius est:

Δίδοικα μὲρὸν κάρτεα πυράς τε μέρων. quem sic H. Iunius in Emblemate vnde quinquagesimo reddidit: *Pyrausta inertem pertimet necem nimis*. Quomodo & in Suida hinc est corrigendus. Eustathius in Iliad. ψ. ab αὖω, quod est exuro, incendo, dici ostendens adiunxit: ἐξ ἧ καὶ πυράς τε ζωῆφιον καὶ πτόμαρον φλογός, καὶ ἕτως ὀδυρόμενον ὅθεν περ οὐμία τὸ, Πυράς τε μέρων, ὅτι τῶν ραδίως καὶ ἐκσίως θησκόντων ἀθηνῶς ἔξ ἀφροσύνης. *Pyrausta animalculum circum flammam volitans, sicque periens. Hinc Pronerbiū: Pyraustæ interitus: de ijs qui facile ac sponte, idque abiecte & imprudenter, moriuntur*. Suidas etiam de ijs qui sunt brevioris vitæ interpretatur. In quo tamen male secunda dictione μέρων pro μέρων exciditur. Addit Apostolius: ὁ γὰρ πυράς τε, ex Æliano, lib. xii. Animal. cap. 8. id desumptum.

72. τῷ ᾧ ἡ λαγαμέμωνι] E Suida præmittendum: εἰς οἷα ὅτι ἡ θειοσύτης ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπαρρησιάζετο. Deinde: τῷ ᾧ ἡ λαγα. Quæ porro de testudine origanum contra serpentis morsum adhibente refert, ex Æliano sunt, lib. iiii. cap. 5. Hist. animal. Vide & lib. vi. cap. 12. & Plutarch. in Problemat. Physicis extremo, & de sollertia animalium. Quæ vero de testudinis marinæ partu, ex eiusdem Æliani sunt lib. i. cap. 6. sed variæ Historiæ, paucis mutatis: quem librum Æliani rarissime Michael adhibet, de Animalibus, omnibus præne paginis.

73. Χειρῶν ὀρνιθίας] Aristophan. in Acharnensibus, Act. iv. Scæ. i. Mox: καὶ αἶμα, Aristoteles meminit lib. de Mundo ad Alexandrum: οἱ ὀρνιθίας καλῶμενοι ἱερνοῦντες ὅπως αἶμα βορέας ὅτι τῷ ᾧ.

74. Χειρῶνιον ἱλκ.] Suid. latius describit, quod ex crebra statione conciliatum continuo humorem excernit. Eustath. in Iliad. α'. interpretatur ὅτι δυσκολῇ ὄντα δίοισιν αὐτῷ ἱατροῦ τῷ χείρων, in curabilia, quaque Chirone indigeant medico. Et in Iliad. δ'. χείρων ἡ εὐρυτής ἱατρικῆς καὶ λυρικῆς, ὑὸς φιδύρας καὶ κρόνος ἐκ τῶν κούρτων. ἐξ ἧς Χειρῶνις ἑλκῆ, τὰ δυσκολῇ ἢ ἀδηλαδὴ χείρων κατὰ τὴν ἱεραπνίαν. Chiron artis medicæ & Lyricæ inuentor, Philura & Croni. F. unde & Chironia ulcera, quæ nimis agrè curantur, quorum ἡ medicationem Chiron ostendit. Talia etiam sunt τηλίφθα τραύματα, Vulnera Telephia. Ulceres autem Chironij curationem describit Cornelius Celsus libro vi.

75. χέιλα μὲν τ' ἰδὲν] Sic leg. ex Homeri Iliad. χ'. vers. 495. Non recte enim scriptus cod. χέιλα μὲν τ' ἰδὲν. ὑπερῶν ἢ ἰδὲν. ubi ὑπερῶν quidem certe in ὑπέρων mutandum. Eustathius quoque Pronerbij vicem adnotavit. Tractius inquit, si Latine reddam, versus iste in Adagium, de ijs qui parua quadam donans, eo quod labra quidem hume-

ſcentur,

*desunt, liquor autem ad ipsum oris palatum minime pervenit. Sumitur & de his, qui verbis quidem promittentes oblectant, at vero id minime faciunt syn-
cero animi affectu.*

76. φάβιⓄ μάξιμⓄ] Omnia ex Plutarcho in Apophth. Fabij, & in vita eiusdem: T. Liuius eadem lib. xxii. vbi inter cetera ait: *Anni-
balem quoque ex acie redeuntem dixisse ferunt, tandem eam nubem, qua se-
deret in iugis montium, sollicitatum procella imbrem dedisse.*

77. χείρας ἔχει] T. Quinctij Flaminij Apophthegma hoc apud eundem Plutarchum.

78. χθίνια λυτὰ] Eras. vsurpari posse opinatur, cum quis serum & nequidquam profuturum remedium adfert: ut si quis post prax-
ilium amissum suppetias adferat. Est apud Zenobium, Hesychium, & Suidam.

80. χίλων] ita in scripto Apostolio, & Clemens Alexandr. Stroma-
mat. i. nec non Suidas, Plutarchus, & Ælianus. Laertius vero χεί-
λων. Illud autem. Nosce teipsum. Γνωθι σουτὸν, ibidem Clemens: τὸ
Γνωθι σουτὸν, εἰ μὴ ΧίλωνⓄ ὑπέληφας. Καρμυλίων ᾧ, ἐν τῷ Περὶ Θεῶν, θαλῶ.
Λεωντίλης ᾧ (χὲ Πλάτων, Νόμων ἰα.) τῆς Πυθίας. Et Laërtius in vita Tha-
letis: τέτρα ἐπὶ τὸ Γνωθι σουτὸν: ὅτι Ἀνιδείης ἐν τῆς Διαδοχαῖς, φημονός ἦ-
ναι φησιν. Ἐξιδιοποιήσατο ᾧ αὐτὸ Χείλωνα. Vide Stobæum Sermone xxi.
Michael hic Apostolius in Ioniâ Sententiarum, & Apophthegma-
tum sic ait: Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτερον, τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν, ἢ φη. Χρήσι-
μον γάρ εἰς νουθεσίαν τῶν ἀλαζόνων, εἰ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν δυνάμιν φλυαροῖσι. Re-
spondit vero Chrysostomus alibi. Quid difficillimum? γινῶναι αὐτὸν.
Plato vero in Philebo, μὴ λαοθύνειν αὐτὸν. Idemque in Phædro: οὐ δύ-
ναμὶ πω, κτ' τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἑμαυτὸν. τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα
vocat etiam in Alcibiade priore, in Hipparcho, in Charmide, & in
Protagora. Plutarchus item in Consolat. ad Apollonium: quæ ob-
servauit accurate Hæschelius è Græcis scriptoribus: nam de M. Tul-
lij locis eadem repetentib. in Tuscul. & de Legibus, pleni libri, ut
inculcare non sit precium operæ.

81. χλαμύς συλοσῶντⓄ] Historia est apud Herodot. lib. iii. Licet
porro noster de his interpreteretur qui vestitu effruntur: credam non
male adhiberi quoties indicare volumus paruum munusculum seu
officium ingenti beneficio remuneratum esse. Quale Homericum
illud: χεῖστα χαλκίων.

83. Ἐπὶ τῶν ἀππῆ] Nempe verum illud Menandri:

Δειλῶν ᾧ ἀνδρῶν διὰ τὴν φρονήματα

Ignauo inest ignavia cogitatio

Item illud eiusdem: ὡς πολλὰ θνητῆς ἡ ἀολή πικρὰ κακά,

Quam multa suadet otium multis mala.

Hinc præclarum illud Demonaëtis consilium

χρὸν ὃ φεύγω σε μὴδ' εἰς δόξος.

Nullum tibi labatur umquam iners tempus.

84. Χαῖνιξ κωδάλη.] Hefychius κωδάλη χαῖνιξ, male pro κωδάλη additque dictum à quodam Ædili, qui maioribus vteretur mensuris. Suidas κωδάλη, Diogenianus m. sc. meus diserim ut hic κωδάλη. Eandem paræmiam supra habes: κωδάλη χαῖνιξ.

85. Χορὸν δίδωμι] Diogenian. & Hefych. exponunt de ijs qui scom-
matis certantes vicissent, ut etiam Vaticana Appendix. Suidas ut
nofter.

88. Χρήματ' ἀνὴρ] Aristodemi sententia, quam Alcæus & Pinda-
rus ab ipso sunt mutuati. Hic in Isthmionici Hymno 2. ille alibi, ut
his verbis refert Pindari interpres: Χρήματ' ἀνὴρ, πινιχρὸς δ' ὑδὲς πύλῃ
ἰσθλός. Vide Suidam. Pecuniæ vlm etiam veteres hi Senarij indicant
ἀδήλη, ut ab Apostolio nostro allati:

Χρυσὸν λαλουῦντ' ὅπως ἀπ' αὐτῶν λόγ' ὅτι:

Πείθειν γὰρ οἶδε, καὶ πύφουκε μὴ λαλῆν.

89. Ἀρχή] Refert Laërt. in Pittaco. Ibidemque illud: Τὴν κατὰ συ-
πνέλα.

92. Φθιμελάσι] Hæc è Laërtio in Pherecydis vita, ubi pro χρῶν, χρῶνι
legitur, habetque διαβαλόντι, pro quo hic προσβαλόντι. Latius omnia Æ-
lianus, lib. 11. 1. Variæ Hist. cap. 28.

96. Τί δέ. ἡ δ' ὅς] Platonis locus initio lib. v. de Repub. hic & in Suida
corruptus, rescribendus hoc modo: τί δέ (ἡ δ' ὅς ὁ θρασύμαχος) χρυσοχοή-
σαιτας ὅς, τὰς δὲ νῦν ἐνθάδε ἀφίχθαι, ἀλλ' ὃ λόγων ἀκούσμεν. Quid vero, inquit
Thrasymachus? hosce modo huc venisse existimas aurum fusuros potius quam
sermone audire? Male item hoc loco in Suida χρυσοχοῖον. pro χρυσ-
χοῖον. Infra, ad ὅπλα, duos ex Eras. versus adieci, male hic, & à Suida
prætermisissos.

97. καὶ θεοδύς τις ἦ, σφόν] Suidas aliter paullo: καὶ ἀμυστ' ἦ. Cum
quo Jambico Senario consentit ille siue Archyta, siue alterius hexa-
meter: χρῶνι πύλῃ ἐδίδαξε, τί δ' ὃ χρῶνι κεν ἀνέυρει; Quem è Plutarcho adfert
Strobæus λόγων ἡ & γ', Vide quæ περὶ τῆς τῶν χρῶνι ἐνδείας scribit Ori-
genes lib. 11. 1. contra Celsum, pag. 220. edit. August.

98. νῦν δὲ χάσμετ'] Amplius Suid. νῦν ἡ χάσμος τὰ π' ἐπὶ τῇ πιαυτ' ἀκούει.

100. ἔπ' ὧν ἀδυνάτων] addit rursus Suid. rectè: καὶ ἀννηυτων, quæ
nilul profunt.

CENTVRIA XXI.

A Dag. i. 'οσερχιμ^ο, ὀπλῆς.] vilis, nempe à materiæ vilitatē, vt cerrea.

2. *Χωρίς τῆ Μουσῶν*] Idem Prouerbum legitur apud Suidam & explicatur, in οὐδὲν ἤπην, & in *χωρίς*. Legitur etiam in Excerptis è vita Iſidori apud Photium, tam in Bibliotheca, quam Epistola eius 244. vt doctiss. obseruauit Hæschelius, nosque monuit per epistolam. Paulo aliter in Nazianzeni Jambico xviii. *χωρίς τῆ μῆδων* ἑ Λυδῶν ὀρίσμα^{τα}. Infra, Merhæ stagni mentio Exodi xv. v. 23. & Psalmo xciii. v. 9. Siloæ vero Eſaiæ v. v. 6.

3. *Πόλις καὶ πόπ^ο*] ita plane in MS. Legam lubens veramque *πόπ^ο*: vt nos Belgice vulgo efferimus: *Elck stede heeft sijn sede*.

5. *ψάφον^ο ὀρνθεις*] ὀρνεις ponit metri Jambici gratia Jos. Scaliger in Stromateo, v. 1184. *ψάφον^ο ὀρνεις*. Mox: *ἀλλὰ δεesse puto μείζον^ο*. ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν. Vni Apostolio hæc paræmia accepta est referenda, & vnde hauserit, mihi quidem incertum. Simile quid cum auibus tentauit Annon, siue Hanno quidam Carthaginensis, (nisi eius nomen in illud transmigravit:) *ἐκθειοῦ καὶ αὐτῆς ἑαυτὴν βυλόμην^ο*, sed impari euentu, vt Ælianus refert lib. xiv. variæ Histor. cap. 30. Aues enim illæ dimissæ ad consuetum sibi victum libertatemque reuersæ naturalem cantum ediderunt. Plane vt illi in auibus illis docendis vsu venerit quod alteri cuidam xuo Augusti, in re simili vt opera & impensa illi perierit. Qua de re vide Macrobiū lib. ii. Saturnal. cap. 4. vbi de alio refertur, qui Augusti post Ætiacæ pugnæ victoriam pari astu sibi liberalitatem est venatus. Mox ex Joniâ Apostolij in littera X. additum, *λίβους ἦ*: & emendo *πλὴν φωνῶν ψάφων* ἔθους καὶ αὐτῆς θεός, &c. pro quo *φήμεν* editur.

8. *ψόδων πλὴν Ἀτρεφάξιος*] Edidimus vt in m. scr. reperimus. Vereor tamen vt satis attente Apostolius Aristophanis locum, qui est in Equitibus, legerit, adeoque Chiliastæ nostro imposuerit. Verba enim Cleonis falso Equites accusantis populumque ob nimiam in credendo illi facilitatem reprehendentis hæc sunt:

Πθανώμεθα δὲ ἡ βελή γ' ἅπασ' ἀπρωιδύη

Ἐφύετ' ἔτι αὐτὸ ψόδατρεφάξιν^ο πλῆια:

Oratione concio hac probabilis

Psendatraphaxi plena statim est reddita.

Eleganter & more suo Aristophanes, nos docet concionem à Cleone mendacijs fuisse repletam sed *ψόδατρεφάξιν*. quasi dicat, inania falsa-que Atraphaxi. Proinde Paræmia de homine vano ita efferri possit,

ψαδάταραφάξι. πλί. Vetus Gr. Scholiastes ψαδάταραφάξι, πλί-
ρης ψαδμάτων. Ἀτραφάξις ἦ, εἰδ. λαχάνη, ὃ παχίως εἰς μέγαθ. αὐξεται.
Est in Hesychio ψαδάδαμαζος, εἰδ. ἀμπίλη, ἥρου εἰς ἀναδεδράδα εὐθε-
τ. ἀμπίλη, καὶ ὃ ψαδοπλυσ, species vitis quæ in arbusculi formam facile
diffunditur: ὃ homo mendacius diues. Videndum cum significatio pznè
conueniat an non & ibi ψαδάταραφάξις leg. vt & in Suida, dict. ca-
dem, vbi & eadem quæ Scholiastes adfert.

9. Ἀντίμαχ. Quattuor Antimachorum meminit Aristophanis
interpres in Nubibus. Vide & Suidam dict. Ἀντίμαχ.

12. νύρε. Insula iuxta Chium parua, hodie Psara vocatur, & ona-
gos seu asinos syluestres alit, ab Assyriis diuerfos. Vino carere hinc
apparet. Vide Stephanum de Urbibus.

14. ὦ γάμοι, γάμοι. Reponendum arbitror, ὦ γάμοι ἄγαμοι, vt Latinis
Nuptiæ in-nuptæ, & Sophocli etiam περιμιακῶς, ἐχθρῶν δῶρα ἄδωρα.
& Q. Ennio in orat. Appij Claudij Cæci, emendante Lambino, Men-
tes dementes. Quo vobis mentes, &c.

16. ὦ λακιάδαι. λακιάδαι alij scribunt. Apud Plutarchum à molli-
cie notatur Lacydes Argiuorum rex: λακιδῶν τῶν Ἀργείων βασιλία κῆ-
μης ἵς ἀσπίδους, καὶ βιάδισμα τρυφερώτερον, εἰς μαλακίαν δίδεσθαι. λακιάδαι, δῆ-
μ. ἀπὸ λακίης ἥρω. ὀνομασθεῖς. Pausanias in Atticis.

17. ὧδινεν ὄρ. Simile illud Flacci: Parturiunt montes, &c.

19. ὦ οἶα κεφαλῇ. Ex Æsopo Phrygio fabulatore sumptum.

23. ὦ ἐξέλλθην. De hoc Flaccus lib. Sermon II. Satyra I. v. 26.

Castor gaudet equis, uno prognatus eodem Pugnis.

24. ἡ μυκλαῖον λῶ. Hyacinthus ab Apolline dilectus, disco scitus
& interemptus, in sui nominis vertit florem. Ovidius x. Metamorph.
Fab. v. qui Amycliden patronymicῶς nominat, v. 162.

Te quoque Amyclide, posuisset in athere Phæbus.

In quem florem etiam mutatus postea Ajax Telamonius, vt lib. xii.
v. 396. Et lib. x. v. 205. & 215.

26. ὧσιν ἐῷσιν. Arrictis auribus Latinis, vt Comicus: Arrige aures:
vbi Donatus. Lucianus in Timone: ὄρθιον, ἐφιστῆνες τὸ ὤσ. Philo vero
in expositione Decalogi: ἀνωρθιακῶς τὸ ὤσ. Et libro de somniis diui-
nitus immisiss: τὸ ὤσ αἰθορίσαις, vel vt m. sc. Augustano legi affirmat
Hæschel. & rectius quidem ἀνορθιάσαις.

27. ὧς πῦθα φιλοῦσιν ἐρεσά. Heroicum est αἰροπλάπτον, nescio
ἐ quo poeta ἐρωλεῖ.

29. ὧσιν ἐῷσιν. Sic Etymologus, sed ἀναψήσας Plut. in vita The-
sei, & Clemens Alexand. Stromat. lib. i. v. ἑπικρήσας Eustathius ad v.
496. Iliad. χ'. Supra: μέλι ἐς κοτύλη. Sic Plutarch. & Clem. Alex. sed
μέλιτ. κοτύλιν Etymologus & Eustathius. Statim: κύλικι εὐχῶρον, ἵνα
μίσγῃται

μεθύσκει καθάδην Eustath. ως αὖ habet Scholiastes in Aristophanis E-
quites. Εὐζών οὖν μεθύσκει καθάδην, Etymologus: & tertius versus in
Clemente omissus est. Quæ subijciuntur: Μετὰ τῷ ἰορτῶ, eadem ad
finem vsque Eustathius ibidem & Scholiastes Aristophanis. De εἰρε-
σιώῃ pluribus And. Schottus in Procli *χρησμάδιον* poëticam ex Strab.
lib.1. Geogr. Suida, & Herodoto in vita Homeri, itemque Marone
libro VII. *Aeneid.* v.128.

Et vitta comptos voluit pratendere ramos:

Lib. VIII v. 116.

Paciferaque manu ramum pratendere oliva.

Rursum lib. VII v. 153.

Centum Oratores angusta ad mania Reges

Ire iubet, ramis velatos Palladis omnes.

Et lib. XI. v. 100.

Iamq̃, Oratores aderant ex urbe Latina

Velati ramis olivæ, veniamq̃, rogantes.

Ibidemque v. 331.

Centum Oratores prima de gente Latina

Ire placet, pacisq̃, manu pratendere ramos.

30. τῷ Φινίως] De quo Diodorus Siculus lib. IV. & Apollodorus
lib.1. Biblioth. Mox: ἰσχυροῖσι. verba sunt Palæphati, apud quem πὺν νομῶ
vitiōse προπὸν βίον legitur. Statim; ἡ ὄψις ἀπίληψεν. notus est Timoclis
versus apud Athenæum initio lib. VI. Δειπνοσοφ. ὀφθαλμῶ τις, εἰς τὸν ἐν-
δα τυφλοί. Quamquam & alij sic versum hunc addunt:

ὀφθαλμῶ τις; οἰδῖπῳ ἐνδε τυφλόν.

31. Ἐωλοκρασία] ἡ ἐκ τῶν οἶνων, sic Clem. Alex. lib.11. Pædag. cap.2. Ibi-
dem καίτοι καὶ αἶνον, ita m. f. sed legendum καίτοι καὶ αἶνον. Sic Lucian. in con-
uiuio Lapitharum: πολλὰ τῷ ἑωλοκρασίαν καὶ τοσχεδαίους αἰθρῶν φιλοσόφων.

32. Ὡς τὸν πρὸς οὐδὲν ὀφθαλμῶ] Similia suggestit Hæschelius, ut erat
multa vir accurataque lectionis. Herodotus Clío: ὥς τὸν γὰρ αὐθιγῶ-
ποιον ἰόντα ἀπὸ πρὸς οὐδὲν ὀφθαλμῶν. Quod Philo Iudæus cum explicet lib.
πρὸς δίκας, vel ut in m. f. est πρὸς δίκας, eius verba subscribere non
grauabor: Ὡς, ὥς ἔφη τις σὺ δὲ σκοπεῖ τὸ πρὸς πρὸν (Herodot. lib.1. nimi-
rum) ὀφθαλμῶν ἀπὸ πρὸς. πράγμασι μὲν σὺ ἐνυγχαίοντα, ἐρμηνεύοντες τὸ πρὸς
ματῶν λόγοις, σὺ αὖ πρὸς πρὸν ἀληθείαν, πρὸς ἀλήθειαν. Διὸ καὶ τὸ πρὸς Ἑλλήσιν
ἰνιοι νομοματῶν, μετὰ γράμματος ἐκ τῶν ἱερῶν Μωσῆος ἐγγράφων, εἰς ἀλλήλους
δοκῶσι, μὴ μαρτυρεῖν ἀλλήλῳ: ὥς δέον, ἀλλὰ εἰδὲ τις, πρὸς κέρμεν. ἀλλὰ ἡ καὶ, μὴ
πάντως βίβασα. Idem libro περὶ τῶν μενομαζαμένων: Ἀκοῇ, inquit, ἐρ-
σις τὰ δὲ πρὸς φέρει. Vide & Plautinum Adagium: *Pluris est oculus
testis unus, quam auris decem.* Et Horatianum illud, ad Pisones de arte
poëtica v. 180.

Segnius irritant animos demissa per aurem,

Quam quæ sunt oculis subiecta fidelibus: & quæ

Ipse sibi tradit spectator. -----

INDEX RERVM ET VERBORVM.

Prior numerus centuriam, posterior Prover-
bium indicat.

A.

A Bydeni Sycophanta	<u>1, 2</u>	Agathocles rex. eius dictum	<u>18, 21</u>
Abydenorum in conviniis mos	<u>1, 1</u>	Agathonis in convivio amplexus	<u>18, 24</u>
Acastus Pelia fil. sorores persequitur.		Agathonia modulatio	<u>1, 9</u>
<u>2, 72.</u> Alcestin capit. ib. ab Hercule vin-		Agasarchus Epimenidis pater	<u>1, 14</u>
citur. ib. Phera urbs	<u>2, 72</u>	Agasilai de Castipede dictum	<u>15, 32</u>
Academia quid; unde dicta, & quomodo olim		Agnus humana voce locutus	<u>19, 22</u>
appellata	<u>2, 31</u>	Agryrbius imperator militum Lemni.	<u>1, 22.</u>
Acco, Samia fatua	<u>1, 71. 1, 78</u>	poëtarum mercedem accidit. ib. primus	
Acesaus Nerei gubernator ignavus	<u>2, 19. 18, 48</u>	concionalem præbuit	ibid.
Acesias medicus imperitus	<u>2, 23</u>	Alcestidis fabula	<u>2, 72</u>
Acis fl. gelidissimus	<u>2, 24</u>	Alcinoë adultera à ciconia cacata	<u>15, 23</u>
Admeti & Alcestidis fabula	<u>2, 72</u>	Alcmaeonida Lipsydri præfetti	<u>1, 11</u>
Adonis Praxelles filius. item eius stupiditas		Alcyonem gigas. <u>2, 31.</u> eius filia se in mare	
9, <u>11</u>		precipitant, & in aues Alcyones ver-	
Adonidū fabula	<u>1, 43</u>	tuntur.	ib.
Adrastea Diana unde dicta	<u>1, 40</u>	Alcyonij dies.	<u>2, 51</u>
Adrastea Nemesis unde	ibid.	Alexander Pyrrhi filius.	<u>12, 14</u>
Adrastus	ibid.	Amea Ceres.	<u>2, 17</u>
Aegialeus Adrastii filius	ibid.	Amalthea cornu & fabula.	<u>2, 16</u>
Aegineta <u>2, 26.</u> quo ætate maiores, eo peio-		Amazones masculos filios munitant.	<u>4, 42</u>
res	<u>18, 9</u>	Ambe urbs.	<u>15, 19</u>
Aegistei precipitatio in voraginem	<u>1, 79</u>	Amilcas vindex fratris sui.	<u>20, 85</u>
Aegyptios ἀχθὸς πορῶντας Poëta vocant	<u>1, 22</u>	Amisodarus Rex.	<u>18, 10</u>
Aenus, urbs Thracia	<u>6, 84</u>	Ampeliota sliphij scapum Delphis consecrant.	
Aeolia insula	<u>9, 22</u>	5, 40	
Aeolus ventorum deus <u>2, 12.</u> Teleporam du-		Ampelum Thebani à Naxijs liberant.	<u>12, 35</u>
cit, & eius liberi.	ibid.	Amphichyon Deucalionis fil. <u>3, 4.</u> inde Am-	
Aeschines qualis fuerit	<u>17, 34</u>	phichyones. ib. congregabantur ad Ther-	
Aetones δῆμιος & Κερκονίδης	<u>1, 22</u>	mopylas.	ibid.
Africa semper aliquid mali	<u>1, 67</u>	Amphion Antiopes fil.	<u>3, 44</u>
Agamedes Trophanij frater	<u>2, 11</u>	Amphoterus stultus.	<u>14, 40</u>
Agamemnon filiam immolat. <u>1, 32.</u> puteos		Amyclai adolescentis formosissimi histeria.	
per totam Graciam fodit. <u>1, 32.</u> sacrificans	<u>14, 15</u>	<u>21, 19.</u>	
Agasticles Lacedæmoniorum rex, item eius		Amyntæ dolium pertusum.	<u>2, 14</u>
dictum	<u>10, 62</u>	Amyrius stulti sapiens imitator. <u>2, 22.</u> à Syba-	
		ritis Delphos missus.	ibid.

INDEX RERVM ET VERBORVM.

Anagyrtus homo crudelissimus.	3, 35	Argivus clypeus	3, 70
Anagyrtus flos.	16, 41.	Argo navis	11, 98
Anagyrtus nomen Herois. & eius historia.		Arctii ingratitudo	11, 60
11, 41		Arctium pugna	10, 57
Anaxagoras & Histiaei historia.	18, 95	Arifitii Κούλας	4, 7
Anaxarchus ab Archelao in mortario ligneo		Artaba sus	20, 18
veste tunfus. eiusque responsum.	10, 92	Asia unde dicta	10, 12
Ancaus ab apro intersectus.	10, 28.	Asini gibbosi apud Mysos 12, 43. in antrone	
Anchiala nunc Zephyrion	17, 25	magni & ignavi 3, 26. onus portantes	
Anchora sacra quae	10, 44	14, 50	
Andocides Pythagoraeus	17, 33	Asinotum sylvestrium magnitudo. cornu. te-	
Andron	17, 25	locitas	14, 57
Andulus Cercops	11, 24	Asinus piscis	14, 57
Angueus Trophanium persequitur	7, 88	Aspides in Aegyptiorum reg. diadematæ	4, 65
Anguilla lubrica	10, 76	Aspides Libya habitæ homines cacant	4, 65
Annibal prædictum	20, 70	Aspidis morsus insanabilis	4, 65
Antagoras	5, 82	Asserina locus in Tenedo	13, 28
Antaphrax species oleris	21, 3	Astydarnas Morsimi filius	17, 29
Antia Bellrophontis amore capta	6, 46	Atalanta cursus	5, 51
Antiope Nyctei filia, Zelli & Amphionis ma-		Atalantæ Cercops	11, 24
ter. 3, 44. eius casus.	ib.	Athamas Phryxi pater, & eius fabula	13, 46
Apathuria festum apud Athenienses	3, 74	Athenienses δόρυλατοι vulgè dicti. 3, 81.	
Aphyæ coctio	5, 10, 9, 65	à Samiis samana notabantur 17, 25. 18, 12.	
Apides Aegyptiorum dii	3, 85	devicti. 11, 45. in Eleusine Cereris sacra	
Apium historia	7, 72	peragere soliti. 4, 74. in bellum profectu-	
Apollinis Delphici oraculum. 18, 20. festum		rum quid facere solebant. 4, 72. lucri avidi.	
21, 24.		4, 82	
Apollo quadrimannus, & quadriastris 2, 22.		Atheniensium adulatio	17, 65
Aquila à serpente circumplicata, & serē sus-		Atheniensium cum Boetis bellum ob Melania	
focata, agricola beneficio liberatur. 2, 6.		tractum. 3, 74. famēs. 2, 50. mos in	
Iouis ales. 9, 51. tauris inimica	2, 6	comotationibus. 21, 26. post carnem	
Aquila amor in pullos 2, 6. natura. 1, 62. pul-		13, 12. ritus	9, 37
los explorant. ibid. obliquitate rostri mo-		Athos mons	1, 76
viuntur 1, 62. nidificatio	2, 6	Atrei iniustitia	4, 67
Aquila Cornices contemnunt	1, 59	Attaginum avium historia	10, 9
Aquilam reliqua aves extimescunt	16, 91	Atticus aspectus, id est, multum sapientia præ-	
Aquilinarum pennarum natura	ibid.	se ferens	4, 69
Atanea subtilitas	10, 58	Augurium è papaveris folio	10, 20
Arbela urbs Sicilia	10, 86	Aunon fl. propè Carthaginem	6, 44
Arcades bellicosi. non sibi, sed aliis	4, 35	Azane locus asper & sterilis	1, 70
Archidamium bellum	4, 30	Azasia Amæ filia	2, 87
Archilochus maledicus	4, 52		
Archimus Athenæi filius	17, 25		
Archytas faber	10, 21		
Areopagus iudicii locus apud Athenienses, &			
unde dictus	7, 80		
Argi sanctus cadibus locus	4, 27		

B.

Babylonii notis compuncti	17, 25
Baccha silent	5, 35
Bacchi liberatoris templum	12, 35
Bacchus	

INDEX RERUM

<i>Bacchus cruditorum;</i>	<u>21, 13</u>	C.	
<i>Bacchylides</i>	<u>3, 82</u>	C Aenei invulnerabilis historia	<u>4, 71</u>
<i>Bacelus magnus & insulsus</i>	<u>5, 34</u>	Calculi candidi & calculi nigri	<u>12, 12</u>
<i>Basorum stupiditas</i>	<u>5, 20</u>	<i>Callias dives</i>	<u>12, 74</u>
<i>Betulus lapis</i>	<u>10, 71</u>	<i>Callistrates dives</i>	<u>10, 86</u>
<i>Balneatores in otio maximè negotiosi.</i>	<u>5, 53.</u>	<i>Callippus qualis</i>	<u>10, 89</u>
rerum alienarum curiosi	<u>5, 32</u>	<i>Callistratus litterarum xxiv inventor</i>	<u>17, 25</u>
<i>Battus.</i> 5, 40. Cyrenensis urbis conditor	<u>17, 43</u>	<i>Camarina palus</i>	<u>13, 1</u>
<i>Bayn malos reddens discipulos</i>	<u>10, 35</u>	<i>Camelus animal memor.</i> 13, 25. praesertim	
<i>Bias.</i> 6, 36. unus ex septem Sapientibus. Index acerrimus. eius mori & sepultura. 5, 58		injuriarum	<u>13, 26</u>
<i>Bibendi mos in convivii apud veteres</i>	<u>1, 12</u>	<i>Canastraum Pallena promontorium</i>	<u>2, 51</u>
<i>Bellerophontes natura filius Neptuni, adoptione Glauci, & unde sic dictus. antea</i>		<i>Cancer</i>	<u>11, 51</u>
<i>Hipponus dictus. à Iove in Lycia campum deturbatus</i>	<u>6, 48</u>	<i>Canes Melitenses</i>	<u>12, 67</u>
<i>Bellerophontis fabula</i>	<u>16, 10</u>	<i>Canis animal secundum</i>	<u>20, 5</u>
<i>Bellerus interfectus</i>	<u>ibid.</u>	<i>Canis in praesepe</i>	<u>2, 71</u>
<i>Bellum Archidamium</i>	<u>4, 30</u>	<i>Candaules rex à Gyge occisus</i>	<u>6, 60</u>
<i>Bellum Atheniensis plebis cum formicis auramentis custodientibus</i>	<u>20, 91</u>	<i>Cantare ad myrtum, unde dictum</i>	<u>1, 42</u>
<i>Bellum inter Athenienses & Boeotos de Melenis</i>	<u>3, 74</u>	<i>Cantarus animal famina non habens</i>	<u>10, 74</u>
<i>Bellum Crotoniatarum contra Sybaritas</i>	<u>10, 10</u>	<i>Cantharus vir parvus</i>	<u>10, 74</u>
<i>Bellum Lacedaemoniorum cum Atheniensibus</i>	<u>17, 48</u>	<i>Capra Scyria</i>	<u>1, 83</u>
<i>Bellum inter Mycenam & Lernum</i>	<u>10, 85</u>	<i>Capratum fabula</i>	<u>1, 82</u>
<i>Bellum gerentibus qui mos fuerit olim,</i>	<u>4, 45</u>	<i>Capratum ubera exsugit & obstruit parus</i>	<u>2, 4</u>
<i>Belonopoles Pamphili parasitus</i>	<u>15, 71</u>	<i>Carcinus vir bellicosus & virib. praestans</i>	<u>10, 85</u>
<i>Bendia, Diana Thracibus</i>	<u>6, 44</u>	<i>Cares & Milesi primi mercede in bello auxiliatum venerant.</i> 15, 59. Cares milites	
<i>Besus homo stupidus</i>	<u>5, 56</u>	mercenarii	<u>8, 34</u>
<i>Blacia locus prope Cumas</i>	<u>5, 65</u>	<i>Carpathiorum segetes lepores perdunt</i>	<u>14, 32</u>
<i>Boeoti à Thracibus capti somno moniti Thracibus ebrios cadunt</i>	<u>12, 35</u>	<i>Cassandra Bellerophontis uxor</i>	<u>6, 46</u>
<i>Bos, animal mansuetum</i>	<u>5, 71</u>	<i>Cassiotarum nodi</i>	<u>11, 7</u>
<i>Bos Cyprius, id est, stercore rescens</i>	<u>5, 66</u>	<i>Castor & Pollux ex ovo procreati</i>	<u>21, 18</u>
<i>Bos Melottorum</i>	<u>5, 67</u>	<i>Catana urbs</i>	<u>15, 67</u>
<i>Bos septimus quid</i>	<u>5, 7</u>	<i>Caucasus</i>	<u>11, 96</u>
<i>bovis cornu sex amphoras capiens</i>	<u>5, 77</u>	<i>Caunus à sorore Niblide adamatus</i>	<u>10, 91</u>
<i>bovis sub Ptolemaeo secunditas</i>	<u>10, 23</u>	<i>Centauri, & eorum mythologia.</i>	<u>11, 32</u>
<i>Brachmanes</i>	<u>8, 85</u>	<i>Cephalis fabula</i>	<u>18, 42</u>
<i>Brennus Gallorum rex</i>	<u>9, 15</u>	<i>Cercopes Ephesini impostores</i>	<u>1, 21</u>
<i>Briareus centimanus</i>	<u>11, 57</u>	<i>Cercopes pessimi, ab Hercule caesi</i>	<u>11, 24</u>
<i>Britomartis à Diana liberata</i>	<u>7, 52</u>	<i>Cercyon avis in Indis, unde dicta</i>	<u>11, 38</u>
<i>Bulias index</i>	<u>5, 75</u>	<i>Cercyrae grandia flagella habebant</i>	<u>11, 29</u>
<i>euprestis animal bovi mortiferum</i>	<u>5, 76</u>	<i>Cerebrum Iovis cibi delicati Persis</i>	<u>7, 19</u>
<i>Butes, eius posterius illustres Athenis, & sacrorum praefecti</i>	<u>8, 62</u>	<i>Ceres Homoloia Thebis</i>	<u>14, 49</u>
		<i>Cervi cornua in occultu locu abijciunt</i>	<u>14, 76</u>
		<i>Charephon maximus fratri sui hostis,</i>	<u>20, 61</u>
		<i>Chamaeleontis mutabilitas</i>	<u>20, 53</u>
		<i>Charadrii fabula</i>	<u>20, 58</u>
		<i>Chares Atheniensis dux, qualis fuerit</i>	<u>20, 59</u>
		<i>Chares tibicen</i>	<u>20, 43</u>
		<i>Chareis promissa</i>	<u>1, 79</u>
		<i>Chelidon</i>	

Chelidon Theologum	17, 2	Crius Phryxum servat	12, 46	
Chimara fabula	16, 10	Crobulum leno	9, 52	
Ciborum quinam sequi soleant apud Athenienses	20, 79	Crocodili historia	10, 52	
Chromius Asinorum imperator	13, 43	Croesus bellandis avidus	3, 36	
Cicada 12, 36. eius natura, cantus	12, 39	Croci filius mutus	12, 65	
Cicada Acanthia	2, 30. 12, 33	Croton fortis & felix Italia urbs	12, 65	
Cicada aurca	12, 37. 33, 39	Crotoniarum bellum contra Sybaritas	10, 16	
Cicada musica amantes*	12, 37. & 31	Cucurbita	9, 73	
Cicadatum cantus	2, 43	Cumanorum fabula	12, 19	
Ciconia cur in sceptris	3, 39. 15, 23	Curetes vates	11, 54	
Ciconiarum natura & indoles pietas	15, 23	Cyrenales Phœaces	12, 24	
Cilicon proditor	1, 13	Cyanippus eiusque fatum	12, 31	
Cinclus avis nuda	16, 59	Cyeni fabula	13, 26	
Cinclus quale animal	11, 44	Cydon Corinthius	12, 66	
Circe venefica	4, 61	Cyndalus avicula species	11, 79	
Clava pro malo utitur Hercules	2, 82	Cynofarges, locus Athenis	7, 69. 11, 60	
Cleomenes miles Atheniensis, & stimulator maximus	3, 58	Cyrenai Bactro filipium dederunt	15, 44	
Cleonymus pavidus	15, 19	Cyrene metretrix, & δωδεκαρχας	7, 70	
Clypeus Argivus	3, 70	citata	7, 42	
Cnips animal veloci saltu	11, 47	Cyri victoria	20, 18	
Codrus rex	16, 59			
Codrus Melanthes Messenii fil. Medontis & Nelei pater. pro patria se devovet	9, 27	D.		
Caranus à Delphinis servatus	6, 25	Dactylus ad summos honores erectus	6, 77	
Colophonium aurum	20, 89	Dadali fabula	6, 71	
Columbarum historia	9, 82	Danaidum pertusum dolium	7, 84	
Convicia commessantiū in festo Choorū	12, 2	Danaus	11, 12	
Convivium Demofthenis in Aeschinē	10, 49	Darius auri cupidine Semiramidis sepulchrum aperit	12, 90	
Convivium	8, 3	Dardanes ter lavari soliti	10, 56	
Convivium apud veteres	6, 35	Datus urbs	6, 74	
Corax & eius historia	10, 64	Debitorum apud Athenienses in servitutem additi	17, 32	
Core locus	12, 86	Deianira Herculem peplo exuris	2, 9	
Corinthii à Megarensibus pulsati	7, 17	Delphi Aescopum interficiunt. 2, 1. inopes	6, 93	
Cornices aquilas provocant	1, 59	Delphini mobilis	6, 84	
Cornu Amalthea	2, 36	Delphinorum natura	6, 88	
Corvus animal impudens & ominosum	9, 16	Delphinus captus & vulneratus	6, 84	
Corybus homo sultus	12, 52	Democritus	7, 14. 10, 16. 12, 63. & 6, 42. 89. 15, 77. 19, 10. 20, 51. & 49.	
Corydon avis & fabula	8, 85	Demonica barbari amore capti. eius avaritia, & mors	9, 15	
Coturnus	8, 29	Demofthenis convivium in Aeschinē	10, 49	
Cottabus	12, 66	Diana eadem qua Hecate	7, 12	
Cottus Centimanus	11, 17	Diana Dictynna	7, 12. Munychia	6, 19
Crannon Thessalia urbi	15, 23	Diana taurophila velocitas	12, 23	
Crateres tres	10, 55	Dictynna, Diana Cretenfis	6, 44	
Crates Bactro Cynicus	15, 58	Dies trigesimus in honore habitus. & quare.		
Cretenfis litterarum inventores	20, 29			
C. dolosi	11, 19			

INDEX RERV

Diomedes & Vlyſſes fures [7, 15](#)
 Diomedes luna ſplendentis beneficio à morte
 liberatur [ibid.](#)
 Dionyſia feſtum Athenis [7, 16](#)
 Dionyſus è ſorte omen *ad imperium.* [8, 17.](#)
 ſtitus [10, 48](#)
 Dionyſius ineptus poeta. [7, 70.](#) à Syracuſa-
 niu eiectus [7, 72](#)
 Diogeni in doli habitatio [9, 19](#)
 Diphthera Iovis [9, 13](#)
 Dirce Lyci uxor. [3, 44.](#) à Zetxo & Am-
 phione occiſa, & quare [ibid.](#)
 Diſſocritus [6, 19](#)
 Diſtyrambus unde Bacchus dictus [7, 16](#)
 Draco *herba* [6, 32](#)

E.

ECheti crudelitas [6, 19. 20. 13](#)
 Ecchini aſtutia [3, 75](#)
 Echinorum terreſtrium & marinorum hiſto-
 ria [9, 44](#)
 Eireſione ranus [21, 24](#)
 Elephantum hiſtoria [8, 13. 24. 15](#)
 Embarus filiam Diana immolat [8, 19](#)
 Endymionis ſomnus [8, 42](#)
 Epæus ignavus [8, 80](#)
 Ephemeru vita [9, 41](#)
 Ephēſie littera [9, 39. 12, 72](#)
 Ephēſius à Mileſio ſuperatus [12, 72](#)
 Epigeni Sicyonii Tragedia de Baccho [15, 13](#)
 Epimenides Ageſarchi fil. Cnoſſius, & eius
 fabula [8, 84.](#)
 Epops Indus, & eius fabula, [8, 85](#)
 Equi in ſchætnu magni & ignavi [3, 28](#)
 Erechrei filia & illarum nomina [15, 84](#)
 Erichthon Metra pater [12, 61](#)
 Erithacus avis [13, 21](#)
 Erecliu & Polyniciu bellum [10, 79](#)
 Eubule Lei filia à patre caſa [11, 84](#)
 Euclides prator [17, 25](#)
 Euechori imperatoru hiſtoria [18, 93](#)
 Euenus qua matre natus [15, 98](#)
 Eumenes mortuus putatus [12, 79](#)
 Eumolpus Athenienſium rex [7, 34](#)
 Eunomus aſinorum imperator [13, 43](#)
 Eupalami liberi [15, 95](#)
 Euripides à Prometi canibus diſcerptu, [10, 79](#)
 Europa unde dicta [18, 18](#)

Eurybatus Ephēſius. [9, 33.](#) cum pecuniis ad
 conſcribendum militem à Cræſo miſſus, ad
 Cyrum deſicit [ibid.](#)
 Eurycles vates [7, 48. 9, 35](#)
 Euryſthei bellum cum Athenienſibus. [5, 36](#)
 Exceſſides diuturnus peregrinator [14, 94](#)

F.

Faba in vaticiniu [3, 75](#)
 Fabella de umbrâ aſini [14, 71](#)
 Fabii Maximi timiditas. & eius dictum [20, 79](#)
 Fabi olim loco calculorum uſi ſunt iudices
[10, 98](#)
 Fabricius medicum Pyrrho prodiſt [11, 63](#)
 Fabula de Mercurio & piſcatoribus [5, 1](#)
 Fabula de *ruſſico* & flumine [15, 48](#)
 Feſtum Apollinu [21, 24](#)
 Feſtum celebratum quinto die poſt natos in-
 fantes [2, 32](#)
 Ficulnum ſolium aſperum [19, 76](#)
 Ficus arbor [17, 78](#)
 Formicarum claſſes tres, *induſtria*, ſepul-
 tura [12, 8](#)

G.

Gades [18, 18](#)
 Galli muti [14, 98](#)
 Gallorum cantus [2, 43](#)
 Geometria equalitas ac *juſtitia* [1, 25](#)
 Geophanium metalli genus [8, 85](#)
 Gephyrai decimati ab Athenienſibus [7, 34](#)
 Getana regina in avem tranſmutata [13, 79](#)
 Geryones triceps quid. item eius hiſtoria [9, 64](#)
 Gigantum recordia [6, 26](#)
 Glandes veterum cibus [2, 47](#)
 Glauci amor in pullos
 eius mors [8, 69](#)
 Glaucus ab equis devoratus [6, 31](#)
 Glaucus ad paupertatem redactus [6, 31](#)
 Glaucus Cbius ferri conglutinationem reperit
[6, 27](#)
 Glaucus exſtinctus in vitam revocatus [6, 32](#)
 Glaucus Marinus immortalis factus [6, 32](#)
 Glaucus piſcator. & genere Anthedoniēſis
[6, 32](#)
 Glaucus piſciſ marinus [1, 69](#)

Gorgo, Pallas Cyrensis	6, 44
Gorgonis caput. 6, 44. coma	16, 22
Graculus	9, 16
Gracorum opes consumpta	17, 39
Gratia tres, & earum nomina	2, 10. nuda 2, 11
Gruum historia	6, 8
Gyges pastor	17, 33
Gygis annulus. 17, 33. fabula	6, 60
Gymnastia tria, & eorum nomina	2, 31

H.

H abro dines laetus	1, 4
Halirrbotius Neptuni filius, à Marte casus	7, 31
Haletes Corinthios in civitatem coëgit. cives in octo tribus, civitatem in octo partes dividit	15, 67
Hecaterus prudens	14, 40
Hecatoncheria urbs Orestiadis	11, 57
Helena ex ovo procreata	21, 18
Hellepontum ab Helle <i>Athamantis</i> filia.	
Helotes Lacedamone	7, 62
Helus Peloponnensis urbs	ibid.
Hercules Acastum vincit. Alcestin Admeto reddit. 2, 52. Cercopas occidit 11, 24. cum Hydra in pugna congressus 10, 81. Ilylam quærens non invenit. 10, 30. in Erythraam navigat ad abigenda armenta. 2, 80. quætera luna natus. 18, 34. vorax 9, 92. epilepticus 9, 93. à Vulcano balnea accipit 9, 95. & 97	
Herculus genealogia. 15, 3. Molionidas fugit	15, 3
Herculus & Omphales historia	14, 49
Hermion Lemni rex. ab Atheniensibus cæcus. sponte se cedere simulat	6, 13
Hesperidum fabula. earum mythologia	13, 8
Hipparchus Pisistrati filius. 10, 29. interfectus	8, 35
Hippocles Tisandri filius matrimonium desultat	15, 44
Hippomanis coitus cum filia sua	15, 84
Hippomenis cursus	5, 51
Hippopotami iniusticia. cur in sceptris	3, 39.
	15, 93
Hippocrates victus <i>scribit</i> Mindaro	9, 2
Hippotes in Coloniâ missus	18, 89

Hircorum pugna	18, 57
Hircus Cilicius	11, 39
Hirundo prænunciare sciens	13, 14
Histiei & Anaxagora historia	18, 95
Hædæ à matribus cognoscuntur, à patribus nequaquam	18, 60
Homoloia Ceres Thelæ	14, 40
Homoloia vates Enyus filia	14, 40
Ilyantes Bæotianum incola	5, 80
Hydra ab Hercule post certamen deleta. eius capita centum	10, 85
Hydra oppidulum	10, 85
Hydris	8, 90
Hydrophoria festum lugubre	10, 76
Hyle raptus	9, 57
Hyperbolus litium amans	20, 3
Hystricis natura	10, 33

I.

I alemus	10, 39
Ianus qualis	10, 40
Iasonis cum Ippisyle consuetudo	11, 98
Iberorum de uxor un. Iansicio mos	9, 60
Ibyci interitus, & vindicta. 2, 14. stultitia	4, 35
Icari fabula	6, 71
Ichneumon hostis <i>afidii</i> . mas simul est & femina	4, 65
Iocastus qui & Oedipus	3, 44
Iolani Iphiclei filius	10, 85
Iovis cum Leda coitus	21, 18
Iudicium Rhadamanti	17, 7
Iupiter Aeginchus appellatus. 2, 86. Milichius & Ctesius. victima illi immolata. 7, 10.	
olori assimilatus	21, 18
Iuramentum Rhadamanti	17, 7
Iuramentum Socrati	ibid.
Iurandi mos apud Scythas	8, 87
Ixionis fabula	18, 37

L.

L abrax piscis	11, 70
Lacedæmonii ab Atheniensibus occupantur. ridiculè Sanum sui juris relinqui pe-	
tunt. ac ob id ab Atheniens. ridentur	14, 8
Lacedæmonii interfectores	17, 9.

Melania 3, 74
 Melanion homo temperans 12, 59
 Melanthus Atheniens. Rex. Xanthum interficit. 3, 74 Codri pater. exul. à Dori-
 bus excipitur 3, 27
 Meliaca navis 12, 19
 Melij ab Atheniensibus obfessi 12, 3
 Melon exigua statura 12, 22
 Melos civitas Thessalia 12, 3
 Meniades animalia 11, 12
 Mercurius triceps 12, 11
 Merops avis 12, 98
 Meropis fabula 12, 40
 Metra Erisichthonis filia in quassibet formas
 se convertens. eius mythologia 12, 61
 Metragyrri mors 12, 77
 Mida aures, & opulencia 12, 19
 Midas lapis in India 12, 34
 Milesij & Carcs primi mercede auxilium in
 bello tulerunt 12, 19
 Milesius orator quidam 14, 8
 Miletus urbs. eversa à Persis 12, 19
 Militidij stultitia 5, 92
 Miltiadis trophæa Themistoclem excitant
 15, 1
 Minerva eadem & Diana & Hecate 12, 12
 Minerva Tritogenia, & quare 12, 14
 Monedula pluuiam & frigis volatu suo pro-
 nunciant 1, 14
 Monedularum confederatio cum Venetis. le-
 gatio 4, 14
 Monedulus dona missa à Venetis 1, 14
 Morychus, Siculus, Bacchus. eius stultitia
 12, 50
 Mos circumducendi folij & floribus 12, 82
 Mosibus citbarædus inalus 12, 27
 Mugil animal inexplabile 3, 6
 Mulæ non parere, & qua sit causa 20, 5
 Marana Tartesia 12, 12
 Murem fæminam in libidinem insanire 10, 77
 Mures agrestes, domestici & marini 12, 35
 Muris albi intemperantia 12, 41
 Muris interitus 10, 77
 Mus animal secundum. 12, 35 salaciissi-
 mum 10, 77
 Mustelam & selem omnia graveolentia odio
 habere. mus salacissimus. Femella proliu
 amans. coitus 5, 92

Mycena bellum cum Lerno 12, 85
 Mycon insula parva. eius incolarum pauper-
 tas, ac ex eâ impudentia 12, 32
 Mylus poeta comicus 12, 36
 Myrtus coronabantur Magistratus 12, 40
 Myscellus sanitatem diuitijs praponis 12, 41
 Myti deperdati 12, 36
 Mysia 9, 22
 Mysorum asini gibbosi 12, 42
 Mysteria 14, 10
 Myxus sacerdos Diana gloriosus 5, 44

N.

Nannacus rex 12, 99
 Navis Meliaca 12, 19
 Naupactus à Philippo captus 20, 35
 Nefasti dies, quos ἐμνάδας veteres vo-
 cant 3, 92
 Neleus Codri fil. 2, 27
 Nemesis Dea 12, 67
 Neoclides homo furacissimus 12, 61
 Nephele Athamantis uxor 12, 46
 Nibæ vicus 14, 92
 Nicesias homo molliis 12, 82
 Nicias Nicerati fil. 1, 14
 Nicon Imperator 14, 16
 Niobes fabula 12, 73
 Noctua volatus Atheniensibus victoria fi-
 gnum. 6, 40. earum copia Athenis.
 minosa. in Cretâ nulla. noctua femine
 natu 6, 41
 Nudipedalia Spartanorum 6, 10
 Numerus senarius in honore habitus.
 12, 84.

O.

Oculi Regis Præfetti Provinciarum 12, 46
 Oedipus. 3, 44. eius imprecatio-
 nes 1, 84
 Oenai submersi 14, 22
 Oeneus tribus Athen. 1, 80
 Olea agrestis sterilis 4, 27
 Olympias insepulta 6, 98
 Olympiodorus 12, 82
 Omen apud veteres ex primis in via obuii
 12, 35

INDEX RERVM

Onium, mons	17, 1	Paphlagonia fabula	1, 86
Onoselia puella pulcherrima ex asina nata.	14, 70	Paslinacorum, seu turturum matinarum historia	12, 61
Oracula incerta	11, 66. 12, 70. 13, 45. 15, 67. 17, 72	Patacion calumniator	15, 92
Oraculum Apollinis	31, 1	Patroclus dives, & avarus	15, 74
Oraculum Apollinis Aeginetis datum.	2, 26	Pavo animal formosissimum	21, 23
Atheniensibus, 12, 2. Chiloni Lacedaemonio 6, 36. Gracii 9, 22. Lacedaemoniis.	18, 7. Philippo 4, 42. Rhodius, 17, 17.	Pauson pictor & pauper	15, 76
Telepho, Myſie regi. 13, 36. Spartiatis.	10, 8	Pegasus, equus alatus, Aurora à Iove datus	6, 46
Oraculum Apollinis Deliaci, Pericli Sami tyranno datum	16, 95	Pegasus Bellerophantis	14, 10
Oraculum Apollinis Delphici. 18, 20. Amyri Sybaris datum. 2, 93. Gephyraei. 7, 34.	2, 93. 13, 74.	Pelias à filiabus suis interemptus	2, 72
Sybaris	2, 93. 13, 74.	Pelopi Oenomaum vincit	12, 38
Oraculum Atheniensibus datum 12, 77. Bæotii. 9, 16. Lacedaemoniis. 1, 38. Mide regi.	1, 70. Polytrati Thebano	Pelusiota Cassii incola artificiosè vincula neſtunt	2, 84
Oraculum in Lebædia, quod κατὰ Γαῖον vocant	10, 19	Perdalis aſtintia.	10, 13.
Oraculum Pythia 2, 22. 17, 86. Atheniensibus datum	8, 84	cuiusdem historia	20, 21
Orci Galea	2, 1	Perdix à Dadalo occisus	15, 96
Orestes sub insani specie fur fuit	14, 78	Perdix animal vaſtrum	8, 6
Orestu & Pyladi amicitia	15, 27	Perdix historia	15, 19
Ornithis ventus	20, 67	Periander medicus peritissimus	3, 16
Orphei cantus. & eius fabula	18, 62	Periauder tyrannus	20, 47
Orthius tibia tonus	20, 63	Pericles Sami tyrannus	18, 95
Ostracismus	14, 84	Periclis dona hostibus data	7, 78
Ovis animal simplicissimum	16, 62	Perithoi & Theſei hospitalitas	15, 98
		Perithoida	15, 98
		Perſei fabula	6, 44
		Phalaridem bovem illum ad supplicia non excogitaſſe; ſed Perilaum Athenienſem	20, 13
		Phalaridis crudelitas	20, 13
		Phalaris Leontinos vincit. Aetna injicit	1, 60
		Pballus pellis	20, 12
		Phanus ſæenerator publicus. eius Lanua	10, 5
		Phaſeliotarum ſacrificium	20, 14
		Phaſithea Lei filia à patre Caſa	15, 84
		Pheranla	20, 18
		Pherocydis morbus pedicularis	20, 47
		Phidia ſtatua	17, 12
		Phileſius qualis fuerit	20, 24
		Philippi amor	17, 71
		Philippus & Pauſania interemptus	11, 45
		Philonidus ſtupiditas	3, 73
		Philopomeni qualis fuerit	20, 71
		Philoxeni historia	10, 26
		Philoxenus Diſtyrambus in lapidinas à Dionyſio truſtus	7, 70
		Phinei historia	21, 23
		Phoci convivium	20, 43
		Phocion inſepultus	8, 23

Phanicus

P.

PALLADIUM tribunal Athenienſ. eius origo. Epheta 8, 42
 Pamphilus tribunus pleb. eius furtum 15, 73
 Panathenæa, Ludi apud Athenienſes 15, 30
 Panides Chalcidis ad Euripum Rex Heſiodum Nomero præfert 12, 88
 Parii quales fuerint 3, 62
 Parippus locus 15, 86
 Parui ſcapula amiſſa 12, 5
 Parrhaſius pictor 15, 13
 Parus avis audaciſſima 2, 4
 Paſes homo molli & magica arte excellens 10, 27

ET VERBORVM

Phanici cognitio in arte numerandi [20, 31](#)
 Phanicius mors [20, 29](#)
 Phanicum astutia in pacto cum Africa incolis
 faciendo [20, 27](#)
 Phoenix Aëleonis filia litterarum inventrix
[23, 29](#)
 Phoenix Agenoris filius litterarum inventor
[26, 29](#)
 Phorcyn Cyrenaeus columnarum Hercules rex.
 Palladi aurea simulacrum facit [6, 44](#)
 Phorcynus tres filia, & earum fabula. nomi-
 na [6, 44](#)
 Phrygum servorum tarditas [20, 37](#)
 Phrynichus Lacedamoniorum proditor. [19, 39](#)
 eius astutia [20, 40](#)
 Phryx Phrygia cantionis inventor [13, 27](#)
 Phryxi & Helles fabula [13, 46](#)
 Picea semel casa non repullular [16, 6](#)
 Picus avis [16, 58](#)
 Pilatus Cas. statuum in templo noctu ponit.
[5, 12](#)
 Pinna animal marinum [11, 11](#)
 Piraeus insula [6, 19](#)
 Pisander ab Atheniensibus eiektus. [7, 22](#) p-
 vidus [15, 19](#)
 Pithecusa à Pitheciis Cercopibus dicta [11, 24](#)
 Pittaci mollities [20, 47](#)
 Porphyrionis animal, eiusque descriptio & na-
 tura [16, 17](#)
 Pollux viso Gorgonis capite lapefit [6, 44](#)
 Polycrates Thebanus loco, in quo Mardonias
 tabernaculum habuerat empto aurum in-
 venit [15, 65](#)
 Polygenus excellentissimus pictor [16, 39](#)
 Polynici & Eteocli bellum [10, 79](#)
 Polypi historia. [16, 25](#) natura [16, 16](#)
 Polypodii natura [23, 23](#)
 Polypus [23, 24](#)
 Pompeius insepultus [6, 98](#)
 Porphyrius formositas. & eius natura [21, 23](#)
 Pramnii vitii [16, 60](#)
 Pramnium vinum [ibid.](#)
 Proclides Hipparchi amator [19, 51](#)
 Procridis iacula [16, 71](#)
 Prodicus Cuius iudex sapiens & exactus [16, 92](#)
 Prætus rex [6, 46](#)
 Promerus immisus canibus Euripidem occidit
[16, 70](#)

Pronomus tibicen ingenti barba [1, 22](#)
 Psaphonius aves [20, 102](#)
 Psylla insula [23, 7](#)
 Ptolemæus vetula litibus gaudens [16, 89](#)
 Ptolemæus Philadelphus sororem ducit. So-
 tades [2, 55](#)
 Pumilio [13, 58](#)
 Purpura optima in Sardinia [1, 38](#)
 Pyanepsia dicta tanquam πυάνεισα [26, 24](#)
 Pyrauder homo improbus [17, 1](#)
 Pyrausta animal parvum. [16, 96](#) fulgore
 ignis gaudens [26, 65](#)
 Pyrrhus Achillis filius [17, 6](#)
 Pyrrichius pes, quid & unde [17, 6](#)
 Pyrrichus Pyrrichem primus invenit [ibid.](#)
 Pythagoricorum anigma [16, 98](#)
 Pythia & Delia [16, 95](#)
 Pythia. [16, 97](#) vide Oraculum Pythia.

Q.

Quercus amore Orphei capta [11, 10](#)

R.

Rana hydri hostis [5, 43](#)
 Rana Scriphia muta. item Cyrenæa.
[5, 42](#) Responso vide Dicta.
 Rhadamanti iuramentum [12, 7](#)
 Rhamnus pagus Attica [17, 11](#)
 Rhamnusia Nemesis. quomodo hæc primum
 dedicata fuerit. item, à quo [17, 12](#)
 Regini timidi [17, 51](#) [11, 72](#)
 Rhenus spurios arguit [14, 8](#)
 Rificus Megaricus [6, 2](#) Sardoniis [17, 28](#) Syn-
 crusius [5, 123](#)
 Ruta contra fascinum [12, 68](#)

S.

Sacer quid [5, 14](#)
 Sacerdotes igniferi [14, 98](#)
 Sacrificia quando iterari solita [6, 10](#)
 Sacrificium. [11, 96](#) Vestia [2, 21](#)
 Sagra locus Locridis [23, 42](#)
 Sal in Vaticiniis [21, 71](#)
 Samana navigium & numisma [17, 25](#)
 Samane primus inventor & constructor [17, 25](#)

INDEX REARVM

Samiij ab Atheniensibus notis compungebantur	17, 25. 18, 12	Stenelem Persei filius	19, 37
Samiij ad Saltationes apti,	8, 39	Sternutatio. & ex ea augurium	12, 84
Samiorum servi civitate donati	17, 25	Steficboria porta Catana	15, 67
Sanguine flere	1, 85	Steficborum Catana sepultus	15, 67
Sappho capta amore Phaoniu	20, 15	Sus, animal fecundum, 20, 5. Veneri in-	
Sardanapali duo	17, 26	gratum	5, 12
Sardanapali statua. eius in sepulchro inscri-		Sus Indica	20, 6
ptum	17, 26	Sybarite injuriosi	12, 74
Sardinia insula	5, 38	Sybaritarum bellum cum Crotoniariis	19, 16
Sardinum herba	17, 28	Sybaritarum vita delicata ac sumptuosa	19, 16
Sardonium lapis	17, 28	Sylla felicitates	17, 61
Sardonius risus	17, 28	Sylsonius chlamys. 20, 75. historia	9, 102
Saron rei nautica addictissimus	17, 27	Silphium. Silphij scapum Ampelioti Del-	
SERONIUM mare	17, 27	phiu consecrant	5, 40
Scapha taciturnitas	17, 71	Syncretismus quid	17, 66
Scarabeus aquile ova perdit	1, 61	Syracusani delicati	17, 66
Scedasi filia à Lacedaemoniis quibusdam in-		Syriacum Phenicibus perpetui hostes	17, 67
tersecta	17, 46	Syroperdix	8, 6
Scelion	8, 81		
Scylla bellua. item: eius fabula. navis	18, 52	T.	
Scyru petrosa & difficilis	4, 31	Alpa cacitai, dentes, rostrum, pedes	19, 65
Scytharum solitudo	17, 47	Tanagra locus	7, 34
Selinum	17, 30	Tantalus dives. 18, 14. eius fabula	17, 117
Semiramidii sepulchri inscriptio	12, 90	Taurorum pugna	19, 57
Sententia. vide Dicta. Sepulchrum Mani-		Taurus	2, 68
li	15, 14	Telenica echo	18, 24
Seriphij in lapides conversi	6, 44	Telenici paupertas	18, 24
Serpens Acontias, seu jasculum appellatus	13, 56	Telephus Mysia rex ab Achille vulneratus	
Silentium agere qui soleant apud Athenien-			13, 36
ses	8, 68	Telepora Aeoli uxor	2, 12
Silphium herba pretiosa	17, 43	Tellen tibicen	1, 34
Simiorum fabula	10, 13	Telmezia vulpis fabula	18, 42
Simon Imperator	14, 16	Telmiffensium distantia ab Halicarnasso	18, 25
Sinope Meretrix	17, 44	Telmiffus urbs. ubi & unde dicta	18, 25
Siren animal	17, 31	Telmiffus mons	16, 10
Sirenium fabula	17, 31	Templum boni ingenij	1, 12
Sisypho coronabantur sponsi	13, 81	Templum Fidei ab Atheniensibus exstructum	
Sitias Coracii discipulus. praeceptorem eludit.			4, 78
	19, 64	Tenedia securus	18, 26
Socrati reconciliatio	20, 61	Tenedij regis poena in injustos	18, 26
Somnij explicatio	13, 61	Terebinthus, quercus	18, 29
Sordes pro illiberalibus	1, 23	Termeria mala quid	18, 30
Spartani insuperabiles & generosi.	8, 12	Terpander Boetia cautionis inventor	13, 27
Spermologus avicula	17, 53	Terpander ob cadem Antissa exul. à Laceda-	
Sphacelus quid	17, 61	monij revocatur. cantu eos tumultuantes	
Spintharus	20, 36	sedat	12, 70
Sphinx Baotica	5, 81	Testudines marinae numerandi perita	20, 66
		Testudinum caro	9, 68
		Testudo	

Teftudo 15, 22, 20, 46
 Tenthrania 2, 22
 Thales Milefius 13, 11
 Thamyris infania 10, 10
 Theagenes πῶχλαζων 10, 22
 Theba à quibus condita 3, 44
 Themistocleu adolescentia perdit. amulatio-
 ne Miltiadiu ad virtutem excitatur 15, 1
 Theope Lei filia à patre cafa 11, 84
 Theramenes unus è triginta Athenienf. tyrannus.
 corburnu dictus 2, 20
 Thericles poculi repertor 10, 20
 Theſeus natium partem apud inferos relin-
 quit 3, 21. precipitatus propter infidias
 4, 21
 Theſſale maga 8, 28
 Theſſalorum veſtes alata 10, 27
 Theſſalus machina cuiusdam repertor 10, 17
 Thracum mulieres interſecta 11, 26
 Theſtes, ejus uxor, & liberſ 18, 7
 Thynni hiſtoria 10, 38
 Titanides quid, & unde dicta 11, 27
 Timothei, Cononis filij dictum 21, 15
 Tithonus in cicadam converſus 11, 63
 Tityſ fabula 15, 57
 Topſius Dionis frater. convitijs impetrus.
 inimicè iracundus 10, 24
 Torone urbs in Thracia 10, 41
 Transmittendi literas mos apud antiquos
 1, 22
 Tribus apud Athenienſes decem, & totidem
 tribunalia 2, 85
 Trivemes ἀδδὲ, φαιϛ 1, 11
 Trochili hiſtoria 10, 52
 Trophonij hiſtoria. 7, 11. templum 12, 35
 Tardi ſurditas 11, 62
 Turturis loquacitas 10, 61
 Turturum marinatum ſeu paſſinacatum hi-
 ſtoria 10, 61
 Typhon fulminè iclus 10, 66

V.

Vates coronatus antè aciem ibat 15, 82
 Veſpatum & Vulpium hiſtoria 2, 52
 Veſpatum matrinatum amor. item: pugna
 19, 57
 Veſta ſacrificium 2, 21
 Veſtitus Dionyſij 10, 48
 Virgines erepta virginitate zonam Diana
 conſectans 12, 30
 Vita Apoſtolica. 3, 82. ſpiſoſa 1, 61
 Vlyſſei & Diomedei ſures 7, 15
 Vpu, Diana Lacedæmoniis 6, 44
 Vrbs iſpodolaw 7, 37
 Vrſa fabula 4, 40
 Vulpanſer 2, 52
 Vulpei Marina 2, 52
 Vulpes terreſtris animal vaſtrum 15, 47
 Vulpus aſtutia 2, 45. 2, 52
 Vulpus Marine aſtutia 15, 47
 Vulpium & Veſpatum hiſtoria 2, 52
 Vxor qualis ducenda 18, 61

X.

Xanthus Thebanus à Melantho occiditur
 3, 24
 Xenocrates. obſonia ſua ſapius ejecta 18, 88
 Xerxes vilis 11, 74

Z.

Zaleucus Locorum legiſlator 2, 50
 Zenoni continentia 2, 55
 Zethus Antiopeſ ſil. 3, 44
 Zethus & Amphion Thebas condiderunt
 3, 44
 Zopyrus truncatâ nare &c. Babylonem fran-
 de capit 2, 53. & 11, 61

DICTIONVM GRÆCARVM.

A	ἄροσθαί@	I, 4	Διὸς ᾤηφ@, locus Athenis	7, 20
	Ἀγκύλοι	3, 45	Διοφθρεα Iovis	4, 47
	Ἀχέως avis.	cuius natura	Δαρπίας	3, 74
	12, 62		Δελόπολις	7, 37
	Ἀγριπα@, olea agrestis	I, 27	Δρύς	6, 5
	Ἀεροπόδων pietas	3, 39		
	Ἀετὶς· π κζ πν ὀροφον τῶν οἰκδομημάτων	3, 63	E.	
	Ἀέτωμα, idem	ibid.	ΕΓκεντερίς, quid	35, 44
	Ἀϊόλ@, pravius. varius. nomen viri, Acolus	2, 12	Εἰδωλον	3, 82
	Αἰζωνδίαται, maledicere	1, 92	Ενπιλέχεια & ἐσδιλέχεια quomodo differant	17, 9
	Ἀλιθρί@, scelestus. & unde	2, 50	Εὔτριχον, quid	16, 11
	Ἀμειλοῖς γωνία, locus in Libya	3, 3	Ε΄ξαμνηστια	2, 25
	Ἀμμες pro ἡμεῖς, Lacon.	3, 6	Ε΄ξίλην, quid	18, 50
	Ἀμφιβίτη@, quid	2, 90	Επαύλια	8, 76
	Ἀνάβρυσις	3, 74	Ευρυκλία, unde dicatur	7, 48
	Ἀπερεσδας, appellari homines improbos	3, 27	Εώλεχερσία, quid	21, 26
	Ἀρωτοφώλια	4, 40	e.	
	Ἀτυφ@, quid	4, 73		
B.				
B	Βακάρες	5, 39	Ⓜ Αρρηλίαν, mensis Atheniens in eo festum Apollinis & Dianæ Thargelia dictum	7, 74
	Βατίαιρίζην	5, 45	Θυμάλωπις, carbones	4, 73
	Βεκιστάλειος	5, 54	L.	
	Βέκκ@	ibid.		
	Βλακενόμιον	5, 65	Ικάρ προρέ	15, 6
	Βωμολόχι@	5, 87	K.	
Γ.				
Γεράνδρουον	6, 5		K Ἀταβασις, quid	19, 59
Δ.			Κίνναβ@	3, 82
Δούπερκι@	12, 60		Κνήψ, Vermis	14, 28
Δεκηλόπητες, Lacedæmoniis	15, 39		Κυριῶτις	3, 74
quid			Κελνον	9, 73
			Κυάμης & πυάμης, quid veteres vocent	

INDEX DICTIONVM

vocent	21, 24	Ο'ξῆα	7, 25
Κωπίαι	13, 70	Ουρίαι	8, 67

A.

Π.

Λακωνίζον	11, 73	Παρθ, præpositionis vis	12, 38
Λακωνόειν	11, 76	Παρθκῆτι	15, 18
Λιγνής, serpentis exuviz	6, 55	Πάρθα, naus apud Athenien-	
Λίγα, quid	11, 90	ίς	17, 24
Λιγυπδες	12, 25	Παρθμόνιον	16, 60
Λιγυφως	12, 21	Περμαχρόμμος	15, 97

M.

Μαχαλίσματα, quid, & unde	12, 42	Περίστα	16, 1
Μαλολοιχός	12, 50	Περυσιαρχοι	ibid.
Μαλίον, mensuræ genus	ibid.	Περίψημα	16, 3
μαλίον, paruum	ibid.	Πλινκη, quid	16, 11
μισήτη, quid	15, 69	πλάξ	12, 66
μισήτη, quid	ibid.	Ποτηρόπολις	7, 17
μόθων, saltationis genus	4, 6	Προχόμιον, quid	16, 11
Μοήμερον, quid	9, 41	Πύστω, quid	16, 92
Μορῆαι, oliuæ Mineræ sacræ	13, 28.	Πύθω	16, 97

unde dictæ. ibid. Panathenais victoribus earum oleum distributum ibid.

Μυωξία	13, 41	Πυρφόροι	14, 98
Μύωψ, æstrum	13, 44.	Πώγων, Træzeniorum portus	7, 92
rea equorum	ibid.		

P.

Σ.

Νεοηός	13, 68	Σαλαμινία, naus apud Athe-	
Νηία	13, 70	nienf.	17, 24

Σ.

Σύμβολ, quid	13, 94	Σεισίχθια, quid	17, 32
--------------	--------	-----------------	--------

O.

Ο'ιόσπενδα	13, 71	Σελιύη	5, 54
Ο'μολ, Æolibus concor-		Σελιεύω, quid	17, 34
dia	14, 40	Σκαδοπώλης	17, 42

Ecc

Σωι-

GRÆCARYM.

Συνεπαιζίν
Σχινοςάκπη

8, 67

17, 85

Υ.

Υ'περβερετώ, quid
Υ'πιψανισμύη, quid
Υ'πίραμ

19, 89

19, 87

5, 8

Τ.

Τ'Α'λαυτα, unde
Ταμία, quid
Τέθια

18, 14

17, 95

3, 80

Φαρμακισή

Φ.

16, 60

Χ.

Τελεικῆσαι, Seryphiis quid

18, 24

Τέρθριον, quid

18, 31

Τερμία, quid

18, 30

Τριτός, quid

19, 55

Χελιδών, hirundo
Χορίον, quid

17, 2

20, 56

Ω.

Ω'ιον

16, 60

FINIS.

LVGDVNI BATAVORVM.

Typis ISAACI ELZEVIRII.

Anno cld lō c xix.

2. 1911-1912 (1911-1912)
1911-1912 (1911-1912)

AD1 1467376

XL 11
942